37,008.

K

750

240.d

~~271.8~~

[illegible]

37.00.θ

[illegible] τοῦ ἁγίου [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] πνεῦμα [illegible]

† τὰ βιβλία [illegible] [illegible] [illegible] β'. εὐαγγέλιον [illegible]
στιχηράριον. τριώδιον. ἀπόστολος. μηναῖα [illegible] σεπτέμβριος. [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] φεβρουάριος [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] βιβλίον [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
λιτουργ. β' [illegible] τριώδιον. [illegible] θεολόγος. [illegible]
ὡρολόγ. [illegible]

ὁμοῦ βιβλία. πη'

[illegible]

Κυριακῇ τοῦ πάσχα. Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰω(άννην).

Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος, καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν θεόν, καὶ θεὸς ἦν ὁ λόγος. οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν θεόν. πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἕν ὃ γέγονεν. ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν, καὶ ἡ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων. καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει, καὶ ἡ σκοτία αὐτὸ οὐ κατέλαβεν. ἐγένετο ἄνθρωπος ἀπεσταλμένος παρὰ θεοῦ, ὄνομα αὐτῷ Ἰωάννης. οὗτος ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν, ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ

[illegible]
πιστεύσωσι δι' αὐτοῦ.
οὐκ ἦν ἐκεῖνος τὸ
φῶς, ἀλλ' ἵνα μαρ
τυρήσῃ περὶ τοῦ φ
ωτός. ἦν τὸ φ
ῶς τὸ ἀληθινὸν ὃ
φωτίζει πάντα
ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς
τὸν κόσμον. ἐν τῷ
κόσμῳ ἦν, καὶ ὁ
κόσμος δι' αὐτοῦ ἐ
γένετο, καὶ ὁ κόσμος
αὐτὸν οὐκ ἔγνω.
εἰς τὰ ἴδια ἦλθε,
καὶ οἱ ἴδιοι αὐτὸν οὐ
παρέλαβον. ὅσοι δὲ ἔλαβον αὐ
τὸν, ἔδωκεν αὐτοῖς
ἐξουσίαν τέκνα
θεοῦ γενέσθαι, τοῖς
πιστεύουσιν εἰς τὸ
ὄνομα αὐτοῦ. οἳ
οὐκ ἐξ αἱμάτων
οὐδὲ ἐκ θελήμα

τος σαρκὸς, οὐδὲ
ἐκ θελήματος ἀν
δρός, ἀλλ' ἐκ θεοῦ ἐγεν
νήθησαν. καὶ ὁ
λόγος σὰρξ ἐγέ
νετο καὶ ἐσκήνωσεν
ἐν ἡμῖν, καὶ ἐθε
ασάμεθα τὴν δόξαν
αὐτοῦ δόξαν ὡς μο
νογενοῦς παρὰ πατρὸς,
πλήρης χάριτος καὶ
ἀληθείας. Ἰωάν
νης μαρτυρεῖ πε
ρὶ αὐτοῦ καὶ κέκραγε
λέγων· οὗτος
ἦν ὃν εἶπον· ὁ ὀπί
σω μου ἐρχόμενος,
ἔμπροσθέν μου γέ
γονεν, ὅτι πρῶ
τός μου ἦν. καὶ
ἐκ τοῦ πληρώματος
αὐτοῦ ἡμεῖς πάντες ἐλάβομεν
καὶ χάριν ἀντὶ χά
ριτος. ὅτι ὁ νό
μος διὰ Μωϋσέως

ἐδόθη, ἡ χά
ρις καὶ ἡ ἀλήθεια
διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο. —
τέλος τῆς διακαινησίμου
[illegible]
θεὸν οὐδεὶς ἑώρακε
πώποτε· ὁ
μονογενὴς υἱὸς
ὁ ὢν εἰς τὸν κόλ
πον τοῦ πατρὸς, ἐκεῖ
νος ἐξηγήσατο. καὶ
αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυ
ρία τοῦ Ἰωάννου, ὅτε
ἀπέστειλαν
οἱ Ἰουδαῖοι ἐξ Ἱεροσο
λύμων ἱερεῖς καὶ
Λευΐτας, ἵνα ἐρω
τήσωσιν αὐτόν·
σὺ τίς εἶ; καὶ ὡμο
λόγησε καὶ οὐκ ἠρ
νήσατο· καὶ ὡμο
λόγησεν ὅτι οὐκ εἰ
μὶ ἐγὼ ὁ Χριστός. καὶ
ἠρώτησαν αὐτόν·
τί οὖν; Ἠλίας εἶ σύ;

καὶ λέγει· οὐκ εἰμί.
ὁ προφήτης εἶ σύ;
καὶ ἀπεκρίθη· οὔ.
εἶπον οὖν αὐτῷ·
τίς εἶ; ἵνα ἀπόκρι
σιν δῶμεν τοῖς πέ
μψασιν ἡμᾶς· τί
λέγεις περὶ σεαυτοῦ;
ἔφη· ἐγὼ φωνὴ βοῶν
τος ἐν τῇ ἐρήμῳ·
εὐθύνατε τὴν ὁδὸν
κυρίου, καθὼς εἶπεν
Ἡσαΐας ὁ προφή
της. καὶ οἱ ἀπε
σταλμένοι ἦσαν ἐκ
τῶν Φαρισαίων.
καὶ ἠρώτησαν αὐ
τὸν καὶ εἶπον αὐτῷ· τί
οὖν βαπτίζεις, εἰ
σὺ οὐκ εἶ ὁ Χριστός, οὔτε
Ἠλίας, οὔτε ὁ προ
φήτης; ἀπεκρί
θη αὐτοῖς ὁ Ἰωάννης
λέγων· ἐγὼ βα
πτίζω ἐν ὕδατι· μέσος δὲ ὑμῶν

δ[illegible]
μέσος ἕστηκεν ὃν ὑ-
μεῖς οὐκ οἴδατε·
αὐτός ἐστιν ὁ ὀπίσω
μου ἐρχόμενος·
ὃς ἔμπροσθέν μου
γέγονεν· ὅτι πρῶ-
τός μου ἦν· οὗ
ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἄξιος ἵνα λύ-
σω αὐτοῦ τὸν ἱμάν-
τα τοῦ ὑποδήμα-
τος· ταῦτα ἐν βη-
θανίᾳ ἐγένετο· πέ-
ραν τοῦ Ἰορδά-
νου· ὅπου ἦν Ἰω-
άννης βαπτίζων·
[illegible] τῆς διακαινησίμου·
[illegible]
[illegible]
τῆς διακαινησίμου· ἐκ
[illegible] Ἰωάννην·
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ
εἱστήκει ὁ Ἰωάννης καὶ
ἐκ τῶν μαθητῶν
αὐτοῦ δύο· καὶ ἐμ-

βλέψας τῷ ἰῡ
περιπατοῦντι λέ-
γει· ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ
θῦ· καὶ ἤκουσαν
αὐτοῦ οἱ δύο μαθηταὶ
λαλοῦντος· καὶ ἠκο-
λούθησαν τῷ ἰῡ·
στραφεὶς δὲ ὁ ἰς· καὶ
θεασάμενος αὐτοὺς
ἀκολουθοῦντας λέ-
γει αὐτοῖς· τί ζη-
τεῖτε· οἱ δὲ εἶπον
αὐτῷ· ῥαββί·
ὃ λέγεται ἑρμηνευό-
μενον διδάσκαλε· ποῦ
μένεις· λέγει αὐτοῖς·
ἔρχεσθε καὶ ἴδετε·
ἦλθον καὶ εἶδον ποῦ
μένει· καὶ παρ' αὐ-
τῷ ἔμειναν τὴν ἡμέ-
ραν ἐκείνην· ὥρα
δὲ ἦν ὡς δεκάτη·
ἦν Ἀνδρέας ὁ ἀ-
δελφὸς Σίμωνος
Πέτρου· εἷς ἐκ

τῶν δύο τῶν ἀκου-
σάντων παρὰ Ἰωάν-
νου· καὶ ἀκολου-
θησάντων αὐτῷ·
εὑρίσκει οὗτος πρῶ-
τος τὸν ἀδελφὸν
τὸν ἴδιον Σίμωνα·
καὶ λέγει αὐτῷ· εὑ-
ρήκαμεν τὸν Μεσ-
σίαν· ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον
χσ̄· καὶ ἤγαγεν αὐ-
τὸν πρὸς τὸν ἰῡ·
ἐμβλέψας αὐτῷ ὁ
ἰς εἶπε· σὺ εἶ Σίμων
ὁ υἱὸς Ἰωνᾶ· σὺ
κληθήσῃ Κηφᾶς·
ὃ ἑρμηνεύεται Πέ-
τρος· τῇ ἐπαύ-
ριον ἠθέλησεν ὁ ἰς
ἐξελθεῖν εἰς τὴν Γα-
λιλαίαν· καὶ εὑ-
ρίσκει Φίλιππον καὶ
λέγει αὐτῷ· ἀκο-
λούθει μοι· ἦν
δὲ ὁ Φίλιππος ἀπὸ

[illegible]
ἐκ τῆς πόλεως Ἀν-
δρέου καὶ Πέτρου·
εὑρίσκει Φίλιππος
τὸν Ναθαναὴλ καὶ
λέγει αὐτῷ· ὃν ἔγρα-
ψε Μωσῆς ἐν τῷ νό-
μῳ· καὶ οἱ προφῆ-
ται· εὑρήκαμεν·
τὸν ἰῡ τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωσὴφ
τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ·
λέγει αὐτῷ Ναθαναὴλ·
ἐκ Ναζαρὲτ δύ-
ναταί τι ἀγαθὸν
εἶναι· λέγει αὐτῷ
Φίλιππος· ἔρ-
χου καὶ ἴδε· εἶδεν
ὁ ἰς τὸν Ναθαναὴλ
ἐρχόμενον πρὸς
αὐτόν· καὶ λέγει
περὶ αὐτοῦ· ἴδε
ἀληθῶς Ἰσραηλίτης
ἐν ᾧ δόλος οὐκ ἔστι·
λέγει αὐτῷ
Ναθαναήλ· πόθεν

...
πεκρίθη Ἰς καὶ εἶ
πεν αὐτῷ· πρὸ τοῦ
σε φίλιππον φωνῆ
σαι· ὄντα ὑπὸ τὴν
συκῆν εἶδόν σε·
ἀπεκρίθη ναθαναὴλ
καὶ λέγει αὐτῷ·
ῥαββί σὺ εἶ ὁ
υἱὸς τοῦ θῦ· σὺ
εἶ ὁ βασιλεὺς τοῦ
ἰηλ· ἀπεκρίθη
Ἰς καὶ εἶπεν αὐτῷ·
ὅτι εἶπόν σοι· ἴδόν
σε ὑποκάτω τῆς
συκῆς πιστεύεις·
μείζω τούτων ὄψῃ·
καὶ λέγει αὐτῷ·
ἀμὴν ἀμὴν λέγω
ὑμῖν· ἀπ' ἄρτι
ὄψεσθε τὸν οὐρανὸν
ἀνεῳγότα· καὶ τοὺς
ἀγγέλους τοῦ θῦ·
ἀναβαίνοντας
καὶ καταβαίνοντας

τας ἐπὶ τὸν υἱὸν
τοῦ ἀνθρώπου·
... ἐκ τοῦ κατὰ Ἰω
τῷ καιρῷ ἐκείνῳ
ἄρχων τις ἦν ἐκ τῶν
φαρισαίων· νικό
δημος αὐτῷ ὄνομα
ἄρχων τῶν ἰουδαί
ων· οὗτος ἦλθεν
πρὸς τὸν Ἰν νυκτὸς
καὶ εἶπεν αὐτῷ·
ῥαββί· οἴδαμεν ὅτι
ἀπὸ θῦ ἐλήλυθας
διδάσκαλος· οὐδεὶς
γὰρ ταῦτα τὰ
σημεῖα δύναται ποι
εῖν ἃ σὺ ποιεῖς· ἐὰν
μὴ ᾖ ὁ θς μετ' αὐτοῦ·
ἀπεκρίθη Ἰς καὶ εἶπεν
αὐτῷ· ἀμὴν ἀμὴν
λέγω σοι· ἐὰν μή
τις γεννηθῇ ἄνωθεν
οὐ δύναται ἰδεῖν
τὴν βασιλείαν τοῦ θῦ·

λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ νι
κόδημος· πῶς
δύναται ἄνθρωπος γεν
νηθῆναι γέρων
ὤν· μὴ δύνα
ται εἰς τὴν κοιλί
αν τῆς μρς αὐτοῦ
δεύτερον εἰσελθεῖν
καὶ γεννηθῆναι·
ἀπεκρίθη Ἰς· ἀμὴν ἀ
μὴν λέγω σοι·
ἐὰν μή τις γεννηθῇ
ἐξ ὕδατος καὶ πνς
οὐ δύναται εἰσελθεῖν
εἰς τὴν βασιλείαν
τοῦ θῦ· τὸ γεγεν
νημένον ἐκ τῆς σαρ
κὸς σάρξ ἐστιν· καὶ
τὸ γεγεννημένον
ἐκ τοῦ πνς πνα
ἐστίν· μὴ θαυμά
σῃς ὅτι εἶπόν σοι
δεῖ ὑμᾶς γεννηθῆ
ναι ἄνωθεν· τὸ πνα
ὅπου θέλει πνεῖ·

...
ἀκούεις ἀλλ' οὐκ οἶδας
πόθεν ἔρχεται καὶ
ποῦ ὑπάγει· οὕτως
ἐστὶ πᾶς ὁ γεγεννη
μένος ἐκ τοῦ πνς·
ἀπεκρίθη νικόδημος
καὶ εἶπεν αὐτῷ·
πῶς δύναται ταῦ
τα γενέσθαι· ἀπο
κριθεὶς Ἰς εἶπεν αὐτῷ·
σὺ εἶ ὁ διδάσκαλος
τοῦ Ἰηλ καὶ ταῦτα
οὐ γινώσκεις·
ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι·
ὅτι ὃ οἴδαμεν λα
λοῦμεν· καὶ ὃ ἑω
ράκαμεν μαρτυ
ροῦμεν· καὶ τὴν
μαρτυρίαν ἡμῶν
οὐ λαμβάνετε·
εἰ τὰ ἐπίγεια εἶπον
ὑμῖν καὶ οὐ πιστεύε
τε· πῶς ἐὰν εἴπω
ὑμῖν τὰ ἐπουράνια

…:
Καὶ οὐδεὶς ἀναβέβηκεν εἰς τὸν οὐρανὸν εἰ μὴ ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁ ὢν ἐν τῷ οὐρανῷ: καὶ καθὼς μωσῆς ὕψωσε τὸν ὄφιν ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὕτως ὑψωθῆναι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου: ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον: —

τῇ παρασκευῇ τῆς διακαινησίμου ἐκ τοῦ κατὰ ἰω(άννην):

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, κατέβη ὁ ἰησοῦς εἰς καπερναοὺμ αὐτὸς καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ: καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ἐκεῖ ἔμειναν οὐ πολλὰς ἡμέρας: καὶ ἐγγὺς ἦν τὸ πάσχα τῶν ἰουδαίων, καὶ ἀνέβη εἰς ἱεροσόλυμα ὁ ἰησοῦς: καὶ εὗρεν ἐν τῷ ἱερῷ τοὺς πωλοῦντας βόας καὶ πρόβατα, καὶ περιστεράς: καὶ τοὺς κερματιστὰς καθημένους: καὶ ποιήσας φραγέλλιον ἐκ σχοινίων πάντας ἐξέβαλεν ἐκ τοῦ ἱεροῦ: τά τε πρόβατα καὶ τοὺς βόας: καὶ τῶν κολλυβιστῶν ἐξέχεε τὸ κέρμα, καὶ τὰς τραπέζας ἀνέστρεψε: καὶ τοῖς τὰς περιστερὰς πωλοῦσιν εἶπεν: ἄρατε ταῦτα ἐντεῦθεν: μὴ ποιεῖτε τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου οἶκον ἐμπορίου: ἐμνήσθησαν δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὅτι γεγραμμένον ἐστίν: ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου καταφάγεταί με: ἀπεκρίθησαν οὖν οἱ ἰουδαῖοι καὶ εἶπον αὐτῷ: τί σημεῖον δεικνύεις ἡμῖν, ὅτι ταῦτα ποιεῖς: ἀπεκρίθη ὁ ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς: λύσατε τὸν ναὸν τοῦτον: καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις ἐγερῶ αὐτόν: εἶπον οὖν οἱ ἰουδαῖοι: τεσσαράκοντα καὶ ἓξ ἔτεσιν ᾠκοδομήθη ὁ ναὸς οὗτος: καὶ σὺ ἐν τρισὶν ἡμέραις ἐγερεῖς αὐτόν: ἐκεῖνος δὲ ἔλεγε περὶ τοῦ ναοῦ τοῦ σώματος αὐτοῦ: ὅτε οὖν ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν: ἐμνήσθησαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὅτι τοῦτο ἔλεγεν: καὶ ἐπίστευσαν τῇ γραφῇ: καὶ τῷ λόγῳ ᾧ εἶπεν ὁ ἰησοῦς: —

τῇ δ' τῆς διακαινησίμου ἐκ τοῦ κατὰ ἰω(άννην):

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦλθεν ὁ ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὴν ἰουδαίαν γῆν: καὶ ἐκεῖ διέτριβε μετ' αὐτῶν καὶ ἐβάπτιζεν: ἦν δὲ καὶ ἰωάννης βαπτίζων ἐν αἰνὼν ἐγγὺς τοῦ σαλείμ: ὅτι ὕδατα πολλὰ ἦν ἐκεῖ: καὶ παρεγίνοντο καὶ ἐβαπτίζοντο: οὔπω γὰρ ἦν βεβλημένος εἰς…

...ὁ ἰ-
ωάννης· ἐγένετο
οὖν ζήτησις· ἐκ τῶν
μαθητῶν ἰωάννου
μετὰ ἰουδαίου περὶ
καθαρισμοῦ· καὶ
ἦλθον πρὸς τὸν ἰω-
άννην καὶ εἶπον
ῥαββί· ὃς ἦν μετὰ
σοῦ πέραν τοῦ ἰ-
ορδάνου· ᾧ σὺ με-
μαρτύρηκας·
ἴδε οὗτος βαπτί-
ζει καὶ πάντες ἔρ-
χονται πρὸς αὐτόν:·
ἀπεκρίθη ἰωάννης
καὶ εἶπεν· οὐ δύ-
ναται ἄνθρωπος λαμβ-
άνειν οὐδέν· ἐὰν μὴ
ᾖ δεδομένον αὐτῷ
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ:· αὐτοὶ
ὑμεῖς μοι μαρτυ-
ρεῖτε· ὅτι εἶπον·
οὐκ εἰμὶ ἐγὼ ὁ χριστός:·
ἀλλ᾽ ὅτι ἀπεσταλμέ-

νος εἰμὶ ἔμπροσθεν
ἐκείνου· ὁ ἔχων τὴν
νύμφην· νυμφίος
ἐστίν· ὁ δὲ φίλος τοῦ
νυμφίου· ὁ ἑστηκὼς
καὶ ἀκούων αὐτοῦ
χαρᾷ χαίρει διὰ τὴν
φωνὴν τοῦ νυμφίου:·
αὕτη οὖν ἡ χαρὰ
ἡ ἐμὴ πεπλήρωται:·
ἐκεῖνον δεῖ αὐξάνειν
ἐμὲ δὲ ἐλαττοῦσθαι:·
ὁ ἄνωθεν ἐρχόμε-
νος ἐπάνω πάντων
ἐστίν· ὁ ὢν ἐκ τῆς
γῆς· ἐκ τῆς γῆς ἐ-
στὶν καὶ ἐκ τῆς γῆς
λαλεῖ· ὁ ἐκ τοῦ οὐ-
ρανοῦ ἐρχόμενος·
ἐπάνω πάντων
ἐστίν· καὶ ὃ ἑώρα-
κε· καὶ ἤκουσε
τοῦτο μαρτυρεῖ·
καὶ τὴν μαρτυρί-
αν αὐτοῦ οὐδεὶς λα-

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ γάμος
ἐγένετο ἐν κανᾷ
τῆς γαλιλαίας·
καὶ ἦν ἡ μήτηρ τοῦ ἰυ
ἐκεῖ· ἐκλήθη δὲ
καὶ ὁ ἰς καὶ οἱ μα-
θηταὶ αὐτοῦ εἰς τὸν
γάμον:· καὶ ὑστερή-
σαντος οἴνου· λέ-
γει ἡ μήτηρ αὐτοῦ πρὸς
αὐτόν· οἶνον οὐκ ἔ-
χουσιν· λέγει αὐτῇ
ὁ ἰς· τί ἐμοὶ καὶ
σοί γύναι· οὔπω
ἥκει ἡ ὥρα μου:· λέ-
γει ἡ μήτηρ αὐτοῦ τοῖς
διακόνοις· ὅ τι ἂν
λέγῃ ὑμῖν ποιήσα-
τε:· ἦσαν δὲ ἐκεῖ·
ὑδρίαι λίθιναι ἓξ
κείμεναι· κατὰ τὸν
καθαρισμὸν τῶν ἰ-
ουδαίων· χωροῦ-
σαι ἀνὰ μετρητὰς

δύο ἢ τρεῖς· λέγει
αὐτοῖς ὁ ἰς· γεμίσατε
τὰς ὑδρίας ὕδα-
τος· καὶ ἐγέμισαν
αὐτὰς ἕως ἄνω:·
καὶ λέγει αὐτοῖς· ἀν-
τλήσατε νῦν καὶ φέ-
ρετε τῷ ἀρχιτρικλί-
νῳ· καὶ ἤνεγκαν·
ὡς δὲ ἐγεύσατο ὁ
ἀρχιτρίκλινος τὸ ὕ-
δωρ οἶνον γεγενημέ-
νον καὶ οὐκ ᾔδει πό-
θεν ἐστίν· οἱ δὲ δι-
άκονοι ᾔδεισαν οἱ ἠν-
τληκότες τὸ ὕδωρ
φωνεῖ τὸν νυμφί-
ον ὁ ἀρχιτρίκλινος
καὶ λέγει αὐτῷ· πᾶς
ἄνθρωπος πρῶτον τὸν κα-
λὸν οἶνον τίθησιν·
καὶ ὅταν μεθυσθῶ-
σιν τότε τὸν ἐλάσ-
σω· σὺ τετήρηκας τὸν κ

λὸν οἶνον ἕως ἄρ
τι· ταύτην τὴν
ἀρχὴν τῶν σημείων
ἐποίησεν ὁ Ἰ(ησοῦ)ς ἐν κα
νᾶ τῆς Γαλιλαίας·
καὶ ἐφανέρωσε τὴν
δόξαν αὐτοῦ· καὶ ἐ
πίστευσαν εἰς αὐτὸν
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ:—
τῇ γ΄ τῆς β΄ ἑβδ(ομάδος):— ἐκ
κατὰ Ἰωάννην:—
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ τοῖς ἑαυτοῦ
μαθηταῖς· οὕτως
ἠγάπησεν ὁ Θ(εὸ)ς τὸν
κόσμον· ὥστε τὸν
υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονο
γενῆ ἔδωκεν· ἵνα
πᾶς ὁ πιστεύων εἰς
αὐτὸν μὴ ἀπόλη
ται ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰ
ώνιον· οὐ γὰρ ἀ
πέστειλεν ὁ Θ(εὸ)ς τὸν
υἱὸν αὐτοῦ εἰς τὸν

κόσμον· ἵνα κρί
νῃ τὸν κόσμον·
ἀλλ' ἵνα σωθῇ ὁ κό
σμος δι' αὐτοῦ· ὁ πι
στεύων εἰς αὐτὸν οὐ κρί
νεται· ὁ δὲ μὴ πι
στεύων ἤδη κέκρι
ται· ὅτι μὴ πεπί
στευκεν εἰς τὸ ὄν
ομα τοῦ μονογε
νοῦς υἱοῦ τοῦ Θ(εο)ῦ·
αὕτη δέ ἐστιν ἡ κρί
σις· ὅτι τὸ φῶς ἐ
λήλυθεν εἰς τὸν κόσ
μον· καὶ ἠγάπη
σαν οἱ ἄν(θρωπ)οι μᾶλλον
τὸ σκότος ἢ τὸ
φῶς· ἦν γὰρ πο
νηρὰ αὐτῶν τὰ ἔρ
γα· πᾶς γὰρ ὁ
φαῦλα πράσσων
μισεῖ τὸ φῶς· καὶ
οὐκ ἔρχεται πρὸς

τὸ φῶς· ἵνα μὴ
ἐλεγχθῇ τὰ ἔργα αὐ
τοῦ· ὁ δὲ ποιῶν
τὴν ἀλήθειαν ἔρ
χεται πρὸς τὸ φῶς·
ἵνα φανερωθῇ αὐ
τοῦ τὰ ἔργα ὅτι ἐν
Θ(ε)ῷ ἐστιν εἰργασ
μένα:—
τῇ δ΄ τῆς β΄ ἑβδ(ομάδος) ἐκ τοῦ κατ(ὰ) Ἰω(άννην)
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ πρὸς τοὺς
ἐληλυθότας πρὸς
αὐτὸν Ἰουδαίους· ὁ
πατήρ μου ἕως ἄρτι
ἐργάζεται κἀγὼ
ἐργάζομαι· διὰ τοῦ
το οὖν μᾶλλον ἐζή
τουν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι ἀπο
κτεῖναι· ὅτι οὐ
μόνον ἔλυε τὸ σάβ
βατον· ἀλλὰ καὶ
πατέρα ἴδιον ἔλεγε τὸν
Θ(εό)ν· ἴσον ἑαυτὸν ποι

ῶν τῷ Θ(ε)ῷ· ἀπε
κρίνατο οὖν ὁ Ἰ(ησοῦ)ς καὶ
εἶπεν αὐτοῖς· ἀμὴν
ἀμὴν λέγω ὑμῖν·
οὐ δύναται ὁ υἱὸς
ποιεῖν ἀφ' ἑαυτοῦ
οὐδὲν, ἐὰν μή τι βλέ
πῃ τὸν πατέρα ποιοῦν
τα· ἃ γὰρ ἂν ἐκεῖνος
ποιῇ ταῦτα καὶ ὁ υἱ
ὸς ὁμοίως ποιεῖ·
ὁ γὰρ πατὴρ φιλεῖ τὸν
υἱὸν καὶ πάντα δείκνυσιν
αὐτῷ ἃ αὐτὸς ποιεῖ· καὶ
μείζονα τούτων δείξει
αὐτῷ ἔργα· ἵνα ὑ
μεῖς θαυμάζητε· ὥσπερ γὰρ
ὁ πατὴρ ἐγείρει τοὺς νε
κροὺς καὶ ζωοποιεῖ
οὕτως καὶ ὁ υἱὸς
οὓς θέλει ζωοποιεῖ·
οὐδὲ γὰρ ὁ πατὴρ κρί

μ… οὐδένα ἀλλὰ
τὴν κρίσιν πᾶσαν
δέδωκε τῷ υἱῷ· ἵνα
πάντες τιμῶσι τὸν υἱὸν
καθὼς τιμῶσι τὸν
π(ατέ)ρα· ὁ μὴ τιμῶν
τὸν υἱὸν οὐ τιμᾷ
τὸν π(ατέ)ρα τὸν πέ
μψαντα αὐτόν·
ἀμὴν ἀμὴν λέγω
ὑμῖν· ὅτι ὁ τὸν
λόγον μου ἀκού
ων καὶ πιστεύων
τῷ πέμψαντί με
ἔχει ζωὴν αἰ
ώνιον καὶ εἰς κρί
σιν οὐκ ἔρχεται ἀλ
λὰ … τέλ(ος) τῆς
… ἐκ … ιω
εἶπεν ὁ Κ(ύριο)ς πρὸς τοὺς
ἐληλυθότας πρὸς
αὐτὸν Ἰουδαίους·

ὅτι ὁ τὸν λόγον
ἀκούων καὶ πιστεύ
ων τῷ πέμψαντί με
ἔχει ζωὴν αἰώνι
ον καὶ εἰς κρίσιν
οὐκ ἔρχεται ἀλλὰ
μεταβέβηκεν ἐκ τοῦ
θανάτου εἰς τὴν
ζωήν· ἀμὴν
ἀμὴν λέγω ὑμῖν·
ὅτι ἔρχεται ὥρα
καὶ νῦν ἐστιν· ὅ
τε οἱ νεκροὶ ἀκού
σονται τῆς φωνῆς
τοῦ υἱοῦ τοῦ θ(εο)ῦ
καὶ οἱ ἀκούσαντες
ζήσονται· ὥσπερ
γὰρ ὁ π(ατ)ὴρ ἔχει ζω
ὴν ἐν ἑαυτῷ· οὕτ(ως)
ἔδωκε καὶ τῷ υἱ
ῷ ζωὴν ἔχειν ἐν ἑαυ
τῷ· καὶ ἐξουσίαν ἔ

δωκεν αὐτῷ καὶ κρί
σιν ποιεῖν ὅτι υἱὸς
ἀν(θρώπ)ου ἐστί· μὴ
θαυμάζετε
τοῦτο· ὅτι ἔρχ(εται)
ὥρα ἐν ᾗ π
άντες οἱ ἐν τοῖς μνη
μείοις ἀκούσονται
τῆς φωνῆς αὐτοῦ·
καὶ ἐκπορεύσονται
οἱ τὰ ἀγαθὰ ποιή
σαντες εἰς ἀνά
στασιν ζωῆς· οἱ
δὲ τὰ φαῦλα πρά
ξαντες εἰς ἀνά
στασιν κρίσεως· οὐ
δύναμαι ἐγὼ ποιεῖν
ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐ
δέν· καθὼς ἀκ(ούω)
κρίνω· καὶ ἡ κρί
σις ἡ ἐμὴ δικαία
ἐστίν· ὅτι οὐ ζη
τῶ τὸ θέλημα τὸ ἐ

μὸν ἀλλὰ τὸ θέλη
μα τοῦ πέμψαντός με
π(ατ)ρ(ό)ς· … τέλ(ος)
τῆς β΄ … ιω
τῷ κ(αιρῷ) … εἶπεν ὁ Κ(ύριο)ς πρὸς τοὺς
ἐληλυθότας πρὸς
αὐτὸν Ἰουδαίους·
καθὼς ἀκούω κρί
νω· καὶ ἡ κρίσις ἡ
ἐμὴ δικαία ἐστίν·
ὅτι οὐ ζητῶ τὸ
θέλημα τὸ ἐμόν·
ἀλλὰ τὸ θέλημα τ(οῦ)
πέμψαντός με
π(ατ)ρ(ό)ς· ἐὰν ἐγὼ μαρ
τυρῶ περὶ ἐμαυτοῦ
ἡ μαρτυρία μου οὐ
κ ἔστιν ἀληθής·
ἄλλος ἐστὶν ὁ μαρτ
υρῶν περὶ ἐμοῦ καὶ
οἶδα ὅτι ἀληθής
ἐστιν ἡ μαρτυρία
ἣν μαρτυρεῖ περὶ

ἐμοῦ· ὑμεῖς ἀπ
εστάλκατε πρὸς ἰω
άννην· καὶ μεμαρ
τύρηκε τῇ ἀληθ
είᾳ· ἐγὼ δὲ οὐ παρὰ ἀν
θρώπου τὴν μαρ
τυρίαν λαμβάνω·
ἀλλὰ ταῦτα λέγω ἵνα
ὑμεῖς σωθῆτε·
ἐκεῖνος ἦν ὁ λύχνος
ὁ καιόμενος καὶ
φαίνων· ὑμεῖς
δὲ ἠθελήσατε ἀγαλ
λιαθῆναι πρὸς ὥραν
ἐν τῷ φωτὶ αὐτοῦ·
ἐγὼ δὲ ἔχω τὴν
μαρτυρίαν μεί
ζω τοῦ ἰωάννου·
τὰ γὰρ ἔργα ἃ ἔ
δωκέ μοι ὁ πατὴρ ἵ
να τελειώσω αὐτά·
αὐτὰ τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ
ποιῶ μαρτυρεῖ πε

ρὶ ἐμοῦ· ὅτι ὁ
πατήρ με ἀπέσταλκε·
καὶ ὁ πέμψας με
πατὴρ αὐτὸς μεμαρ
τύρηκε περὶ ἐμοῦ·
οὔτε φωνὴν αὐτοῦ
ἀκηκόατε πώπο
τε· οὔτε εἶδος αὐ
τοῦ ἑωράκατε· καὶ
τὸν λόγον αὐτοῦ οὐκ
ἔχετε μένοντα
ἐν ὑμῖν· ὅτι ὃν ἀ
πέστειλεν ἐκεῖνος
τούτῳ ὑμεῖς οὐ
πιστεύετε· ἐρευ
νᾶτε τὰς γραφάς·
ὅτι ὑμεῖς δοκεῖτε
ἐν αὐταῖς ζωὴν
αἰώνιον ἔχειν·
καὶ ἐκεῖναί εἰσιν αἱ
μαρτυροῦσαι πε
ρὶ ἐμοῦ· καὶ οὐ
θέλετε ἐλθεῖν πρός

με· ἵνα ζωὴν ἔχη
τε· δόξαν παρὰ
ἀνθρώπων οὐ λαμβάνω·
ἀλλ᾽ ἔγνωκα ὑμᾶς
ὅτι τὴν ἀγάπην τοῦ
θεοῦ οὐκ ἔχετε ἐν ἑ
αυτοῖς· ἐγὼ ἐλή
λυθα ἐν τῷ ὀνόματι
τοῦ πατρός μου· καὶ
οὐ λαμβάνετέ με·
ἐὰν ἄλλος ἔλθῃ ἐν
τῷ ὀνόματι τῷ ἰδί
ῳ ἐκεῖνον λήψεσθε·
πῶς δύνασθε ὑμεῖς
πιστεῦσαι δόξαν
παρὰ ἀλλήλων
λαμβάνοντες· καὶ
τὴν δόξαν τὴν πα
ρὰ τοῦ μόνου θεοῦ
οὐ ζητεῖτε· μὴ δο
κεῖτε ὅτι ἐγὼ κα
τηγορήσω ὑμῶν
πρὸς τὸν πατέρα· ἔστιν

ὁ κατηγορῶν ὑ
μῶν μωσῆς εἰς ὃν
ὑμεῖς ἠλπίκατε·
εἰ γὰρ ἐπιστεύετε
μωσῇ· ἐπιστεύε
τε ἂν ἐμοί· περὶ
γὰρ ἐμοῦ ἐκεῖνος ἔ
γραψεν· εἰ δὲ τοῖς
ἐκείνου γράμμα
σιν οὐ πιστεύετε· πῶς
τοῖς ἐμοῖς ῥήμα
σι πιστεύσετε·
μετὰ ταῦτα ἀπῆλ
θεν ὁ ἰησοῦς πέραν
τῆς θαλάσσης τῆς γαλι
λαίας τῆς τιβερι
άδος· καὶ ἠκολού
θει αὐτῷ ὄχλος πο
λύς· ὅτι ἑώρων
αὐτοῦ τὰ σημεῖα
ἃ ἐποίει ἐπὶ τῶν
ἀσθενούντων·
τοῦ σαββάτου [illegible] 10

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ
ἰδόντες οἱ ἄνθρωποι·
ὃ ἐποίησε σημεῖον ὁ
Ἰησοῦς ἔλεγον ὅτι οὗ
τός ἐστιν ἀληθῶς
ὁ προφήτης ὁ ἐρ
χόμενος εἰς τὸν
κόσμον· Ἰησοῦς οὖν
γνοὺς ὅτι μέλλου
σιν ἔρχεσθαι καὶ ἁρ
πάζειν αὐτὸν ἵνα
ποιήσωσιν αὐτὸν
βασιλέα· ἀνεχώ
ρησεν εἰς τὸ ὄρος
αὐτὸς μόνος· ὡς
δὲ ὀψία ἐγένετο· κα
τέβησαν οἱ μαθη
ταὶ αὐτοῦ ἐπὶ τὴν
θάλασσαν· καὶ
ἐμβάντες εἰς τὸ
πλοῖον· ἤρχοντο
πέραν τῆς θαλάσ
σης εἰς Καπερνα

οὺμ· καὶ σκοτία
ἤδη ἐγεγόνει καὶ οὐκ
ἐληλύθει πρὸς αὐ
τοὺς ὁ Ἰησοῦς· ἥ τε θάλασ
σα ἀνέμου μεγάλου πνέοντος
διηγείρετο· ἐληλακό
τες οὖν ὡς σταδίους
εἴκοσι πέντε ἢ τρι
άκοντα· θεωροῦ
σι τὸν Ἰησοῦν· περιπα
τοῦντα ἐπὶ τῆς θα
λάσσης· καὶ ἐγγὺς
τοῦ πλοίου γινόμε
νον καὶ ἐφοβήθη
σαν· ὁ δὲ λέγει αὐ
τοῖς· ἐγώ εἰμι μὴ
φοβεῖσθε· ἤθελον οὖν
λαβεῖν αὐτὸν εἰς
τὸ πλοῖον· καὶ εὐθέως τὸ πλοῖ
ον ἐγένετο ἐπὶ τῆς γῆς·
εἰς ἣν ὑπῆγον· τῇ
ἐπαύριον ὁ ὄχλος

ὁ ἑστηκὼς πέραν τῆς
θαλάσσης· ἰδὼν ὅτι
πλοιάριον ἄλλο οὐκ ἦν
ἐκεῖ εἰ μὴ ἓν ἐκεῖνο·
εἰς ὃ ἐνέβησαν οἱ μαθη
ταὶ αὐτοῦ·
καὶ ὅτι οὐ συνεισῆλθε
τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ
ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ πλοιάριον
ἀλλὰ μόνοι οἱ μαθη
ταὶ αὐτοῦ ἀπῆλθον·
ἄλλα δὲ ἦλθε πλοι
άρια ἐκ Τιβεριάδος
ἐγγὺς τοῦ τόπου ὅπου
ἔφαγον τὸν ἄρτον·
εὐχαριστήσαντος
κυρίου· ὅτε οὖν εἶδεν ὁ
ὄχλος· ὅτι Ἰησοῦς οὐκ
ἔστιν ἐκεῖ οὐδὲ οἱ μαθη
ταὶ αὐτοῦ· ἐνέβη
σαν αὐτοὶ εἰς τὰ πλοῖ
α καὶ ἦλθον εἰς Κα
περναοὺμ ζητοῦντες

τὸν Ἰησοῦν· καὶ εὑρόν
τες αὐτὸν πέραν τῆς
θαλάσσης· εἶπον
αὐτῷ· ῥαββί, πό
τε ὧδε γέγονας·
ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ
Ἰησοῦς καὶ εἶπεν· ἀμὴν
ἀμὴν λέγω ὑμῖν·
ζητεῖτέ με οὐχ ὅ
τι εἴδετε σημεῖα·
ἀλλ' ὅτι ἐφάγετε ἐκ τῶν
ἄρτων καὶ ἐχορτά
σθητε· ἐργάζε
σθε μὴ τὴν βρῶσιν
τὴν ἀπολλυμένην· ἀλλὰ
τὴν βρῶσιν τὴν μέ
νουσαν εἰς ζωὴν αἰώ
νιον· ἣν ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου ὑμῖν δώσει·
τοῦτον γὰρ ὁ πατὴρ
ἐσφράγισεν ὁ θεός·
[illegible]
[illegible]

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ:
ἐλθὼν ἰωσὴφ ὁ
ἀπὸ ἀριμαθαίας·
εὐσχήμων βουλευ-
τής· ὃς καὶ αὐτὸς
ἦν προσδεχόμενος
τὴν βασιλείαν τοῦ
θεοῦ· τολμήσας εἰσ-
ῆλθε πρὸς πιλᾶτον·
καὶ ᾐτήσατο τὸ σῶ-
μα τοῦ ἰησοῦ: ὁ δὲ πι-
λᾶτος ἐθαύμασεν
εἰ ἤδη τέθνηκεν:
καὶ προσκαλεσάμε-
νος τὸν κεντυρίω-
να· ἐπηρώτησεν
αὐτὸν εἰ πάλαι ἀπέ-
θανεν: καὶ γνοὺς
ἀπὸ τοῦ κεντυρίω-
νος ἐδωρήσατο τὸ
σῶμα τῷ ἰωσήφ·
καὶ ἀγοράσας σινδό-
να· καὶ καθελὼν

αὐτὸν ἐνείλησε τῇ σιν-
δόνι· καὶ κατέθη-
κεν αὐτὸν ἐν μνημεί-
ῳ ὃ ἦν λελατομη-
μένον ἐκ πέτρας:
καὶ προσεκύλισε λί-
θον ἐπὶ τὴν θύραν τοῦ
μνημείου· ἡ δὲ
μαρία ἡ μαγδαληνὴ·
καὶ μαρία ἡ ἰακώ-
βου καὶ σαλώμη·
ἠγόρασαν ἀρώματα·
ἵνα ἐλθοῦσαι
ἀλείψωσιν αὐτόν:
καὶ λίαν πρωῒ τῆς
μιᾶς σαββάτων
ἔρχονται ἐπὶ τὸ
μνημεῖον ἀνατεί-
λαντος τοῦ ἡλίου·
καὶ ἔλεγον πρὸς ἑ-
αυτάς· τίς ἀποκυλί-
σει ἡμῖν τὸν
λίθον ἐκ τῆς θύ-

ρας τοῦ μνημείου:
καὶ ἀναβλέψασαι
θεωροῦσιν ὅτι ἀπο-
κεκύλισται ὁ λί-
θος· ἦν γὰρ μέγας
σφόδρα: καὶ εἰσελ-
θοῦσαι εἰς τὸ μνη-
μεῖον· εἶδον νεα-
νίσκον καθήμενον
ἐν τοῖς δεξιοῖς περι-
βεβλημένον στολὴν
λευκήν: καὶ ἐξεθαμ-
βήθησαν· ὁ δὲ
λέγει αὐταῖς· μὴ ἐκ-
θαμβεῖσθε· ἰησοῦν ζη-
τεῖτε τὸν ναζαρηνὸν
τὸν ἐσταυρωμένον· ἠ-
γέρθη· οὐκ ἔστιν ὧ-
δε: ἴδε ὁ τόπος ὅ-
που ἔθηκαν αὐτόν:
ἀλλ' ὑπάγετε· εἴπατε
τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ
καὶ τῷ πέτρῳ·

ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν
γαλιλαίαν: ἐκεῖ αὐ-
τὸν ὄψεσθε καθὼς
εἶπεν ὑμῖν: καὶ ἐ-
ξελθοῦσαι ἔφυγον
ἀπὸ τοῦ μνημείου:
εἶχε δὲ αὐτὰς τρό-
μος καὶ ἔκστασις·
καὶ οὐδενὶ οὐδὲν εἶ-
πον· ἐφοβοῦντο γάρ:
τῇ β' τῆς γ' [illegible]
ἐβ: – ἐκ κατὰ ἰω: –
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ·
ἦν τις βασιλικὸς·
οὗ ὁ υἱὸς ἠσθένει ἐν
καπερναούμ·
οὗτος ἀκούσας ὅτι
ἰησοῦς ἥκει ἐκ τῆς ἰου-
δαίας εἰς τὴν γα-
λιλαίαν· ἀπῆλθε
πρὸς αὐτὸν καὶ ἠρώ-
τα αὐτόν· ἵνα κατα-
βῇ καὶ ἰάσηται αὐτοῦ

τὸν υἱόν· ἤμελλε γὰρ ἀποθνήσκειν. εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς πρὸς αὐτόν· ἐὰν μὴ σημεῖα καὶ τέρατα ἴδητε, οὐ μὴ πιστεύσητε. λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ βασιλικός· κύριε, κατάβηθι πρὶν ἀποθανεῖν τὸ παιδίον μου. λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· πορεύου, ὁ υἱός σου ζῇ. καὶ ἐπίστευσεν ὁ ἄνθρωπος τῷ λόγῳ ᾧ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐπορεύετο. ἤδη δὲ αὐτοῦ καταβαίνοντος, οἱ δοῦλοι αὐτοῦ ἀπήντησαν αὐτῷ καὶ ἀπήγγειλαν λέγοντες ὅτι ὁ παῖς σου ζῇ. Ἐπύθετο οὖν τὴν ὥραν παρ' αὐτῶν ἐν ᾗ κομψότερον ἔσχε. καὶ εἶπον αὐτῷ ὅτι χθὲς ὥραν ἑβδόμην ἀφῆκεν αὐτὸν ὁ πυρετός. ἔγνω οὖν ὁ πατὴρ ὅτι ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ ἐν ᾗ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς ὅτι ὁ υἱός σου ζῇ· καὶ ἐπίστευσεν αὐτὸς καὶ ἡ οἰκία αὐτοῦ ὅλη. τοῦτο πάλιν δεύτερον σημεῖον ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐλθὼν ἐκ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

Τῇ γ' τῆς γ' ἑβδ. ἐκ τοῦ κατὰ Ἰω.

Εἶπεν ὁ κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· ἐργάζεσθε μὴ τὴν βρῶσιν τὴν ἀπολλυμένην, ἀλλὰ τὴν βρῶσιν τὴν μένουσαν εἰς ζωὴν αἰώνιον, ἣν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑμῖν δώσει· τοῦτον γὰρ ὁ πατὴρ ἐσφράγισεν ὁ θεός. εἶπον οὖν πρὸς αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι· τί ποιῶμεν ἵνα ἐργαζώμεθα τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ; ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· τοῦτό ἐστιν τὸ ἔργον τοῦ θεοῦ, ἵνα πιστεύσητε εἰς ὃν ἀπέστειλεν ἐκεῖνος. εἶπον οὖν αὐτῷ· τί οὖν ποιεῖς σὺ σημεῖον, ἵνα ἴδωμεν καὶ πιστεύσωμέν σοι; τί ἐργάζῃ; οἱ πατέρες ἡμῶν τὸ μάννα ἔφαγον ἐν τῇ ἐρήμῳ, καθώς ἐστι γεγραμμένον· ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς φαγεῖν. εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ Μωϋσῆς δέδωκεν ὑμῖν τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· ἀλλ' ὁ πατήρ μου δίδωσιν ὑμῖν τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ τὸν ἀληθινόν. ὁ γὰρ ἄρτος τοῦ θεοῦ ἐστιν ὁ καταβαίνων ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ζωὴν διδοὺς τῷ κόσμῳ.

Τῇ δ' τῆς γ' ἑβδ. ἐκ τοῦ κατὰ Ἰω.

Εἶπεν ὁ κύριος πρὸς τοὺς πεπιστευκότας αὐτῷ Ἰουδαίους· Ἐ

τος [illegible]
ζωῆς· ὁ ἐρχόμε-
νος πρός με οὐ
μὴ πεινάσῃ· καὶ
ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ
οὐ μὴ διψήσῃ πώ-
ποτε· ἀλλ' εἶπον ὑ-
μῖν ὅτι καὶ ἑωράκα-
τέ με καὶ οὐ πιστεύε-
τε· πᾶν ὃ δίδωσί
μοι ὁ πατὴρ πρὸς ἐμὲ
ἥξει· καὶ τὸν ἐρχό-
μενον πρός με οὐ
μὴ ἐκβάλω ἔξω·
ὅτι καταβέβηκα
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ οὐ-
χ ἵνα ποιῶ τὸ θέ-
λημα τὸ ἐμὸν ἀλ-
λὰ τὸ θέλημα τοῦ
πέμψαντός με
πατρός· τοῦτο δέ ἐ-
στι τὸ θέλημα τοῦ
πέμψαντός με

πατρός· ἵνα πᾶν ὃ
δέδωκέ μοι μὴ ἀ-
πολέσω ἐξ αὐτοῦ,
ἀλλ' ἀναστήσω αὐ-
τὸν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ·
τῇ ε' τῆς γ' ἑβδ. : Ἐ-
κ τοῦ καιροῦ [illegible]
εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς πρὸς τοὺς ἐ-
ληλυθότας πρὸς αὐ-
τὸν Ἰουδαίους· τοῦ-
τό ἐστι τὸ θέλημα
τοῦ πέμψαντός με
πατρός· ὁ θεωρῶν τὸν
υἱὸν καὶ πιστεύων εἰς
αὐτὸν ἔχῃ ζωὴν
αἰώνιον· καὶ ἀνα-
στήσω ἐγὼ αὐτὸν
τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ:
Ἐγόγγυζον οὖν
οἱ Ἰουδαῖοι περὶ αὐ-
τοῦ· ὅτι εἶπεν ἐγώ
εἰμι ὁ ἄρτος ὁ κα-
ταβὰς ἐκ τοῦ οὐ-

ρανοῦ· καὶ ἔλεγον·
οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς Ἰω-
σήφ, οὗ ἡμεῖς οἴ-
δαμεν τὸν πατέρα καὶ
τὴν μητέρα· πῶς οὖν λέ-
γει οὗτος· ὅτι ἐκ
τοῦ οὐρανοῦ κατα-
βέβηκα· ἀπεκρί-
θη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν
αὐτοῖς· μὴ γογγύ-
ζετε μετ' ἀλλήλων:
οὐδεὶς δύναται ἐλ-
θεῖν πρός με·
ἐὰν μὴ ὁ πατὴρ ὁ πέμ-
ψας με ἑλκύ-
σῃ αὐτόν· καὶ ἐ-
γὼ ἀναστήσω αὐ-
τὸν τῇ ἐσχάτῃ ἡ-
μέρᾳ: — τῇ παρ(ασκευῇ)
τῆς γ' ἑβδ. [illegible] Ἰω-
εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς πρὸς τοὺς ἐ-
ληλυθότας πρὸς
αὐτὸν Ἰουδαίους:

[illegible] ἄρτος τῆς ζω-
ῆς· οἱ πατέρες
ὑμῶν ἔφαγον τὸ
μάννα ἐν τῇ ἐρή-
μῳ καὶ ἀπέθανον·
οὗτός ἐστιν ὁ ἄρτος
ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ κα-
ταβαίνων, ἵνα τις
ἐξ αὐτοῦ φά-
γῃ καὶ μὴ ἀποθά-
νῃ· ἐγώ εἰμι ὁ ἄρ-
τος ὁ ζῶν ὁ ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ καταβάς·
ἐάν τις φάγῃ ἐκ τού-
του τοῦ ἄρτου ζή-
σεται εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ
ὁ ἄρτος δὲ ὃν ἐγὼ
δώσω ἡ σάρξ μού ἐστιν,
ἣν ἐγὼ δώσω ὑπὲρ
τῆς τοῦ κόσμου
ζωῆς· ἐμάχοντο οὖν οἱ

ουδ' αι ορ[illegible]
[illegible] ο λογος [illegible]
σ προς ο θ(εο)ς [illegible]
το [illegible] ην [illegible] μαι
[illegible] σαρ κ(αὶ) [illegible]:
ει [illegible] ο [illegible]
ο [illegible]
μην [illegible] ε [illegible]:
σαρ [illegible]
[illegible] ρ κ(αὶ) [illegible] του
λου του θ(εο)υ: κ(αὶ)
[illegible] ουτου [illegible] τοσ
ιν [illegible] ιοις κ(αὶ) [illegible]
ην ε [illegible] τοις: το
ν [illegible] σαρκ.
κ(αὶ) [illegible]
[illegible] θ(εο)
[illegible]: κ(αὶ)
ε [illegible]
υτο [illegible] χαρις [illegible] ην
[illegible] ϵ Γ
Εἶπεν ὁ Κ(ύριο)ς τοῖς ἑαυ-
τοῦ μαθηταῖς [illegible]

αὐτοῦ μαθηταῖς:
ταῦτα ἐντέλλομαι
ὑμῖν ἵνα ἀγαπᾶτε
τε ἀλλήλους: εἰ
ὁ κόσμος ὑμᾶς
μισεῖ γινώσκε-
τε ὅτι ἐμὲ πρῶ-
τον ὑμῶν μεμισή-
κεν: εἰ ἐκ
τοῦ κόσμου ἦτε ὁ κόσμος
ἂν τὸ ἴδιον
ἐφίλει: ὅτι δὲ ἐκ τοῦ κόσ-
μου οὐκ ἐστέ:
ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην
ὑμᾶς ἐκ τοῦ κ(όσ)μ(ου)
διὰ τοῦτο μι-
σεῖ ὑμᾶς ὁ κό-
σμος: μνημο-
νεύετε τοῦ λόγου οὗ
ἐγὼ εἶπον ὑμῖν:
οὐκ ἔστι δοῦλος μεί-
ζων τοῦ Κ(υρίου) αὐτοῦ:

εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν
καὶ ὑμᾶς διώ-
ξουσιν: εἰ τὸν λό-
γον μου ἐτήρη-
σαν, καὶ τὸν ὑ-
μέτερον τηρή-
σουσιν: ἀλλὰ ταῦ-
τα πάντα ποιή-
σουσιν ὑμῖν διὰ
τὸ ὄνομά μου: ὅ-
τι οὐκ οἴδασι τὸν
πέμψαντά με:
εἰ μὴ ἦλθον καὶ ἐ-
λάλησα αὐτοῖς
ἁμαρτίαν οὐκ εἴ-
χοσαν: νῦν δὲ πρό-
φασιν οὐκ ἔχουσι
περὶ τῆς ἁμαρτί-
ας αὐτῶν: ὁ ἐμὲ
μισῶν καὶ τὸν
πατέρα μου μισεῖ:
εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποί-
ησα ἐν αὐτοῖς ἃ

οὐδεὶς ἄλλος πεποί-
ηκεν ἁμαρτίαν
οὐκ εἴχοσαν: νῦν δὲ
καὶ ἑωράκασι
καὶ μεμισήκασι
καὶ ἐμὲ καὶ τὸν
πατέρα μου: ἀλλ' ἵ-
να πληρωθῇ ὁ λό-
γος ὁ γεγραμμένος
ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν
ὅτι ἐμίσησάν με
δωρεάν: ὅταν
δὲ ἔλθῃ ὁ παρά-
κλητος: ὃν ἐγὼ
πέμψω ὑμῖν πα-
ρὰ τοῦ π(ατ)ρ(ό)ς: τὸ πν(εῦμ)α
τῆς ἀληθείας:
ὃ παρὰ τοῦ π(ατ)ρ(ὸ)ς ἐκ-
πορεύεται: ἐκεῖ-
νος μαρτυρή-
σει περὶ ἐμοῦ: καὶ ὑ-
μεῖς δὲ μαρ-
τυρεῖτε ὅτι ἀπ' ἀρ-

[illegible] μισθόν μου ἐφ᾽ α[illegible]

ταυτ[illegible]

ὑμῶν· ἡ μαθητὴς κο[illegible]

δοξάζεσθε τὸ ἑαυτῶν

σῶμα γὰρ ὄργανος ποιή-

σει τὰ [illegible]· ἔρ-

χεται ὥρα· ἵνα

[illegible] ἡ-

μᾶς διδάξῃ λατρεύ-

ειν πρὸς φοβερὸν ἡμῶν

θεόν· ΚΥ(ΡΙΑΚΗ) Γ

[illegible]τοῦ καιροῦ·

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ·

ἀνέβη ὁ ἰ(ησοῦ)ς εἰς ἱερο-

σόλυμα· ἔστι

δὲ ἐν τοῖς ἱεροσο-

λύμοις ἐπὶ τῇ

προβατικῇ κολυμ-

βήθρᾳ ἡ ἐπιλε-

γομένη ἑβραϊστὶ

βηθεσδά· πέντε

στοὰς ἔχουσα· ἐν

ταύταις κατέκει-

το πλῆθος πολὺ

τῶν ἀσθενούντων·

τυφλῶν· χωλῶν·

ξηρῶν ἐκδεχο-

μένων τὴν τοῦ ὕδατος

κίνησιν·

ἄγγελος γὰρ κατὰ

καιρὸν· κατέβαι-

νεν ἐν τῇ κολυμβή-

θρᾳ· καὶ ἐτάρασσε

τὸ ὕδωρ· ὁ οὖν

πρῶτος ἐμβὰς με-

τὰ τὴν ταρα-

χὴν τοῦ ὕδατος

ὑγιὴς ἐγίνετο ᾧ

δήποτε κατείχε-

το νοσήματι· ἦν

δέ τις ἄνθρωπος ἐκεῖ

τριάκοντα ὀκτὼ ἔτη

ἔχων ἐν τῇ ἀσθε-

νείᾳ· τοῦτον

ἰδὼν ὁ ἰ(ησοῦ)ς κατακεί-

μενον· καὶ γνοὺς

ὅτι πολὺν ἤδη

χρόνον ἔχει· λέγει

αὐτῷ· θέλεις ὑ-

γιὴς γενέσθαι· ἀπε-

κρίθη αὐτῷ ὁ ἀσθε-

νῶν· κύριε ἄνθρωπον οὐκ

ἔχω· ἵνα ὅταν τα-

ραχθῇ τὸ ὕδωρ βά-

λῃ με εἰς τὴν κολυμ-

βήθραν· ἐν ᾧ δὲ

ἔρχομαι ἐγὼ ἄλλος

πρὸ ἐμοῦ καταβαί-

νει· λέγει αὐτῷ ὁ ἰ(ησοῦ)ς·

ἔγειρε· ἆρον τὸν

κράβαττόν σου καὶ

περιπάτει· καὶ εὐ-

θέως ἐγένετο ὑ-

γιὴς ὁ ἄνθρωπος· καὶ ἦ-

ρε τὸν κράβαττον

αὐτοῦ καὶ περιεπά-

τει· ἦν δὲ σάββα-

τον ἐν ἐκείνῃ

τῇ ἡμέρᾳ· ἔλεγον

οὖν οἱ ἰουδαῖοι τῷ

τεθεραπευμένῳ·

σάββατόν ἐστιν·

οὐκ ἔξεστίν σοι ἆ-

ραι τὸν κράβατ-

τον· ὁ δὲ ἀπεκρίθη

αὐτοῖς· ὁ ποιήσας

με ὑγιῆ ἐκεῖνός

μοι εἶπεν· ἆρον τὸν

κράβαττόν σου

καὶ περιπάτει· ὁ

δὲ ἰαθεὶς οὐκ ᾔδει

τίς ἐστιν· ὁ γὰρ ἰ(ησοῦ)ς

ἐξένευσεν ὄχλου

ὄντος ἐν τῷ τόπῳ·

μετὰ ταῦτα εὑρίσκει

αὐτὸν ὁ ἰ(ησοῦ)ς ἐν τῷ

ἱερῷ καὶ εἶπεν αὐτῷ·

ἴδε ὑγιὴς γέγονας·

μηκέτι ἁμάρτα-

νε· ἵνα μὴ χεῖρόν σοί

τι γένηται· ἀπῆλ-

θεν ὁ ἄνθρωπος καὶ

[illegible] ου
δα[illegible] ἐστὶν ἡ
ὁ πατὴρ ὁ πέμψας αὐτὸν ὑ-
[illegible] τῇ [illegible] τῆς γ' ἑβδ.
[illegible] ἐκ τοῦ κατὰ Ἰω:
Εἶπεν ὁ κύριος πρὸς τοὺς
πεπιστευκότας αὐ-
τῷ Ἰουδαίους· ὁ
τρώγων μου τὴν
σάρκα καὶ πίνων
μου τὸ αἷμα· ἐν ἐμ-
οὶ μένει κἀγὼ ἐν
αὐτῷ· καθὼς ἀπέ-
στειλέ με ὁ ζῶν πα-
τὴρ κἀγὼ ζῶ διὰ
τὸν πατέρα· καὶ ὁ
τρώγων με κἀ-
κεῖνος ζήσεται δι'
ἐμέ· οὗτός ἐστιν ὁ
ἄρτος ὁ ἐκ τοῦ οὐ-
ρανοῦ καταβάς·
οὐ καθὼς ἔφαγον
οἱ πατέρες ὑμῶν

τὸ μάννα ἐν τῇ ἐ-
ρήμῳ καὶ ἀπέθα-
νον· ὁ τρώγων τοῦ-
τον τὸν ἄρτον ζή-
σει εἰς τὸν αἰῶνα·
ταῦτα εἶπεν ἐν συ-
ναγωγῇ διδάσκων
ἐν Καπερναούμ·
πολλοὶ οὖν ἀκούσαν-
τες ἐκ τῶν μαθη-
τῶν αὐτοῦ εἶπον·
σκληρός ἐστιν οὗ-
τος ὁ λόγος· τίς
δύναται αὐτοῦ ἀκού-
ειν· εἰδὼς δὲ ὁ Ἰησοῦς
ὅτι γογγύζουσιν
περὶ τούτου οἱ μα-
θηταὶ αὐτοῦ, εἶ-
πεν αὐτοῖς· τοῦτο
ὑμᾶς σκανδαλί-
ζει; ἐὰν οὖν θεω-
ρεῖτε τὸν υἱὸν τοῦ ἀν-
θρώπου· ἀναβαίνον-

τα ὅπου ἦν τὸ πρό-
τερον· τὸ πνεῦμά ἐ-
στι τὸ ζωοποιοῦν·
ἡ σὰρξ οὐκ ὠφελεῖ
οὐδέν· τὰ ῥήματα
ἃ ἐγὼ λαλῶ ὑμῖν
πνεῦμά ἐστι καὶ
ζωή ἐστιν· ἀλλ' εἰ-
σὶν ἐξ ὑμῶν τινὲς
οἳ οὐ πιστεύουσιν·
ᾔδει γὰρ ὁ ἐξ ἀρχῆς
ὁ Ἰησοῦς τίνες εἰσὶν
οἱ μὴ πιστεύοντες
καὶ τίς ἐστιν ὁ πα-
ραδώσων αὐτόν·
καὶ ἔλεγεν· διὰ
τοῦτο εἴρηκα ὑ-
μῖν· ὅτι οὐδεὶς δύ-
ναται ἐλθεῖν πρός
με ἐὰν μὴ ὁ πατὴρ
ὁ πέμψας με ἑλκύ-
σῃ αὐτόν· ἐκ τού-
του πολλοὶ ἀπῆλθον

τῶν μαθητῶν αὐ-
τοῦ εἰς τὰ ὀπίσω·
καὶ οὐκέτι μετ' αὐτοῦ
περιεπάτουν· εἶ-
πεν οὖν ὁ Ἰησοῦς τοῖς δώ-
δεκα· μὴ καὶ ὑμεῖς
θέλετε ὑπάγειν·
ἀπεκρίθη οὖν αὐ-
τῷ Σίμων Πέτρος·
κύριε, πρὸς τίνα ἀ-
πελευσόμεθα· ῥή-
ματα ζωῆς αἰω-
νίου ἔχεις· καὶ ἡ-
μεῖς πεπιστεύκα-
μεν καὶ ἐγνώκαμεν·
ὅτι σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ
Θεοῦ τοῦ ζῶντος·
τῇ ς' τῆς γ' ἑβδ. ἐ-
κ τοῦ κατὰ Ἰω:
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ
περιεπάτει ὁ Ἰησοῦς ἐν
τῇ Γαλιλαίᾳ· οὐ
γὰρ ἤθελεν ἐν τῇ

ἰουδαίᾳ περιπα
τεῖν, ὅτι ἐζήτουν
αὐτὸν οἱ ἰουδαῖοι
ἀποκτεῖναι.
ἦν δὲ ἐγγὺς ἡ ἑ
ορτὴ τῶν ἰουδαί
ων ἡ σκηνοπηγία.
εἶπον οὖν
πρὸς αὐτὸν οἱ ἀ
δελφοὶ αὐτοῦ· με
τάβηθι ἐντεῦθεν
καὶ ὕπαγε εἰς τὴν
ἰουδαίαν, ἵνα
καὶ οἱ μαθηταί σου
θεωρήσωσι τὰ
ἔργα σου ἃ ποιεῖς·
οὐδεὶς γὰρ ἐν κρυ
πτῷ τι ποιεῖ καὶ
ζητεῖ αὐτὸς ἐν πα
ρρησίᾳ εἶναι. εἰ
ταῦτα ποιεῖς, φα
νέρωσον σεαυτὸν
τῷ κόσμῳ. οὐ

δὲ γὰρ οἱ ἀδελφοὶ αὐ
τοῦ ἐπίστευον εἰς
αὐτόν. λέγει οὖν
αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς· ὁ και
ρὸς ὁ ἐμὸς οὔπω πά
ρεστιν· ὁ δὲ και
ρὸς ὁ ὑμέτερος
πάντοτέ ἐστιν ἕ
τοιμος. οὐ δύναται
ὁ κόσμος μι
σεῖν ὑμᾶς· ἐ
μὲ δὲ μισεῖ, ὅτι
ἐγὼ μαρτυρῶ
περὶ αὐτοῦ ὅτι τὰ
ἔργα αὐτοῦ πονη
ρά ἐστιν. ὑμεῖς
ἀνάβητε εἰς τὴν
ἑορτὴν ταύτην·
ἐγὼ οὔπω ἀναβαί
νω εἰς τὴν ἑορτὴν
ταύτην, ὅτι ὁ και
ρὸς ὁ ἐμὸς οὔπω
πεπλήρωται. ταῦτα δὲ

ρὸς ὁ ὑμέτερος π
άντοτέ ἐστιν ἕτοιμος
οὐ δύναται ὁ κόσμος
μισεῖν ὑμᾶς·
ἐμὲ δὲ μισεῖ, ὅτι
ταῦτα δὲ εἰπὼν αὐ
τοῖς ἔμεινεν ἐν τῇ γα
λιλαίᾳ. ὡς δὲ
ἀνέβησαν οἱ ἀδελ
φοὶ αὐτοῦ, τότε
καὶ αὐτὸς ἀνέβη εἰς
τὴν ἑορτήν, οὐ φα
νερῶς, ἀλλ᾽ ὡς ἐν κ
ρυπτῷ. οἱ οὖν ἰου
δαῖοι ἐζήτουν αὐ
τὸν ἐν τῇ ἑορτῇ
καὶ ἔλεγον·
ποῦ ἐστιν ἐκεῖνος;
καὶ γογγυσμὸς πο
λὺς περὶ αὐτοῦ ἦν
ἐν τοῖς ὄχλοις.
οἱ μὲν ἔλεγον ὅτι ἀγα
θός ἐστιν· ἄλλοι

ἔλεγον· οὔ, ἀλλὰ πλα
νᾷ τὸν ὄχλον. οὐ
δεὶς μέντοι παρρη
σίᾳ ἐλάλει περὶ αὐ
τοῦ διὰ τὸν φόβον
τῶν ἰουδαίων.
ἤδη δὲ τῆς ἑορτῆς
μεσούσης ἀνέβη ὁ ἰησοῦς
εἰς τὸ ἱερὸν καὶ ἐδίδασκε.
καὶ ἐθαύμαζον οἱ ἰ
ουδαῖοι λέγοντες·
πῶς οὗτος γράμματα οἶ
δε μὴ μεμαθηκώς;
ἀπεκρίθη ὁ ἰησοῦς καὶ εἶ
πεν αὐτοῖς· ἡ ἐμὴ
διδαχὴ οὐκ ἔστιν ἐ
μή, ἀλλὰ τοῦ πέμ
ψαντός με. ἐάν
τις θέλῃ τὸ θέλη
μα αὐτοῦ ποιεῖν,
γνώσεται περὶ τῆς

[illegible] περὶ τῆς διδαχῆς πότερον ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστιν ἢ ἐγὼ ἀπ' ἐμαυτοῦ λαλῶ. ὁ ἀφ' ἑαυτοῦ λαλῶν τὴν δόξαν τὴν ἰδίαν ζητεῖ· ὁ δὲ ζητῶν τὴν δόξαν τοῦ πέμψαντος αὐτόν, οὗτος ἀληθής ἐστιν καὶ ἀδικία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν. οὐ Μωσῆς δέδωκεν ὑμῖν τὸν νόμον, καὶ οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ποιεῖ τὸν νόμον; τί με ζητεῖτε ἀποκτεῖναι; ἀπεκρίθη ὁ ὄχλος καὶ εἶπεν αὐτῷ· δαιμόνιον ἔχεις·

τίς σε ζητεῖ ἀποκτεῖναι; ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ἓν ἔργον ἐποίησα καὶ πάντες θαυμάζετε. διὰ τοῦτο Μωσῆς δέδωκεν ὑμῖν τὴν περιτομήν· οὐχ ὅτι ἐκ τοῦ Μωσέως ἐστίν, ἀλλ' ἐκ τῶν πατέρων· καὶ ἐν σαββάτῳ περιτέμνετε ἄνθρωπον. εἰ περιτομὴν λαμβάνει ἄνθρωπος ἐν σαββάτῳ ἵνα μὴ λυθῇ ὁ νόμος Μωσέως, ἐμοὶ χολᾶτε ὅτι ὅλον ἄνθρωπον ὑγιῆ ἐποίησα ἐν σαββάτῳ; μὴ κρίνετε κατ'

ὄψιν, ἀλλὰ τὴν δικαίαν κρίσιν κρίνατε. ἔλεγον οὖν τινες ἐκ τῶν Ἱεροσολυμιτῶν· οὐχ οὗτός ἐστιν ὃν ζητοῦσιν ἀποκτεῖναι; καὶ ἴδε παρρησίᾳ λαλεῖ καὶ οὐδὲν αὐτῷ λέγουσιν. μήποτε ἀληθῶς ἔγνωσαν οἱ ἄρχοντες ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός; ἀλλὰ τοῦτον οἴδαμεν πόθεν ἐστίν· ὁ δὲ Χριστὸς ὅταν ἔρχηται οὐδεὶς γινώσκει πόθεν ἐστίν. ἔκραξεν οὖν ἐν τῷ ἱερῷ διδάσκων ὁ Ἰησοῦς καὶ λέγων· κἀμὲ οἴδατε καὶ

οἴδατε πόθεν εἰμί· καὶ ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐκ ἐλήλυθα, ἀλλ' ἔστιν ἀληθινὸς ὁ πέμψας με, ὃν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε· ἐγὼ οἶδα αὐτόν, ὅτι παρ' αὐτοῦ εἰμι κἀκεῖνός με ἀπέστειλεν. ἐζήτουν οὖν αὐτὸν πιάσαι, καὶ οὐδεὶς ἐπέβαλεν ἐπ' αὐτὸν τὴν χεῖρα, ὅτι οὔπω ἐληλύθει ἡ ὥρα αὐτοῦ.

[illegible]

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· ἐγώ εἰμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου· ὁ ἀκολουθῶν ἐμοὶ οὐ

...τοῦ κόσμου· ἀλλ' ἕξει τὸ φῶς τῆς ζωῆς· εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ φαρισαῖοι· σὺ περὶ σεαυτοῦ μαρτυρεῖς· ἡ μαρτυρία σου οὐκ ἔστιν ἀληθής· ἀπεκρίθη ὁ ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· κἂν ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ ἐμαυτοῦ, ἀληθής ἐστιν ἡ μαρτυρία μου, ὅτι οἶδα πόθεν ἦλθον καὶ ποῦ ὑπάγω· ὑμεῖς κατὰ τὴν σάρκα κρίνετε, ἐγὼ οὐ κρίνω οὐδένα· καὶ ἐὰν κρίνω δὲ ἐγώ, ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ ἀληθής ἐστιν, ὅτι μόνος οὐκ εἰμί, ἀλλ' ἐγὼ

καὶ ὁ πέμψας με πατήρ· καὶ ἐν τῷ νόμῳ δὲ τῷ ὑμετέρῳ γέγραπται ὅτι δύο ἀνθρώπων ἡ μαρτυρία ἀληθής ἐστιν· ἐγώ εἰμι ὁ μαρτυρῶν περὶ ἐμαυτοῦ, καὶ μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ ὁ πέμψας με πατήρ· ἔλεγον οὖν αὐτῷ· ποῦ ἐστιν ὁ πατήρ σου; ἀπεκρίθη ὁ ἰησοῦς· οὔτε ἐμὲ οἴδατε οὔτε τὸν πατέρα μου· εἰ ἐμὲ ᾔδειτε, καὶ τὸν πατέρα μου ᾔδειτε ἄν· ταῦτα τὰ ῥήματα ἐλάλησεν ὁ ἰησοῦς ἐν τῷ γαζοφυλακίῳ διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ· καὶ οὐδεὶς ἐπίασεν αὐτὸν ὅτι οὔπω

ἐληλύθει ἡ ὥρα αὐτοῦ· εἶπεν οὖν πάλιν αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς· ἐγὼ ὑπάγω καὶ ζητήσετέ με, καὶ ἐν τῇ ἁμαρτίᾳ ὑμῶν ἀποθανεῖσθε· ὅπου ἐγὼ ὑπάγω ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν· ἔλεγον οὖν οἱ ἰουδαῖοι· μήτι ἀποκτενεῖ ἑαυτόν, ὅτι λέγει· ὅπου ἐγὼ ὑπάγω ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν· καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ὑμεῖς ἐκ τῶν κάτω ἐστέ, ἐγὼ ἐκ τῶν ἄνω εἰμί· ὑμεῖς

ἐκ τοῦ κόσμου τούτου ἐστέ, ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου· εἶπον οὖν ὑμῖν ὅτι ἀποθανεῖσθε ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν· ἐὰν γὰρ μὴ πιστεύσητε ὅτι ἐγώ εἰμι, ἀποθανεῖσθε ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν· ἔλεγον οὖν αὐτῷ· σὺ τίς εἶ; καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς· τὴν ἀρχὴν ὅ τι καὶ λαλῶ ὑμῖν· πολλὰ ἔχω περὶ ὑμῶν λαλεῖν καὶ κρίνειν· ἀλλ' ὁ πέμψας με ἀληθής ἐστιν· κἀγὼ ἃ ἤκουσα παρ' αὐτοῦ ταῦτα λέγω εἰς τὸν

θ(εο)ς ... οὐκ ἔγνωσαν
ὅτι τὸν
πρα αὐτοῖς ἔλεγεν·
εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἰς·
ὅταν ὑψώσητε
τὸν υἱὸν τοῦ ἀνου τότε
γνώσεσθε ὅτι ἐ-
γώ εἰμι· καὶ ἀπ' ἐ-
μαυτοῦ ποιῶ οὐδέν·
ἀλλὰ καθὼς ἐδίδα-
ξέ με ὁ πὴρ μου,
ταῦτα λαλῶ· καὶ
ὁ πέμψας με· με-
τ' ἐμοῦ ἐστιν· οὐκ
ἀφῆκέ με μόνον
ὁ πήρ· ὅτι
ἐγὼ τὰ ἀρεστὰ αὐ-
τῷ ποιῶ πάν-
τοτε· ταῦτα αὐ-
τοῦ λαλοῦντος
πολλοὶ ἐπίστευσαν
εἰς αὐτόν·
... καὶ ...

Ἔ[λεγεν] ... ὁ ἰς πρὸς τοὺς
ἐληλυθότας πρὸς
αὐτὸν ἰουδαίους·
ἐὰν ὑμεῖς μείνητε
ἐν τῷ λόγῳ τῷ
ἐμῷ· ἀληθῶς
μαθηταί μου ἐσ-
τέ· καὶ γνώσεσθε
τὴν ἀλήθειαν·
καὶ ἡ ἀλήθεια ἐ-
λευθερώσει ὑμᾶς·
ἀπεκρίθησαν αὐ-
τῷ· σπέρμα
ἀβραάμ ἐσμεν·
καὶ οὐδενὶ δεδου-
λεύκαμεν πώπο-
τε· πῶς σὺ λέ-
γεις· ὅτι ἐλεύθε-
ροι γενήσεσθε· ἀπε-
κρίθη αὐτοῖς ὁ ἰς·
ἀμὴν ἀμὴν λέγω
ὑμῖν· ὅτι πᾶς
ὁ ποιῶν τὴν ἁ-

μαρτίαν· δοῦ-
λός ἐστι τῆς ἁμαρ-
τίας· ὁ δὲ δοῦ-
λος· οὐ μένει
ἐν τῇ οἰκίᾳ εἰς τὸν
αἰῶνα· ὁ υἱὸς
μένει εἰς τὸν
αἰῶνα· ἐὰν οὖν
ὁ υἱὸς ὑμᾶς ἐλευ-
θερώσῃ· ὄντως ἐ-
λεύθεροι ἔσεσθε·
οἶδα ὅτι σπέρμα
ἀβραάμ ἐστε·
ἀλλὰ ζητεῖτέ με ἀ-
ποκτεῖναι· ὅτι
ὁ λόγος ὁ ἐμὸς οὐ
χωρεῖ ἐν ὑμῖν·
ἐγὼ ὃ ἑώρακα παρὰ
τῷ πρί μου λα-
λῶ· καὶ ὑμεῖς
οὖν ὃ ἑωράκατε
παρὰ τῷ πρὶ ὑμῶν
ποιεῖτε·

ἀπεκρίθησαν καὶ εἶ-
πον αὐτῷ· ὁ πὴρ
ἡμῶν ἀβραάμ
ἐστιν· λέγει
αὐτοῖς ὁ ἰς·
εἰ τέκνα τοῦ ἀβ-
ραὰμ ἦτε· τὰ
ἔργα τοῦ ἀβραὰμ
ἐποιεῖτε· νῦν
δὲ ζητεῖτέ με ἀ-
ποκτεῖναι· ἄνθρω-
πον ὃς τὴν ἀλήθει-
αν ὑμῖν λελάλη-
κα· ἣν ἤκουσα πα-
ρὰ τοῦ θῦ· τοῦ-
το ἀβραὰμ οὐκ ἐ-
ποίησεν· ὑμεῖς
ποιεῖτε τὰ ἔργα τοῦ
πρὸς ὑμῶν·
εἶπον οὖν αὐτῷ·
ἡμεῖς ἐκ πορνεί-
ας οὐ γεγεννήμε-
θα· ἕνα πρα

ἐχο[illegible]ην·
ἀπεκρίθη αὐτοῖς
ὁ ἰς· εἰ ὁ θς πηρ
ὑμῶν ἦν· ἠγαπᾶ
τε ἂν ἐμέ·
ἐγὼ γὰρ· ἐκ τοῦ
θῦ· ἐξῆλθον καὶ
ἥκω· Κυ ε' ἐκ
τοῦ κατὰ Ἰω·
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ·
ἔρχεται ὁ ἰς εἰς πό
λιν τῆς Σαμαρεί
ας· λεγομένην
Συχάρ· πλησίον
τοῦ χωρίου ὃ ἔδωκεν
Ἰακὼβ Ἰωσὴφ
τῷ υἱῷ αὐτοῦ·
ἦν δὲ ἐκεῖ
πηγὴ τοῦ Ἰακώβ·
ὁ οὖν ἰς· κεκο
πιακὼς ἐκ τῆς
ὁδοιπορίας· ἐ
καθέζετο οὕτως

ἐπὶ τῇ πηγῇ· ὥ
ρα ἦν ὡσεὶ ἕκτη·
ἔρχεται γυνὴ ἐ
κ τῆς Σαμαρείας·
ἀντλῆσαι ὕδωρ·
λέγει αὐτῇ ὁ ἰς·
δός μοι πιεῖν·
οἱ γὰρ μαθηταὶ αὐ
τοῦ ἀπεληλύθει
σαν εἰς τὴν πό
λιν ἵνα τροφὰς
ἀγοράσωσιν· λέ
γει οὖν αὐτῷ ἡ γυ
νὴ ἡ Σαμαρεῖτις·
πῶς σὺ Ἰουδαῖ
ος ὢν παρ' ἐμοῦ
πιεῖν αἰτεῖς· οὔ
σης γυναικὸς Σα
μαρείτιδος· οὐ
γὰρ συγχρῶνται
Ἰουδαῖοι Σαμαρεί
ταις· ἀπεκρί
θη ἰς καὶ εἶπεν

ει//·/

αὐτῇ· εἰ ᾔδεις τὴν
δωρεὰν τοῦ θῦ·
καὶ τίς ἐστιν ὁ λέ
γων σοι δός μοι
πιεῖν· σὺ ἂν ᾔτη
σας αὐτόν· καὶ
ἔδωκεν ἄν σοι
ὕδωρ ζῶν· λέ
γει αὐτῷ ἡ γυνή·
κε· οὔτε ἄντλημα
ἔχεις καὶ τὸ φρέ
αρ ἐστὶ βαθύ· πό
θεν οὖν ἔχεις τὸ
ὕδωρ τὸ ζῶν·
μὴ σὺ μείζων εἶ
τοῦ πρς ἡμῶν Ἰα
κώβ· ὃς ἔδωκεν
ἡμῖν τὸ φρέαρ·
καὶ αὐτὸς ἐξ αὐ
τοῦ ἔπιεν· καὶ οἱ
υἱοὶ αὐτοῦ καὶ τὰ
θρέμματα αὐτοῦ·
ἀπεκρίθη ἰς καὶ

εἶ[illegible]ῇ· πᾶς
ὁ πίνων ἐκ τοῦ
ὕδατος τούτου·
δι[illegible]
[illegible]ῃ ἐκ
τοῦ ὕδατος· οὗ
ἐγὼ δώσω αὐτῷ·
μὴ διψήσει εἰς τὸν
αἰῶνα· ἀλλὰ
τὸ ὕδωρ ὃ δώσω
αὐτῷ· γενήσεται
ἐν αὐτῷ πηγὴ ὕ
δατος ἁλλομένου εἰς
ζωὴν αἰώνιον·
λέγει πρὸς
αὐτὸν ἡ γυνή·
κε δός μοι τοῦτο
τὸ ὕδωρ· ἵνα
μὴ διψῶ μηδὲ
ἔρχωμαι ἐνθά
δε ἀντλεῖν· λέ
γει αὐτῇ ὁ ἰς· ὕ
παγε φώνησον τ

τὸν ἀν[illegible] κ(αὶ)
ἐλθὲ ἐνθάδε· ἀπ
εκρίθη ἡ γυνὴ
καὶ εἶπεν· οὐ
κ ἔχω ἄνδρα· λέ
γει αὐτῇ ὁ ἰ(ησοῦ)ς· καλῶς
εἶπας ὅτι ἄνδρα
οὐκ ἔχω· πέντε
γὰρ ἄνδρας ἔσχες·
καὶ νῦν ὃν ἔχεις οὐ
κ ἔστιν σου ἀνήρ·
τοῦτο ἀληθὲς εἴ
ρηκας· λέγει αὐ
τῷ ἡ γυνή· κ(ύρι)ε
θεωρῶ ὅτι προ
φήτης εἶ σύ·
οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν
τῷ ὄρει τούτῳ
προσεκύνησαν·
καὶ ὑμεῖς λέγετε
ὅτι ἐν ἱεροσολύ
μοις ἐστὶν ὁ τόπος·
ὅπου δεῖ προσκυ

νεῖν· λέγει αὐτῇ
ὁ ἰ(ησοῦ)ς· γύναι πίστευ
σόν μοι ὅτι ἔρχε
ται ὥρα ὅτε οὔ
τε ἐν τῷ ὄρει τού
τῳ οὔτε ἐν ἱεροσο
λύμοις προσκυ
νήσετε τῷ π(ατ)ρί·
ὑμεῖς προσκυ
νεῖτε ὃ οὐκ οἴδα
τε· ἡμεῖς προσ
κυνοῦμεν ὃ οἴ
δαμεν· ὅτι ἡ
σωτηρία ἐκ τῶν ἰου
δαίων ἐστίν· ἀλ
λ' ἔρχεται ὥρα κ(αὶ)
νῦν ἐστιν ὅτε οἱ
ἀληθινοὶ προσκυ
νηταὶ προσκυ
νήσουσιν τῷ π(ατ)ρὶ
ἐν πν(εύματ)ι καὶ ἀληθεί
ᾳ· καὶ γὰρ ὁ π(ατ)ὴρ
τοιούτους ζητεῖ τοὺς

προσκυνοῦντας
αὐτόν· πν(εῦμ)α ὁ
θ(εό)ς· καὶ τοὺς
προσκυνοῦντας
αὐτὸν ἐν πν(εύματ)ι καὶ
ἀληθείᾳ δεῖ προσ
κυνεῖν· λέγει
αὐτῷ ἡ γυνή· οἶ
δα ὅτι μεσσίας
ἔρχεται ὁ λεγόμε
νος χ(ριστό)ς· ὅταν
ἔλθῃ ἐκεῖνος ἀνα
γγελεῖ ἡμῖν πάν
τα· λέγει αὐτῇ
ὁ ἰ(ησοῦ)ς· ἐγώ εἰμι ὁ
λαλῶν σοι· καὶ
ἐπὶ τούτῳ ἦλθον
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
καὶ ἐθαύμασαν
ὅτι μετὰ γυναι
κὸς ἐλάλει· οὐ
δεὶς μέντοι εἶπεν·
τί ζητεῖς ἢ τί

λαλ[illegible] μετ' αὐτῆς·
ἀφῆκεν οὖν τὴν
ὑδρίαν αὐτῆς ἡ
γυνὴ καὶ ἀπῆλ
θεν εἰς τὴν πό
λιν· καὶ λέγει
τοῖς ἀνθρώποις· δεῦτε ἴ
δετε ἄνθρωπον ὃς εἶπέ
μοι πάντα ὅσα
ἐποίησα· μήτι
οὗτός ἐστιν ὁ
χ(ριστό)ς· ἐξῆλθον ἐ
κ τῆς πόλεως καὶ
ἤρχοντο πρὸς αὐτόν·
ἐν δὲ τῷ μεταξὺ
ἠρώτων αὐτὸν
οἱ μαθηταὶ λέ
γοντες· ῥαββί
φάγε· ὁ δὲ εἶπεν
αὐτοῖς· ἐγὼ βρῶ
σιν ἔχω φαγεῖν
ἣν ὑμεῖς οὐκ οἴδα
τε· ἔλεγον οὖν

οἱ μαθη[redacted] ἀλ-
λους· μή τις ἤνε-
γκεν αὐτῷ φαγεῖν·
λέγει αὐτοῖς ὁ ἰς· ἐ-
μὸν βρῶμά ἐστιν
ἵνα ποιῶ τὸ θέλη-
μα τοῦ πέμψαντός
με· καὶ τελειώσω
αὐτοῦ τὸ ἔργον·
οὐχ ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἔ-
τι τετράμηνός
ἐστιν καὶ ὁ θερισμὸς
ἔρχεται· ἰδοὺ λέ-
γω ὑμῖν· ἐπάρα-
τε τοὺς ὀφθαλμοὺς
ὑμῶν καὶ θεάσασθε
τὰς χώρας·
ὅτι λευκαί εἰσιν πρὸς
θερισμὸν ἤδη·
καὶ ὁ θερίζων μισθὸν
λαμβάνει·
καὶ συνάγει καρπὸν
εἰς ζωὴν αἰώ-

νιον· ἵνα καὶ ὁ
σπείρων ὁμοῦ
χαίρῃ καὶ ὁ θερί-
ζων· ἐν γὰρ τού-
τῳ ὁ λόγος ἐστὶν ὁ
ἀληθινός· ὅτι ἄλ-
λος ἐστὶν ὁ σπείρων
καὶ ἄλλος ὁ θερίζων·
ἐγὼ ἀπέστειλα ὑ-
μᾶς θερίζειν·
ὃ οὐχ ὑμεῖς κεκο-
πιάκατε· ἄλλοι
κεκοπιάκασιν·
καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν
κόπον αὐτῶν εἰσ-
εληλύθατε· ἐκ
δὲ τῆς πόλεως
ἐκείνης πολλοὶ ἐ-
πίστευσαν εἰς αὐτὸν
τῶν σαμαρει-
τῶν διὰ τὸν λόγον
τῆς γυναικὸς μαρ-
τυρούσης· ὅτι

εἶπέ μοι πάντα ὅσα ἐ-
ποίησα· ὡς οὖν
ἦλθον πρὸς αὐτὸν
οἱ σαμαρεῖται ἠρώ-
των αὐτὸν μεῖναι
παρ' αὐτοῖς· καὶ ἔ-
μεινεν ἐκεῖ δύο ἡμέ-
ρας· καὶ πολλῷ
πλείους ἐπίστευσαν
διὰ τὸν λόγον αὐ-
τοῦ· τῇ τε γυναικὶ
ἔλεγον· ὅτι οὐ-
κέτι διὰ τὴν σὴν λα-
λιὰν πιστεύομεν·
αὐτοὶ γὰρ ἀκηκόα-
μεν καὶ οἴδαμεν·
ὅτι οὗτός ἐστιν ἀ-
ληθῶς ὁ σωτὴρ τοῦ
κόσμου ὁ χς·
[illegible] τῆς ε' ἑβδ·
ἐκ τοῦ κατὰ ἰω· τῷ
καιρῷ· εἶπεν ὁ κς πρὸς
τοὺς ἐληλυθό-

τας [redacted] πρὸς αὐτὸν ἰου-
δαίους· εἰ ὁ θς π-
ατὴρ ὑμῶν ἦν ἠ-
γαπᾶτε ἂν ἐμέ·
ἐγὼ γὰρ ἐκ τοῦ θῦ
ἐξῆλθον καὶ ἥκω·
οὐδὲ γὰρ ἀπ' ἐμ-
αυτοῦ ἐλήλυθα·
ἀλλ' ἐκεῖνός με ἀ-
πέστειλεν· δι-
ατί τὴν ἐμὴν
λαλιὰν οὐ γινώσ-
κετε· ὅτι οὐ δύν-
ασθε ἀκοῦσαι τὸν
λόγον τὸν ἐμόν·
ὑμεῖς ἐκ τοῦ πρς
τοῦ διαβό-
λου ἐστέ· καὶ τὰς
ἐπιθυμίας τοῦ
πρς ὑμῶν θέ-
λετε ποιεῖν·
ἐκεῖνος ἀνθρω-
ποκτόνος ἦν·

ἀπ' ἀρχ[redacted] καὶ
ἐν τῇ ἀληθείᾳ οὐ
χ ἕστηκεν ὅτι οὐκ ἔ-
στιν ἀλήθεια ἐν αὐ-
τῷ· ὅταν λαλῇ
τὸ ψεῦδος ἐκ
τῶν ἰδίων λαλεῖ·
ὅτι ψεύστης ἐστὶ καὶ
ὁ πατὴρ αὐτοῦ· ἐ-
γὼ δὲ ὅτι τὴν ἀ-
λήθειαν λέγω οὐ
πιστεύετέ μοι·
τίς ἐξ ὑμῶν ἐλέγ-
χει με περὶ ἁμαρ-
τίας; εἰ δὲ ἀλή-
θειαν λέγω διὰ
τί ὑμεῖς οὐ πιστεύ-
ετέ μοι; ὁ ὢν
ἐκ τοῦ θεοῦ τὰ ῥή-
ματα τοῦ θεοῦ ἀκού-
ει· διὰ τοῦτο ὑ-
μεῖς οὐκ ἀκούετε·
ὅτι ἐκ τοῦ θεοῦ οὐκ

ἐστέ· ἀπεκρίθησαν
οὖν οἱ Ἰουδαῖοι καὶ
εἶπον αὐτῷ· οὐ
καλῶς λέγομεν ἡμ-
εῖς ὅτι Σαμαρεί-
της εἶ σὺ καὶ δαιμό-
νιον ἔχεις; ἀπεκ-
ρίθη Ἰησοῦς· ἐγὼ δαι-
μόνιον οὐκ ἔχω·
ἀλλὰ τιμῶ τὸν πα-
τέρα μου· καὶ ὑ-
μεῖς ἀτιμάζετέ
με· ἐγὼ δὲ οὐ
ζητῶ τὴν δόξαν
μου· ἔστιν ὁ ζη-
τῶν καὶ κρίνων·
ἀμὴν ἀμὴν λέγω
ὑμῖν· ἐάν τις
τὸν λόγον τὸν ἐ-
μὸν τηρήσῃ, θά-
νατον οὐ μὴ θε-
ωρήσῃ εἰς τὸν αἰ-
ῶνα· [illegible]

τέλ. ἐκ καιρῷ
Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς· ἀμὴν
ἀμὴν λέγω ὑμῖν·
ἐάν τις τὸν λόγον
τὸν ἐμὸν τηρήσῃ·
θάνατον οὐ μὴ θε-
ωρήσῃ εἰς τὸν αἰ-
ῶνα· εἶπον οὖν
αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι·
νῦν ἐγνώκαμεν ὅτι
δαιμόνιον ἔχεις·
Ἀβραὰμ ἀπέθανε
καὶ οἱ προφῆται·
καὶ σὺ λέγεις· ἐάν
τις τὸν λόγον μου
τηρήσῃ, θάνα-
τον οὐ μὴ θεωρή-
σει εἰς τὸν αἰῶνα·
μὴ σὺ μείζων εἶ
τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἀβρα-
άμ, ὅστις ἀπέ-
θανε; καὶ οἱ προ-
φῆται ἀπέθανον·

τίνα σεαυτὸν ποι-
εῖς; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς·
ἐὰν ἐγὼ δοξάζω ἐ-
μαυτόν, ἡ δόξα μου
οὐδέν ἐστιν· ἔστιν
ὁ πατήρ μου ὁ δοξάζων
με· ὃν ὑμεῖς λέγε-
τε ὅτι θεὸς ὑμῶν
ἐστί· καὶ οὐκ ἐγνώ-
κατε αὐτόν· ἐγὼ
δὲ οἶδα αὐτόν· κἂν
εἴπω ὅτι οὐκ οἶ-
δα αὐτόν, ἔσομαι
ὅμοιος ὑμῶν ψεύ-
στης· ἀλλ' οἶδα
αὐτὸν καὶ τὸν λό-
γον αὐτοῦ τηρῶ·
Ἀβραὰμ ὁ πατὴρ ὑ-
μῶν ἠγαλλιάσα-
το ἵνα ἴδῃ τὴν ἡ-
μέραν τὴν ἐμήν· καὶ
εἶδε καὶ ἐχάρη·
εἶπον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι

κριθήν

Πρὸς αὐτόν· πεν-
τήκοντα ἔτη οὔ-
πω ἔχεις· καὶ ἀ-
βραὰμ ἑώρακας·
εἶπεν αὐτοῖς ὁ
ἰς· ἀμὴν ἀμὴν
λέγω ὑμῖν·
πρὶν ἀβραὰμ γε-
νέσθαι ἐγώ εἰμι· ἦ-
ραν οὖν λίθους ἵ-
να βάλωσιν ἐπ'
αὐτόν· ἰς δὲ ἐκ-
ρύβη· καὶ ἐξῆλ-
θεν ἐκ τοῦ ἱεροῦ·
διελθὼν διὰ μέ-
σου αὐτῶν καὶ
παρῆγεν οὕτως·
τῇ β΄ τῆς ε΄ ἑβδ·
ἐκ τοῦ κατὰ ἰω·
τῷ καιρῷ ἐκείνῳ·
ἐπάρας ὁ ἰς τοὺς
ὀφθαλμοὺς καὶ
θεασάμενος

ὅτι πολὺς ὄχλος·
ἔρχεται πρὸς αὐ-
τὸν λέγει πρὸς τὸν
φίλιππον· πό-
θεν ἀγοράσωμεν
ἄρτους· ἵνα φάγω-
σιν οὗτοι· τοῦτο
δὲ ἔλεγεν πειρά-
ζων αὐτόν·
αὐτὸς γὰρ ᾔδει τί
ἤμελλεν ποιεῖν·
ἀπεκρίθη αὐτῷ
φίλιππος· δι-
ακοσίων δηναρί-
ων ἄρτοι οὐκ ἀρ-
κοῦσιν αὐτοῖς·
ἵνα ἕκαστος αὐτ-
ῶν βραχύ τι λάβοι·
λέγει αὐτῷ εἷς ἐκ τ-
ῶν μαθητῶν αὐτοῦ·
ἀνδρέας ὁ ἀδελ-
φὸς σίμωνος πέ-
τρου· ἔστιν παιδά-

ριον ὧδε· ὃς ἔχει
πέντε ἄρτους κρι-
θίνους καὶ
δύο ὀψάρια· ἀλ-
λὰ ταῦτα τί ἐστιν εἰς
τοσούτους· εἶπεν
δὲ ὁ ἰς· ποιήσατε
τοὺς ἀνθρώπους ἀνα-
πεσεῖν· ἦν δὲ
χόρτος πολὺς ἐν
τῷ τόπῳ· ἀνέ-
πεσαν οὖν οἱ ἄνδρες
τὸν ἀριθμὸν ὡς
πεντακισχίλι-
οι· ἔλαβεν δὲ
τοὺς ἄρτους ὁ ἰς·
καὶ εὐχαριστήσας
ἔδωκεν τοῖς μα-
θηταῖς· οἱ δὲ
μαθηταὶ τοῖς ἀνα-
κειμένοις· ὁμοί-
ως καὶ ἐκ τῶν ὀψα-
ρίων ὅσον ἤθε-
λον· ὡς δὲ ἐνε-

πλήσθησαν λέγει
τοῖς μαθηταῖς αὐ-
τοῦ· συναγάγετε
τὰ περισσεύσαντα
κλάσματα· ἵνα
μή τι ἀπόλη-
ται· συνήγαγον
οὖν· καὶ ἐγέμι-
σαν δώδεκα κοφί-
νους κλασμάτων·
ἐκ τῶν πέντε ἄρ-
των τῶν κριθίνων·
ἃ ἐπερίσσευσε τοῖς
βεβρωκόσιν·
οἱ οὖν ἄνθρωποι ἰδόντες
ὃ ἐποίησεν σημεῖ-
ον ὁ ἰς ἔλεγον·
ὅτι οὗτός ἐστιν ἀλη-
θῶς ὁ προφήτης
ὁ ἐρχόμενος εἰς
τὸν κόσμον·
τῇ γ΄ τῆς ε΄ ἑβδ·
ἐκ τοῦ κατὰ ἰωάννην·

Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· Εἰς κρίμα ἐγὼ εἰς τὸν κόσμον τοῦτον ἦλθον· ἵνα οἱ μὴ βλέποντες βλέπωσιν, καὶ οἱ βλέποντες τυφλοὶ γένωνται· καὶ ἤκουσαν ἐκ τῶν Φαρισαίων ταῦτα, οἱ ὄντες μετ' αὐτοῦ· καὶ εἶπον αὐτῷ· Μὴ καὶ ἡμεῖς τυφλοί ἐσμεν; εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰ(ησοῦ)ς· Εἰ τυφλοὶ ἦτε, οὐκ ἂν εἴχετε ἁμαρτίαν· νῦν δὲ λέγετε ὅτι βλέπομεν· ἡ οὖν ἁμαρτία ὑμῶν

μη(νὶ) μαΐῳ ... Κωνσταντίνου·

μένει· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλὴν τῶν προβάτων, ἀλλ' ἀναβαίνων ἀλλαχόθεν, ἐκεῖνος κλέπτης ἐστὶ καὶ λῃστής· ὁ δὲ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας ποιμήν ἐστι τῶν προβάτων· τούτῳ ὁ θυρωρὸς ἀνοίγει· καὶ τὰ πρόβατα τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούει· καὶ τὰ ἴδια πρόβατα καλεῖ κατ' ὄνομα· καὶ ἐξάγει αὐτά· καὶ ὅταν τὰ ἴδια πρόβατα ἐκβάλῃ,

ἔμπροσθεν αὐτῶν πορεύεται· καὶ τὰ πρόβατα αὐτῷ ἀκολουθεῖ, ὅτι οἴδασι τὴν φωνὴν αὐτοῦ· ἀλλοτρίῳ δὲ οὐ μὴ ἀκολουθήσωσιν, ἀλλὰ φεύξονται ἀπ' αὐτοῦ· ὅτι οὐκ οἴδασι τῶν ἀλλοτρίων τὴν φωνήν· ταύτην τὴν παροιμίαν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰ(ησοῦ)ς· ἐκεῖνοι δὲ οὐκ ἔγνωσαν τίνα ἦν ἃ ἐλάλει αὐτοῖς· εἶπεν οὖν πάλιν αὐτοῖς ὁ Ἰ(ησοῦ)ς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ἐγώ εἰμι ἡ θύρα

τῶν προβάτων· πάντες ὅσοι ἦλθον κλέπται εἰσὶ καὶ λῃσταί· ἀλλ' οὐκ ἤκουσαν αὐτῶν τὰ πρόβατα· ἐγώ εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ, σωθήσεται· καὶ εἰσελεύσεται· καὶ ἐξελεύσεται· καὶ νομὴν εὑρήσει·

τῇ παρασκευῇ ἐκ τοῦ κατὰ Ἰω(άννην)·

Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· διὰ τοῦτο ὁ πατήρ με ἀγαπᾷ· ὅτι ἐγὼ τίθημι τὴν ψυχήν μου, ἵνα πάλιν λάβω αὐτήν·

οὐδεὶς αἴρει αὐτὴν
ἀπ' ἐμοῦ· ἀλλ' ἐγὼ
τίθημι αὐτὴν ἀπ' ἐμαυ-
τοῦ· ἐξου-
σίαν ἔχω θεῖναι αὐ-
τήν· καὶ ἐξουσί-
αν ἔχω πάλιν λα-
βεῖν αὐτήν· ταύ-
την τὴν ἐντολὴν ἔ-
λαβον παρὰ τοῦ π(ατ)ρ(ό)ς
μου· σχίσ-
μα οὖν πάλιν ἐγένε-
το ἐν τοῖς Ἰουδαί-
οις διὰ τοὺς λόγους
τούτους· ἔλε-
γον δὲ πολλοὶ ἐξ
αὐτῶν· δαιμό-
νιον ἔχει καὶ μαίνε-
ται· τί αὐτοῦ
ἀκούετε· ἄλλοι
ἔλεγον· ταῦτα
τὰ ῥήματα οὐκ ἔσ-
τιν δαιμονιζο-

μένου· μὴ δαι-
μόνιον δύναται
τυφλῶν ὀφθαλ-
μοὺς ἀνοῖξαι· ἐγέ-
νετο δὲ τότε τὰ ἐγκαί-
νια ἐν Ἱεροσολύ-
μοις· καὶ χειμὼν
ἦν· καὶ περιεπά-
τει ὁ Ἰ(ησοῦ)ς ἐν τῷ ἱερῷ
ἐν τῇ στοᾷ τοῦ Σολομῶ-
ντος· ἐκύκλωσαν οὖν
αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι
καὶ ἔλεγον αὐτῷ·
ἕως πότε τὴν ψυ-
χὴν ἡμῶν αἴρεις·
εἰ σὺ εἶ ὁ Χ(ριστὸ)ς εἰπὲ
ἡμῖν παρρησίᾳ·
ἀπεκρίθη αὐτοῖς
ὁ Ἰ(ησοῦ)ς· εἶπον
ὑμῖν καὶ οὐ πιστεύ-
ετε· τὰ ἔργα
ἃ ἐγὼ ποιῶ ἐν
τῷ ὀνόματι

τοῦ π(ατ)ρ(ό)ς μου· ταῦτα
μαρτυρεῖ πε-
ρὶ ἐμοῦ· ἀλλ' ὑ-
μεῖς οὐ πιστεύε-
τε· οὐ γάρ ἐστε
ἐκ τῶν προβά-
των τῶν ἐμῶν·
καθὼς εἶπον ὑμῖν·
τὰ πρόβατα
τὰ ἐμὰ τῆς φω-
νῆς μου ἀκούει·
κἀγὼ γινώσκω
αὐτὰ καὶ ἀκολου-
θοῦσίν μοι·
κἀγὼ ζωὴν αἰώ-
νιον δίδωμι αὐ-
τοῖς· Σαββ(άτῳ)
ε΄· ἐκ κατὰ Ἰω(άννην)·
Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς πρὸς
τοὺς ἐληλυθότας
πρὸς αὐτὸν Ἰου-
δαίους· τὰ πρό-
βατα τὰ ἐμὰ

τῆς φωνῆς μου
ἀκούει· κἀγὼ γι-
νώσκω αὐτὰ καὶ
ἀκολουθοῦσίν
μοι· κἀγὼ ζω-
ὴν αἰώνιον δίδω-
μι αὐτοῖς·
καὶ οὐ μὴ ἀπό-
λωνται εἰς τὸν
αἰῶνα· καὶ οὐχ
ἁρπάσει τις αὐ-
τὰ ἐκ τῆς χειρὸς
μου· ὁ π(ατ)ήρ μου
ὃς δέδωκέ μοι
μείζων πάντων
ἐστίν· καὶ οὐδεὶς
δύναται ἁρπά-
ζειν ἐκ τῆς χειρὸς
τοῦ π(ατ)ρ(ό)ς μου· ἐ-
γὼ καὶ ὁ π(ατ)ὴρ ἕν ἐσμεν·
ἐβάστασαν οὖν
πάλιν λίθους οἱ
Ἰουδαῖοι· ἵνα λι-

θάσωσιν αὐτόν:·
ἀπεκρίθη αὐτοῖς
ὁ ἰς̄:· πολλὰ
καλὰ ἔργα ἔ-
δειξα ὑμῖν· δι-
ὰ ποῖον ἔργον λι-
θάζετέ με:·
ἀπεκρίθησαν
αὐτῷ οἱ ἰουδαῖ-
οι:· λέγοντες·
περὶ καλοῦ ἔργου
οὐ λιθάζομέν
σε:· ἀλλὰ πε-
ρὶ βλασφημίας·
καὶ ὅτι σὺ ἄνθρωπος
ὢν ποιεῖς σεαυ-
τὸν θν̄:· ἀπε-
κρίθη αὐτοῖς ὁ
ἰς̄:· οὐκ ἔστι γε-
γραμμένον ἐν
τῷ νόμῳ ὑμῶν·
ἐγὼ εἶπα θεοί ἐ-
στε; εἰ ἐκείνους

εἶπε θεούς· πρὸς
οὓς ὁ λόγος τοῦ θῦ
ἐγένετο· καὶ οὐ
δύναται λυθῆναι
ἡ γραφή· ὃν ὁ
πὴρ ἡγίασε· καὶ
ἀπέστειλεν εἰς τὸν
κόσμον· ὑμεῖς
λέγετε ὅτι βλασ-
φημεῖς· ὅτι εἶπον
υἱὸς τοῦ θῦ
εἰμι; εἰ οὐ ποιῶ
τὰ ἔργα τοῦ πρς
μου μὴ πιστεύ-
ετέ μοι:· εἰ
δὲ ποιῶ· κἂν
ἐμοὶ μὴ πιστεύ-
ητε· τοῖς ἔργοις πι-
στεύσατε:· ἵνα γνῶ-
τε καὶ πιστεύσητε·
ὅτι ἐν ἐμοὶ ὁ πὴρ
κἀγὼ ἐν αὐτῷ:·
Κῡ ε̄ ἐκ κα

Τῷ καιρῷ ἐκεί-
νῳ· παράγων
ὁ ἰς̄ εἶδεν ἄνθρωπον τυ-
φλὸν ἐκ γενε-
τῆς:· καὶ ἠρώ-
τησαν αὐτὸν οἱ μα-
θηταὶ αὐτοῦ:· λέ-
γοντες ῥαββί·
τίς ἥμαρτεν:· οὗ-
τος ἢ οἱ γονεῖς
αὐτοῦ ἵνα τυφ-
λὸς γεννηθῇ:·
ἀπεκρίθη ὁ ἰς̄:· οὔ-
τε οὗτος ἥμαρ-
τεν· οὔτε οἱ γονεῖς
αὐτοῦ· ἀλλ' ἵνα φα-
νερωθῇ τὰ ἔργα
τοῦ θῦ ἐν αὐτῷ:·
ἐμὲ δεῖ ἐργάζεσθαι
τὰ ἔργα τοῦ πέμ-
ψαντός με· ἕ-
ως ἡμέρα ἐστίν:·
ἔρχεται νὺξ ὅτε

οὐδεὶς δύναται ἐρ-
γάζεσθαι:· ὅταν
ἐν τῷ κόσμῳ ὦ·
φῶς εἰμι τοῦ κόσ-
μου:· ταῦτα
εἰπὼν ἔπτυσε
χαμαί· καὶ ἐποί-
ησε πηλὸν ἐκ τοῦ
πτύσματος· καὶ
ἐπέχρισε τὸν πη-
λὸν ἐπὶ τοὺς ὀφ-
θαλμοὺς τοῦ τυ-
φλοῦ· καὶ εἶπεν
αὐτῷ:· ὕπαγε
νίψαι εἰς τὴν κο-
λυμβήθραν τοῦ
σιλωάμ· ὃ ἑρμη-
νεύεται ἀπεσταλμέ-
νος:· ἀπῆλθεν
οὖν καὶ ἐνίψατο
καὶ ἦλθε βλέπων:·
οἱ οὖν γείτονες·
καὶ οἱ θεωροῦν-

πρὸς αὐτὸν τὸ πρό-
τερον· ὅτι τυφ-
λὸς ἦν ἔλεγον· οὐ-
χ οὗτός ἐστιν ὁ κα-
θήμενος καὶ πρ-
οσαιτῶν; ἄλλοι ἔ-
λεγον· ὅτι οὗτός
ἐστιν· ἄλλοι δὲ ὅ-
τι ὅμοιος αὐτοῦ ἐ-
στιν· ἐκεῖνος
δὲ ἔλεγεν ὅτι ἐ-
γώ εἰμι· ἔλεγον
οὖν αὐτῷ· πῶς
ἠνεῴχθησάν σου
οἱ ὀφθαλμοί;
ἀπεκρίθη ἐκεῖ-
νος καὶ εἶπεν·
ἄνθρωπος λεγόμενος
Ἰησοῦς πηλὸν ἐποί-
ησεν· καὶ ἐπέχρι-
σέ μου τοὺς ὀφθαλ-
μοὺς καὶ εἶπέ
μοι· ὕπαγε

εἰς τὴν κολυμ-
βήθραν τοῦ Σιλω-
ὰμ καὶ νίψαι· ἀ-
πελθὼν καὶ νιψά-
μενος, ἀνέβλε-
ψα· εἶπον αὐ-
τῷ· ποῦ ἐστιν
ἐκεῖνος; λέγει·
οὐκ οἶδα· ἄγου-
σιν αὐτὸν πρὸς
τοὺς Φαρισαίους·
τόν ποτε τυφ-
λόν· ἦν δὲ
σάββατον· ὅτε
τὸν πηλὸν ἐποίη-
σεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἀνέ-
ῳξεν αὐτοῦ τοὺς
ὀφθαλμούς·
πάλιν οὖν ἠρώτων
αὐτὸν καὶ οἱ Φαρισαῖ-
οι· πῶς ἀνέβλε-
ψεν· ὁ δὲ εἶπεν
αὐτοῖς· πηλὸν ἐ-

πέθηκεν ἐπί μου
τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ
ἐνιψάμην καὶ βλέ-
πω· ἔλεγον οὖν
ἐκ τῶν Φαρισαί-
ων τινές· οὗ-
τος ὁ ἄνθρωπος· οὐ-
κ ἔστι παρὰ θεοῦ·
ὅτι τὸ σάββατον
οὐ τηρεῖ· ἄλλοι
ἔλεγον· πῶς
δύναται ἄνθρω-
πος ἁμαρτωλὸς
τοιαῦτα σημεῖα
ποιεῖν· καὶ σχίσ-
μα ἦν ἐν αὐτοῖς·
λέγουσιν τῷ τυ-
φλῷ πάλιν· σὺ
τί λέγεις περὶ αὐ-
τοῦ ὅτι ἤνοιξέν
σου τοὺς ὀφθαλμούς·
ὁ δὲ εἶπεν· ὅτι
προφήτης ἐστίν·

οὐκ ἐπίστευσαν οὖν
οἱ Ἰουδαῖοι περὶ
αὐτοῦ ὅτι τυφλὸς
ἦν καὶ ἀνέβλε-
ψεν· ἕως ὅτου ἐ-
φώνησαν τοὺς γο-
νεῖς αὐτοῦ τοῦ ἀνα-
βλέψαντος· καὶ ἠρώ-
τησαν αὐτοὺς·
λέγοντες· οὗτος
ἐστιν ὁ υἱὸς ὑμῶν
ὃν ὑμεῖς λέγετε
ὅτι τυφλὸς ἐγεν-
νήθη· πῶς οὖν
ἄρτι βλέπει·
ἀπεκρίθησαν
αὐτοῖς οἱ γονεῖς
αὐτοῦ καὶ εἶπον·
οἴδαμεν ὅτι οὗ-
τός ἐστιν ὁ υἱὸς
ἡμῶν· καὶ ὅ-
τι τυφλὸς ἐγεννήθη·

πῶς δὲ νῦν βλέπει
ἡμεῖς οὐκ οἴδαμεν·
ἢ τίς ἤνοιξεν αὐ-
τοῦ τοὺς ὀφθαλ-
μοὺς ἡμεῖς οὐκ
οἴδαμεν· αὐ-
τὸς ἡλικίαν ἔ-
χει, αὐτὸν ἐρω-
τήσατε· αὐτὸς
περὶ αὐτοῦ λα-
λήσει· ταῦτα εἶ-
πον οἱ γονεῖς αὐ-
τοῦ ὅτι ἐφοβοῦν-
το τοὺς ἰουδαίους·
ἤδη γὰρ συνετέ-
θειντο οἱ ἰουδαῖοι·
ἵνα ἐάν τις αὐτὸν
ὁμολογήσῃ χν·
ἀποσυνάγωγος
γένηται· διὰ τοῦ-
το οἱ γονεῖς αὐτοῦ
εἶπον ὅτι ἡλικί-
αν ἔχει αὐτὸν ἐρω-

τήσατε· ἐφώνησαν
οὖν ἐκ δευτέρου τὸν
ἄνθρωπον ὃς ἦν τυφλὸς
καὶ εἶπον αὐτῷ·
δὸς δόξαν τῷ θεῷ·
ἡμεῖς οἴδαμεν ὅτι
ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἁμαρ-
τωλός ἐστιν·
ἀπεκρίθη ἐκεῖνος
καὶ εἶπεν· εἰ ἁμαρ-
τωλός ἐστιν, οὐκ
οἶδα· ἓν οἶδα,
ὅτι τυφλὸς ὢν
ἄρτι βλέπω· εἶ-
πον δὲ αὐτῷ πά-
λιν· τί ἐποίησέ
σοι; πῶς ἤνοι-
ξέ σου τοὺς ὀφθαλ-
μούς; ἀπεκρί-
θη αὐτοῖς· εἶ-
πον ὑμῖν ἤδη
καὶ οὐκ ἠκούσα-
τε· τί πάλιν θέ-

λετε ἀκούειν;
μὴ καὶ ὑμεῖς θέ-
λετε μαθηταὶ αὐ-
τοῦ γενέσθαι· ἐλοι-
δόρησαν αὐτὸν
καὶ εἶπον· σὺ
εἶ μαθητὴς ἐκεί-
νου· ἡμεῖς δὲ
τοῦ μωσέως ἐσμὲν
μαθηταί· ἡμεῖς
οἴδαμεν ὅτι μωσῇ
λελάληκεν ὁ θς·
τοῦτον δὲ οὐκ οἴ-
δαμεν πόθεν ἐστίν·
ἀπεκρίθη ὁ ἄνθρωπος
καὶ εἶπεν αὐτοῖς·
ἐν γὰρ τούτῳ θαυ-
μαστόν ἐστιν ὅτι
ὑμεῖς οὐκ οἴδατε
πόθεν ἐστίν, καὶ ἀ-
νέῳξέ μου τοὺς ὀ-
φθαλμούς· οἴ-
δαμεν δὲ ὅτι ἁμαρ-

τωλῶν ὁ θς οὐκ ἀ-
κούει· ἀλλ' ἐάν τις
θεοσεβὴς ᾖ καὶ
τὸ θέλημα αὐτοῦ
ποιῇ, τούτου ἀ-
κούει· ἐκ τοῦ αἰ-
ῶνος οὐκ ἠκούσθη
ὅτι ἤνοιξέ τις ὀ-
φθαλμοὺς τυ-
φλοῦ γεγεννη-
μένου· εἰ μὴ
ἦν οὗτος παρὰ
θεοῦ, οὐκ ἠδύνα-
το ποιεῖν οὐδέν·
ἀπεκρίθησαν καὶ
εἶπον αὐτῷ· ἐν
ἁμαρτίαις σὺ
ἐγεννήθης ὅλος
καὶ σὺ διδάσκεις
ἡμᾶς; καὶ ἐξέ-
βαλον αὐτὸν ἔ-
ξω· ἤκουσεν ὁ
ἰς ὅτι ἐξέβαλον
αὐτὸν ἔξω· καὶ εὑ-

BRITISH MUSEUM

ρὼν αὐτὸν εἶπεν
αὐτῷ· σὺ πιστεύ-
εις εἰς τὸν υἱὸν
τοῦ θῦ· ἀπεκρί-
θη ἐκεῖνος καὶ εἶ-
πεν· καὶ τίς ἐστιν
κε· ἵνα πιστεύ-
σω εἰς αὐτόν· εἶ-
πεν δὲ αὐτῷ ὁ ἰς·
καὶ ἑώρακας
αὐτὸν καὶ ὁ λαλῶν
μετὰ σοῦ ἐκεῖνος
ἐστίν· ὁ δὲ εἶπεν·
πιστεύω κε· καὶ
προσεκύνησεν
αὐτῷ· τῇ β
τῆς ϛ ἑβδ κατὰ ἰω·
Τῷ καιρῷ ἐκεί-
νῳ συνήγαγον
οἱ ἀρχιερεῖς καὶ
οἱ φαρισαῖοι συνέ-
δριον κατὰ τοῦ
ἰυ καὶ ἔλεγον·

τί ποιοῦμεν· ὅ-
τι οὗτος ὁ ἄνος
πολλὰ σημεῖα
ποιεῖ· ἐὰν ἀφῶ-
μεν αὐτὸν οὕ-
τως· πάντες πι-
στεύσουσιν εἰς αὐ-
τόν· καὶ ἐλεύσον-
ται οἱ ῥωμαῖοι
καὶ ἀροῦσιν ἡμῶν
καὶ τὸν τόπον
καὶ τὸ ἔθνος·
εἷς δέ τις ἐξ αὐτῶν
καϊάφας· ἀρχι-
ερεὺς ὢν τοῦ ἐνι-
αυτοῦ ἐκείνου· εἶ-
πεν αὐτοῖς· ὑ-
μεῖς οὐκ οἴδατε
οὐδέν· οὐδὲ δια-
λογίζεσθε ὅτι συ-
μφέρει ἡμῖν ἵ-
να εἷς ἄνος ἀπο-
θάνῃ ὑπὲρ τοῦ

λαοῦ· καὶ μὴ ὅ-
λον τὸ ἔθνος ἀ-
πόληται· τοῦ-
το δὲ ἀφ' ἑαυτοῦ
οὐκ εἶπεν· ἀλ-
λὰ ἀρχιερεὺς ὢν
τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐ-
κείνου· προε-
φήτευσεν· ὅτι
ἔμελλεν ὁ ἰς ἀποθνή-
σκειν ὑπὲρ τοῦ
ἔθνους· καὶ
οὐχ ὑπὲρ τοῦ ἔ-
θνους μόνον·
ἀλλ' ἵνα καὶ τὰ τέ-
κνα τοῦ θῦ τὰ δι-
εσκορπισμένα
συναγάγῃ εἰς ἕν·
ἀπ' ἐκείνης οὖν
τῆς ἡμέρας συν-
εβουλεύσαντο
ἵνα ἀποκτείνω-

στην αὐτόν· ὁ ἰς
οὖν οὐκέτι παρρη-
σίᾳ περιεπάτει
ἐν τοῖς ἰουδαίοις·
ἀλλ' ἀπῆλθεν
ἐκεῖθεν εἰς τὴν
χώραν ἐγγὺς τῆς
ἐρήμου· εἰς ἐφραὶμ
λεγομένην πό-
λιν· κἀκεῖ διέτρι-
βε μετὰ τῶν μα-
θητῶν αὐτοῦ:
τῇ γ τῆς ϛ ἑβδ·
ἐκ τοῦ κατὰ [illegible]:
Τῷ καιρῷ ἐκεί-
[illegible]
[illegible]
ὁ φαρισαῖος [illegible]
τοῦ τοῦ ἰυ· καὶ [illegible]
[illegible] πρὸς [illegible]
θεωρ[illegible]
[illegible]

ἴδε ὁ κόσμος ὀπί
σω αὐτοῦ ἀπῆλθ
εν· ἦσαν δέ τι
νες Ἕλληνες ἐκ τῶν
ἀναβαινόντων
ἵνα προσκυνήσω
σιν ἐν τῇ ἑορτῇ·
οὗτοι οὖν προσ
ῆλθον Φιλίππῳ
τῷ ἀπὸ Βηθσαϊ
δὰ τῆς Γαλιλαίας·
καὶ ἠρώτων αὐτὸν
λέγοντες· κ(ύρι)ε θέ
λομεν τὸν Ἰ(ησοῦ)ν ἰδεῖν·
ἔρχεται Φίλιππ
ος καὶ λέγει τῷ
Ἀνδρέᾳ· καὶ πά
λιν Ἀνδρέας καὶ Φι
λιππος λέγουσι
τῷ Ἰ(ησο)ῦ· ὁ δὲ Ἰ(ησοῦ)ς
ἀπεκρίνατο αὐτοῖς
λέγων· ἐλήλυθε

ἡ ὥρα ἵνα δοξασ
θῇ ὁ υἱὸς τοῦ ἀ
ν(θρώπ)ου· ἀμὴν ἀ
μὴν λέγω ὑμῖν·
ἐὰν μὴ ὁ κόκκος
τοῦ σίτου πεσ
ὼν εἰς τὴν γῆν ἀπο
θάνῃ· αὐτὸς
μόνος μένει·
ἐὰν δὲ ἀποθά
νῃ πολὺν καρπ
ὸν φέρει· ὁ φιλῶν
τὴν ψυχὴν αὐτοῦ
ἀπολέσει αὐτήν·
καὶ ὁ μισῶν τὴν
ψυχὴν αὐτοῦ ἐν
τῷ κόσμῳ τού
τῳ· εἰς ζωὴν
αἰώνιον φυλά
ξει αὐτήν· ἐ
ὰν ἐμοὶ ἀκολου
θῇ τις ἐμοὶ ἀ

ἑω(ρτῇ) τῆς ὑψώσεως

κολουθήτω· ὅ
που εἰμὶ ἐγὼ·
ἐκεῖ καὶ ὁ διάκονος
ὁ ἐμὸς ἔσται·
καὶ ἐάν τις ἐμοὶ
διακονήσῃ τιμή
σει αὐτὸν ὁ π(ατ)ήρ·
νῦν ἡ ψυχή μου τε
τάρακται·
Καὶ τί εἴπω· π(άτε)ρ
σῶσόν με ἐκ
τῆς ὥρας ταύ
της· ἀλλὰ διὰ τοῦ
το ἦλθον εἰς τὴν
ὥραν ταύτην·
π(άτε)ρ δόξασόν σου
τὸ ὄνομα· ἦλ
θεν οὖν φωνὴ
ἐκ τοῦ οὐ(ρα)νοῦ·
καὶ ἐδόξασα καὶ
πάλιν δοξάσω·
ὁ οὖν ὄχλος·
ἑστὼς καὶ ἀκού

οη
σας ἔλεγον βρ
οντὴν γεγονέναι·
ἄλλοι ἔλεγον· ἄγ
γελος αὐτῷ λε
λάληκεν· ἀ
πεκρίθη Ἰ(ησοῦ)ς καὶ
καὶ εἶπεν· οὐ δι'
ἐμὲ ἡ φωνὴ αὕ
τη γέγονεν·
ἀλλὰ δι' ὑμᾶς·
νῦν κρίσις ἐστὶ
τοῦ κόσμου τού
του· νῦν ὁ
ἄρχων τοῦ κόσ
μου τούτου
ἐκβληθήσε
ται ἔξω· κά
γὼ ἐὰν ὑψω
θῶ ἐκ τῆς γῆς
πάντας ἑλκύσω
πρὸς ἐμαυ
τόν· τοῦ
το δὲ ἔλεγον σημ

σημαίνων ποίῳ
θανάτῳ ἤμελ-
λεν ἀποθνήσ-
κειν· ἀπεκρί-
θη αὐτῷ ὁ ὄχλος·
ἡμεῖς ἠκούσαμεν
ἐκ τοῦ νόμου·
ὅτι ὁ χ(ριστὸ)ς μένει εἰς
τὸν αἰῶνα·
καὶ πῶς σὺ λέγ-
εις ὅτι δεῖ ὑψωθῆ-
ναι τὸν υἱὸν τοῦ
ἀνθρώπου· τίς ἐ-
στιν οὗτος ὁ υἱ-
ὸς τοῦ ἀνθρώπου·
εἶπεν οὖν αὐτοῖς
ὁ ἰ(ησοῦ)ς· ἔτι μικρὸν
χρόνον τὸ φῶς
μεθ' ὑμῶν ἐστιν·
περιπατεῖτε ἕ-
ως τὸ φῶς ἔχετε
ἵνα μὴ σκοτί-
α ὑμᾶς κατα-

λάβῃ· καὶ ὁ
περιπατῶν ἐν
τῇ σκοτίᾳ οὐκ
οἶδεν ποῦ ὑ-
πάγει· ἕως τὸ
φῶς ἔχετε πι-
στεύετε εἰς τὸ φῶς·
ἵνα υἱοὶ φωτὸς
γένησθε·
τῆς ...
ἐκ τοῦ κατὰ ἰωάννην·
τῷ κ(αιρῷ) ἐκ(είνῳ) εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς πρὸς
τοὺς ἐληλυθό-
τας πρὸς αὐτὸν
ἰουδαίους· ἕ-
ως τὸ φῶς ἔχε-
τε πιστεύετε εἰς
τὸ φῶς· ἵνα
υἱοὶ φωτὸς γέ-
νησθε· ταῦ-
τα ἐλάλησεν ὁ
ἰ(ησοῦ)ς καὶ ἀπελθὼν
ἐκρύβη ἀπ' αὐτῶν·

τοσαῦτα δὲ αὐτ
οῦ σημεῖα πεποιηκό
τος ἔμπροσθεν
αὐτῶν οὐκ ἐπίστευ
ον εἰς αὐτόν· ἵ
να ὁ λόγος ἡσαΐ
ου τοῦ προφήτου
πληρωθῇ ὃν εἶ
πεν· κ(ύρι)ε τίς ἐ
πίστευσεν τῇ ἀκο
ῇ ἡμῶν· καὶ ὁ
βραχίων κ(υρίο)υ τί
νι ἀπεκαλύφθη·
διὰ τοῦτο οὐκ ἠ
δύναντο πιστεύ
ειν ὅτι πάλιν εἶπεν
ἠσαΐας· τετύ
φλωκεν αὐτῶν
τοὺς ὀφθαλμοὺς
καὶ πεπώρωκεν
αὐτῶν τὴν καρ
δίαν· ἵνα μὴ
ἴδωσι τοῖς ὀφθαλ

μοῖς· καὶ τῇ
καρδίᾳ νοήσωσι
καὶ ἐπιστρα
φῶσι καὶ ἰά
σομαι αὐτούς·
ταῦτα εἶπεν ἠσα
ΐας ὅτι εἶδε
τὴν δόξαν
αὐτοῦ· καὶ ἐ
λάλησε περὶ αὐ
τοῦ· ὅμως
μέντοι καὶ ἐκ
τῶν ἀρχόντων
πολλοὶ ἐπίστευσαν
εἰς αὐτόν· ἀ
λλὰ διὰ τοὺς φα
ρισαίους οὐχ ὡ
μολόγουν ἵνα
μὴ ἀποσυνάγω
γοι γένωνται·
ἠγάπησαν γὰρ
τὴν δόξαν τῶν
ἀν(θρώπ)ων μᾶλλον

ἤπερ τὴν δόξαν
τοῦ θ(εο)ῦ· ὁ ἰ(ησοῦ)ς δὲ ἔ
κραξεν καὶ εἶπεν·
ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ
οὐ πιστεύει εἰς ἐμὲ
ἀλλ' εἰς τὸν πέμ
ψαντά με· καὶ
ὁ θεωρῶν ἐμὲ
θεωρεῖ τὸν πέμ
ψαντά με·
ἐγὼ φῶς εἰς τὸν
κόσμον ἐλήλυ
θα· ἵνα πᾶς ὁ
πιστεύων εἰς ἐ
μὲ ἐν τῇ σκοτί
ᾳ μὴ μείνῃ· καὶ
ἐάν τίς μου ἀκού
σῃ τῶν ῥημάτ(ων)
καὶ μὴ πιστεύσῃ
ἐγὼ οὐ κρίνω αὐτ(όν)·
οὐ γὰρ ἦλθον ἵνα
κρίνω τὸν κόσ
μον ἀλλ' ἵνα σώσω

τῇ ε΄ τῆς ε΄ ἑβδ(ομάδος)

τὸν κόσμον·
ΕΚ ΚΑΤ(Α) Λ(ΟΥΚΑΝ)
Τῷ καιρῷ ἐκεί
νῳ· ἀναστὰς ὁ
ἰ(ησοῦ)ς ἐκ νεκρῶν ἔ
στη ἐν μέσῳ τῶν
μαθητῶν αὐτοῦ,
καὶ λέγει αὐτοῖς·
εἰρήνη ὑμῖν·
πτοηθέντες δὲ
καὶ ἔμφοβοι γενό
μενοι ἐδόκουν
πν(εῦμ)α θεωρεῖν·
καὶ εἶπεν αὐτοῖς·
τί τεταραγμένοι
ἐστέ· καὶ διατί
διαλογισμοὶ ἀναβαί
νουσιν ἐν ταῖς
καρδίαις ὑμῶν·
ἴδετε τὰς χεῖρας
μου καὶ τοὺς πό
δας μου ὅτι αὐτ(ὸς)
ἐγώ εἰμι· ψηλα

ψηλαφήσατέ με καὶ
ἴδετε· ὅτι πνεῦμα
σάρκα καὶ ὀστέα
οὐκ ἔχει· καθὼς ἐ-
μὲ θεωρεῖτε ἔ-
χοντα· καὶ τοῦ-
το εἰπὼν ἔδειξεν
αὐτοῖς τὰς χεῖρας
καὶ τοὺς πόδας·
ἔτι δὲ ἀπιστούν-
των αὐτῶν ἀπὸ
τῆς χαρᾶς καὶ
θαυμαζόντων
εἶπεν αὐτοῖς·
ἔχετέ τι βρώσιμον
ἐνθάδε· οἱ δὲ ἐ-
πέδωκαν αὐτῷ ἰ-
χθύος ὀπτοῦ μέ-
ρος· καὶ ἀπὸ
μελισσίου κηρί-
ου· καὶ λαβὼν
ἐνώπιον αὐτῶν
ἔφαγεν· εἶπε

δὲ αὐτοῖς· οὗ-
τοι οἱ λόγοι οὓς ἐ-
λάλησα πρὸς ὑ-
μᾶς ἔτι ὢν σὺν
ὑμῖν· ὅτι δεῖ
πληρωθῆναι πάν-
τα τὰ γεγραμμέ-
να ἐν τῷ νόμῳ μω-
σέως· καὶ
προφήταις καὶ
ψαλμοῖς περὶ ἐμοῦ·
τότε διήνοιξεν
αὐτῶν τὸν νοῦν
τοῦ συνιέναι τὰς
γραφάς· καὶ εἶ-
πεν αὐτοῖς· ὅ-
τι οὕτως γέγρα-
πται· καὶ οὕτως
ἔδει παθεῖν τὸν
χριστὸν καὶ ἀναστῆ-
ναι ἐκ νεκρῶν τῇ
τρίτῃ ἡμέρᾳ·
καὶ κηρυχθῆναι

ἐπὶ τῷ ὀνόματι
αὐτοῦ [illegible] με-
τάνοιαν καὶ ἄφε-
σιν ἁμαρτιῶν·
εἰς πάντα τὰ ἔ-
θνη, ἀρξάμενον
ἀπὸ ἰλήμ· ὑ-
μεῖς δέ ἐστε μάρ-
τυρες τούτων·
καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀπο-
στέλλω τὴν ἐπαγγε-
λίαν τοῦ πατρός μου
ἐφ' ὑμᾶς· ὑμεῖς
δὲ καθίσατε ἐν τῇ
πόλει ἰερουσαλὴμ
ἕως οὗ ἐνδύσησ-
θε δύναμιν ἐ-
ξ ὕψους· ἐξή-
γαγεν δὲ αὐτοὺς
ἔξω ἕως εἰς βη-
θανίαν· καὶ ἐ-
πάρας τὰς χεῖρας
αὐτοῦ εὐλόγησεν

[illegible]
αὐτούς· καὶ ἐγέ-
νετο ἐν τῷ εὐ-
λογεῖν αὐτὸν αὐ-
τούς· διέστη ἀ-
π' αὐτῶν καὶ ἀνε-
φέρετο εἰς τὸν οὐ-
ρανόν· καὶ αὐ-
τοὶ προσκυνή-
σαντες αὐτὸν ὑ-
πέστρεψαν εἰς ἰλήμ·
μετὰ χαρᾶς με-
γάλης· καὶ ἦσαν
διαπαντὸς ἐν τῷ
ἱερῷ αἰνοῦντες
καὶ εὐλογοῦντες
τὸν θεόν· ἀμήν.
τῇ παρασκευῇ τῆς ζ' ἑβδ.:
εἶπεν ὁ κύριος τοῖς ἑ-
αυτοῦ μαθηταῖς·
μὴ ταρασσέσθω
ὑμῶν ἡ καρδία·
πιστεύετε εἰς τὸν

θῦ καὶ εἰς ἐμὲ πιστεύετε·
ἐν τῇ οἰκίᾳ
τοῦ πρς μου μο-
ναὶ πολλαί εἰσιν·
εἰ δὲ μή, εἶπον ἂν ὑ-
μῖν· πορεύομαι
ἑτοιμάσαι τόπον
ὑμῖν· καὶ ἐὰν
πορευθῶ ἑτοι-
μάσαι ὑμῖν τό-
πον· πάλιν ἔρ-
χομαι καὶ παρα-
λήψομαι ὑμᾶς
πρὸς ἐμαυτόν·
ἵνα ὅπου εἰμὶ ἐ-
γὼ καὶ ὑμεῖς ἦτε·
[illegible] καὶ ὅ-
που ἐγὼ ὑπάγω οἴδα-
τε καὶ τὴν ὁδὸν οἴ-
δατε· λέγει αὐτῷ
Θωμᾶς· κε οὐκ
οἴδαμεν ποῦ ὑ-
πάγεις· καὶ πῶς

δυνάμεθα τὴν ὁ-
δὸν εἰδέναι· λέ-
γει αὐτῷ ὁ ἰς· ἐγώ
εἰμι ἡ ὁδὸς καὶ ἡ ἀ-
λήθεια καὶ ἡ ζω-
ή· οὐδεὶς ἔρχε-
ται πρὸς τὸν πα-
τέρα εἰ μὴ δι᾽ ἐμοῦ·
εἰ ἐγνώκατέ με,
καὶ τὸν πρα μου
ἐγνώκατε ἄν·
καὶ ἀπάρτι γινώ-
σκετε αὐτὸν καὶ
ἑωράκατε αὐτόν·
λέγει αὐτῷ Φίλι-
ππος· κε δεῖ-
ξον ἡμῖν τὸν πρα
καὶ ἀρκεῖ ἡμῖν·
λέγει αὐτῷ ὁ ἰς·
τοσοῦτον χρό-
νον μεθ᾽ ὑμῶν εἰ-
μι, καὶ οὐκ ἔγνω-
κάς με Φίλιππε·

ὁ ἑωρακὼς ἐμὲ
ἑώρακε τὸν πρα·
καὶ πῶς σὺ λέ-
γεις, δεῖξον ἡ-
μῖν τὸν πρα·
οὐ πιστεύεις ὅτι
ἐγὼ ἐν τῷ πρὶ
καὶ ὁ πὴρ ἐν ἐμοί
ἐστιν· τὰ ῥή-
ματα ἃ ἐγὼ
λαλῶ ὑμῖν ἀπ᾽
ἐμαυτοῦ οὐ
λαλῶ· ὁ δὲ
πὴρ ὁ ἐν ἐμοὶ μέ-
νων, αὐτὸς
ποιεῖ τὰ ἔργα·
πιστεύετέ μοι·
ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πρὶ
καὶ ὁ πὴρ ἐν ἐμ-
οί· [illegible] σαββά-
του· [illegible]
[illegible] τοῖς ἑ-

αυτοῦ μαθηταῖς·
τὰ ῥήματα ἃ
ἐγὼ λαλῶ ὑμῖν ἀ-
π᾽ ἐμαυτοῦ οὐ
λαλῶ· ὁ δὲ πὴρ
ὁ ἐν ἐμοὶ μένων
αὐτὸς ποιεῖ τὰ
ἔργα· πιστεύετέ
μοι ὅτι ἐγὼ
ἐν τῷ πρὶ καὶ ὁ
πὴρ ἐν ἐμοί· εἰ
δὲ μή, διὰ τὰ ἔρ-
γα αὐτὰ πιστεύε-
τέ μοι· ἀμὴν
ἀμὴν λέγω ὑ-
μῖν· ὁ πιστεύ-
ων εἰς ἐμὲ τὰ
ἔργα ἃ ἐγὼ ποι-
ῶ κἀκεῖνος
ποιήσει· καὶ
μείζονα τού-
των ποιήσει·

ὅτι ἐγὼ πρὸς τὸν
πρα μου πορεύ-
ομαι· καὶ
ὃ ἂν αἰτήση-
τε ἐν τῷ ὀνόμα-
τί μου τοῦτο
ποιήσω· ἵνα δοξασθῇ ὁ
πὴρ ἐν τῷ υἱῷ·
ἐάν τι αἰτή-
σητε ἐν τῷ ὀνό-
ματί μου ἐγὼ
ποιήσω· ἐὰν
ἀγαπᾶτέ με τὰς
ἐντολὰς τὰς ἐ-
μὰς τηρήσατε·
καὶ ἐγὼ ἐρωτή-
σω τὸν πρα καὶ
ἄλλον παράκλη-
τον δώσει
ὑμῖν ἵνα μένῃ
μεθ' ὑμῶν εἰς
τὸν αἰῶνα·
τὸ πνεῦμα τῆς ἀλη-
θείας, ὃ ὁ κόσ-
μος οὐ δύναται
λαβεῖν, ὅτι οὐ
θεωρεῖ αὐτό, οὐ-
δὲ γινώσκει αὐτό·
ὑμεῖς δὲ γινώσ-
κετε αὐτό, ὅτι παρ'
ὑμῖν μένει καὶ
ἐν ὑμῖν ἔσται·
ὁ ἔχων τὰς ἐντο-
λάς μου καὶ τη-
ρῶν αὐτάς· ἐ-
κεῖνός ἐστιν ὁ ἀ-
γαπῶν με·
ὁ δὲ ἀγαπῶν με ἀγα-
πηθήσεται ὑ-
πὸ τοῦ πρς μου·
καὶ ἐγὼ ἀγαπή-
σω αὐτόν, καὶ ἐμ-
φανίσω αὐτῷ
καὶ ὁ [illegible]

ἐμαυτόν:~

Τῷ καιρῷ ἐκεί-
νῳ ἐπάρας ὁ
Ἰς τοὺς ὀφθαλ-
μοὺς αὐτοῦ εἰς
τὸν οὐρανὸν εἶπε·
πάτερ, δόξασόν
σου τὸν υἱόν, ἵνα
καὶ ὁ υἱός σου δο-
ξάσῃ σε· καθὼς
ἔδωκας αὐτῷ ἐ-
ξουσίαν πάσης
σαρκός, ἵνα πᾶν
ὃ δέδωκας αὐτῷ,
δώσῃ αὐτοῖς ζω-
ὴν αἰώνιον·
αὕτη δέ ἐστιν ἡ
αἰώνιος ζωή,
ἵνα γινώσκω-
σί σε τὸν μόνον
ἀληθινὸν θν,
καὶ ὃν ἀπέστειλας
Ἰν Χν· ἐγώ σε ἐ-
δόξασα ἐπὶ τῆς
γῆς· τὸ ἔργον
ἐτελείωσα ὃ
δέδωκάς μοι ἵ-
να ποιήσω· καὶ
νῦν δόξασόν
με σύ, πάτερ, πα-
ρὰ σεαυτῷ τῇ δό-
ξῃ ᾗ εἶχον πρὸ
τοῦ τὸν κόσμον
εἶναι παρὰ σοί·
ἐφανέρωσά σου
τὸ ὄνομα τοῖς
ἀνθρώποις οὓς δέ-
δωκάς μοι ἐκ τοῦ
κόσμου· σοὶ ἦσαν,
καὶ ἐμοὶ αὐτοὺς
δέδωκας, καὶ
τὸν λόγον σου
τετηρήκασι·
νῦν ἔγνωκαν
ὅτι πάντα ὅσα δέ-
δωκάς μοι, πα-
ρὰ σοῦ ἐστιν· ὅτι

τηρήκασι· ὅσα δέδω
κάς μοι, δέδωκα
κα αὐτοῖς· καὶ
αὐτοὶ ἔλαβον,
καὶ ἔγνωσαν ἀλη
θῶς· ὅτι παρὰ
σοῦ ἐξῆλθον, καὶ
ἐπίστευσαν ὅτι
σύ με ἀπέστειλας·
ἐγὼ περὶ αὐτῶν ἐ
ρωτῶ· οὐ πε
ρὶ τοῦ κόσμου
ἐρωτῶ· ἀλλὰ πε
ρὶ ὧν δέδωκάς μοι
ὅτι σοί εἰσι· καὶ
τὰ ἐμὰ πάντα σά
ἐστι, καὶ τὰ σὰ ἐμά,
καὶ δεδόξασμαι
ἐν αὐτοῖς· καὶ οὐ
κέτι εἰμὶ ἐν τῷ κό
σμῳ· καὶ οὗτοι ἐν
τῷ κόσμῳ εἰσί·
κἀγὼ πρὸς σὲ

ἔρχομαι· πάτερ
ἅγιε, τήρησον
αὐτοὺς ἐν τῷ ὀ
νόματί σου ᾧ
δέδωκάς μοι, ἵνα
ὦσιν ἓν καθὼς
ἡμεῖς· ὅτε ἤμην
μετ᾽ αὐτῶν ἐν τῷ
κόσμῳ, ἐγὼ
ἐτήρουν αὐτοὺς
ἐν τῷ ὀνόματί
σου· οὓς
δέδωκάς μοι ἐ
φύλαξα, καὶ οὐ
δεὶς ἐξ αὐτῶν ἀ
πώλετο, εἰ μὴ ὁ υἱὸς
τῆς ἀπωλείας,
ἵνα ἡ γραφὴ πλη
ρωθῇ· νῦν δὲ
πρὸς σὲ ἔρχομαι·
καὶ ταῦτα λαλῶ
ἐν τῷ κόσμῳ, ἵνα ἔχω
σι τὴν χαρὰν τὴν

ἑαυτοῦ μαθηταῖς·
μὴ ταρασσέσθω
ὑμῶν ἡ καρδία
μηδὲ δειλιάτω·
ἠκούσατε ὅτι
ἐγὼ εἶπον ὑμῖν,
ὑπάγω καὶ ἔρχο
μαι πρὸς ὑμᾶς·
εἰ ἠγαπᾶτέ με,
ἐχάρητε ἄν·
ὅτι εἶπον πορεύο
μαι πρὸς τὸν
πατέρα· ὅτι ὁ πατὴρ
μου μείζων μού
ἐστι· καὶ νῦν
εἴρηκα ὑμῖν
πρὶν γενέσθαι·
ἵνα ὅταν γένηται

πιστεύσητε· οὐ
κέτι πολλὰ λαλή
σω μεθ᾽ ὑμῶν·
καὶ θρηνήσετε ὑ
μεῖς, ὁ δὲ κόσμος
χαρήσεται· ὑ
μεῖς δὲ λυπηθή
σεσθε· ἀλλ᾽ ἡ λύ
πη ὑμῶν εἰς χα
ρὰν γενήσεται·
ἡ γυνὴ ὅταν τίκ
τῃ λύπην ἔχει ὅ
τι ἦλθεν ἡ ὥρα
αὐτῆς· ὅταν
δὲ γεννήσῃ τὸ
παιδίον, οὐκέ
τι μνημονεύει
τῆς θλίψεως διὰ
τὴν χαρὰν
ὅτι ἐγεννήθη ἄνθρω
πος εἰς τὸν κόσμον·
καὶ ὑμεῖς οὖν
λύπην μὲν νῦν ἔχε

μὲν ἕξετε· πά
λιν δὲ ὄψομαι
ὑμᾶς· καὶ χα
ρήσεται ὑμῶν ἡ
καρδία· καὶ
τὴν χαρὰν ὑ
μῶν οὐδεὶς αἴ
ρει ἀφ' ὑμῶν· καὶ
ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέ
ρᾳ ἐμὲ οὐκ ἐρωτή
σετε οὐδέν·
ἀμὴν ἀμὴν λέ
γω ὑμῖν· ὅτι
ὅσα ἂν αἰτήσητε
τὸν πατέρα ἐν
τῷ ὀνόματί μου
δώσει ὑμῖν·
τῇ ε΄ τῆς ζ΄ ἑβδ. ἐκ τοῦ
κατὰ Ἰωάννου·
τῷ καιρῷ ἐκείνῳ εἶπεν ὁ κύριος τοῖς
αὐτοῦ μαθηταῖς·
ἔρχεται ὥρα ἵ
να πᾶς ὁ ἀποκτεί

νας ὑμᾶς δό
ξῃ λατρείαν προ
σφέρειν τῷ θεῷ·
καὶ ταῦτα ποιήσου
σιν ὅτι οὐκ ἔγνω
σαν τὸν πατέρα οὐ
δὲ ἐμέ· ἀλλὰ
ταῦτα λελάληκα
ὑμῖν· ἵνα ὅ
ταν ἔλθῃ ἡ ὥρα
μνημονεύητε
αὐτῶν· ὅτι ἐγὼ
εἶπον ὑμῖν·
ταῦτα δὲ οὐκ εἶ
πον ὑμῖν ἐξ ἀρ
χῆς ὅτι μεθ' ὑ
μῶν ἤμην·
νῦν δὲ ὑπάγω
πρὸς τὸν πέ
μψαντά με·
καὶ οὐδεὶς ἐρωτᾷ
με ἐξ ὑμῶν
ποῦ ὑπάγεις·

ἀλλ' ὅτι ταῦτα λε
λάληκα ὑμῖν,
ἡ λύπη πεπλήρω
κεν ὑμῶν τὴν
καρδίαν· ἀλλ' ἐ
γὼ τὴν ἀλήθειαν
λέγω ὑμῖν·
συμφέρει ὑμῖν,
ἵνα ἐγὼ ἀπέλθω,
ἐὰν γὰρ ἐγὼ
μὴ ἀπέλθω, ὁ πα
ράκλητος οὐκ ἐ
λεύσεται πρὸς
ὑμᾶς· ἐὰν δὲ
πορευθῶ, πέ
μψω αὐτὸν πρὸς
ὑμᾶς· καὶ ἐλ
θὼν ἐκεῖνος,
ἐλέγξει τὸν κόσ
μον, περὶ ἁμαρ
τίας· καὶ περὶ
δικαιοσύνης,
καὶ περὶ κρίσε

ως· περὶ ἁμαρ
τίας μέν, ὅτι οὐ
πιστεύουσιν εἰς
ἐμέ· περὶ δι
καιοσύνης δέ,
ὅτι πρὸς τὸν
πατέρα μου ὑπά
γω καὶ οὐκέτι θε
ωρεῖτέ με·
περὶ δὲ κρίσεως,
ὅτι ὁ ἄρχων τοῦ
κόσμου τούτου
κέκριται· ἔ
τι πολλὰ ἔχω λέ
γειν ὑμῖν, ἀλ
λ' οὐ δύνασθε βα
στάζειν ἄρτι·
ὅταν δὲ ἔλθῃ ἐ
κεῖνος· τὸ πνεῦμα
τῆς ἀληθείας,
ὁδηγήσει ὑ
μᾶς εἰς πᾶσαν
τὴν ἀλήθειαν·

οὐ γὰρ λαλήσει ἀφ' ἑ
αυτοῦ· ἀλλ'
ὅσα ἂν ἀκούσῃ λα
λήσει· καὶ
τὰ ἐρχόμενα
ἀναγγελεῖ
ὑμῖν· ἐ
κεῖνος ἐμὲ
δοξάσει ὅτι
ἐκ τοῦ ἐμοῦ
λήψεται καὶ
ἀναγγελεῖ ὑ
μῖν·
τῷ κ(αιρῷ) ἐ(κείνῳ) εἶπ(εν) ὁ κ(ύριο)ς
πρὸς τοὺς ἑαυτοῦ
μαθητάς·
πάντα ὅσα ἔ
χει ὁ πατὴρ ἐ
μά ἐστι· διὰ
τοῦτο εἶπον ὅτι ἐκ

τοῦ ἐμοῦ λαμβά
νει καὶ ἀνα
γγελεῖ ὑμῖν·
μικρὸν
καὶ οὐ θεω
ρεῖτέ με·
καὶ πάλιν μι
κρὸν καὶ ὄψε
σθέ με· ὅ
τι ὑπάγω πρὸς
τὸν πατέρα·
εἶπον οὖν ἐκ τ(ῶν)
μαθητῶν
αὐτοῦ πρὸς ἀ
λλήλους·
τί ἐστι τοῦ
το ὃ λέγει ἡμῖν·
μικρὸν καὶ
οὐ θεωρεῖτέ
με· καὶ πά
λιν μικρὸν
καὶ ὄψεσθέ με·
καὶ ὅτι ὑπάγω

πρὸς
τὸν πατέρα·
ἔλεγον οὖν τοῦ
το τί ἐστιν ὃ
λέγει τὸ μικρόν·
οὐκ οἴδαμεν τί λα
λεῖ· ἔγνω
οὖν ὁ Ἰ(ησοῦ)ς ὅτι ἤ
θελον αὐτὸν
ἐρωτᾶν·
καὶ εἶπεν
αὐτοῖς·
περὶ τούτου
ζητεῖτε μετ' ἀ
λλήλων ὅτι
εἶπον·
μικρὸν καὶ
οὐ θεωρεῖτέ
με· καὶ

πάλιν μι
κρὸν καὶ ὄψε
σθέ με·
ἀμὴν ἀμὴν
λέγω ὑμῖν
ὅτι κλαύσε
τε καὶ θρη
νήσετε ὑ
μεῖς· ὁ δὲ
κόσμος χα
ρήσεται·
ὑμεῖς δὲ
λυπηθήσε
σθε· ἀλλ'
ἡ λύπη ὑμῶν
εἰς χαρὰν γε
νήσεται· ἡ γυ
νὴ ὅτ(αν)

τίκτῃ λύπην
ἔχει· ὅτι ἦλ
θεν ἡ ὥρα
αὐτῆς· ὅταν
δὲ γεννήσῃ
τὸ παιδί
ον, οὐκέτι
μνημονεύει
τῆς θλίψεως
διὰ τὴν χα
ράν· ὅτι
ἐγεννήθη ἄνθρω
πος εἰς τὸν
κόσμον·
καὶ ὑμεῖς
οὖν λύπην
μὲν νῦν ἔ
χετε· πά

λιν δὲ ὄψο
μαι ὑμᾶς
καὶ χαρήσεται
ὑμῶν ἡ καρ
δία· καὶ τὴν
χαρὰν
ὑμῶν οὐ
δεὶς αἴρει ἀ
φ' ὑμῶν·
καὶ ἐν ἐ
κείνῃ τῇ
ἡμέρᾳ ἐ
μὲ οὐκ
ἐρωτή
σετε οὐ
δέν :–

τῇ ε' τῆς ... ἐκ
... Ἰωάννην :–
εἶπεν ὁ κύριος τοῖς ἑ
αυτοῦ μαθηταῖς·
ἀμὴν ἀμὴν λέγω
ὑμῖν· ὅσα ἂν
αἰτήσητε τὸν
πατέρα ἐν τῷ ὀνό
ματί μου δώσει
ὑμῖν· ἕως ἄρ
τι οὐκ ἠτήσα
τε οὐδὲν ἐν τῷ ὀνό
ματί μου·
αἰτεῖτε καὶ λή
ψεσθε, ἵνα ἡ χα
ρὰ ὑμῶν ᾖ πε
πληρωμένη·
ταῦτα ἐν παροι
μίαις λελάληκα
ὑμῖν· ἀλλ' ἔρ
χεται ὥρα, ὅ
τε οὐκέτι ἐν πα
ροιμίαις λαλή

σω ὑμῖν, ἀλλὰ
παρρησίᾳ περὶ
τοῦ πατρὸς ἀνα
γγελῶ ὑμῖν·
ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέ
ρᾳ ἐν τῷ ὀνόμα
τί μου αἰτήσεσθε·
καὶ οὐ λέγω ὑμῖν
ὅτι ἐγὼ ἐρωτή
σω τὸν πατέρα περὶ ὑ
μῶν· αὐτὸς γὰρ ὁ
πατὴρ φιλεῖ ὑμᾶς,
ὅτι ὑμεῖς ἐμὲ
πεφιλήκατε καὶ
πεπιστεύκατε
ὅτι ἐγὼ παρὰ
τοῦ θεοῦ ἐξῆλθον·
ἐξῆλθον παρὰ
τοῦ πατρὸς καὶ ἐλή
λυθα εἰς τὸν κό
σμον· πάλιν ἀ
φίημι τὸν κόσ
μον καὶ πορεύ

χομαι πρὸς τὸν πα-
τέρα· λέγου-
σιν αὐτῷ οἱ μα-
θηταὶ αὐτοῦ·
ἴδε νῦν παρρη-
σίᾳ λαλεῖς καὶ πα-
ροιμίαν οὐδε-
μίαν λέγεις·
νῦν οἴδαμεν ὅτι
οἶδας πάντα·
καὶ οὐ χρείαν ἔ-
χεις ἵνα τίς σε
ἐρωτᾷ· ἐν
τούτῳ πιστεύο-
μεν ὅτι ἀπὸ θεοῦ
ἐξῆλθες· ἀ-
πεκρίθη αὐτοῖς
ὁ Ἰς· ἄρτι πι-
στεύετε; ἰδοὺ ἔρχε-
ται ὥρα καὶ νῦν
ἐλήλυθεν ἵνα
σκορπισθῆτε
ἕκαστος εἰς τὰ

ἴδια· καὶ ἐμὲ μό-
νον ἀφῆτε·
καὶ οὐκ εἰμὶ μό-
νος, ὅτι ὁ πατὴρ
μετ' ἐμοῦ ἐστιν·
ταῦτα λελάληκα
ὑμῖν· ἵνα ἐν ἐ-
μοὶ εἰρήνην ἔ-
χητε· τῇ πα-
σκ[illegible] Η· ἐκ τοῦ
κατὰ Ἰω·
Τῷ καιρῷ ἐκεί-
νῳ, ἐπάρας ὁ
Ἰς τοὺς ὀφθαλ-
μοὺς αὐτοῦ
ἐπὶ τοὺς μαθη-
τὰς αὐτοῦ εἶπε·
Καθὼς [illegible] πα-
τὴρ ἀπέστειλας
με εἰς τὸν κόσ-
μον· καὶ ὑ-
πὲρ αὐτῶν ἐ-
γὼ ἁγιάζω ἐμαυ-

τόν· ἵνα καὶ
αὐτοὶ ὦσιν ἡ-
γιασμένοι ἐν ἀ-
ληθείᾳ· οὐ
περὶ τούτων
δὲ ἐρωτῶ μόνον,
ἀλλὰ καὶ περὶ
τῶν πιστευόντων
διὰ τοῦ λόγου
αὐτῶν εἰς ἐ-
μέ· ἵνα πάν-
τες ἓν ὦσιν· κα-
θὼς σὺ πάτερ ἐ-
ν ἐμοὶ κἀγὼ ἐν
σοί· ἵνα καὶ αὐ-
τοὶ ἐν ἡμῖν ἓν ὦ-
σιν· ἵνα ὁ κόσ-
μος πιστεύσῃ ὅ-
τι σύ με ἀπέ-
στειλας· καὶ ἐ-
γὼ τὴν δόξαν ἣν
δέδωκάς μοι,
δέδωκα αὐτοῖς·

ἵνα ὦσιν ἓν κα-
θὼς ἡμεῖς ἕν ἐσ-
μεν· ἐγὼ ἐν
αὐτοῖς καὶ σὺ ἐ-
ν ἐμοί· ἵνα ὦ-
σιν τετελειωμέ-
νοι εἰς ἕν, καὶ ἵνα
γινώσκῃ ὁ κόσμος
ὅτι σύ με ἀπέσ-
τειλας· καὶ ἠγά-
πησας αὐτοὺς κα-
θὼς ἐμὲ ἠγάπη-
σας· πάτερ, οὓς
δέδωκάς μοι θέ-
λω, ἵνα ὅπου
εἰμὶ ἐγὼ κἀκεῖ-
νοι ὦσιν μετ' ἐ-
μοῦ· ἵνα
θεωρῶσι τὴν
δόξαν τὴν ἐμήν, ἣν
δέδωκάς μοι·
ὅτι ἠγάπησάς
με πρὸ καταβο-

ἀπὸ κόσμου· πάτερ δίκαιε καὶ ὁ κόσμος σε οὐκ ἔγνω· ἐγὼ δέ σε ἔγνων, καὶ οὗτοι ἔγνωσαν ὅτι σύ με ἀπέστειλας· καὶ ἐγνώρισα αὐτοῖς τὸ ὄνομά σου· ἵνα ἡ ἀγάπη ἣν ἠγάπησάς με ἐν αὐτοῖς ᾖ κἀγὼ ἐν αὐτοῖς.

[illegible] ἐκ τοῦ κατὰ Ἰω(άννην)·

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐφανέρωσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν· καὶ λέγει τῷ Σίμωνι Πέτρῳ· Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾷς με πλεῖον τούτων; λέγει αὐτῷ· ναὶ κύριε, σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε· λέγει αὐτῷ· βόσκε τὰ ἀρνία μου· λέγει αὐτῷ πάλιν δεύτερον· Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾷς με; λέγει αὐτῷ· ναὶ κύριε, σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε· λέγει αὐτῷ· ποίμαινε τὰ πρόβατά μου· λέγει αὐτῷ τὸ τρίτον· Σίμων Ἰωάννα, φιλεῖς με; ἐλυπήθη ὁ Πέτρος ὅτι εἶπεν αὐτῷ τὸ τρίτον φιλεῖς με· καὶ εἶπεν αὐτῷ· κύριε, σὺ πάντα οἶδας, σὺ γινώσκεις ὅτι φιλῶ σε· λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· βόσκε τὰ πρόβατά μου· ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι· ὅτε ἦς νεώτερος, ἐζώννυες σεαυτὸν καὶ περιεπάτεις ὅπου ἤθελες· ὅταν δὲ γηράσῃς, ἐκτενεῖς τὰς χεῖράς σου καὶ ἄλλος σε ζώσει, καὶ οἴσει ὅπου οὐ θέλεις· τοῦτο δὲ εἶπεν σημαίνων ποίῳ θανάτῳ δοξάσει τὸν θεόν· καὶ τοῦτο ποιήσας λέγει αὐτῷ· ἀκολούθει μοι· ἐπιστραφεὶς δὲ ὁ Πέτρος βλέπει τὸν μαθητὴν ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς ἀκολουθοῦντα, ὃς καὶ ἀνέπεσεν ἐν τῷ δείπνῳ ἐπὶ τὸ στῆθος αὐτοῦ καὶ εἶπεν· κύριε, τίς ἐστιν ὁ παραδιδούς σε; τοῦτον ἰδὼν ὁ Πέτρος

λέγει ὁ πέτρος τῷ ἰυ· κε
οὗτος δὲ τί·
λέγει αὐτῷ ὁ ἰς·
ἐὰν αὐτὸν θέ
λω μένειν ἕως ἔρ
χομαι τί πρὸς
σέ· σύ μοι ἀκολού
θει μοι· ἐξῆλ
θεν οὖν ὁ λόγος
οὗτος εἰς τοὺς
ἀδελφούς, ὅτι
οὐκ ἀποθνήσκει
καὶ ὁ μαθητὴς
ἐκεῖνος· καὶ
οὐκ εἶπεν αὐτῷ
ὁ ἰς ὅτι οὐκ ἀπο
θνήσκει· ἀλλ' ἐ
ὰν αὐτὸν θέλω
μένειν ἕως
ἔρχομαι τί πρὸς
σέ· οὗτός ἐ
στιν ὁ μαθητὴς
ὁ μαρτυρῶν

περὶ τούτων καὶ
γράψας ταῦτα·
καὶ οἴδαμεν ὅ
τι ἀληθὴς ἐστὶν
ἡ μαρτυρία αὐ
τοῦ· ἔστιν
δὲ καὶ ἄλλα πολ
λὰ ὅσα ἐποίη
σεν ὁ ἰς· ἅτινα
ἐὰν γράφηται
καθ' ἕν, οὐδ'
αὐτὸν οἶμαι τὸν
κόσμον χωρεῖ
σαι τὰ γραφόμε
να βιβλία· ἀ
μήν· Κυ(ριακῇ) τῆς
ν̅· Κατ' ἰω·
Τῇ ἐσχάτῃ ἡμέ
ρᾳ τῇ μεγάλῃ
τῆς ἑορτῆς·
εἱστήκει ὁ ἰς καὶ
ἔκραζε λέγων·
ἐάν τις διψᾷ

ἐρχέσθω πρός
με καὶ πινέτω·
ὁ πιστεύων εἰς ἐ
μέ, καθὼς εἶ
πεν ἡ γραφή,
ποταμοὶ ἐκ
τῆς κοιλίας
αὐτοῦ ῥεύσουσιν
ὕδατος
ζῶντος·
τοῦτο δὲ εἶπε
περὶ τοῦ πνς
οὗ ἤμελλον λα
μβάνειν οἱ πι
στεύοντες εἰς αὐ
τόν· οὔπω
γὰρ ἦν πνα ἅγι
ον· ὅτι ἰς
οὐδέπω ἐδοξά
σθη· πολλοὶ
οὖν ἐκ τοῦ ὄχ
λου ἀκούσαν
τες τὸν λόγον, ἔ

λεγον· οὗτος
ἐστὶν ἀληθῶς ὁ
προφήτης·
ἄλλοι ἔλεγον· οὗ
τός ἐστιν ὁ χς·
ἄλλοι ἔλεγον·
μὴ γὰρ ἐκ τῆς
γαλιλαίας ὁ χς
ἔρχεται· οὐ
χὶ ἡ γραφὴ εἶπεν
ὅτι ἐκ τοῦ σπέρ
ματος δαδ, καὶ
ἀπὸ βηθλεὲμ
τῆς κώμης ὅ
που ἦν δαδ ὁ χς
ἔρχεται· σχί
σμα οὖν ἐν τῷ
ὄχλῳ ἐγένετο
δι' αὐτόν· τινὲς
δὲ ἤθελον ἐξ αὐ
τῶν πιάσαι
αὐτόν, ἀλλ' οὐδεὶς
ἐπέβαλεν ἐπ'

πάντοτε τὰς χεῖρας. ἦλθον οὖν οἱ ὑπηρέται πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ φαρισαίους· καὶ εἶπον αὐτοῖς ἐκεῖνοι· διατί οὐκ ἠγάγετε αὐτόν; ἀπεκρίθησαν οἱ ὑπηρέται· οὐδέποτε οὕτως ἐλάλησεν ἄνθρωπος ὡς οὗτος ὁ ἄνθρωπος. ἀπεκρίθησαν οὖν αὐτοῖς οἱ φαρισαῖοι· μὴ καὶ ὑμεῖς πεπλάνησθε; μή τις ἐκ τῶν ἀρχόντων ἐπίστευσεν εἰς αὐτὸν ἢ ἐκ τῶν φαρισαίων; ἀλλ' ὁ ὄχλος οὗτος ὁ μὴ γινώσκων τὸν νόμον ἐπικατάρατοί εἰσι. λέγει Νικόδημος πρὸς αὐτούς· ὁ ἐλθὼν νυκτὸς πρὸς αὐτόν, εἷς ὢν ἐξ αὐτῶν· μὴ ὁ νόμος ἡμῶν κρίνει τὸν ἄνθρωπον, ἐὰν μὴ ἀκούσῃ παρ' αὐτοῦ πρότερον καὶ γνῷ τί ποιεῖ; ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ· μὴ καὶ σὺ ἐκ τῆς Γαλιλαίας εἶ; ἐρεύνησον καὶ ἴδε ὅτι προφήτης ἐκ τῆς Γαλιλαίας οὐκ ἐγήγερται. πάλιν οὖν ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησεν αὐτοῖς λέγων· ἐγώ εἰμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου· ὁ ἀκολουθῶν ἐμοὶ οὐ μὴ περιπατήσῃ ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἕξει τὸ φῶς τῆς ζωῆς.

[illegible] τῆς α' ἑβδομάδος

τῇ [illegible] τὸ εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. [illegible] Εἶπεν ὁ Κύριος· ὁρᾶτε μὴ καταφρονήσητε ἑνὸς τῶν μικρῶν τούτων· λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι οἱ ἄγγελοι αὐτῶν διὰ παντὸς βλέπουσι τὸ πρόσωπον τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. ἦλθε γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ζητῆσαι καὶ σῶσαι τὸ ἀπολωλός. τί ὑμῖν δοκεῖ; ἐὰν γένηταί τινι ἀνθρώπῳ ἑκατὸν πρόβατα, καὶ πλανηθῇ ἓν ἐξ αὐτῶν, οὐχὶ ἀφεὶς τὰ ἐνενήκοντα ἐννέα ἐπὶ τὰ ὄρη πορευθεὶς

ζητεῖ τὸ πλανώμε-
νον· καὶ ἐὰν γένη-
ται εὑρεῖν αὐτό,
ἀμὴν λέγω ὑ-
μῖν· ὅτι χαί-
ρει ἐπ' αὐτῷ μᾶλ-
λον ἢ ἐπὶ τοῖς
ἐνενήκοντα
ἐννέα τοῖς μὴ
πεπλανημένοις·
οὕτως οὐκ ἔστι
θέλημα ἔμπρο-
σθεν τοῦ πατρὸς
ὑμῶν τοῦ ἐν οὐ-
ρανοῖς ἵνα ἀ-
πόληται ἓν τῶν
μικρῶν τούτων·
ἐὰν δὲ ἁμαρτήσῃ
εἰς σὲ ὁ ἀδελφός σου·
ὕπαγε ἔλεγξον
αὐτὸν μεταξὺ
σοῦ καὶ

αὐτοῦ μόνου·
ἐάν σου ἀκούσῃ,
ἐκέρδησας τὸν
ἀδελφόν σου·
ἐὰν δὲ μὴ ἀκού-
σῃ, παράλαβε
μετὰ σοῦ ἔτι
ἕνα ἢ δύο, ἵνα ἐ-
πὶ στόματος
δύο μαρτύρων
ἢ τριῶν σταθῇ πᾶν
ῥῆμα· ἐὰν δὲ
παρακούσῃ αὐτῶν,
εἰπὲ τῇ ἐ-
κκλησίᾳ· ἐὰν δὲ
καὶ τῆς
ἐκκλησίας πα-
ρακούσῃ, ἔστω
σοι ὥσπερ ὁ ἐ-
θνικὸς καὶ ὁ τε-
λώνης· ἀ-
μὴν λέγω ὑμῖν·
ὅσα ἐὰν δήσητε

ἐπὶ τῆς γῆς
ἔσται δεδεμένα
ἐν τῷ οὐρανῷ· καὶ
ὅσα ἐὰν λύσητε
ἐπὶ τῆς γῆς,
ἔσται λελυμένα
ἐν τῷ οὐρανῷ· πά-
λιν ἀμὴν λέγω ὑ-
μῖν· ὅτι ἐὰν
δύο ἐξ ὑμῶν
συμφωνήσωσιν
ἐπὶ τῆς γῆς
περὶ παντὸς πρά-
γματος οὗ ἐὰν αἰτή-
σωνται, γε-
νήσεται αὐτοῖς
παρὰ τοῦ πατρός
μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς·
οὗ γάρ
εἰσιν δύο ἢ τρεῖς
συνηγμένοι
εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα,
ἐκεῖ εἰμι

ἐν μέσῳ αὐτῶν·

Τῷ καιρῷ ἐκεί-
νῳ ἠκολούθη-
σαν τῷ Ἰησοῦ ὄχλοι
πολλοί· ἀπὸ
τῆς Γαλιλαίας
καὶ Δεκαπόλε-
ως καὶ Ἱεροσο-
λύμων καὶ
Ἰουδαίας καὶ
πέραν τοῦ Ἰορ-
δάνου· ἰδὼν
δὲ τοὺς ὄχλους
ἀνέβη εἰς τὸ ὄ-
ρος· καὶ καθί-
σαντος αὐτοῦ
προσῆλθον
αὐτῷ οἱ μαθη-
ταὶ αὐτοῦ· καὶ
ἀνοίξας τὸ στό-
μα αὐτοῦ ἐδί-
δασκεν αὐτοὺς·

λύγων: μακά
ριοι οἱ πτωχοὶ
τῷ πνι· ὅτι αὐ
τῶν ἐστὶν ἡ βα
σιλεία τῶν οὐ
ρανῶν:
μακάριοι οἱ πεν
θοῦντες· ὅτι
αὐτοὶ παρακ
ληθήσονται:
μακάριοι οἱ πρ
αεῖς ὅτι αὐτοὶ
κληρονομή
σουσι τὴν γῆν:
μακάριοι οἱ
πεινῶντες καὶ
διψῶντες τὴν
δικαιοσύνην ὅ
τι αὐτοὶ χορτα
σθήσονται:
μακάριοι οἱ
ἐλεήμονες ὅ
τι αὐτοὶ ἐλεη

θήσονται: μα
κάριοι οἱ κα
θαροὶ τῇ καρδί
ᾳ ὅτι αὐτοὶ τὸν
θν ὄψονται:
μακάριοι οἱ
εἰρηνοποιοὶ ὅτι
αὐτοὶ υἱοὶ θυ κλη
θήσονται:
μακάριοι οἱ
δεδιωγμένοι
ἕνεκεν δικαιο
σύνης· ὅτι αὐ
τῶν ἐστὶν ἡ βα
σιλεία τῶν οὐ
ρανῶν:
μακάριοί ἐστε
ὅταν ὀνειδίσω
σιν ὑμᾶς καὶ
διώξωσι καὶ
εἴπωσι πᾶν
πονηρὸν ῥῆμα
καθ' ὑμῶν ψευ

δόμενοι ἕνεκεν
ἐμοῦ: χαίρε
τε καὶ ἀγαλλι
ᾶσθε ὅτι ὁ μι
σθὸς ὑμῶν πο
λὺς ἐν τοῖς οὐ
ρανοῖς:
[illegible]
[illegible]
εἶπεν ὁ κς τοῖς
ἑαυτοῦ μαθηταῖς:
ἐὰν μὴ περισ
σεύσῃ ὑμῶν
ἡ δικαιοσύνη
πλεῖον τῶν γραμ
ματέων καὶ
φαρισαίων· οὐ
μὴ εἰσέλθητε
εἰς τὴν βασι
λείαν τῶν οὐ
ρανῶν. ἠκού
σατε ὅτι ἐρρέ
θη τοῖς ἀρχαί

οις· οὐ φονεύ
σεις· ὃς δ' ἂν
φονεύσῃ ἔνοχος
ἔσται τῇ κρίσει:
ἐγὼ δὲ λέγω ὑ
μῖν: ὅτι πᾶς
ὁ ὀργιζόμενος
τῷ ἀδελφῷ
αὐτοῦ εἰκῇ ἔ
νοχος ἔσται τῇ
κρίσει: ὃς δ' ἂν
εἴπῃ τῷ ἀδελ
φῷ αὐτοῦ ῥακά
ἔνοχος ἔσται τῷ
συνεδρίῳ: ὃς δ'
ἂν εἴπῃ μωρέ
ἔνοχος ἔσται
εἰς τὴν γέενναν
τοῦ πυρός: ἐὰν
οὖν προσφέρῃς
τὸ δῶρόν σου
ἐπὶ τὸ θυσια
στήριον κἀκεῖ

κἀκεῖ μνησθῇς
ὅτι ὁ ἀδελφός
σου ἔχει τι κα
τὰ σοῦ· ἄφες
ἐκεῖ τὸ δῶρόν
σου ἔμπροσ
θεν τοῦ θυσι
αστηρίου· καὶ
ὕπαγε πρῶτον
διαλλάγηθι τῷ
ἀδελφῷ σου·
καὶ τότε ἐλθὼν
πρόσφερε τὸ
δῶρόν σου· ἴ
σθι εὐνοῶν τῷ
ἀντιδίκῳ σου
ταχὺ ἕως ὅτου
εἶ ἐν τῇ ὁδῷ με
τ' αὐτοῦ· μή
ποτέ σε παρα
δῷ ὁ ἀντίδικος
τῷ κριτῇ· καὶ
ὁ κριτής σε παρα

δῷ τῷ ὑπη
ρέτῃ καὶ εἰς φυ
λακὴν βληθή
σῃ· ἀμὴν λέ
γω σοι· οὐ μὴ
ἐξέλθῃς ἐκεῖθεν
ἕως ἂν ἀποδῷς
τὸν ἔσχατον
κοδράντην·
ἠκούσατε·
ὅτι ἐρρέθη τοῖς
ἀρχαίοις· οὐ
μοιχεύσεις·
ἐγὼ δὲ λέγω ὑ
μῖν· ὅτι πᾶς
ὁ βλέπων
γυναῖκα πρὸς
τὸ ἐπιθυμῆσαι
αὐτὴν ἤδη ἐ
μοίχευσεν αὐ
τὴν ἐν τῇ καρ
δίᾳ αὐτοῦ·
εἰ δὲ ὁ ὀφθαλμός

σου ὁ δεξιὸς σκαν
δαλίζει σε· ἔξε
λε αὐτὸν καὶ
βάλε ἀπὸ σοῦ·
συμφέρει γάρ σοι
ἵνα ἀπόληται
ἓν τῶν μελῶν
σου καὶ μὴ ὅ
λον τὸ σῶμά
σου βληθῇ εἰς
τὴν γέενναν·
καὶ εἰ ἡ δεξιά σου
χεὶρ σκανδαλί
ζει σε· ἔκκοψον
αὐτὴν καὶ βά
λε ἀπὸ σοῦ· συμ
φέρει γάρ σοι
ἵνα ἀπόληται
ἓν τῶν μελῶν σου
καὶ μὴ ὅλον τὸ
σῶμά σου βλη
θῇ εἰς τὴν γέε
νναν: — τέλος

Κα Ματθ:

Εἶπεν ὁ Κύριος
ἑαυτοῦ μαθηταῖς:
ὃς ἂν ἀπολύ
σῃ τὴν γυναῖκα
αὐτοῦ· δότω αὐ
τῇ ἀποστάσιον:
ἐγὼ δὲ λέγω ὑ
μῖν· ὅτι πᾶς
ὁ ἀπολύων τὴν
γυναῖκα αὐτοῦ,
παρεκτὸς λό
γου πορνείας ποι
εῖ αὐτὴν μοιχᾶ
σθαι· καὶ ὃς ἂν
ἀπολελυμένην
γαμήσῃ μοι
χᾶται: πά
λιν ἠκούσα
τε ὅτι ἐρρέθη
τοῖς ἀρχαίοις,
οὐκ ἐπιορκήσεις:
ἀποδώσεις δὲ
τῷ κυρίῳ τοὺς ὅρκους σου:

ὅρκους σου· ἐγὼ δὲ λέγω ὑ-
μῖν· μὴ ὀμό-
σαι ὅλως· μή-
τε ἐν τῷ οὐρανῷ
ὅτι θρόνος ἐστὶ
τοῦ θεοῦ· μήτε
ἐν τῇ γῇ· ὅτι
ὑποπόδιόν
ἐστι τῶν ποδῶν
αὐτοῦ· μήτε εἰς
ἱεροσόλυμα·
ὅτι πόλις
ἐστὶ τοῦ μεγά-
λου βασιλέως·
μήτε ἐν τῇ κε-
φαλῇ σου ὀμό-
σῃς· ὅτι οὐ δύ-
νασαι μίαν τρί-
χα λευκὴν ἢ
μέλαιναν ποιῆ-
σαι· ἔστω δὲ
ὁ λόγος ὑμῶν
ναὶ ναί, οὒ οὔ·

τὸ δὲ περισσὸν
τούτων ἐκ τοῦ
πονηροῦ ἐστιν·
ἠκούσατε ὅτι
ἐρρέθη· ὀφθαλ-
μὸν ἀντὶ ὀφθαλ-
μοῦ, καὶ ὀδόν-
τα ἀντὶ ὀδόντος·
ἐγὼ δὲ λέγω ὑ-
μῖν· μὴ ἀντι-
στῆναι τῷ πονη-
ρῷ· ἀλλ' ὅστις
σε ῥαπίσει ἐπὶ
τὴν δεξιὰν
σιαγόνα, στρέ-
ψον αὐτῷ καὶ τὴν
ἄλλην· καὶ τῷ
θέλοντί σοι κρι-
θῆναι· καὶ τὸν
χιτῶνά σου λαβεῖν·
ἄφες αὐτῷ καὶ
τὸ ἱμάτιον σου·
καὶ ὅστις σε ἀ-

γγαρεύσει μί-
λιον ἕν· ὕπαγε
μετ' αὐτοῦ δύο·
τῇ πρώτῃ τῆς α̅ ἑβδ.
ἐκ τοῦ κατὰ ματθ.
εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς· τίς
ἐστιν ἐξ ὑμῶν
ἄνθρωπος· ὃν αἰ-
[illegible] αὐ-
τοῦ ἄρτον, μὴ
λίθον ἐπιδώσει
αὐτῷ· ἢ καὶ
ἰχθὺν αἰτήσει
μὴ ὄφιν ἐπιδώ-
σει αὐτῷ· εἰ οὖν
ὑμεῖς πονη-
ροὶ ὄντες οἴδατε
δόματα ἀγα-
θὰ διδόναι τοῖς τέ-
κνοις ὑμῶν, πόσῳ
μᾶλλον ὁ πατὴρ ὑ-
μῶν ὁ ἐν τοῖς
οὐρανοῖς

δώσει ἀγαθὰ
τοῖς αἰτοῦσιν
αὐτόν· πάν-
τα οὖν ὅσα ἐὰν
θέλητε ἵνα
ποιῶσιν ὑμῖν
οἱ ἄνθρωποι· καὶ ὑ-
μεῖς ποιεῖτε αὐ-
τοῖς· οὗτος
γάρ ἐστιν ὁ νόμος
καὶ οἱ προφῆται·
εἰσέλθετε διὰ τῆς
στενῆς πύλης·
ὅτι πλατεῖα ἡ
πύλη καὶ εὐρύ-
χωρος ἡ ὁδὸς
ἡ ἀπάγουσα
εἰς τὴν ἀπώ-
λειαν· καὶ πολ-
λοί εἰσιν οἱ εἰσερχό-
μενοι δι' αὐτῆς·
ὅτι στενὴ ἡ πύλη
καὶ τεθλιμμένη

ὁδὸς ἡ ἀπάγου
σα εἰς τὴν ζω
ὴν καὶ ὀλίγοι εἰ
σὶν οἱ εὑρίσκον
τες αὐτήν:·
προσέχετε δὲ
ἀπὸ τῶν ψευδο
προφητῶν:·
οἵτινες ἔρχον
ται πρὸς ὑ
μᾶς ἐν ἐνδύ
μασι προβάτων·
ἔσωθεν δέ εἰ
σι λύκοι ἅρπα
γες· ἀπὸ τῶν
καρπῶν αὐτῶν
ἐπιγνώσεσθε
αὐτούς· μήτι
συλλέγουσιν ἀπὸ
ἀκανθῶν σταφυλὰς ἢ
ἀπὸ τριβόλων σῦ
κα· οὕτω πᾶν

δένδρον ἀγαθὸν
καρποὺς καλοὺς
ποιεῖ:· τὸ δὲ
σαπρὸν δένδρον
καρποὺς πονη
ροὺς ποιεῖ:· οὐ
δύναται δένδρον
ἀγαθὸν κα
ρποὺς πονη
ροὺς ποιεῖν:·
οὐδὲ δένδρον
σαπρὸν καρποὺς
καλοὺς ποιεῖν:
Τῷ κ(αιρῷ) ἐ(κείνῳ)· Κ(υριακῇ) ματθ(αίου)
[illegible]
[illegible] τῷ αἰτοῦντί σε
δίδου, καὶ τὸν θέ
λοντα ἀπὸ σοῦ
δανείσασθαι
μὴ ἀποστρα
φῇς:· ἠκού
σατε ὅτι ἐρρέ
θη· ἀγαπήσεις

τὸν πλησίον σου
καὶ μισήσεις τὸν
ἐχθρόν σου· ἐγὼ
δὲ λέγω ὑμῖν·
ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχ
θροὺς ὑμῶν· εὐ
λογεῖτε τοὺς κα
ταρωμένους
ὑμᾶς· καλῶς
ποιεῖτε τοῖς μισοῦ
σιν ὑμᾶς· καὶ
προσεύχεσθε
ὑπὲρ τῶν ἐπηρε
αζόντων ὑμᾶς
καὶ διωκόντων
ὑμᾶς:· ὅπως γέ
νησθε υἱοὶ τοῦ
πατρὸς ὑμῶν
τοῦ ἐν οὐρανοῖς:·
ὅτι τὸν ἥλιον
αὐτοῦ ἀνατέλλει
ἐπὶ πονηροὺς καὶ
ἀγαθούς, καὶ βρέ

χει ἐπὶ δικαίους
καὶ ἀδίκους:·
ἐὰν γὰρ ἀγαπήσητε
τοὺς ἀγαπῶντας
ὑμᾶς, τίνα μισθὸν ἔ
χετε; οὐχὶ καὶ
οἱ τελῶναι τὸ αὐ
τὸ ποιοῦσι; καὶ ἐ
ὰν ἀσπάσησθε τοὺς
φίλους ὑμῶν μό
νον, τί περισ
σὸν ποιεῖτε;
οὐχὶ καὶ οἱ τελῶ
ναι οὕτω ποι
οῦσιν; ἔσεσθε
οὖν ὑμεῖς τέ
λειοι ὥσπερ ὁ πατὴρ
ὑμῶν ὁ οὐράνιος
τέλειός ἐστιν:·
[illegible]
[illegible]

Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· πᾶς ὅστις ὁμολογήσει ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὁμολογήσω κἀγὼ ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς· ὅστις δ' ἂν ἀρνήσηταί με ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ἀρνήσομαι αὐτὸν κἀγὼ ἔμπροσθεν τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς· ὁ φιλῶν πατέρα ἢ μητέρα ὑπὲρ ἐμὲ οὐκ ἔστι μου ἄξιος· καὶ ὁ φιλῶν υἱὸν ἢ θυγατέρα ὑπὲρ ἐμὲ οὐκ ἔστι μου ἄξιος· καὶ ὃς οὐ λαμβάνει τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθεῖ ὀπίσω μου, οὐκ ἔστι μου ἄξιος· ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος εἶπεν αὐτῷ· ἰδοὺ ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα καὶ ἠκολουθήσαμέν σοι· τί ἄρα ἔσται ἡμῖν; ὁ δὲ Ἰ(ησοῦ)ς εἶπεν αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ὑμεῖς οἱ ἀκολουθήσαντές μοι [illegible]

ἐν τῇ παλιγγενεσίᾳ ὅταν καθίσῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀν(θρώπ)ου ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ, καθήσεσθε καὶ ὑμεῖς ἐπὶ δώδεκα θρόνους κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ· καὶ πᾶς ὃς ἀφῆκεν οἰκίας ἢ ἀδελφοὺς ἢ ἀδελφὰς ἢ πατέρα ἢ μητέρα ἢ γυναῖκα ἢ τέκνα ἢ ἀγροὺς ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου, ἑκατονταπλασίονα λήψεται καὶ ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσει· πολλοὶ δὲ ἔσονται πρῶτοι ἔσχατοι, καὶ ἔσχατοι πρῶτοι·

Τῇ ε' τῆς β' ἑβδ(ομάδος) ἐκ τοῦ κατὰ Ματθ(αῖον)·

Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· πᾶν δένδρον μὴ ποιοῦν καρπὸν καλὸν ἐκκόπτεται καὶ εἰς πῦρ βάλλεται· ἄρα γε ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῶν ἐπιγνώσεσθε αὐτούς· οὐ πᾶς ὁ λέγων μοι κύριε κύριε εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, ἀλλ' ὁ ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς·

αλλ' ο ποιων το θελημα του πρς μου του εν ουνοις : πολλοι ερουσι μοι εν εκεινη τη ημερα κε κε ου τω σω ονοματι προεφητευσαμεν και τω σω ονοματι δαιμονια εξεβαλομεν και τω σω ονοματι δυναμεις πολλας εποιησαμεν : και τοτε ομολογησω αυτοις οτι ουδεποτε εγνων υμας : αποχωρειτε απ εμου οι εργαζομενοι την ανομιαν :

[illegible] αζομενοι [illegible] :

Τω καιρω εκεινω : εμβαντι τω Ιυ εις το πλοιον ηκολουθησαν αυτω οι μαθηται αυτου : και ιδου σεισμος μεγας εγενετο εν τη θαλασση ωστε το πλοιον καλυπτεσθαι υπο των κυματων : αυτος δε εκαθευδεν : και προσελθοντες οι μαθηται ηγειραν αυτον λεγοντες κε σωσον ημας απολλυμεθα : και λεγει αυτοις [illegible] :

[illegible] : οι δε ανθρωποι εθαυμασαν λεγοντες ποταπος εστιν ουτος οτι και οι ανεμοι και η θαλασσα υπακουουσιν αυτω :

[illegible]

ΕΗ

[illegible]

[illegible]

[illegible] καὶ [illegible]

[illegible] καὶ οἱ [illegible]

[illegible]

[illegible] καὶ [illegible]

[illegible] Φίλιππος καὶ

[illegible] καὶ [illegible]

[illegible]

θητε· πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραήλ· πορευόμενοι δὲ κηρύσσετε λέγοντες ὅτι ἤγγικεν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν· ἀσθενοῦντας θεραπεύετε, λεπροὺς καθαρίζετε, νεκροὺς ἐγείρετε, δαιμόνια ἐκβάλλετε· δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε·

Εἶπεν ὁ κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· μὴ κτήσησθε χρυσὸν μηδὲ ἄργυρον μηδὲ χαλκὸν εἰς τὰς ζώνας ὑμῶν· μὴ πήραν εἰς ὁδὸν μηδὲ δύο χιτῶνας μηδὲ ὑποδήματα μηδὲ ῥάβδον· ἄξιος γὰρ ὁ ἐργάτης τῆς τροφῆς αὐτοῦ ἐστιν· εἰς ἣν δ' ἂν πόλιν ἢ κώμην εἰσέλθητε, ἐξετάσατε τίς ἐν αὐτῇ ἄξιός ἐστι, κἀκεῖ μείνατε ἕως ἂν ἐξέλθητε· εἰσερχόμενοι δὲ εἰς τὴν οἰκίαν ἀσπάσασθε αὐτήν· καὶ ἐὰν μὲν ᾖ ἡ οἰκία ἀξία, ἐλθέτω ἡ εἰρήνη ὑμῶν ἐπ' αὐτήν· ἐὰν δὲ μὴ ᾖ ἀξία, ἡ εἰρήνη ὑμῶν πρὸς ὑμᾶς ἐπιστραφήτω· καὶ ὃς ἐὰν μὴ δέξηται ὑμᾶς μηδὲ ἀκούσῃ τοὺς λόγους ὑμῶν, ἐξερχόμενοι τῆς οἰκίας ἢ τῆς πόλεως ἐκείνης ἐκτινάξατε τὸν κονιορτὸν τῶν ποδῶν ὑμῶν· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀνεκτότερον ἔσται γῇ Σοδόμων καὶ Γομόρρων ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ·

Εἶπεν ὁ κύριος· μὴ κρίνετε ἵνα μὴ κριθῆτε· ἐν ᾧ γὰρ κρίματι κρίνετε κριθήσεσθε· καὶ ἐν ᾧ μέτρῳ μετρεῖτε μετρηθήσεται ὑμῖν· τί δὲ βλέπεις τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου, τὴν δὲ ἐν τῷ σῷ ὀφθαλμῷ

ὀφθαλμῷ σου δοκὸν
οὐ κατανοεῖς:
ἢ πῶς ἐρεῖς τῷ
ἀδελφῷ σου·
ἄφες ἐκβάλω
τὸ κάρφος ἀ-
πὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ
σου· καὶ ἰδοὺ
ἡ δοκὸς ἐν τῷ
ὀφθαλμῷ σου:
ὑποκριτὰ ἔκ-
βαλε πρῶτον
τὴν δοκὸν ἐκ τ(οῦ)
ὀφθαλμοῦ σου·
καὶ τότε διαβλέ-
ψεις ἐκβαλεῖν
τὸ κάρφος
ἐκ τοῦ ὀφθαλ-
μοῦ τοῦ ἀδελφοῦ
σου· μὴ δῶτε
τὸ ἅγιον τοῖς
κυσὶ· μηδὲ
βάλητε τοὺς

μαργαρίτας ὑμῶν
ἔμπροσ-
θεν τῶν χοίρων:
μήποτε καταπα-
τήσωσιν αὐ-
τοὺς ἐν τοῖς
ποσὶν αὐτῶν·
καὶ στραφέντες
ῥήξωσιν ὑ-
μᾶς:· αἰτεῖ-
τε καὶ δοθή-
σεται ὑμῖν· ζη-
τεῖτε καὶ
εὑρήσετε· κρ(ού)-
ετε καὶ ἀνοι-
γήσεται ὑμῖν:
πᾶς γὰρ ὁ αἰ-
τῶν λαμβάνει· καὶ
ὁ ζητῶν εὑρί-
σκει· καὶ τῷ κρ(ού)-
οντι ἀνοιγή-
σεται:

τῇ κ(υριακῇ) β΄ ἦχ(ος) α΄ ἑω(θινὸν) β΄:
ἐκ (τοῦ) κα(τὰ) ματθ(αῖον):

Τῷ καιρῷ ἐκεί-
νῳ περιπατῶν
ὁ Ἰ(ησοῦ)ς παρὰ
τὴν θάλασσαν
τῆς Γαλιλαίας,
εἶδε δύο ἀδελ-
φούς· Σίμωνα
τὸν λεγόμε-
νον Πέτρον· καὶ
Ἀνδρέαν τὸν
ἀδελφὸν αὐτοῦ·
βάλλοντας ἀμ-
φίβληστρον
εἰς τὴν θάλασσαν·
ἦσαν γὰρ ἁλι-
εῖς· καὶ λέγει
αὐτοῖς·
δεῦτε ὀπίσω
μου· καὶ ποι-
ήσω ὑμᾶς ἁ-
λιεῖς ἀνθρώπων:
οἱ δὲ εὐθέως
ἀφέντες τὰ δίκ-

τυα ἠκολούθησαν
αὐτῷ:· καὶ προ-
βὰς ἐκεῖθεν
εἶδεν ἄλλους δύο
ἀδελφούς· Ἰά-
κωβον τὸν τοῦ
Ζεβεδαίου·
καὶ Ἰωάννην
τὸν ἀδελφὸν
αὐτοῦ ἐν τῷ
πλοίῳ μετὰ
Ζεβεδαίου τοῦ
πατρὸς αὐτῶν καταρ-
τίζοντας τὰ δίκτυα αὐτ(ῶν)·
καὶ ἐκάλεσεν αὐ-
τούς:· οἱ δὲ
εὐθέως ἀφέν-
τες τὸ πλοῖον
καὶ τὸν πατέρα
αὐτῶν ἠκολού-
θησαν αὐτῷ:
Καὶ περιῆγεν
ὅλην τὴν Γαλιλ-

γάμου ὁ ἰς [illegible]
[illegible] κώμη ὅπου [illegible]
[illegible] αὐτοῦ [illegible]
αὐτῶν : καὶ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] καὶ
[illegible]
[illegible] καὶ
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ἐκ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

φρονιμ [illegible]
ὁ φρόνιμος [illegible]
[illegible]
[illegible] πρὸς
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] καὶ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] καὶ [illegible]
[illegible]
καὶ [illegible]
[illegible]
[illegible]
μαρτυρ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
καὶ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
αὐτοῦ μαθηταῖς :
[illegible]
[illegible]
[illegible] καὶ [illegible]
[illegible] καὶ
[illegible]
[illegible]
καὶ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
καὶ [illegible]
καὶ [illegible]
[illegible]
[illegible] καὶ
[illegible]
[illegible]
[illegible]

σῶμα· τὴν δὲ ψυ-
χὴν μὴ δυναμέ-
νων ἀποκτεῖ-
ναι· φοβεῖσθε
δὲ μᾶλλον τὸν
δυνάμενον καὶ
ψυχὴν καὶ σῶ-
μα ἀπολέσαι
ἐν γεέννῃ:
οὐχὶ δύο στρου-
θία ἀσσαρίου
πωλεῖται; καὶ
ἓν ἐξ αὐτῶν οὐ
πεσεῖται ἐπὶ τὴν
γῆν ἄνευ τοῦ
πατρὸς ὑμῶν:
ὑμῶν δὲ καὶ αἱ
τρίχες τῆς
κεφαλῆς πᾶ-
σαι ἠριθμημέ-
ναι εἰσίν:
μὴ οὖν φοβη-
θῆτε· πολλῶν

στρουθίων διαφέ-
ρετε ὑμεῖς:
[illegible]
ἐκ τοῦ κατὰ Ματθ(αῖον)
Τῷ καιρῷ ἐκεί-
νῳ ἀκούσας ὁ
Ἰω(άννης) ἐν τῷ δεσμω-
τηρίῳ τὰ ἔργα
τοῦ Χ(ριστο)ῦ, πέμ-
ψας δύο τῶν
μαθητῶν αὐτοῦ
εἶπεν αὐ-
τῷ· σὺ εἶ ὁ
ἐρχόμενος ἢ ἕ-
τερον προσδο-
κῶμεν:
καὶ ἀποκριθεὶς
ὁ Ἰ(ησοῦ)ς εἶπεν αὐ-
τοῖς: πορευ-
θέντες ἀπα-
γγείλατε Ἰωάν-
νῃ ἃ ἀκούετε
καὶ βλέπετε·

τυφλοὶ ἀ-
ναβλέπουσι
καὶ χωλοὶ πε-
ριπατοῦσι· λε-
προὶ καθαρίζον-
ται· καὶ κωφοὶ
ἀκούουσι: νε-
κροὶ ἐγείρον-
ται· καὶ πτω-
χοὶ εὐαγγελίζον-
ται: καὶ μα-
κάριός ἐστιν ὃς ἂν
μὴ σκανδα-
λισθῇ ἐν ἐμοί:
Τούτων δὲ πορευ-
ομένων ἤρξα-
το ὁ Ἰ(ησοῦ)ς τοῖς ὄχ-
λοις λέγειν πε-
ρὶ Ἰωάννου:
τί ἐξήλθετε
εἰς τὴν ἔρημον
θεάσασθαι:
κάλαμον

ὑπὸ ἀνέμου σα-
λευόμενον· ἀλ-
λὰ τί ἐξήλθετε
ἰδεῖν; ἄνθρωπον
ἐν μαλακοῖς ἱμα-
τίοις ἠμφιεσ-
μένον; ἰδοὺ οἱ
τὰ μαλακὰ φο-
ροῦντες ἐν
τοῖς οἴκοις τῶν
βασιλέων εἰσί:
ἀλλὰ τί ἐξήλ-
θετε ἰδεῖν:
προφήτην; ναὶ λέ-
γω ὑμῖν, καὶ
περισσότερον
προφήτου:
οὗτος γάρ ἐστι
περὶ οὗ γέγραπ-
ται: ἰδοὺ ἐγὼ
ἀποστέλλω
τὸν ἄγγελόν μου
πρὸ προσώπου

προσώπου σου ὃς κα-
τασκευάσει τὴν ὁ-
δόν σου ἔμπρο-
σθέν σου· ἀμὴν
λέγω ὑμῖν,
οὐκ ἐγήγερται
ἐν γεννητοῖς γυ-
ναικῶν μείζων
Ἰωάννου τοῦ
βαπτιστοῦ· ὁ
δὲ μικρότερος
ἐν τῇ βασιλείᾳ
τῶν οὐρανῶν μεί-
ζων αὐτοῦ ἐ-
στιν· ἀπὸ δὲ τῶν
ἡμερῶν Ἰω-
άννου τοῦ βα-
πτιστοῦ ἕως
ἄρτι ἡ βασιλεία
τῶν οὐρανῶν
βιάζεται· καὶ
βιασταὶ ἁρπά-
ζουσιν αὐτήν:·

πάντες γὰρ οἱ
προφῆται καὶ
ὁ νόμος ἕως
Ἰωάννου προ-
εφήτευσαν:·
καὶ εἰ θέλετε δέ-
ξασθαι, αὐτός ἐ-
στιν Ἠλίας ὁ μέλ-
λων ἔρχεσθαι·
ὁ ἔχων ὦτα
ἀκούειν ἀκου-
έτω·: [illegible]
τῆς [illegible] ἑβδ(ομάδος)
ἐκ τοῦ κατὰ Ματ(θαῖον)
εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς· τί-
νι ὁμοιώσω τὴν
γενεὰν ταύτην;
ὁμοία ἐστὶ παι-
δίοις καθημέ-
νοις ἐν ἀγοραῖς
καὶ προσφω-
νοῦσι τοῖς ἑταί-
ροις αὐτῶν καὶ

※ χί σαββ(άτῳ): ἑβδ(ομάδος) (?)
μηνὸς [illegible] ἐκ κ(αι)ρῷ (?)

λέγουσιν·: ηὐ-
λήσαμεν ὑ-
μῖν καὶ οὐκ ὠρ-
χήσασθε·:· ἦλθε
γὰρ Ἰωάννης μ(ή)-
τε ἐσθίων μήτε
πίνων· καὶ
λέγουσι· δαι-
μόνιον ἔχει·
ἦλθεν ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου ἐ-
σθίων καὶ πίνων
καὶ λέγουσιν·
ἰδοὺ ἄνθρωπος φά-
γος καὶ οἰνοπό-
της, τελωνῶν φί-
λος καὶ ἁμαρτωλῶν:·
καὶ ἐδικαιώθη
ἡ σοφία ἀπὸ
τῶν τέκνων
αὐτῆς:· τότε
ἤρξατο ὀνειδί-
ζειν τὰς πόλεις

ἐν αἷς ἐγένοντο
αἱ πλεῖσται δυνά-
μεις αὐτοῦ, ὅτι οὐ με-
τενόησαν:· οὐ-
αί σοι Χοραζίν,
οὐαί σοι Βηθ-
σαϊδάν· ὅ-
τι εἰ ἐν Τύρῳ καὶ
Σιδῶνι ἐγένον-
το αἱ δυνάμεις
αἱ γενόμεναι
ἐν ὑμῖν, πάλαι
ἂν ἐν σάκκῳ καὶ
σποδῷ μετενόη-
σαν· πλὴν λέ-
γω ὑμῖν, Τύρῳ
καὶ Σιδῶνι ἀνεκτό-
τερον ἔσται ἐν ἡ-
μέρᾳ κρίσεως
ἢ ὑμῖν· καὶ
σὺ Καπερναοὺμ
ἡ ἕως τοῦ οὐ-
ρανοῦ ὑψωθεῖσα

ναοὺμ ἡ ἕως τοῦ οὐρανοῦ ὑψω
θεῖσα ἕως ᾅδου
καταβιβασ
θήσῃ· ὅτι εἰ
ἐν σοδόμοις ἐ
γενήθησαν αἱ δυ
νάμεις αἱ γενόμε
ναι ἐν σοί, ἔ
μειναν ἂν μέχρι
τῆς σήμερον:
πλὴν λέγω ὑ
μῖν ὅτι γῇ σοδό
μων ἀνεκτότε
ρον ἔσται ἐν ἡμέρᾳ
κρίσεως
ἢ σοί· Ἐν
ἐκείνῳ τῷ καιρῷ
ἀποκριθεὶς ὁ ἰ(ησοῦ)ς
εἶπεν· Ἐξομολογοῦμαί σοι
πάτερ κ(ύρι)ε τοῦ
οὐρανοῦ καὶ τῆς
γῆς· ὅτι ἀ

πέκρυψας ταῦ
τα ἀπὸ σοφῶν
καὶ συνετῶν μ(ὲν)
καὶ ἀπεκάλυ
ψας αὐτὰ νη
πίοις· ναὶ ὁ πατήρ
ὅτι οὕτως ἐγέ
νετο εὐδοκία
ἔμπροσθέν σου:
[illegible] ρας κα(ὶ) μ
[illegible] ἐκ κατὰ ματθ(αῖον)
Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς τοῖς
ἑαυτοῦ μαθηταῖς:
πάντα μοι παρεδό
θη ὑπὸ τοῦ
πατρός μου:
καὶ οὐδεὶς ἐπιγι
νώσκει τὸν υἱὸν εἰ
μὴ ὁ πατήρ· οὐδὲ τὸν
πατέρα τις ἐπιγι
νώσκει εἰ μὴ ὁ υἱὸς
καὶ ᾧ ἐὰν βού

ληται ὁ υἱὸς ἀ
ποκαλύψαι:
Δεῦτε πρός με
πάντες οἱ κοπι
ῶντες καὶ πεφ
ορτισμένοι κα
γὼ ἀναπαύσω
ὑμᾶς: ἄρατε
τὸν ζυγόν μου
ἐφ' ὑμᾶς: Καὶ
μάθετε ἀπ' ἐμοῦ
ὅτι πρᾶός εἰμι
καὶ ταπεινὸς
τῇ καρδίᾳ· καὶ
εὑρήσετε ἀνά
παυσιν ταῖς
ψυχαῖς ὑμῶν:
ὁ γὰρ ζυγός μου
χρηστὸς καὶ
τὸ φορτίον μου
ἐλαφρόν ἐστιν:
[illegible] ἐκ
[illegible]

Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς· πᾶς
ὅστις ἀκούει
μου τοὺς λόγους
τούτους καὶ ποι
εῖ αὐτούς·
ὁμοιώσω αὐτὸν
ἀνδρὶ φρονίμῳ,
ὅστις ᾠκοδόμη
σε τὴν οἰκίαν
αὐτοῦ ἐπὶ τὴν
πέτραν· καὶ
κατέβη ἡ βρο
χὴ καὶ ἦλθον
οἱ ποταμοὶ καὶ
ἔπνευσαν οἱ ἄ
νεμοι καὶ προ
σέπεσον τῇ οἰκί
ᾳ ἐκείνῃ καὶ οὐκ
ἔπεσε· τεθεμε
λίωτο γὰρ ἐπὶ
τὴν πέτραν:
καὶ πᾶς ὁ ἀκού
ων μου τοὺς λόγους

[λο]γουσ τουτουσ και μη ποιων αυτουσ· ομοιωθησεται ανδρι μωρω· οστισ ωκοδομησεν την οικιαν αυτου επι την αμμον· και κατεβη η βροχη και ηλθον οι ποταμοι και επνευσαν οι ανεμοι· και προσεκοψαν τη οικια εκεινη και επεσεν· και ην η πτωσισ αυτησ μεγαλη:· και εγενετο οτε ετελεσεν ο ισ παντασ τουσ λογουσ τουτουσ

εξεπλησσοντο οι οχλοι επι τη διδαχη αυτου:· ην γαρ διδασκων αυτουσ· ωσ εξουσιαν εχων· και ουχ ωσ οι γραμματεισ αυτων:· καταβαντι δε αυτω απο του ορουσ ηκολουθησαν αυτω οχλοι πολλοι:· και ιδου λεπροσ προσελθων προσεκυνει αυτω λεγων· κε εαν θελησ δυνασαι με καθαρισαι:· και εκτεινασ την χειρα ηψατο αυτου ο ισ:· λεγων· θελω καθαρισ

[…] θησαυριζετε υμιν θησαυρουσ επι τησ γησ· οπου σησ και βρωσισ αφανιζει και οπου κλεπται διορυσσουσιν και κλεπτουσιν:· θησαυριζετε δε υμιν θησαυρουσ εν ουρανω· οπου ουτε σησ ουτε βρωσισ αφανιζει· και οπου κλεπται ου διορυσσουσιν ουδε κλεπτουσιν:· οπου γαρ εστιν ο θησαυροσ υμων εκει εσται

και η καρδια υμων:· ο λυχνοσ του σωματοσ εστιν ο οφθαλμοσ· εαν ουν ο οφθαλμοσ σου απλουσ η ολον το σωμα σου φωτεινον εσται:· εαν δε ο οφθαλμοσ σου πονηροσ η ολον το σωμα σου σκοτεινον εσται· ει ουν το φωσ το εν σοι σκοτοσ εστιν το σκοτοσ ποσον:· ουδεισ δυναται δυσι κυριοισ δουλευειν· η γαρ τον ενα μισησει και τον ετερον αγαπησει· η ενοσ ανθεξεται και του ετερου καταφρονησει:· ου δυνασθε θω δουλευειν και μαμωνα:·

BRITISH MUSEUM

ΧΙΙ

ΝΒ·

διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν· μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν τί φάγητε ἢ τί πίητε· μηδὲ τῷ σώματι ὑμῶν τί ἐνδύσησθε· οὐχὶ ἡ ψυχὴ πλεῖόν ἐστι τῆς τροφῆς καὶ τὸ σῶμα τοῦ ἐνδύματος; ἐμβλέψατε εἰς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι οὐ σπείρουσιν οὐδὲ θερίζουσιν οὐδὲ συνάγουσιν εἰς ἀποθήκας· καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐ-

ράνιος τρέφει αὐτά· οὐχ ὑμεῖς μᾶλλον διαφέρετε αὐτῶν; τίς δὲ ἐξ ὑμῶν μεριμνῶν δύναται προσθεῖναι ἐπὶ τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ πῆχυν ἕνα; καὶ περὶ ἐνδύματος τί μεριμνᾶτε; καταμάθετε τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ πῶς αὐξάνει· οὐ κοπιᾷ οὐδὲ νήθει· λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι οὐδὲ Σολομὼν ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ περιεβάλετο ὡς

ἓν τούτων· εἰ δὲ τὸν χόρτον τοῦ ἀγροῦ σήμερον ὄντα καὶ αὔριον εἰς κλίβανον βαλλόμενον ὁ θεὸς οὕτως ἀμφιέννυσιν, οὐ πολλῷ μᾶλλον ὑμᾶς, ὀλιγόπιστοι; μὴ οὖν μεριμνήσητε λέγοντες· τί φάγωμεν ἢ τί πίωμεν ἢ τί περιβαλώμεθα; πάντα γὰρ ταῦτα τὰ ἔθνη ἐπιζητεῖ· οἶδε γὰρ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος ὅτι χρῄζετε τούτων ἁπάντων· ζητεῖτε δὲ πρῶτον

τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν.

[illegible]

[illegible]

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐπορεύθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς σάββασι διὰ τῶν σπορίμων· οἱ δὲ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπείνασαν καὶ ἤρξαντο τίλλειν στάχυας καὶ ἐσθίειν. οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἰδόντες εἶπον αὐτῷ· ἰδοὺ οἱ μαθηταί σου ποιοῦσιν ὃ οὐκ ἔξεστι ποιεῖν

[illegible] ὀρ[illegible]
[illegible]
[illegible]
καὶ ἐ[illegible]
[illegible] ποιησ[illegible]
[illegible]
σιν αὐτοῖς καὶ οἱ
[illegible] αὐτοῦ ὑπ[illegible]
[illegible]
οἰκον [illegible]
καὶ τὸ [illegible] τὸ
[illegible] προθέσ[illegible]
[illegible]
οὐκ ἐξ[illegible]
[illegible]
[illegible] τοῖς [illegible]
[illegible]
[illegible]
καὶ [illegible]
τὸ ἐν [illegible]
ὅτι [illegible] τοῖς [illegible]
[illegible] ἱερ[illegible]
[illegible] ἱερ[illegible]

[illegible] αὐτὸν [illegible]
[illegible]
[illegible] λέγει [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ἐλ[illegible]
[illegible] καὶ οὐ [illegible]
[illegible] οὐ καὶ τὸ[illegible]
καὶ [illegible] τοῦ [illegible]
[illegible] τ[illegible]
κύριος γάρ [illegible]
[illegible] τοῦ σαββ[illegible]
[illegible]
[illegible] καὶ [illegible]
[illegible] ἐκά[illegible]
[illegible] ἦλθε [illegible]
[illegible]
[illegible] καὶ ἰδοὺ
[illegible] ἐκ [illegible]
χεῖρα [illegible]
καὶ ἐπ[illegible]

[illegible] αὐτὸν λέ-
[illegible]
[illegible] τοῖς [illegible]
[illegible]
[illegible] καὶ
[illegible]
αὐτοῦ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] αὐτ[illegible]
[illegible] πρὸς αὐτὸν
[illegible] καὶ [illegible]
[illegible] τοῦτο τοῖς
σάββ[illegible]
[illegible] οὐχὶ [illegible]
[illegible] αὐτὸ καὶ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] τοῖς [illegible]
[illegible]
[illegible]

λέγει [illegible]
ἐκ [illegible]
[illegible] καὶ [illegible]
[illegible] καὶ [illegible]
[illegible]
[illegible] αὐτο[illegible]
[illegible]
[illegible]
Κ[illegible]
Τῷ καιρῷ ἐκεί-
νῳ [illegible]
[illegible] τοῖς Ἰουδαί-
οις [illegible]
τ[illegible] καὶ κο-
[illegible] καὶ [illegible]
[illegible] αὐ-
τόν [illegible]
[illegible] καὶ [illegible]
[illegible] καὶ [illegible]
καὶ [illegible]
καὶ ἐξ[illegible]
[illegible] ὄχλοι καὶ ἐ-
[illegible] τοῖ

οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς
δαδ· οἱ δὲ φα-
ρισαῖοι ἀκούσαν-
τες· εἶπον οὗ-
τος οὐκ ἐκβάλ-
λει τὰ δαιμό-
νια· εἰ μὴ ἐν τῷ
βεελζεβοὺλ
ἄρχοντι τῶν
δαιμονίων:·
εἰδὼς δὲ ὁ ἰς τὰς
ἐνθυμήσεις αὐ-
τῶν εἶπεν αὐ-
τοῖς:· πᾶσα
βασιλεία μερι-
σθεῖσα καθ' ἑαυ-
τῆς· ἐρημοῦ-
ται· καὶ πᾶσα
πόλις ἢ οἰκία·
μερισθεῖσα καθ'
ἑαυτῆς οὐ στα-
θήσεται· καὶ εἰ
ὁ σατανᾶς τὸν

σατανᾶν ἐκβάλλει·
ἐφ' ἑαυτὸν ἐμε-
ρίσθη:· πῶς οὖν
σταθήσεται ἡ βα-
σιλεία αὐτοῦ·
καὶ εἰ ἐγὼ ἐν βε-
ελζεβοὺλ ἐκβά-
λλω τὰ δαιμόνι-
α· διὰ τοῦτο ὑμῶν
ἔσονται κριταί:·
εἰ δὲ ἐγὼ ἐν πνι θῦ ἐ-
κβάλλω τὰ δαι-
μόνια· ἄρα
ἔφθασεν ἐφ' ὑ-
μᾶς ἡ βασιλεί-
α τοῦ θῦ:·
ἢ πῶς δύναται
τις εἰσελθεῖν εἰς
τὴν οἰκίαν τοῦ
ἰσχυροῦ· καὶ
τὰ σκεύη αὐ-
τοῦ διαρπάσαι·
ἐὰν μὴ πρῶτον

δήσῃ τὸν ἰσχυ-
ρόν:· καὶ τότε
τὴν οἰκίαν αὐ-
τοῦ διαρπάσει:·
[illegible]
ἐκ τοῦ κατὰ ματθαῖον
Τῷ καιρῷ ἐκεί-
νῳ· ἀπεκρίθη-
σαν τινες
τῶν γραμματέων
καὶ
φαρισαίων λέ-
γοντες:· θέ-
λομεν ἀπὸ σοῦ
σημεῖον ἰδεῖν:·
ὁ δὲ ἀποκριθεὶς
εἶπεν αὐτοῖς:·
γενεὰ πονηρὰ
καὶ μοιχαλὶς
σημεῖον ἐπιζη-
τεῖ· καὶ σημεῖον
οὐ δοθήσεται
αὐτῇ εἰ μὴ τὸ
σημεῖον ἰωνᾶ

τοῦ προφήτου:·
ὥσπερ γὰρ ἦν ἰ-
ωνᾶς ἐν τῇ κοι-
λίᾳ τοῦ κήτους·
τρεῖς ἡμέρας
καὶ τρεῖς νύκτας·
οὕτως ἔσται καὶ
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνου
ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς
γῆς· τρεῖς ἡμέ-
ρας καὶ τρεῖς νύ-
κτας:· ἄνδρες
νινευῖται ἀ-
ναστήσονται ἐν
τῇ κρίσει· μετὰ
τῆς γενεᾶς
ταύτης:· καὶ
κατακρινοῦ-
σιν αὐτὴν· ὅτι
μετενόησαν εἰς τὸ
κήρυγμα ἰωνᾶ·
καὶ ἰδοὺ πλεῖον
ἰωνᾶ ὧδε:· βα-
σίλισσα νότου

: ... ἐγερθήσεται ἐν
τῇ κρίσει μετὰ τῆς
γενεᾶς ταύτης καὶ
• κατακρινεῖ αὐτήν καὶ κα-
τακρινεῖ αὐτήν·
ὅτι ἦλθεν ἐκ τῶν
περάτων τῆς γῆς
ἀκοῦσαι τὴν
σοφίαν σολομῶνος
καὶ ἰδοὺ πλεῖον
σολομῶνος
ὧδε :• ὅταν δὲ
τὸ ἀκάθαρτον
πνεῦμα ἐξέλθῃ ἀ-
πὸ τοῦ ἀνθρώπου·
διέρχεται δι' ἀνύ-
δρων τόπων :•
ζητοῦν ἀνάπαυ-
σιν καὶ οὐ-
χ εὑρίσκει :• τό-
τε λέγει ἐπιστρέ-
ψω εἰς τὸν οἶκον
μου ὅθεν ἐξῆλ-
θον· καὶ ἐλ-

θὸν εὑρίσκει σχο-
λάζοντα σεσαρω-
μένον καὶ κεκοσ-
μημένον· τό-
τε πορεύεται· καὶ
παραλαμβάνει με-
θ' ἑαυτοῦ ἑ-
πτὰ ἕτερα πνεύμα-
τα πονηρότε-
ρα ἑαυτοῦ·
καὶ εἰσελθόντα
κατοικεῖ ἐκεῖ :• καὶ
γίνεται τὰ ἔσχα-
τα τοῦ ἀνθρώπου ἐ-
κείνου χείρονα
τῶν πρώτων·
• οὕτως ἔσται καὶ
τῇ γενεᾷ ταύτῃ
τῇ πονηρᾷ·
ἔτι δὲ αὐτοῦ λα-
λοῦντος τοῖς
ὄχλοις ἰδοὺ ἡ
μήτηρ καὶ οἱ ἀ-
δελφοὶ αὐτοῦ

εἱστήκεισαν ἔξω
ζητοῦντες αὐτῷ λα-
: λῆσαι· εἶπε δέ τις
αὐτῷ· ἰδοὺ
ἡ μήτηρ σου
καὶ οἱ ἀδελφοί σου
ἔξω ἑστήκασι ζη-
τοῦντές σοι λα-
λῆσαι :• ὁ
δὲ ἀποκριθεὶς
εἶπε τῷ λέγοντι
αὐτῷ· τίς ἐστιν
ἡ μήτηρ μου
καὶ τίνες εἰσὶν
οἱ ἀδελφοί μου :• καὶ ἐκτεί-
νας τὴν χεῖρα αὐ-
τοῦ ἐπὶ τοὺς
μαθητὰς αὐτοῦ
εἶπεν :• ἰδοὺ ἡ
μήτηρ μου καὶ οἱ ἀ-
δελφοί μου :•

ὅστις γὰρ ἂν ποιήσει
τὸ θέλημα τοῦ
πατρός μου τοῦ ἐν
οὐρανοῖς αὐτός
μου ἀδελφὸς καὶ ἀ-
δελφὴ καὶ μήτηρ
ἐστίν :• τέλος
...
Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς τὴν
παραβολὴν
ταύτην· ἐξῆλθεν
ὁ σπείρων τοῦ
σπεῖραι τὸν σπό-
ρον αὐτοῦ :• καὶ
ἐν τῷ σπείρειν αὐ-
τὸν ἃ μὲν ἔπεσε πα-
ρὰ τὴν ὁδόν
καὶ ἦλθε τὰ πε-
τεινὰ καὶ κα-
τέφαγεν αὐτά :•
ἄλλα δὲ ἔπεσον

ἐπὶ τὰ πετρώδη
ὅπου οὐκ εἶχε
γῆν πολλήν·
καὶ εὐθέως ἐξα
νέτειλεν
διὰ τὸ μὴ ἔχειν
βάθος γῆς·
ἡλίου δὲ ἀνατεί
λαντος ἐκαυ
ματίσθη· καὶ
διὰ τὸ μὴ ἔχειν
ῥίζαν ἐξηράν
θη· ἄλλα δὲ
ἔπεσεν ἐπὶ τὰς
ἀκάνθας· καὶ
ἀνέβησαν αἱ ἀ
κανθαι καὶ ἀπέ
πνιξαν αὐτά·
ἄλλα δὲ ἔπεσεν
ἐπὶ τὴν γῆν τὴν
καλὴν καὶ ἐδίδου
καρπόν·

ὃ μὲν ἑκατόν ὃ
δὲ ἑξήκοντα ὃ
δὲ τριάκοντα·
ὁ ἔχων ὦτα ἀ
κούειν ἀκουέ
τω· καὶ προσ
ελθόντες οἱ μα
θηταὶ εἶπον αὐ
τῷ· διὰ τί ἐν πα
ραβολαῖς λα
λεῖς αὐτοῖς· ὁ δὲ
ἀποκριθεὶς εἶ
πεν· ὅτι ὑμῖν
δέδοται γνῶναι
τὰ μυστήρια
τῆς βασιλείας
τῶν οὐρανῶν· ἐκεί
νοις δὲ οὐ δέ
δοται· ὅστις
γὰρ ἔχει δοθή
σεται αὐτῷ

καὶ περισσευ
θήσεται· ὅστις
δὲ οὐκ ἔχει· καὶ
ὃ ἔχει ἀρθήσε
ται ἀπ' αὐτοῦ·
διὰ τοῦτο ἐν πα
ραβολαῖς αὐτοῖς
λαλῶ· ὅτι βλέ
ποντες οὐ βλέ
πουσιν· καὶ ἀκού
οντες οὐκ ἀκού
ουσιν οὐδὲ συνί
ουσιν· καὶ ἀνα
πληροῦται αὐ
τοῖς ἡ προφη
τεία Ἠσαΐου ἡ λέ
γουσα· ἀκοῇ
ἀκούσετε καὶ
οὐ μὴ συνῆτε·
καὶ βλέποντες
βλέψετε καὶ οὐ
μὴ ἴδητε· ἐ
παχύνθη γὰρ

ἡ καρδία τοῦ λα
οῦ τούτου· καὶ
τοῖς ὠσὶν βα
ρέως ἤκουσαν·
καὶ τοὺς ὀφθαλ
μοὺς αὐτῶν ἐ
κάμμυσαν·
μήποτε ἴδωσι
τοῖς ὀφθαλμοῖς·
καὶ τοῖς ὠσὶν ἀ
κούσωσιν· καὶ
τῇ καρδίᾳ συνῶ
σιν καὶ ἐπιστρέ
ψωσιν καὶ ἰάσο
μαι αὐτούς· ὑ
μῶν δὲ μακά
ριοι οἱ ὀφθαλμοί
ὅτι βλέπουσιν·
καὶ τὰ ὦτα ὑ
μῶν ὅτι ἀκού
ουσιν· ἀμὴν γὰρ
λέγω ὑμῖν ὅτι
πολλοὶ προφῆ

ται καὶ δίκαιοι ἐ-
πεθύμησαν ἰ-
δεῖν ἃ βλέπετε
καὶ οὐκ εἶδον· καὶ
ἀκοῦσαι ἃ
ἀκούετε καὶ οὐκ
ἤκουσαν:• ὑ-
μεῖς οὖν ἀκού-
σατε τὴν παρα-
βολὴν τοῦ σπεί-
ροντος:• παν-
τὸς ἀκούοντος
τὸν λόγον τῆς
βασιλείας καὶ
μὴ συνιέντος·
ἔρχεται ὁ πονη-
ρὸς καὶ ἁρπά-
ζει τὸ ἐσπαρ-
μένον ἐν τῇ καρ-
δίᾳ αὐτοῦ:• οὗ-
τός ἐστιν ὁ παρὰ
τὴν ὁδὸν σπα-
ρείς:• ὁ δὲ ἐπὶ

[illegible] ὁ δὲ ἐπὶ τὰ πε-
τρώδη σπαρεὶς οὗ-
τος ὁ τὸν λόγον ἀ-
κούων καὶ εὐθὺς
μετὰ χαρᾶς λα-
μβάνων αὐ-
τόν:• οὐκ ἔχει δὲ
ῥίζαν ἐν ἑαυ-
τῷ:• ἀλλὰ πρόσ-
καιρός ἐστιν· γε-
νομένης δὲ θλί-
ψεως ἢ διωγ-
μοῦ διὰ τὸν λό-
γον εὐθὺς σκαν-
δαλίζεται:• ὁ
δὲ εἰς τὰς ἀκάν-
θας σπαρεὶς οὗ-
τός ἐστιν ὁ ἀκού-
ων καὶ ἡ μέριμ-
να τοῦ αἰῶνος
τούτου καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλούτου
συμπνίγει τὸν λό-
γον καὶ ἄκαρ-

πος γίνεται:• ὁ δὲ ἐ-
πὶ τὴν γῆν τὴν καλὴν
σπαρείς, οὗτός ἐ-
στιν· ὁ τὸν λόγον
ἀκούων καὶ συνι-
είς· ὃς δὴ καρ-
ποφορεῖ καὶ ποι-
εῖ ὁ μὲν ἑκατόν·
ὁ δὲ ἑξήκοντα·
ὁ δὲ τριάκοντα:•
ἄλλην παραβολὴν
παρέθηκεν αὐτοῖς λέγων:
[illegible]
τῷ καιρῷ ἐκείνῳ
εἶπεν ὁ κύριος τὴν
παραβολὴν
ταύτην:• ὁμοι-
ώθη ἡ βασιλεία
τῶν οὐρανῶν ἀνθρώ-
πῳ σπείροντι
καλὸν σπέρμα ἐν
τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ:•
ἐν δὲ τῷ καθεύ-

δειν τοὺς ἀνθρώ-
πους ἦλθεν ὁ ἐχθρὸς
καὶ ἔσπειρε ζι-
ζάνια ἀνὰ μέσον
τοῦ σίτου· καὶ ἀπ-
ῆλθεν:• ὅ-
τε δὲ ἐβλάστησεν
ὁ χόρτος καὶ καρ-
πὸν ἐποίησε·
τότε ἐφάνη καὶ
τὰ ζιζάνια:•
προσελθόντες
δὲ οἱ δοῦλοι τοῦ
οἰκοδεσπότου
εἶπον αὐτῷ:• κύριε
κύριε οὐχὶ καλὸν
σπέρμα ἔσπει-
ρας ἐν τῷ σῷ ἀ-
γρῷ; πόθεν οὖν
ἔχει τὰ ζιζάνι-
α;• ὁ δὲ ἔφη
αὐτοῖς:• ἐχθρὸς
ἄνθρωπος τοῦτο

τοῦτο ἐποίησεν· οἱ δὲ
δοῦλοι εἶπον αὐτῷ·
λέγουσιν αὐτῷ· θέλ-
εις οὖν ἀπελ-
θόντες συλλέξω-
μεν αὐτά; ὁ δὲ
ἔφη· οὔ· μή-
ποτε συλ-
λέγοντες τὰ
ζιζάνια ἐκ-
ριζώσητε ἅμα
αὐτοῖς τὸν σῖτον:
ἄφετε συναυξάνε-
σθαι ἀμφότερα μέ-
χρι τοῦ θερισμοῦ:
καὶ ἐν καιρῷ τοῦ
θερισμοῦ ἐρῶ
τοῖς θερισταῖς:
συλλέξατε πρῶ-
τον τὰ ζιζάνια
καὶ δήσατε αὐτὰ
δέσμας πρὸς τὸ
κατακαῦσαι αὐ-

τά· τὸν δὲ σῖτον
συναγάγετε εἰ-
ς τὴν ἀποθή-
κην μου· ἄλλην
παραβολὴν παρέ-
θηκεν αὐτοῖς
λέγων: ὁμοία
ἐστὶν ἡ βασιλεία
τῶν οὐρανῶν κόκ-
κῳ σινάπεως:
ὃν λαβὼν ἄνθρωπος
ἔσπειρεν ἐν τῷ ἀ-
γρῷ αὐτοῦ: ὃ μι-
κρότερον μέν
ἐστι πάντων τῶν
σπερμάτων·
ὅταν δὲ αὐξηθῇ
μεῖζον τῶν
λαχάνων ἐστὶ καὶ
γίνεται δένδρον:
ὥστε ἐλθεῖν τὰ
πετεινὰ τοῦ οὐ-
ρανοῦ· καὶ κατα-

σκηνοῦν ἐν τοῖς
κλάδοις αὐτοῦ:-
[illegible]
Κατὰ Ματθαῖον-
[illegible] τῷ καιρῷ ἐκεί-
νῳ· ἐλθὼν ὁ Ἰ(ησοῦ)ς
εἰς τὴν οἰκίαν Πέ-
τρου, εἶδε τὴν
πενθερὰν αὐτοῦ
βεβλημένην
καὶ πυρέσσουσαν
καὶ ἥψατο τῆς
χειρὸς αὐτῆς·
καὶ ἀφῆκεν αὐτὴν
ὁ πυρετός· καὶ
ἠγέρθη καὶ διη-
κόνει αὐτοῖς·
ὀψίας δὲ γενο-
μένης προσήνεγκαν
αὐτῷ δαιμονιζο-
μένους πολλούς
καὶ ἐξέβαλε
τὰ πνεύματα λόγῳ:

καὶ πάντας τοὺς
κακῶς ἔχοντας
ἐθεράπευσεν:
ὅπως πληρω-
θῇ τὸ ῥηθὲν διὰ
Ἠσαΐου τοῦ
προφήτου λέ-
γοντος: αὐτὸς
τὰς ἀσθενείας ἡμῶν
ἔλαβε·
καὶ τὰς νόσους
ἐβάστασεν: ἰδὼν
δὲ ὁ Ἰ(ησοῦ)ς πολλοὺς
ὄχλους περὶ
αὐτὸν ἐκέλευσεν
ἀπελθεῖν εἰς τὸ
πέραν· καὶ προσ-
ελθὼν εἷς γραμ-
ματεὺς εἶπεν
αὐτῷ· διδάσκαλε
ἀκολουθήσω σοι
ὅπου ἂν ἀπέρχῃ:

Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰ(ησοῦ)ς·
αἱ ἀλώπεκες φω-
λεοὺς ἔχουσι
καὶ τὰ πετεινὰ
τοῦ οὐρανοῦ
κατασκηνώσεις·
ὁ δὲ υἱὸς τοῦ
ἀν(θρώπ)ου οὐκ ἔχει
ποῦ τὴν κεφαλὴν
κλίνῃ. Ἕτερος
δὲ τῶν μαθητῶν
αὐτοῦ εἶπεν
αὐτῷ· Κ(ύρι)ε, ἐπί-
τρεψόν μοι πρῶ-
τον ἀπελθεῖν
καὶ θάψαι τὸν
πατέρα μου. Ὁ
δὲ Ἰ(ησοῦ)ς εἶπεν αὐτῷ·
ἀκολούθει μοι,
καὶ ἄφες τοὺς
νεκροὺς θάψαι
τοὺς ἑαυτῶν
νεκρούς:·

η γ' αι ... θ :–

Καὶ ἐμβάντι αὐ-
τῷ εἰς τὸ πλοῖον,
ἠκολούθησαν
αὐτῷ καὶ οἱ μα-
θηταὶ αὐτοῦ:·
Κ(υριακῇ) δ' ... ἐκ τοῦ
κατὰ Ματθαῖον:·
Τῷ καιρῷ ἐκεί-
νῳ· εἰσελθόν-
τι τῷ Ἰ(ησο)ῦ εἰς Κα-
περναούμ,
προσῆλθεν
αὐτῷ ἑκατόνταρ-
χος παρακαλῶν
αὐτὸν καὶ
λέγων· Κ(ύρι)ε, ὁ
παῖς μου βέβλη-
ται ἐν τῇ οἰκίᾳ
παραλυτικός,
δεινῶς βασανι-
ζόμενος. Καὶ λέ-
γει αὐτῷ ὁ Ἰ(ησοῦ)ς·
ἐγὼ ἐλθὼν

θεραπεύσω αὐ-
τόν. Καὶ ἀποκρι-
θεὶς ὁ ἑκατόν-
ταρχος ἔφη· Κ(ύρι)ε,
οὐκ εἰμὶ ἱκα-
νὸς ἵνα μου ὑπὸ
τὴν στέγην
εἰσέλθῃς· ἀλλὰ μό-
νον εἰπὲ λόγῳ
καὶ ἰαθήσεται
ὁ παῖς μου. Καὶ γὰρ
ἐγὼ ἄνθρωπός
εἰμι ὑπὸ ἐξουσίαν,
ἔχων ὑπ' ἐμαυ-
τὸν στρατιώ-
τας· καὶ λέγω τού-
τῳ· πορεύθητι, καὶ
πορεύεται· καὶ
ἄλλῳ· ἔρχου, καὶ
ἔρχεται· καὶ τῷ
δούλῳ μου· ποίη-

σον τοῦτο, καὶ ποιεῖ.
Ἀκούσας δὲ ὁ
Ἰ(ησοῦ)ς ἐθαύμασε
καὶ εἶπε τοῖς ἀκο-
λουθοῦσιν· ἀμὴν
λέγω ὑμῖν, οὐδὲ
ἐν τῷ Ἰσραὴλ
τοσαύτην πί-
στιν εὗρον. Λέ-
γω δὲ ὑμῖν, ὅτι
πολλοὶ ἀπὸ ἀνατο-
λῶν καὶ δυσμῶν
ἥξουσι
καὶ ἀνα-
κλιθήσονται
μετὰ Ἀβραὰμ
καὶ Ἰσαὰκ καὶ
Ἰακὼβ ἐν τῇ
βασιλείᾳ τῶν
οὐρανῶν· οἱ δὲ
υἱοὶ τῆς βασιλεί-
ας ἐκβληθήσονται

σκ[illegible] τοῖς [illegible] [illegible] αὐτοῖς [illegible] καὶ [illegible] [illegible] :• καὶ [illegible] [illegible] :• [illegible] καὶ [illegible] [illegible] [illegible] :• καὶ [illegible]

Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς τὴν παραβολὴν ταύτην· ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ζύμῃ ἣν λαβοῦσα γυνὴ ἐνέκρυψεν εἰς ἀλεύρου σάτα τρία ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον· ταῦτα πάντα ἐλάλησεν ὁ Ἰ(ησοῦ)ς ἐν παραβολαῖς τοῖς ὄχλοις :• καὶ χωρὶς παραβολῆς οὐδὲν ἐλάλει αὐτοῖς· ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ ἠσαΐου τοῦ προφήτου λέγοντος :• ἀνοίξω ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα μου :• καὶ χωρὶς παραβολῆς οὐδὲν ἐλάλει αὐτοῖς :• τότε ἀφεὶς τοὺς ὄχλους ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν

ὁ Ἰ(ησοῦ)ς καὶ προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες· φράσον ἡμῖν τὴν παραβολὴν τῶν ζιζανίων τοῦ ἀγροῦ :• ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς :• ὁ σπείρων τὸ καλὸν σπέρμα ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ ἀ(νθρώπ)ου :• ὁ δὲ ἀγρός ἐστιν ὁ κόσμος :• τὸ δὲ καλὸν σπέρμα οὗτοί εἰσιν οἱ υἱοὶ τῆς βασιλείας :• τὰ δὲ ζιζάνιά εἰσιν οἱ υἱοὶ τοῦ πονηροῦ :• ὁ δὲ ἐχθρὸς ὁ

σπείρας αὐτά ἐστιν ὁ διάβολος :• ὁ δὲ θερισμὸς συντέλεια τοῦ αἰῶνός ἐστιν :• οἱ δὲ θερισταὶ ἄγγελοί εἰσιν :• ὥσπερ οὖν συλλέγεται τὰ ζιζάνια :• καὶ πυρὶ κατακαίεται· οὕτως ἔσται ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ αἰῶνος τούτου :• ἀποστελεῖ ὁ υἱὸς τοῦ ἀ(νθρώπ)ου τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ καὶ συλλέξουσιν ἐκ τῆς βασιλείας αὐτοῦ πάντα τὰ σκάνδαλα καὶ τοὺς ποιοῦν

τας τὴν ἀνομί
αν· καὶ βαλοῦ
σιν αὐτοὺς εἰς τὴν
κάμινον τοῦ
πυρὸς· ἐκεῖ ἔσ
ται ὁ κλαυθμὸς
καὶ ὁ βρυγμὸς
τῶν ὀδόντων:·
τότε οἱ δίκαιοι ἐκ
λάμψουσιν
ὡς ὁ ἥλιος ἐν
τῇ βασιλείᾳ
τοῦ πρς αὐτῶν:·
ὁ ἔχων ὦτα
ἀκούειν ἀκου
έτω:· τέλος
τῆς ε̄ ... ἐκ
κατὰ ματθαῖον:
εἶπεν ὁ κς τὴν πα
ραβολὴν ταύτην:·
ὁμοία ἐστὶν ἡ βα
σιλεία τῶν οὐ
ρανῶν θησαυ

ρῷ κεκρυμμέ
νῳ ἐν τῷ ἀγρῷ· ὃν εὑ
ρὼν ἄνθρωπος ἔκρυ
ψε· καὶ ἀπὸ τῆς
χαρᾶς αὐτοῦ ὑπάγει
καὶ πάντα ὅσα
ἔχει πωλεῖ καὶ ἀ
γοράζει τὸν ἀγρὸν
ἐκεῖνον· πάλι
ὁμοία ἐστὶν ἡ βα
σιλεία τῶν οὐ
ρανῶν· ἀνῳ
ἐμπόρῳ ζη
τοῦντι καλοὺς
μαργαρίτας:·
ὃς εὑρὼν ἕνα
πολύτιμον μαρ
γαρίτην ἀπελθ
ὼν πέπρακε πάν
τα ὅσα εἶχε
καὶ ἠγόρασεν
αὐτόν:· πάλιν
ὁμοία ἐστὶν ἡ βα

σιλεία τῶν οὐ
ρανῶν σαγήνῃ
βληθείσῃ εἰς τὴν
θάλασσαν· καὶ
ἐκ παντὸς γένους
συναγαγού
σῃ:· ἣν ὅτε ἐ
πληρώθη:·
ἀναβιβάσαντες
ἐπὶ τὸν αἰ
γιαλόν· καὶ κα
θίσαντες συνέ
λεξαν τὰ καλὰ
εἰς ἀγγεῖα· τὰ
δὲ σαπρὰ ἔξω
ἔβαλον:· οὕ
τως ἔσται ἐν τῇ
συντελείᾳ τοῦ
αἰῶνος:· ἐξε
λεύσονται οἱ ἄ
γγελοι· καὶ ἀφο
ριοῦσι τοὺς πο
νηροὺς ἐκ μέ

σου τῶν δικαίων·
καὶ βαλοῦσιν
αὐτοὺς εἰς τὴν
κάμινον τοῦ πυ
ρὸς· ἐκεῖ ἔσται
ὁ κλαυθμὸς· καὶ
ὁ βρυγμὸς τῶν
ὀδόντων:· λέ
γει αὐτοῖς ὁ ις·
συνήκατε ταῦ
τα πάντα; λέγου
σιν αὐτῷ:· ναὶ
κε:· ὁ δὲ εἶπεν
αὐτοῖς:· πᾶς
γραμματεὺς
μαθητευθεὶς
τῇ βασιλείᾳ
τῶν οὐνῶν ὅμοι
ός ἐστιν ἀνῳ οἰ
κοδεσπότῃ· ὅστις
ἐκβάλλει ἐκ τοῦ
θησαυροῦ αὐτοῦ
καινὰ καὶ παλαι

αι :· καὶ ἐγένετο ὅτε
ἐτέλεσεν ὁ
ις τὰς παραβο-
λὰς ταύτας μετῆ-
ρεν ἐκεῖθεν· καὶ ἐλ-
θὼν εἰς τὴν
πατρίδα αὐτοῦ ἐ-
δίδασκεν αὐτοὺς
ἐν τῇ συναγωγῇ
αὐτῶν :· ὥστε
ἐκπλήττεσθαι
αὐτοὺς καὶ λέ-
γειν :· πόθεν
τούτῳ ἡ σοφία
αὕτη καὶ αἱ δυνά-
μεις :· οὐχ οὗτός
ἐστιν ὁ τοῦ τέκτο-
νος υἱός· οὐ-
χὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ
λέγεται μαριὰμ καὶ
οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ
ἰάκωβος καὶ ἰ-
ωάννης· καὶ

σίμων καὶ ἰού-
δας· καὶ αἱ ἀδελ-
φαὶ αὐτοῦ πᾶσαι
οὐχὶ πρὸς ἡμᾶς
εἰσί· πόθεν οὖν
τούτῳ ταῦτα πάν-
τα· καὶ ἐσκαν-
δαλίζοντο ἐν αὐ-
τῷ :· ὁ δὲ ις εἶ-
πεν αὐτοῖς :·
οὐκ ἔστι προφή-
της ἄτιμος· εἰ
μὴ ἐν τῇ πατρί-
δι αὐτοῦ καὶ ἐν
τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ :·
καὶ οὐκ ἐποίησεν
ἐκεῖ δυνάμεις πολ-
λὰς διὰ τὴν ἀπιστί-
αν αὐτῶν :· τέλ.
τῇ ε' τῆς ε' ἑβδ. :·
ἐκ τοῦ κατὰ ματθ.
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ
ἤκουσεν ἡρῴ-

δης ὁ τετράρχης
τὴν ἀκοὴν ιυ·
φανερὸν γὰρ ἐγέ-
νετο τὸ ὄνομα
αὐτοῦ καὶ ἔλεγον :·
οὗτός ἐστιν ἰωάν-
νης ὁ βαπτιστής
αὐτὸς ἠγέρθη ἀ-
πὸ τῶν νεκρῶν :·
καὶ διὰ τοῦτο αἱ
δυνάμεις ἐνερ-
γοῦσιν ἐν αὐτῷ :·
ὁ γὰρ ἡρῴδης
κρατήσας τὸν
ἰωάννην ἔδησεν
αὐτὸν καὶ ἔ-
θετο ἐν φυλα-
κῇ· διὰ ἡρῳδιά-
δα τὴν γυναῖκα
φιλίππου τοῦ
ἀδελφοῦ αὐτοῦ :·
ἔλεγε γὰρ αὐτῷ
ἰωάννης :· οὐκ

ἔξεστί σοι ἔχειν
αὐτήν :· καὶ θέ-
λων αὐτὸν ἀπο-
κτεῖναι ἐφο-
βήθη τὸν ὄ-
χλον ὅτι ὡς
προφήτην αὐ-
τὸν εἶχον :· γε-
νεσίων δὲ ἀγο-
μένων τοῦ ἡ-
ρῴδου ὠρχήσα-
το ἡ θυγάτηρ τῆς
ἡρῳδιάδος ἐν
τῷ μέσῳ· καὶ
ἤρεσε τῷ ἡρῴ-
δῃ :· ὅθεν μεθ'
ὅρκου ὡμολό-
γησεν αὐτῇ δοῦ-
ναι ὃ ἐὰν αἰτή-
σηται :· ἡ δὲ προ-
βιβασθεῖσα ὑ-
πὸ τῆς μητρὸς αὐ-
τῆς· δός μοι φησὶν ὧδε·

δός μοι φησὶν ὧδε ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ. καὶ ἐλυπήθη ὁ βασιλεύς· διὰ δὲ τοὺς ὅρκους καὶ τοὺς συνανακειμένους ἐκέλευσε δοθῆναι· καὶ πέμψας ἀπεκεφάλισε τὸν Ἰωάννην ἐν τῇ φυλακῇ. καὶ ἠνέχθη ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι καὶ ἐδόθη τῷ κορασίῳ, καὶ ἤνεγκε τῇ μητρὶ αὐτῆς. καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἦραν τὸ σῶμα καὶ ἔθαψαν αὐτό· καὶ ἐλθόντες ἀπήγγειλαν τῷ Ἰησοῦ. καὶ ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν ἐν πλοίῳ εἰς ἔρημον τόπον κατ' ἰδίαν· καὶ ἀκούσαντες οἱ ὄχλοι ἠκολούθησαν αὐτῷ πεζῇ ἀπὸ τῶν πόλεων. καὶ ἐξελθὼν ὁ Ἰησοῦς εἶδε πολὺν ὄχλον, καὶ ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτοῖς, καὶ ἐθεράπευσε τοὺς ἀρρώστους αὐτῶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ὀψίας γενομένης προσῆλθον τῷ Ἰησοῦ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες· ἔρημός ἐστιν ὁ τόπος καὶ ἡ ὥρα ἤδη παρῆλθεν …

… καὶ προσήνεγκαν αὐτῷ πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας· καὶ παρεκάλουν αὐτὸν ἵνα μόνον ἅψωνται τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ· καὶ ὅσοι ἥψαντο διεσώθησαν. Τότε προσέρχονται τῷ Ἰησοῦ οἱ ἀπὸ Ἱεροσολύμων γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι λέγοντες· διὰ τί οἱ μαθηταί σου παραβαίνουσι τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων; οὐ γὰρ νίπτονται τὰς χεῖρας αὐτῶν ὅταν ἄρτον ἐσθίωσιν. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· διὰ τί καὶ ὑμεῖς παραβαίνετε τὴν ἐντολὴν τοῦ θεοῦ διὰ τὴν παράδοσιν ὑμῶν; ὁ γὰρ θεὸς ἐνετείλατο λέγων· τίμα τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα· καὶ ὁ κακολογῶν πατέρα ἢ μητέρα θανάτῳ τελευτάτω. ὑμεῖς δὲ λέγετε· ὃς ἂν εἴπῃ τῷ πατρὶ ἢ τῇ μητρί· δῶρον ὃ ἐὰν ἐξ ἐμοῦ ὠφεληθῇς, καὶ οὐ μὴ τιμήσῃ τὸν πατέρα αὐτοῦ ἢ τὴν μητέρα

αὐτοῦ καὶ ἠκυρώσατε τὴν ἐντολὴν τοῦ θεοῦ διὰ τὴν παράδοσιν ὑμῶν. ὑποκριταί, καλῶς προεφήτευσε περὶ ὑμῶν Ἡσαΐας λέγων· ἐγγίζει μοι ὁ λαὸς οὗτος τῷ στόματι αὐτῶν καὶ τοῖς χείλεσί με τιμᾷ, ἡ δὲ καρδία αὐτῶν πόρρω ἀπέχει ἀπ᾽ ἐμοῦ· μάτην δὲ σέβονταί με διδάσκοντες διδασκαλίας ἐντάλματα ἀνθρώπων. καὶ προσκαλεσά

μενος τὸν ὄχλον λέγει αὐτοῖς· ἀκούετε καὶ συνίετε· οὐ τὸ εἰσερχόμενον εἰς τὸ στόμα κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον, ἀλλὰ τὸ ἐκπορευόμενον ἐκ τοῦ στόματος, τοῦτο κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον. τότε προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἶπον αὐτῷ· οἶδας ὅτι οἱ φαρισαῖοι ἀκούσαντες τὸν λόγον ἐσκανδαλίσθησαν; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε· πᾶσα φυτεία ἣν οὐκ ἐφύ

τευσεν ὁ πατήρ μου ὁ οὐράνιος ἐκριζωθήσεται. ἄφετε αὐτούς· ὁδηγοί εἰσι τυφλοὶ τυφλῶν· τυφλὸς δὲ τυφλὸν ἐὰν ὁδηγῇ, ἀμφότεροι εἰς βόθυνον πεσοῦνται. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος εἶπεν αὐτῷ· φράσον ἡμῖν τὴν παραβολὴν ταύτην. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· ἀκμὴν καὶ ὑμεῖς ἀσύνετοί ἐστε; οὔπω νοεῖτε ὅτι πᾶν τὸ εἰσπορευόμενον εἰς

λ λοι

τὸ στόμα εἰς τὴν κοιλίαν χωρεῖ καὶ εἰς ἀφεδρῶνα ἐκβάλλεται; τὰ δὲ ἐκπορευόμενα ἐκ τοῦ στόματος ἐκ τῆς καρδίας ἐξέρχεται, κἀκεῖνα κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον. ἐκ γὰρ τῆς καρδίας ἐξέρχονται διαλογισμοὶ πονηροί· πορνεῖαι, μοιχεῖαι, κλοπαί, ψευδομαρτυρίαι, βλασφημίαι. ταῦτά ἐστι τὰ κοινοῦντα τὸν ἄνθρωπον· τὸ δὲ ἀνίπτοις χερσὶ φαγεῖν οὐ κοινοῖ

[illegible] + καὶ
[illegible]
καὶ [illegible]
[illegible]
[illegible] καὶ [illegible]
[illegible]
[illegible]
ἘΚ τοῦ κ(ατὰ) Ματθ(αῖον)
Τῷ καιρῷ ἐκεί-
νῳ, μεταβὰς ἐκεῖθεν ὁ
Ἰ(ησοῦ)ς ἦλθε παρὰ
τὴν θάλασσαν
τῆς Γαλιλαί-
ας + καὶ ἀνα-
βὰς εἰς τὸ ὄρος
ἐκάθητο ἐκεῖ +
καὶ προσῆλθ-
ον αὐτῷ ὄχλοι
πολλοὶ ἔχοντ(ες)
μεθ' αὐτῶν
χωλοὺς τυφ-
λούς, κωφούς,
κυλλοὺς καὶ ἑ-
τέρους πολλοὺς +
καὶ ἔρριψαν
αὐτοὺς παρὰ
τοὺς πόδας τοῦ
Ἰ(ησο)ῦ καὶ ἐθεράπευ-
σεν αὐτοὺς ὥστε τ(οὺς)
ὄχλους θαυμά-
σαι βλέποντας
κωφοὺς λαλοῦ-
ντας κυλλοὺς
ὑγιεῖς χωλοὺς
περιπατοῦντας
τυφλοὺς βλέποντας + καὶ
ἐδόξαζον τὸν
θ(εὸ)ν Ἰ(σρα)ήλ.
ἐκ τοῦ κ(ατὰ) Ματθ(αῖον)
Τῷ καιρῷ ἐκεί-
νῳ, παράγων
ὁ Ἰ(ησοῦ)ς εἶδεν ἄνθ(ρωπον)
καθήμενον ἐ-
πὶ τὸ τελώνιον
ὁ Ματθαῖον

λεγόμενον καὶ
λέγει αὐτῷ + ἀ-
κολούθει μοι, καὶ
ἀναστὰς ἠκολού-
θησεν αὐτῷ + καὶ
ἐγένετο αὐτοῦ ἀ-
νακειμένου ἐν τῇ
οἰκίᾳ, καὶ ἰδοὺ
πολλοὶ τελῶναι
καὶ ἁμαρτωλοὶ
ἐλθόντες, συνα-
νέκειντο τῷ Ἰ(ησο)ῦ
καὶ τοῖς μαθηταῖς
αὐτοῦ + καὶ ἰ-
δόντες οἱ Φαρισαῖοι
εἶπον τοῖς μα-
θηταῖς αὐτοῦ +
διατί μετὰ τῶν
τελωνῶν καὶ ἁ-
μαρτωλῶν ἐ-
σθίει ὁ διδάσκα-
λος ὑμῶν +
ὁ δὲ Ἰ(ησοῦ)ς ἀκούσας
εἶπεν αὐτοῖς +
οὐ χρείαν ἔχου-
σιν οἱ ἰσχύοντες ἰ-
ατροῦ, ἀλλ' οἱ κα-
κῶς ἔχοντες +
πορευθέντες δὲ
μάθετε τί ἐστιν
ἔλεος θέλω καὶ
οὐ θυσίαν + οὐ
γὰρ ἦλθον καλέ-
σαι δικαίους, ἀ-
λλὰ ἁμαρτωλοὺς
εἰς μετάνοιαν — Κυ(ριακῇ) ε'
ἘΚ Ματ(θαῖον)
Τῷ καιρῷ ἐκεί-
νῳ ἐλθόντι τῷ
Ἰ(ησο)ῦ εἰς τὴν χώραν
τῶν Γαδαρηνῶν
ὑπήντησαν αὐτῷ
δύο δαιμονι-
ζόμενοι ἐκ
τῶν μνημείων
ἐξερχόμενοι χ(αλεποί)

λαιποὶ λίαν ὥσ
τε μὴ ἰσχύειν τι
νὰ παρελθεῖν διὰ
τῆς ὁδοῦ ἐκεί
νης· καὶ ἰδοὺ
ἔκραξαν λέ
γοντες· τί ἡμῖν
καὶ σοί, Ἰησοῦ υἱὲ τοῦ θεοῦ·
ἦλθες ὧδε πρὸ
καιροῦ βασανί
σαι ἡμᾶς· ἦν δὲ
μακρὰν ἀπ' αὐτῶν
ἀγέλη χοίρων πολ
λῶν βοσκομένη·
οἱ δὲ δαίμονες
παρεκάλουν αὐ
τὸν λέγοντες·
εἰ ἐκβάλλεις ἡ
μᾶς, ἐπίτρεψον
ἡμῖν ἀπελθεῖν

εἰς τὴν ἀγέλην
τῶν χοίρων·
καὶ εἶπεν αὐτοῖς·
ὑπάγετε· οἱ δὲ
ἐξελθόντες ἀ
πῆλθον εἰς τοὺς
χοίρους· καὶ ἰ
δοὺ ὥρμησεν
ἡ ἀγέλη πᾶσα τῶν
χοίρων κατὰ
τοῦ κρημνοῦ εἰς
τὴν θάλασσαν
καὶ ἀπέθανον
ἐν τοῖς ὕδασιν·
οἱ δὲ βόσκοντες
ἔφυγον· καὶ ἀ
πελθόντες εἰς
τὴν πόλιν ἀπήγ
γειλαν πάντα
καὶ τὰ τῶν δαι
μονιζομένων·
καὶ ἰδοὺ πᾶσα
ἡ πόλις ἐξῆλθεν

εἰς συνάντησιν
τῷ Ἰησοῦ· καὶ ἰ
δόντες αὐτὸν
παρεκάλεσαν ὅ
πως μεταβῇ ἀπὸ
τῶν ὁρίων αὐτῶν·
καὶ ἐμβὰς εἰς
πλοῖον διεπέρα
σεν καὶ ἦλθεν εἰς
τὴν ἰδίαν πόλιν·
τέλος τῆς ...
ΕΚ ... ΚΑ ... ...
Τῷ καιρῷ ἐκεί
νῳ· προσῆλθον τῷ
Ἰησοῦ οἱ φαρισαῖοι
... πει
ράζοντες αὐ
τόν· σημεῖον
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐ
πιδεῖξαι αὐτοῖς·
ὁ δὲ ἀποκριθεὶς
λέγει αὐτοῖς·
ὀψίας γενομέ

νης λέγετε· εὐδία·
πυρράζει γὰρ ὁ
οὐρανός· καὶ πρω
ΐ· σήμερον χει
μών· πυρρά
ζει γὰρ στυγνά
ζων ὁ οὐρανός·
ὑποκριταί· τὸ
μὲν πρόσωπον
τοῦ οὐρανοῦ δια
κρίνειν γινώσ
κετε· τὰ δὲ
σημεῖα τῶν και
ρῶν οὐ δύνα
σθαι· γενεὰ
πονηρὰ καὶ μοι
χαλίς σημεῖ
ον ἐπιζητεῖ· καὶ
σημεῖον οὐ δο
θήσεται αὐτῇ
εἰ μὴ τὸ σημεῖ
ον Ἰωνᾶ τοῦ προ
φήτου· καὶ κ

ταλιπὼν αὐτοὺς
ἀπῆλθεν· καὶ
ἐλθόντες οἱ μα-
θηταὶ αὐτοῦ
εἰς τὸ πέραν· ἐ-
πελάθοντο ἄρ-
τους λαβεῖν·
ὁ δὲ ἰησοῦς εἶπεν
αὐτοῖς ὁρᾶτε
καὶ προσέχε-
τε ἀπὸ τῆς ζύ-
μης τῶν φα-
ρισαίων καὶ
σαδδουκαίων·
οἱ δὲ διελογί-
ζοντο ἐν ἑαυτοῖς λέ-
γοντες· ὅτι
ἄρτους οὐκ ἐ-
λάβομεν· γνοὺς
δὲ ὁ ἰησοῦς εἶπεν·
τί διαλογίζεσθε
ἐν ἑαυτοῖς ὀλιγό-

πιστοι· ὅτι ἄρ-
τους οὐκ ἐλάβε-
τε· οὔπω νοεῖ-
τε οὐδὲ μνημο-
νεύετε τοὺς
πέντε ἄρτους τῶν
πεντακισχιλίων·
καὶ πόσους κο-
φίνους ἐλάβετε·
οὐδὲ τοὺς ἑπτὰ
ἄρτους τῶν τε-
τρακισχιλίων
καὶ πόσας σπυ-
ρίδας ἐλάβετε·
πῶς οὐ νοεῖτε
ὅτι οὐ περὶ ἄρτων
εἶπον ὑμῖν προσ-
έχειν· ἀλλὰ ἀ-
πὸ τῆς ζύμης
τῶν φαρισαίων
καὶ σαδδουκαίων·
τότε συνῆκαν
ὅτι οὐκ εἶπεν προσ-

έχειν ἀπὸ τῆς ζύ-
μης τῶν ἄρτων·
ἀλλ᾽ ἀπὸ τῆς δι-
δαχῆς τῶν σαδ-
δουκαίων καὶ
φαρισαίων·
τῆς ϛ΄ ἑβδ.
ἐκ τοῦ κατὰ ματθ.
Τῷ καιρῷ ἐκεί-
νῳ· διεστείλα-
το ὁ ἰησοῦς τοῖς μα-
θηταῖς αὐτοῦ·
ἵνα μηδενὶ εἴ-
πωσιν· ὅτι αὐ-
τός ἐστιν ὁ χριστός·
ἀπὸ τότε ἤρ-
ξατο ὁ ἰησοῦς δεικνύ-
ειν τοῖς μαθη-
ταῖς αὐτοῦ· ὅτι δεῖ
αὐτὸν ἀπελθεῖν
εἰς ἱεροσόλυμα·
καὶ πολλὰ πα-
θεῖν ἀπὸ τῶν

πρεσβυτέρων
καὶ τῶν ἀρχιε-
ρέων καὶ γραμ-
ματέων·
καὶ ἀποκτανθῆ-
ναι καὶ τῇ τρίτῃ
ἡμέρᾳ ἐγερθῆ-
ναι· καὶ προσ-
καλεσάμενος
αὐτὸν ὁ πέτρος
ἤρξατο ἐπιτι-
μᾶν αὐτῷ λέγων·
ἵλεώς σοι κύριε·
οὐ μὴ ἔσται σοι τοῦτο·
ὁ δὲ στραφεὶς εἶπεν
τῷ πέτρῳ· ὕπαγε
ὀπίσω μου σατα-
νᾶ· σκάνδα-
λόν μου εἶ· ὅτι
οὐ φρονεῖς τὰ
τοῦ θεοῦ· ἀλλὰ

τὰ τῶν ἀν(θρώπ)ων +
τοῖς ὄχλοις εἶπεν σὺν τοῖς
μαθηταῖς αὐτοῦ +
εἴ τις θέλει ὀπί-
σω μου ἐλθεῖν
ἀπαρνησάσθω ἑ-
αυτὸν καὶ ἀρά-
τω τὸν σταυρὸν αὐ-
τοῦ καὶ ἀκολου-
θείτω μοι +

τῇ ε' τῆς ζ' ἑβδ(ομάδος) :–

Ἐκ κατὰ Ματθ(αῖον) :–

Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς + ἐάν τις
θέλει ὀπίσω μου
ἐλθεῖν ἀπαρνη-
σάσθω ἑαυτὸν καὶ
ἀράτω τὸν σταυρὸν
αὐτοῦ καὶ ἀκολου-
θείτω μοι + ὃς
γὰρ ἂν θέλῃ τὴν
ψυχὴν αὐτοῦ σῶ-
σαι ἀπολέσει
αὐτήν ὃς δ' ἂν

ἀπολέσῃ αὐτὴν +
ψυχὴν ἕνεκεν ἐ-
μοῦ καὶ τοῦ εὐα-
γγελίου οὗτος σώ-
σει αὐτήν + τί γὰρ
ὠφελήσει ἄν(θρωπ)ον
ἐὰν τὸν κόσμον
ὅλον κερδήσῃ
τὴν δὲ ψυχὴν αὐ-
τοῦ ζημιωθῇ +
ἢ τί δώσει ἄν(θρωπ)ος
ἀντάλλαγμα τῆς
ψυχῆς αὐτοῦ +
μέλλει γὰρ ὁ υἱὸς
τοῦ ἀν(θρώπ)ου ἔρ-
χεσθαι ἐν τῇ δόξῃ
τοῦ π(ατ)ρ(ὸ)ς αὐτοῦ μετὰ
τῶν ἀγγέλων
αὐτοῦ καὶ τότε
ἀποδώσει ἑκάστῳ
κατὰ τὴν πρᾶξιν αὐτοῦ +
ἀμὴν λέγω ὑμῖν

τῇ παρ(ασκευῇ) τῆς ζ' ἑβδ(ομάδος) :–

ἀμὴν + εἰσί τινες
τῶν ὧδε ἑστώτων
οἵτινες οὐ μὴ γεύ-
σωνται θανάτου
ἕως ἂν ἴδωσι
τὸν υἱὸν τοῦ ἀν(θρώπ)ου
ἐρχόμενον ἐν
τῇ βασιλείᾳ
αὐτοῦ + Ἐκ κατὰ Ματθ(αῖον) :–

Τῷ καιρῷ ἐκεί-
νῳ ἐπηρώ-
τησαν τὸν Ἰ(ησοῦ)ν οἱ μα-
θηταὶ αὐτοῦ λέ-
γοντες + τί οὖν
οἱ γραμματεῖς λέ-
γουσιν ὅτι Ἠ-
λίαν δεῖ ἐλθεῖν
πρῶτον +
ὁ δὲ Ἰ(ησοῦ)ς ἀποκρι-
θεὶς εἶπεν αὐ-
τοῖς + Ἠλίας
μὲν ἔρχεται
πρῶτον καὶ
ἀποκαταστήσει

πάντα + λέγω
δὲ ὑμῖν + ὅτι Ἠ-
λίας ἤδη ἦλθεν
καὶ οὐκ ἐπέγνω-
σαν αὐτὸν +
ἀλλ' ἐποίησαν αὐ-
τῷ ὅσα ἠθέ-
λησαν οὕτως
καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀ(νθρώπ)ου
μέλλει
πάσχειν ὑπ' αὐ-
τῶν + τότε
συνῆκαν οἱ μα-
θηταὶ ὅτι πε-
ρὶ Ἰωάννου τοῦ βα-
πτιστοῦ εἶπεν
πρὸς αὐτούς +

Ἐκ κατὰ Ματθ(αῖον) :–

Τῷ καιρῷ ἐκεί-
νῳ ἄρχων τις
προσελθὼν τῷ
Ἰ(ησο)ῦ προσεκύνησεν αὐ-
τῷ λέγων +

ὅτι ἡ θυγάτηρ
μου ἄρτι ἐτελεύ
τησεν· ἀλλὰ
ἐλθὼν ἐπίθες
τὴν χεῖρά σου
ἐπ' αὐτὴν καὶ ζή
σεται. καὶ ἐγερ
θεὶς ὁ Ἰ(ησοῦ)ς ἠκο
λούθησεν αὐ
τῷ καὶ οἱ μα
θηταὶ αὐτοῦ.
καὶ ἰδοὺ γυνὴ αἱ
μορροοῦσα δώδε
κα ἔτη προ
σελθοῦσα ὄπι
σθεν ἥψατο τοῦ
κρασπέδου τοῦ
ἱματίου αὐτοῦ.
ἔλεγεν γὰρ ἐν ἑαυ
τῇ· ἐὰν μόνον
ἅψωμαι τοῦ ἱμα
τίου αὐτοῦ σωθή
σομαι. ὁ δὲ Ἰ(ησοῦ)ς ἐπι

στραφεὶς καὶ ἰδὼν αὐτὴν
εἶπεν· θάρσει θύ
γατερ· ἡ πίστις
σου σέσωκέν σε·
πορεύου εἰς εἰρή
νην. καὶ ἐσώ
θη ἡ γυνὴ ἀπὸ τῆς
ὥρας ἐκείνης.
καὶ ἐλθὼν ὁ Ἰ(ησοῦ)ς εἰς
τὴν οἰκίαν τοῦ ἄ
ρχοντος καὶ ἰδὼν
τοὺς αὐλητὰς·
καὶ τὸν ὄχλον
θορυβούμε
νον λέγει αὐτοῖς·
ἀναχωρεῖτε·
οὐ γὰρ ἀπέθανεν
ἀλλὰ καθεύδει.
καὶ κατεγέλων
αὐτοῦ. ὅτε δὲ
ἐξεβλήθη ὁ ὄχλος
εἰσελθὼν ἐκρά
τησεν τῆς χειρὸς

αὐτῆς· καὶ ἠγέρ
θη τὸ κοράσιον.
καὶ ἐξῆλθεν ἡ
φήμη αὕτη εἰς ὅ
λην τὴν γῆν ἐ
κείνην. Κυ(ριακῇ) ς'
ἡ πα(ρα)ς ἑβδ(ομάδος) θ'
ἐκ τοῦ κατὰ Ματθ(αῖον):

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ·
ἐμβὰς ὁ Ἰ(ησοῦ)ς εἰς πλ
οῖον διεπέρασεν
καὶ ἦλθεν εἰς τὴν ἰ
δίαν πόλιν. καὶ
ἰδοὺ προσέφε
ρον αὐτῷ παρα
λυτικὸν ἐπὶ
κλίνης βεβλη
μένον. καὶ ἰ
δὼν ὁ Ἰ(ησοῦ)ς τὴν πί
στιν αὐτῶν εἶπε
τῷ παραλυτι
κῷ· θάρσει
τέκνον· ἀ

φέωνταί σοι αἱ
ἁμαρτίαι σου.
καὶ ἰδού τινες τῶν
γραμματέων
εἶπον ἐν ἑαυτοῖς·
οὗτος βλασφη
μεῖ. καὶ ἰδὼν
ὁ Ἰ(ησοῦ)ς τὰς ἐνθυμή
σεις αὐτῶν εἶπεν·
ἱνατί ὑμεῖς ἐν
θυμεῖσθε πονη
ρὰ ἐν ταῖς καρδί
αις ὑμῶν. τί
γάρ ἐστιν εὐκοπώ
τερον· εἰπεῖν
ἀφέωνταί σου
αἱ ἁμαρτίαι· ἢ
εἰπεῖν ἔγειρε καὶ
περιπάτει. ἵ
να δὲ εἰδῆτε ὅ
τι ἐξουσίαν ἔχει
ὁ υἱὸς τοῦ ἀν(θρώπ)ου
ἐπὶ τῆς γῆς ἀφ

φιέναι ἁμαρτί-
ας + τότε λέγει
τῷ παραλυ-
τικῷ + ἐγερ-
θεὶς ἆρόν σου
τὴν κλίνην καὶ
ὕπαγε εἰς τὸν
οἶκόν σου + καὶ
ἐγερθεὶς ἀπῆλ-
θεν εἰς τὸν οἶκον
αὐτοῦ + ἰδόντες
δὲ οἱ ὄχλοι ἐθαύ-
μασαν καὶ ἐ-
δόξασαν τὸν θεὸν
τὸν δόντα ἐξου-
σίαν τοιαύτην
τοῖς ἀνθρώποις :—
[illegible]
Τῇ ε' τῆς ζ' ἑβδ.
Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθ.
Εἶπεν ὁ κύριος + ὅσ-
τις ταπεινώ-
σει ἑαυτὸν ὡς

τὸ παιδίον τοῦ-
το· οὗτός ἐστιν ὁ
μείζων ἐν τῇ βα-
σιλείᾳ τῶν οὐρανῶν +
καὶ ὃς ἐὰν δέξη-
ται παιδίον τοι-
οῦτον ἓν ἐπὶ τῷ
ὀνόματί μου,
ἐμὲ δέχεται + ὃς
δ' ἂν σκανδαλί-
σῃ ἕνα τῶν μι-
κρῶν τούτων
τῶν πιστευόντ-
ων εἰς ἐμέ, συμφέ-
ρει γὰρ αὐτῷ ἵνα
κρεμασθῇ μύ-
λος ὀνικὸς πε-
ρὶ τὸν τράχηλον
αὐτοῦ καὶ κατα-
ποντισθῇ ἐν τῷ πε-
λάγει τῆς θα-
λάσσης + οὐ-
αὶ τῷ κόσμῳ

ἀπὸ τῶν σκανδά-
λων + ἀνάγκη
γάρ ἐστιν ἐλθεῖν τὰ
σκάνδαλα +
πλὴν οὐαὶ τῷ
ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι'
οὗ τὸ σκάνδαλον
ἔρχεται + εἰ δὲ
ἡ χείρ σου ἢ ὁ
πούς σου σκαν-
δαλίζει σε, ἔκκο-
ψον αὐτὰ καὶ βά-
λε ἀπὸ σοῦ + κα-
λόν σοί ἐστιν εἰσελ-
θεῖν εἰς τὴν ζω-
ὴν χωλὸν ἢ κυ-
λλόν + ἢ δύο χεῖ-
ρας ἢ δύο πό-
δας ἔχοντα βλη-
θῆναι εἰς
τὸ πῦρ τὸ αἰώ-
νιον + καὶ εἰ ὁ
ὀφθαλμός σου

σκανδαλίζει σε,
ἔξελε αὐτὸν καὶ βά-
λε ἀπὸ σοῦ + κα-
λόν σοί ἐστιν μο-
νόφθαλμον εἰς
τὴν ζωὴν εἰσελ-
θεῖν, ἢ δύο
ὀφθαλμοὺς ἔ-
χοντα βληθῆ-
ναι εἰς τὴν γέεν-
ναν τοῦ πυρός +
ὁρᾶτε μὴ κατα-
φρονήσητε ἑ-
νὸς τῶν μικρ-
ῶν τούτων + λέγω
γὰρ ὑμῖν
ὅτι οἱ ἄγγελοι αὐ-
τῶν ἐν οὐρανοῖς
διὰ παντὸς βλέ-
πουσι τὸ πρό-
σωπον τοῦ πα-
τρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς +
ἦλθεν γὰρ ὁ υἱ-

ος τοῦ ἀμνοῦ· ζη-
τῆσαι υἱοὺς
τοῦ ἀποκαλεσαι·

τῇ γ΄ τῆς ζ΄ ἑβδ·

Ἐκ τοῦ κατὰ ματθ

Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς τὴν π-
αραβολὴν ταύτην·
ὁμοία ἐστὶν ἡ β(ασιλεία)
τῶν οὐρανῶν ἀν-
θρώπῳ οἰκοδεσπότῃ· ὅσ-
τις ἐξῆλθεν ἅμα
πρωῒ μισθώσασ-
θαι ἐργάτας εἰς
τὸν ἀμπελῶνα
αὐτοῦ· καὶ συμ-
φωνήσας μετὰ
τῶν ἐργατῶν
ἐκ δηναρίου τὴν
ἡμέραν· ἀπέ-
στειλεν αὐτοὺς
εἰς τὸν ἀμπελῶ-
να αὐτοῦ· καὶ

ἐξελθὼν περὶ τρί-
την ὥραν· εἶδεν
ἄλλους ἑστῶτας
ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀργούς·
κἀκείνοις εἶπεν·
ὑπάγετε καὶ ὑ-
μεῖς εἰς τὸν ἀ-
μπελῶνα μου· καὶ
ὃ ἐὰν ᾖ δίκαιον δώ-
σω ὑμῖν· οἱ
δὲ ἀπῆλθον·
πάλιν ἐξελθὼν
περὶ ἕκτην καὶ
ἐνάτην ὥραν
ἐποίησεν ὡσ-
αύτως· περὶ
δὲ τὴν ἑνδεκάτην
ὥραν ἐξελ-
θὼν· εὗρεν ἄλ-
λους ἑστῶτας
ἀργούς· καὶ λέ-
γει αὐτοῖς· τί ὧδε
ἑστήκατε ὅλην

τὴν ἡμέραν
ἀργοί· λέγου-
σιν αὐτῷ· ὅτι
οὐδεὶς ἡμᾶς ἐ-
μισθώσατο·
λέγει αὐτοῖς· ὑ-
πάγετε καὶ ὑ-
μεῖς εἰς τὸν ἀ-
μπελῶνα μου· καὶ
ὃ ἐὰν ᾖ δίκαιον
λήψεσθε· ὀψί-
ας δὲ γενομένης
λέγει ὁ κ(ύριο)ς τοῦ
ἀμπελῶνος
τῷ ἐπιτρόπῳ
αὐτοῦ· κάλε-
σον τοὺς ἐργά-
τας· καὶ ἀπό-
δος αὐτοῖς τὸν
μισθόν· ἀρξά-
μενος ἀπὸ τῶν
ἐσχάτων ἕως
τῶν πρώτων·

καὶ ἐλθόντες οἱ
περὶ τὴν ἑνδεκάτην
ὥραν ἔ-
λαβον ἀνὰ δηνά-
ριον· ἐλθόντες
δὲ οἱ πρῶτοι ἐ-
νόμισαν ὅτι πλεῖ-
ον λήψονται·
καὶ ἔλαβον καὶ
αὐτοὶ ἀνὰ δηνά-
ριον· λαβόντες
δὲ ἐγόγγυζον
κατὰ τοῦ οἰκο-
δεσπότου· λέ-
γοντες· ὅτι οὗ-
τοι οἱ ἔσχατοι
μίαν ὥραν ἐ-
ποίησαν· καὶ
ἴσους ἡμῖν αὐ-
τοὺς ἐποίησας·
τοῖς βαστάσα-
σι τὸ βάρος τῆς ἡμέρας
καὶ τὸν καύ-

σου ὁ δὲ ἀποκριθεὶς
εἶπεν ἑνὶ αὐτῶν·
ἑταῖρε οὐκ ἀδικῶ
σε· οὐχὶ δηναρί-
ου συνεφώνησας
σύ μοι· ἆρον
τὸ σὸν καὶ ὕπα-
γε· θέλω δὲ τού-
τω τῷ ἐσχάτω
δοῦναι ὡς καὶ
σοί· ἢ οὐκ ἔξε-
στί μοι ποιῆσαι
ὃ θέλω ἐν τοῖς
ἐμοῖς· ἢ ὁ ὀφ-
θαλμός σου πο-
νηρός ἐστιν ὅτι
ἐγὼ ἀγαθός εἰ-
μι· οὕτως ἔ-
σονται οἱ ἔσχα-
τοι πρῶτοι·
καὶ οἱ πρῶτοι
ἔσχατοι· πολλοὶ

γάρ εἰσι κλητοί,
ὀλίγοι δὲ ἐκλε-
κτοί.
Τῷ καιρῷ
ἐκείνῳ παρέλα-
βεν ὁ Ἰ(ησοῦ)ς τοὺς δώ-
δεκα μαθητὰς
αὐτοῦ κατ᾽ ἰδίαν·
καὶ εἶπεν αὐτοῖς·
ἰδοὺ ἀναβαίνο-
μεν εἰς Ἱεροσό-
λυμα· καὶ ὁ υἱὸς
τοῦ ἀν(θρώπ)ου παραδο-
θήσεται τοῖς
ἀρχιερεῦσι καὶ
γραμματεῦ-
σι καὶ κατακρι-
νοῦσιν αὐτὸν
θανάτῳ· καὶ πα-
ραδώσουσιν αὐτὸν
τοῖς ἔθνεσιν
εἰς τὸ ἐμπαῖξαι·

καὶ μαστιγῶσαι
καὶ σταυρῶσαι·
καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέ-
ρᾳ ἀναστήσεται·
Τότε προσῆλθεν
αὐτῷ ἡ μήτηρ τῶν
υἱῶν Ζεβεδαί-
ου μετὰ τῶν
υἱῶν αὐτῆς προσ-
κυνοῦσα καὶ
αἰτοῦσά τι παρ᾽
αὐτοῦ· ὁ δὲ
εἶπεν αὐτῇ· τί
θέλεις· ἡ δὲ εἶ-
πεν αὐτῷ· εἰ-
πὲ ἵνα καθίσω-
σιν οὗτοι οἱ δύο υἱ-
οί μου· εἷς ἐκ
δεξιῶν σου καὶ
εἷς ἐξ εὐωνύμων
σου ἐν τῇ βασι-
λείᾳ σου· ἀπο-
κριθεὶς δὲ ὁ Ἰ(ησοῦ)ς

εἶπεν· οὐκ οἴδα-
τε τί αἰτεῖσθε·
δύνασθε πιεῖν τὸ
ποτήριον ὃ ἐ-
γὼ μέλλω πί-
νειν· ἢ τὸ βά-
πτισμα ὃ ἐγὼ
βαπτίζομαι
βαπτισθῆναι·
λέγουσιν αὐτῷ·
δυνάμεθα· καὶ
λέγει αὐτοῖς·
τὸ μὲν ποτήρι-
όν μου πίεσθε·
καὶ τὸ βάπτισ-
μα ὃ ἐγὼ βα-
πτίζομαι βα-
πτισθήσεσθε·
τὸ δὲ καθίσαι ἐκ
δεξιῶν μου καὶ
ἐξ εὐωνύμων μου,
οὐκ ἔστιν ἐμὸν δοῦ-
ναι·

ἄλλ' οἷς ἡτοίμα
σθαι ὑπὸ τοῦ
πρς μου + καὶ
ἀκούσαντες οἱ
δέκα ἠγανάκτη
σαν περὶ τῶν δύο
ἀδελφῶν ἰα
κώβου καὶ ἰω
άννου + καὶ ὁ
ἰς προσκαλε
σάμενος αὐτοὺς
εἶπεν + οἴδατε
ὅτι οἱ ἄρχοντες
τῶν ἐθνῶν κα
τακυριεύουσιν
αὐτῶν + καὶ οἱ
μεγάλοι αὐτῶν
κατεξουσιάζουσιν
αὐτῶν + οὐχ οὕ
τως δὲ ἔσται ἐν
ὑμῖν + ἀλλ' ὃς
ἐὰν θέλῃ γενέ
σθαι μέγας ἐν

ὑμῖν ἔσται ὑμῶν
διάκονος + καὶ
ὃς ἐὰν θέλῃ ἐν ὑ
μῖν εἶναι πρῶ
τος + ἔσται πάν
των δοῦλος +
ὡς ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνου + οὐ
κ ἦλθεν διακο
νηθῆναι ἀλλὰ
διακονῆσαι + καὶ
δοῦναι τὴν ψυ
χὴν αὐτοῦ λύ
τρον ἀντὶ πολλῶν
τῇ [illegible]
ἐκ τοῦ κατὰ μάρκ
τῷ καιρῷ ἐκεί
νῳ + εἰσῆλθεν
ὁ ἰς εἰς τὸ ἱερὸν
τοῦ θῦ + καὶ ἐ
ξέβαλεν πάντας
τοὺς πωλοῦν
τας καὶ ἀγοράζ

οντας ἐν τῷ
ἱερῷ + καὶ τὰς
τραπέζας τῶν
κολλυβιστῶν
κατέστρεψεν +
καὶ τὰς καθέδρας
τῶν πωλούν
των τὰς περιστερὰς +
καὶ λέγει αὐτοῖς +
γέγραπται ὁ οἶκός
μου οἶκος προ
σευχῆς κληθήσεται +
ὑμεῖς δὲ αὐτὸν
ἐποιήσατε σπή
λαιον λῃστῶν +
καὶ προσῆλθον
αὐτῷ χωλοὶ καὶ
τυφλοὶ ἐν τῷ ἱε
ρῷ + καὶ ἐθερά
πευσεν αὐτούς :
τῇ [illegible] ἐκ
κα [illegible] :
τῷ καιρῷ ἐκεί

νῳ + ἐπανάγων ὁ
ἰς εἰς τὴν πόλιν +
ἐπείνασεν + καὶ
ἰδὼν συκῆν μίαν
ἐπὶ τῆς ὁ
δοῦ ἦλθεν ἐπ' αὐ
τὴν καὶ οὐδὲν εὗ
ρεν ἐν αὐτῇ εἰ
μὴ φύλλα μόνον +
καὶ λέγει αὐτῇ +
μηκέτι ἐκ σοῦ
καρπὸς γένη
ται εἰς τὸν αἰῶνα +
καὶ ἐξηράν
θη παραχρῆμα
ἡ συκῆ + καὶ ἰδόν
τες οἱ μαθηταὶ
ἐθαύμασαν +
λέγοντες + πῶς
παραχρῆμα ἐ
ξηράνθη ἡ συκῆ
+ ἀποκρι
θεὶς δὲ ὁ ἰς εἶπεν

αὐτοῖς ὁ Ἰς· ἀμὴν
λέγω ὑμῖν·
ἐὰν ἔχητε πί-
στιν καὶ μὴ δια-
κριθῆτε· οὐ
μόνον τὸ τῆς
συκῆς ποιήσε-
τε· ἀλλὰ κἂν τῷ
ὄρει τούτῳ εἴπη-
τε· ἄρθητι καὶ
βλήθητι εἰς
τὴν θάλασσαν·
γενήσεται· καὶ
πάντα ὅσα ἂν
αἰτήσητε·
ἐν τῇ προσευ-
χῇ· πιστεύον-
τες λήψεσθαι·
καὶ ἐλθόντι αὐ-
τῷ εἰς τὸ ἱερόν·
προσῆλθον αὐ-
τῷ διδάσκον-
τι· οἱ ἀρχιε-

ρεῖς καὶ οἱ πρεσβύ-
τεροι τοῦ λα-
οῦ λέγοντες· ἐν
ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦ-
τα ποιεῖς·
καὶ τίς σοι ἔδω-
κεν τὴν ἐξουσί-
αν ταύτην· ἀπο-
κριθεὶς δὲ ὁ Ἰς
εἶπεν αὐτοῖς·
ἐρωτήσω κἀ-
γὼ ὑμᾶς λό-
γον ἕνα· ὃν ἐὰν
εἴπητέ μοι·
κἀγὼ ὑμῖν ἐ-
ρῶ· ἐν ποίᾳ ἐ-
ξουσίᾳ ταῦτα ποι-
ῶ· τὸ βάπτι-
σμα Ἰωάν-
νου πόθεν ἦν·
ἐξ οὐρανοῦ ἢ ἐξ ἀν-
θρώπων· οἱ
δὲ διελογίζοντο

ἐν ἑαυτοῖς λέγον-
τες· ἐὰν εἴπω-
μεν ἐξ οὐρανοῦ· ἐ-
ρεῖ ἡμῖν· διὰ τί
οὐκ ἐπιστεύσατε
αὐτῷ· ἐὰν δὲ εἴ-
πωμεν ἐξ ἀνθρώ-
πων· φοβούμεθα τὸν
ὄχλον· πάντες
γὰρ ἔχουσι τὸν
Ἰωάννην ὡς
προφήτην·
καὶ ἀποκριθέν-
τες τῷ Ἰῦ εἶπον·
οὐκ οἴδαμεν· ἔ-
φη αὐτοῖς καὶ
αὐτός· οὐδὲ
ἐγὼ λέγω ὑμῖν·
ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ
ταῦτα ποιῶ:~
Σα ζ· Κ(ατὰ) Ματθ(αῖον):~
Εἶπεν ὁ Κς· ὁ φι-
λῶν πατέρα ἢ μητέρα

ὑπὲρ ἐμὲ οὐκ ἔ-
στι μου ἄξιος· καὶ
ὁ φιλῶν υἱὸν ἢ
θυγατέρα ὑ-
πὲρ ἐμέ· οὐκ ἔ-
στι μου ἄξιος· καὶ
ὃς οὐ λαμβάνει τὸν σταυρὸν αὐ-
τοῦ καὶ ἀκολου-
θεῖ ὀπίσω μου·
οὐκ ἔστι μου ἄ-
ξιος· ὁ εὑρὼν
τὴν ψυχὴν αὐτοῦ
ἀπολέσει αὐτήν·
καὶ ὁ ἀπολέσας
τὴν ψυχὴν αὐτοῦ
ἕνεκεν ἐμοῦ εὑ-
ρήσει αὐτήν·
ὁ δεχόμενος ὑ-
μᾶς ἐμὲ δέχε-
ται· καὶ ὁ ἐμὲ
δεχόμενος
δέχεται τὸν ἀπο-

στείλαντά με + ὁ
δεχόμενος προ
φήτην· εἰς ὄνο
μα προφήτου
μισθὸν προφή
του λήψεται + καὶ
ὁ δεχόμενος δί
καιον· εἰς ὄνομα
δικαίου μισθὸν
δικαίου λήψεται +
καὶ ὃς ἐὰν πο
τίσῃ ἕνα τῶν
μικρῶν τού
των ποτήριον
ψυχροῦ μόνον·
εἰς ὄνομα μαθη
τοῦ· ἀμὴν λέ
γω ὑμῖν· οὐ μὴ ἀπο
λέσῃ τὸν μισθὸν
αὐτοῦ + καὶ ἐγέ
νετο ὅτε ἐτέλε
σεν ὁ ἰς διατάσ
σων τοῖς δώδεκα

μαθηταῖς αὐτοῦ
μετέβη ἐκεῖθεν
τοῦ διδάσκειν
καὶ κηρύσσειν
ἐν ταῖς πόλεσιν
αὐτῶν :— Κυ ζ
ἐκ κα ματθ
τῷ καιρῷ ἐκείνῳ·
παράγοντι τῷ ἰῦ
ἠκολούθησαν
αὐτῷ δύο τυφλοὶ
κράζοντες
καὶ λέγοντες· ἐ
λέησον ἡμᾶς υἱὲ
δαυίδ + ἐλθόν
τι δὲ εἰς τὴν οἰ
κίαν· προσῆλ
θον αὐτῷ οἱ τυ
φλοί + καὶ λέ
γει αὐτοῖς ὁ ἰς +
πιστεύετε ὅτι δύ
ναμαι τοῦτο ποι
ῆσαι· λέγουσι

αὐτῷ + ναὶ κύριε +
τότε ἥψατο τῶν
ὀφθαλμῶν αὐτῶν
λέγων + κατὰ
τὴν πίστιν ὑμῶν
γενηθήτω ὑμῖν +
καὶ ἀνεῴχθησαν
αὐτῶν οἱ ὀφθαλ
μοί + καὶ ἐνεβρι
μήσατο αὐτοῖς
ὁ ἰς λέγων + ὁρᾶ
τε μηδεὶς γινωσ
κέτω + οἱ δὲ ἐξελ
θόντες διεφή
μισαν αὐτὸν ἐν
ὅλῃ τῇ γῇ ἐκείνῃ +
αὐτῶν δὲ ἐξερχο
μένων ἰδοὺ
προσήνεγκαν
αὐτῷ ἄνθρωπον κω
φὸν δαιμονιζό
μενον + καὶ ἐκβλη
θέντος τοῦ δαιμ

ονίου ἐλάλησεν
ὁ κωφός + καὶ ἐ
θαύμασαν οἱ ὄ
χλοι λέγοντες +
οὐδέποτε ἐφά
νη οὕτως ἐν τῷ
ἰσλ + οἱ δὲ φαρι
σαῖοι ἔλεγον·
ἐν τῷ ἄρχοντι
τῶν δαιμονίων ἐκ
βάλλει τὰ δαιμό
νια + καὶ περι
ῆγεν ὁ ἰς τὰς
πόλεις πάσας
καὶ τὰς κώμας·
διδάσκων ἐν
ταῖς συναγωγαῖς
αὐτῶν + καὶ κη
ρύσσων τὸ εὐαγ
γέλιον τῆς βασι
λείας καὶ θερα
πεύων πᾶσαν νό
σον καὶ πᾶσαν μα

[illegible] … τῆς … [illegible] … κ(αι)ρ(ῷ) …

Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς τὴν παραβολὴν ταύτην· ἄνθρωπος εἶχε τέκνα δύο· καὶ προσελθὼν τῷ πρώτῳ εἶπε· τέκνον, ὕπαγε σήμερον ἐργάζου ἐν τῷ ἀμπελῶνί μου. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· οὐ θέλω· ὕστερον δὲ μεταμεληθεὶς ἀπῆλθε. προσελθὼν δὲ τῷ ἑτέρῳ εἶπεν ὡσαύτως· ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· ἐγὼ κ(ύρι)ε·

καὶ οὐκ ἀπῆλθε. τίς ἐκ τῶν δύο ἐποίησε τὸ θέλημα τοῦ π(ατ)ρ(ό)ς; λέγουσιν αὐτῷ· ὁ πρῶτος. λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰ(ησοῦ)ς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οἱ τελῶναι καὶ αἱ πόρναι προάγουσιν ὑμᾶς εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θ(εο)ῦ. ἦλθε γὰρ πρὸς ὑμᾶς Ἰω(άννης) ἐν ὁδῷ δικαιοσύνης, καὶ οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ· οἱ δὲ τελῶναι καὶ αἱ πόρναι ἐπίστευσαν αὐτῷ·

ὑμεῖς δὲ ἰδόντες οὐδὲ μετεμελήθητε ὕστερον τοῦ πιστεῦσαι αὐτῷ.

[illegible] ἐκ κ(αι)ρ(ῷ) [illegible]

Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν ὅτι ἀρθήσεται ἀφ' ὑμῶν ἡ βασιλεία τοῦ θ(εο)ῦ καὶ δοθήσεται ἔθνει ποιοῦντι τοὺς καρποὺς αὐτῆς. καὶ ὁ πεσὼν ἐπὶ τὸν λίθον τοῦτον συνθλασθήσεται· ἐφ' ὃν δ' ἂν πέσῃ λικμήσει αὐτόν. καὶ ἀκούσαντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι τὰς παραβολὰς αὐτοῦ ἔγνωσαν ὅτι περὶ αὐτῶν λέγει· καὶ ζητοῦντες αὐτὸν κρατῆσαι ἐφοβήθησαν τοὺς ὄχλους, ἐπειδὴ ὡς προφήτην αὐτὸν εἶχον.

[illegible]

σης εἶπεν· ἐάν
τις ἀποθάνῃ μὴ
ἔχων τέκνα·
ἐπιγαμβρεύσει
ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ
τὴν γυναῖκα
αὐτοῦ· καὶ ἀνα-
στήσει σπέρμα
τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ·
ἦσαν δὲ παρ' ἡμῖν
ἑπτὰ ἀδελφοί·
καὶ ὁ πρῶτος γή-
μας ἐτελεύτη-
σεν· καὶ μὴ ἔ-
χων σπέρμα·
ἀφῆκε τὴν γυ-
ναῖκα αὐτοῦ τῷ
ἀδελφῷ αὐτοῦ·
ὁμοίως καὶ ὁ δεύ-
τερος καὶ ὁ τρίτος·
ἕως τῶν ἑπτά·
ὕστερον δὲ πάν-
των ἀπέθανεν

καὶ ἡ γυνή· ἐν τῇ
ἀναστάσει· τίνος
τῶν ἑπτὰ ἔσται
γυνή· πάντες γὰρ
ἔσχον αὐτὴν γυ-
ναῖκα· ἀποκρι-
θεὶς δὲ ὁ ἰς̅ εἶπεν
αὐτοῖς· πλανᾶ-
σθε μὴ εἰδότες
τὰς γραφάς· μη-
δὲ τὴν δύναμιν
αὐτοῦ· ἐν γὰρ
τῇ ἀναστάσει·
οὔτε γαμοῦσιν
οὔτε γαμίζονται·
ἀλλ' ὡς ἄγγελοι θεοῦ
ἐν οὐρανῷ εἰσι·
περὶ δὲ τῆς ἀνα-
στάσεως τῶν
νεκρῶν· οὐκ
ἀνέγνωτε τὸ ῥηθὲν
ὑμῖν ὑπὸ τοῦ
θεοῦ λέγοντος· ἐ-

γώ εἰμι ὁ θεὸς Ἀβραάμ
καὶ ὁ θεὸς Ἰσαάκ
καὶ ὁ θεὸς Ἰακώβ·
οὐκ ἔστιν ὁ θεὸς θεὸς
νεκρῶν ἀλλὰ
ζώντων· καὶ ἀ-
κούσαντες οἱ ὄχ-
λοι ἐξεπλήσσον-
το ἐπὶ τῇ διδαχῇ
αὐτοῦ· οἱ δὲ
Φαρισαῖοι ἀκού-
σαντες ὅτι ἐ-
φίμωσε τοὺς Σαδ-
δουκαίους·
συνήχθησαν ἐ-
πὶ τὸ αὐτό:~
[illegible]
[illegible]
ὁ κς̅ ... οὐαὶ
ὑμῖν γραμματεῖς
καὶ Φαρισαῖοι
ὑποκριταὶ ὅτι
κατεσθίετε τὰς

οἰκίας τῶν χη-
ρῶν· καὶ προφά-
σει μακρὰ προσ-
ευχόμενοι· διὰ τοῦ-
το λήψεσθε πε-
ρισσότερον κρί-
μα· οὐαὶ ὑμῖν
γραμματεῖς
καὶ Φαρισαῖ-
οι ὑποκριταί·
ὅτι κλείετε τὴν
βασιλείαν τῶν
οὐρανῶν· ἔμπρο-
σθεν τῶν ἀνθρώπων·
ὑμεῖς γὰρ οὐκ εἰσέρ-
χεσθε· οὐδὲ τοὺς
εἰσερχομένους
ἀφίετε εἰσελθεῖν·
οὐαὶ ὑμῖν γραμμα-
τεῖς καὶ Φα-
ρισαῖοι ὑποκρι-
ταὶ ὅτι περιάγετε
τὴν θάλασσαν·

σαν· καὶ τὴν ξη
ρὰν ποιῆσαι ἕ
να προσήλυτον +
καὶ ὅταν γένηται
ποιεῖτε αὐτὸν
υἱὸν γεέννης δι
πλότερον ὑμῶν
ὑμῶν + οὐαὶ ὑμῖν
ὑμῖν ὁδηγοὶ τυ
φλοὶ οἱ λέγοντες
ὃς ἂν ὀμόσῃ ἐν τῷ
ναῷ οὐδέν ἐστιν
δέν ἐστιν + ὃς
δ' ἂν ὀμόσῃ ἐν
τῷ χρυσῷ τοῦ
ναοῦ· ὀφείλει· μω
ροὶ καὶ τυφλοί·
τί γὰρ μεῖζον
τὸ δῶρον ἢ τὸ
θυσιαστήριον τὸ
ἁγιάζον τὸ δῶ
ρον [illegible]
[illegible]

θυσιαστηρίῳ ὀμ
νύει ἐν αὐτῷ καὶ
ἐν πᾶσι τοῖς ἐπά
νω αὐτοῦ + καὶ
ὁ ὀμνύων ἐν τῷ
ναῷ· ὀμνύει ἐν
αὐτῷ· καὶ ἐν
τῷ κατοική[σαν]
τι αὐτόν + καὶ ὁ
ὀμόσας ἐν τῷ
οὐρανῷ ὀμνύει ἐν
τῷ θρόνῳ τοῦ
θεοῦ· καὶ ἐν τῷ κα
θημένῳ ἐπάνω
αὐτοῦ : [illegible]
Κ[illegible]
εἶπεν ὁ Κ(ύριο)ς· οὐ
αὶ ὑμῖν γραμμα
τεῖς καὶ φαρισαῖ
οι ὑποκριταί,
ὅτι ἀποδεκα
τοῦτε τὸ ἡδύ
οσμον καὶ τὸ ἄνη

θον· καὶ τὸ κύ
μινον· καὶ ἀφήκατε
καὶ τὰ βαρύτερα
τοῦ νόμου +
τὴν κρίσιν καὶ
τὸν ἔλεον· καὶ
τὴν πίστιν + ταῦ
τα δὲ ἔδει ποιῆ
σαι κἀκεῖνα μὴ
ἀφιέναι + ὁδη
γοὶ τυφλοί· οἱ δι
υλίζοντες τὸν
κώνωπα· τὴν
δὲ κάμηλον κα
ταπίνοντες +
οὐαὶ ὑμῖν γραμ
ματεῖς καὶ φα
ρισαῖοι ὑποκρι
ταί· ὅτι καθαρί
ζετε τὸ ἔξωθεν
τοῦ ποτηρίου·
καὶ τῆς παροψί
δος· ἔσωθεν

δὲ γέμουσιν ἐξ
ἁρπαγῆς καὶ ἀ
δικίας + φαρισαῖ
ε τυφλέ· καθά
ρισον πρῶτον τὸ
ἐντὸς τοῦ ποτηρί
ου· καὶ τῆς παρο
ψίδος + ἵνα γένη
ται· καὶ τὸ ἐκτὸς
αὐτοῦ καθαρόν +
οὐαὶ ὑμῖν γραμ
ματεῖς καὶ φα
ρισαῖοι ὑποκρι
ταί ὅτι παρομοιά
ζετε τάφοις κεκο
νιαμένοις· οἵτι
νες ἔξωθεν μὲν
φαίνονται ὡραῖοι·
ἔσωθεν δὲ γέμου
σιν ὀστέων νεκρῶν
καὶ πάσης ἀκα
θαρσίας + οὕ
τως καὶ ὑμεῖς +

ἔξω θεν [illegible]
ὁ θ(εὸ)ς τοῖς ἀγροῖς δὲ
καὶ οἱ ἔσωθεν
[illegible] μετὰ τοῦ ἐφ[illegible]
ἐπὶ κρίσεως [illegible]
ἀν(θρώπ)οις [illegible] τέλ(ος)
Εἶπεν ὁ Κ(ύριο)ς [illegible]
[illegible] πρὸς [illegible] ὁ μὴ
ὢν μετ' ἐμοῦ κα-
τ' ἐμοῦ ἐστι· καὶ
ὁ μὴ συνάγων μετ' ἐ-
μοῦ σκορπίζει.
διὰ τοῦτο λέγω
ὑμῖν· πᾶσα ἁ-
μαρτία καὶ βλασ-
φημία ἀφεθή-
σεται τοῖς ἀν(θρώπ)οις·
ἡ δὲ τοῦ πν(εύματο)ς βλασ-
φημία οὐκ ἀ-
φεθήσεται τοῖς
ἀν(θρώπ)οις· καὶ ὃς
ἐὰν εἴπῃ λόγον
κατὰ τοῦ υἱοῦ

τοῦ ἀν(θρώπ)ου ἀφεθή-
σεται αὐτῷ·
ὃς δ' ἂν εἴπῃ κα-
τὰ τοῦ πν(εύματο)ς τοῦ
ἁγίου, οὐκ ἀφε-
θήσεται αὐτῷ·
οὔτε ἐν τούτῳ τῷ αἰ-
ῶνι οὔτε ἐν τῷ
μέλλοντι. ἢ ποι-
ήσατε τὸ δένδρον
καλόν· καὶ τὸν
καρπὸν αὐτοῦ κα-
λόν· ἢ ποιήσατε
τὸ δένδρον
σαπρὸν καὶ τὸν
καρπὸν αὐτοῦ
σαπρόν· ἐκ γὰρ
τοῦ καρποῦ τὸ
δένδρον γινώσ-
κεται. γεννή-
ματα ἐχιδνῶν
πῶς δύνασθε
ἀγαθὰ λαλεῖν πο-

νηροὶ ὄντες; ἐκ
γὰρ τοῦ περισσεύ-
ματος τῆς καρδί-
ας τὸ στόμα λαλεῖ.
ὁ ἀγαθὸς ἄν(θρωπ)ος
ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ
θησαυροῦ ἐκ-
βάλλει ἀγαθά· καὶ
ὁ πονηρὸς ἄν(θρωπ)ος
ἐκ τοῦ πονηροῦ
θησαυροῦ ἐκβά-
λλει πονηρά.
λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι
πᾶν ῥῆμα
ἀργὸν ὃ ἐὰν λα-
λήσωσιν οἱ
ἄν(θρωπ)οι ἀποδώσου-
σι περὶ αὐτοῦ
λόγον ἐν ἡμέρᾳ
κρίσεως· ἐκ
γὰρ τῶν λόγων
σου δικαιωθή-
σῃ· καὶ ἐκ τῶν λόγω(ν)

σου κατακριθήσῃ. τέλ(ος)
[illegible] κυ(ριακὴ) η'
ἐκ τοῦ κατὰ Ματθ(αῖον)
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ
ἰδὼν ὁ Ἰ(ησοῦ)ς πολὺν
ὄχλον καὶ ἐσπλαγ-
χνίσθη ἐπ' αὐ-
τοῖς, καὶ ἐθερά-
πευσε τοὺς ἀρρώ-
στους αὐτῶν.
ὀψίας δὲ γενομέ-
νης προσῆλθον
αὐτῷ οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ λέγον-
τες· ἔρημός ἐ-
στιν ὁ τόπος καὶ
ἡ ὥρα ἤδη πα-
ρῆλθεν· ἀπό-
λυσον τοὺς ὄ-
χλους ἵνα ἀ-
πελθόντες εἰς
τὰς κώμας
ἀγοράσωσιν

ἑαυτοῖς βρώμα
τα· ὁ δὲ ἰς εἶπεν
αὐτοῖς· οὐ
χρείαν ἔχουσιν
ἀπελθεῖν· δότε
αὐτοῖς ὑμεῖς
φαγεῖν· οἱ δὲ
λέγουσιν αὐτῷ·
οὐκ ἔχομεν
ὧδε εἰ μὴ πέντε
ἄρτους καὶ δύο
ἰχθύας· ὁ δὲ
εἶπε· φέρετέ
μοι αὐτοὺς ὧδε·
καὶ κελεύσας τοὺς
ὄχλους ἀνακλι
θῆναι ἐπὶ τοὺς
χόρτους, λαβὼν
τοὺς πέντε
ἄρτους καὶ τοὺς
δύο ἰχθύας,
ἀναβλέψας εἰς τὸν
οὐρανὸν εὐλόγη

σεν καὶ κλάσας
ἔδωκε τοῖς
μαθηταῖς τοὺς ἄρτους·
οἱ δὲ μαθηταὶ
τοῖς ὄχλοις· καὶ
ἔφαγον πάντες καὶ ἐ
χορτάσθησαν·
καὶ ἦραν τὸ περισ
σεῦον τῶν κλα
σμάτων δώδεκα κο
φίνους πλήρεις·
οἱ δὲ ἐσθίοντες
ἦσαν ἄνδρες ὡσεὶ
πεντακισχίλιοι χω
ρὶς γυναικῶν
καὶ παιδίων·
καὶ εὐθέως ἠνάγ
κασεν ὁ ἰς
τοὺς μαθητὰς
ἐμβῆναι εἰς τὸ
πλοῖον καὶ προάγ
ειν αὐτὸν

αὐτὸν εἰς τὸ πέραν
ἕως οὗ ἀπολύσῃ
τοὺς ὄχλους·

[illegible]
Καιρῷ [illegible]
[illegible]
[illegible] καὶ φα
ρισαῖοι [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] προ
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

καὶ λέγει [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
οὐκ ἔχουσι [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
καὶ [illegible]
[illegible]
τὸ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

μᾶς προφή-
τας καὶ σο-
φοὺς καὶ γρα-
μματεῖς· καὶ
ἐξ αὐτῶν ἀπο-
κτενεῖτε· καὶ
σταυρώσετε· καὶ
ἐξ αὐτῶν μα-
στιγώσετε ἐν
ταῖς συναγω-
γαῖς ὑμῶν +
καὶ διώξετε ἀ-
πὸ πόλεως εἰς
πόλιν· ὅ-
πως ἂν ἔλθῃ
ἐφ' ὑμᾶς πᾶν αἷ-
μα δίκαιον ἐκ-
χυνόμενον
ἐπὶ τῆς γῆς·
ἀπὸ τοῦ αἵμ-
ατος ἄβελ τοῦ
δικαίου + ἕως
τοῦ αἵματος

ζαχαρίου υἱ-
οῦ βαραχίου·
ὃν ἐφονεύσατε
μεταξὺ τοῦ να-
οῦ καὶ τοῦ θυσι-
αστηρίου + ἀ-
μὴν λέγω ὑ-
μῖν· ὅτι ἥξει
πάντα ταῦτα
ἐπὶ τὴν γενε-
ὰν ταύτην + ἱ-
ερουσαλὴμ ἱ-
ερουσαλὴμ ἡ
ἀποκτείνου-
σα τοὺς προ-
φήτας· καὶ
λιθοβολοῦ-
σα τοὺς ἀπε-
σταλμένους
πρὸς αὐτήν +
ποσάκις ἠθέ-
λησα ἐπισυν-
αγαγεῖν τὰ τέ-

κνα σου ὃν τρό-
πον ἐπισυνάγει
ὄρνις τὰ νοσσί-
α αὐτῆς ὑπὸ
τὰς πτέρυ-
γας αὐτῆς καὶ
οὐκ ἠθελήσα-
τε + ἰδοὺ ἀφίε-
ται ὑμῖν ὁ οἶκος
ὑμῶν ἔρημος +
οὐ μή με ἴδη-
τε ἀπ' ἄρτι ἕ-
ως ἂν εἴπητε·
εὐλογημένος
ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀ-
νόματι κυρίου :-
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
ὁ ὑπομείνας εἰς τέλος
οὗτος σωθήσεται· καὶ
κηρυχθή-

σεται τοῦτο τὸ
εὐαγγέλιον τῆς
βασιλείας ἐν ὅ-
λῃ τῇ οἰκουμέ-
νῃ εἰς μαρτύ-
ριον πᾶσι τοῖς
ἔθνεσιν + καὶ
τότε ἥξει τὸ τέ-
λος + ὅταν οὖν ἴ-
δητε τὸ βδέ-
λυγμα τῆς ἐ-
ρημώσεως τὸ ῥη-
θὲν διὰ δανι-
ὴλ τοῦ προ-
φήτου ἑστὸς
ἐν τόπῳ ἁγίῳ·
ὁ ἀναγινώσκων
νοείτω + τό-
τε οἱ ἐν τῇ ἰου-
δαίᾳ φευγέτω-
σαν εἰς τὰ ὄρη +
ὁ ἐπὶ τοῦ δώμα-
τος μὴ καταβαι-

βαινέτω ἆραί τι ἐκ
τῆς οἰκίας αὐτοῦ
+ καὶ ὁ ἐν τῷ
ἀγρῷ μὴ
ἐπιστρεψάτω ὀ-
πίσω ἆραι τὰ ἱ-
μάτια αὐτοῦ +
οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γα-
στρὶ ἐχούσαις
καὶ ταῖς θηλα-
ζούσαις ἐν ἐκεί-
ναις ταῖς ἡμέ-
ραις + προσεύ-
χεσθε δὲ ἵνα μὴ
γένηται ἡ
φυγὴ ὑμῶν χειμῶ-
νος μηδὲ σαββά-
τῳ· ἔσται γὰρ τότε
θλῖψις μεγά-
λη οἵα οὐ γέγο-
νεν ἀπ' ἀρχῆς
κόσμου ἕως

τοῦ νῦν οὐδ' οὐ
μὴ γένηται +
καὶ εἰ μὴ ἐκολο-
βώθησαν αἱ ἡ-
μέραι ἐκεῖναι οὐκ
ἂν ἐσώθη πᾶ-
σα σάρξ + διὰ
δὲ τοὺς ἐκλε-
κτοὺς κολοβω-
θήσονται αἱ ἡ-
μέραι ἐκεῖναι +
τότε ἐάν τις ὑ-
μῖν εἴπῃ ἰδοὺ
ὧδε ὁ χριστὸς ἢ
ὧδε μὴ πιστεύ-
σητε + ἐγερθήσον-
ται γὰρ ψευδο-
χριστοὶ καὶ ψευ-
δοπροφῆται·
καὶ δώσουσι ση-
μεῖα μεγάλα
καὶ τέρατα ὥστε
πλανῆσαι εἰ δυνα-

τὸν καὶ
τοὺς ἐκλεκτούς +
ἰδοὺ προείρηκα
ὑμῖν· ἐὰν οὖν εἴ-
πωσιν ὑμῖν·
ἰδοὺ ἐν τῇ ἐρή-
μῳ ἐστὶ μὴ ἐξ-
έλθητε + ἰ-
δοὺ ἐν τοῖς τα-
μείοις μὴ πι-
στεύσητε· ὥσ-
περ γὰρ ἡ ἀστρα-
πὴ ἐξέρχε-
ται ἀπὸ ἀνα-
τολῶν· καὶ φαί-
νεται ἕως δυσ-
μῶν· οὕτως
καὶ ἡ παρουσί-
α τοῦ υἱοῦ τοῦ
ἀνθρώπου + ὅπου
γὰρ ἐὰν ᾖ τὸ πτῶ-
μα ἐκεῖ συνα-
χθήσονται οἱ ἀ-

ετοί + [illegible]
τῆς θ' ἑβδ. [illegible] κα-
τὰ ματθαῖον :
Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς τοῖς ἑ-
αυτοῦ μαθηταῖς +
ὅπου ἐὰν ᾖ τὸ
πτῶμα· ἐκεῖ
συναχθήσονται
οἱ ἀετοί + εὐ-
θέως δὲ μετὰ
τὴν θλῖψιν τῶν
ἡμερῶν ἐκεί-
νων· ὁ ἥλιος
σκοτισθήσεται·
καὶ ἡ σελήνη οὐ
δώσει τὸ φέγγος
αὐτῆς + καὶ οἱ
ἀστέρες πεσοῦν-
ται ἀπὸ τοῦ οὐ-
ρανοῦ· καὶ αἱ
δυνάμεις τῶν
οὐρανῶν σαλευ-
θήσονται· καὶ

τοτε φανησεται
το σημειον
του υιου του
ανθρωπου εν ουρανω
και τοτε κο
ψονται πασαι αι
φυλαι της γης
και οψονται τον
υιον του ανθρω
που ερχομενον
επι των νεφε
λων του ουρανου
μετα δυναμεως
και δοξης πολλης
και αποστελει
τους αγγελους
αυτου μετα σαλ
πιγγος φωνης
μεγαλης και
επισυναξου
σι τους εκλεκ
τους αυτου εκ

των τεσσαρων
ανεμων απ ακρων
ουρανων εως ακρων
αυτων απο δε της
συκης μαθετε την
παραβολην· ο
ταν ηδη ο κλα
δος αυτης γενη
ται απα
λος και τα φυ
λλα εκφυη γι
νωσκετε οτι ε
γγυς το θερος ου
τως και υμεις οταν ιδητε
ταυτα παντα γι
νωσκετε οτι εγ
γυς εστιν επι
θυραις
Τη ε' της θ' εβδ. εκ
του κατα Ματθ.
Ειπεν ο κυριος
τις αρα εστιν ο πι

στος ο δουλος και
φρονιμος ον κα
τεστησεν ο κυριος
αυτου επι της θε
ραπειας αυτου
του διδοναι αυ
τοις την τροφην
εν καιρω· μακα
ριος ο δουλος ε
κεινος ον ελθων
ο κυριος αυτου
ευρησει ποιουν
τα ουτως· αμην
λεγω υμιν οτι
επι πασι
τοις υπαρχου
σιν αυτου κα
ταστησει αυτον· ε
αν δε ειπη ο
κακος δουλος
εκεινος εν τη καρ
δια αυτου χρο

νιζει ο κυριος μου ελ
θειν· και αρξη
ται τυπτειν τους
συνδουλους
αυτου· εσθιη δε
και πινη μετα
των μεθυοντων
ηξει ο
κυριος του δουλου
εκεινου εν ημε
ρα η ου προσ
δοκα και εν ω
ρα η ου γινωσκει
και διχοτομη
σει αυτον και
το μερος αυτου
μετα των υπο
κριτων θησει
εκει εσται
ο κλαυθμος και
ο βρυγμος των
οδοντων. Τη παρασκευη της θ' εβδ.

ἤδη ἡμέραι τρεῖς προσμένουσί μοι· καὶ οὐκ ἔχουσι τί φάγωσι· καὶ ἀπολῦσαι αὐτοὺς νήστεις οὐ θέλω, μήποτε ἐκλυθῶσιν ἐν τῇ ὁδῷ· καὶ λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· πόθεν ἡμῖν ἐν ἐρημίᾳ ἄρτοι τοσοῦτοι ὥστε χορτάσαι ὄχλον τοσοῦτον; καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰ(ησοῦ)ς· πόσους ἄρτους ἔχετε; οἱ δὲ εἶπον· ἑπτὰ καὶ ὀλίγα ἰχθύδια·

καὶ ἐκέλευσε τοῖς ὄχλοις ἀναπεσεῖν ἐπὶ τὴν γῆν· καὶ λαβὼν τοὺς ἑπτὰ ἄρτους καὶ τοὺς ἰχθύας, εὐχαριστήσας ἔκλασε· καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, οἱ δὲ μαθηταὶ τῷ ὄχλῳ· καὶ ἔφαγον πάντες καὶ ἐχορτάσθησαν· καὶ ἦραν τὸ περισσεῦον τῶν κλασμάτων ἑπτὰ σπυρίδας πλήρεις· οἱ δὲ ἐσθίοντες ἦσαν τετρακισχίλιοι

ἄνδρες χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων· καὶ ἀπολύσας τοὺς ὄχλους ἀνέβη εἰς τὸ πλοῖον· καὶ ἦλθεν εἰς τὰ ὅρια Μαγδαλά· τέλος·

ΚΥ Θ… ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον·

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἠνάγκασεν ὁ Ἰ(ησοῦ)ς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον· καὶ προάγειν αὐτὸν εἰς τὸ πέραν, ἕως οὗ ἀπολύσῃ τοὺς ὄχλους· καὶ ἀπολύσας τοὺς ὄχλους ἀνέβη εἰς

τὸ ὄρος κατ' ἰδίαν προσεύξασθαι· ὀψίας δὲ γενομένης μόνος ἦν ἐκεῖ· τὸ δὲ πλοῖον ἤδη μέσον τῆς θαλάσσης ἦν βασανιζόμενον ὑπὸ τῶν κυμάτων· ἦν γὰρ ἐναντίος ὁ ἄνεμος· τετάρτῃ δὲ φυλακῇ τῆς νυκτὸς ἀπῆλθε πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰ(ησοῦ)ς περιπατῶν ἐπὶ τῆς θαλάσσης· καὶ ἰδόντες αὐτὸν ἐπὶ τῆς θαλάσσης περιπατοῦντα·

ἐταράχθησαν
λέγοντες· ὅτι
φάντασμά ἐστι·
καὶ ἀπὸ τοῦ
φόβου ἔκραξαν·
εὐθέως
δὲ ἐλάλησεν
αὐτοῖς ὁ ἰς + λέ
γων· θαρσεῖ
τε· ἐγώ εἰμι·
μὴ φοβεῖσθε +
ἀποκριθεὶς
δὲ αὐτῷ ὁ πέ
τρος εἶπεν·
κε εἰ
σὺ εἶ· κέλευ
σόν με πρὸς
σὲ ἐλθεῖν ἐπὶ
τὰ ὕδατα +
ὁ δὲ εἶπεν + ἐλ
θέ· καὶ καταβὰς
ἀπὸ τοῦ πλοίου
ὁ πέτρος περι

ἐπάτησεν ἐπὶ
τὰ ὕδατα ἐλθεῖν
πρὸς τὸν ἰν +
βλέπων δὲ τὸν
ἄνεμον ἰσ
χυρὸν· ἐφοβή
θη· καὶ ἀρξά
μενος καταπον
τίζεσθαι
ἔκραξε λέγων +
κε σῶσόν
με + εὐθέως
δὲ ὁ ἰς ἐκ
τείνας τὴν
χεῖρα ἐπελά
βετο αὐτοῦ
καὶ λέγει αὐ
τῷ + ὀλιγό
πιστε· εἰς τί
ἐδίστασας·
καὶ ἐμβάντων
αὐτῶν εἰς

ρὸς τὸ πλ
οῖον ἐ
κόπα
σεν ὁ ἄ
νε(μος)
+ οἱ δὲ ἐν
τῷ πλοίῳ ἐλθόν
τες προσεκύ
νησαν αὐτῷ
λέγοντες·
ἀληθῶς
θῦ υἱὸς εἶ
καὶ διαπε
ράσαντες
ἦλθον
εἰς τὴν
γῆν γεννησα
ρέτ·

Τῇ κυ(ριακῇ) μετὰ τὰ φῶτα εὐ(αγγέλιον) ἐκ μάρ(κον)

Τῷ καιρῷ ἐκεί-
νῳ· ἦλθεν ὁ
ἰ(ησοῦ)ς ἀπὸ ναζαρὲ-
θ τῆς γαλιλαί-
ας· καὶ ἐβαπ-
τίσθη ὑπὸ ἰω-
άννου εἰς τὸν
ἰορδάνην· καὶ
εὐθέως ἀνα-
βαίνων ἀπὸ
τοῦ ὕδατος,
εἶδεν σχιζομέ-
νους τοὺς οὐ-
ρανούς· καὶ
τὸ πν(εῦμ)α ὡσεὶ
περιστερὰν κα-
ταβαῖνον ἐπ' αὐ-
τόν· καὶ φω-
νὴ ἐγένετο ἐκ
τῶν οὐρανῶν·
σὺ εἶ ὁ υἱός μου
ὁ ἀγαπητὸς ἐν
σοὶ ηὐδόκησα·
καὶ εὐθέως τὸ
πν(εῦμ)α αὐτὸν ἐκ-
βάλλει εἰς τὴν
ἔρημον· καὶ
ἦν ἐκεῖ ἐν τῇ ἐ-
ρήμῳ· ἡμέ-
ρας τεσσαράκον-
τα πειραζόμε-
νος ὑπὸ τοῦ
σατανᾶ· καὶ
ἦν μετὰ τῶν θη-
ρίων· καὶ οἱ ἄγγε-
λοι διηκόνουν
αὐτῷ· μετὰ
δὲ τὸ παραδο-
θῆναι τὸν ἰω-
άννην ἦλθεν
ὁ ἰ(ησοῦ)ς εἰς τὴν γα-
λιλαίαν· κη-
ρύσσων τὸ εὐ-
αγγέλιον τῆς βα-
σιλείας τοῦ θ(εο)ῦ·
καὶ λέγων· ὅ-
τι πεπλήρωται
ὁ καιρὸς· καὶ
ἤγγικεν ἡ βα-
σιλεία τοῦ θ(εο)ῦ·
μετανοεῖτε καὶ
πιστεύετε ἐν τῷ
εὐαγγελίῳ. τέλος
Τῇ β' τῆς α' ἑβδ(ομάδος)
ἐκ τοῦ κατὰ μάρκον

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ·
περιπατῶν
ὁ ἰ(ησοῦ)ς παρὰ τὴν θά-
λασσαν τῆς γα-
λιλαίας, εἶδεν σίμω-
να καὶ ἀνδρέαν
τὸν ἀδελφὸν αὐ-
τοῦ βάλλοντας
ἀμφίβληστρον
ἐν τῇ θαλάσσῃ· ἦ-
σαν γὰρ ἁλιεῖς·
καὶ εἶπεν αὐτοῖς
ὁ ἰ(ησοῦ)ς· δεῦτε ὀπί-
σω μου· καὶ ποι-
ήσω ὑμᾶς ἁ-
λιεῖς ἀνθρώπων·
καὶ εὐθέως ἀ-
φέντες τὰ δίκ-
τυα ἠκολούθη-
σαν αὐτῷ· καὶ
προβὰς ἐκεῖθεν
ὀλίγον, εἶδεν ἰά-
κωβον τὸν τοῦ ζε-

ζεβεδαίου· ἰς
ἰωάννην τὸν ἀ-
δελφὸν αὐτοῦ
καὶ αὐτοὺς ἐν
τῷ πλοίῳ, κα-
ταρτίζοντας
τὰ δίκτυα· καὶ
εὐθέως ἐκάλε-
σεν αὐτούς. +
καὶ ἀφέντες τὸν
πατέρα αὐτῶν ζε-
βεδαῖον· μετὰ
τῶν μισθωτῶν
ἀπῆλθον ὀπί-
σω αὐτοῦ, καὶ
εἰσπορεύονται
εἰς καπερναούμ·
καὶ εὐ-
θέως τοῖς σάβ-
βασιν εἰσελ-
θὼν εἰς τὴν
συναγωγὴν
ἐδίδασκε καὶ

ἐξεπλήσσοντο
ἐπὶ τῇ διδαχῇ
αὐτοῦ + ἦν
γὰρ διδάσκων
αὐτοὺς ὡς ἐξ-
ουσίαν ἔχων
καὶ οὐχ ὡς οἱ γρ-
αμματεῖς +
τῇ ς' τῆς ε' ἑβδ.
ἐκ τοῦ κατὰ μάρκου
Τῷ καιρῷ ἐκεί-
νῳ ἄνθρωπός τις
ἦν ἔχων πνεῦμα
ἐν τῇ συναγωγῇ
δαιμονίου
ἀκαθάρτου + ἰς
ἀνέκραξε λέγων·
ἔα τί ἡμῖν καὶ
σοί ἰησοῦ ναζαρηνέ·
ἦλθες ἀπολέ-
σαι ἡμᾶς· οἶ-
δά σε τίς εἶ ὁ ἅ-
γιος τοῦ θεοῦ +

καὶ ἐπετίμησεν
αὐτῷ ὁ ἰς λέγων +
φιμώθητι καὶ
ἔξελθε ἐξ αὐ-
τοῦ + καὶ σπα-
ράξαν αὐτὸν
τὸ πνεῦμα τὸ ἀκά-
θαρτον· καὶ
κράξαν φωνῇ
μεγάλῃ ἐξῆλ-
θεν ἐξ αὐτοῦ· καὶ
ἐθαμβήθησαν
πάντες + ὥστε
συζητεῖν πρὸς
ἑαυτοὺς λέγον-
τας· τί ἐστι τοῦ-
το· τίς ἡ καινὴ
διδαχὴ αὕτη· ὅ-
τι κατ' ἐξουσίαν
καὶ τοῖς πνεύ-
μασι τοῖς ἀκα-
θάρτοις ἐπιτάσ-
σει· καὶ ὑπακού-

ουσιν αὐτῷ +
καὶ ἐξῆλθεν ἡ
ἀκοὴ αὐτοῦ εὐ-
θὺς εἰς ὅλην τὴν
περίχωρον τῆς
γαλιλαίας +
κατὰ μάρκον +
Τῷ καιρῷ ἐκεί-
νῳ ἐξελθὼν
ὁ ἰς ἐκ τῆς συναγω-
γῆς ἦλθεν εἰς τὴν οἰ-
κίαν σίμωνος
καὶ ἀνδρέου,
μετὰ ἰακώβου
καὶ ἰωάννου +
ἡ δὲ πενθερὰ
σίμωνος
κατέκειτο πυρέ-
σσουσα + καὶ
εὐθέως λέγου-
σιν αὐτῷ περὶ
αὐτῆς· καὶ προ-
σελθὼν ἤγειρεν
αὐτὴν κρατή-

τήσας τῆς χειρὸς
αὐτῆς + καὶ ἀ-
φῆκεν αὐτὴν
ὁ πυρετὸς εὐ-
θέως καὶ διη-
κόνει αὐτοῖς +
• Ὀψίας δὲ γενομέ-
νης · ὅτε
ἔδυ ὁ ἥλιος ἔ-
φερον πρὸς
αὐτὸν πάντας
τοὺς κακῶς
ἔχοντας · καὶ
τοὺς δαιμονι-
ζομένους · καὶ
ἦν ὅλη ἡ πόλις
ἐπισυνη-
γμένη πρὸς τὴν
θύραν · καὶ ἐ-
θεράπευσε πο-
λλοὺς κακῶς
ἔχοντας ποι-
κίλαις νόσοις ·

καὶ δαιμόνια
πολλὰ ἐξέβα-
λεν + καὶ οὐκ
ἤφιε λαλεῖν
τὰ δαιμόνια
ὅτι ᾔδεισαν αὐ-
τόν ∸ τῇ πρ
ἐκ τοῦ κ[ατὰ] Μάρκ[ον]
Τῷ καιρῷ ἐ-
κείνῳ ἦσαν
οἱ μαθηταὶ
Ἰωάννου καὶ
οἱ Φαρισαῖοι
νηστεύοντες ·
καὶ ἔρχονται
καὶ λέγουσιν
αὐτῷ + διὰ
τί οἱ μαθηταὶ
Ἰωάννου καὶ
οἱ τῶν Φαρισαί-
ων νηστεύου-
σιν οἱ δὲ σοὶ μα-
θηταὶ οὐ νηστεύ-

ουσιν + εἶ-
πεν αὐτοῖς ὁ ις
μὴ δύνανται
οἱ υἱοὶ τοῦ νυ-
μφῶνος, ἐν ᾧ
ὁ νυμφί-
ος μετ᾽ αὐτῶν
ἐστί, νηστεύ-
ειν ὅσον χρό-
νον μεθ᾽ ἑαυ-
τῶν ἔχουσι
τὸν νυμφίον
οὐ δύνανται
νηστεύειν + ἐ-
λεύσονται δὲ
ἡμέραι ὅταν
ἀπαρθῇ ἀπ᾽ αὐ-
τῶν ὁ νυμφίος
καὶ τότε νη-
στεύσουσιν ἐ-
ν ἐκείνῃ τῇ ἡμέ-
ρᾳ + οὐδεὶς δὲ

ἐπίβλημα ῥά-
κους ἀγνάφου
ἐπιράπτει ἐπὶ
ἱματίῳ παλαι-
ῷ · εἰ δὲ μή, αἴ-
ρει τὸ πλήρω-
μα αὐτοῦ · τὸ
καινὸν τοῦ πα-
λαιοῦ + καὶ χεῖ-
ρον σχίσμα γί-
νεται + καὶ οὐ-
δεὶς βάλλει οἶ-
νον νέον εἰς
• ἀσκοὺς παλαι-
ούς · εἰ δὲ μή,
ῥήσσει ὁ οἶνος
ὁ νέος τοὺς
ἀσκούς · καὶ ὁ
οἶνος ἐκχεῖται
καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀ-
πολοῦνται +
ἀλλ᾽ οἶνον νέ-

ρη· φοσ ας καὶ οἰσ
καμονοισ ψαλ
πόομ· – Σα ι'
ἐκ τοῦ κατὰ ματ-
θαῖον· τῷ καιρῷ ἐκεί-
νῳ· προσῆλ-
θον οἱ τὰ δί-
δραχμα λαμβά-
νοντες τῷ πέ-
τρῳ καὶ εἶπον·
ὁ διδάσκαλος
ὑμῶν οὐ τε-
λεῖ τὰ δίδραχ-
μα· λέγει· ναί·
καὶ ὅτε εἰσῆλ-
θεν εἰς τὴν οἰ-
κίαν προέφ-
θασεν αὐτὸν
ὁ ἰς· λέγων·
τί σοι δοκεῖ σί-
μων· οἱ βα-
σιλεῖς τῆς γῆς

ἀπὸ τίνων λα-
μβάνουσιν τέ-
λη ἢ κῆνσον·
ἀπὸ τῶν υἱῶν
αὐτῶν ἢ ἀπὸ τῶν
ἀλλοτρίων·
λέγει αὐτῷ ὁ πέ-
τρος· ἀπὸ
τῶν ἀλλοτρίων·
ἔφη αὐτῷ ὁ ἰς·
ἄρα γε ἐλεύθερ-
οί εἰσιν οἱ υἱοί·
ἵνα δὲ μὴ σκαν-
δαλίσωμεν αὐ-
τούς· πορευ-
θεὶς εἰς τὴν θά-
λασσαν· βά-
λε ἄγκιστρον·
καὶ τὸν ἀνα-
βάντα πρῶ-
τον ἰχ-
θὺν ἆρον·

καὶ ἀνοίξας τὸ
στόμα αὐτοῦ
εὑρήσεις στα-
τῆρα· ἐκεῖ-
νον λαβὼν δὸς
αὐτοῖς ἀντὶ ἐ-
μοῦ καὶ σοῦ·
ἐν ἐκείνῃ τῇ
ὥρᾳ προσῆλ-
θον οἱ μαθηταὶ
τῷ ἰυ λέγον-
τες· τίς ἄρα
μείζων ἐστὶ
ἐν τῇ βασι-
λείᾳ τῶν οὐ-
ρανῶν· καὶ
προσκαλεσά-
μενος ὁ ἰς πα-
ιδίον ἔστησεν
αὐτὸ ἐν μέ-
σῳ αὐτῶν καὶ
εἶπεν· ἀμὴν
λέγω ὑμῖν·

ἐὰν μὴ
στραφῆτε καὶ
γένησθε ὡς τὰ
παιδία· οὐ
μὴ εἰσέλθητε εἰς
τὴν βασιλεί-
αν τῶν οὐρανῶν·
ὅστις οὖν ταπει-
νώσει ἑαυτὸν
ὡς τὸ παιδί-
ον τοῦτο· οὗ-
τός ἐστιν ὁ μεί-
ζων ἐν τῇ βα-
σιλείᾳ τῶν οὐ-
ρανῶν·
Κυ ι' – τῷ καιρῷ ἐκεί-
νῳ ἄνθρωπός τις
προσῆλθε τῷ
ἰυ γονυπετῶν
καὶ λέγων·
κε ἐλέησόν μου
τὸν υἱόν ὅτι σεληνι-

μιάζεται· καὶ
κακῶς πάσ
χει· πολλά
κις γὰρ πίπτει
εἰς τὸ πῦρ· καὶ
πολλάκις· εἰς
τὸ ὕδωρ·
καὶ προσήνε
γκα αὐτὸν τοῖς
μαθηταῖς σου·
καὶ οὐκ ἠδυ
νήθησαν αὐ
τὸν θεραπεῦ
σαι· καὶ ἀπο
κριθεὶς ὁ ἰς εἶ
πεν· ὦ γενεὰ
ἄπιστος
καὶ διεστραμ
μένη· ἕως
πότε ἔσομαι
μεθ' ὑμῶν·
ἕως πότε ἀ
νέξομαι ὑμῶν·

φέρετέ μοι αὐτὸν
ὧδε· καὶ ἐπε
τίμησεν αὐτῷ
ὁ ἰς· καὶ ἐξῆλθεν
ἀπ' αὐτοῦ τὸ
δαιμόνιον· καὶ
ἐθεραπεύθη
ὁ παῖς ἀπὸ τῆς
ὥρας ἐκείνης·
τότε προσελ
θόντες οἱ μα
θηταὶ τῷ ἰῦ
κατ' ἰδίαν· εἶ
πον· διατί
ἡμεῖς οὐκ ἠ
δυνήθημεν
ἐκβαλεῖν αὐτό·
ὁ δὲ ἰς εἶπεν αὐ
τοῖς· διὰ τὴν
ἀπιστίαν ὑμῶν·
ἀμὴν γὰρ
λέγω ὑμῖν·
ἐὰν ἔχητε πί

στιν ὡς κόκκον
σινάπεως ἐ
ρεῖτε τῷ ὄρει
τούτῳ· μετά
βηθι ἐντεῦθεν
ἐκεῖ· καὶ με
ταβήσεται·
καὶ οὐδὲν ἀδυ
νατήσει ὑμῖν·
τοῦτο δὲ τὸ γέ
νος οὐκ ἐκπο
ρεύεται εἰ μὴ
ἐν προσευχῇ
καὶ νηστείᾳ·
ἀναστρεφο
μένων δὲ αὐτῶν
ἐν τῇ γαλιλαί
ᾳ εἶπεν αὐτοῖς
ὁ ἰς· μέλλει
ὁ υἱὸς τοῦ ἀν
θρώπου παρα
δίδοσθαι εἰς
χεῖρας ἀνθρώπων·

καὶ ἀποκτενοῦ
σιν αὐτόν· καὶ
τῇ τρίτῃ ἡμέ
ρᾳ ἀναστήσε
ται· [illegible]
τῆς β΄ [illegible]
Τῷ καιρῷ ἐ
κείνῳ· συμ
βούλιον ἐποί
ησαν οἱ ἰουδαῖ
οι κατὰ τοῦ ἰῦ·
ὅπως αὐτὸν ἀ
πολέσωσιν·
καὶ ὁ ἰς ἀνεχώ
ρησε μετὰ τῶν
μαθητῶν αὐτοῦ
πρὸς τὴν θά
λασσαν· καὶ
πολὺ πλῆθος
ἀπὸ τῆς γαλι
λαίας ἠκο
λούθησαν αὐ
τῷ· καὶ ἀ

ἀπὸ τῆς Ἰουδαί
ας· καὶ ἀπὸ Ἱε
ροσολύμων
καὶ ἀπὸ τῆς Ἰ
δουμαίας· καὶ
πέραν τοῦ Ἰορ
δάνου· καὶ οἱ
περὶ Τύρον· καὶ
Σιδῶνα πλῆ
θος πολύ· ἀ
κούσαντες ὅσα
ἐποίει, ἦλθον
πρὸς αὐτόν·
καὶ εἶπεν τοῖς
μαθηταῖς αὐ
τοῦ ἵνα πλοι
άριον προσκαρ
τερῇ αὐτῷ διὰ
τὸν ὄχλον·
ἵνα μὴ θλίβω
σιν αὐτόν· πολ
λοὺς γὰρ ἐθε
ράπευσεν·

ὥστε ἐπιπίπ
τειν αὐτῷ ἵνα
αὐτοῦ ἅψων
ται· ὅσοι εἶ
χον μάστιγας·
καὶ τὰ πνεύμα
τα τὰ ἀκάθαρτα·
ὅταν αὐτὸν ἐ
θεώρει, προσ
έπιπτον αὐτῷ
καὶ ἔκραζον λέ
γοντα· ὅτι
σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ
θεοῦ· καὶ πολ
λὰ ἐπετίμα
αὐτοῖς ἵνα μὴ
φανερὸν αὐ
τὸν ποιήσω
σιν: —
τῆς ε ... : ἐκ
τοῦ κατὰ Μάρ
κον
Τῷ καιρῷ ἐκεί
νῳ ἀνέβη

ὁ Ἰσ εἰς τὸ ὄρος·
καὶ προσκα
λεῖται οὓς ἤθε
λεν αὐτός· καὶ
ἀπῆλθον πρὸς
αὐτόν· καὶ
ἐποίησεν δώ
δεκα ἵνα ὦ
σιν μετ' αὐτοῦ·
καὶ ἵνα ἀποστέλ
λῃ αὐτοὺς
κηρύσσειν·
καὶ ἔχειν ἐξου
σίαν θεραπεύ
ειν τὰς νόσους·
καὶ ἐκβάλλειν
τὰ δαιμόνια·
καὶ ἐπέθηκεν
τῷ Σίμωνι
ὄνομα Πέτρον·
καὶ Ἰά
κωβον τὸν

τοῦ Ζεβεδαί
ου· καὶ Ἰωάν
νην τὸν ἀδελ
φὸν τοῦ Ἰα
κώβου· καὶ
ἐπέθηκεν αὐ
τοῖς ὀνόμα
τα Βοανεργές·
ὅ ἐστιν υἱοὶ βρον
τῆς· καὶ Ἀν
δρέαν καὶ Φί
λιππον· καὶ
Βαρθολομαῖ
ον· καὶ Ματ
θαῖον· καὶ Θω
μᾶν· καὶ Ἰά
κωβον τὸν τοῦ
Ἀλφαίου· καὶ
Θαδδαῖον· καὶ
Σίμωνα τὸν Κα
ναναῖον· καὶ
Ἰούδαν Ἰσκαρι

ωτην ὃς καὶ πα-
ρέδωκεν αὐτόν +
καὶ ἔρχονται
εἰς οἶκον· καὶ
συνέρχεται πά-
λιν ὄχλος ὥστε
μὴ δύνασθαι
αὐτοὺς μήτε
ἄρτον φαγεῖν
+ καὶ ἀ-
κούσαντες οἱ
παρ' αὐτοῦ ἐ-
ξῆλθον κρα-
τῆσαι αὐτόν +
ἔλεγον γὰρ ὅτι
ἐξέστη + καὶ
οἱ γραμματεῖς
οἱ ἀπὸ ἱεροσο-
λύμων κα-
ταβάντες ἔλε-
γον + ὅτι βε-
ελζεβοὺλ
ἔχει· καὶ ὅτι

ἐν τῷ ἄρχοντι
τῶν δαιμονί-
ων ἐκβάλλει
τὰ δαιμόνια +
καὶ προσκα-
λεσάμενος
αὐτοὺς ἐν παρα-
βολαῖς + πῶς
δύναται σα-
τανᾶς σατα-
νᾶν ἐκβάλλειν·
καὶ ἐὰν βα-
σιλεία ἐφ' ἑαυ-
τὴν μερισθῇ·
οὐ δύναται στα-
θῆναι ἡ βα-
σιλεία ἐκείνη +
καὶ ἐὰν οἰκία
ἐφ' ἑαυτὴν με-
ρισθῇ· οὐ δύ-
ναται σταθῆ-
ναι ἡ οἰκία
ἐκείνη + καὶ

εἰ ὁ σατανᾶς ἀνέ-
στη ἐφ' ἑαυτὸν
καὶ μεμέρισται·
οὐ δύναται στα-
θῆναι· ἀλλὰ
τέλος ἔχει + οὐ-
δεὶς δύναται
τὰ σκεύη τοῦ
ἰσχυροῦ εἰσελθ-
ὼν εἰς τὴν οἰκίαν
αὐτοῦ διαρπά-
σαι· ἐὰν μὴ
πρῶτον τὸν
ἰσχυρὸν δήσῃ +
καὶ τότε τὴν
οἰκίαν αὐτοῦ
διαρπάσει :
τέλος τῆς β' εὐ
ἐκ τοῦ κατὰ μάρ
τῷ καιρῷ ἐκείνῳ + ἀμὴν
λέγω ὑμῖν +
ὅτι πάντα ἀ-
φεθήσεται τοῖς

υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων
τὰ ἁμαρτήμα-
τα καὶ αἱ βλασ-
φημίαι ὅσας ἂν
βλασφημήσω-
σιν + ὃς δ' ἂν
βλασφημήσῃ
εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἅ-
γιον· οὐκ ἔχει
ἄφεσιν εἰς τὸν
αἰῶνα· ἀλλ'
ἔνοχός ἐστιν αἰ-
ωνίου κρίσε-
ως + ὅτι ἔλε-
γον πνεῦμα ἀκά-
θαρτον ἔχει·
ἔρχονται οὖν·
οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ
καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ·
καὶ ἔξω ἑστῶ-
τες ἀπέστειλαν
πρὸς αὐτὸν φω-
νοῦντες αὐτόν·

καὶ ἐκάθητο περ-
ὶ αὐτὸν ὄχλος +
εἶπον δὲ αὐτῷ·
ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου
καὶ οἱ ἀδελφοί
σου· καὶ αἱ ἀ-
δελφαί σου ἔ-
ξω ζητοῦσί σε +
καὶ ἀποκρι-
θεὶς αὐτοῖς λέγει·
τίς ἐστιν ἡ μήτηρ
μου καὶ οἱ ἀδελ-
φοί μου + καὶ
περιβλεψά-
μενος κύκ-
λῳ τοὺς πε-
ρὶ αὐτὸν καθη-
μένους λέγει·
ἰδοὺ ἡ μήτηρ μου
καὶ οἱ ἀδελφοί
μου + ὃς γὰρ
ἂν ποιήσῃ τὸ

θέλημα τοῦ θεοῦ·
οὗτος ἀδελφός
μου· καὶ ἀ-
δελφή μου· καὶ
μήτηρ ἐστί·
τῆ ε΄ ἐκ κατὰ μάρ
τῷ καιρῷ ἐκεί-
νῳ· ἤρξατο
ὁ ἰς διδάσκειν
παρὰ τὴν θά-
λασσαν· καὶ
συνήχθη πρὸς
αὐτὸν ὄχλος
πολύς· ὥστε
αὐτὸν ἐμβάντα
εἰς τὸ πλοῖ-
ον· καθῆσθαι
ἐν τῇ θαλάσσῃ +
καὶ πᾶς ὁ ὄχλος
πρὸς τὴν θάλασ-
σαν ἐπὶ τῆς γῆς
ἦν· καὶ ἐδίδασ-
κεν αὐτοὺς

ἐν παραβολαῖς
πολλά· καὶ ἔλεγεν
αὐτοῖς ἐν τῇ δι-
δαχῇ αὐτοῦ +
ἀκούετε· ἰδοὺ
ἐξῆλθεν ὁ σπεί-
ρων τοῦ σπεῖ-
ραι τὸν σπόρον
αὐτοῦ· καὶ ἐγέ-
νετο ἐν τῷ σπεί-
ρειν· ὃ μὲν ἔπε-
σεν παρὰ τὴν
ὁδὸν καὶ ἦλθε
τὰ πετεινὰ τοῦ
οὐρανοῦ· καὶ κα-
τέφαγον αὐτό·
καὶ ἄλλο ἔπεσεν
ἐπὶ τὸ πετρῶ-
δες· ὅπου οὐκ
εἶχεν γῆν
πολλὴν + καὶ
εὐθέως ἐξα-
νέτειλεν διὰ

τὸ μὴ ἔχειν βά-
θος γῆς + ἡλί-
ου δὲ ἀνατεί-
λαντος ἐκαυμα-
τίσθη· καὶ διὰ
τὸ μὴ ἔχειν
ῥίζαν ἐξηράν-
θη + καὶ ἄλλο
ἔπεσεν εἰς τὰς
ἀκάνθας· καὶ
ἀνέβησαν αἱ
ἄκανθαι· καὶ
συνέπνιξαν αὐ-
τὸ· καὶ καρπὸν
οὐκ ἔδωκεν +
καὶ ἄλλο ἔπεσεν
εἰς τὴν γῆν τὴν
καλήν· καὶ ἐδί-
δου καρπὸν ἀ-
ναβαίνοντα
καὶ αὐξανόμε-
να· καὶ ἔφε-
ρεν· ἓν τριά-

κοντα· καὶ ἐν
ἑξήκοντα καὶ
ἐν ἑκατόν· +
Καὶ ἔλεγεν αὐ-
τοῖς· ὁ ἔχων ὦ-
τα ἀκούειν
ἀκουέτω· :-
τῇ πα(ρασκευῇ) α΄ τῆς ε΄
εὐ(αγγέλιον) ἐκ τοῦ
Κατὰ Μάρκον :-
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ
ἤρξατο
ὁ Ἰς διδάσκειν
παρὰ τὴν θά-
λασσαν· ἀκούετε·

Τῷ καιρῷ ἐκεί-
νῳ· ἠρώτη-
σαν τὸν Ἰν οἱ μα-
θηταὶ αὐτοῦ
τὴν παραβο-
λὴν ταύτην·
Καὶ λέγει αὐτοῖς·
ὑμῖν δέδοται
γνῶναι τὰ μυ-
στήρια τῆς βα-
σιλείας τοῦ
θῦ + ἐκείνοις
δὲ τοῖς ἔξω ἐν
παραβολαῖς
τὰ πάντα γίνε-
ται· ἵνα
βλέποντες
βλέπωσι καὶ
μὴ ἴδωσιν·
καὶ ἀκούοντες
ἀκούωσι καὶ
μὴ συνιῶσι
μήποτε ἐ-

πιστρέψωσι
καὶ ἀφεθῇ αὐτοῖς
τὰ ἁμαρτήματα
αὐτῶν + καὶ
λέγει αὐτοῖς·
οὐκ οἴδατε τὴν
παραβολὴν
ταύτην· καὶ
πῶς πάσας
τὰς παραβο-
λὰς γνώσεσθε·
ὁ σπείρων τὸν λόγον
σπείρει· οὗτοι
δέ εἰσιν οἱ πα-
ρὰ τὴν ὁδόν ὅπου
σπείρεται ὁ λόγος· καὶ ὅ-
ταν ἀκούσω-
σιν· εὐθέως
ἔρχεται ὁ σα-
τανᾶς· καὶ αἴ-
ρει τὸν λόγον τὸν

τὸν ἐσπαρμέ-
νον ἐν ταῖς καρ-
δίαις αὐτῶν·
Καὶ οὗτοί εἰσιν
ὁμοίως οἱ ἐπὶ
τὰ πετρώδη
σπειρόμενοι·
οἳ ὅταν ἀκού-
σωσι τὸν λό-
γον· εὐθέως
μετὰ χαρᾶς
λαμβάνουσιν
αὐτόν· καὶ
οὐκ ἔχουσι ῥί-
ζαν ἐν ἑαυτοῖς
ἀλλὰ πρόσκαι-
ροί εἰσιν· εἶτα γε-
νομένης θλί-
ψεως ἢ διωγμοῦ
διὰ τὸν λόγον
εὐθέως σκανδαλί-
ζονται·

...ζονται· καὶ οὗτοί εἰσιν οἱ εἰς τὰς ἀκάνθας σπειρόμενοι· οὗτοί εἰσιν οἱ τὸν λόγον ἀκούσαντες· καὶ αἱ μέριμναι τοῦ αἰῶνος τούτου καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλούτου καὶ αἱ περὶ τὰ λοιπὰ ἐπιθυμίαι εἰσπορευόμεναι συμπνίγουσι τὸν λόγον· καὶ ἄκαρπος γίνεται. καὶ οὗτοί εἰσιν οἱ ἐπὶ τὴν γῆν τὴν καλὴν σπαρέντες· οἵτινες ἀκούουσι τὸν λόγον

καὶ παραδέχονται· καὶ καρποφοροῦσιν ἓν τριάκοντα καὶ ἓν ἑξήκοντα καὶ ἓν ἑκατόν. καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· μήτι ὁ λύχνος ἔρχεται ἵνα ὑπὸ τὸν μόδιον τεθῇ· ἢ ὑπὸ τὴν κλίνην; οὐχ ἵνα ἐπὶ τὴν λυχνίαν ἐπιτεθῇ; οὐ γάρ ἐστι κρυπτὸν ὃ ἐὰν μὴ φανερωθῇ· οὐδὲ ἐγένετο ἀπόκρυφον ἀλλ' ἵνα εἰς φανερὸν ἔλθῃ. εἴ τις ἔχει ὦτα ἀκούειν ἀκουέτω.

[illegible] Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· προσῆλθον οἱ φαρισαῖοι τῷ Ἰησοῦ πειράζοντες αὐτὸν καὶ λέγοντες· εἰ ἔξεστιν ἀνθρώπῳ ἀπολῦσαι τὴν γυναῖκα αὐτοῦ κατὰ πᾶσαν αἰτίαν· ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· οὐκ ἀνέγνωτε ὅτι ὁ ποιήσας ἀπ' ἀρχῆς ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς· καὶ εἶπεν· ἕνεκεν τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ· καὶ προσκολληθήσεται τῇ γυναικὶ αὐτοῦ· καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν· ὥστε οὐκέτι εἰσὶ δύο· ἀλλὰ σὰρξ μία· ὃ οὖν ὁ θεὸς συνέζευξεν ἄνθρωπος μὴ χωριζέτω· λέγουσιν αὐτῷ· τί οὖν Μωσῆς ἐνετείλατο δοῦναι βιβλίον ἀποστασίου καὶ

απολυσαι αυ
την + λεγει αυ
τοις + οτι μωυ
σης προς την
σκληροκαρδι
αν υμων ε
πετρεψεν υ
μιν απολυσαι
τας γυναικας
υμων + απ
αρχης δε ου
γεγονεν ουτως +
λεγω δε υμιν
οτι ος αν απο
λυση την γυναι
κα αυτου μη
επι πορνεια
και γαμηση αλ
λην μοιχαται +
και ο απολελυ
μενην γαμησας
μοιχαται + λε
γουσιν αυτω οι

μαθηται αυτου +
ει ουτως εστιν η αι
τια του ανθρωπου
μετα της γυν
αικος ου συμ
φερει γαμησαι +
ο δε ειπεν αυτοις
ου παντες χωρου
σι τον λογον του
τον + αλλ οις δε
δοται + εισιν
γαρ ευνουχοι οι
τινες εκ κοιλι
ας μητρος εγεννη
θησαν ουτως +
και εισιν ευνου
χοι οι τινες
ευνουχισθησαν
υπο των ανθρωπων +
και εισιν ευνουχοι
οι τινες ευνουχισαν
εαυτους δια την

βασιλειαν των ουρανων
ο δυναμενος χωρειν
χωρειτω +
κυριακη ια
τω καιρω εκεινω ει
πεν ο κυριος την
παραβολην
ταυτην +
ομοια εστιν η
βασιλεια των ουρανων
ανθρωπω βα
σιλει ος
ηθελησεν συναι
ραι λογον με
τα των δουλων
αυτου + αρξα
μενου δε αυ
του συναιρειν
προσηνεχθη
αυτω εις οφει
λετης μυ

ριων ταλαντων +
μη εχοντος
αυτου αποδου
ναι εκελευσεν
αυτον ο κυριος αυτου
πραθηναι + και
την γυναικα αυ
του και τα
τεκνα + και
παντα οσα ειχεν
και αποδοθη
ναι + πεσων
ουν ο δουλος προ
σεκυνει αυτω +
λεγων + κυριε
μακροθυμησον
επ εμοι + και
παντα σοι αποδωσω +
σπλαγχνισθεις
δε ο κυριος του δου
λου εκεινου α
πελυσεν αυτον +
και το δανειον

φῆκεν αὐτῷ
• ἐξελθὼν δὲ ὁ δοῦ-
λος ἐκεῖνος
εὗρεν ἕνα τῶν
συνδούλων
αὐτοῦ • ὃς ὤφει-
λεν αὐτῷ ἑ-
κατὸν δηνά-
ρια καὶ κρα-
τήσας αὐτὸν ἔ-
πνιγε λέγων
ἀπόδος μοι
εἴ τι ὀφείλεις
πεσὼν οὖν ὁ
σύνδουλος
αὐτοῦ εἰς τοὺς
πόδας αὐτοῦ
παρεκάλει αὐ-
τὸν λέγων • μα-
κροθύμησον
ἐπ' ἐμοὶ καὶ ἀ-
ποδώσω σοι +
ὁ δὲ οὐκ ἤθελεν +

ἀλλὰ ἀπελθὼν ἔβα-
λεν αὐτὸν εἰς
τὴν φυλακὴν ἕ-
ως οὗ ἀποδῷ τὸ ὀ-
φειλόμενον
ἰδόντες
δὲ οἱ σύνδου-
λοι αὐτοῦ τὰ γε-
νόμενα
ἐλυπήθησαν
σφόδρα + καὶ
ἐλθόντες διε-
σάφησαν τῷ κ(υρί)ῳ
αὐτῶν πάντα τὰ
γενόμενα + τό-
τε προσκα-
λεσάμενος αὐ-
τὸν ὁ κ(ύριο)ς αὐτοῦ
λέγει αὐτῷ +
δοῦλε πονη-
ρὲ πᾶσαν τὴν ὀ-
φειλὴν ἐκείνην
ἀφῆκά σοι • ἐ(πεὶ)

παρεκάλεσάς με
οὐκ ἔδει
καὶ σὲ ἐλεῆσαι
τὸν σύν-
δουλόν σου ὡς
καὶ ἐγὼ σὲ
ἠλέησα • καὶ
ὀργισθεὶς ὁ κ(ύριο)ς
αὐτοῦ παρέ-
δωκε τοῖς βα-
σανισταῖς ἕως
οὗ ἀποδῷ πᾶν
τὸ ὀφειλόμε-
νον αὐτῷ +
• οὕτως καὶ ὁ
πατήρ μου ὁ ἐπου-
ράνιος ποιή-
σει ὑμῖν ἐὰν μὴ ἀφῆ-
τε ἕ-
κάστος τῷ ἀ-
δελφῷ αὐτοῦ
ἀπὸ τῶν καρ-
διῶν ὑμῶν τὰ

παραπτώματα αὐτῶν
[illegible] τοῦ αὐτοῦ [illegible] :
[illegible]
[illegible] προσ[illegible] : Κα(τὰ) μαρ(κον) :
[illegible] ὁ Κ(ύριο)ς [illegible]
πετε τί ἀκού-
ετε • ἐν ᾧ
μέτρῳ μετρεῖτε
μετρηθήσετ-
αι ὑμῖν καὶ προσ-
τεθήσεται ὑ-
μῖν τοῖς ἀκ-
ουσιν + ὃς γὰρ
ἂν ἔχῃ δοθήσε-
ται αὐτῷ + καὶ
ὃς οὐκ ἔχει • καὶ
ὃ ἔχει ἀρθήσε-
ται ἀπ' αὐτοῦ +
καὶ ἔλεγεν αὐ-
τοῖς οὕτως ἐ-
στὶν ἡ βασιλεία
τοῦ θ(εο)ῦ ὡς ἐ-
ἂν ἄν(θρωπ)ος • [illegible]

τὸν σπόρον ἐπὶ
τῆς γῆς·
καὶ καθεύδῃ καὶ
ἐγείρηται νύκτα
καὶ ἡμέραν· καὶ ὁ σπό-
ρος βλαστάνῃ
καὶ μηκύνηται
ὡς οὐκ οἶδεν
αὐτός· αὐτο-
μάτη γὰρ ἡ γῆ
καρποφορεῖ· πρῶ-
τον χόρτον· εἶ-
τα στάχυν· εἶ-
τα πλήρης σῖ-
τον ἐν τῷ στάχυϊ·
ὅταν δὲ πα-
ραδῷ ὁ καρπὸς
εὐθέως ἀποστέλλει
τὸ δρέπανον·
ὅτι παρέστηκεν
ὁ θερισμός· καὶ
ἔλεγε· πῶς ὁμοιώ-

σωμεν τὴν βασι-
λείαν τοῦ θεοῦ·
ἢ ἐν ποίᾳ παραβολῇ
παραβάλωμεν
αὐτήν· ὡς κόκκῳ
σινάπεως· ὃς ὅταν
σπαρῇ ἐπὶ τῆς
γῆς· μικρότε-
ρος πάντων τῶν
σπερμάτων ἐστὶ
τῶν ἐπὶ τῆς γῆς·
καὶ ὅταν σπαρῇ
ἀναβαίνει καὶ
γίνεται πάντων
τῶν λαχάνων μεί-
ζων· καὶ ποιεῖ
κλάδους μεγάλους·

ὥστε δύνασθαι
ὑπὸ τὴν σκιὰν
αὐτοῦ τὰ πετει-
νὰ τοῦ οὐρανοῦ
κατασκηνοῦν·
καὶ τοιαύταις
παραβολαῖς
ἐλάλει αὐτοῖς
τὸν λόγον·
καθὼς ἠδύναν-
το ἀκούειν·
χωρὶς δὲ παρα-
βολῆς οὐκ ἐ-
λάλει αὐτοῖς·
τῇ Γ τῆς Γ ἑβδ
ἐκ τοῦ καιροῦ ἐ-
κείνου· εἶπεν ὁ
ις τοῖς μαθη-
ταῖς αὐτοῦ· ὀ-
ψίας γενομέ-
νης διέλθωμεν

εἰς τὸ πέραν·
καὶ ἀφέντες τὸν
ὄχλον· παρα-
λαμβάνουσιν
αὐτὸν ὡς ἦν ἐν
τῷ πλοίῳ· καὶ
ἄλλα δὲ πλοιάρια
ἦν μετ' αὐτοῦ·
καὶ γίνεται λαῖ-
λαψ ἀνέμου
μεγάλη· τὰ
δὲ κύματα
ἐπέβαλλεν εἰς
τὸ πλοῖον· ὥστε
τὸ αὐτὸ ἤδη γε-
μίζεσθαι·
καὶ αὐτὸς ἦν ἐν
τῇ πρύμνῃ
ἐπὶ τὸ προσκε-
φάλαιον κα-
θεύδων· καὶ
διεγείρουσιν
αὐτὸν καὶ λέ-

γουσιν αὐτῷ· δι
δάσκαλε· οὐ
μέλλει σοι ὅτι
ἀπολλύμεθα·
καὶ διεγερθεὶς
ἐπετίμησεν τῷ
ἀνέμῳ καὶ εἶ
πεν τῇ θαλάσ
σῃ· σιώπα
πεφίμωσο·
καὶ ἐκόπασεν
ὁ ἄνεμος· καὶ
ἐγένετο γαλή
νη μεγάλη + καὶ
εἶπ(εν) αὐτ(οῖς) + τί δειλοί ἐστε ὀ
λιγόπιστοι +
πῶς οὐκ ἔχετε
πίστιν + καὶ ἐ
φοβήθησαν
φόβον μέγαν·
καὶ εἶπον πρὸς
ἀλλήλους +
τίς ἄρα οὗτος

ἐστὶν· ὅτι καὶ ὁ
ἄνεμος· καὶ ἡ
θάλασσα ὑπα
κούουσιν αὐτῷ·
τῇ β' τῆς ε' ἑβδ(ομάδος)
ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκ(ον)
ῳ καιρῷ ἐκεί
νῳ· ἦλθ
ον εἰς τὸ πέραν τῆς
θαλάσσης εἰς
τὴν χώραν τῶν
Γαδαρηνῶν +
καὶ ἐξελθόντι
αὐτῷ ἐκ τοῦ
πλοίου· εὐθέ
ως ἀπήντησεν
αὐτῷ ἐ
κ τῶν μνη
μείων ἄνθρωπος
ἐν πνεύματι ἀκαθάρ
τῳ + ὃς τὴν
κατοίκησιν
εἶχεν ἐν τοῖς

μνήμασιν· καὶ
οὔτε ἀλύσε
σιν· οὐδεὶς ἐ
δύνατο αὐτὸν
δῆσαι· διὰ τὸ
αὐτὸν πολλά
κις πέδαις καὶ
ἁλύσεσιν δε
δέσθαι· καὶ δι
εσπάσθαι ὑ
π' αὐτοῦ τὰς ἁ
λύσεις καὶ τὰς
πέδας συν
τετρῖφθαι +
καὶ οὐδεὶς ἴσχυ
εν αὐτὸν δα
μάσαι· καὶ διὰ
παντὸς νυ
κτὸς καὶ ἡμέ
ρας· ἐν τοῖς
μνήμασιν ἦν
καὶ ἐν τοῖς ὄρε
σιν ἦν κρά

ζων καὶ κατα
κόπτων ἑαυ
τὸν λίθοις +
ἰδὼν δὲ τὸν Ἰ(ησοῦ)ν ἀπὸ
μακρόθεν ἔ
δραμεν καὶ προσ
εκύνησεν αὐτῷ +
καὶ κράξας φω
νῇ μεγάλῃ
λέγει + τί
ἐμοὶ καὶ σοὶ Ἰ(ησο)ῦ
υἱὲ τοῦ θ(εο)ῦ τοῦ
ὑψίστου + ὁρ
κίζω σε τὸν
θ(εὸ)ν μή με βα
σανίσῃς + ἔ
λεγεν γὰρ αὐτῷ +
ἔξελθε τὸ πν(εῦμ)α
τὸ ἀκάθαρτον
ἐκ τοῦ ἀν(θρώπ)ου·
καὶ ἐπηρώτα
αὐτὸν τί ὄνομά
σοι + καὶ ἀπε

ρι λέγ + λεγεὼν
ὄνομά μοι·
ὅτι πολλοί ἐσ-
μέν + καὶ πα-
ρεκάλει αὐτὸν
πολλὰ ἵνα
μὴ ἀποστείλῃ
αὐτοὺς ἔξω +
τῆς χώρας·
ἦν δὲ ἐκεῖ ἀγέ-
λη χοίρων με-
γάλη βοσκο-
μένη πρὸς τῷ
ὄρει + καὶ πα-
ρεκάλεσαν αὐ-
τὸν πάντες οἱ
δαίμονες λέ-
γοντες πέμ-
ψον ἡμᾶς εἰς
τοὺς χοίρους
ἵνα εἰς αὐτοὺς
εἰσέλθωμεν +
καὶ ἐπέτρεψεν

αὐτοῖς εὐθέως
ὁ ἰς + καὶ ἐξελ-
θόντα τὰ πνεύμα-
τα τὰ ἀκάθαρ-
τα· εἰσῆλθον
εἰς τοὺς χοίρους +
καὶ ὥρμησεν
ἡ ἀγέλη· κατὰ
τοῦ κρημνοῦ
εἰς τὴν θάλασ-
σαν + ἦσαν
δὲ ὡς δισχίλι-
οι + καὶ ἐπνί-
γοντο ἐν τῇ θα-
λάσσῃ + καὶ οἱ
βόσκοντες τοὺς
χοίρους ἔφυ-
γον· καὶ ἀπή-
γγειλαν εἰς τὴν
πόλιν καὶ εἰς
τοὺς ἀγροὺς +
καὶ ἦλθον ἰδεῖν
τὸ γεγονὸς +

καὶ ἔρχονται
πρὸς τὸν ἰν̅ καὶ
θεωροῦσιν τὸν
δαιμονιζόμε-
νον· καθήμενον
καὶ ἱματισμέ-
νον· καὶ σωφρο-
νοῦντα τὸν ἐσχη-
κότα τὸν λεγεῶ-
να· καὶ ἐφο-
βήθησαν·
καὶ διηγήσαν-
το αὐτοῖς οἱ ἰ-
δόντες· πῶς ἐγέ-
νετο τῷ δαι-
μονιζομένῳ·
καὶ περὶ τῶν χοί-
ρων καὶ ἤρξαν-
το παρακαλεῖν
αὐτὸν ἀπελθεῖν
ἀπὸ τῶν ὁρίων
αὐτῶν + καὶ
ἐμβαίνοντος αὐ-

τοῦ εἰς τὸ πλοῖ-
ον παρεκάλει
αὐτὸν ὁ δαιμο-
νισθεὶς ἵνα μετ'
αὐτοῦ ᾖ· ὁ δὲ
οὐκ ἀφῆκεν αὐ-
τόν· ἀλλὰ λέ-
γει αὐτῷ·
ὕπαγε εἰς τὸν
οἶκόν σου· πρὸς
τοὺς σοὺς καὶ ἀ-
νάγγειλον αὐτοῖς +
ὅσα σοι ὁ κς πε-
ποίηκεν καὶ ἠ-
λέησέ σε· καὶ ἀ-
πῆλθεν καὶ ἤρ-
ξατο κηρύσ-
σειν ἐν τῇ δε-
καπόλει· ὅσα
ἐποίησεν αὐτῷ
ὁ ἰς :
τῆ ε̅ τῆς ...
ἐκ τοῦ κατὰ μάρ :

British Museum

Τῷ καιρῷ ἐκεί-
νῳ ἄρχων τις τῷ
ἰ(ησο)ῦ προσῆλθεν
ἀρχισυνάγωγος
ὀνόματι
ἰάειρος· καὶ
ἰδὼν αὐτὸν
πίπτει πρὸς τοὺς
πόδας αὐτοῦ
αὐτοῦ· καὶ παρε-
κάλει αὐτὸν πολ-
λὰ λέγων ὅτι
τὸ θυγάτριόν
μου ἐσ-
χάτως ἔχει· ἵνα
ἐλθὼν ἐπι-
θῇς αὐτῇ
τὰς χεῖρας ὅπως
σωθῇ καὶ
ζήσεται· καὶ
ἀπῆλθε μετ'
αὐτοῦ· καὶ
ἠκολούθει αὐτῷ

ὄχλος πολὺς· καὶ
καὶ συνέθλιβον
αὐτόν· καὶ γυνή
μία οὖσα ἐν
ῥύσει αἵμα-
τος ἔτη δώ-
δεκα· καὶ πολ-
λὰ παθοῦσα ὑπὸ
πολλῶν ἰα-
τρῶν· καὶ δα-
πανήσασα
τὰ παρ' αὐτῆς
πάντα· καὶ μη-
δὲν ὠφεληθεῖ-
σα, ἀλλὰ μᾶλ-
λον εἰς τὸ χεῖ-
ρον ἐλθοῦσα·
ἀκούσασα πε-
ρὶ τοῦ ἰ(ησο)ῦ ἐλθοῦ-
σα ἐν τῷ ὄχλῳ
ὄπισθεν· ἥ-
ψατο τοῦ κρα-
σπέδου αὐτοῦ

ἔλεγεν γὰρ ὅ-
τι κἂν τῶν ἱμα-
τίων αὐτοῦ ἅ-
ψωμαι σωθή-
σομαι· καὶ εὐ-
θέως ἐξηράν-
θη ἡ πηγὴ τοῦ
αἵματος αὐ-
τῆς· καὶ ἔγνω
τῷ σώματι ὅ-
τι ἴαται ἀ-
πὸ τῆς μάστι-
γος· καὶ εὐ-
θέως ὁ ἰ(ησοῦ)ς ἐπι-
γνοὺς ἐν ἑ-
αυτῷ τὴν ἐξ
αὐτοῦ δύνα-
μιν ἐξελθοῦ-
σαν· ἐπιστρα-
φεὶς ἐν τῷ ὄ-
χλῳ ἔλεγεν· τίς μου
ἥψατο τῶν ἱμα-

τίων· καὶ ἔλεγον
αὐτῷ
οἱ μαθηταὶ αὐ-
τοῦ· βλέπεις
τὸν ὄχλον συν-
θλίβοντά σε·
καὶ λέγεις· τίς
μου ἥψατο;
περιεβλέπετο ἰ-
δεῖν τὴν τοῦτο
ποιήσασαν·
ἡ δὲ γυνὴ φο-
βηθεῖσα καὶ
τρέμουσα, εἰ-
δυῖα ὃ γέγονεν
ἐπ' αὐτῇ ἦλθεν
καὶ προσέπε-
σεν αὐτῷ καὶ
εἶπεν αὐτῷ πᾶ-
σαν τὴν ἀλή-
θειαν· ὁ
δὲ ἰ(ησοῦ)ς εἶπεν αὐ-
τῇ· θάρσει θύγατερ

σου σέσωκέ σε·
ὕπαγε εἰς εἰρήνην·
[illegible]
[illegible]
[illegible]
Τῷ καιρῷ ἐκ(είνῳ)
ἔτι αὐτοῦ λαλοῦ(ντος)
τοῦ ἰυ πρὸς
τοὺς ὄχλους
ἔρχονται ἀπὸ
τοῦ ἀρχισυνα
γώγου λέγοντες
ὅτι ἡ θυγάτηρ
σου ἀπέθανε·
τί ἔτι σκύλλεις
τὸν διδάσκαλον·
ὁ δὲ ἰς εὐθέως
ἀκούσας τὸν
λόγον λαλού
μενον· λέγει τῷ
ἀρχισυναγώγῳ
μὴ φοβοῦ· μό
νον πίστευε καὶ

σωθήσεται·
καὶ οὐκ ἀφῆκεν
οὐδένα αὐτῷ
συνακολουθῆ
σαι· εἰ μὴ πέτρον·
καὶ ἰάκωβον·
καὶ ἰωάννην
τὸν ἀδελφὸν
αὐτοῦ· καὶ ἔρ
χεται εἰς τὸν
οἶκον τοῦ ἀρχι
συναγώγου·
καὶ · καὶ θεω
ρεῖ θόρυβον·
καὶ κλαίοντας·
καὶ ἀλαλάζον
τας πολλά·
καὶ εἰσελθὼν λέ
γει αὐτοῖς· τί
θορυβεῖσθε
καὶ κλαίετε τὸ
παιδίον οὐκ ἀ
πέθανεν ἀλλὰ

καθεύδει· καὶ
κατεγέλων αὐτοῦ·
ὁ δὲ ἐκβαλὼν
ἔξω πάντας· πα
ραλαμβάνει
τὸν πατέρα τοῦ παι
δίου καὶ τὴν μη
τέρα καὶ τοὺς
μετ' αὐτοῦ· καὶ
εἰσπορεύεται
ὅπου ἦν τὸ παι
δίον ἀνακεί
μενον· καὶ κρα
τήσας τῆς χει
ρὸς τοῦ παιδίου
λέγει αὐτῇ· τα
λιθὰ κοῦμι· ὅ
ἐστι μεθερμηνευό
μενον· τὸ
κοράσιον σοὶ
λέγω ἔγειραι·
καὶ εὐθέως
ἀνέστη τὸ

κοράσιον καὶ
περιεπάτει·
ἦν γὰρ ἐτῶν δώ
δεκα· καὶ ἐ
ξέστησαν ἐκστά
σει μεγάλῃ· κ(αὶ)
διεστείλατο
αὐτοῖς πολλὰ
ἵνα μηδεὶς γνῷ
τοῦτο· καὶ εἶ
πεν δοθῆναι
αὐτῇ φαγεῖν·
καὶ ἐξῆλθεν ἐ
κεῖθεν· καὶ ἦλ
θεν εἰς τὴν πα
τρίδα αὐτοῦ·
καὶ ἀκολουθοῦ
σιν αὐτῷ οἱ μα
θηταὶ αὐτοῦ·

[illegible]

Τῷ καιρῷ ἐκεί-
νῳ ἐκπορευομέ-
νου τοῦ ἰυ̅ ἀπὸ
ἱεριχὼ ἠκολού-
θησεν αὐτῷ
ὄχλος πολύς +
καὶ ἰδοὺ δύο
τυφλοὶ καθή-
μενοι παρὰ
τὴν ὁδόν·
ἀκούσαντες ὅτι
ἰς̅ παράγει·
ἔκραξαν λέ-
γοντες + ἐλέη-
σον ἡμᾶς κε̅
υἱὸς δαδ̅ + ὁ δὲ
ὄχλος ἐπετίμη-
σεν αὐτοῖς ἵνα
σιωπήσωσιν +
οἱ δὲ μεῖζον
ἔκραζον λέγοντες +
ἐλέησον ἡμᾶς κε̅

υἱὸς δαδ̅ + καὶ
στὰς ὁ ἰς̅ ἐφώνη-
σεν αὐτοὺς καὶ
εἶπεν + τί θέ-
λετε ποιήσω ὑμῖν +
λέγουσιν αὐτῷ + κε̅
ἵνα ἀνοιχθῶσιν
ἡμῶν οἱ ὀφ-
θαλμοὶ + σπλαγ-
χνισθεὶς δὲ ὁ
ἰς̅ ἥψατο τῶν
ὀφθαλμῶν
αὐτῶν + καὶ
εὐθέως ἀνέ-
βλεψαν αὐτῶν
οἱ ὀφθαλμοί +
καὶ ἠκολού-
θησαν αὐτῷ.

Τῷ καιρῷ
ἐκείνῳ προσῆλθε
νεανίσκος τῷ ἰυ̅

ἡ γ̅ αἰς α̅

ἦλθε πρὸς τὸν ἰν̅
μὴ πειράζων αὐ-
τὸν καὶ λέγων +
διδάσκαλε ἀγα-
θέ τί ἀγαθὸν ποι-
ήσω ἵνα σχῶ
ζωὴν αἰώνιον +
ὁ δὲ εἶπεν
αὐτῷ + τί με
λέγεις ἀγαθόν +
οὐδεὶς ἀγαθὸς
εἰ μὴ εἷς ὁ θσ̅ +
εἰ δὲ θέλεις εἰ-
σελθεῖν εἰς τὴν
ζωήν τήρησον
τὰς ἐντολάς +
λέγει αὐτῷ ποί-
ας· ὁ δὲ εἶπε +
τὸ οὐ φονεύσεις·
οὐ μοιχεύσεις·
οὐ κλέψεις· οὐ
ψευδομαρτυ-
ρήσεις + τίμα

τὸν πατέρα σου καὶ
τὴν μητέρα σου +
καὶ ἀγαπήσεις
τὸν πλησίον σου
ὡς σεαυτόν +
λέγει αὐτῷ ὁ νε-
ανίσκος + πά-
ντα ταῦτα ἐφυ-
λαξάμην ἐκ νε-
ότητός μου +
τί ἔτι ὑστερῶ +
ἔφη αὐτῷ ὁ ἰς̅ +
εἰ θέλεις τέλει-
ος εἶναι· ὕπα-
γε πώλησόν σου
τὰ ὑπάρχοντα
καὶ δὸς τοῖς
πτωχοῖς +
καὶ ἕξεις θησαυ-
ρὸν ἐν οὐρανῷ·
καὶ δεῦρο ἀκο-
λούθει μοι +
ἀκούσας δὲ ὁ

νεανίσκος τὸν
λόγον ἀπῆλ-
θεν λυπού-
μενος· ἦν
γὰρ ἔχων κτή-
ματα πολλά +
ὁ δὲ Ἰς εἶπεν
τοῖς μαθηταῖς
αὐτοῦ + ἀμὴν
λέγω ὑμῖν ὅτι
δυσκόλως
πλούσιος εἰσ-
ελεύσεται εἰς
τὴν βασιλείαν
τῶν οὐρανῶν +
πάλιν δὲ λέγω
ὑμῖν + εὐκο-
πώτερόν ἐστιν
κάμηλον διὰ
τρυπήματος
ῥαφίδος διελ-
θεῖν ἢ πλούσιον
εἰς τὴν βα-

σιλείαν τοῦ θυ
εἰσελθεῖν +
ἀκούσαντες δὲ
οἱ μαθηταὶ αὐ-
τοῦ ἐξεπλήσ-
σοντο σφόδρα
λέγοντες + τίς
ἄρα δύναται σω-
θῆναι + ὁ δὲ
εἶπεν αὐτοῖς +
παρὰ ἀνθρώποις
τοῦτο ἀδύνατον
ἐστίν + παρὰ
δὲ θῷ πάντα
δυνατά ἐστιν +

τῇ ... τῆς ε' ἑβδ.
ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκ.
Τῷ καιρῷ ἐκεί-
νῳ ἤρξατο
ὁ Ἰς ἐν τῇ συνα-
γωγῇ διδάσκειν
καὶ πολλοὶ ἀ-

κούοντες ἐξε-
πλήσσοντο λέ-
γοντες + πόθεν
τούτῳ ταῦτα +
καὶ τίς ἡ
σοφία ἡ δοθεῖ-
σα αὐτῷ +
δυνάμεις τοιαῦ-
ται διὰ τῶν
χειρῶν αὐτοῦ
γίνονται + οὐ-
χ οὗτός ἐστιν ὁ
τέκτων ὁ υἱὸς
ὁ υἱὸς Μαρίας +
ἀδελφὸς δὲ
Ἰακώβου καὶ
Ἰωσῆ καὶ Ἰού-
δα καὶ Σίμω-
νος + καὶ οὐκ
εἰσὶν αἱ ἀδελ-
φαὶ αὐτοῦ ὧδε
πρὸς ἡμᾶς +
καὶ ἐσκανδαλί-

ζοντο ἐν αὐτῷ +
ἔλεγεν δὲ αὐτοῖς +
ὁ Ἰς ὅτι οὐκ ἔστιν
προφήτης ἄ-
τιμος εἰ μὴ
ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ +
καὶ ἐν τοῖς συγ-
γενεῦσι καὶ
ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐ-
τοῦ + καὶ
οὐκ ἠδύνατο
ἐκεῖ οὐδεμί-
αν δύναμιν
ποιῆσαι +
εἰ μὴ ὀλίγοις
ἀρρώστοις ἐ-
πιθεὶς τὰς χεῖ-
ρας ἐθερά-
πευσεν + καὶ
ἐθαύμαζεν
διὰ τὴν ἀπισ-
τίαν αὐτῶν +

καὶ περιῆγεν
τὰς κύκλῳ
κώμας διδάσκων·
καὶ ⁜ αὐτοὺς
ἀποστέλλειν
δύο δύο· + καὶ
ἐδίδου αὐτοῖς
ἐξουσίαν τῶν
πνευμάτων τῶν ἀ
καθάρτων· καὶ
παρήγγειλεν
αὐτοῖς ἵνα μη
δὲν αἴρω
σιν εἰς ὁδὸν εἰ
μὴ ῥάβδον μό
νον· + μὴ ἄρ
τον· μὴ πή
ραν· μὴ εἰς τὴν
ζώνην χαλκόν·
ἀλλ᾽ ὑποδεδε
μένους σαν
δάλια· + καὶ
μὴ ἐνδύ(...)

⁜ καὶ ἤρ
ξατο

σασθαι δύο χι
τῶνας· καὶ ἔλε
γεν αὐτοῖς· +
ὅπου ἐὰν εἰσέλ
θητε εἰς οἰ
κίαν, ἐκεῖ μέ
νετε ἕως ἂν
ἐξέλθητε ἐκ
εῖθεν· καὶ ὅ
σοι ἐὰν μὴ δέ
ξωνται ὑμᾶς
μηδὲ ἀκούσω
σιν ὑμῶν·
ἐκπορευόμε
νοι ἐκεῖθεν
ἐκτινάξατε τὸν
τὸν χοῦν· τὸν
ὑποκάτω τῶν
ποδῶν ὑμῶν
εἰς μαρτύ
ριον αὐτοῖς·
ἀμὴν λέγω
ὑμῖν· + ἀνεκτό

τερον ἔσται
Σοδόμοις ἢ
Γομόρροις· ἐν
ἡμέρᾳ κρί
σεως, ἢ τῇ πό
λει ἐκείνῃ· +
ἐξελθόντες ἐ
κήρυσσον· ἵ
να μετανοήσω
σιν + καὶ δαι
μόνια πολλὰ
ἐξέβαλλον καὶ
ἤλειφον ἐλαίῳ
πολλοὺς ἀρρώ
στους· καὶ ἐ
θεράπευον·
τῇ ... τῆς ... ἑβδ
ἐκ τοῦ κ(ατὰ) Μ(άρκον)
Τῷ καιρῷ ἐκεί
νῳ· ἐξελθὼν
ὁ Ἰ(ησοῦ)ς εἶδεν πολὺν
ὄχλον· καὶ ἐθε
ραπευσεν τό...

+ καὶ ὅσα ... ἐ
πάντοις·

αὐτοῖς· + ὅτι ἦ
σαν ὡς πρόβα
τα μὴ ἔχοντα
ποιμένα· ἐ
ἤρξατο διδάσ
κειν αὐτοὺς πο
λλά· + καὶ ἤδη
ὥρας πολλῆς
γενομένης προσ
ελθόντες οἱ μα
θηταὶ αὐτοῦ
λέγουσιν + ὅ
τι ἔρημός ἐ
στιν ὁ τόπος·
καὶ ἤδη ὥρα
πολλή· + ἀπό
λυσον αὐτοὺς
ἵνα ἀπελθόν
τες εἰς τοὺς κύκλῳ
ἀγρούς· καὶ κώ
μας ἀγορά
σωσιν ἑαυτοῖς
ἄρτους· τί γὰρ

γὰρ φάγωσιν·
οὐκ ἔχουσιν +
ὁ δὲ ἀποκρι-
θεὶς εἶπεν αὐ-
τοῖς· δότε αὐ-
τοῖς ὑμεῖς
φαγεῖν· καὶ λέ-
γουσιν αὐτῷ +
ἀπελθόντες
ἀγοράσωμεν
διακοσίων δη-
ναρίων ἄρ-
τους· καὶ δῶ-
μεν αὐτοῖς φα-
γεῖν· ὁ δὲ
λέγει αὐτοῖς +
πόσους ἄρτους
ἔχετε· ὑπάγετε
καὶ ἴδετε +
καὶ γνόντες
λέγουσιν αὐτῷ +
πέντε· καὶ δύο
ἰχθύας + καὶ

ἐπέταξεν αὐτοῖς
ἀνακλῖναι
πάντας + συμ-
πόσια συμπό-
σια· ἐπὶ τῷ
χλωρῷ χόρτῳ +
καὶ ἀνέπεσον
πρασιαὶ πρα-
σιαὶ ἀνὰ ἑκα-
τὸν καὶ ἀνὰ
πεντήκοντα·
καὶ λαβὼν τοὺς ε̅
ἄρτους καὶ τοὺς
δύο ἰχθύας·
ἀναβλέψας
εἰς τὸν οὐρανὸν
εὐλόγησεν καὶ
κατέκλασεν
τοὺς ἄρτους·
καὶ ἐδίδου τοῖς
μαθηταῖς αὐ-
τοῦ ἵνα παρα-
θῶσιν αὐτοῖς +

καὶ ἀναβλέψας [illegible]

καὶ τοὺς δύο
ἰχθύας ἐμέρι-
σεν πᾶσιν +
καὶ ἔφαγον πάν-
τες καὶ ἐχορτά-
σθησαν· καὶ
ἦραν κλασμά-
των δώδεκα
κοφίνους πλη-
ρεῖς· καὶ ἀπὸ
τῶν ἰχθύων +
καὶ ἦσαν οἱ φα-
γόντες τοὺς
ἄρτους πεντα-
κισχίλιοι ἄν-
δρες + καὶ
εὐθέως ἠνάγ-
κασεν ὁ ἸΣ τοὺς
μαθητὰς αὐτοῦ ἐμ-
βῆναι εἰς τὸ
πλοῖον· καὶ
προάγειν αὐτὸν
εἰς τὸ πέραν·

πρὸς βηθσαϊδάν·
ἕως οὗ ἀπολύ-
σῃ τὸν ὄχλον +
τῇ δ̅ τῆς ι̅ε̅ ἑβδ.
ἐκ τοῦ κατὰ Μάρ.
Τῷ καιρῷ ἐκεί-
νῳ· ἠνάγκα-
σεν ὁ ἸΣ τοὺς
μαθητὰς αὐ-
τοῦ ἐμβῆναι
εἰς τὸ πλοῖον·
καὶ προάγειν
αὐτὸν εἰς τὸ
πέραν πρὸς β-
ηθσαϊδάν· ἕ-
ως οὗ ἀπολύ-
σῃ τοὺς ὄχλους +
καὶ ἀποταξά-
μενος αὐτοῖς +
ἀπῆλθεν εἰς
τὸ ὄρος προσ-
εύξασθαι + ὀ-
ψίας γενομέ-
νης ἦν τὸ πλ

ξζ

ον ἐν μέσῳ τῆς
θαλάσσης· καὶ
αὐτὸς μόνος
ἐπὶ τῆς γῆς·
καὶ ἴδεν αὐτοὺς
βασανιζομέ-
νους ἐν τῷ ἐλαύ-
νειν· ἦν γὰρ ὁ
ἄνεμος ἐναντί-
ος σφόδρα·
καὶ περὶ τετάρ-
την φυλακὴν
τῆς νυκτὸς·
ἔρχεται πρὸς
αὐτοὺς περι-
πατῶν ἐπὶ τῆς
θαλάσσης· καὶ
ἤθελεν παρελ-
θεῖν αὐτούς·
οἱ δὲ ἰδόντες
αὐτὸν ἐπὶ τῆς
θαλάσσης περι-
πατοῦντα

ἔδοξαν φάντασμα
εἶναι· καὶ ἀνέ-
κραξαν· πάν-
τες γὰρ αὐ-
τὸν εἶδον καὶ ἐ-
ταράχθησαν·
καὶ εὐθέως ἐ-
λάλησεν μετ'
αὐτῶν καὶ λέ-
γει αὐτοῖς· θαρσεῖτε· ἐ-
γώ εἰμι· μὴ φο-
βεῖσθε· καὶ
ἀνέβη πρὸς
αὐτοὺς εἰς τὸ
πλοῖον· καὶ
ἐκόπασεν ὁ ἄ-
νεμος· καὶ λί-
αν ἐκ περισσοῦ
ἐν αὐτοῖς ἐξί-
σταντο καὶ ἐθαύ-
μαζον· οὐ
γὰρ συνῆκαν

ξθ

ἐπὶ τοῖς ἄρτοις·
ἀλλ' ἦν ἡ καρδία
αὐτῶν πε-
πωρωμένη·
καὶ διαπερά-
σαντες ἦλθον
ἐπὶ τὴν γῆν Γεν-
νησαρέτ :
τῆ ε τῆς ζ
εὐ(αγγέλιον) : Κατὰ Μάρ(κον)
τῷ καιρῷ ἐ-
κείνῳ· ἐξελ-
θόντων ὁ Ἰ(ησοῦ)ς ἐκ τοῦ
πλοίου· εὐθέ-
ως ἐπιγνόντες
τὸν αὐτόν· πε-
ριδραμόντες ὅ-
λην τὴν περί-
χωρον ἐκεί-
νην· ἤρξαντο
ἐπὶ τοῖς κρα-
βάτοις· τοὺς
κακῶς ἔχον-

τας περιφέρειν·
ὅπου ἤκουον·
ὅτι ἐκεῖ ἐστιν ὁ
Ἰ(ησοῦ)ς· καὶ ὅπου
ἂν εἰσεπορεύε-
το εἰς κώμας·
ἢ εἰς πόλεις· ἢ
εἰς ἀγρούς· ἐν
ταῖς ἀγοραῖς·
ἐτίθουν τοὺς
ἀσθενοῦντας·
καὶ παρεκά-
λουν αὐτὸν ἵ-
να κἂν τοῦ κρα-
σπέδου τοῦ
ἱματίου αὐτοῦ
ἅψωνται· καὶ
ὅσοι ἂν ἥπτοντο
αὐτοῦ ἐσώ-
ζοντο· καὶ συ-
νάγονται πρὸς
αὐτὸν οἱ Φαρι-
σαῖοι· καί τι-

μεν τῶν γραμ
ματέων ἐλ
θόντες ἀπὸ ἱε
ροσολύμων·
καὶ ἰδόντες τι
νὰς τῶν μα
θητῶν αὐτοῦ·
κοιναῖς χερσὶ·
τοῦτ' ἔστιν ἀνι
πτοις χερσὶν ἐ
σθίοντας ἄρτους·
ἐμέμψαντο· οἱ γὰρ φαρισαῖ
οι· καὶ πάντες
οἱ ἰουδαῖοι· ἐ
ὰν μὴ πυγμῇ
νίψωνται
τὰς χεῖρας οὐκ
ἐσθίουσι· κρα
τοῦντες τὴν
παράδοσιν
τῶν πρεσβυ
τέρων· καὶ
ἀπὸ ἀγορᾶς ἐὰν

ἀμ μὴ βαπτίσων
ται οὐκ ἐσθίου
σιν· καὶ ἄλλα
πολλά ἐστιν ἃ
παρέλαβον
κρατεῖν· βα
πτισμοὺς πο
τηρίων· καὶ
ξεστῶν καὶ χα
λκίων· καὶ κ
λινῶν· ἔπειτα
ἐπερωτῶ
σιν αὐτὸν οἱ φα
ρισαῖοι καὶ οἱ γρα
μματεῖς· διὰ τί
οὐ περιπατοῦ
σιν οἱ μαθηταί
σου κατὰ
τὴν παράδο
σιν τῶν πρεσβυ
τέρων· ἀλλ'
ἀνίπτοις χερσὶν
ἐσθίουσιν τὸν

ϛ (41)

ο δε ισ α
ποκριθεισ ει
πεν αυτοισ +
οτι [illegible]
καλωσ προ
φητευσεν ησ
σαιασ περι
υμων των υ
ποκριτων ωσ
γεγραπται·
ουτοσ ο λαοσ
τοισ χειλεσι
με τιμα η δε
καρδια αυ
των πορρω εσ
τιν απ εμου +
ματην δε σε
βονται με δι
δασκοντεσ δι
δασκαλιασ εν
ταλματα ανων
αφεντεσ γαρ την
εντολην του

θυ κρατειτε την
παραδοσιν των ανων
βαπτισμουσ ξεστων
και ποτηριων· και
αλλα παρομοια
τοιαυτα πολλα
ποιειτε· και ελε
γεν αυτοισ·
καλωσ αθετειτε
την εντολην
του θυ· ινα την
παραδοσιν υμων
τηρησητε +
μωυσησ γαρ ει
πεν· τιμα τον πρα
σου και την μρα σου·
και ο κακολογων
πρα η μρα

θανατω τελευτατω·
υμεισ δε λεγετε
εαν ειπη ανοσ τω
πρι η τη μρι κορβαν
ο εστιν δωρον ο
εαν εξ εμου ωφε
ληθησ· και ουκετι
αφιετε αυτον ου
δεν ποιησαι τω
πρι αυτου η τη
μρι αυτου·
ακυρουντεσ τον
λογον του θυ
τη παραδοσει υμων
η παρεδωκατε·
και παρομοια
τοιαυτα πολλα
ποιειτε·
και προσκαλεσα

μενοσ παντα τον
οχλον ελεγεν αυ
τοισ· ακουετε μου
παντεσ και συνιε
τε· ουδεν εστιν
εξωθεν του ανου
εισπορευομενον
εισ αυτον ο δυνα
ται αυτον κοινω
σαι· αλλα τα εκπο
ρευομενα απ αυτου
εκεινα εστιν τα
κοινουντα τον ανον·
ει τισ εχει ωτα
ακουειν ακουετω·
και οτε εισηλθεν
εισ οικον απο του
οχλου επηρωτων αυτον οι μαθηται

ἐκ κ(ατὰ) μαρ(κον):–

ιδ

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ προσ
καλεσάμενος ὁ ἰς
πάντα τὸν ὄχλον ἔλεγεν
αὐτοῖς· ἀκούετέ μου
πάντες καὶ σύνε
τε· οὐδέν ἐστιν ἔξωθεν
τοῦ ἀνθρώπου εἰσπορευόμενον
εἰς αὐτὸν ὃ δύναται
αὐτὸν κοινῶσαι· ἀλλὰ
τὰ ἐκπορευόμενα
ἀπ' αὐτοῦ ἐκεῖνά ἐστιν
τὰ κοινοῦντα τὸν
ἄνθρωπον· εἴ τις ἔχει
ὦτα ἀκούειν ἀκουέτω·
καὶ ὅτε εἰσῆλθεν εἰς οἶκον
ἀπὸ τοῦ ὄχλου ἐπη
ρώτων αὐτὸν οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ περὶ τῆς παραβολῆς·
καὶ λέγει αὐτοῖς· οὕτως
καὶ ὑμεῖς ἀσύνετοί ἐστε·
οὐ νοεῖτε ὅτι πᾶν τὸ
ἔξωθεν εἰσπορευόμενον
καὶ μ[illegible]
τι οὐκ εἰσπο
ρεύεται αὐτοῦ

εἰς τὴν καρδίαν
ἀλλ' εἰς τὴν κοιλίαν·
καὶ εἰς τὸν ἀφεδρῶνα
ἐκπορεύεται καθαρί
ζων πάντα τὰ βρώματα·
ἔλεγεν δὲ ὅτι τὸ ἐκ
τοῦ ἀνθρώπου ἐκπορευό
μενον ἐκεῖνο κοι
νοῖ τὸν ἄνθρωπον· ἔ
σωθεν γὰρ ἐκ τῆς καρδίας
τῶν ἀνθρώπων οἱ
διαλογισμοὶ οἱ
κακοὶ ἐκπορεύ
ονται· μοιχεῖαι·
πορνεῖαι· φόνοι·
κλοπαί· πλεονε

ξίαι· πονηρί
αι· δόλος· ἀ
σέλγεια· ὀφθα
λμὸς πονηρός·
ἀφροσύνη· βλασ
φημία·
ὑπερηφανία·
πάντα ταῦτα τὰ πο
νηρὰ ἔσωθεν
ἐκπορεύεται·
καὶ κοινοῖ τὸν
ἄνθρωπον· καὶ ἐ
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ἐκ κ(ατὰ) ματθ(αῖον)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ
συμβούλιον ἔλαβον
οἱ φαρισαῖοι ὅ

πως αὐτὸν παγιδεύ
σωσιν ἐν λόγῳ·
καὶ ἀποστέλλου
σιν αὐτῷ τοὺς
μαθητὰς αὐτῶν
μετὰ τῶν ἡρῳ
διανῶν λέγον
τες· διδάσκα
λε οἴδαμεν ὅτι
ἀληθὴς εἶ·
καὶ τὴν ὁδὸν τοῦ
θεοῦ ἐν ἀληθεί
ᾳ διδάσκεις·
καὶ οὐ μέλει σοι
περὶ οὐδενός·
οὐ γὰρ βλέπεις
εἰς πρόσωπον
ἀνθρώπων· εἰπὲ
οὖν ἡμῖν τί σοι
δοκεῖ· ἔξεστιν
δοῦναι κῆνσον
καίσαρι ἢ οὔ·

προς σαδδουκαιοις ο ι̅ς̅
την πονηριαν αυ
των ειπε τι με πει
ραζετε υποκρι
ται + επιδει
ξατε μοι το νο
μισμα του κη
νσου + οι δε προσ
ηνεγκαν αυτω
δηναριον + και λε
γει αυτοις τι
νος η εικων αυ
τη και η επι
γραφη + λε
γουσιν αυτω +
καισαρος + τοτε
λεγει αυτοις +
αποδοτε ουν
τα καισαρος
καισαρι και
τα του θ̅υ̅ τω θ̅ω̅ +
και ακουσαντες εθαυ

σαντες εθαυ
μασαν : και α
φεντες αυτον
απηλθον +

ΚΕ Κ̅Γ̅ ΕΚ
Κατα ματθ
ειπεν ο κ̅ς̅ την
παραβολην
ταυτην + αν
θρωπος τις ην
οικοδεσποτης
οστις εφυτευ
σεν αμπελωνα
και φραγμον
αυτω περιεθη
κε και ωρυ
ξεν εν αυτω
ληνον και ω
κοδομησε πυρ
γον και εξεδο
το αυτον γεωρ
γοις και α

πεδημησεν +
οτε δε ηγγισεν
ο καιρος των
καρπων + α
πεστειλε τους
δουλους αυτου
προς τους γε
ωργους λα
βειν τους καρ
πους αυτου +
και λαβοντες
οι γεωργοι τ
ους δουλους αυτου +
ον μεν εδειρ
αν + ον δε α
πεκτειναν +
ον δε ελιθοβο
λησαν + πα
λιν απεστειλεν
αλλους δουλους
πλειονας των
πρωτων +
και εποιησαν

αυτοις ωσαυτως +
υστερον δε α
πεστειλε προς
αυτους τον υιον
αυτου λεγων +
εντραπησον
ται τον υιον
μου + οι δε γε
ωργοι ιδον
τες τον υιον ει
πον εν εαυ
τοις + ουτος
εστιν ο κλη
ρονομος +
δευτε αποκτει
νωμεν αυτον +
και κατασχω
μεν την κλη
ρονομιαν αυ
του + και λα
βοντες αυτον +
εξεβαλον εξω
του αμπελωνος

νος· καὶ ἀπέκ-
τειναν· ὅταν
οὖν ἔλθῃ ὁ κς
τοῦ ἀμπελῶ-
νος, τί ποιή-
σει τοῖς γεωρ-
γοῖς ἐκείνοις +
λέγουσιν αὐτῷ
κακοὺς κακῶς
ἀπολέσει αὐτούς·
καὶ τὸν ἀμπελ-
ῶνα ἐκδώσεται
ἄλλοις γεωργοῖς +
οἵτινες ἀπο-
δώσουσιν αὐτῷ
τοὺς καρποὺς
ἐν τοῖς καιροῖς
αὐτῶν +
λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰς +
οὐδέποτε ἀνέ-
γνωτε ἐν ταῖς
γραφαῖς· λίθον
ὃν ἀπεδοκίμα-
σαν οἱ οἰκοδο-
μοῦντες, οὗτος
ἐγενήθη εἰς
κεφαλὴν γωνί-
ας· παρὰ κυ
ἐγένετο αὕτη·
καὶ ἔστι θαυμα-
στὴ ἐν ὀφθαλμοῖς
ἡμῶν·
τῇ α τῆς ιβ ἑβ
Κατὰ Μάρκον
Τῷ καιρῷ ἐκεί-
νῳ· ἐλθὼν ὁ
Ἰς εἰς τὰ μεθό-
ρια Τύρου καὶ
Σιδῶνος· οὐδέ-
να ἤθελε γνῶ-
ναι + καὶ οὐκ
ἠδυνήθη λα-
θεῖν + ἀκούσ-
ασα γὰρ γυνὴ πε-
ρὶ αὐτοῦ· ἧς εἶ-
χε τὸ θυγάτρι-
ον αὐτῆς πνεῦμα
ἀκάθαρτον· ἐλ-
θοῦσα προσ-
έπεσε πρὸς
τοὺς πόδας
αὐτοῦ + ἦν
δὲ ἡ γυνὴ ἑ-
λληνίς· Συ-
ροφοινίκισσα
τῷ γένει + καὶ
ἠρώτα αὐτὸν
ἵνα τὸ δαιμό-
νιον ἐκβάλῃ
ἐκ τῆς θυγα-
τρὸς αὐτῆς +
ὁ δὲ Ἰς εἶπεν
αὐτῇ + ἄφες
πρῶτον χορ-
τασθῆναι τὰ
τέκνα· οὐ γάρ
ἐστι καλὸν λα-
βεῖν τὸν ἄρτον
τῶν τέκνων·
καὶ βαλεῖν τοῖς κυ-
ναρίοις + ἡ δὲ
ἀπεκρίθη καὶ λέ-
γει αὐτῷ + ναὶ
κε + καὶ γὰρ
τὰ κυνάρια
ἐσθίει ἀπὸ τῶν
ψιχίων τῶν
πιπτόντων ἀ-
πὸ τῆς τραπέ-
ζης τῶν παιδί-
ων + καὶ λέ-
γει αὐτῇ + διὰ
τοῦτον τὸν λό-
γον ὕπαγε ἐξε-
λήλυθε τὸ δ-
αιμόνιον ἐκ
τῆς θυγατρός
σου + καὶ ἀ-
πελθοῦσα εἰς τὸν
οἶκον αὐτῆς +
καὶ εὗρε τὸ δαι-
μόνιον ἐξελη-

124

λυθέντος καὶ παν-
θ' ὅσα περιέβαλ-
λον μετὰ
τῆς κλίνης ...
τῇ ... ἑβδ. ...
Κυριακῇ ...
... Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ πολλοῦ
ὄχλου ὄντος
καὶ μὴ ἐχόντων
τί φάγωσι· προσ-
καλεσάμενος ὁ
Ἰς τοὺς μα-
θητὰς αὐτοῦ
λέγει αὐτοῖς·
σπλαγχνίζο-
μαι ἐπὶ τὸν ὄ-
χλον, ὅτι ἤδη
ὁ ... ἡμέραι
τρεῖς προσ-
μένουσί μοι·
καὶ οὐκ ἔχουσι τί
φάγωσι. καὶ

ἐὰν ἀπολύσω αὐ-
τοὺς νήστεις εἰς
οἶκον αὐτῶν, ἐκλυ-
θήσονται ἐν τῇ
ὁδῷ· τινὲς
γὰρ αὐτῶν μα-
κρόθεν ἥκα-
σι. καὶ ἀπε-
κρίθησαν αὐ-
τῷ οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ· πό-
θεν τούτους
δυνήσεταί τις
ὧδε χορτάσαι
ἄρτων ἐπ' ἐρημί-
ας; καὶ ἐ-
πηρώτα αὐ-
τοὺς πόσους ἔχετε
ἄρτους; οἱ
δὲ εἶπον ἑπτά·
καὶ παρήγγει-
λε τῷ ὄχλῳ ἀ-
ναπεσεῖν ἐπὶ
τῆς γῆς· καὶ

λαβὼν τοὺς ἑπτὰ
ἄρτους, εὐχαρι-
στήσας
ἔκλασε καὶ ἐδί-
δου τοῖς μαθηταῖς
αὐτοῦ, ἵνα παρα-
θῶσι· καὶ
παρέθηκαν
τῷ ὄχλῳ·
καὶ εἶχον ἰχθύ-
δια ὀλίγα· καὶ
εὐλογήσας εἶπε
παραθεῖναι καὶ αὐ-
τά. ἔφαγον δὲ
καὶ ἐχορτάσθη-
σαν, καὶ ἦραν

περισσεύματα κλα-
σμάτων ἑπτὰ
σπυρίδας.
ἦσαν δὲ οἱ φα-
γόντες ὡς τε-
τρακισχίλιοι·
καὶ ἀπέλυσεν
αὐτούς. καὶ
εὐθέως ἐμβὰς
εἰς τὸ πλοῖ-
ον μετὰ τῶν
μαθητῶν αὐ-
τοῦ, ἦλθεν εἰς
τὰ μέρη Δαλ-
μανουθά.
τῇ ... ἑβδ. ...
ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον

Τῷ καιρῷ ἐκεί-
νῳ ἐξῆλθον οἱ
Φαρισαῖοι πρὸς
τὸν Ἰν, καὶ ἤρ-
ξαντο συζητεῖν
αὐτῷ, ζητοῦντες

τος σημεῖον ἀ
πὸ τοῦ οὐρανοῦ
πειράζοντες
αὐτὸν + καὶ ἀνα
στενάξας τῷ
πνι αὐτοῦ λέ
γει + τί ἡ γενεὰ
αὕτη σημεῖ
ον ἐπιζητεῖ +
ἀμὴν λέγω ὑ
μῖν + εἰ δοθή
σεται τῇ γενε
ᾷ ταύτῃ ση
μεῖον + καὶ ἀφεὶς
αὐτοὺς ἐμβὰς
πάλιν εἰς τὸ πλοῖον :
ἀπῆλθεν εἰς
τὸ πέραν + καὶ
ἐπελάθοντο λα
βεῖν ἄρτους +
καὶ εἰ μὴ ἕνα ἄρ
τον οὐκ εἶχον
μεθ' ἑαυτῶν ἐν

τῷ πλοίῳ + καὶ
διεστέλλετο αὐ
τοῖς λέγων +
ὁρᾶτε βλέπετε
ἀπὸ τῆς ζύ
μης τῶν Φαρι
σαίων + καὶ ζύ
μης Ἡρῴδου +
καὶ διελογίζον
το πρὸς ἀλλή
λους + λέγοντες
ὅτι ἄρτους
οὐκ ἔχομεν +
καὶ γνοὺς ὁ ις λέ
γει αὐτοῖς + τί
διαλογίζεσθε
ὅτι ἄρτους οὐ
κ ἔχετε + οὔ
πω νοεῖτε οὐ
δὲ συνίετε + ἔ
τι πεπωρωμέ
νην ἔχετε τὴν
καρδίαν ὑμῶν

ὀφθαλμοὺς ἔ
χοντες οὐ βλέ
πετε καὶ ὦτα
ἔχοντες οὐκ ἀ
κούετε + καὶ
οὐ μνημονεύ
ετε ὅτι τοὺς
πέντε ἄρτους
ἔκλασα εἰς τοὺς πεν
τακισχιλίους +
καὶ πόσους κο
φίνους πλή
ρεις κλασμά
των ἤρατε +
λέγουσιν αὐτῷ +
δώδεκα +
ὅτε δὲ τοὺς ἑ
πτὰ ἄρτους
εἰς τοὺς τετρα
κισχιλίους +
πόσων σπυ
ρίδων πληρώ
ματα κλασμάτων

ἤρατε + οἱ δὲ
εἶπον + ἑπτά +
καὶ λέγει αὐτοῖς +
πῶς οὐ συνίε
τε :– τῆς ε
ἑβδ :: Κατὰ Μάρκ
τῷ καιρῷ ἐκεί
νῳ ἔρχεται ὁ
ις εἰς Βηθσαϊ
δάν + καὶ φέρου
σιν αὐτῷ τυ
φλὸν καὶ πα
ρακαλοῦσιν
αὐτὸν ἵνα αὐ
τοῦ ἅψηται +
καὶ ἐπιλαβό
μενος τῆς χει
ρὸς τοῦ τυφλοῦ
ἐξήγαγεν αὐτὸν
ἔξω τῆς κώμης +
καὶ πτύσας εἰς
τὰ ὄμματα αὐτοῦ
ἐπιθεὶς τὰς

χεῖρας αὐτοῦ
ἐπηρώτα αὐτὸν
εἴ τι βλέπει·
καὶ ἀναβλέ-
ψας ἔλεγεν·
βλέπω τοὺς
ἀνθρώπους ὡς δέν-
δρα περιπα-
τοῦντας· εἶ-
τα πάλιν ἐπέ-
θηκεν τὰς χεῖρας
ἐπὶ τοὺς ὀφθαλ-
μοὺς αὐτοῦ· καὶ
ἐποίησεν αὐτὸν
ἀναβλέψαι· καὶ
ἀπεκατέστα-
θη καὶ ἐνέβλε-
ψε τηλαυγῶς
ἅπαντας· καὶ
ἀπέστειλεν αὐ-
τὸν εἰς τὸν οἶ-
κον αὐτοῦ λέ-
γων· μηδὲ εἰς

τὴν κώμην
εἰσέλθῃς μηδὲ
εἴπῃς τινὶ ἐν
τῇ κώμῃ:
τῇ κ(υριακῇ) πρὸ ... τῆς ...
... Κατὰ Μᾶρκον
Τῷ καιρῷ ἐκεί-
νῳ· τὸν λόγον
τοῦ υἱοῦ ἐκρά-
τησαν πρὸς ἑαυ-
τοὺς οἱ μαθηταὶ
συζητοῦντες
τί ἐστιν τὸ ἐκ νε-
κρῶν ἀναστῆ-
ναι· καὶ ἐπη-
ρώτησαν αὐ-
τὸν οἱ μαθηταὶ
λέγοντες· ὅτι
λέγουσιν οἱ γρα-
μματεῖς ὅτι
Ἠλίαν δεῖ ἐλθεῖν
πρῶτον· ὁ
δὲ ἀποκριθεὶς

πρ. Θ̄ ...
εἶπεν αὐτοῖς·
Ἠλίας μὲν ἐλ-
θὼν πρῶτον
ἀποκαθιστᾷ
πάντα· καὶ
πῶς γέγραπ-
ται ἐπὶ τὸν υἱὸν
τοῦ ἀνθρώπου ἵνα
πολλὰ πάθῃ καὶ
ἐξουδενωθῇ·
ἀλλὰ λέγω ὑ-
μῖν ὅτι καὶ Ἠ-
λίας ἐλήλυθε·
καὶ ἐποίησαν
αὐτῷ ὅσα ἤθε-
λησαν καθὼς
γέγραπται ἐπ'
αὐτόν· καὶ
ἐλθὼν πρὸς
τοὺς μαθη-
τὰς εἶδεν ὄχλον
περὶ αὐτούς·
καὶ γραμμα-

τεῖς συζητοῦν-
τας αὐτοῖς·
καὶ εὐθέως πᾶς
ὁ ὄχλος ἰδόντες αὐ-
τὸν ἐξεθαμβή-
θησαν· καὶ προ-
τρέχοντες ἠσπά-
ζοντο αὐτόν·
καὶ ἐπηρώτη-
σεν τοὺς γρα-
μματεῖς· τί
συζητεῖτε πρὸς
αὐτούς:
Ε̄ ... ἐκ τοῦ Κατὰ Ματ(θαῖον)
Τῷ καιρῷ ἐκεί-
νῳ· ἐλάλησεν
ὁ Ἰησοῦς τοῖς ὄχλοις
καὶ τοῖς μαθη-
ταῖς αὐτοῦ
λέγων· ἐπὶ
τῆς Μωσέ-
ως καθέδρας
ἐκάθισαν οἱ γρ(αμματεῖς)

γραμματεῖς καὶ οἱ
φαρισαῖοι +
πάντα οὖν ὅσα ἂν
εἴπωσιν ὑμῖν τηρεῖν
τηρεῖτε, καὶ ποιεῖ-
τε + κατὰ δὲ
τὰ ἔργα αὐτῶν
μὴ ποιεῖτε +
λέγουσι γὰρ καὶ
οὐ ποιοῦσιν +
δεσμεύουσι γὰρ
φορτία βαρέα
καὶ δυσβάστακτα
καὶ ἐπι-
τιθέασιν ἐπὶ
τοὺς ὤμους τῶν ἀν-
θρώπων· τῷ δὲ
δακτύλῳ αὐτῶν οὐ
θέλουσι κινῆσαι
αὐτά + πάντα
δὲ τὰ ἔργα

αὐτῶν ποιοῦσι
πρὸς τὸ θεα-
θῆναι τοῖς ἀν-
θρώποις· πλατύ-
νουσι δὲ τὰ
φυλακτήρια
αὐτῶν· καὶ με-
γαλύνουσι τὰ
κράσπεδα τῶν
ἱματίων αὐ-
τῶν + φιλοῦ-
σί τε τὴν πρω-
τοκλισίαν ἐν
τοῖς δείπνοις
καὶ τὰς πρωτο-
καθεδρίας ἐν
ταῖς συναγω-
γαῖς καὶ τοὺς
ἀσπασμοὺς
ἐν ταῖς ἀγοραῖς
καὶ καλεῖσθαι
ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων
ῥαββί ῥαββί +

εἷς γάρ ὑμῶν
ἐστιν καθηγη-
τὴς ὁ Χριστὸς + πάν-
τες δὲ ὑμεῖς
ἀδελφοί ἐστε +
καὶ πατέρα μὴ
καλέσητε ὑμῶν
ἐπὶ τῆς
γῆς + εἷς γάρ
ἐστιν ὁ πατὴρ ὑμῶν
ὁ ἐν τοῖς οὐ-
ρανοῖς + μὴ-
δὲ κληθῆτε
καθηγηταί + εἷς
γὰρ ὑμῶν ἐσ-
τιν ὁ καθηγητὴς
ὁ Χριστός + ὁ δὲ μεί-
ζων ὑμῶν ἔσται
ὑμῶν διάκονος
ὅστις δὲ ὑψώσει
ἑαυτόν ταπει-
νωθήσεται.

ται. καὶ ὅστις
ταπεινώσει ἑαυ-
τὸν ὑψωθή-
σεται + Κυ(ριακῇ) ι-
Κατὰ Ματθαῖον·
Εἶπεν ὁ κύριος τὴν
παραβολὴν
ταύτην + ὡμοι-
ώθη ἡ βασιλεία
τῶν οὐρανῶν ἀν-
θρώπῳ βασιλεῖ +
ὅστις ἐποίησε
γάμους τῷ υἱῷ
αὐτοῦ
καὶ ἀπέστειλε
τοὺς δούλους
αὐτοῦ καλέσαι
τοὺς κεκλη-
μένους εἰς
τοὺς γάμους
καὶ οὐκ
ἤθελον ἐλ-
θεῖν + πάλιν

ἀπέστειλεν ἄλ-
λους δούλους
λέγων· εἴπα-
τε τοῖς κεκλη-
μένοις· ἰδοὺ
τὸ ἄριστόν μου
ἡτοίμασα· οἱ
ταῦροί μου καὶ
τὰ σιτιστὰ
τεθυμένα· καὶ
πάντα ἕτοιμα·
δεῦτε εἰς τοὺς
γάμους· οἱ
δὲ ἀμελήσαν-
τες ἀπῆλθον·
ὁ μὲν εἰς τὸν
ἴδιον ἀγρόν·
ὁ δὲ εἰς τὴν
ἐμπορίαν αὐ-
τοῦ· οἱ δὲ λοι-
ποὶ κρατήσαν-
τες τοὺς δού-
λους αὐτοῦ

ὕβρισαν καὶ
ἀπέκτειναν·
καὶ ἀκούσας
ὁ βασιλεὺς ἐκ-
εῖνος ὠργί-
σθη· καὶ πέμ-
ψας τὰ στρα-
τεύματα αὐ-
τοῦ ἀπώλε-
σεν τοὺς φο-
νεῖς ἐκείνους·
καὶ τὴν πό-
λιν αὐτῶν ἐ-
νέπρησεν·
τότε λέγει τοῖς
δούλοις αὐτοῦ·
ὁ μὲν γάμος
ἕτοιμός ἐστιν·
οἱ δὲ κεκλημέ-
νοι οὐκ ἦσαν ἄ-
ξιοι· πορεύεσθε
οὖν ἐπὶ τὰς
διεξόδους τῶν

ὁδῶν καὶ ὅ-
σους ἂν εὕρητε
καλέσατε εἰς
τοὺς γάμους·
καὶ ἐξελθόν-
τες οἱ δοῦλοι
ἐκεῖνοι εἰς τὰς
ὁδοὺς συνή-
γαγον πάντας
ὅσους εὗρον
πονηρούς τε
καὶ ἀγαθούς·
καὶ ἐπλήσθη
ὁ γάμος ἀνα-
κειμένων·
εἰσελθὼν δὲ
ὁ βασιλεὺς
θεάσασθαι τοὺς
ἀνακειμένους
εἶδεν ἐκεῖ ἄν-
θρωπον οὐκ ἐν-
δεδυμένον ἔν-
δυμα γάμου·

καὶ λέγει αὐτῷ·
ἑταῖρε, πῶς
εἰσῆλθες ὧδε
μὴ ἔχων ἔνδυ-
μα γάμου;
ὁ δὲ ἐφιμώ-
θη· τότε εἶπεν
ὁ βασιλεὺς
τοῖς διακόνοις·
δήσαντες αὐ-
τοῦ πόδας καὶ
χεῖρας ἄρα-
τε αὐτὸν καὶ
ἐκβάλετε εἰς
τὸ σκότος τὸ
ἐξώτερον·
ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυ-
θμὸς καὶ ὁ βρυ-
γμὸς τῶν ὀδόν-
των· πολλοὶ γάρ εἰσι
κλητοὶ, ὀλίγοι
δὲ ἐκλεκτοί.

[illegible]

εἰς ἐμέ· καλὸν
ἐστὶν αὐτῷ μᾶλ
λον εἰ περίκει
ται λίθος μυλι
κὸς περὶ τὸν
τράχηλον αὐ
τοῦ καὶ βέβλη
ται εἰς τὴν θά
λασσαν· καὶ
ἐὰν σκανδαλί
ζῃ σε ἡ χείρ σου
ἀπόκοψον αὐ
τήν· καλόν
σοί ἐστιν κυλλὸν
εἰσελθεῖν εἰς
ζωήν, ἢ τὰς
δύο χεῖρας ἔ
χοντα ἀπελ
θεῖν εἰς τὴν
γέενναν εἰς τὸ
πῦρ τὸ ἄσβε
στον· ὅπου ὁ σ
κώληξ αὐτῶν

οὐ τελευτᾷ καὶ
τὸ πῦρ οὐ σβέν
νυται· καὶ ἐὰν
ὁ πούς σου σκαν
δαλίζῃ σε ἀπό
κοψον αὐ
τόν· καλόν ἐ
στίν σοι εἰσελ
θεῖν εἰς τὴν
ζωὴν χωλὸν
ἢ τοὺς δύο πό
δας ἔχοντα βλη
θῆναι εἰς τὴν
γέενναν εἰς τὸ
πῦρ τὸ ἄσβε
στον· ὅπου
ὁ σκώληξ αὐτῶν
οὐ τελευτᾷ καὶ
τὸ πῦρ οὐ σβέν
νυται· καὶ
ἐὰν ὁ ὀφθαλμός
σου σκανδαλί
ζῃ σε ἔκ

κ(αὶ) ἔκβαλε αὐτ(όν) +
καλόν σοί ἐστιν
μονόφθαλμ
ον εἰς τὴν β
ασιλείαν τοῦ θ(εο)ῦ
εἰσελθεῖν· ἢ
τοὺς δύο ὀφθαλ
μοὺς ἔχον
τα βληθῆ
ναι εἰς τὴν γέ
ενναν τοῦ πυρ(ός) +
ὅπου ὁ σκώλη
ξ αὐτῶν οὐ
τελευτᾷ καὶ
τὸ πῦρ οὐ σ
βέννυται +
πᾶς γὰρ πυ
ρὶ ἁλισθήσεται
καὶ πᾶσα θυ
σία ἁλὶ ἁλισ
θήσεται + κα
λὸν τὸ ἅλας +
ἐὰν δὲ τὸ ἅ

λας ἄναλον γένη
ται, ἐν τίνι
αὐτὸ ἀρτύσετε +
ἔχετε ἐν ἑαυτοῖς
ἅλας + κἀκεῖ
θεν ἀναστὰς ἔρ
χεται εἰς τὰ ὅ
ρια τῆς ἰου
δαίας, διὰ τοῦ
πέραν τοῦ
ἰορδάνου καὶ
συμπορεύον
ται πάλιν ὄ
χλοι πρὸς αὐ
τόν, καὶ ὡς εἰ
ώθει ἐδίδασκεν
αὐτούς
τῇ [illegible] τῆς [illegible]
ἐκ τοῦ κατὰ μάρ(κον)
Τῷ καιρῷ ἐ
κείνῳ προ
σελθόντες
οἱ φαρισαῖοι

ἐπηρώτ[illegible]
αὐτὸν εἰ ἔξεστιν
ἀνδρὶ [illegible]
ναῖκα ἀπολῦ-
σαι πειράζον-
τες αὐτόν +
ὁ δὲ ἀποκρι-
θεὶς εἶπεν αὐ-
τοῖς· τί ὑμῖν
ἐνετείλα-
το Μωσῆς +
οἱ δὲ εἶπον· ἐ-
πέτρεψε Μω-
σῆς [illegible]
βιβλίον ἀπο-
στασίου γράψαι
καὶ ἀπολῦ-
σαι + καὶ ἀ-
ποκριθεὶς ὁ
ἰς εἶπεν αὐτοῖς +
πρὸς τὴν σ-
κληροκαρδί-
αν ὑμῶν ἔ-

γραψεν ὑμῖν
τὴν ἐντολὴν
ταύτην· ἀπὸ
δὲ ἀρχῆς κτί-
σεως ἄρσεν
καὶ θῆλυ ἐποί-
ησεν αὐτοὺς
ὁ θεός· ἕνεκεν
τούτου κατα-
λείψει ἄνθρωπος
τὸν πατέρα αὐτοῦ
καὶ τὴν μητέρα·
καὶ προσκολ-
ληθήσεται πρὸς
τὴν γυναῖκα
αὐτοῦ· καὶ ἔσον-
ται οἱ δύο εἰς
σάρκα μίαν +
ὥστε οὐκέτι
εἰσὶν δύο, ἀλλὰ
σὰρξ μία + ὃ
οὖν ὁ θεὸς συν-
έζευξεν ἄνθρωπος

μὴ χωριζέ-
τω + καὶ ἐν τῇ
οἰκίᾳ πάλιν
οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ περὶ τού-
του ἐπηρώ-
τησαν αὐτόν +
καὶ λέγει αὐτοῖς +
ὃς ἐὰν ἀπολύ-
σῃ τὴν γυναῖ-
κα αὐτοῦ· καὶ
γαμήσῃ ἄλλην
μοιχᾶται ἐπ'
αὐτήν + καὶ
ἐὰν γυνὴ ἀ-
πολύσῃ τὸν
ἄνδρα αὐτῆς·
καὶ γαμηθῇ
ἄλλῳ μοιχᾶ-
ται + καὶ προσ-
έφερον αὐτῷ
παιδία ἵνα ἅ-
ψηται αὐτῶν +

οἱ δὲ μαθηταὶ
ἐπετίμων
τοῖς προσφέ-
ρουσιν + ἰδὼν
δὲ ὁ ἰς ἠγανά-
κτησεν καὶ εἶ-
πεν αὐτοῖς + ἄ-
φετε τὰ παιδί-
α ἔρχεσθαι πρός
με καὶ μὴ κω-
λύετε αὐτά +
τῶν γὰρ τοιού-
των ἐστὶν ἡ βα-
σιλεία τοῦ θῦ +
ἀμὴν λέγω ὑ-
μῖν + ὃς ἐὰν
μὴ δέξηται τὴν
βασιλείαν τοῦ
θῦ ὡς παιδί-
ον, οὐ μὴ εἰσέλ-
θῃ εἰς αὐτήν +
καὶ ἐναγκαλισά-
μενος αὐτὰ

τι θεσίας χάρ
αὐτοῦ ὑπὸ λόγ(ου)
αὐτοῦ· τ(έλος)· τῆς
της ϛ ε(βδομάδος) Σ(αββάτῳ)
Κ(υριακῇ) τοῦ κ(αι)ρ(οῦ)
Τῷ καιρῷ ἐ-
κείνῳ, ἐκπο-
ρευομένου τοῦ
ἰ(ησο)ῦ εἰς ὁδὸν
προσδραμὼν
τις καὶ γονυ-
πετήσας αὐτὸν
ἐπηρώτα αὐ-
τόν· διδάσκα-
λε ἀγαθέ, τί
ποιήσω ἵνα ζω-
ὴν αἰώνιον κλη-
ρονομήσω·
ὁ δὲ ἰ(ησοῦ)ς εἶπεν
αὐτῷ· τί με
λέγεις ἀγαθόν·
οὐδεὶς ἀγαθὸς,
εἰ μὴ εἷς ὁ θ(εό)ς·

τὰς ἐντολὰς
οἶδας· μὴ
μοιχεύσῃς· μὴ
φονεύσῃς· μὴ
κλέψῃς· μὴ
ψευδομαρτυ-
ρήσῃς· μὴ ἀπο-
στερήσῃς· τίμα
τὸν π(ατέ)ρα σου
καὶ τὴν μ(ητέ)ρα·
ὁ δὲ ἀποκρι-
θεὶς εἶπεν
αὐτῷ· διδάσ-
καλε· ταῦ-
τα πάντα
ἐφυλαξάμην
ἐκ νεότητός
μου· ὁ δὲ ἰ(ησοῦ)ς
ἐμβλέψας αὐ-
τῷ ἠγάπησεν
αὐτὸν καὶ
εἶπεν αὐτῷ·
ἕν σοι ὑστερεῖ·
ὕπαγε ὅσα

ἔχεις πώλη-
σον καὶ δὸς τοῖς
πτωχοῖς καὶ ἕ-
ξεις θησαυρὸν
ἐν οὐρανῷ καὶ
δεῦρο ἀκολού-
θει μοι ἄρας τὸν
σταυρόν· ὁ δὲ
στυγνάσας ἐπὶ
τῷ λόγῳ ἀπῆλθε
λυπούμενος·
ἦν γὰρ ἔχων
κτήματα πολ-
λά· καὶ περι-
βλεψάμε-
νος ὁ ἰ(ησοῦ)ς λέγει
τοῖς μαθηταῖς
40 αὐτοῦ· πῶς δυσ-
κόλως οἱ
τὰ χρήματα
ἔχοντες εἰς
τὴν βασιλείαν
τοῦ θ(εο)ῦ εἰσελεύ-

σονται· οἱ δὲ
μαθηταὶ ἐθαμ-
βοῦντο ἐπὶ τοῖς
λόγοις αὐτοῦ·
ὁ δὲ ἰ(ησοῦ)ς πάλιν
ἀποκριθεὶς
εἶπεν αὐτοῖς·
τέκνα πῶς
δύσκολόν ἐστι
τοὺς πεποιθό-
τας ἐπὶ χρή-
μασιν εἰς τὴν
βασιλείαν τοῦ
θ(εο)ῦ εἰσελθεῖν·
εὐκοπώτερόν
ἐστι κάμηλον
διὰ τρυμαλιᾶς
ῥαφίδος διελθεῖν ἢ
πλούσιον εἰς
τὴν βασιλεί-
αν τοῦ θ(εο)ῦ εἰσελ-
θεῖν· οἱ δὲ πε-

[illegible]

[illegible] ἐκ τοῦ κ(ατὰ) Ματθ(αῖον) [illegible]

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ [illegible] ἰδοὺ ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα καὶ ἠκολουθήσαμέν σοι [illegible]

[illegible] ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου [illegible] καὶ ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσει· πολλοὶ δὲ ἔσονται πρῶτοι ἔσχατοι· καὶ ἔσχατοι πρῶτοι :

Σα(ββάτῳ) ιε' Ἐκ Ματθ(αίου) :

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· προσῆλθον οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰυ̅ ἐπιδεῖξαι αὐτῷ τὰς οἰκοδομὰς τοῦ ἱεροῦ + ὁ δὲ Ἰς̅ εἶπεν αὐτοῖς· οὐ βλέπετε πάντα ταῦτα; ἀμὴν λέγω ὑμῖν· οὐ μὴ ἀφεθῇ ὧδε λίθος ἐπὶ λίθον, ὃς οὐ καταλυθήσεται· καθημένου δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ὄρους τῶν ἐλαιῶν προσῆλθον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες· εἰπὲ ἡμῖν πότε ταῦτα ἔσται· καὶ τί τὸ σημεῖον τῆς σῆς παρουσίας; καὶ τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος; καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰς̅ εἶπεν αὐτοῖς + βλέπετε μή τις ὑμᾶς πλανήσῃ· πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου λέγοντες· ἐγώ εἰμι ὁ Χς̅· καὶ πολλοὺς πλανήσουσι· μελλήσετε δὲ ἀκούειν πολέμους καὶ ἀκοὰς πολέμων + ὁρᾶτε μὴ θρο[illegible]

ἐκ κ αμδρ :—

Τ[ῷ] καιρῷ ἐκείνῳ
καιφα ... ἐκ [illegible]
ρ[illegible]
[illegible] ἱερ[illegible]
καὶ [illegible]
θ[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ὁ [illegible]
[illegible]
τὸ πα[illegible]
ὁ δ[illegible] πρὸ[illegible]
[illegible] καὶ [illegible]
[illegible] ὁ [illegible]
ὁ [illegible]
ε[illegible]
[illegible] καὶ [illegible]
[illegible]
[illegible] +
καὶ [illegible]
αὐτοῦ [illegible]
μασι[illegible] +

ὁ δ[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] καὶ
[illegible]
αὐτ[illegible]
θ[illegible] καὶ
[illegible]
[illegible]
[illegible] +
θαρσ[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] αὐτ[illegible]
[illegible]
[illegible] καὶ αὐτ[illegible]
κριθεὶς [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
αὐτ[illegible]

[illegible]
[illegible] +
[illegible]
αὐτ[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] καὶ [illegible]
[illegible]
[illegible] καὶ [illegible]
[illegible]
[illegible] :—
[illegible]
ἐκ [illegible]
Τῷ καιρῷ ἐκεί[νῳ]
[illegible]
[illegible] ἱερὸν [illegible]
[illegible] καὶ [illegible]
[illegible] ἱερὸν [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible] καὶ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] καὶ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] καὶ
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] +
[illegible] καὶ [illegible]
[illegible] καὶ
αὐτο[illegible]
εἰ [illegible]
[illegible]
[illegible] :—

…καρπὸν φάγοι· καὶ ἤκουον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. Καὶ ἔρχονται εἰς Ἱεροσόλυμα· καὶ εἰσελθὼν ὁ ἰ(ησοῦ)ς εἰς τὸ ἱερὸν ἤρξατο ἐκβάλλειν τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀγοράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ +
καὶ τὰς τραπέζας τῶν κολλυβιστῶν καὶ τὰς καθέδρας τῶν πωλούντων τὰς περιστερὰς κατέστρεψε· καὶ οὐκ ἤφιεν ἵνα τις διενέγ-

κῃ σκεῦος διὰ τοῦ ἱεροῦ· καὶ ἐδίδασκε λέγων αὐτοῖς· οὐ γέγραπται ὅτι ὁ οἶκός μου οἶκος προσευχῆς κληθήσεται πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν; ὑμεῖς δὲ ἐποιήσατε αὐτὸν σπήλαιον λῃστῶν +
καὶ ἤκουσαν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ ἀρχιερεῖς, καὶ ἐζήτουν πῶς αὐτὸν ἀπολέσωσιν· ἐφοβοῦντο γὰρ αὐτόν, ὅτι πᾶς ὁ ὄχλος ἐξεπλήσσετο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ +

Καὶ ὅτε ὀψὲ ἐγένετο, ἐξεπορεύετο ἔξω τῆς πόλεως +
Καὶ πρωῒ παραπορευόμενοι εἶδον τὴν συκῆν ἐξηραμμένην ἐκ ῥιζῶν +
Καὶ ἀναμνησθεὶς ὁ Πέτρος λέγει αὐτῷ· ῥαββί, ἴδε ἡ συκῆ ἣν κατηράσω ἐξήρανται +
Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰ(ησοῦ)ς λέγει αὐτοῖς· ἔχετε πίστιν θ(εο)ῦ +
ἀμὴν λέγω ὑμῖν + ὅτι ὃς ἂν εἴπῃ τῷ ὄρει τούτῳ· ἄρθη-

τι καὶ βλήθητι εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ μὴ διακριθῇ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, ἀλλὰ πιστεύσῃ ὅτι ἃ λέγει γίνεται, ἔσται αὐτῷ ὃ ἐὰν εἴπῃ +
διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, πάντα ὅσα ἂν προσευχόμενοι αἰτῆσθε, πιστεύετε ὅτι λαμβάνετε, καὶ ἔσται ὑμῖν +
Καὶ ὅταν στήκητε προσευχόμενοι, ἀφίετε εἴ τι ἔχετε κατά τινος, ἵνα καὶ ὁ πατὴρ

μῶν ὁ ἐν τοῖς οὐ-
ρανοῖς ἀφήσει ὑ-
μῖν τὰ παραπτώ-
ματα ὑμῶν +
Ὑμῖν + λέ-
γω δὲ ὑμῖν +
αἰτεῖτε καὶ δο-
θήσεται ὑ-
μῖν + ζητεῖ-
τε καὶ εὑρήσε-
τε + κρούε-
τε καὶ ἀνοιγή-
σεται ὑμῖν +
πᾶς γὰρ ὁ αἰτ-
ῶν λαμβάνει καὶ
ὁ ζητῶν εὑρίσ-
κει καὶ τῷ κρού-
οντι ἀνοιγήσε-
ται: [illegible]
τέλ Τῷ καιρῷ ἐκεί-
νῳ ἔρχεται ὁ
Ἰ(ησοῦ)ς εἰς Ἱεροσό-
λυμα + καὶ

ἐν τῷ ἱερῷ πε-
ριπατοῦντος
αὐτοῦ ἔρχον-
ται πρὸς αὐτὸν
οἱ ἀρχιερεῖς καὶ
οἱ γραμματεῖς
καὶ οἱ πρεσβύ-
τεροι καὶ λέ-
γουσιν αὐτῷ +
ἐν ποίᾳ ἐξουσί-
ᾳ ταῦτα ποιεῖς +
καὶ τίς σοι ἔ-
δωκεν τὴν ἐ-
ξουσίαν ταύτην
ἵνα ταῦτα ποι-
ῇς + ὁ δὲ Ἰ(ησοῦ)ς
ἀποκριθεὶς
εἶπεν αὐτοῖς +
ἐπερωτήσω
ὑμᾶς κἀγὼ λό-
γον ἕνα καὶ ἀ-
ποκρίθητέ
μοι καὶ ἐρῶ

ὑμῖν ἐν ποίᾳ
ἐξουσίᾳ ταῦτα
ποιῶ + τὸ βά-
πτισμα Ἰωάν-
νου ἐξ οὐρανοῦ
ἦν ἢ ἐξ ἀνθρώ-
πων ἀπο-
κρίθητέ μοι +
καὶ διελογίζον-
το πρὸς ἑαυ-
τοὺς λέγοντες +
ἐὰν εἴπωμεν ἐξ
οὐρανοῦ ἐρεῖ
διὰ τί οὖν οὐκ ἐ-
πιστεύσατε
αὐτῷ + ἀλλ'
εἴπωμεν ἐξ ἀνθρώ-
πων ἐφοβοῦν-
το τὸν
λαόν + ἅπαν-
τες γὰρ εἶχον
τὸν Ἰωάννην
[illegible]

ὄντως ὅτι προφήτης ἦν +
καὶ ἀποκριθέντες
τῷ Ἰ(ησο)ῦ λέγουσιν
οὐκ οἴδαμεν +
καὶ ὁ Ἰ(ησοῦ)ς λέγει
αὐτοῖς + οὐδὲ
ἐγὼ λέγω ὑμῖν
ἐν ποίᾳ ἐξου-
σίᾳ ταῦτα
ποιῶ + [illegible]
[illegible] τέλ Κα ἀρχ
Εἶπεν ὁ Κ(ύριο)ς τὴν
παραβολὴν
ταύτην + ἄν-
θρωπος ἐφύ-
τευσεν ἀμπελῶνα
καὶ περιέθηκε
φραγμὸν
καὶ ὤρυξεν
ὑπολήνιον
καὶ ᾠκοδόμησε
[illegible]

ψη
...πύργον· καὶ
ἐξέδοτο αὐτὸν
γεωργοῖς καὶ
ἀπεδήμησε +
καὶ ἀπέστειλε
πρὸς τοὺς γε
ωργοὺς τῷ και
ρῷ δοῦλον ἵνα
παρὰ τῶν γεωργῶν
λάβῃ ἀ
πὸ τοῦ καρ
ποῦ τοῦ ἀμπελῶ
νος + οἱ δὲ λα
βόντες αὐτὸν
ἔδειραν καὶ ἀ
πέστειλαν κε
νόν + πάλιν
ἀπέστειλε πρὸς
αὐτοὺς ἄλλον
δοῦλον κἀκεῖ
νον λιθοβολή
σαντες ἐκεφα
λαίωσαν καὶ ἀ

πέστειλαν ἠτι
μωμένον
καὶ πάλιν ἄλλον
ἀπέστειλε +
κἀκεῖνον ἀπέ
κτειναν καὶ
πολλοὺς ἄλλους +
τοὺς μὲν δέ
ροντες τοὺς
δὲ ἀποκτέν
νοντες + ἔτι
οὖν ἕνα υἱὸν
ἔχων ἀγαπη
τὸν αὐτοῦ +
ἀπέστειλε καὶ
αὐτὸν πρὸς αὐ
τοὺς ἔσχατον + λέ
γων + ὅτι ἐντρα
πήσονται τὸν
υἱόν μου + ἐ
κεῖνοι δὲ οἱ γε
ωργοὶ εἶπον
πρὸς ἑαυτοὺς
ὅτι οὗτος ἐ

στιν ὁ κληρονό
μος· δεῦτε ἀπο
κτείνωμεν
αὐτὸν καὶ ἡμῶν
ἔσται ἡ κληρο
νομία + καὶ
λαβόντες αὐ
τὸν ἀπέκτει
ναν + καὶ ἐξέ
βαλον αὐτὸν
ἔξω τοῦ ἀμ
πελῶνος + τί
οὖν ποιήσει ὁ
κύριος τοῦ ἀμπε
λῶνος; ἐλεύ
σεται καὶ ἀπο
λέσει τοὺς
γεωργοὺς καὶ
δώσει τὸν
ἀμπελῶνα
ἄλλοις + οὐ
δὲ τὴν γρα
φὴν ταύτην

ἀνέγνωτε· λί
θον ὃν ἀπεδο
κίμασαν οἱ οἰ
κοδομοῦντες
οὗτος ἐγενή
θη εἰς κεφαλὴν
γωνίας; πα
ρὰ κυρίου ἐγένε
το αὕτη; καὶ
ἔστιν θαυμα
στὴ ἐν ὀφθαλμοῖς
ἡμῶν ⁝ τέλος Σα
Εἶπεν ὁ Κ(ύριο)ς ... ἀρ
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ζ Κα ... ματ [illegible]

δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ ὥρας οὐδεὶς οἶδεν, οὐδὲ οἱ ἄγγελοι τῶν οὐρανῶν, εἰ μὴ ὁ πατήρ μου μόνος. ὥσπερ δὲ αἱ ἡμέραι τοῦ Νῶε, οὕτως ἔσται καὶ ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ÷ Γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἴδατε ποίᾳ ὥρᾳ ὁ Κ(ύριο)ς ὑμῶν ἔρχεται ÷ ἐκεῖνο δὲ γινώσκετε, ὅτι εἰ ᾔδει ὁ οἰκοδεσπότης ποίᾳ φυλακῇ ὁ κλέπτης ἔρχεται, ἐγρηγόρησεν ἂν

ἀφῆκε καὶ οὐκ ἂν εἴασε διορυγῆναι τὴν οἰκίαν αὐτοῦ. διὰ τοῦτο καὶ ὑμεῖς γίνεσθε ἕτοιμοι· ὅτι ᾗ ὥρᾳ οὐ δοκεῖτε, ὁ υἱὸς τοῦ ἀν(θρώπ)ου ἔρχεται :

Κυ(ριακῇ) ιε' κ(ατὰ) Ματθ(αῖον)

Εἶπεν ὁ Κ(ύριο)ς τὴν παραβολὴν ταύτην· ἄνθρωπός τις ἀποδημῶν ἐκάλεσε τοὺς ἰδίους δούλους, καὶ παρέδωκεν αὐτοῖς τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ ÷ καὶ ᾧ

μὲν ἔδωκε πέντε τάλαντα, ᾧ δὲ δύο, ᾧ δὲ ἕν, ἑκάστῳ κατὰ τὴν ἰδίαν δύναμιν· καὶ ἀπεδήμησεν εὐθέως. πορευθεὶς δὲ ὁ τὰ πέντε τάλαντα λαβὼν, εἰργάσατο ἐν αὐτοῖς, καὶ ἐποίησεν ἄλλα πέντε τάλαντα. ὡσαύτως καὶ ὁ τὰ δύο ἐκέρδησε καὶ αὐτὸς ἄλλα δύο. ὁ δὲ τὸ ἓν λαβὼν, ἀπελθὼν ὤ-

ρυξεν ἐν τῇ γῇ, καὶ ἀπέκρυψε τὸ ἀργύριον τοῦ κυρίου αὐτοῦ. μετὰ δὲ χρόνον πολὺν ἔρχεται ὁ κύριος τῶν δούλων ἐκείνων, καὶ συναίρει μετ' αὐτῶν λόγον. καὶ προσελθὼν ὁ τὰ πέντε τάλαντα λαβὼν, προσήνεγκεν ἄλλα πέντε τάλαντα λέγων· Κύριε, πέντε τάλαντά μοι παρέδωκας· ἴδε ἄλλα πέντε τάλαντα ἐκέρδη-

[illegible]

[illegible]

ἀγαπήσεις κύ-
ριον τὸν θεόν σου
ἐξ ὅλης τῆς καρ-
δίας σου, καὶ
ἐξ ὅλης τῆς ψυ-
χῆς σου, καὶ ἐ-
ξ ὅλης τῆς δι-

[illegible]
ὅτι εἷς
ἐστὶν καὶ οὐκ ἔ-
στιν ἄλλος πλὴν
αὐτοῦ· καὶ τὸ
ἀγαπᾶν αὐτὸν
ἐξ ὅλης τῆς καρ-
δίας καὶ ἐξ ὅλης
τῆς συνέσεως
καὶ ἐξ ὅλης τῆς
[illegible]
καὶ ἐξ ὅλης τῆς
ἰσχύος, καὶ τὸ
ἀγαπᾶν τὸν πλη-

πλησίον ὡς ἑ-
αυτὸν πλεῖόν ἐστι
ὁ μέγας τῶν ὁλοκαυτωμάτων
καὶ θυσιῶν· καὶ
το αὐτὸν ὅτι νουνεχῶς
ἀπεκρίθη, εἶπεν αὐτῷ· οὐ
μακρὰν εἶ ἀπὸ τῆς
βασιλείας τοῦ Θεοῦ· καὶ οὐ-
δεὶς οὐκέτι ἐτόλ-
μα αὐτὸν ἐπε-
ρωτῆσαι + Καὶ
ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς
ἔλεγε διδάσκων
ἐν τῷ ἱερῷ +
πῶς λέγουσιν
οἱ γραμματεῖς
ὅτι ὁ Χριστὸς υἱὸς
Δαυΐδ ἐστιν + αὐ-

τὸς γὰρ Δαυΐδ
εἶπεν ἐν πνεύματι
ἁγίῳ· εἶπεν ὁ Κύριος
τῷ Κυρίῳ μου·
κάθου ἐκ δεξιῶν
μου ἕως ἂν θῶ
τοὺς ἐχθρούς σου
ὑποπόδιον τῶν
ποδῶν σου +
αὐτὸς οὖν Δαυΐδ
λέγει αὐτὸν Κύριον
καὶ πόθεν
υἱὸς αὐτοῦ
ἐστι + καὶ ὁ
πολὺς ὄχλος
ἤκουεν αὐτοῦ
ἡδέως
ἐν τῇ
Τῷ καιρῷ
ἐκείνῳ
ἔλεγεν ὁ Ἰησοῦς
αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς

ἐν τῇ διδαχῇ αὐτοῦ +
βλέπετε ἀπὸ τῶν
γραμματέων
τῶν θελόντων
ἐν στολαῖς περι-
πατεῖν καὶ
ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς
ἀγοραῖς + καὶ
πρωτοκαθεδρίας
ἐν ταῖς συναγω-
γαῖς + καὶ πρω-
τοκλισίας ἐν τοῖς
δείπνοις +
οἱ κατεσθίοντες
τὰς οἰκίας τῶν
χηρῶν +
καὶ προφάσει
μακρὰ προσευ-
χόμενοι + οὗτοι

λήψονται περισσότερον κρίμα
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ
καθίσας ὁ Ἰησοῦς κατέ-
ναντι τοῦ γαζοφυλακίου
ἐθεώρει πῶς ὁ
ὄχλος βάλλει
χαλκὸν εἰς τὸ γα-
ζοφυλάκιον· καὶ
πολλοὶ πλού-
σιοι ἔβαλλον πο-
λλά· καὶ ἐλ-
θοῦσα μία χή-
ρα πτωχὴ ἔβαλε
λεπτὰ δύο
ὅ ἐστι κοδράν-
της + καὶ προσ-
καλεσάμενος
τοὺς μαθη-
τὰς αὐτοῦ
λέγει αὐτοῖς +

[illegible]

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐκπορευομένου τοῦ Ἰησοῦ ἐκ τοῦ ἱεροῦ, λέγει αὐτῷ εἷς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ· διδάσκαλε, ἴδε ποταποὶ λίθοι καὶ ποταπαὶ οἰκοδομαί. καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτῷ· βλέπεις ταύτας τὰς μεγάλας οἰκοδομάς; οὐ μὴ ἀφεθῇ λίθος ἐπὶ λίθῳ ὃς οὐ μὴ καταλυθῇ. καὶ

καθημένου αὐτοῦ εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν κατέναντι τοῦ ἱεροῦ, ἐπηρώτων αὐτὸν κατ' ἰδίαν Πέτρος καὶ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης καὶ Ἀνδρέας· εἰπὲ ἡμῖν πότε ταῦτα ἔσται, καὶ τί τὸ σημεῖον ὅταν μέλλῃ πάντα ταῦτα συντελεῖσθαι; ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς αὐτοῖς ἤρξατο λέγειν· βλέπετε μή τις ὑμᾶς πλανήσῃ· πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου λέγοντες ὅτι ἐγώ εἰμι· καὶ πολλοὺς πλανήσουσιν. ὅταν δὲ ἀκούσητε πολέμους καὶ ἀκοὰς πολέμων, μὴ θροεῖσθε· δεῖ γὰρ γενέσθαι, ἀλλ' οὔπω τὸ τέλος. ἐγερθήσεται γὰρ ἔθνος ἐπὶ ἔθνος καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν, καὶ ἔσονται σεισμοὶ κατὰ τόπους, καὶ ἔσονται λιμοὶ καὶ ταραχαί·

Καὶ
μοι καὶ τ...
παραχαὶ ... ἀρ-
χὴ ... [illegible]
ταύτῃ ...
[illegible]

Τῷ καιρῷ ἐ-
κείνῳ ἐ-
ξῆλθεν ὁ Ἰς εἰς τὰ
μέρη Τύ-
ρου καὶ Σιδῶ-
νος. καὶ ἰδοὺ
γυνὴ Χαναναί-
α ἀπὸ τῶν ὁ-
ρίων ἐκείνων
ἐξελθοῦσα ἐ-
κραύγασεν αὐ-
τῷ λέγουσα· ἐ-
λέη-
σόν με κύριε υἱ-
ὲ Δαυίδ· ἡ θυ-
γάτηρ μου κα-
κῶς δαιμονί-
ζεται. ὁ δὲ οὐκ
ἀπεκρίθη
αὐτῇ λόγον.
καὶ προσελ-
θόντες οἱ μαθη-
ταὶ αὐτοῦ ἠρώ-
των αὐτὸν λέ-
γοντες· ἀπόλυ-
σον αὐτήν, ὅτι
κράζει ὄπισθεν
ἡμῶν. ὁ δὲ ἀπο-
κριθεὶς εἶπεν·
οὐκ ἀπεστάλην
εἰ μὴ εἰς τὰ
πρόβατα τὰ
ἀπολωλότα
οἴκου Ἰσραήλ.

ΙΣ ΧΣ

ἡ δὲ ἐλθοῦ-
σα προσεκύ-
νει αὐτῷ
λέγουσα·
κύριε, βοήθει
μοι. ὁ δὲ ἀ-
ποκριθεὶς
εἶπεν· οὐκ
ἔστιν καλὸν λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων
καὶ βαλεῖν τοῖς κυναρίοις. ἡ δὲ
εἶπεν· ναὶ κύριε· καὶ γὰρ τὰ κυνάρια
ἐσθίει ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν πιπτόντων ἀ-
πὸ τῆς τραπέζης τῶν κυρίων αὐτῶν.
τότε ἀποκριθεὶς ὁ Ἰς εἶπεν αὐ-
τῇ· ὦ γύναι,
μεγάλη σου
ἡ πίστις· γε-
νηθήτω σοι ὡς
θέλεις. καὶ ἰά-
θη ἡ θυγάτηρ
αὐτῆς ἀπὸ τῆς
ὥρας ἐκείνης.

ΝΙ ΚΑ

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν

Τῶ καιρῶ ἐκ(εί)
ν(ῳ). Ἡρώ
δης ὁ τετράρ
χης ἐλεγχόμε
νος ὑπ' αὐτοῦ
... περὶ ἡ
ρωδιάδος τῆς
γυναικὸς τοῦ

τῆς γυναικὸς
τοῦ ἀδελφοῦ
αὐτοῦ καὶ πε
ρὶ πάντων ὧν
ἐποίησεν πονη
ρῶν ὁ ἡρώ
δης προσέ
θηκε καὶ τοῦτο

τοῦτο ἐπὶ πᾶσι· καὶ κατέκλεισε τὸν ἰωάννην ἐν τῇ φυλακῇ. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ βαπτισθῆναι ἅπαντα τὸν λαόν· καὶ ἰυ βαπτισθέντος καὶ προσευχομένου, ἀνεῳχθῆναι τὸν οὐρανόν· καὶ καταβῆναι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον σωματικῷ εἴδει ὡσεὶ περιστερὰν ἐπ' αὐτόν· καὶ φωνὴν ἐξ οὐρανοῦ γενέσθαι λέγουσαν· σὺ εἶ ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός· ἐν σοὶ ηὐδόκησα.

ηὐδόκησα.
τῇ π(ρὸ) τῆς ἁγ(ίας)
Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἦν ἰς ὡσεὶ ἐτῶν τριάκοντα ἀρχόμενος, ὢν ὡς ἐνομίζετο υἱὸς ἰωσήφ· τοῦ ἡλί· τοῦ ματθάτ· τοῦ λευΐ· τοῦ μελχί· τοῦ ἰαννά· τοῦ ἰωσήφ· τοῦ ματταθίου· τοῦ ἀμώς· τοῦ ναούμ· τοῦ ἐσλί· τοῦ ναγγαί· τοῦ μαάθ· τοῦ ματταθίου· τοῦ σεμεΐ· τοῦ ἰωσήφ· τοῦ ἰούδα· τοῦ ἰωαννᾶ·

τοῦ ῥησᾶ· τοῦ ζοροβάβελ· τοῦ σαλαθιήλ· τοῦ νηρί· τοῦ μελχί· τοῦ ἀδδί· τοῦ κωσάμ· τοῦ ἐλμωδάμ· τοῦ ἤρ· τοῦ ἰωσῆ· τοῦ ἐλιέζερ· τοῦ ἰωρείμ· τοῦ ματθάτ· τοῦ λευΐ· τοῦ συμεών· τοῦ ἰούδα· τοῦ ἰωσήφ· τοῦ ἰωνάν· τοῦ ἐλιακείμ· τοῦ μελεᾶ· τοῦ μαϊνάν· τοῦ ματταθά· τοῦ

ναθάν· τοῦ δαυΐδ· τοῦ ἰεσσαί· τοῦ ὠβήδ· τοῦ βοόζ· τοῦ σαλμών· τοῦ ναασσών· τοῦ ἀμιναδάβ· τοῦ ἀράμ· τοῦ ἑσρώμ· τοῦ φαρές· τοῦ ἰούδα· τοῦ ἰακώβ· τοῦ ἰσαάκ· τοῦ ἀβραάμ· τοῦ θάρα· τοῦ ναχώρ· τοῦ σερούχ· τοῦ ῥαγαῦ· τοῦ φάλεκ· τοῦ ἕβερ· τοῦ σαλά· τοῦ καϊνάν· τοῦ ἀρφαξάδ· τοῦ σήμ· τοῦ νῶε·

[illegible] τοῦ μαθουσάλα· τοῦ ἐνώχ· τοῦ ἰάρεδ· τοῦ μαλελεήλ· τοῦ καϊνάν· τοῦ ἐνώς· τοῦ σήθ· τοῦ ἀδάμ· τοῦ θ(εο)ῦ +

Ἰ(ησοῦ)ς πλήρης πν(εύματο)ς ἁγίου ὑπέστρεψεν ἀπὸ τοῦ ἰορδάνου· καὶ ἤγετο ἐν τῷ πν(εύματ)ι εἰς τὴν ἔρημον.

τῇ δ' τῆς α' ἑβδ(ομάδος) ἐκ τοῦ κατὰ λουκ(ᾶν)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ὑπέστρεψεν ὁ Ἰ(ησοῦ)ς ἀπὸ τοῦ ἰορδάνου· καὶ ἤγετο ἐν τῷ πν(εύματ)ι εἰς τὴν ἔρημον ἡμέρας τεσσαράκοντα πειραζόμενος ὑπὸ τοῦ διαβόλου + καὶ οὐκ ἔφαγεν οὐδὲν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις + καὶ συντελεσθεισῶν αὐτῶν ὕστερον ἐπείνασε + καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ διάβολος + εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θ(εο)ῦ, εἰπὲ τῷ λίθῳ τούτῳ ἵνα γένηται ἄρτος + καὶ ἀπεκρίθη Ἰ(ησοῦ)ς πρὸς αὐτὸν λέγων· γέγραπται· ὅτι οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ ζήσεται ὁ ἄνθρωπος· ἀλλ' ἐπὶ παντὶ ῥήματι ἐκπορευομένῳ διὰ στόματος θ(εο)ῦ + Καὶ ἀναγαγὼν αὐτὸν ὁ διάβολος εἰς ὄρος ὑψηλόν· ἔδειξεν αὐτῷ πάσας τὰς βασιλείας τῆς οἰκουμένης ἐν στιγμῇ χρόνου + καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ διάβολος + σοὶ δώσω τὴν ἐξουσίαν ταύτην ἅπασαν + καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν· ὅτι ἐμοὶ παραδέδοται καὶ ᾧ ἐὰν θέλω δίδωμι αὐτήν + σὺ οὖν ἐὰν προσκυνήσῃς ἐνώπιόν μου, ἔσται σοῦ πᾶσα + Καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰ(ησοῦ)ς + ὕπαγε ὀπίσω μου σατανᾶ + γέγραπται· κ(ύριο)ν τὸν θ(εό)ν σου προσκυνήσεις καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις + Καὶ ἤγαγεν αὐτὸν εἰς ἱερουσαλήμ· καὶ ἔστησεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ πτερύγιον τοῦ ἱεροῦ· καὶ εἶπε

[illegible]

αὐτοῦ + εἰ υἱὸς
εἶ τοῦ θεοῦ, βάλε
σεαυτὸν ἐντεῦθεν κά-
τω + γέγραπται
γὰρ ὅτι τοῖς ἀγ-
γέλοις αὐτοῦ
ἐντελεῖται περὶ
σοῦ, τοῦ διαφυλά-
ξαι σε καὶ ὅτι ἐπὶ χει-
ρῶν ἀροῦσί σε
μήποτε
προσκόψῃς πρὸς
λίθον τὸν πόδα σου
καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν
αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς + ὅτι
εἴρηται, οὐκ
ἐκπειράσεις
κύριον τὸν θεόν σου
καὶ συντελέσας
πάντα πειρασ-
μὸν ὁ διάβολος

ἀπέστη ἀπ' αὐτοῦ
ἄχρι καιροῦ +
Καὶ ὑπέστρεψεν
ὁ Ἰησοῦς ἐν τῇ δυνά-
μει τοῦ πνεύματος
εἰς τὴν Γαλιλαί-
αν + καὶ φήμη
ἐξῆλθε καθ' ὅ-
λης τῆς περι-
χώρου περὶ αὐ-
τοῦ, καὶ αὐτὸς
ἐδίδασκεν ἐν
ταῖς συναγω-
γαῖς αὐτῶν δο-
ξαζόμενος ὑπὸ
πάντων :
[illegible]
[illegible]
Τῷ καιρῷ ἐκεί-
νῳ ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς
εἰς τὴν Ναζα-
ρὲτ οὗ ἦν τεθραμ-

μένος, καὶ εἰσῆλ-
θε κατὰ τὸ εἰω-
θὸς αὐτῷ ἐν τῇ
ἡμέρᾳ τῶν σαβ-
βάτων εἰς τὴν
συναγωγὴν + καὶ ἀνέ-
στη ἀναγνῶναι +
καὶ ἐπεδόθη
αὐτῷ βιβλίον
Ἡσαΐου τοῦ προ-
φήτου + καὶ
ἀναπτύξας τὸ
βιβλίον εὗ-
ρε τὸν τόπον
οὗ ἦν γεγραμ-
μένον + πνεῦμα
κυρίου ἐπ' ἐμὲ οὗ
εἵνεκεν ἔχρισέ
με + εὐαγγελί-
σασθαι πτω-
χοῖς ἀπέσταλ-
κέ με ἰά-

σασθαι τοὺς συν-
τετριμμένους
τὴν καρδίαν +
κηρύξαι αἰχ-
μαλώτοις ἄ-
φεσιν, καὶ τυ-
φλοῖς ἀνάβλε-
ψιν + ἀποστεῖ-
λαι τεθραυσμέ-
νους ἐν ἀφέσει +
κηρύξαι ἐνιαυ-
τὸν κυρίου δεκτόν +
καὶ πτύξας τὸ
βιβλίον ἀ-
ποδοὺς τῷ ὑ-
πηρέτῃ ἐκά-
θισε + καὶ πάν-
των ἐν τῇ συνα-
γωγῇ οἱ ὀφθαλμοὶ
ἦσαν ἀτενίζοντες
αὐτῷ, ἤρξατο
δὲ λέγειν πρὸς

αὐτοὺς ὅτι σήμερον πεπλήρωται ἡ γραφὴ αὕτη ἐν τοῖς ὠσὶν ὑμῶν· καὶ πάντες ἐμαρτύρουν αὐτῷ καὶ ἐθαύμαζον ἐπὶ τοῖς λόγοις τῆς χάριτος τοῖς ἐκπορευομένοις ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ·

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐθαύμαζον οἱ ὄχλοι ἐπὶ τοῖς λόγοις τῆς χάριτος τοῖς ἐκπορευομένοις ἐκ τοῦ στόματος τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἔλεγον· οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς Ἰωσήφ; καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· πάντως ἐρεῖτέ μοι τὴν παραβολὴν ταύτην· ἰατρέ, θεράπευσον σεαυτόν· ὅσα ἠκούσαμεν γενόμενα ἐν Καπερναοὺμ ποίησον καὶ ὧδε ἐν τῇ πατρίδι σου. εἶπε δέ· ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς προφήτης δεκτός ἐστιν ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ. ἐπ' ἀληθείας δὲ λέγω ὑμῖν, πολλαὶ χῆραι ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις Ἠλίου ἐν τῷ Ἰσραήλ, ὅτε ἐκλείσθη ὁ οὐρανὸς ἐπὶ ἔτη τρία καὶ μῆνας ἕξ, ὡς ἐγένετο λιμὸς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ πρὸς οὐδεμίαν αὐτῶν ἐπέμφθη Ἠλίας εἰ μὴ εἰς Σάρεπτα τῆς Σιδωνίας πρὸς γυναῖκα χήραν. καὶ πολλοὶ λεπροὶ ἦσαν ἐπὶ Ἐλισσαίου τοῦ προφήτου ἐν τῷ Ἰσραήλ, καὶ οὐδεὶς αὐτῶν ἐκαθαρίσθη εἰ μὴ Νεεμὰν ὁ Σύρος. καὶ ἐπλήσθησαν πάντες θυμοῦ ἐν τῇ συναγωγῇ ἀκούοντες ταῦτα, καὶ ἀναστάντες ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω τῆς πόλεως, καὶ ἤγαγον αὐτὸν ἕως ὀφρύος τοῦ ὄρους ἐφ' οὗ ἡ πόλις αὐτῶν ᾠκοδόμητο, εἰς τὸ κατακρημνίσαι αὐτόν·

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ [illegible]

πόλιν τῆς Γαλιλαίας· καὶ ἦν διδάσκων αὐτοὺς ἐν τοῖς σάββασι· καὶ ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ, ὅτι ἐν ἐξουσίᾳ ἦν ὁ λόγος αὐτοῦ· καὶ ἐν τῇ συναγωγῇ ἦν ἄνθρωπος ἔχων πνεῦμα δαιμονίου ἀκαθάρτου, καὶ ἀνέκραξε φωνῇ μεγάλῃ λέγων· ἔα, τί ἡμῖν καὶ σοί, Ἰησοῦ Ναζαρηνέ; ἦλθες ἀπολέσαι ἡμᾶς; οἶδά σε τίς εἶ, ὁ ἅγιος

τοῦ θεοῦ· καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς λέγων· φιμώθητι, καὶ ἔξελθε ἀπ' αὐτοῦ· καὶ ῥῖψαν αὐτὸν τὸ δαιμόνιον εἰς τὸ μέσον, ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ μηδὲν βλάψαν αὐτόν· καὶ ἐγένετο θάμβος ἐπὶ πάντας, καὶ συνελάλουν πρὸς ἀλλήλους λέγοντες· τίς ὁ λόγος οὗτος, ὅτι ἐν ἐξουσίᾳ καὶ δυνάμει ἐπιτάσσει τοῖς ἀκαθάρτοις

Κυ(ριακῇ) α' ... [illegible]

τοῖς πνεύμασι, καὶ ἐξέρχονται. Καὶ τὰ λοιπά.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἑστὼς ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν λίμνην Γεννησαρὲτ εἶδε δύο πλοῖα ἑστῶτα παρὰ τὴν λίμνην· οἱ δὲ ἁλιεῖς ἀποβάντες ἀπ' αὐτῶν ἀπέπλυναν τὰ δίκτυα· ἐμβὰς δὲ εἰς ἓν τῶν πλοίων, ὃ ἦν τοῦ Σίμωνος, ἠρώτησεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς γῆς ἐπαναγαγεῖν ὀλίγον· καὶ

καθίσας ἐδίδασκεν ἐκ τοῦ πλοίου τοὺς ὄχλους· ὡς δὲ ἐπαύσατο λαλῶν, εἶπε πρὸς τὸν Σίμωνα· ἐπανάγαγε εἰς τὸ βάθος καὶ χαλάσατε τὰ δίκτυα ὑμῶν εἰς ἄγραν· καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Σίμων εἶπεν αὐτῷ· ἐπιστάτα, δι' ὅλης τῆς νυκτὸς κοπιάσαντες οὐδὲν ἐλάβομεν· ἐπὶ δὲ τῷ ῥήματί σου χαλάσω τὸ δίκτυον.

ὁ τ[illegible] ἠσαῦ
τοῦ· αὐτὰ
[illegible]ομ πατρὶ ἠθος
ἰχθύες [illegible] πο
λύ + διέρρηξ[illegible]
[illegible] ὁδὸς τοῦ
κ τοῦ ὁμ αὐτοῦ [illegible]
καὶ κατὰ μέ[illegible]
[illegible]
χοις ποιῶν [illegible]
ἐμ τοῦ, ἕτερ[illegible]
[illegible] τοῦ ἐλ
θον τοὺς οὐ[illegible]
[illegible] αὐτοῖς
καὶ ἦλθον καὶ
[illegible] πρότε
ρα [illegible]
τοῦ [illegible]
αὐτὸ [illegible]
[illegible] πρὸς
[illegible]
[illegible]
[illegible] ἐλθε

ἀπὲ μοῦ ὁ τιὰ
μὴ ῥα[illegible]
λος [illegible] κε [illegible] θα
[illegible] γὰρ τὸ
ρισ[illegible] αὐτὸν ἤ
καὶ πα[illegible] τὴ
σ[illegible] αὐτοῦ· ἐπὶ
τὴν ἀγρ[illegible]
θύσει ἢ [illegible]
λαβόν + [illegible]
ὡς δὲ καὶ ἰα[illegible]
[illegible] καὶ
[illegible] μηνη [illegible]
[illegible] ἐδ[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] + καὶ
εἶπεν πρὸς [illegible]
[illegible] +
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] + καὶ κα

τῇ [illegible] τῆς [illegible]
[illegible]
[illegible] ὅτι [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
οἷς [illegible] τὴν οἱ
κίαν [illegible] +
[illegible]
τοῦ [illegible]
[illegible]
μὴ [illegible]
[illegible] καὶ [illegible]
[illegible]
[illegible] +
καὶ ὅτι [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
καὶ [illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
αὐτ[illegible]
[illegible]
[illegible]
αὐτοῖς [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] καὶ
[illegible]
[illegible]
ὁ [illegible]

[illegible]

αντι ηρωδου του πατρος
αυτου εφοβηθη
εκει απελθειν·
χρηματισθεις δε
κατ οναρ ανεχω-
ρησεν εις τα μερη της
γαλιλαιας· και ελ-
θων κατωκησεν
εν πολει λεγομενη
ναζαρετ· ΚΕ

Τω καιρω εκεινω·
και εγενετο εν τω ειναι
αυτον εν μια των
πολεων· και ιδου
ανηρ πληρης λεπρας·
και ιδων τον ιν
πεσων επι προσωπον
εδεηθη αυτου
λεγων· κε εαν
θελης δυνασαι

με καθαρισαι· και
εκτεινας την
χειρα αυτου
ηψατο αυτου
λεγων· θελω καθαρισθητι·
και ευθεως
η λεπρα απηλθεν απ
αυτου· και αυτος παρηγ-
γειλεν αυτω
μηδενι ειπειν·
αλλα απελθων δειξον
σεαυτον τω ιερει· και
προσενεγκε περι
του καθαρισμου σου
καθως προσεταξε
μωυσης εις μαρτυ-
ριον αυτοις· διηρ-
χετο δε μαλλον ο λο-
γος περι αυτου·
και συνηρχοντο οχλοι
πολλοι ακουειν·
και θεραπευεσθαι
υπ αυτου απο
των ασθενειων αυτων·
αυτος δε ην υποχω-
ρων εν ταις ερη-
μοις και προσευ-
χομενος· ΤΕΛ

Τω καιρω εκεινω·
και εγενετο εν μια των
ημερων και αυτος ην
διδασκων· και ησαν
καθημενοι φαρισαιοι
και νομοδιδασκαλοι

153

νηστεύουσι πυ-
κνὰ καὶ δεήσεις
ποιοῦνται·
ὁμοίως καὶ οἱ
τῶν φαρισαί-
ων· οἱ δὲ σοὶ
ἐσθίουσι καὶ πί-
νουσιν· ὁ δὲ εἶ-
πον πρὸς αὐτούς·
μὴ δύνασθε
τοὺς υἱοὺς τοῦ
νυμφῶνος ἐν
ᾧ ὁ νυμφί-
ος μετ' αὐτῶν ἐ-
στὶ ποιῆσαι
νηστεύειν· ἐλεύ-
σονται δὲ ἡμέ-
ραι, ὅταν ἀπαρ-
θῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ
νυμφίος· τό-
τε νηστεύσουσιν
ἐν ἐκείναις ταῖς
ἡμέραις. ἔλεγε

δὲ καὶ παραβο-
λὴν πρὸς αὐτοὺς·
ὅτι οὐδεὶς ἐπί-
βλημα ἱμα-
τίου καινοῦ
ἐπιβάλλει ἐ-
πὶ ἱμάτιον πα-
λαιόν· εἰ δὲ μὴ-
γε καὶ τὸ καινὸν
σχίζει· καὶ τῷ
παλαιῷ· οὐ
συμφωνεῖ τὸ
ἀπὸ τοῦ και-
νοῦ. καὶ οὐ-
δεὶς βάλλει οἶ-
νον νέον εἰς ἀ-
σκοὺς παλαι-
οὺς· εἰ δὲ
μήγε, ῥήξει
ὁ οἶνος ὁ νέος
τοὺς ἀσκοὺς
καὶ αὐτὸς ἐκχυ-
θήσεται καὶ οἱ

ἀσκοὶ ἀπολοῦν-
ται· ἀλλ' οἶνον
νέον εἰς ἀσκοὺς
καινοὺς βλη-
τέον· καὶ ἀμ-
φότεροι συν-
τηροῦνται·
καὶ οὐδεὶς πι-
ὼν παλαιὸν
εὐθέως θέ-
λει νέον· λέγει
γάρ· ὁ παλαι-
ὸς χρηστότε-
ρός ἐστιν·
τῇ ϛ' τῆς β' ἑβδ.
Κατὰ Λουκᾶν.
Τῷ καιρῷ ἐκεί-
νῳ, ἐξῆλθεν ὁ
Ἰησοῦς εἰς τὸ ὄρος
προσεύξασθαι·
καὶ ἦν διανυκτε-
ρεύων ἐν τῇ προ-
σευχῇ τοῦ θεοῦ·

καὶ ὅτε ἐγένε-
το ἡμέρα·
προσεφώνησε
τοὺς μαθητὰς
αὐτοῦ· καὶ ἐκ-
λεξάμενος ἀ-
π' αὐτῶν δώδε-
κα οὓς καὶ ἀ-
ποστόλους ὠνό-
μασε· Σί-
μωνα ὃν καὶ ὠνό-
μασε Πέτρον·
καὶ Ἀνδρέαν
τὸν ἀδελφὸν
αὐτοῦ· Ἰάκω-
βον καὶ Ἰωάν-
νην· Φίλιππον
καὶ Βαρθολο-
μαῖον· Ματ-
θαῖον καὶ Θω-
μᾶν· Ἰάκω-
βον τὸν τοῦ Ἀλ-
φαίου· καὶ Σι-

σαβ(βάτῳ) λ'

σίμωνα τὸν καλού-
μενον ζηλωτὴν
ἰούδαν
ἰακώβου καὶ
ἰούδαν ἰσκαρι-
ώτην ὃς καὶ
ἐγένετο προ-
δότης· καὶ κα-
ταβὰς μετ' αὐ-
τῶν ἔστη ἐ-
πὶ τόπου πε-
δινοῦ καὶ ὄ-
χλος μαθητῶν
αὐτοῦ καὶ πλῆ-
θος πολὺ ἀ-
πὸ πάσης τῆς
ἰουδαίας καὶ ἱ-
λήμ· καὶ
τῆς παραλί-
ου τύρου καὶ σι-
δῶνος· οἳ ἦλ-
θον ἀκοῦσαι
αὐτοῦ· καὶ ἰα-

θῆναι ἀπὸ τῶν
νόσων αὐτῶν
καὶ οἱ ὀχλού-
μενοι ὑπὸ πνευμάτων
ἀκαθάρτων
καὶ ἐθεραπεύ-
οντο· καὶ
πᾶς ὁ ὄχλος
ἐζήτει ἅπτεσθαι
αὐτοῦ· ὅτι
δύναμις πα-
ρ' αὐτοῦ ἐξήρχε-
το καὶ ἰᾶτο πάν-
τας· τέλος
τῆς ε' ... λέ-
γεται δὲ τοῦτο
... καὶ
ἐκ τοῦ κατὰ λουκᾶν
Τῷ καιρῷ ἐκεί-
νῳ· ἔστη ὁ
ἰς ἐπὶ τόπου πε-
δινοῦ καὶ ὄχ-
λος μαθητῶν

αὐτοῦ καὶ πλῆ-
θος πολὺ τοῦ
λαοῦ ἀπὸ π-
άσης τῆς ἰουδαί-
ας καὶ ἰλήμ·
καὶ τῆς παρα-
λίου τύρου καὶ
σιδῶνος· οἳ ἦλ-
θον ἀκοῦ-
σαι αὐτοῦ καὶ
ἰαθῆναι ἀ-
πὸ τῶν νόσων
αὐτῶν· καὶ
οἱ ὀχλούμε-
νοι ἀπὸ πνων
ἀκαθάρτων
καὶ ἐθεραπεύ-
οντο· καὶ
πᾶς ὁ ὄχλος
ἐζήτει ἅπτε-
σθαι αὐτοῦ· ὅτι
δύναμις πα-
ρ' αὐτοῦ ἐξήρχε-

το καὶ ἰᾶτο πάν-
τας· καὶ αὐτὸς
ἐπάρας τοὺς ὀ-
φθαλμοὺς αὐ-
τοῦ εἰς τοὺς
μαθητὰς αὐτοῦ
ἔλεγεν· μα-
κάριοι οἱ πτω-
χοὶ τῷ πνι· ὅ-
τι ὑμετέρα ἐ-
στὶν ἡ βασιλεί-
α τοῦ θυ· μα-
κάριοι οἱ πεινῶν-
τες νῦν· ὅτι
χορτασθήσε-
σθε· μα-
κάριοι οἱ κλαί-
οντες νῦν· ὅ-
τι γελάσετε·
μακάριοί ἐστε
ὅταν μισήσω-
σιν ὑμᾶς οἱ ἄν-
οι· καὶ ὅταν ἀ-

ἀφορίσωσιν ὑμᾶς
καὶ ὀνειδί-
σωσι καὶ ἐκ-
βάλωσι τὸ ὄνο-
μα ὑμῶν ὡς πονη-
ρὸν ἕνεκα τοῦ υἱοῦ
τοῦ ἀν(θρώπ)ου· χά-
ρητε ἐν ἐκεί-
νῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ
σκιρτήσατε·
ἰδοὺ γὰρ ὁ μισ-
θὸς ὑμῶν πολὺς
ἐν τῷ οὐ-
ρανῷ. τέλος

Κα(τὰ) Λου(κᾶν)

Τῷ καιρῷ ἐκεί-
νῳ ἦν ὁ ἰ(ησοῦ)ς διδάσ-
κων· καὶ ἦσαν
καθήμενοι
φαρισαῖοι
καὶ νομοδιδάσ-
καλοι οἳ ἦσαν ἐ-
ληλυθότες ἐ-

κ πάσης κώ-
μης τῆς γα-
λιλαίας καὶ ἰου-
δαίας καὶ ἱ(ερουσα)λ(ὴ)μ·
καὶ δύναμις κ(υρίο)υ
ἦν εἰς τὸ
ἰᾶσθαι τοὺς
ἀσθενοῦντας·
καὶ ἰδοὺ ἄνδρες
φέροντες ἐπὶ
κλίνης ἄνθρωπον
ὃς ἦν παραλε-
λυμένος· καὶ
ἐζήτουν αὐτὸν
εἰσενεγκεῖν καὶ θεῖ-
ναι ἐνώπιον
αὐτοῦ· καὶ
μὴ εὑρόντες
ποίας εἰσενέγκωσιν
αὐτὸν διὰ
τὸν ὄχλον ἀνα-
βάντες ἐ-
πὶ τὸ δῶμα

διὰ τῶν κεράμων
καθῆκαν αὐτὸν
σὺν τῷ κλινιδί-
ῳ εἰς τὸ μέσον
ἔμπροσθεν τοῦ ἰ(ησοῦ)·
ἰδὼν δὲ ὁ ἰ(ησοῦ)ς
τὴν πίστιν αὐ-
τῶν εἶπεν αὐ-
τῷ· ἄνθρωπε ἀ-
φέωνταί σοι αἱ
ἁμαρτίαι σου·
καὶ ἤρξαντο δι-
αλογίζεσθαι οἱ
γραμματεῖς
καὶ οἱ φαρισαῖ-
οι λέγοντες·
τίς ἐστιν οὗτος
ὃς λαλεῖ βλασ-
φημίας; τίς δύ-
ναται ἀφιέναι ἁμαρ-
τίας εἰ μὴ μό-
νος ὁ θ(εό)ς·

Γνοὺς δὲ ὁ ἰ(ησοῦ)ς τοὺς
διαλογισμοὺς
αὐτῶν ἀπο-
κριθεὶς εἶπε πρὸς
αὐτούς· τί ἐ-
στιν εὐκοπώτε-
ρον· ἢ εἰπεῖν ἀ-
φέωνταί σοι
αἱ ἁμαρτίαι σου·
ἢ εἰπεῖν ἔγειρε
καὶ περιπά-
τει· ἵνα δὲ εἰδῆ-
τε ὅτι ἐξου-
σίαν ἔχει ὁ υἱὸς
τοῦ ἀν(θρώπ)ου
ἐπὶ τῆς γῆς ἀ-
φιέναι ἁμαρ-
τίας· εἶπε τῷ
παραλελυμέ-
νῳ· σοὶ λέγω ἔ-
γειρε καὶ ἄ-
ρας τὸ κλινίδιον
σου πορεύου

[illegible]

[illegible]

[illegible]

τῷ ἰδίῳ
ὀφθαλμῷ σου οὐ
κατανοεῖς +
ἢ πῶς δύνασαι
λέγειν τῷ ἀδελ-
φῷ σου· ἀδελφέ
ἄφες ἐκβάλω
τὸ κάρφος τὸ ἐν
τῷ ὀφθαλμῷ σου +
αὐτὸς τὴν ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου δοκὸν οὐ βλέ-
πων· ὑπο-
κριτά, ἔκβα-
λε πρῶτον τὴν
δοκὸν ἐκ τοῦ
ὀφθαλμοῦ σου
καὶ τότε διαβλέ-
ψεις ἐκβα-
λεῖν τὸ κάρφος
τὸ ἐν τῷ ὀφ-
θαλμῷ τοῦ
ἀδελφοῦ σου +
οὐ γάρ ἐστιν δέν-
δρον καλὸν ποι-

οῦν καρπὸν σα-
πρόν· οὐδὲ
δένδρον σαπρὸν
ποιοῦν καρπὸν
καλόν +· ἕκα-
στον γὰρ δένδρον
ἐκ τοῦ ἰδίου
καρποῦ γινώσκε-
ται +· οὐ γὰρ ἐξ
ἀκανθῶν
συλλέγουσιν σῦ-
κα, οὐδὲ ἐκ
βάτου τρυ-
γῶσι σταφυλήν +
ὁ ἀγαθὸς ἄνθρω-
πος ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ
θησαυροῦ τῆς
καρδίας αὐτοῦ
προφέρει τὸ
ἀγαθόν +· καὶ
ὁ πονηρὸς
πονηρὸς ἐκ τοῦ πο-
νηροῦ θησαυ-

τῆς καρδίας
ροῦ αὐτοῦ προ-
φέρει τὸ πονη-
ρόν· ἐκ γὰρ
περισσεύματος
καρδίας λα-
λεῖ τὸ στόμα
αὐτοῦ +
Τί δέ με
καλεῖτε κύ-
ριε κύριε
καὶ οὐ ποι-
εῖτε ἃ λέγω +
πᾶς ὁ ἐρχόμενος
πρός με καὶ
ἀκούων μου
τῶν λόγων
καὶ ποιῶν
αὐτούς, ὑπο-
δείξω ὑμῖν
τίνι ἐστὶν ὅμοιος +
ὅμοιός ἐστιν

ἀνθρώπῳ οἰκοδομοῦν-
τι οἰκίαν ὃς
ἔσκαψεν καὶ
ἐβάθυνεν καὶ
ἔθηκεν θεμέλιον
ἐπὶ τὴν πέτραν +
πλημμύρης δὲ
γενομένης
προσέρρηξεν
ὁ ποταμὸς τῇ
οἰκίᾳ ἐκείνῃ
καὶ οὐκ ἴσχυ-
σεν σαλεῦσαι αὐτήν +
τεθεμελίωτο
γὰρ ἐπὶ τὴν
πέτραν + ὁ
δὲ ἀκούσας
καὶ μὴ ποιή-
σας ὅμοιός
ἐστιν ἀνθρώπῳ
οἰκοδομήσαν-
τι οἰκίαν ἐπὶ
τὴν γῆν χωρίς

θεμελίου ᾗ δὲ
προσέρρηξεν ὁ
ποταμός· καὶ
εὐθέως ἔπεσε
ν· καὶ ἐγένε
το τὸ ῥῆγμα
τῆς οἰκίας ἐκεί
νης μέγα· ἐπεὶ δὲ
καὶ ἐπλήρωσεν ὁ ἰς πάν
τα τὰ ῥήματα αὐτοῦ
εἰς τὰς ἀκοὰς
τοῦ λαοῦ· εἰ
σῆλθεν εἰς κα
περναούμ·
τῇ ...
ἐκ τοῦ κατὰ λουκᾶν

Τῷ καιρῷ ἐκεί
νῳ ἐξῆλ
θεν ὁ λόγος οὗτος περὶ
ἰυ ἐν ὅλῃ τῇ ἰου
δαίᾳ καὶ ἐν πά
σῃ τῇ περιχώ

ρῳ· καὶ ἀπήγγει
λαν ἰωάννῃ οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ περὶ
πάντων
τούτων· καὶ
προσκαλεσά
μενος δύο τι
νὰς τῶν μα
θητῶν αὐτοῦ
ὁ ἰωάννης ἔ
πεμψε πρὸς τὸν
ἰν λέγων·
σὺ εἶ ὁ ἐρχό
μενος ἢ ἄλλον
προσδοκῶ
μεν· παραγε
νόμενοι δὲ
πρὸς αὐτὸν οἱ ἄν
δρες εἶπον·
ἰωάννης ὁ βα
πτιστὴς ἀπέ
σταλκεν ἡμᾶς
πρὸς σὲ λέ

γων· σὺ εἶ ὁ ἐρ
χόμενος ἢ ἄλ
λον προσδοκῶ
μεν· ἐν αὐτῇ
δὲ τῇ ὥρᾳ ἐ
θεράπευσε
πολλοὺς ἀπὸ
νόσων καὶ μα
στίγων καὶ πνευ
μάτων πο
νηρῶν· καὶ
τυφλοῖς πολ
λοῖς ἐχαρίσα
το τὸ βλέπειν·
καὶ ἀποκρι
θεὶς ὁ ις εἶπεν
αὐτοῖς· πο
ρευθέντες ἀ
παγγείλατε ἰ
ωάννῃ ἃ εἴδε
τε καὶ ἠκού
σατε· ὅτι τυ
φλοὶ ἀναβλέπουσι·

χωλοὶ περιπα
τοῦσι· λεπροὶ
καθαρίζονται·
καὶ κωφοὶ ἀκού
ουσι· νεκροὶ
ἐγείρονται·
πτωχοὶ εὐαγγε
λίζονται· καὶ
μακάριός ἐστιν
ὃς ἐὰν μὴ
σκανδαλισθῇ
ἐν ἐμοί· ἀπελ
θόντων δὲ τῶν
μαθητῶν ἰω
άννου ἤρξατο
λέγειν πρὸς
τοὺς ὄχλους
περὶ ἰωάννου·
τί ἐξήλθετε εἰς
τὴν ἔρημον
θεάσασθαι·
κάλαμον ...

πὸ ἀνέμου σα-
λευόμενον;
ἀλλὰ τί ἐξεληλύθα-
τε ἰδεῖν; ἄνθρω-
πον ἐν μαλακοῖς ἱ-
ματίοις ἠμφιεσ-
μένον; ἰδοὺ
οἱ ἐν ἱματισμῷ
ἐνδόξῳ καὶ τρυ-
φῇ ὑπάρχοντες
ἐν τοῖς βασιλεί-
οις εἰσίν· ἀλλὰ
τί ἐξεληλύθατε
ἰδεῖν; προφή-
την; ναὶ λέ-
γω ὑμῖν, καὶ
περισσότερον
προφήτου·
οὗτός ἐστι
περὶ οὗ γέγραπ-
ται· ἰδοὺ ἐ-
γὼ ἀποστέλλω
τὸν ἄγγελόν μου
πρὸ προσώπου
σου, ὃς κατασκ-
ευάσει τὴν ὁδόν
σου ἔμπροσ-
θέν σου. λέ-
γω γὰρ ὑμῖν,
μείζων ἐν γεν-
νητοῖς γυναι-
κῶν προφήτης
Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ
οὐδείς ἐστιν·
ὁ δὲ μικρότε-
ρος ἐν τῇ βα-
σιλείᾳ τοῦ θεοῦ
μείζων αὐτοῦ
ἐστι. καὶ πᾶς ὁ λαὸς
ἀκούσας καὶ οἱ
τελῶναι ἐδι-
καίωσαν τὸν
θεὸν, βαπτισθέ-
ντες τὸ βάπτισ-
μα Ἰωάννου·

τῇ ... α' τῆς ς' ἑβδ.

οἱ δὲ φαρισαῖοι καὶ οἱ
νομικοὶ τὴν
βουλὴν τοῦ θεοῦ
ἠθέτησαν εἰς ἑ-
αυτοὺς μὴ βαπτι-
σθέντες ὑπ'
αὐτοῦ· τέλος
τῇ ... τῆς ... ἑβδ.
Εἶπεν ὁ κύριος· τίνι
οὖν ὁμοιώσω τοὺς ἀν-
θρώπους τῆς γε-
νεᾶς ταύτης;
καὶ τίνι εἰσὶν ὅ-
μοιοι; ὅμοιοί εἰ-
σιν παιδίοις τοῖς
ἐν ἀγορᾷ καθη-
μένοις, καὶ
προσφωνοῦσιν
ἀλλήλοις καὶ
λέγουσιν· ηὐ-
λήσαμεν ὑμῖν
καὶ οὐκ ὠρ-
χήσασθε· τέλος

θρηνήσαμεν ὑμῖν
καὶ οὐκ ἐκλαύσα-
τε· ἐλήλυθε γὰρ
Ἰωάννης ὁ βαπτι-
στὴς μήτε ἄρτον ἐ-
σθίων μήτε οἶνον
πίνων, καὶ λέ-
γετε δαιμόνιον
ἔχει. ἐλήλυθεν
ὁ υἱὸς τοῦ ἀν-
θρώπου ἐσθίων
καὶ πίνων, καὶ
λέγετε· ἰδοὺ ἄν-
θρωπος φάγος
καὶ οἰνοπότης
φίλος τελωνῶν
καὶ ἁμαρτωλῶν +
καὶ ἐδικαιώθη
ἡ σοφία ἀπὸ τῶν
τέκνων αὐτῆς·
τέλος τῆς ς' ἑβδ.

[illegible]

+ Ηοι + αν:~

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐπορεύετο ὁ Ἰ(ησοῦ)ς εἰς πόλιν καλουμένην Ναΐν, καὶ συνεπορεύοντο αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἱκανοὶ καὶ ὄχλος πολύς. ὡς δὲ ἤγγισε τῇ πύλῃ τῆς πόλεως, καὶ ἰδοὺ ἐξεκομίζετο τεθνηκὼς υἱὸς μονογενὴς τῇ μητρὶ αὐτοῦ, καὶ αὐτὴ ἦν χήρα, καὶ ὄχλος τῆς πόλεως ἱκανὸς σὺν αὐτῇ. καὶ ἰδὼν αὐτὴν ὁ Κ(ύριο)ς ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτῇ, καὶ εἶπεν αὐτῇ· μὴ κλαῖε. καὶ προσελθὼν ἥψατο τῆς σοροῦ· οἱ δὲ βαστάζοντες ἔστησαν, καὶ εἶπε· νεανίσκε, σοὶ λέγω, ἐγέρθητι. καὶ ἀνεκάθισεν ὁ νεκρός, καὶ ἤρξατο λαλεῖν, καὶ ἔδωκεν αὐτὸν τῇ μητρὶ αὐτοῦ. ἔλαβε δὲ φόβος ἅπαντας, καὶ ἐδόξαζον τὸν Θ(εὸ)ν λέγοντες· ὅτι προφήτης μέγας ἐγήγερται

[illegible]

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἠρώτα τὸν Ἰησοῦν τις τῶν Φαρισαίων ἵνα φάγῃ μετ' αὐτοῦ· καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Φαρισαίου ἀνεκλίθη. καὶ ἰδοὺ γυνὴ ἐν τῇ πόλει ἥτις ἦν ἁμαρτωλός, καὶ ἐπιγνοῦσα ὅτι ἀνάκειται ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Φαρισαίου, κομίσασα ἀλάβαστρον μύρου· καὶ στᾶσα παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ ὀπίσω κλαίουσα ἤρξατο βρέχειν τοὺς πόδας αὐτοῦ τοῖς δάκρυσι· καὶ ταῖς θριξὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἐξέμασσε· καὶ κατεφίλει τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ ἤλειφε τῷ μύρῳ. ἰδὼν δὲ ὁ Φαρισαῖος ὁ καλέσας αὐτὸν εἶπεν ἐν ἑαυτῷ λέγων· οὗτος εἰ ἦν προφήτης, ἐγίνωσκεν ἂν τίς καὶ ποταπὴ ἡ γυνὴ ἥτις ἅπτεται αὐτοῦ, ὅτι ἁμαρτωλός ἐστι. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτόν· Σίμων, ἔχω σοί τι εἰπεῖν. ὁ δέ φησι· διδάσκαλε, εἰπέ. δύο χρεωφειλέται ἦσαν δανειστῇ τινι· ὁ εἷς ὤφειλε δηνάρια πεντακόσια, ὁ δὲ ἕτερος πεντήκοντα. μὴ ἐχόντων δὲ αὐτῶν ἀποδοῦναι, ἀμφοτέροις ἐχαρίσατο· τίς οὖν αὐτῶν, εἰπέ, πλεῖον αὐτὸν ἀγαπήσει; ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Σίμων εἶπεν· ὑπολαμβάνω ὅτι ᾧ τὸ πλεῖον ἐχαρίσατο. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· ὀρθῶς ἔκρινας. καὶ στραφεὶς πρὸς τὴν γυναῖκα, τῷ Σίμωνι ἔφη· βλέπεις ταύτην τὴν γυναῖκα; εἰσῆλθόν σου εἰς τὴν οἰκίαν, ὕδωρ ἐπὶ τοὺς πόδας μου οὐκ ἔδωκας· αὕτη δὲ τοῖς δάκρυσιν ἔβρεξέ μου τοὺς πόδας

ὁ κ(ύριο)ς [illegible]
[illegible] μαθητάς
[illegible]
ὑπ[illegible]
νόσου[illegible] θεραπεύ-
ειν ἐπ[illegible]
[illegible]
ἀσθεν[illegible] · ὁ δ(ὲ)
[illegible]
[illegible]
[illegible] καὶ τοῦ
[illegible]
[illegible] καὶ θ
[illegible] αὐτο[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] αὐτοὺς
[illegible]
[illegible]
θ[illegible] δὲ ἐθ-
αύμασαν λέ-
γοντες πρὸς
ἀλλήλους + τίς

[illegible] ὁ
[illegible] · ὅτι καὶ
[illegible]
[illegible]
[illegible]
κο[illegible] αὐτ(ῷ) :–

Τ[illegible]
[illegible]
ρ[illegible]
ὑπ[illegible]
[illegible]
[illegible]
καὶ διηπορ[illegible]
[illegible]
[illegible]
ὅτι ἰωάννης
ἐγήγερται
[illegible] νεκρῶν +
ὑπό τινων δὲ
ὅτι προφήτης
[illegible] ἀρχαί-
ων ἀνέστη +
καὶ εἶπεν ὁ ἡρώ-

δησ + ἰωάννην
ἐγὼ ἀπεκεφά-
λισα· + τίς
δέ ἐστιν οὗτος,
περὶ οὗ ἐγὼ
ἀκούω τοιαῦ-
τα + καὶ ἐζή-
τει ἰδεῖν αὐτόν +
Καὶ ὑποστρέ-
ψαντες οἱ ἀ-
πόστολοι, διη-
γήσαντο αὐτῷ
ὅσα ἐποίησαν +
Καὶ παραλα-
βὼν αὐτούς,
ὑπεχώρησεν
κατ' ἰδίαν, εἰς
τόπον ἔρημον
πόλεως καλου-
μένης βηθ-
σαϊδάν + οἱ δὲ
ὄχλοι γνόντες
ἠκολούθησαν

αὐτῷ· ἐδέξα-
μενος αὐτούς,
ἐλάλει αὐτοῖς
περὶ τῆς βα-
σιλείας τοῦ
θ(εο)ῦ + καὶ τοὺς
χρείαν ἔχον-
τας θεραπεί-
ας ἰᾶτο :– τῇ π

Καλ[illegible]

Τῷ καιρῷ ἐ-
κείνῳ, προ-
σῆλθον οἱ δώ-
δεκα μαθηταὶ
τοῦ Ἰ(ησο)ῦ καὶ εἶπ(ον)
αὐτῷ + ἀπό-
λυσον τὸν ὄχ-
λον ἵνα ἀπελ-
θόντες εἰς τὰς
κύκλῳ κώ-
μας καὶ τοὺς
ἀγρούς, κατα-
λύσωσι, καὶ

πρὸς. Καὶ [illegible]

σα Γ [illegible] ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐπορεύετο ὁ Ἰς ἐν τοῖς σάββασι διὰ τῶν σπορίμων. Καὶ ἔτιλλον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ τοὺς στάχυας, καὶ ἤσθιον ψώχοντες ταῖς χερσίν. Τινὲς δὲ τῶν Φαρισαίων εἶπον αὐτοῖς· τί ποιεῖτε ὃ οὐκ ἔξεστι ποιεῖν ἐν τοῖς σάββασι; Καὶ ἀποκριθεὶς πρὸς αὐτοὺς εἶπεν ὁ Ἰς· οὐδὲ τοῦτο ἀνέγνωτε ὃ ἐποίησε Δαδ, ὁπότε ἐπείνασεν αὐτὸς καὶ οἱ μετ᾽ αὐτοῦ ὄντες; ὡς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θῦ, καὶ τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως ἔλαβε καὶ ἔφαγε, καὶ ἔδωκε καὶ τοῖς μετ᾽ αὐτοῦ, οὓς οὐκ ἔξεστι φαγεῖν εἰ μὴ μόνους τοὺς ἱερεῖς. Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ὅτι κύριός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ σαββάτου. Ἐγένετο δὲ καὶ ἐν ἑτέρῳ σαββάτῳ εἰσελθεῖν αὐτὸν εἰς τὴν συναγωγὴν καὶ διδάσκειν. Καὶ ἦν ἐκεῖ ἄνθρωπος, καὶ ἡ χεὶρ αὐτοῦ ἡ δεξιὰ ἦν ξηρά. Παρετηροῦντο δὲ αὐτὸν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι, εἰ ἐν τῷ σαββάτῳ θεραπεύσει, ἵνα εὕρωσι κατηγορίαν κατ᾽ αὐτοῦ. Αὐτὸς δὲ ᾔδει τοὺς διαλογισμοὺς αὐτῶν, καὶ εἶπε τῷ ἀνθρώπῳ τῷ ξηρὰν ἔχοντι τὴν χεῖρα· ἔγειραι καὶ στῆθι εἰς τὸ μέσον. Ὁ δὲ ἀναστὰς ἔστη. Εἶπεν οὖν ὁ Ἰς πρὸς αὐτούς· ἐπερωτήσω ὑμᾶς, τί ἔξεστι τοῖς σάββασιν,

θοποιῆσαι ἢ
κακοποιῆσαι,
ψυχὴν σῶσαι,
ἢ ἀποκτεῖναι +
καὶ περιβλε-
ψάμενος αὐ-
τοὺς αὐτοὺς εἶ-
πεν αὐτοῖς +
ἔκτεινον τὴν χεῖ-
ρά σου + ὁ δὲ
ἐποίησεν + καὶ
ἀπεκατεστάθη
ἡ χεὶρ αὐτοῦ
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

τὸ δὲ εἰς τὰς ἀκάν-
θας πεσόν, οὗτοί εἰ-
σιν οἱ ἀκούσαντες
καὶ ὑπὸ μεριμνῶν
καὶ πλούτου
καὶ ἡδονῶν τοῦ β-
ίου πορευόμε-
νοι συμπνίγον-
ται καὶ οὐ τελεσ-
φοροῦσι. τὸ
δὲ ἐν τῇ καλῇ
γῇ οὗτοί εἰσιν
οἵτινες ἐν καρδί-
ᾳ καλῇ καὶ ἀγα-
θῇ ἀκούσαντες
τὸν λόγον κατέ-
χουσι καὶ καρ-
ποφοροῦσιν ἐν
ὑπομονῇ. +
ταῦτα λέγων ἐφώ-
νει· ὁ ἔχων ὦ-
τα ἀκούειν ἀκουέ-
τω :-

τῇ ... τῆς α' ἑβδ. -

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ
ἐν τῷ εἶναι τὸν
Ἰησοῦν προσευχό-
μενον κατὰ μό-
νας συνῆσαν αὐ-
τῷ οἱ μαθηταὶ αὐ-
τοῦ καὶ ἐπηρώ-
τησεν αὐτοὺς λέ-
γων· τίνα με λέ-
γουσιν οἱ ὄχλοι εἶ-
ναι; οἱ δὲ ἀποκρι-
θέντες εἶπον· Ἰω-
άννην τὸν βα-
πτιστήν.
ἄλλοι δὲ Ἠλίαν·
ἄλλοι δὲ ὅτι
προφήτης τις τῶν ἀρ-
χαίων ἀνέστη.

εἶπε δὲ αὐτοῖς· ὑ-
μεῖς δὲ τίνα με
λέγετε εἶναι; + ἀπο-
κριθεὶς δὲ ὁ
Πέτρος εἶπε· +
τὸν Χριστὸν τοῦ θεοῦ +
ὁ δὲ ἐπιτιμή-
σας αὐτοῖς πα-
ρήγγειλε +
μηδενὶ λέγειν
τοῦτο + εἰπὼν
ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν
τοῦ ἀνθρώπου πολ-
λὰ παθεῖν καὶ
ἀποδοκιμασθῆναι
ἀπὸ τῶν πρεσβυ-
τέρων καὶ ἀρ-
χιερέων καὶ
γραμματέων καὶ ἀ-

ποκτανθῆναι
καὶ τῇ τρίτῃ
ἡμέρᾳ ἐγερθῆ-
ναι. — τῇ ... τῆς ε' ἑβδ.
Εἶπεν ὁ κύριος πρὸς
τοὺς ἑαυτοῦ μα-
θητάς +
εἴ τις θέλει ὀ-
πίσω μου ἔρ-
χεσθαι, ἀπαρ-
νησάσθω ἑαυ-
τὸν καὶ ἀράτω
τὸν σταυρὸν
αὐτοῦ καὶ ἀκο-
λουθείτω μοι +
ὃς γὰρ ἂν θέ-
λῃ τὴν ψυχὴν
αὐτοῦ σῶσαι
ἀπολέσει αὐ-
τήν + ὃς δ' ἂν
ἀπολέσῃ τὴν
ψυχὴν αὐτοῦ
ἕνεκεν ἐμοῦ

τῇ δ' τῆς ε'

οὗτος σώσει αὐτήν· τί γὰρ
ὠφελεῖται ἄν(θρωπ)ος
κερδήσας τὸν
κόσμον ὅλον
ἑαυτὸν δὲ ἀπο-
λέσας ἢ ζημιω-
θείς· ὃς γὰρ
ἂν ἐπαισχυνθῇ
με καὶ τοὺς ἐ-
μοὺς λόγους
τοῦτον ὁ υἱὸς τοῦ
ἀν(θρώπ)ου ἐπαισχυν-
θήσεται ὅταν
ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ
αὐτοῦ καὶ τοῦ πα-
τρὸς καὶ τῶν ἁγί-
ων ἀγγέλων + λέγω
δὲ ὑμῖν ἀληθῶς + ὅτι
εἰσί τινες τῶν
ὧδε ἑστηκότων
οἳ οὐ μὴ γεύσον-

ται θανάτου ἕ-
ως ἂν ἴδωσι τὴν
βασιλείαν τοῦ
Θ(εο)ῦ. — Τῷ κ(αι)ρ(ῷ) ἐ(κείνῳ)
ἐκπλησσομένων καὶ
θαυμαζόντων ἐπὶ
πᾶσιν οἷς ἐποίει ὁ Ἰ(ησοῦ)ς
εἶπε πρὸς τοὺς
μαθητὰς αὐτοῦ +
θέσθε ὑμεῖς εἰς
τὰ ὦτα ὑμῶν
τοὺς λόγους τού-
τους + ὁ γὰρ υἱὸς τοῦ
ἀν(θρώπ)ου μέλλει πα-
ραδίδοσθαι εἰς
χεῖρας ἀν(θρώπ)ων +
οἱ δὲ ἠγνόουν τὸ
ῥῆμα τοῦτο +
καὶ ἦν παρακε-
καλυμμένον
ἀπ' αὐτῶν ἵνα
μὴ αἴσθωνται
αὐτό + καὶ

ἐφοβοῦντο ἐ-
ρωτῆσαι αὐτὸν
περὶ τοῦ ῥήμα-
τος τούτου +
εἰσῆλθε δὲ καὶ
διαλογισμὸς
ἐν αὐτοῖς, τὸ
τίς ἂν εἴη μεί-
ζων αὐτῶν +
ὁ δὲ Ἰ(ησοῦ)ς ἰδὼν τὸν
διαλογισμὸν
τῆς καρδίας
αὐτῶν, ἐπιλα-
βόμενος παι-
δίου, ἔστησεν
αὐτὸ παρ' ἑαυ-
τῷ + καὶ εἶπεν
αὐτοῖς + ὃς ἐὰν
δέξηται τοῦ-
το τὸ παιδίον
ἐπὶ τῷ ὀνόμα-
τί μου, ἐμὲ
δέχεται + καὶ

ὃς ἐὰν ἐμὲ δέξη-
ται, δέχεται
τὸν ἀποστεί-
λαντά με + ὁ γὰρ
μικρότερος ἐν
πᾶσιν ὑμῖν
ὑπάρχων οὗ-
τος ἔσται μέγας +
Ἀποκριθεὶς
δὲ ὁ Ἰωάννης
εἶπεν· ἐπιστά-
τα, εἴδομέν τινα
ἐπὶ τῷ ὀνόματί
σου ἐκβάλλοντα
δαιμόνια καὶ
ἐκωλύσαμεν
αὐτόν, ὅτι οὐκ
ἀκολουθεῖ με-
θ' ἡμῶν + καὶ
εἶπε πρὸς αὐτὸν
ὁ Ἰ(ησοῦ)ς + μὴ κω-
λύετε· ὃς γὰρ

οὐκ ἔστι καθ' ἡμῶν
ὑπὲρ ἡμῶν ἐστί:
[illegible]
[illegible] κ' ἄλλο[illegible]:
Τῷ καιρῷ ἐκεί-
νῳ· προσελ-
θόντων τῷ Ἰυ̅ τῶν
μαθητῶν αὐ-
τοῦ εἶπον αὐ-
τῷ + ἐπιστάτα·
εἴδομέν τινα
ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου
ἐκβάλλον-
τα δαιμόνια·
καὶ ἐκωλύσα-
μεν αὐτόν· ὅτι
οὐκ ἀκολου-
θεῖ μεθ' ἡμῶν +
καὶ εἶπε πρὸς
αὐτὸν ὁ Ἰς̅ + μὴ
κωλύετε· ὃς
γὰρ οὐκ ἔστι καθ'
ὑμῶν

ὑπὲρ ἡμῶν ἐστίν
+ Ἐγένετο
δὲ ἐν τῷ συμ-
πληροῦσθαι τὰς
ἡμέρας τῆς ἀνα-
λήψεως αὐ-
τοῦ· καὶ αὐτὸς
ἐστήριξε τὸ πρό-
σωπον αὐτοῦ
τοῦ πορεύεσθαι
εἰς Ἱλήμ + καὶ
ἀπέστειλεν ἀγ-
γέλους πρὸ
προσώπου
αὐτοῦ· καὶ πο-
ρευθέντες εἰ-
σῆλθον εἰς κώ-
μην Σαμαρει-
τῶν + [illegible]στε
ἑτοιμάσαι αὐ-
τῷ + καὶ οὐκ
ἐδέξαντο αὐ-
τόν· ὅτι τὸ

πρόσωπον αὐτ-
οῦ ἦν πορευόμενον
εἰς Ἱλήμ + ἰδόν-
τες δὲ οἱ μαθη-
ταὶ αὐτοῦ Ἰά-
κωβος καὶ Ἰω-
άννης· εἶπον· Κε̅
θέλεις εἴπωμεν
πῦρ καταβῆναι
ἀπὸ τοῦ οὐνοῦ
καὶ ἀναλῶσαι
αὐτούς· ὡς καὶ
Ἠλίας ἐποίη-
σε; στραφεὶς δὲ
ἐπετίμησεν αὐ-
τοῖς + καὶ ἐπο-
ρεύθησαν εἰς ἑ-
τέραν κώμην:
[illegible]
[illegible]
Τῷ καιρῷ ἐκεί-
νῳ· ἀνέδειξεν
ὁ Κς̅ καὶ ἑτέ-

ρους ἑβδομή-
κοντα μαθητάς +
καὶ ἀπέστειλεν
αὐτοὺς ἀνὰ δύο
πρὸ προσώπου
αὐτοῦ· εἰς πᾶ-
σαν πόλιν καὶ
τόπον· οὗ ἤ-
μελλεν αὐτὸς
ἔρχεσθαι + ἔ-
λεγεν οὖν πρὸς
αὐτούς + ὁ μὲν
θερισμὸς πο-
λύς· οἱ δὲ ἐργά-
ται ὀλίγοι + δε-
ήθητε οὖν τοῦ
κυρίου τοῦ θε-
ρισμοῦ· ὅπως
ἐκβάλῃ ἐργά-
τας εἰς τὸν θε-
ρισμὸν αὐτοῦ +
ὑπάγετε· ἰδοὺ
ἐγὼ ἀποστέλλω

ὑμᾶς ὡς ἄρνας
ἐν μέσῳ λύκων +
μὴ βαστάζετε
βαλάντιον +
μὴ πήραν· μὴ
δὲ ὑποδήματα·
καὶ μηδένα κα
τὰ τὴν ὁδὸν ἀ
σπάσησθε + εἰς
ἣν δ' ἂν οἰκίαν εἰσέρ
χησθε· πρῶ
τον λέγετε· εἰ
ρήνη τῷ οἴκῳ
τούτῳ + καὶ ἐ
ὰν ᾖ ἐκεῖ υἱὸς εἰ
ρήνης· ἐπαναπαύ
σεται ἐπ' αὐτὸν
ἡ εἰρήνη ὑμῶν +
εἰ δὲ μή γε ἐφ' ὑ
μᾶς ἀνακάμ
ψει + ἐν αὐ
τῇ δὲ τῇ οἰκίᾳ
μένετε· ἐσθί

οντες καὶ πίνο
ντες τὰ παρ' αὐ
τῶν + ἄξιος
γὰρ ὁ ἐργάτης
τοῦ μισθοῦ αὐ
τοῦ ἐστι + καὶ μὴ
μεταβαίνετε
ἐξ οἰκίας εἰς οἰ
κίαν + καὶ εἰς
ἣν ἂν πόλιν εἰσέρ
χησθε καὶ δέ
χωνται ὑμᾶς,
ἐσθίετε τὰ πα
ρατιθέμενα
ὑμῖν· καὶ θε
ραπεύετε τοὺς
ἐν αὐτῇ ἀσθε
νεῖς· καὶ λέγετε
αὐτοῖς + ἤγγι
κεν ἐφ' ὑμᾶς
ἡ βασιλεία τοῦ
θεοῦ + εἰς ἣν δ' ἂν
πόλιν εἰσέρχη

σθε καὶ μὴ δέχω
νται ὑμᾶς ἐ
ξελθόντες εἰς
τὰς πλατείας
αὐτῆς εἴπατε·
καὶ τὸν κο
νιορτὸν τὸν κο
λληθέντα ἡμῖν
ἐκ τῆς πόλεως
ὑμῶν ἀπομασ
σόμεθα ὑμῖν·
πλὴν τοῦτο γινώσ
κετε + ὅτι ἤγ
γικεν ἐφ' ὑμᾶς
ἡ βασιλεία τοῦ
θεοῦ + λέγω δὲ ὑ
μῖν ὅτι Σοδόμοις
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐ
κείνῃ ἀνεκτό
τερον ἔσται ἢ
τῇ πόλει ἐκεί
νῃ + οὐαί σοι χο

ραζίν· οὐαί σοι
βηθσαϊδάν· ὅ
τι εἰ ἐν Τύρῳ καὶ
Σιδῶνι ἐγενή
θησαν αἱ δυνά
μεις αἱ γενόμε
ναι ἐν ὑμῖν, πά
λαι ἂν ἐν σάκκῳ
καὶ σποδῷ κα
θήμεναι μετενό
ησαν + πλὴν
Τύρῳ καὶ Σιδῶ
νι ἀνεκτότερον ἔ
σται ἐν τῇ κρί
σει ἢ ὑμῖν +
καὶ σὺ Καπερνα
οὺμ ἡ ἕως τοῦ οὐ
ρανοῦ ὑψω
θεῖσα· ἕως ᾅ
δου καταβιβα
[illegible]
[illegible]

Τῷ καιρῷ ἐκεί-
νῳ [illegible]
[illegible] ἰῦ καπερ-
ναοὺμ· ἑκα-
τοντάρχου
δέ τινος δοῦ-
λος κακῶς ἔ-
χων ἤμελλε
τελευτᾶν· ὃς
ἦν αὐτῷ ἔντιμος·
ἀκούσας δὲ
περὶ τοῦ ἰῦ,
ἀπέστειλε πρὸς
αὐτὸν πρεσβυ-
τέρους τῶν ἰου-
δαίων ἐρωτῶν
αὐτὸν ὅπως
ἐλθὼν διασώσῃ
τὸν δοῦλον
αὐτοῦ· οἱ δὲ
παραγενόμενοι
πρὸς τὸν
ἰῦ παρεκά-

λουν αὐτὸν σπου-
δαίως λέγοντες
ὅτι ἄ-
ξιός ἐστιν ᾧ
παρέξῃ τοῦτο·
ἀγαπᾷ γὰρ τὸ
ἔθνος ἡμῶν·
καὶ τὴν συνα-
γωγὴν αὐτὸς
ᾠκοδόμησεν
ἡμῖν· ὁ δὲ ἰς
ἐπορεύετο σὺν
αὐτοῖς· ἤδη
δὲ αὐτοῦ οὐ μα-
κρὰν ἀπέχο-
ντος τῆς οἰκί-
ας ἔπεμψε πρὸς
αὐτὸν ὁ ἑκατόνταρχος
φίλους λέγων
αὐτῷ· κε μὴ
σκύλλου· οὐ
γὰρ ἱκανός
εἰμι ἵνα ὑπὸ τ-

ὴν στέγην μου εἰσέλθῃς·
διὸ οὐδὲ ἐμαυ-
τὸν ἠξίωσα
πρὸς σὲ ἐλθεῖν·
ἀλλὰ εἰπὲ λόγῳ
καὶ ἰαθήσεται ὁ παῖς
μου· καὶ γὰρ ἐ-
γὼ ἄνθρωπός εἰμι
ὑπὸ ἐξουσίαν τασ-
σόμενος ἔχων
ὑπ᾽ ἐμαυτὸν στρα-
τιώτας· καὶ
λέγω τούτῳ·
πορεύθητι·
καὶ πορεύεται·
καὶ ἄλλῳ ἔρχου·
καὶ ἔρχεται·
καὶ τῷ δούλῳ
μου ποίησον
τοῦτο, καὶ ποι-
εῖ· ἀκούσας
δὲ ταῦτα ὁ ἰς ἐθαύμα-
σεν αὐτόν· καὶ

στραφεὶς τῷ ἀκο-
λουθοῦντι αὐ-
τῷ ὄχλῳ εἶπε·
λέγω ὑμῖν·
οὐδὲ ἐν τῷ ἰηλ
τοσαύτην
πίστιν εὗ-
ρον· καὶ ὑ-
ποστρέψαντες
οἱ πεμφθέντες
εἰς τὸν οἶκον,
εὗρον τὸν ἀσθε-
νοῦντα δοῦλον
ὑγιαίνοντα·
[illegible]
ἄνθρωπός τις ἦν πλού-
σιος· καὶ ἐνε-
διδύσκετο πορ-
φύραν καὶ βύσ-
σον, εὐφραι-
νόμενος καθ᾽
ἡμέραν λαμ-

πρ(ος) αυτ(ους) + πτω
χος δε τις ην ονο
ματι λαζα
ρος ος ε
βλητο προς τ(ον)
πυλωνα αυ
του ηλκωμε
νος και επι
θυμων χορ
τασθηναι α
πο των ψιχι
ων των πιπτον
των απο της
τραπεζης του
πλουσιου + αλ
λα και οι κυνες
ερχομενοι α
πελειχον τα
ελκη αυτου +
εγενετο δε απο
θανειν τον πτω
χον + και απε
χθηναι αυτον

Τ ΓΧ

υπο των αγγελων εις
τον κολπον
αβρααμ + α
πεθανεν δε και
ο πλουσιος και
εταφη + και εν
τω αδη επαι
ρας τους οφθαλ
μους αυτου υ
παρχων εν βα
σανοις + ορα
τον αβρααμ
απο μακροθεν
+ και λαζα
ρον εν τοις κολ
ποις αυτου +
και αυτος φω
νησας ειπε
πατερ αβρααμ
ελεησον με +
και πεμψον
λαζαρον ινα
βαψη το α

κρον του δακτυ
λου αυτου υδα
τος και κα
ταψυξη μου
την γλωσσαν
οτι οδυνωμαι
εν τη φλογι ταυτη
ειπε δε
αβρααμ + τε
κνον + μνη
σθητι οτι απε
λαβες τα αγα
θα σου εν τη ζω
η σου + και λα
ζαρος ομοι
ως τα κακα +
νυν δε ωδε
παρακαλειται
συ δε ο
δυνασαι + και
επι πασι του
τοις + μεταξυ
ημων και

ωη

υμων χασμα
μεγα εστηρικ
ται + οπως οι
θελοντες δια
βηναι προς
υμας μη δυ
νωνται + μη
δε οι εκειθεν
προς ημας δι
απερωσιν +
ειπε δε + ερω
τω σε πατερ
ινα πεμψης
αυτον εις τον
οικον του πατρος
μου + εχω γαρ
πεντε αδελφους
οπως διαμαρ
τυρηται αυτοις
ινα μη και αυ
τοι ελθωσιν
εις τον τοπον
τουτον της βα

σάνου· λέγει
αὐτῷ Ἀβραάμ·
ἔχουσι Μωσέα
καὶ τοὺς προ-
φήτας· ἀκου-
σάτωσαν αὐ-
τῶν. ὁ δὲ
εἶπεν· οὐχί
πάτερ Ἀβραάμ·
ἀλλ' ἐάν τις ἀπὸ
νεκρῶν πορευ-
θῇ πρὸς αὐτούς,
μετανοήσουσιν·
εἶπε δὲ αὐτῷ·
εἰ Μωσέως καὶ
τῶν προφητῶν
οὐκ ἀκούουσιν,
οὐδὲ ἐάν τις
ἐκ νεκρῶν ἀνα-
στῇ πεισθή-
σονται. [illegible]
[illegible]
ἐκ τοῦ κατὰ Λουκ(ᾶν)

Εἶπεν ὁ Κ(ύριο)ς· πάν-
τα μοι παρε-
δόθη ὑπὸ τοῦ
πατρός μου· καὶ
οὐδεὶς γι-
νώσκει τίς ἐστιν ὁ
υἱὸς, εἰ μὴ
ὁ πατήρ· καὶ τίς
ἐστιν ὁ πατήρ, εἰ
μὴ ὁ υἱὸς· καὶ
ᾧ ἐὰν βούληται
ὁ υἱὸς ἀποκα-
λύψαι· καὶ
στραφεὶς πρὸς
τοὺς μαθητὰς
κατ' ἰδίαν εἶπε·
μακάριοι οἱ ὀφ-
θαλμοὶ οἱ βλέ-
ποντες ἃ βλέ-
πετε· λέγω
γὰρ ὑμῖν, ὅτι
πολλοὶ προ-
φῆται καὶ βα-

σιλεῖς ἠθέλησαν
ἰδεῖν ἃ ὑμεῖς βλέ-
πετε καὶ οὐκ
εἶδον· καὶ ἀ-
κοῦσαι ἃ ἀκού-
ετε καὶ οὐκ ἤκου-
σαν. [illegible]
[illegible]
ἐκ τοῦ κατὰ Λουκ(ᾶν)
Τῷ καιρῷ ἐκεί-
νῳ· ἐγένετο ἐν
τῷ εἶναι τὸν Ἰ(ησοῦ)ν
ἐν τόπῳ τινὶ
προσευχόμε-
νον, ὡς ἐπαύ-
σατο, εἶπέ τις [illegible]
τῶν μαθητῶν
αὐτοῦ πρὸς αὐ-
τόν· Κ(ύρι)ε, δίδα-
ξον ἡμᾶς προ-
σεύχεσθαι, κα-
θὼς καὶ Ἰωάν-
νης ἐδίδαξε

τοὺς μαθητὰς
αὐτοῦ. εἶπε
δὲ αὐτοῖς· ὅ-
ταν προσεύχη-
σθε, λέγετε· Πά-
τερ ἡμῶν ὁ ἐν
τοῖς οὐρανοῖς·
ἁγιασθήτω τὸ ὄ-
νομά σου· ἐλ-
θέτω ἡ βασιλεί-
α σου· γενηθή-
τω τὸ θέλημά
σου, ὡς ἐν οὐ-
ρανῷ καὶ ἐπὶ
τῆς γῆς· τὸν
ἄρτον ἡμῶν
τὸν ἐπιούσι-
ον δίδου ἡμῖν
τὸ καθ' ἡμέ-
ραν· καὶ ἄφες
ἡμῖν τὰς ἁμαρ-
τίας ἡμῶν· καὶ γὰ-
ρ καὶ αὐτοὶ ἀ-

φιόμεν παντὶ
τῷ ὀφείλοντι
ἡμῖν + καὶ
μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρ-
ασμόν· ἀλλὰ
ῥῦσαι ἡμᾶς
ἀπὸ τοῦ πονη-
ροῦ· καὶ εἶπε
πρὸς αὐτούς· τί-
ς ἐξ ὑμῶν ἕ-
ξει φίλον· καὶ
πορεύσεται πρὸς
αὐτὸν μεσο-
νυκτίου· καὶ
εἴπῃ αὐτῷ + φίλε χρῆ-
σόν μοι τρεῖς
ἄρτους + ἐπει-
δὴ φίλος
μου παρεγένε-
το ἐξ ὁδοῦ πρός
με + καὶ οὐκ ἔ-
χω ὃ παραθή-

σω αὐτῷ + κα-
κεῖνος ἔσωθεν
ἀποκριθεὶς εἴ-
πῃ + μή μοι
κόπους πάρε-
χε· ἤδη ἡ θύ-
ρα κέκλεισται +
καὶ τὰ παιδία
μου μετ' ἐμοῦ εἰς τ(ὴν)
κοίτην εἰσίν +
οὐ δύναμαι ἀνα-
στὰς δοῦναί
σοι + λέγω
ὑμῖν· εἰ
καὶ οὐ δώσει αὐ-
τῷ ἀναστὰς διὰ
τὸ εἶναι φίλον
αὐτοῦ, διά γε τὴν ἀναι-
δείαν αὐτοῦ· ἐ-
γερθεὶς δώσει
αὐτῷ ὅσων
χρῄζει + κἀ-
γὼ ὑμῖν λέγω +

αἰτεῖτε καὶ δο-
θήσεται ὑμῖν +
ζητεῖτε καὶ εὑ-
ρήσετε + κρούετε
καὶ ἀνοιγήσεται
ὑμῖν + πᾶς γὰρ
ὁ αἰτῶν λαμβά-
νει καὶ ὁ ζη-
τῶν εὑρίσκει
καὶ τῷ κρού-
οντι ἀνοιχθή-
σεται + τῷ και-
ρῷ ἐκείνῳ
εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς τοῖς
ἑαυτοῦ μαθη-
ταῖς + αἰτεῖτε
καὶ δοθήσεται
ὑμῖν + ζητεῖ-
τε καὶ εὑρήσετε +
κρούετε καὶ ἀνοι-
γήσεται ὑμῖν +
πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν
λαμβάνει· καὶ

ὁ ζητῶν εὑρίσκει·
καὶ τῷ κρού-
οντι ἀνοιχθήσε-
ται· τίνα δὲ ἐξ ὑ-
μῶν τὸν πατέρα
αἰτήσει ὁ υἱὸς ἄρ-
τον; μὴ λίθον
ἐπιδώσει αὐτῷ +
ἢ καὶ ἐὰν αἰτή-
σῃ ᾠόν· μὴ ἐ-
πιδώσει αὐτῷ
σκορπίον; εἰ
οὖν ὑμεῖς πο-
νηροὶ ὑπάρχον-
τες οἴδατε δό-
ματα ἀγαθὰ δι-
δόναι τοῖς τέ-
κνοις ὑμῶν,
πόσῳ μᾶλλον
ὁ πατὴρ ὑμῶν
ὁ ἐξ οὐρανοῦ δώ-
σει ἀγαθὰ τοῖς αἰ-

τῇ ε΄ τῆς ϛ΄ ἑβδ.

[illegible]

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἦν ὁ Ἰ(ησοῦ)ς ἐκβάλλων δαιμόνιον, καὶ αὐτὸ ἦν κωφόν· ἐγένετο δὲ τοῦ δαιμονίου ἐξελθόντος ἐλάλησεν ὁ κωφός· καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι. τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν εἶπον· ἐν Βεελζεβοὺλ τῷ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια. ἕτεροι δὲ πειράζοντες σημεῖον παρ᾽ αὐτοῦ ἐζήτουν

ἐξ οὐρανοῦ. αὐτὸς δὲ εἰδὼς αὐτῶν τὰ διανοήματα εἶπεν αὐτοῖς· πᾶσα βασιλεία ἐφ᾽ ἑαυτὴν διαμερισθεῖσα ἐρημοῦται, καὶ οἶκος ἐπὶ οἶκον πίπτει. εἰ δὲ καὶ ὁ σατανᾶς ἐφ᾽ ἑαυτὸν διεμερίσθη, πῶς σταθήσεται ἡ βασιλεία αὐτοῦ; ὅτι λέγετε ἐν Βεελζεβοὺλ ἐκβάλλειν με τὰ δαιμόνια. εἰ δὲ ἐγὼ ἐν Βεελζεβοὺλ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, οἱ υἱοὶ

ὑμῶν ἐν τίνι ἐκβάλλουσι; διὰ τοῦτο αὐτοὶ κριταὶ ὑμῶν ἔσονται. εἰ δὲ ἐν δακτύλῳ Θ(εο)ῦ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, ἄρα ἔφθασεν ἐφ᾽ ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ Θ(εο)ῦ. ὅταν ὁ ἰσχυρὸς καθωπλισμένος φυλάσσῃ τὴν ἑαυτοῦ αὐλήν, ἐν εἰρήνῃ ἐστὶ τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ· ἐπὰν δὲ ὁ ἰσχυρότερος αὐτοῦ ἐπελθὼν νικήσῃ αὐτόν, τὴν πανοπλίαν

αὐτοῦ αἴρει ἐφ᾽ ᾗ ἐπεποίθει, καὶ τὰ σκῦλα αὐτοῦ διαδίδωσιν. ὁ μὴ ὢν μετ᾽ ἐμοῦ κατ᾽ ἐμοῦ ἐστι· καὶ ὁ μὴ συνάγων μετ᾽ ἐμοῦ σκορπίζει.

τῇ [illegible] τῆς ϛ΄ ἑβδ. — Κατὰ Λουκ.

Εἶπεν ὁ Κ(ύριο)ς· ὁ μὴ ὢν μετ᾽ ἐμοῦ κατ᾽ ἐμοῦ ἐστι· καὶ ὁ μὴ συνάγων μετ᾽ ἐμοῦ σκορπίζει. ὅταν δὲ τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα ἐξέλθῃ ἀπὸ τοῦ ἀν(θρώπ)ου, διέρχεται δι᾽ ἀνύδρων τόπων ζη

πάλιν ἀναπαυ
σιν· καὶ μὴ εὑ
ρίσκον λέγει·
ὑποστρέψω εἰς
τὸν οἶκόν μου
ὅθεν ἐξῆλθον·
καὶ ἐλθὸν εὑ
ρίσκει σεσαρω
μένον καὶ κε
κοσμημέ
νον· τότε πο
ρεύεται καὶ πα
ραλαμβάνει
ἕτερα
πνεύματα πο
νηρότερα ἑ
αυτοῦ· καὶ εἰ
σελθόντα κατοι
κεῖ ἐκεῖ· καὶ γί
νεται τὰ ἔσχα
τα τοῦ ἀνθρώπου ἐκεί
νου χείρονα τῶν

πρώτων· τῇ ε'
εἶπεν ὁ Κ(ύριο)ς·
Οὐδεὶς λύχνον ἅ
ψας καλύπτει
αὐτὸν σκεύει ἢ
ὑποκάτω
κλίνης τίθη
σιν· ἀλλ' ἐπὶ
λυχνίας ἐπι
τίθησιν· ἵνα
οἱ εἰσπορευόμε
νοι βλέπωσι
τὸ φῶς· οὐ
γάρ ἐστι κρυπτὸν
ὃ οὐ φανερὸν
γενήσεται· οὐ
δὲ ἀπόκρυφον
ὃ οὐ γνω
σθήσεται καὶ
εἰς φανερὸν
ἔλθῃ·

πῶς οὖν ἀ
κούετε· ὃς γὰρ
ἂν ἔχῃ, δοθή
σεται αὐτῷ· καὶ
ὃς ἂν μὴ ἔχῃ,
καὶ ὃ δοκεῖ ἔχειν
ἀρθήσεται ἀπ'
αὐτοῦ· παρε
γένοντο δὲ
πρὸς αὐτὸν ἡ
μήτηρ αὐτοῦ καὶ
οἱ ἀδελφοὶ αὐ
τοῦ· καὶ οὐκ ἠ
δύναντο συν
τυχεῖν αὐτῷ
διὰ τὸν ὄχλον·
καὶ ἀπηγγέλη
αὐτῷ λεγόντων·
ἡ μήτηρ σου καὶ
οἱ ἀδελφοί σου ἑ
στήκασιν ἔξω
ἰδεῖν σε θέλον
τες· ὁ δὲ ἀ

ποκριθεὶς εἶ
πεν πρὸς αὐτούς·
μήτηρ μου καὶ ἀ
δελφοί μου οὗ
τοί εἰσιν· οἱ τὸν
λόγον τοῦ θ(εο)ῦ ἀ
κούοντες καὶ
ποιοῦντες αὐ
τόν· + τῇ κ' ϥ
ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶ·
Τῷ καιρῷ ἐκεί
νῳ· ἐλθόντι
τῷ Ἰ(ησο)ῦ εἰς τὴν χώ
ραν τῶν Γαδα
ρηνῶν·
ὑπήντησεν αὐ
τῷ ἀνήρ τις
ἐκ τῆς πόλεως
ὃς εἶχε δαιμό
νια ἐκ χρόνων
ἱκανῶν· καὶ ἱ
μάτιον οὐκ ἐ
νεδιδύσκετο

καὶ ἐν οἰκίᾳ οὐκ ἔ-
μενεν ἀλλ' ἐν τοῖς
μνήμασιν +
ἰδὼν δὲ τὸν Ἰησοῦν καὶ
ἀνακράξας
προσέπεσεν
αὐτῷ + καὶ φωνῇ
μεγάλῃ εἶπεν·
τί ἐμοὶ καὶ σοί Ἰησοῦ
υἱὲ τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψί-
στου + δέομαί
σου μή με βασανί-
σῃς + παρήγγειλε γὰρ τῷ
πνεύματι τῷ ἀκαθάρ-
τῳ ἐξελθεῖν ἀ-
πὸ τοῦ ἀνθρώπου· πο-
λλοῖς γὰρ χρόνοις
συνηρπάκει αὐτόν +
καὶ ἐδεσμεῖτο ἁ-
λύσεσι καὶ πέδαις
φυλασσόμενος +
καὶ διαρρήσσων

τὰ δεσμὰ ἠλαύ-
νετο ὑπὸ τοῦ
δαίμονος εἰς τὰς
ἐρήμους + ἐ-
πηρώτησε δὲ
αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς λέ-
γων· τί σοί ἐστιν
ὄνομα + ὁ δὲ εἶ-
πεν· λεγεών· ὅ-
τι δαιμόνια
πολλὰ εἰσῆλθεν
αὐτόν + καὶ πα-
ρεκάλει αὐτὸν ἵ-
να μὴ ἐπιτά-
ξῃ αὐτοῖς εἰς
τὴν ἄβυσσον
ἀπελθεῖν + ἦν
δὲ ἐκεῖ ἀγέλη χοί-
ρων ἱκανῶν βοσ-
κομένων ἐν τῷ
ὄρει + καὶ παρε-
κάλουν αὐτὸν ἵ-
να ἐπιτρέψῃ

αὐτοῖς εἰς ἐκεί-
νους εἰσελθεῖν + καὶ
ἐπέτρεψεν αὐ-
τοῖς + ἐξελθόν-
τα δὲ τὰ δαιμό-
νια ἀπὸ τοῦ ἀν-
θρώπου εἰσῆλθον
εἰς τοὺς χοίρους +
καὶ ὥρμησεν ἡ
ἀγέλη κατὰ
τοῦ κρημνοῦ
εἰς τὴν λίμνην
καὶ ἀπεπνίγη +
ἰδόντες δὲ οἱ βό-
σκοντες τὸ γε-
γενημένον ἔφυ-
γον καὶ ἀπήγγει-
λαν εἰς τὴν πό-
λιν καὶ εἰς τοὺς
ἀγρούς + ἐξῆλ-
θον δὲ ἰδεῖν τὸ
γεγονός καὶ ἦλ-
θον πρὸς τὸν Ἰησοῦν

+ καὶ εὗρον
τὸν ἄνθρωπον καθή-
μενον ἀφ' οὗ τὰ
δαιμόνια ἐξε-
ληλύθει ἱμα-
τισμένον καὶ
σωφρονοῦντα πα-
ρὰ τοὺς πόδας
τοῦ Ἰησοῦ + καὶ ἐφο-
βήθησαν + ἐ-
δέετο δὲ αὐτοῦ
ὁ ἀνὴρ ἀφ' οὗ ἐξε-
ληλύθει τὰ δαι-
μόνια εἶναι σὺν
αὐτῷ + ἀπέλυ-
σε δὲ αὐτὸν ὁ
Ἰησοῦς + λέγων· ὑ-
πόστρεφε εἰς
τὸν οἶκόν σου καὶ
διηγοῦ ὅσα σοι ἐποί-
ησεν ὁ θεός + καὶ
ἀπῆλθε καθ' ὅλην
τὴν πόλιν κηρύσσων

ὅσα ἐποίησεν αὐτοῖς ὁ Ἰ(ησοῦ)ς :

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐπαθροιζομένων τῶν ὄχλων ἤρξατο ὁ Ἰ(ησοῦ)ς λέγειν· ἡ γενεὰ αὕτη πονηρά ἐστι· σημεῖον ἐπιζητεῖ, καὶ σημεῖον οὐ δοθήσεται αὐτῇ εἰ μὴ τὸ σημεῖον Ἰωνᾶ τοῦ προφήτου. καθὼς γὰρ ἐγένετο Ἰωνᾶς σημεῖον τοῖς Νινευίταις, οὕτως ἔσται καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀν(θρώπ)ου τῇ γενεᾷ ταύτῃ. βασίλισσα νότου ἐγερθήσεται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῶν ἀνδρῶν τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ κατακρινεῖ αὐτούς· ὅτι ἦλθεν ἐκ τῶν περάτων τῆς γῆς ἀκοῦσαι τὴν σοφίαν Σολομῶντος· καὶ ἰδοὺ πλεῖον Σολομῶντος ὧδε. ἄνδρες Νινευῖται ἀναστήσονται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ κατακρινοῦσιν αὐτήν· ὅτι μετενόησαν εἰς τὸ κήρυγμα Ἰωνᾶ· καὶ ἰδοὺ πλεῖον Ἰωνᾶ ὧδε. οὐδεὶς δὲ λύχνον ἅψας εἰς κρυπτὸν τίθησιν, οὐδὲ ὑπὸ τὸν μόδιον· ἀλλ᾽ ἐπὶ τὴν λυχνίαν, ἵνα οἱ εἰσπορευόμενοι τὸ φέγγος βλέπωσιν :

τῇ η΄ ... ἐκ τοῦ κ(ατὰ) Λ(ουκᾶν)

Εἶπεν ὁ Κ(ύριο)ς· ὁ λύχνος τοῦ σώματός ἐστιν ὁ ὀφθαλμός· ὅταν οὖν ὁ ὀφθαλμός σου ἁπλοῦς ᾖ, καὶ ὅλον τὸ σῶμά σου φωτεινόν ἐστιν· ἐπὰν δὲ πονηρὸς ᾖ, καὶ τὸ σῶμά σου σκοτεινόν. σκόπει οὖν μὴ τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ σκότος ἐστίν. εἰ οὖν τὸ σῶμά σου ὅλον φωτεινόν, μὴ ἔχον τι μέρος σκοτεινόν, ἔσται φωτεινὸν ὅλον, ὡς ὅταν ὁ λύχνος τῇ ἀστραπῇ φωτίζῃ σε. Ἐν δὲ τῷ λαλῆσαι, ἠρώτα αὐτὸν Φαρισαῖός τις ὅπως ἀριστήσῃ παρ᾽ αὐτῷ· εἰσελθὼν δὲ ἀνέπεσεν. ὁ δὲ Φαρισαῖος ἰδὼν ἐθαύμασεν·

πρῶτον ἐβα
πτίσθη πρὸ τοῦ
ἀρίστου. εἶπε
δὲ ὁ κύριος πρὸς αὐ
τόν· νῦν ὑμεῖς
οἱ φαρισαῖ
οι τὸ ἔξωθεν
τοῦ ποτηρίου
καὶ τοῦ πίνα
κος καθαρίζε
τε· τὸ δὲ ἔσω
θεν ὑμῶν γέ
μει ἁρπαγῆς
καὶ πονηρίας·
ἄφρονες· οὐ
χ ὁ ποιήσας τὸ
ἔξωθεν καὶ τὸ
ἔσωθεν ἐποί
ησεν; πλὴν τὰ
ἐνόντα δότε ἐ
λεημοσύνην·
καὶ ἰδοὺ πάντα
καθαρὰ ὑμῖν.

ιζ' Σα της ζ' εβδ.

Τῷ καιρῷ ἐκεί
νῳ εἶπεν ὁ κύρι
ος πρὸς τοὺς
ἐληλυθότας
πρὸς αὐτὸν Ἰου
δαίους·
Οὐαὶ ὑμῖν τοῖς
φαρισαίοις·
ὅτι ἀποδεκα
τοῦτε τὸ ἡδύοσ
μον καὶ τὸ πή
γανον καὶ πᾶν
λάχανον· καὶ
παρέρχεσθε
τὴν κρίσιν καὶ
τὴν ἀγάπην τοῦ
θεοῦ· ταῦτα
δὲ ἔδει ποιῆσαι
κἀκεῖνα μὴ πα
ρεῖναι· οὐ
αὶ ὑμῖν τοῖς
φαρισαίοις

ὅτι ἀγαπᾶτε τὴν
πρωτοκαθεδρί
αν ἐν ταῖς συνα
γωγαῖς· καὶ
τοὺς ἀσπασμοὺς
ἐν ταῖς ἀγο
ραῖς. οὐαὶ
ὑμῖν γραμ
ματεῖς καὶ φα
ρισαῖοι ὑπο
κριταί· ὅτι ἐστὲ
ὡς τὰ μνημεῖα
τὰ ἄδηλα καὶ
οἱ ἄνθρωποι
οἱ περιπατοῦν
τες ἐπάνω οὐκ
οἴδασιν. ἀπο
κριθεὶς δέ τις
τῶν νομικῶν
λέγει αὐτῷ·
διδάσκαλε ταῦ
τα λέγων καὶ ἡ
μᾶς ὑβρίζεις.

ὁ δὲ εἶπε· καὶ
ὑμῖν τοῖς νομι
κοῖς οὐαί· ὅτι
φορτίζετε τοὺς
ἀνθρώπους φορτί
α δυσβάστακτα·
καὶ αὐτοὶ ἑνὶ τ
ῶν δακτύλων
ὑμῶν οὐ προ
σψαύετε τοῖς
φορτίοις.
Σα της ζ' εβδ. ἐκ
τοῦ κατὰ λουκᾶν.
Εἶπεν ὁ κύριος πρὸς
τοὺς ἐληλυ
θότας πρὸς
αὐτὸν νομι
κούς· οὐαὶ ὑμῖν
ὅτι οἰκοδο
μεῖτε τὰ μνη
μεῖα τῶν προ
φητῶν· οἱ δὲ
πατέρες ὑμῶν

ἀπέκτειναν αὐ-
τούς· ἄρα μάρτυ-
ρές ἐστε καὶ συν-
ευδοκεῖτε τοῖς
ἔργοις τῶν πα-
τέρων ὑμῶν· ὅ-
τι αὐτοὶ μὲν
ἀπέκτειναν αὐ-
τούς· ὑμεῖς
δὲ οἰκοδομεῖ-
τε αὐτῶν τὰ
μνημεῖα· διὰ
τοῦτο ἡ σοφί-
α τοῦ θεοῦ εἶπεν·
ἀποστελῶ εἰς
αὐτοὺς προφή-
τας καὶ ἀποστό-
λους· καὶ ἐξ αὐ-
τῶν ἀποκτενοῦ-
σι καὶ ἐκδιώ-
ξουσιν· ἵνα ἐκ-
ζητηθῇ τὸ αἷ-
μα πάντων τῶν

προφητῶν τὸ
ἐκχυνόμενον
ἀπὸ καταβολῆς
κόσμου ἀπὸ τῆς
γενεᾶς ταύτης·
ἀπὸ τοῦ αἵμα-
τος Ἄβελ τοῦ δι-
καίου ἕως τοῦ
αἵματος Ζα-
χαρίου τοῦ ἀ-
πολομένου με-
ταξὺ τοῦ θυ-
σιαστηρίου καὶ
τοῦ οἴκου· ναὶ
λέγω ὑμῖν ἐκ-
ζητηθήσεται
ἀπὸ τῆς γενεᾶς
ταύτης·
Οὐαὶ ὑμῖν τοῖς
νομικοῖς· ὅ-
τι ἤρατε τὴν κλεῖ-
δα τῆς γνώ-
σεως· αὐτοὶ οὐ-

κ εἰσήλθετε· καὶ
τοὺς εἰσερχο-
μένους ἐκωλύσα-
τε· + λέγοντος
δὲ αὐτοῦ ταῦτα
πρὸς αὐτούς· ἤ-
ρξαντο οἱ γραμ-
ματεῖς καὶ οἱ
φαρισαῖοι δει-
νῶς ἐνέχειν
καὶ ἀποστομα-
τίζειν αὐτὸν
περὶ πλειόνων·
ἐνεδρεύοντες
αὐτὸν· ζητοῦν-
τες θηρεῦσαι
ἐκ τοῦ στόμα-
τος αὐτοῦ· ἵνα
κατηγορή-
σωσιν αὐτοῦ +
ἐν οἷς ἐπισυνα-
χθεισῶν τῶν
μυριάδων τοῦ

ὄχλου ὥστε κα-
ταπατεῖν ἀλ-
λήλους· ἤρξα-
το λέγειν πρὸς
τοὺς μαθητὰς
αὐτοῦ πρῶτον +
προσέχετε ἑαυ-
τοῖς ἀπὸ τῆς
ζύμης τῶν φα-
ρισαίων· ἥτις
ἐστὶν ὑποκρι-
σις· [illegible] παρα-
τῆς ζ' ἑβδ. καὶ
[illegible]
[illegible]
Ἐκ τοῦ κατὰ Λ[ουκᾶν]
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ εἶπεν ὁ κύριος τοῖς ἑ-
αυτοῦ μαθηταῖς +
Οὐδὲν δὲ συγκε-
καλυμμένον ἐστὶν
ὃ οὐκ ἀποκαλυ-
φθήσεται· καὶ κρυ-
πτὸν ὃ οὐ γνωσθή-

σθαι· ἀνθ' ὧν
ὅσα ἐν τῇ σκοτί-
ᾳ εἴπατε, ἐν τῷ
φωτὶ ἀκουσθή-
σεται· καὶ ὃ
πρὸς τὸ οὖς ἐ-
λαλήσατε ἐν
τοῖς ταμείοις
κηρυχθήσεται
ἐπὶ τῶν δωμά-
των. λέγω
δὲ ὑμῖν τοῖς
φίλοις μου +
μὴ φοβηθῆτε
ἀπὸ τῶν ἀπο-
κτεινόντων τὸ
σῶμα, καὶ
μετὰ ταῦτα μὴ
ἐχόντων περισ-
σότερόν τι ποι-
ῆσαι. ὑποδεί-
ξω δὲ ὑμῖν τί-
να φοβηθῆτε +

φοβηθῆτε τὸν
μετὰ τὸ ἀποκτεῖ-
ναι ἔχοντα ἐ-
ξουσίαν ἐμβα-
λεῖν εἰς τὴν γέεν-
ναν· ναὶ λέγω ὑμῖν
τοῦτον φο-
βήθητε. οὐχὶ
πέντε στρουθία
πωλεῖται ἀσ-
σαρίων δύο;
καὶ ἓν ἐξ αὐ-
τῶν οὐκ ἔστιν
ἐπιλελησμέ-
νον ἐνώπιον
τοῦ θεοῦ. ἀλλὰ
καὶ αἱ τρίχες
τῆς κεφαλῆς
ὑμῶν πᾶσαι
ἠρίθμηνται.
μὴ οὖν φο-
βεῖσθε· πολ-
λῶν στρουθίων

διαφέρετε ὑμεῖς +
λέγω δὲ ὑμῖν +
πᾶς ὃς ἂν ὁμολο-
γήσῃ ἐν ἐμοὶ ἔμ-
προσθεν τῶν
ἀνθρώπων, καὶ ὁ υἱ-
ὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁμο-
λογήσει ἐν αὐτῷ
ἔμπροσθεν τῶν
ἀγγέλων τοῦ
θεοῦ. ὁ δὲ ἀρνη-
σάμενός με ἔμ-
προσθεν τῶν ἀν-
θρώπων, ἀπαρ-
νηθήσεται ἔμ-
προσθεν τῶν
ἀγγέλων τοῦ θεοῦ +
καὶ πᾶς ὃς ἐρεῖ
λόγον εἰς τὸν
υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου,
ἀφεθήσεται αὐ-
τῷ· τῷ δὲ εἰς τὸ ἅγιον
πνεῦμα βλασ-

φημήσαντι οὐκ
ἀφεθήσεται.
ὅταν δὲ προσφέ-
ρωσιν ὑμᾶς
ἐπὶ τὰς συναγω-
γὰς καὶ τὰς ἀρ-
χὰς καὶ τὰς ἐ-
ξουσίας, μὴ
μεριμνᾶτε πῶς
ἢ τί ἀπολογή-
σησθε ἢ τί εἴπη-
τε· τὸ γὰρ ἅ-
γιον πνεῦμα διδά-
ξει ὑμᾶς ἐν
αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἃ
δεῖ εἰπεῖν.
ἐκ κατὰ [illegible]

Τῷ καιρῷ ἐκεί-
νῳ προσκα-
λεσάμενος ὁ Ἰησοῦς
τοὺς δώδεκα
μαθητὰς αὐτοῦ
ἔδωκεν αὐτοῖς

δύναμιν καὶ ἐ-
ξουσίαν ἐπὶ πά-
ντα τὰ δαιμόνι-
α καὶ νόσους θε-
ραπεύειν + καὶ
ἀπέστειλεν αὐ-
τοὺς κηρύσσειν
τὴν βασιλείαν
τοῦ θῦ· καὶ
ἰᾶσθαι τοὺς ἀσθε-
νοῦντας + καὶ
εἶπε πρὸς αὐτούς·
μηδὲν αἴρετε
εἰς τὴν ὁδὸν +
μήτε ῥάβδον +
μήτε πήραν +
μήτε ἄρτον +
μήτε ἀργύ-
ριον + μήτε
ἀνὰ δύο χιτῶ-
νας ἔχειν + καὶ
εἰς ἣν ἂν οἰκίαν
εἰσέλθητε ἐκεῖ
μένετε καὶ ἐκεῖ-
θεν ἐξέρχεσθε
+ καὶ ὅσοι ἂν
μὴ δέξωνται ὑ-
μᾶς· ἐξερχό-
μενοι ἀπὸ τῆς
πόλεως ἐκείνης·
καὶ τὸν κονιορ-
τὸν ἀπὸ τῶν
ποδῶν ὑμῶν
ἀποτινάξατε
εἰς μαρτύριον
ἐπ' αὐτούς + ἐξερ-
χόμενοι δὲ δι-
ήρχοντο κατὰ
τὰς κώμας
εὐαγγελιζόμε-
νοι καὶ θεραπεύ-
οντες πάντη
πανταχοῦ· [illegible]
ζήτει τὸ [illegible]
τῷ καιρῷ ἐ-
κείνῳ ἄνθρωπος

ἕως

τὶς προσῆλθε
τῷ ἰῦ· ᾧ ὄνομα
ἰάειρος + καὶ
αὐτὸς ἄρχων
τῆς συναγω-
γῆς ὑπῆρχε +
καὶ πεσὼν παρὰ
τοὺς πόδας
τοῦ ἰῦ· παρε-
κάλει αὐτὸν εἰ-
σελθεῖν εἰς τὸν
οἶκον αὐτοῦ +
ὅτι θυγάτηρ μο-
νογενὴς ἦν αὐτῷ
ὡς ἐτῶν δώδεκα·
καὶ αὐτὴ ἀπέ-
θνησκεν + ἐν δὲ τῷ
ὑπάγειν αὐτὸν
οἱ ὄχλοι συνέ-
πνιγον αὐτὸν +
καὶ γυνὴ οὖσα ἐν
ῥύσει αἵματος
ἀπὸ ἐτῶν δώ-
δεκα· ἥτις ἰα-
τροῖς προσανα-
λώσασα ὅλον
τὸν βίον οὐκ
ἴσχυσεν ὑπ'
οὐδενὸς θε-
ραπευθῆναι +
προσελθοῦσα
ἥψατο ὄπισθεν
τοῦ κρασπέ-
δου τοῦ ἱματί-
ου αὐτοῦ + καὶ
παραχρῆμα
ἔστη ἡ ῥύσις τοῦ
αἵματος αὐτῆς +
καὶ εἶπεν ὁ ἰς +
τίς ὁ ἁψάμε-
νός μου + ἀρ-
νουμένων δὲ
πάντων εἶπεν
ὁ πέτρος καὶ
οἱ σὺν αὐτῷ +

ἐπιστάτα οἱ ὄχ
λοι συνέχουσί σε
καὶ ἀποθλίβου
σι· καὶ λέγεις τίς
μου ὁ ἁψάμενος
μου· ὁ δὲ ἰ(ησοῦ)ς εἶ
πεν· ἥψατό μου
τις· ἐγὼ γὰρ ἔ
γνων δύναμιν
ἐξελθοῦσαν ἀπ'
ἐμοῦ· ἰδοῦ
σα δὲ ἡ γυνὴ ὅτι
οὐκ ἔλαθε
τρέμουσα ἦλ
θε· καὶ προσ
πεσοῦσα αὐ
τῷ δι' ἣν αἰτί
αν ἥψατο αὐτοῦ
ἀπήγγειλεν
αὐτῷ ἐνώπιον
παντὸς τοῦ
λαοῦ καὶ ὡς
ἰάθη παραχρῆ
μα· ὁ δὲ εἶ

πεν αὐτῇ· θάρ
σει θύγατερ·
ἡ πίστις σου σέ
σωκέ σε· πορεύ
ου εἰς εἰρήνην· ἔ
τι αὐτοῦ λαλοῦν
τος ἔρχεταί τις
παρὰ τοῦ ἀρχισυ
ναγώγου λέγων
αὐτῷ· ὅτι τέ
θνηκεν ἡ θυγά
τηρ σου· μὴ
σκύλλε τὸν δι
δάσκαλον· ὁ
δὲ ἰ(ησοῦ)ς ἀκούσας
ἀπεκρίθη αὐ
τῷ λέγων· μὴ
φοβοῦ· μόνον
πίστευε καὶ
σωθήσεται·
ἐλθὼν δὲ εἰς
τὴν οἰκίαν οὐκ
ἀφῆκεν εἰσελ

θεῖν οὐδένα
εἰ μὴ πέτρον καὶ
ἰωάννην καὶ ἰ
άκωβον καὶ τὸν
πατέρα τῆς παιδὸς
καὶ τὴν μητέρα·
ἔκλαιον δὲ πάν
τες καὶ ἐκόπτον
το αὐτήν· ὁ δὲ
εἶπε· μὴ κλαί
ετε· οὐκ ἀπέ
θανεν ἀλλὰ κα
θεύδει· καὶ
κατεγέλων αὐ
τοῦ εἰδότες
ὅτι ἀπέθανεν·
αὐτὸς δὲ ἐκβα
λὼν πάντας ἔ
ξω καὶ κρατήσας
τῆς χειρὸς
αὐτῆς ἐφώνη
σε λέγων· ἡ παῖς
ἐγείρου· καὶ

ἐπέστρεψε τὸ πν(εῦ)μα
αὐτῆς καὶ ἀνέ
στη παραχρῆμα·
καὶ διέταξεν αὐ
τῇ δοθῆναι φα
γεῖν· καὶ ἐξέ
στησαν οἱ γονεῖς
αὐτῆς· ὁ δὲ παρ
ήγγειλεν αὐτοῖς
μηδενὶ εἰπεῖν
τὸ γεγονός : τέλ(ος)
[illegible] ἐκ
[illegible] Λουκᾶ :

Τῷ καιρῷ ἐκεί
νῳ προσῆλθέ τις
τῷ ἰ(ησο)ῦ [illegible]
[illegible] τις
αὐτῷ· διδάσκα
λε· εἰπὲ τῷ
ἀδελφῷ μου
μερίσασθαι τὴν
κληρονομίαν
μετ' ἐμοῦ· ὁ δὲ

[illegible]
[illegible] καὶ
[illegible] καὶ
[illegible] μεριστὴν
ἐφ' ὑμᾶς + εἶ-
πε δὲ πρὸς αὐ-
τούς + ὁρᾶ-
τε καὶ φυλάσ-
σεσθε ἀπὸ πά-
σης πλεονεξί-
ας· ὅτι οὐκ ἐν
τῷ περισσεύ-
ειν τινὶ ἡ ζωὴ
αὐτοῦ ἐκ τῶν
ὑπαρχόντων
αὐτοῦ + [illegible]
[illegible] ὑμῖν μὴ
μὴ μεριμνᾶτε
τῇ ψυχῇ ὑμῶν
[illegible] τί ἐνδύ-
σησθε· οὐχὶ ἡ
ψυχὴ πλεῖόν
ἐστι τῆς τροφῆς

καὶ τὸ σῶμα τοῦ ἐνδύ-
ματος +
κατανοήσα-
τε τοὺς κόρακας
ὅτι οὐ σπείρου-
σιν οὐδὲ θερί-
ζουσιν· οἷς οὐκ
ἔστι ταμεῖον
οὐδὲ ἀποθή-
κη· καὶ ὁ θεὸς
τρέφει αὐτούς +
πόσῳ μᾶλλον
ὑμεῖς διαφέ-
ρετε τῶν πε-
τεινῶν + τίς
δὲ ἐξ ὑμῶν
μεριμνῶν
δύναται προ-
σθεῖναι ἐπὶ τὴν
ἡλικίαν αὐτοῦ
πῆχυν ἕνα +
εἰ οὖν οὔτε
ἐλάχιστον δύ-

νασθε· τί πε-
ρὶ τῶν λοιπῶν
μεριμνᾶτε +
κατανοήσα-
τε τὰ κρίνα
πῶς αὐξάνει +
οὐ κοπιᾷ οὐ-
δὲ νήθει· λέ-
γω δὲ ὑμῖν +
οὐδὲ Σολομὼν
ἐν πάσῃ τῇ δό-
ξῃ αὐτοῦ περι-
εβάλετο ὡς ἓν
τούτων + εἰ
δὲ τὸν χόρτον
τοῦ ἀγροῦ σή-
μερον ὄντα [illegible]
[illegible] καὶ αὔ-
ριον εἰς κλί-
βανον βαλλόμε-
νον ὁ θεὸς οὕ-
τως ἀμφιέν-
νυσι, πόσῳ

μᾶλλον ὑ-
μᾶς ὀλιγόπι-
στοι + καὶ ὑ-
μεῖς μὴ ζητεῖ-
τε τί φάγητε
ἢ τί πίητε +
καὶ μὴ μετεωρί-
ζεσθε· ταῦτα
γὰρ πάντα τὰ
ἔθνη τοῦ κόσ-
μου ἐπιζητεῖ +
ὑμῶν δὲ ὁ πα-
τὴρ οἶδεν ὅτι
χρῄζετε τούτων
+ πλὴν ζητεῖ-
τε τὴν βασιλεί-
αν τοῦ θεοῦ·
καὶ ταῦτα πάν-
τα προστεθή-
σεται ὑμῖν :+
[illegible]
[illegible]
[illegible] καὶ [illegible]

Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς + τίς
ἄρα ἐστὶν ὁ πιστὸς
οἰκονόμος καὶ
φρόνιμος ὃν
καταστήσει ὁ κ(ύριο)ς
ἐπὶ τῆς θεραπεί-
ας αὐτοῦ +
τοῦ διδόναι ἐν
καιρῷ τὸ σιτο-
μέτριον + μα-
κάριος ὁ δοῦλος
ἐκεῖνος ὃν ἐλ-
θὼν ὁ κύριος
αὐτοῦ εὑρήσει
ποιοῦντα οὕτως +
ἀληθῶς λέγω ὑ-
μῖν ὅτι ἐπὶ πᾶ-
σι τοῖς ὑπάρχου-
σιν αὐτοῦ καταστή-
σει αὐτόν + ἐ-
ὰν δὲ εἴπῃ ὁ δοῦ-
λος ἐκεῖνος ἐν
τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ·

χρονίζει ὁ κύρι-
ός μου ἐλθεῖν +
καὶ ἄρξηται τύ-
πτειν τοὺς παῖ-
δας καὶ τὰς παι-
δίσκας ἐσθίειν
τε καὶ πίνειν καὶ
μεθύσκεσθαι + ἥ-
ξει ὁ κύριος τοῦ
δούλου ἐκείνου
ἐν ἡμέρᾳ ᾗ οὐ
προσδοκᾷ καὶ
ἐν ὥρᾳ ᾗ οὐ γι-
νώσκει καὶ διχο-
τομήσει αὐτὸν
καὶ τὸ μέρος
αὐτοῦ μετὰ
τῶν ἀπίστων θή-
σει + ἐκεῖνος
δὲ ὁ δοῦλος ὁ
γνοὺς τὸ θέλη-
μα τοῦ κυρίου
αὐτοῦ καὶ μὴ

ἑτοιμάσας μη-
δὲ ποιήσας πρὸς
τὸ θέλημα αὐ-
τοῦ· δαρήσεται
πολλάς + ὁ δὲ
μὴ γνοὺς ποιή-
σας δὲ ἄξια
πληγῶν· δαρή-
σεται ὀλίγας +
παντὶ δὲ ᾧ ἐδόθη
πολύ· πολὺ
ζητηθήσεται
παρ' αὐτοῦ·
καὶ ᾧ παρέ-
θεντο πολύ,
περισσότερον
αἰτήσουσιν
αὐτόν· + τῆς
[illegible]
[illegible]
Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς + παν-
τὶ ᾧ ἐδόθη πο-
λύ, πολὺ ζη-
τηθήσεται πα-

ρ' αὐτοῦ + καὶ ᾧ
παρέθεντο πο-
λύ, περισσότε-
ρον αἰτήσουσιν
αὐτόν + πῦρ
ἦλθον βαλεῖν ἐ-
πὶ τὴν γῆν καὶ
τί θέλω εἰ ἤδη
ἀνήφθη + βά-
πτισμα δὲ ἔχω βα-
πτισθῆναι· καὶ
πῶς συνέχομαι
ἕως ὅτου τελε-
σθῇ + δοκεῖτε
ὅτι εἰρήνην πα-
ρεγενόμην δοῦ-
ναι ἐν τῇ γῇ· οὐ-
χὶ λέγω ὑμῖν·
ἀλλ' ἢ διαμερισ-
μόν + ἔσονται
γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν
πέντε ἐν
οἴκῳ ἑνὶ διαμε-
μερισμένοι τρεῖς

ἐπὶ δυσί, καὶ δύ
ο ἐπὶ τρισί. δι
αμερισθήσεται
πατὴρ ἐπὶ υἱῷ
καὶ υἱὸς ἐπὶ πατρί·
μήτηρ ἐπὶ θυ
γατρί, καὶ θυ
γάτηρ ἐπὶ μητρί·
πενθερὰ ἐπὶ
τὴν νύμφην
αὐτῆς, καὶ νύ
μφη ἐπὶ τὴν πεν
θερὰν αὐτῆς.
Ἔλεγεν δὲ καὶ τοῖς
ὄχλοις· ὅ
ταν ἴδητε τὴν
νεφέλην ἀνα
τέλλουσαν ἀ
πὸ δυσμῶν,
εὐθέως λέγετε
ὅτι ὄμβρος
ἔρχεται· καὶ γί
νεται οὕτως. καὶ
ὅταν νότον πνέ

οντα, λέγετε ὅτι καύ
σων ἔσται, καὶ γίνεται.
ὑποκριταί, τὸ
πρόσωπον τοῦ
οὐρανοῦ καὶ τῆς
γῆς οἴδατε δο
κιμάζειν· τὸν
δὲ καιρὸν τοῦτον
πῶς οὐ δοκι
μάζετε; τί
δὲ καὶ ἀφ' ἑαυτῶν
οὐ κρίνετε τὸ δί
καιον; ὡς
γὰρ ὑπάγεις
μετὰ τοῦ ἀντι
δίκου σου ἐπ'
ἄρχοντα,
ἐν τῇ ὁδῷ δὸς
ἐργασίαν ἀπη
λλάχθαι ἀπ' αὐ
τοῦ, μήποτε
κατασύρῃ
σε πρὸς τὸν
κριτήν, καὶ

ὁ κριτής σε πα
ραδώσει τῷ
πράκτορι, καὶ ὁ
πράκτωρ σε βα
λεῖ εἰς φυ
λακήν. λέγω
σοι, οὐ μὴ ἐξέλ
θῃς ἐκεῖθεν, ἕ
ως οὗ καὶ τὸ
ἔσχατον λεπτὸν
ἀποδῷς. [illegible]
[illegible]
[illegible]
Τῷ καιρῷ ἐκεί
νῳ παρῆσαν
τινὲς ἀπαγγέ
λλοντες τῷ Ἰησοῦ
περὶ τῶν Γαλι
λαίων, ὧν
τὸ αἷμα Πι
λᾶτος ἔμιξεν με
τὰ τῶν θυσιῶν
αὐτῶν. καὶ ἀ

ποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς
εἶπεν αὐτοῖς·
δοκεῖτε ὅτι οἱ
Γαλιλαῖοι οὗτοι ἁ
μαρτωλοὶ παρὰ
πάντας τοὺς
Γαλιλαίους ἐ
γένοντο, ὅτι τοι
αῦτα πεπόνθα
σιν; οὐχί, λέγω
ὑμῖν· ἀλλ' ἐ
ὰν μὴ μετα
νοῆτε, πάν
τες ὡσαύτως
ἀπολεῖσθε. ἢ
ἐκεῖνοι οἱ δέ
κα καὶ ὀκτὼ, ἐ
φ' οὓς ἔπεσεν
ὁ πύργος ἐν τῷ
Σιλωὰμ καὶ ἀ
πέκτεινεν αὐ
τούς, δοκεῖτε
ὅτι αὐτοὶ ὀφειλέται ἐγ

ἐγένοντο παρὰ πάν-
τας ἀνθρώπους τοὺς
κατοικοῦντας
ἐν Ἱερουσαλήμ; οὐ-
χὶ λέγω ὑμῖν +
ἀλλ' ἐὰν μὴ με-
τανοήσητε πάν-
τες ὡσαύτως
ἀπολεῖσθε +
ἔλεγε δὲ καὶ ταύτην
τὴν παραβολήν·
συκῆν εἶχέ
τις ἐν τῷ ἀ-
μπελῶνι αὐ-
τοῦ πεφυτευ-
μένην· καὶ ἦλθε
ζητῶν καρπὸν
καὶ οὐχ εὗρεν +
Εἶπε δὲ πρὸς τὸν
ἀμπελουργόν·
ἰδοὺ τρία ἔτη ἀφ' οὗ ἔρ-
χομαι ζητῶν
καρπὸν ἐν τῇ συ-

κῇ ταύτῃ καὶ οὐχ
εὑρίσκω· ἔκκο-
ψον αὐτήν· ἱνα-
τί καὶ τὴν γῆν κα-
ταργεῖ + ὁ δὲ ἀ-
ποκριθεὶς λέγει
αὐτῷ + Κύριε ἄφες
αὐτὴν καὶ τοῦ-
το τὸ ἔτος ἕως
ὅτου σκάψω πε-
ρὶ αὐτὴν καὶ βά-
λω κόπρια +
κἂν μὲν ποιήσῃ
καρπόν· εἰ δὲ
μήγε εἰς τὸ
μέλλον ἐκκό-
ψεις αὐτήν·
ταῦτα λέγων ἐφώνει·
ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν ἀκουέτω

Τῷ καιρῷ ἐκεί-
νῳ προσῆλθόν
τινες τῷ Ἰησοῦ Φα-
ρισαῖοι λέγοντες·

ἔξελ-
θε καὶ πορεύου ἐν-
τεῦθεν +
ὅτι Ἡρῴδης θέ-
λει σε ἀποκτεῖ-
ναι· καὶ εἶπεν
αὐτοῖς + πο-
ρευθέντες εἴπα-
τε τῇ ἀλώπε-
κι ταύτῃ + ἰ-
δοὺ ἐκβάλλω
δαιμόνια καὶ
ἰάσεις ἐπιτε-
λῶ σήμερον +
καὶ αὔριον καὶ
τῇ τρίτῃ τελει-
οῦμαι· πλὴν
δεῖ με σήμερον
καὶ αὔριον καὶ
τῇ ἐχομένῃ πο-
ρεύεσθαι· ὅτι οὐκ
ἐνδέχεται προ-
φήτην ἀπολέ-

σθαι ἔξω Ἱερουσαλήμ·
Ἱερουσαλὴμ Ἱερουσαλήμ, ἡ ἀ-
ποκτείνουσα
τοὺς προφήτας
καὶ λιθοβολοῦ-
σα τοὺς ἀπεσταλ-
μένους
πρὸς αὐτήν· ποσά-
κις ἠθέ-
λησα ἐπισυνά-
ξαι τὰ τέκνα
σου ὃν τρόπον
ὄρνις τὴν ἑαυτῆς
νοσσιὰν ὑπὸ τὰς πτέρυ-
γας· καὶ οὐκ ἠ-
θελήσατε· ἰδοὺ
ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶ-
κος ὑμῶν ἔρημος· λέ-
γω δὲ ὑμῖν ὅτι + οὐ
μή με ἴδητε ἀπ' ἄρτι
ἕως ἂν ἥξει ὅτε

[illegible] σῶ.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ κατελθόντι τῷ Ἰ(ησο)ῦ ἀπὸ τοῦ ὄρους, συνήντησεν αὐτῷ ὄχλος πολύς. καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ἀπὸ τοῦ ὄχλου ἀνεβόησε λέγων· διδάσκαλε, δέομαί σου, ἐπίβλεψον ἐπὶ τὸν υἱόν μου, ὅτι μονογενής ἐστί μοι· καὶ ἰδοὺ πνεῦμα λαμβάνει αὐτὸν καὶ ἐξαίφνης κράζει, καὶ σπαράσσει αὐτὸν μετὰ τοῦ ἀφροῦ· καὶ μόλις ἀποχωρεῖ ἀπ' αὐτοῦ συντρῖβον αὐτόν. καὶ ἐδεήθην τῶν μαθητῶν σου ἵνα ἐκβάλωσιν αὐτό, καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰ(ησοῦ)ς εἶπεν· ὦ γενεὰ ἄπιστος καὶ διεστραμμένη, ἕως πότε ἔσομαι πρὸς ὑμᾶς καὶ ἀνέξομαι ὑμῶν; προσάγαγε τὸν υἱόν σου ὧδε. ἔτι δὲ προσερχομένου αὐτοῦ ἔρρηξεν αὐτὸν τὸ δαιμόνιον καὶ συνεσπάραξεν. ἐπετίμησε δὲ ὁ Ἰ(ησοῦ)ς τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ, καὶ ἰάσατο τὸν παῖδα, καὶ ἀπέδωκεν αὐτὸν τῷ πατρὶ αὐτοῦ. ἐξεπλήσσοντο δὲ πάντες ἐπὶ τῇ μεγαλειότητι τοῦ Θ(εο)ῦ.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ νομικός τις προσῆλθε τῷ Ἰ(ησο)ῦ πειράζων αὐτὸν καὶ λέγων· διδάσκαλε, τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω; ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν· ἐν τῷ νόμῳ τί γέγραπται; πῶς ἀναγινώσκεις; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· ἀγαπήσεις κ(ύριο)ν τὸν Θ(εό)ν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς δι-

νοίας σου· καὶ
τὸν πλησίον σου
ὡς σεαυτόν + εἶ
πε δὲ αὐτῷ· ὀρ
θῶς ἀπεκρί
θης + τοῦτο
ποίει καὶ ζήσῃ +
ὁ δὲ θέλων δικ
αιοῦν ἑαυτὸν,
εἶπε πρὸς τὸν ἰη
ν + καὶ τίς
ἐστί μου πλησί
ον + ὑπολα
βὼν δὲ ὁ ἰς εἶ
πεν + ἀνος τις
κατέβαινεν ἀπὸ
ἱηλμ εἰς ἱε
ριχὼ· καὶ λῃσ
ταῖς περιέπεσον· οἳ
καὶ ἐκδύσαν
τες αὐτὸν καὶ
πληγὰς ἐπιθέν
τες ἀπῆλθον

ἀφέντες ἡμιθα
νῆ τυγχάνοντα +
κατὰ συγκυρί
αν δὲ ἱερεύς
τις κατέβαινεν
ἐν τῇ ὁδῷ ἐκείνῃ·
καὶ ἰδὼν αὐτὸν
ἀντιπαρῆλθεν +
ὁμοίως δὲ καὶ
λευΐτης γενό
μενος κατὰ τὸν
τόπον· καὶ ἰδὼν
αὐτὸν ἀντιπαρ
ῆλθεν + σαμα
ρείτης δέ τις
ὁδεύων ἦλθε
κατ' αὐτόν· καὶ
ἰδὼν αὐτὸν ἐ
σπλαγχνίσθη +
καὶ προσελθὼν
κατέδησε τὰ
τραύματα
αὐτοῦ, ἐπιχέ

ων ἔλαιον καὶ
οἶνον + ἐπιβι
βάσας δὲ αὐ
τὸν ἐπὶ τὸ ἴδι
ον κτῆνος· ἤ
γαγεν αὐτὸν εἰς
πανδοχεῖον
καὶ ἐπεμελήθη
αὐτοῦ + καὶ ἐ
πὶ τὴν αὔριον
ἐξελθὼν ἐκβα
λὼν δύο δηνά
ρια ἔδωκε τῷ
πανδοχεῖ καὶ εἶ
πεν αὐτῷ + ἐ
πιμελήθητι
αὐτοῦ + καὶ ὅ
τι ἂν προσδαπα
νήσῃς ἐγὼ ἐν
τῷ ἐπανέρχεσθαί
με ἀποδώσω
σοι + τίς οὖν τού
των τῶν τριῶν

πλησίον δοκεῖ
σοι γεγονέναι
τοῦ ἐμπεσόντος εἰς
τοὺς λῃστάς· ὁ δὲ
εἶπεν + ὁ δὲ εἶπεν
ὁ ποιήσας τὸ ἔ
λεος μετ' αὐτοῦ +
εἶπεν οὖν αὐτῷ
ὁ ἰς + πορεύου
καὶ σὺ ποίει ὁμοί
ως + τέλος τῆς
θ' ἑβδ. ἐκ κ(αὶ) λ(ουκᾶ)

Τῷ καιρῷ ἐκεί
νῳ εἰσῆλθεν ὁ
ἰς εἰς κώμην τι
νά· γυνὴ δέ τις ὀ
νόματι μάρθα ὑπεδέ
ξατο αὐτὸν εἰς τὸν
οἶκον αὐτῆς·
καὶ τῇδε ἦν ἀδελφὴ
καλουμένη μαριάμ,
ἣ καὶ παρακαθί
σασα παρὰ τοὺς πόδας

μὴ φώνει τοὺς
φίλους σου μη-
δὲ τοὺς ἀδελ-
φούς σου μη-
δὲ τοὺς συγγε-
νεῖς σου· μη-
δὲ γείτονας πλου-
σίους· μήπο-
τε καὶ αὐτοί σε
ἀντικαλέσωσι
καὶ γένηταί σοι
ἀνταπόδομα· ἀλ-
λ' ὅταν ποιῇς
δοχήν, κάλει
πτωχούς· ἀ-
ναπήρους· χω-
λούς· τυφλούς·
καὶ μακάριος
ἔσῃ· ὅτι οὐκ ἔ-
χουσιν ἀνταπο-
δοῦναί σοι·
ἀνταποδοθή-
σεται γάρ σοι ἐν

τῇ ἀναστάσει τῶν
δικαίων.
ἀκούσας δέ τις
τῶν συνανακει-
μένων ταῦτα εἶ-
πεν αὐτῷ· μα-
κάριος ὃς φάγε-
ται ἄριστον ἐν
τῇ βασιλείᾳ
τοῦ θεοῦ.
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ
συνεπορεύον-
το τῷ Ἰησοῦ ὄχλοι
πολλοί· καὶ στρα-
φεὶς εἶπε πρὸς
αὐτούς· εἴ
τις ἔρχεται πρός
με καὶ οὐ μι-
σεῖ τὸν πατέρα αὐ-
τοῦ καὶ τὴν
μητέρα· καὶ τὴν
γυναῖκα καὶ

τέκνα· καὶ
τοὺς ἀδελφοὺς
καὶ τὰς ἀδελ-
φάς· ἔτι δὲ
καὶ τὴν ἑαυτοῦ
ψυχήν· οὐ δύ-
ναταί μου εἶ-
ναι μαθητής·
καὶ ὅστις οὐ
βαστάζει τὸν
σταυρὸν αὐτοῦ
ἀκολουθεῖ ὀπί-
σω μου· οὐ
δύναταί μου
εἶναι μαθητής·
τίς γὰρ ἐξ ὑμῶν
θέλων πύργον
οἰκοδομῆσαι·
οὐχὶ πρῶτον
καθίσας ψη-
φίζει τὴν δα-
πάνην εἰ ἔχει τὰ
πρὸς ἀπαρτισ-

μόν· ἵνα μήπο-
τε θέντος αὐ-
τοῦ θεμέλιον
καὶ μὴ ἰσχύον-
τος ἐκτελέσαι,
πάντες οἱ θεω-
ροῦντες ἄρξων-
ται αὐτῷ ἐμπαί-
ζειν λέγοντες
ὅτι οὗτος
ὁ ἄνθρωπος ἤρξατο
οἰκοδομεῖν καὶ
οὐκ ἴσχυσεν ἐκ-
τελέσαι· ἢ τίς
βασιλεὺς πο-
ρευόμενος συμ-
βαλεῖν ἑτέρῳ
βασιλεῖ εἰς πό-
λεμον οὐχὶ πρῶ-
τον καθίσας βου-
λεύεται εἰ δυνα-
τός ἐστιν ἐν δέ-
κα χιλιάσιν

ὑπαντῆσαι τῷ με
τὰ εἴκοσι χιλι
άδων ἐρχομέ
νῳ ἐπ' αὐτόν· εἰ δὲ
μή γε ἔτι
πόρρω αὐτοῦ
ὄντος πρεσβεί
αν ἀποστείλας
ἐρωτᾷ τὰ πρὸς ε
ἰρήνην + οὕτως
οὖν πᾶς ἐξ ὑμῶν
ὃς οὐκ ἀποτα
σσεται πᾶσι τοῖς
ὑπάρχουσιν αὐ
τοῦ· οὐ δύναται
εἶναί μου μαθη
τής + Κα
λὸν τὸ ἅλας· ἐ
ὰν δὲ τὸ ἅλας μω
ρανθῇ· ἐν τίνι
ἀρτυθήσεται·
οὔτε εἰς γῆν οὔ
τε εἰς κοπρίαν

εὔθετόν ἐστιν·
ἔξω βάλλουσιν
αὐτό· ὁ ἔχων
ὦτα ἀκούειν
ἀκουέτω· [illegible]
[illegible]
κατὰ Λουκᾶν
Τῷ καιρῷ ἐκεί
νῳ ἦσαν ἐγγί
ζοντες τῷ
Ἰ(ησο)ῦ πάντες οἱ τε
λῶναι καὶ ἁμαρ
τωλοὶ ἀκούειν
αὐτοῦ· καὶ διε
γόγγυζον οἱ φα
ρισαῖοι καὶ οἱ
γραμματεῖς +
λέγοντες +
ὅτι οὗτος ἁμαρ
τωλοὺς προσ
δέχεται καὶ συνε
σθίει αὐτοῖς + εἶ
πεν δὲ πρὸς αὐτ(ούς)

τὴν παραβολὴν
ταύτην λέγων·
τίς ἄνθρωπος ἐξ ὑμ
ῶν ἔχων ἑκατὸν πρό
βατα καὶ ἀ
πολέσας ἓν ἐ
ξ αὐτῶν οὐ
καταλείπει τὰ
ἐνενήκοντα ἐ
ννέα ἐν τῇ ἐρή
μῳ καὶ πορεύ
εται ἐπὶ τὸ ἀ
πολωλὸς ἕως
οὗ εὕρῃ αὐτό· καὶ
εὑρὼν ἐπιτίθη
σιν ἐπὶ τοὺς
ὤμους αὐτοῦ χαί
ρων· καὶ ἐλθὼν
εἰς τὸν οἶκον συ
γκαλεῖ τοὺς φί
λους καὶ τοὺς
γείτονας λέγων
αὐτοῖς· συγχά

ρητέ μοι ὅτι εὗ
ρον τὸ πρόβα
τόν μου τὸ ἀπολω
λός + λέγω ὑ
μῖν ὅτι οὕτως
χαρὰ ἔσται ἐν
τῷ οὐρανῷ ἐπὶ
ἑνὶ ἁμαρτωλῷ
μετανοοῦντι
ἢ ἐπὶ ἐνενήκο
ντα ἐννέα δικαί
οις οἵτινες οὐ χρεί
αν ἔχουσι με
τανοίας +
ἢ τίς γυνὴ δρα
χμὰς ἔχουσα
δέκα· ἐὰν ἀπο
λέσῃ δραχμὴν μί
αν· οὐχὶ ἅπτει
λύχνον καὶ
σαροῖ τὴν οἰκί
αν καὶ ζητεῖ ἐπιμε
λῶς ἕως ὅτου

εὕρῃ· καὶ εὑροῦ
σα συγκαλεῖ τὰς
φίλας καὶ τὰς
γείτονας λέγου
σα· συγχάρη
τέ μοι ὅτι εὗρον
τὴν δραχμὴν ἣν
ἀπώλεσα +
οὕτως λέγω ὑ
μῖν χαρὰ γίνεται
ἐνώπιον τῶν
ἀγγέλων τοῦ
θεοῦ ἐπὶ ἑνὶ ἁμαρ
τωλῷ μετανο
οῦντι + [illegible]
[illegible]
Εἶπεν ὁ κύριος τὴν
παραβολὴν ταύτην +
ἄνθρωπός τις ἦν
πλούσιος ὃς εἶχεν
οἰκονόμον καὶ
οὗτος διεβλή

θη αὐτῷ + ὡς δι
ασκορπίζων
τὰ ὑπάρχοντα
αὐτοῦ + καὶ φω
νήσας αὐτὸν
εἶπεν αὐτῷ + τί
τοῦτο ἀκούω
περὶ σοῦ + ἀπό
δος τὸν λόγον
τῆς οἰκονομί
ας + οὐ γὰρ δυ
νήσῃ ἔτι οἰκο
νομεῖν + εἶπεν
δὲ ἐν ἑαυτῷ
ὁ οἰκονόμος +
τί ποιήσω ὅτι
ὁ κύριός μου
ἀφαιρεῖται τὴν
οἰκονομίαν
ἀπ' ἐμοῦ + σκά
πτειν οὐκ ἰσχύω
ἐπαιτεῖν αἰσ
χύνομαι· ἔγνων

τί ποιήσω ἵνα
ὅταν μετασταθῶ
τῆς οἰκονο
μίας δέξων
ταί με εἰς τοὺς
οἴκους αὐτῶν +
καὶ προσκαλεσά
μενος ἕνα ἕκα
στον τῶν χρεοφει
λετῶν τοῦ κυρί
ου αὐτοῦ ἔλε
γεν τῷ πρώτῳ +
πόσον ὀφείλεις
τῷ κυρίῳ μου +
ὁ δὲ εἶπεν + ἑκα
τὸν βάτους ἐ
λαίου + καὶ εἶπεν
αὐτῷ + δέξαι
σου τὸ γράμμα·
καὶ καθίσας τα
χέως γράψον
πεντήκοντα +
ἔπειτα ἑτέρῳ
εἶπεν + σὺ δὲ

πόσον ὀφείλεις +
ὁ δὲ εἶπεν + ἑκα
τὸν κόρους σίτου +
καὶ λέγει αὐτῷ +
δέξαι σου τὸ γρά
μμα καὶ γρά
ψον ὀγδοήκον
τα + καὶ ἐπῄ
νεσεν ὁ κύριος
τὸν οἰκονόμον
τῆς ἀδικίας ὅτι φρο
νίμως ἐποίη
σεν + ὅτι οἱ υἱοὶ
τοῦ αἰῶνος
τούτου φρονι
μώτεροι ὑπὲρ
τοὺς υἱοὺς
τοῦ φωτὸς
εἰς τὴν γενεὰν τὴν
ἑαυτῶν εἰσί +
κἀγὼ ὑμῖν λέγω
+ ποιήσατε
ἑαυτοῖς φίλους
ἐκ τοῦ μαμωνᾶ

μαμωνᾶ τῆς ἀδικίας +
ἵνα ὅταν ἐκλίπη-
τε, δέξωνται ὑ-
μᾶς εἰς τὰς αἰω-
νίους σκηνάς : +
Τῇ ... ἑβδομάδος ...
ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν

Εἶπεν ὁ κύριος πρὸς
τοὺς ἐληλυθότας
πρὸς αὐτὸν Ἰου-
δαίους + ὑμεῖς
ἐστε οἱ δικαιοῦν-
τες ἑαυτοὺς ἐ-
νώπιον τῶν ἀνθρώ-
πων ὁ δὲ θεὸς
γινώσκει τὰς καρ-
δίας ὑμῶν +
ὅτι τὸ ἐν ἀνθρώποις
ὑψηλὸν βδέλυγ-
μα ἐνώπιον τοῦ θεοῦ + ὁ
νόμος καὶ οἱ
προφῆται

ἕως Ἰωάννου
προεφήτευ-
σαν + ἀπὸ τό-
τε ἡ βασιλεία
τοῦ θεοῦ βιάζε-
ται καὶ πᾶς
αὐτὴν βιάζεται +
εὐκοπώτερον
δέ ἐστι τὸν οὐ-
ρανὸν καὶ τὴν
γῆν παρελθεῖν,
ἢ τοῦ νόμου
μίαν κεραίαν
πεσεῖν + πᾶς
ὁ ἀπολύων
τὴν γυναῖκα
αὐτοῦ καὶ γα-
μῶν ἑτέραν
μοιχεύει καὶ
πᾶς ὁ ἀπολε-
λυμένην ἀπὸ
ἀνδρὸς γα-
μῶν μοιχεύ-
ει + ἔλεγεν ὁ

καὶ πρὸς τοὺς μα-
θητὰς αὐτοῦ ἀνέν-
δεκτόν ἐστι τοῦ
μὴ ἐλθεῖν τὰ
σκάνδαλα + οὐ-
αὶ δὲ δι' οὗ ἔρχε-
ται λυσιτελεῖ αὐ-
τῷ εἰ λίθος μυ-
λικὸς περίκειται
περὶ τὸν τρά-
χηλον αὐτοῦ,
καὶ ἔρριπται
εἰς τὴν θάλασ-
σαν, ἢ ἵνα σκαν-
δαλίσῃ ἕνα τῶν
μικρῶν τούτων +
προσέχετε ἑαυ-
τοῖς + ἐὰν δὲ
ἁμάρτῃ εἰς σὲ
ὁ ἀδελφός σου
ἐπιτίμησον αὐ-
τῷ + καὶ ἐὰν με-
τανοήσῃ,

ἄφες αὐτῷ + καὶ
ἐὰν ἑπτάκις τῆς
ἡμέρας ἐπιστρέ-
ψῃ πρὸς σὲ λέ-
γων μετανοῶ·
ἀφήσεις αὐτῷ : +
Σαββάτῳ Θ ἐκ κατὰ
Λουκᾶν

Τῷ καιρῷ ἐκεί-
νῳ · πορευομέ-
νου τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῇ
ὁδῷ, εἶπέ τις
πρὸς αὐτόν +
ἀκολουθήσω
σοι ὅπου ἐὰν
ἀπέρχῃ κύριε +
καὶ εἶπεν αὐτῷ
ὁ Ἰησοῦς + αἱ ἀλώπε-
κες φωλεοὺς
ἔχουσι καὶ τὰ
πετεινὰ τοῦ
οὐρανοῦ κατασ-
κηνώσεις +

ὁ δὲ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
οὐκ ἔχει ποῦ τὴν
κεφαλὴν κλίνῃ +
εἶπε δὲ πρὸς ἕτε-
ρον + ἀκολούθει
μοι· ὁ δὲ εἶπε·
κύριε ἐπίτρεψόν
μοι ἀπελθόντι θάψαι
πρῶτον τὸν πατέρα
μου + εἶπε δὲ
αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς + ἄφες
τοὺς νεκροὺς
θάψαι τοὺς ἑ-
αυτῶν νεκρούς· σὺ
δὲ ἀπελθὼν
διάγγελλε τὴν
βασιλείαν τοῦ
θεοῦ + εἶπε δὲ
καὶ ἕτερος· ἀκολου-
θήσω σοι κύριε +
πρῶτον δὲ ἐ-
πίτρεψόν μοι

ἀποτάξασθαι
τοῖς εἰς τὸν οἶκον
μου + εἶπε δὲ
πρὸς αὐτὸν +
οὐδεὶς ἐπιβα-
λὼν τὴν χεῖρα αὐ-
τοῦ ἐπ᾿ ἄροτρον
καὶ βλέπων εἰς
τὰ ὀπίσω εὔθετος
ἐστὶν εἰς τὴν
βασιλείαν τοῦ
θεοῦ + Κυριακῇ κατὰ Λουκᾶν

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν
παραβολὴν ταύτην +
ἀνθρώπου τινὸς πλου-
σίου εὐφόρησεν
ἡ χώρα + καὶ διελο-
γίζετο ἐν ἑαυτῷ λέ-
γων + τί ποιήσω ὅτι
οὐκ ἔχω ποῦ

συνάξω τοὺς καρ-
πούς μου + καὶ εἶ-
πε· τοῦτο ποιή-
σω + καθελῶ μου
τὰς ἀποθήκας
καὶ μείζονας οἰ-
κοδομήσω + καὶ
συνάξω ἐκεῖ πάν-
τα τὰ γενήματά
μου καὶ τὰ
ἀγαθά μου· καὶ ἐ-
ρῶ τῇ ψυχῇ μου +
ψυχὴ ἔχεις πο-
λλὰ ἀγαθὰ κεί-
μενα εἰς ἔτη πολλά +
ἀναπαύου· φάγε
πίε· εὐφραίνου + εἶπε δὲ
αὐτῷ ὁ θεὸς + ἄφρον·
ταύτῃ τῇ νυκτὶ
τὴν ψυχήν σου
ἀπαιτοῦσιν ἀπὸ
σοῦ· ἃ δὲ ἡτοί-

μασας τίνι ἔσται +
οὕτως ὁ θησαυρί-
ζων ἑαυτῷ καὶ
μὴ εἰς θεὸν πλου-
τῶν + ταῦτα λέ-
γων ἐφώνει· ὁ ἔ-
χων ὦτα ἀκού-
ειν ἀκουέτω +
τῇ β τῆς ιε ἑβδ. ἐκ
τοῦ κατὰ Λουκᾶν

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐ-
πηρώτησαν τὸν
Ἰησοῦν ὑπὸ τῶν Φα-
ρισαίων πότε
ἔρχεται ἡ βα-
σιλεία τοῦ
θεοῦ· ἀπεκρίθη
αὐτοῖς καὶ εἶπεν +
οὐκ ἔρχεται ἡ βα-
σιλεία τοῦ θεοῦ
μετὰ παρατη-
ρήσεως· οὐδὲ
ἐροῦσιν· ἰδοὺ

ὡς δὲ ἡ ἰδοὺ ἐκ·
ἰδοὺ γὰρ ἡ μα-
[illegible]
τὸς [illegible]
ἐστιν· εἶπε δὲ
πρὸς τοὺς μα-
θητὰς αὐτοῦ·

Ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέ-
ραις τοῦ [illegible] θυ
[illegible]
[illegible]
τοῦ ἀμὼς οἱ δὲ
καὶ [illegible]
[illegible]
[illegible] ἰδοὺ [illegible]
ἡ ἰδοὺ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

οὕτως εἶπεν ὁ υἱ-
ὸς τοῦ ἀμὼς [illegible]
τῇ [illegible] αὐτοῦ·
πρὸς [illegible]
[illegible] αὐτοῦ
τόν· καὶ αὐτὸς [illegible]
καὶ [illegible]
αὐτὸ τῆς [illegible]
ας ταύτης·
τῆς [illegible] ἐκ
[illegible] καὶ·

Ε[illegible] καὶ [illegible]
καθὼς [illegible]
[illegible]
[illegible] ἡμέραις [illegible]
[illegible]
[illegible] ἡμέραι
τοῦ υἱοῦ τοῦ
ἀμὼς [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] ἡμέρας [illegible]
θεοῦ [illegible]
καὶ [illegible]
[illegible] καὶ [illegible]
καὶ [illegible] καὶ [illegible]
[illegible]
[illegible] ὁμοίως
καὶ [illegible]
[illegible] ἡμέραις
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
καὶ αὐτὸς [illegible]
[illegible]
[illegible] αὐτοῦ [illegible]
[illegible]

υἱὸς τοῦ ἀμὼς
αὐτὸν καὶ [illegible]
[illegible] τῇ [illegible]
[illegible]
[illegible] αὐτὸς·
καὶ τοὺς [illegible]
τοῦ [illegible]
[illegible] αὐτοῦ
[illegible] αὐτοῦ
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

+ ιη' δ' ϛ' τ' ιε :—

κτὶ ἔσονται δύο
ἐπὶ κλίνης μι-
ᾶς + ὁ εἷς παρα-
λημφθήσεται καὶ
ὁ ἕτερος ἀφεθή-
σεται + δύο ἔ-
σονται ἀλήθου-
σαι ἐπὶ τὸ
αὐτό · ἡ μία πα-
ραλημφθήσεται
καὶ ἡ ἑτέρα ἀφε-
θήσεται + δύο
ἔσονται ἐν τῷ ἀγρῷ · ὁ εἷς
παραλημφθή-
σεται καὶ ὁ ἕτε-
ρος ἀφεθήσε-
ται + καὶ ἀπο-
κριθέντες λέ-
γουσιν αὐτῷ +
ποῦ κε + ὁ δὲ
εἶπεν αὐτοῖς +
● ὅπου τὸ σῶμα
ἐκεῖ συναχθήσο-
νται οἱ ἀετοὶ + πλὴν
● ὁ υἱὸς τοῦ ἀνου
ἐλθὼν ἆρα εὑ-
ρήσει τὴν πίστιν
ἐπὶ τῆς γῆς :
ἐκ τοῦ κατὰ λου :—

Τῷ καιρῷ ἐ-
κείνῳ · προσέ-
φερον τῷ Ἰυ
καὶ τὰ βρέφη ἵνα αὐτῶν
ἅπτηται + ἰδό-
ντες δὲ οἱ μα-
θηταὶ ἐπετίμη-
σαν αὐτοῖς + ●
ὁ δὲ Ἰς προσκα-
λεσάμενος αὐ-
τὰ εἶπεν + ἄ-
φετε τὰ παιδία
ἔρχεσθαι πρός
με καὶ μὴ κωλύ-
ετε αὐτά · τῶν
γὰρ τοιούτων ἐστὶν
ἡ βασιλεία τοῦ
οὐρανοῦ + ●
ἀμὴν λέγω ὑμῖν +
ὃς ἐὰν μὴ δέ-
ξηται τὴν βα-
σιλείαν τοῦ θῦ
ὡς παιδίον ·
οὐ μὴ εἰσέλθη
εἰς αὐτήν + λέ-
γουσιν αὐτῷ οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ +
καὶ τίς δύνα-
ται σωθῆναι +
ὁ δὲ Ἰς εἶπεν + τὰ
ἀδύνατα παρὰ
ἀνθρώποις δυ-
νατά ἐστι πα-
ρὰ τῷ θῷ + εἶ-
πεν δὲ ὁ Πέτρος +
ἰδοὺ ἡμεῖς ἀ-
φήκαμεν πάν-
τα καὶ ἠκολου-
θήσαμέν σοι +
● ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς +
ἀμὴν λέγω ὑ-
μῖν + ● ὅτι οὐδείς
ἐστιν ὃς ἀφῆκεν
οἰκίαν · ἢ γονεῖς ·
ἢ ἀδελφούς · ἢ
γυναῖκα · ἢ τέ-
κνα · ἕνεκεν
τῆς βασιλείας
τοῦ θῦ · ὃς οὐ
μὴ ἀπολά-
βῃ πολλαπλα-
σίονα ἐν τῷ και-
ρῷ τούτῳ + καὶ
ἐν τῷ αἰῶνι
τῷ ἐρχομένῳ
ζωὴν αἰώνι-
ον : + τῇ ε' τῆς ιε' · ἐκ τοῦ κατὰ λου :—

Τῷ καιρῷ ἐκεί-
νῳ · παραλα-
βὼν ὁ Ἰς τοὺς
δώδεκα μα-
θητὰς αὐτοῦ
εἶπεν αὐτοῖς +
ἰδοὺ ἀναβαίνομεν

μεν εἰς ἱεροσόλυμα· καὶ τελεσθήσεται πάντα τὰ γεγραμμένα διὰ τῶν προφητῶν τῷ υἱῷ τοῦ ἀνθρώπου· παραδοθήσεται γὰρ τοῖς ἔθνεσι καὶ ἐμπαιχθήσεται καὶ ὑβρισθήσεται καὶ ἐμπτυσθήσεται· καὶ μαστιγώσαντες ἀποκτενοῦσιν αὐτόν· καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ἀναστήσεται. καὶ αὐτοὶ οὐδὲν τούτων συνῆκαν· καὶ ἦν τὸ ῥῆμα τοῦτο κεκρυμμένον ἀπ' αὐτῶν· καὶ οὐκ ἐγίνωσκον τὰ λεγόμενα.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ εἶπεν ὁ κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· ἄνθρωπός τις εὐγενὴς ἐπορεύθη εἰς χώραν μακρὰν λαβεῖν ἑαυτῷ βασιλείαν καὶ ὑποστρέψαι· καλέσας δὲ δέκα δούλους ἑαυτοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς δέκα μνᾶς καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· πραγματεύσασθε ἕως ἔρχομαι. οἱ δὲ πολῖται αὐτοῦ ἐμίσουν αὐτὸν καὶ ἀπέστειλαν πρεσβείαν ὀπίσω αὐτοῦ λέγοντες· οὐ θέλομεν τοῦτον βασιλεῦσαι ἐφ' ἡμᾶς. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐπανελθεῖν αὐτὸν λαβόντα τὴν βασιλείαν καὶ εἶπε φωνηθῆναι αὐτῷ τοὺς δούλους τούτους οἷς ἔδωκε τὸ ἀργύριον, ἵνα γνῷ τίς τί διεπραγματεύσατο. παρεγένετο δὲ ὁ πρῶτος λέγων· κύριε, ἡ μνᾶ σου προσειργάσατο δέκα μνᾶς. καὶ εἶπεν αὐτῷ· εὖ ἀγαθὲ δοῦλε, ὅτι ἐν ἐλαχίστῳ πιστὸς ἐγένου, ἴσθι ἐξουσίαν ἔχων ἐπάνω δέκα πόλεων. καὶ ἦλθεν ὁ δεύτερος λέγων· κύριε, ἡ μνᾶ σου ἐποίησε πέντε μνᾶς. εἶπε δὲ καὶ τούτῳ· καὶ σὺ γίνου ἐπάνω πέντε πόλεων. καὶ ἕτερος ἦλθε λέγων· κύριε, ἰδοὺ ἡ μνᾶ σου ἣν εἶχον ἀποκειμένην ἐν σουδαρίῳ· ἐφοβούμην γάρ σε ὅτι ἄνθρωπος αὐστηρὸς εἶ· αἴρεις ὃ οὐκ ἔθηκας καὶ θε-

ρίζεις ὃ οὐκ ἔσπει-
ρας· λέγει δὲ αὐτῷ +
ἐκ τοῦ στόματος
σου κρινῶ σε πο-
νηρὲ δοῦλε· ἤ-
δεις ὅτι ἐγὼ ἄν-
θρωπος αὐστηρός εἰ-
μι· αἴρων ὃ οὐκ
ἔθηκα καὶ θε-
ρίζων ὃ οὐκ ἔσπει-
ρα· καὶ διατί οὐ-
κ ἔδωκας τὸ ἀργύ-
ριόν μου ἐπὶ τρά-
πεζαν· καὶ ἐγὼ ἐλ-
θὼν σὺν τόκῳ
ἂν ἔπραξα αὐτό +
καὶ τοῖς παρεστῶσιν
εἶπεν· ἄρατε ἀπ' αὐ-
τοῦ τὴν μνᾶν
καὶ δότε τῷ τὰς
δέκα μνᾶς ἔ-
χοντι· λέγω γὰρ ὑμῖν ὅ-

τι παντὶ τῷ ἔχοντι
δοθήσεται· ἀπὸ
δὲ τοῦ μὴ ἔχον-
τος· καὶ ὃ ἔχει ἀρ-
θήσεται ἀπ' αὐτοῦ +
πλὴν τοὺς ἐχθρούς
μου ἐκείνους τοὺς
μὴ θελήσαντάς
με βασιλεῦσαι
ἐπ' αὐτοὺς· ἀγά-
γετε ὧδε καὶ κα-
τασφάξατε αὐτοὺς ἔμπρο-
σθέν μου + καὶ εἰ-
πὼν ταῦτα ἐπο-
ρεύετο ἔμπροσθεν
ἀναβαίνων εἰς
Ἱεροσόλυμα· +
ἐκ τοῦ κατὰ Λκ.
Εἶπεν ὁ κς τοῖς ἑ-
αυτοῦ μαθηταῖς·
ἰδοὺ δίδωμι ὑ-
μῖν τὴν ἐξουσίαν
τοῦ πατεῖν ἐπά-

Ἑω. ι'

νω ὄφεων καὶ
σκορπίων· καὶ
ἐπὶ πᾶσαν τὴν
δύναμιν τοῦ
ἐχθροῦ + καὶ οὐ-
δὲν ὑμᾶς οὐ
μὴ ἀδικήσῃ + πλὴν
ἐν τούτῳ μὴ χαί-
ρετε ὅτι τὰ πνεύ-
ματα ὑμῖν ὑ-
ποτάσσεται +
χαίρετε δὲ ὅτι
τὰ ὀνόματα
ὑμῶν ἐγράφη
ἐν τοῖς οὐρανοῖς +
ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ
ἠγαλλιάσατο τῷ
πνι ὁ Ἰς καὶ εἶπεν +
ἐξομολογοῦμαί
σοι πάτερ κε τοῦ
οὐνοῦ καὶ τῆς
γῆς + ὅτι ἀπέ-

κρυψας ταῦτα
ἀπὸ σοφῶν καὶ
συνετῶν· καὶ ἀπε-
κάλυψας αὐτὰ
νηπίοις + ναὶ ὁ
πὴρ· ὅτι οὕτως
ἐγένετο εὐδοκία
ἔμπροσθέν σου:
Κυ ι' ἐκ κατὰ Λκ: — χι' ἡ α' ἑω

Τῷ καιρῷ ἐκεί-
νῳ· ἦν διδάσκων
ὁ Ἰς ἐν μιᾷ τῶν
συναγωγῶν ἐν
τοῖς σάββασιν +
καὶ ἰδοὺ γυνὴ ἦν
πνεῦμα ἔχουσα
ἀσθενείας + ἔτη
δέκα καὶ ὀκτὼ +
καὶ ἦν συγκύ-
πτουσα καὶ μὴ δυ-
ναμένη ἀνακύ-
ψαι εἰς τὸ παντελές

τ(ὸν) θ(εό)ν + ἰδὼν δὲ
αὐτὴν ὁ Ἰ(ησοῦ)ς, προ
σεφώνησεν καὶ
εἶπεν αὐτῇ + γύναι,
ἀπολέλυσαι ἀ
πὸ τῆς ἀσθενεί
ας σου + καὶ ἐ
πέθηκεν αὐτῇ
τὰς χεῖρας, καὶ
παραχρῆμα
ἀνωρθώθη καὶ
ἐδόξαζεν τὸν θ(εό)ν +
ἀποκριθεὶς δὲ ὁ
ἀρχισυνάγωγος ἀ
γανακτῶν ὅτι
τῷ σαββάτῳ
ἐθεράπευσεν ὁ Ἰ(ησοῦ)ς,
ἔλεγεν τῷ ὄχλῳ +
ἓξ ἡμέραι εἰσὶν ἐν
αἷς δεῖ ἐργάζεσθαι +
ἐν ταύταις οὖν ἐρ
χόμενοι θεραπεύ
εσθε, καὶ μὴ τῇ
ἡμέρᾳ τοῦ σαββά
του + ἀ
πεκρίθη οὖν αὐτῷ
ὁ κ(ύριο)ς καὶ εἶπεν +
ὑποκριταί, ἕ
καστος ὑμῶν τῷ
σαββάτῳ οὐ
λύει τὸν βοῦν αὐ
τοῦ ἢ τὸν ὄνον
καὶ ἀπαγαγὼν
ποτίζει + ταύ
την δὲ θυγατέ
ρα οὖσαν Ἀβρ
αάμ, ἣν ἔδησεν ὁ
σατανᾶς ἰδοὺ
δέκα καὶ ὀκτὼ
ἔτη, οὐκ ἔδει λυ
θῆναι ἀπὸ τοῦ
δεσμοῦ τούτου
τῇ ἡμέρᾳ τοῦ
σαββάτου; καὶ
ταῦτα λέγοντος
αὐτοῦ ⬤ κατῃσχύ

ντο πάν
τες οἱ ἀντικεί
μενοι αὐτῷ + καὶ
πᾶς ὁ ὄχλος ἔ
χαιρεν ἐπὶ πᾶ
σι τοῖς ἐνδόξοις
τοῖς γινομέ
νοις ὑπ᾽ αὐτοῦ: +
[illegible] τῆς ια᾽ [illegible]
ἐκ κατὰ Λουκᾶν: +
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ,
ἐγγίζοντος τοῦ
Ἰ(ησο)ῦ πρὸς τῇ κατα
βάσει τοῦ ὄρους
τῶν ἐλαιῶν
ἤρξαντο ἅπαν
τὸ πλῆθος τῶν
μαθητῶν χαίρο
ντες αἰνεῖν τὸν
θ(εὸ)ν φωνῇ μεγά
λῃ περὶ πα
σῶν ὧν εἶδον
δυνάμεων λέ

γοντες + εὐλογη
μένος ὁ ἐρχόμε
νος βασιλεὺς ἐν
ὀνόματι κ(υρίο)υ +
εἰρήνη ἐν οὐρανῷ
καὶ δόξα ἐν ὑψί
στοις + καὶ τινὲς
τῶν Φαρισαίων
ἀπὸ τοῦ ὄχλου
εἶπον πρὸς αὐτόν +
διδάσκαλε, ἐ
πιτίμησον τοῖς
μαθηταῖς σου +
καὶ ἀποκριθεὶς
εἶπεν αὐτοῖς + λέ
γω ὑμῖν ⬤ ὅτι
ἐὰν οὗτοι σιω
πήσωσιν, οἱ λί
θοι κεκράξον
ται + καὶ ὡς ἤγ
γισεν, ἰδὼν τὴν
πόλιν ἔκλαυ
σεν ἐπ᾽ αὐτῇ
λέγων + ⬤ ὅτι

ἔγνως καὶ σὺ καί
γε ἐν τῇ ἡμέρᾳ
σου ταύτῃ τὰ
πρὸς εἰρήνην σου.
νῦν δὲ ἐκρύβη
ἀπὸ ὀφθαλμῶν
σου. ὅτι ἥξου-
σιν ἡμέραι ἐπὶ
σέ· καὶ περιβα-
λοῦσιν οἱ ἐχθροί
σου χάρακά
σοι· καὶ περικυ-
κλώσουσί σε· καὶ
συνέξουσί σε
πάντοθεν· καὶ
ἐδαφιοῦσί σε καὶ
τὰ τέκνα σου ἐν
σοί· καὶ οὐκ ἀ-
φήσουσιν ἐν σοὶ λί-
θον ἐπὶ λίθῳ·
ἀνθ' ὧν οὐκ ἔγνως
τὸν καιρὸν τῆς
ἐπισκοπῆς σου :-

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ
εἰσελθὼν ὁ
Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερόν·
ἤρξατο ἐκβάλ-
λειν τοὺς πωλοῦν-
τας ἐν αὐτῷ καὶ
ἀγοράζοντας.
λέγων αὐτοῖς·
γέγραπται· ὅτι
ὁ οἶκός μου· οἶ-
κος προσευχῆς
ἐστίν· ὑμεῖς
δὲ αὐτὸν ἐποι-
ήσατε σπήλαιον
λῃστῶν. καὶ
ἦν διδάσκων τὸ
καθ' ἡμέραν ἐν
τῷ ἱερῷ· οἱ δὲ
ἀρχιερεῖς καὶ οἱ
γραμματεῖς ἐ-
ζήτουν αὐτὸν
ἀπολέσαι καὶ
οἱ πρῶτοι τοῦ λα-
οῦ· καὶ οὐχ εὕρισ-
κον τὸ τί ποιήσω-
σιν· ὁ λαὸς γὰρ
ἅπας ἐξεκρέμα-
το αὐτοῦ ἀκούων.

ἐκ τοῦ κατὰ λουκᾶν :-

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ
διδάσκοντος
τοῦ Ἰησοῦ τὸν λα-
ὸν ἐν τῷ ἱερῷ
καὶ εὐαγγελιζο-
μένου· ἐπέστη-
σαν οἱ ἱερεῖς καὶ
οἱ γραμματεῖς
σὺν τοῖς πρεσβυ-
τέροις καὶ εἶπον
πρὸς αὐτὸν λέ-
γοντες· εἰπὲ ἡ-
μῖν ἐν ποίᾳ ἐξου-
σίᾳ ταῦτα ποι-
εῖς, ἢ τίς ἐστιν ὁ
δούς σοι τὴν ἐ-
ξουσίαν ταύτην.
ἀποκριθεὶς δὲ
εἶπε πρὸς αὐτούς·
ἐρωτήσω ὑ-
μᾶς κἀγὼ ἕνα λό-
γον· καὶ εἴπατέ
μοι. τὸ βάπτισ-
μα Ἰωάννου·
ἐξ οὐρανοῦ ἦν· ἢ ἐξ
ἀνθρώπων· οἱ δὲ σου-
νελογίσαντο πρὸς
ἑαυτοὺς λέγον-
τες· ὅτι ἐὰν εἴπω-
μεν ἐξ οὐρανοῦ· ἐρεῖ·
διὰ τί οὐκ ἐπιστεύ-
σατε αὐτῷ. ἐὰν
δὲ εἴπωμεν ἐξ
ἀνθρώπων· πᾶς ὁ
λαὸς καταλιθά-
σει ἡμᾶς· πε-
πεισμένος γάρ ἐστιν
Ἰωάννην

προφήτην ἡγοῦνται +
καὶ ἀπεκρίθησαν
μὴ εἰδέναι πόθεν.
καὶ ὁ Ἰ(ησοῦ)ς εἶπεν αὐ-
τοῖς + οὐδὲ ἐ-
γὼ λέγω ὑμῖν
ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ
ταῦτα ποιῶ: +
ἐκ τοῦ κατὰ λουκ(ᾶν):-
Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς τὴν π-
αραβολὴν ταύτην +
ἄνθρωπός τις ἐφύ-
τευσεν ἀμπε-
λῶνα· καὶ ἐξέ-
δοτο αὐτὸν
γεωργοῖς· καὶ
ἀπεδήμησεν
χρόνους ἱκα-
νούς + καὶ ἐν
καιρῷ ἀπέστειλεν
πρὸς τοὺς γε-
ωργοὺς δοῦλον·
ἵνα ἀπὸ τοῦ

καρποῦ τοῦ ἀ-
μπελῶνος δῶσιν
αὐτῷ + οἱ δὲ γε-
ωργοὶ δείραντες
αὐτὸν ἀπέστειλαν
κενόν + καὶ
προσέθετο πέμ-
ψαι ἕτερον δοῦ-
λον + οἱ δὲ κἀκεῖ-
νον δείραντες κ(αὶ) ἀτι-
μάσαντες
ἐξαπέστειλαν κε-
νόν + καὶ προ-
σέθετο πέμψαι
τρίτον + οἱ δὲ
καὶ τοῦτον τραυ-
ματίσαντες ἐ-
ξέβαλον + εἶπεν
δὲ ὁ κύριος τοῦ
ἀμπελῶνος +
τί ποιήσω; πέμψω τὸν υἱ-
όν μου τὸν ἀ-
γαπητόν + ἴσως

τοῦτον ἰδόντες
ἐντραπήσονται
+ ἰδόντες
δὲ αὐτὸν οἱ γεωρ-
γοὶ διελογίζοντο
πρὸς ἑαυτοὺς +
λέγοντες· οὗ-
τός ἐστιν ὁ κλη-
ρονόμος + ἀ-
ποκτείνωμεν
αὐτὸν ἵνα ἡμῶν
γένηται ἡ
κληρονομία +
καὶ ἐκβαλόντες
αὐτὸν ἔξω τοῦ
ἀμπελῶνος ἀ-
πέκτειναν + τί
οὖν ποιήσει αὐτοῖς ὁ κύ-
ριος τοῦ ἀμπελῶ-
νος + ἐλεύσεται
καὶ ἀπολέσει τοὺς
γεωργοὺς τού-
τους· καὶ δώσει

τὸν ἀμπελῶνα
ἄλλοις + ἀκού-
σαντες δὲ εἶπον·
μὴ γένοιτο· ὁ
δὲ ἐμβλέψας
αὐτοῖς εἶπεν· τί
οὖν ἐστιν τὸ γεγρα-
μμένον τοῦτο +
λίθον ὃν ἀπε-
δοκίμασαν οἱ
οἰκοδομοῦντες·
οὗτος ἐγενήθη
εἰς κεφαλὴν γω-
νίας + πᾶς
ὁ πεσὼν ἐπ' ἐ-
κεῖνον τὸν λί-
θον συνθλασθή-
σεται· ἐφ' ὃν δ' ἂν
πέσῃ λικμήσει
αὐτόν: +
Τῷ καιρῷ ἐκεί-
νῳ· ἐζήτουν οἱ
ἀρχιερεῖς καὶ οἱ

καὶ οἱ γραμμα
τεῖς ἐπιζη
τῆσαι ἐπὶ τὸν ἰησοῦν
τὰς χεῖρας ἐν
αὐτῇ τῇ ὥρα,
καὶ ἐφοβήθη
σαν τὸν λαόν·
ἔγνωσαν γὰρ ὅ
τι πρὸς αὐτοὺς
τὰς παραβολὰς
εἶπεν· καὶ πα
ρατηρήσαντες
ἀπέστειλαν ἐγκα
θέτους ὑποκρι
νομένους ἑαυ
τοὺς δικαίους
εἶναι· ἵνα ἐπι
λάβωνται αὐ
τοῦ λόγου· εἰς
τὸ παραδοῦναι
αὐτὸν τῇ ἀρχῇ
καὶ τῇ ἐξουσία
τοῦ ἡγεμόνος·

καὶ ἐπηρώτη
σαν αὐτὸν λέγοντες·
διδάσκα
λε, οἴδαμεν ὅτι
ὀρθῶς λέγεις
καὶ διδάσκεις
καὶ οὐ λαμβά
νεις πρόσωπον·
ἀλλ' ἐπ' ἀληθείας
τὴν ὁδὸν τοῦ
θεοῦ διδάσκεις·
ἔξεστιν ἡμῖν καί
σαρι φόρον δοῦ
ναι, ἢ οὔ; κα
τανοήσας δὲ
αὐτῶν τὴν πα
νουργίαν, εἶπε
πρὸς αὐτούς·
τί με πειράζετε;
ἐπιδείξατέ μοι
δηνάριον· τί
νος ἔχει εἰκόνα
καὶ ἐπιγραφήν;

ἀποκριθέντες δὲ
εἶπον· καίσα
ρος. ὁ δὲ εἶπεν πρὸς
αὐτούς· ἀπόδοτε
τοίνυν τὰ καί
σαρος καίσαρι·
καὶ τὰ τοῦ θεοῦ τῷ
θεῷ· καὶ οὐκ
ἴσχυσαν ἐπι
λαβέσθαι αὐτοῦ
ῥήματος ἔναν
τίον τοῦ λαοῦ·
καὶ θαυμά
σαντες ἐπὶ τῇ
ἀποκρίσει αὐτοῦ
ἐσίγησαν·
[illegible]
[illegible]
φοβοῦ τὸ μικρὸν
ποίμνιον· ὅ
τι εὐδόκησεν
ὁ πατὴρ ὑμῶν
δοῦναι ὑμῖν

τὴν βασιλείαν·
πωλήσατε τὰ
ὑπάρχοντα ὑμῶν
καὶ δότε
ἐλεημοσύνην·
ποιήσατε ἑαυτοῖς
βαλλάντια μὴ
παλαιούμενα·
θησαυρὸν ἀνέ
κλειπτον ἐν τοῖς
οὐρανοῖς· ὅπου
κλέπτης οὐκ
ἐγγίζει οὐδὲ
σὴς διαφθείρει·
ὅπου γάρ ἐστιν
ὁ θησαυρὸς ὑμῶν
ἐκεῖ καὶ
ἡ καρδία ὑμῶν
ἔσται· ἔστωσαν
ὑμῶν αἱ ὀσ
φύες περιεζωσ
μέναι καὶ οἱ λύ
χνοι καιόμενοι·

καὶ ὑμεῖς ὅμοιοι
ἀνθρώποις προσ
δεχομένοις τὸν
κύριον ἑαυτῶν· πό
τε ἀναλύσει ἐκ
τῶν γάμων +
ἵνα ἐλθόντος
καὶ κρούσαν
τος εὐθέως ἀν
οίξωσιν αὐτῷ +
μακάριοι οἱ δοῦ
λοι ἐκεῖνοι· οὓς
ἐλθὼν ὁ κύριος εὑ
ρήσει γρηγοροῦν
τας· ἀμὴν λέ
γω ὑμῖν + ὅ
τι περιζώσεται
καὶ ἀνακλινεῖ
αὐτοὺς· καὶ πα
ρελθὼν διακο
νήσει αὐτοῖς +
καὶ ἐὰν ἔλθῃ
ἐν τῇ δευτέρᾳ φυ

λακῇ καὶ ἐν τῇ τρί
τῃ φυλακῇ ἔλθῃ
καὶ εὕρῃ οὕτως·
μακάριοί εἰσιν
οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι +
τοῦτο δὲ γινώσκε
τε· ὅτι εἰ
ᾔδει ὁ οἰκοδεσπό
της ποίᾳ ὥ
ρᾳ ὁ κλέπτης
ἔρχεται· ἐγρη
γόρησεν ἄν· καὶ
οὐκ ἂν ἀφῆκε δι
ορυγῆναι τὸν
οἶκον αὐτοῦ +
καὶ ὑμεῖς οὖν
γίνεσθε ἕτοιμοι·
ὅτι ᾗ ὥρᾳ οὐ
δοκεῖτε· ὁ υἱ
ὸς τοῦ ἀνθρώπου
ἔρχεται + [illegible]
κυ ια [illegible]
ἐκ τοῦ κατὰ λ

Εἶπεν ὁ κύριος τὴν
παραβολὴν
ταύτην + ἄνθρωπος
τις ἐποίησε
δεῖπνον μέγα
καὶ ἐκάλεσε πολ
λούς + καὶ ἀ
πέστειλε τὸν
δοῦλον αὐτοῦ
τῇ ὥρᾳ τοῦ
δείπνου· εἰ
πεῖν τοῖς κε
κλημένοις +
ἔρχεσθε ὅτι ἤ
δη ἕτοιμά ἐ
στι πάντα + καὶ
ἤρξαντο ἀπὸ
μιᾶς παραιτεῖ
σθαι πάντες +
ὁ πρῶτος εἶ
πεν αὐτῷ· ἀγρὸν
ἠγόρασα· καὶ
ἔχω ἀνάγκην

ἐξελθεῖν καὶ ἰδεῖν
αὐτόν + ἐρωτῶ
σε ἔχε με παρῃ
τημένον + καὶ
ἕτερος εἶπε + ζεύ
γη βοῶν ἠγόρα
σα πέντε· καὶ
πορεύομαι δο
κιμάσαι αὐτά +
ἐρωτῶ σε ἔχε
με παρῃτημέ
νον + καὶ ἕτερος
εἶπε + γυναῖκα
ἔγημα· καὶ διὰ
τοῦτο οὐ δύ
ναμαι ἐλθεῖν +
καὶ παραγενόμενος
ὁ δοῦλος
ἐκεῖνος· ἀπήγ
γειλε τῷ κυρίῳ
αὐτοῦ ταῦτα + τό
τε ὀργισθεὶς ὁ οἰκο
δεσπότης εἶπε

τῷ δούλῳ αὐτοῦ +
ἔξελθε ταχέως
εἰς τὰς πλατείας καὶ
ῥύμας τῆς πό-
λεως· καὶ τοὺς
πτωχοὺς καὶ ἀ-
ναπήρους καὶ
τυφλοὺς καὶ χω-
λοὺς εἰσάγαγε ὧ-
δε + καὶ εἶπεν
ὁ δοῦλος + κύριε
γέγονεν ὡς ἐ-
πέταξας + καὶ
ἔτι τόπος ἐστὶ +
καὶ εἶπεν ὁ κύρι-
ος πρὸς τὸν
δοῦλον· ἔξελ-
θε εἰς τὰς ὁδοὺς
καὶ φραγμούς·
καὶ ἀνάγκασον εἰσ-
ελθεῖν ἵνα γε-
μισθῇ ὁ οἶκός μου +
λέγω γὰρ ὑμῖν

ὅτι οὐδεὶς τῶν ἀνδρῶν
ἐκείνων τῶν κε-
κλημένων γεύ-
σεταί μου τοῦ δεί-
πνου + πολλοὶ
γάρ εἰσι κλητοὶ
ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί +
ἐκ. Κατὰ Λουκ. -
Τῷ καιρῷ ἐκεί-
νῳ· προσελ-
θόντες τινὲς
τῶν Σαδδου-
καίων οἱ ἀντι-
λέγοντες ἀνά-
στασιν μὴ εἶναι
ἐπηρώτων
αὐτὸν λέγοντες +
διδάσκαλε + Μω-
σῆς ἔγραψεν ἡ-
μῖν ἐάν τινος
ἀδελφὸς ἀπο-
θάνῃ ἔχων γυ-
ναῖκα· καὶ οὗ-

τος ἄτεκνος ἀ-
ποθάνῃ, ἵνα λά-
βῃ ὁ ἀδελφὸς αὐ-
τοῦ τὴν γυναῖκα·
καὶ ἐξαναστήσῃ
σπέρμα τῷ ἀ-
δελφῷ αὐτοῦ +
ἑπτὰ οὖν ἀδελ-
φοὶ ἦσαν· καὶ ὁ
πρῶτος λαβὼν
γυναῖκα, ἀ-
πέθανεν ἄτε-
κνος + καὶ ἔλα-
βεν ὁ δεύτερος
τὴν γυναῖκα·
καὶ οὗτος ἀπέ-
θανεν ἄτεκνος +
καὶ ὁ τρίτος ἔ-
λαβεν αὐτήν
ὡσαύτως +
ὡσαύτως δὲ
καὶ οἱ ἑπτὰ· οὐ
κατέλιπον τέκ-

να καὶ ἀπέθανον +
ὕστερον δὲ πάντων
ἀπέθανε καὶ ἡ
γυνή + ἐν τῇ οὖν
ἀναστάσει· τί-
νος αὐτῶν γίνε-
ται γυνή + οἱ γὰρ
ἑπτὰ ἔσχον αὐτὴν
γυναῖκα + καὶ ἀ-
ποκριθεὶς εἶπεν
αὐτοῖς ὁ Ἰς + οἱ υἱ-
οὶ τοῦ αἰῶνος τού-
του γαμοῦσι καὶ
ἐκγαμίζονται +
οἱ δὲ καταξιωθέν-
τες τοῦ αἰῶνος ἐκεί-
νου τυχεῖν καὶ τῆς
ἀναστάσεως τῆς
ἐκ νεκρῶν· οὔτε
γαμοῦσιν οὔτε ἐκ-
γαμίζονται + οὔ-
τε γὰρ ἀποθανεῖν
ἔτι δύνανται· ἰσ-

γελοι γάρ εἰσι καὶ
υἱοί εἰσι τοῦ θ(εο)ῦ +
τῆς ἀναστάσεως
υἱοὶ ὄντες + ●
ὅτι δὲ ἐγείρονται
οἱ νεκροὶ· καὶ
μωσῆς ἐμήνυ-
σεν ἐπὶ τῆς
βάτου ὡς λέ-
γει + κ(ύριο)ν τὸν θ(εὸ)ν
ἀβραὰμ καὶ τὸν
θ(εὸ)ν ἰσαὰκ καὶ τὸν
θ(εὸ)ν ἰακώβ +
θ(εὸ)ς δὲ οὐκ ἔστι
νεκρῶν ἀλλὰ
ζώντων + πάν-
τες γὰρ αὐτῷ ζῶ-
σιν + ἀποκρι-
θέντες δέ τινες
τῶν γραμματέων
εἶπον + δι-
δάσκαλε καλῶς
εἶπας + ● οὐκέτι

δὲ ἐτόλμων ἐπερω-
τᾶν αὐτὸν οὐδέν +
εἶπε δὲ πρὸς αὐ-
τούς + πῶς λέ-
γουσι τινὲς τὸν
χ(ριστὸ)ν υἱὸν δαβὶδ εἶ-
ναι + καὶ αὐτὸς
λέγει δαβὶδ ἐν βίβλῳ
ψαλμῶν + εἶ-
πεν ὁ κ(ύριο)ς τῷ κ(υρί)ῳ
μου κάθου ἐκ δε-
ξιῶν μου ἕως ἂν
θῶ τοὺς ἐχ-
θρούς σου ὑποπόδιον
τῶν ποδῶν σου + δα-
βὶδ οὖν αὐτὸν κ(ύριο)ν
καλεῖ καὶ πῶς
υἱὸς αὐτοῦ
ἐστιν : τῇ ε'
ιβ' ἑβδομάδος
Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς τοῖς ἑ-
αυτοῦ μαθηταῖς +

προσέχετε ἀπὸ
τῶν ἀν(θρώπ)ων + ἐ-
πιβαλοῦσι γὰρ
ἐφ' ὑμᾶς τὰς
χεῖρας αὐτῶν
καὶ διώξουσι +
παραδιδόντες
εἰς συναγωγὰς
καὶ φυλακάς·
ἀγομένους ἐπὶ
βασιλεῖς καὶ ἡ-
γεμόνας ἕνε-
κεν τοῦ ὀνόμα-
τός μου + ἀπο-
βήσεται δὲ ὑμῖν εἰς
μαρτύριον ~
ὑμῖν + θέσθε
οὖν εἰς τὰς καρ-
δίας ὑμῶν μὴ προ-
μελετᾶν ἀπο-
λογηθῆναι + ἐ-
γὼ γὰρ δώσω
ὑμῖν στόμα καὶ σο-

φίαν ἣν οὐ δυνή-
σονται ἀντειπεῖν
οὐδὲ ἀντιστῆναι
πάντες οἱ ἀντι-
κείμενοι
ὑμῖν + παραδο-
θήσεσθε δὲ καὶ
ὑπὸ γονέων
καὶ ἀδελφῶν
καὶ φίλων καὶ
συγγενῶν + καὶ
θανατώσουσιν
ἐξ ὑμῶν +
καὶ ἔσεσθε μισού-
μενοι ὑπὸ πάν-
των διὰ τὸ ὄνο-
μά μου + καὶ θρὶξ
ἐκ τῆς κεφα-
λῆς ὑμῶν
οὐ μὴ ἀπόληται +
ἐν τῇ ὑπομο-
νῇ ὑμῶν κτή-
σασθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν

τῇ ζ' τῆς ιβ' ἑβδ.: ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν:

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ
λεγόντων
τινῶν περὶ τοῦ ἱε-
ροῦ, ὅτι
λίθοις καλοῖς
καὶ ἀναθήμα-
σι κεκόσμηται,
εἶπε· ταῦτα
ἃ θεωρεῖτε,
ἐλεύσονται ἡμέ-
ραι ἐν αἷς οὐκ ἀ-
φεθήσεται λίθος
ἐπὶ λίθῳ, ὃς
οὐ καταλυθή-
σεται. ἐπηρώ-
τησαν δὲ αὐτὸν
λέγοντες· δι-
δάσκαλε, πό-
τε οὖν ταῦτα ἔσται;
καὶ τί τὸ σημεῖον
ὅταν μέλλῃ ταῦτα
γίνεσθαι; ὁ δὲ εἶ-
πε· βλέπετε

μὴ πλανηθῆ-
τε. ἐγερθήσε-
ται γὰρ ἔθνος
ἐπὶ ἔθνος, καὶ
βασιλεία ἐπὶ βα-
σιλείαν. σεισμοί
τε μεγάλοι
κατὰ τόπους
καὶ λιμοὶ καὶ
λοιμοὶ ἔσονται,
φόβητρά τε
καὶ σημεῖα ἀπ'
οὐρανοῦ μεγάλα
ἔσται. ὅταν
δὲ ἴδητε κυ-
κλουμένην
ὑπὸ στρατοπέ-
δων τὴν Ἱερουσαλήμ,
τότε γνῶτε ὅτι
ἤγγικεν ἡ ἐ-
ρήμωσις αὐ-
τῆς. τότε οἱ
ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ

φευγέτωσαν εἰς τὰ
ὄρη· καὶ οἱ ἐν μέ-
σῳ αὐτῆς ἐκχω-
ρείτωσαν· καὶ
οἱ ἐν ταῖς χώραις
μὴ εἰσερχέσθω-
σαν εἰς αὐτήν· ὅ-
τι ἡμέραι ἐκδι-
κήσεως αὗταί
εἰσι, τοῦ πλησ-
θῆναι πάντα
τὰ γεγραμμένα.
οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν
γαστρὶ ἐχούσαις
καὶ ταῖς θηλα-
ζούσαις ἐν ἐ-
κείναις ταῖς ἡ-
μέραις· ἔσται
γὰρ ἀνάγ-
κη μεγάλη ἐπὶ
τῆς γῆς· καὶ ὀρ-
γὴ ἐν τῷ λαῷ τού-
τῳ· καὶ πεσοῦν-

ται στόματι μα-
χαίρας· καὶ αἰχ-
μαλωτισθήσον-
ται εἰς πάντα τὰ
ἔθνη· καὶ Ἱερουσαλὴμ
ἔσται πατουμέ-
νη ὑπὸ ἐθνῶν,
ἄχρι πληρωθῶ-
σι καιροὶ ἐθνῶν:

τῇ κυριακῇ τῆς ιβ' ἑβδ.
ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν:

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυ-
τοῦ μαθηταῖς·
ἀνακύψατε καὶ
ἐπάρατε τὰς
κεφαλὰς ὑμῶν,
διότι ἐγγίζει ἡ
ἀπολύτρωσις
ὑμῶν. καὶ εἶ-
πε παραβολὴν
αὐτοῖς· ἴδετε
τὴν συκῆν καὶ
πάντα τὰ δένδρα·

τῇ πα(ρασκευῇ) ιβ' ἑβ(δομάδος) λ' :–

Ὅταν προβάλωσιν ἤδη, βλέποντες ἀφ' ἑαυτῶν γινώσκετε ὅτι ἤδη ἐγγὺς τὸ θέρος ἐστίν· οὕτως καὶ ὑμεῖς, ὅταν ἴδητε ταῦτα γινόμενα, γινώσκετε ὅτι ἐγγύς ἐστιν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ. ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη, ἕως ἂν πάντα γένηται. ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται, οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσιν. + ἐκ καθόλου καὶ :–

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἦν διδάσκων ὁ Ἰ(ησοῦ)ς ἐν τῷ ἱερῷ τὰς ἡμέρας· τὰς δὲ νύκτας ἐξερχόμενος ηὐλίζετο εἰς τὸ ὄρος τὸ καλούμενον ἐλαιῶν. + καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὤρθριζεν πρὸς αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ ἀκούειν αὐτοῦ. + ἤγγιζεν δὲ ἡ ἑορτὴ τῶν ἀζύμων ἡ λεγομένη πάσχα· καὶ ἐζήτουν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς, τὸ πῶς ἀνέλωσιν αὐτόν· ἐφοβοῦντο γὰρ τὸν λαόν. + εἰσῆλθεν δὲ ὁ σατανᾶς εἰς Ἰούδαν τὸν ἐπικαλούμενον Ἰσκαριώτην, ὄντα ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δώδεκα. + καὶ ἀπελθὼν συνελάλησε τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς γραμματεῦσι καὶ τοῖς στρατηγοῖς, τὸ πῶς αὐτὸν παραδῷ αὐτοῖς. καὶ ἐχάρησαν + καὶ συνέθεντο αὐτῷ ἀργύρια δοῦναι + καὶ ἐξωμολόγησε. καὶ ἐζήτει εὐκαιρίαν τοῦ παραδοῦναι αὐτὸν αὐτοῖς ἄτερ ὄχλου + ἦλθε δὲ ἡ ἡμέρα τῶν ἀζύμων ἐν ᾗ ἔδει θύεσθαι τὸ πάσχα + καὶ ἀπέστειλε Πέτρον καὶ Ἰωάννην εἰπών + πορευθέντες ἑτοιμάσατε ἡμῖν τὸ πάσχα ἵνα φάγωμεν :–

Σα(ββάτῳ) ιβ' :+

Εἶπεν ὁ Κ(ύριο)ς τὴν παραβολὴν ταύτην· ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ κόκκῳ σινάπεως + ὃν λαβὼν ἄνθρωπος ἔβαλεν εἰς κῆπον ἑαυτοῦ· καὶ ηὔξησε καὶ ἐγένετο εἰς δένδρον μέγα· καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ

κατεσκήνωσεν
ἐν τοῖς κλά-
δοις αὐτοῦ + πά-
λιν εἶπε + τίνι
ὁμοιώσω τὴν
βασιλείαν τοῦ
θεοῦ + ὁμοία ἐσ-
τὶ ζύμῃ + ἣν
λαβοῦσα γυνὴ
ἐνέκρυψεν εἰς ἀλεύ-
ρου σάτα τρία
ἕως οὗ ἐζυμώ-
θη ὅλον + καὶ
διεπορεύετο κατὰ
πόλεις καὶ κώμας +
διδάσκων καὶ πο-
ρείαν ποιούμε-
νος εἰς Ἱερουσαλήμ + εἶ-
πε δέ τις αὐτῷ +
κύριε εἰ ὀλίγοι οἱ σω-
ζόμενοι · ὁ δὲ
εἶπε πρὸς αὐτούς +
ἀγωνίζεσθε εἰσελ-

θεῖν διὰ τῆς στε-
νῆς πύλης + ὅ-
τι πολλοὶ λέγω ὑ-
μῖν ζητήσου-
σιν εἰσελθεῖν καὶ
οὐκ ἰσχύσουσιν +
ἀφ᾽ οὗ ἂν ἐγερθῇ ὁ οἰκο-
δεσπότης καὶ
κλείσῃ τὴν θύ-
ραν καὶ ἄρξησθε
ἔξω ἑστάναι καὶ
κρούειν τὴν
θύραν λέγον-
τες · κύριε κύριε ἄ-
νοιξον ἡμῖν · καὶ
ἀποκριθεὶς ἐ-
ρεῖ ὑμῖν οὐκ οἶ-
δα ὑμᾶς πό-
θεν ἐστέ + τότε
ἄρξησθε λέγειν ·
ἐφάγομεν ἐνώ-
πιόν σου καὶ ἐπί-
ομεν καὶ ἐν ταῖς

πλατείαις ἡμῶν
ἐδίδαξας + καὶ
ἐρεῖ · λέγω ὑμῖν +
οὐκ οἶδα ὑμᾶς
πόθεν ἐστέ +
ἀπόστητε ἀπ᾽ ἐ-
μοῦ πάντες οἱ ἐρ-
γαζόμενοι τὴν
ἀδικίαν + ἐκεῖ
ἔσται ὁ κλαυθμὸς
καὶ ὁ βρυγμὸς
τῶν ὀδόντων ·
ὅταν ὄψησθε ἀβ-
ραὰμ καὶ ἰσ-
αὰκ καὶ ἰακώβ ·
καὶ πάντας τοὺς
προφήτας ἐν
τῇ βασιλείᾳ τοῦ
θεοῦ + ὑμᾶς δὲ
ἐκβαλλομένους
ἔξω + καὶ ἥξου-
σιν ἀπὸ ἀνατο-
λῶν καὶ δυσμῶν

καὶ βορρᾶ καὶ
νότου · καὶ ἀνα-
κλιθήσονται ἐν
τῇ βασιλείᾳ τοῦ
θεοῦ : + κυ ιβ ἐκ καλου :— κι

Τῷ καιρῷ ἐκεί-
νῳ · ἐρχομέ-
νου τοῦ Ἰησοῦ εἴς τι-
να κώμην · ὑ-
πήντησαν αὐ-
τῷ δέκα λεπροὶ
ἄνδρες οἳ ἔστησαν
πόρρωθεν ·
καὶ αὐτοὶ ἦραν
φωνὴν λέγον-
τες + Ἰησοῦ ἐπιστά-
τα · ἐλέησον ἡ-
μᾶς + καὶ ἰδὼν
εἶπεν αὐτοῖς + πο-
ρευθέντες ἐπι-
δείξατε ἑαυτοὺς
τοῖς ἱερεῦσι + καὶ
ἐγένετο ἐν τῷ ὑ-

ταγειν αὐτοὺς ἐ-
καθαρίσθησαν·
εἷς δὲ ἐξ αὐτῶν
ἰδὼν ὅτι ἰάθη,
ὑπέστρεψεν μετὰ
φωνῆς μεγά-
λης δοξάζων
τὸν θεόν· καὶ ἔ-
πεσεν ἐπὶ πρόσω-
πον παρὰ τοὺς
πόδας τοῦ Ἰησοῦ εὐ-
χαριστῶν αὐτῷ·
καὶ αὐτὸς ἦν Σα-
μαρείτης· ἀ-
ποκριθεὶς δὲ
ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· οὐ-
χὶ οἱ δέκα ἐκα-
θαρίσθησαν; οἱ
δὲ ἐννέα ποῦ; οὐ-
χ εὑρέθησαν
ὑποστρέψαντες
δοῦναι δόξαν
τῷ θεῷ, εἰ μὴ ὁ

ἀλλογενὴς οὗτος·
καὶ εἶπεν αὐτῷ·
ἀναστὰς πορεύ-
ου· ἡ πίστις σου
σέσωκέν σε. Ἐκ
τοῦ κατὰ Μάρ-
κον. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ
Προσῆλθον οἱ Φαρι-
σαῖοι πρὸς τὸν
Ἰησοῦν· καὶ ἤρξαν-
το συζητεῖν
αὐτῷ· πειρά-
ζοντες αὐτόν·
καὶ ἀναστενά-
ξας τῷ πνεύματι αὐ-
τοῦ, λέγει· τί ἡ
γενεὰ αὕτη ση-
μεῖον ἐπιζη-
τεῖ; ἀμὴν λέγω
ὑμῖν, εἰ δο-
θήσεται τῇ
γενεᾷ ταύτῃ ση-
μεῖον. καὶ ἀ-

φεὶς αὐτοὺς ἐμ-
βὰς πάλιν εἰς
τὸ πλοῖον, ἀ-
πῆλθεν εἰς τὸ
πέραν. καὶ ἐ-
πελάθοντο λα-
βεῖν ἄρτους·
καὶ εἰ μὴ ἕνα
ἄρτον οὐκ εἶχο-
ν μεθ' ἑαυτῶν ἐν
τῷ πλοίῳ. καὶ
διεστέλλετο αὐ-
τοῖς λέγων· ὁ-
ρᾶτε, βλέπετε
ἀπὸ τῆς ζύ-
μης τῶν Φαρισαί-
ων καὶ τῆς ζύ-
μης Ἡρῴδου. καὶ
διελογίζοντο
πρὸς ἀλλήλους
λέγοντες· ὅτι
ἄρτους οὐκ ἔχο-
μεν. καὶ γνοὺς

ὁ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς·
τί διαλογίζεσ-
θε ὅτι ἄρτους
οὐκ ἔχετε; οὔ-
πω νοεῖτε οὐ-
δὲ συνίετε; ἔ-
τι πεπωρωμέ-
νην ἔχετε τὴν καρ-
δίαν ὑμῶν; ὀφθαλ-
μοὺς ἔχοντες
οὐ βλέπετε· καὶ
ὦτα ἔχοντες οὐ-
κ ἀκούετε· καὶ
οὐ μνημονεύε-
τε ὅτε τοὺς π-
έντε ἄρτους ἔκλα-
σα εἰς τοὺς πεν-
τακισχιλίους,
πόσους κοφίνους
κλασμάτων
ἤρατε; λέγουσιν
αὐτῷ· δώ-
δεκα. ὅτε τοὺς

BRITISH MUSEUM

τοῖς ἑπτὰ εἰς τοὺς τετρακισχιλίους, πόσων σπυρίδων πληρώματα κλασμάτων ἤρατε; καὶ εἶπον αὐτῷ· ἑπτά. καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· πῶς οὐ συνίετε;

ἐκ κα΄ τῶν κατὰ μρ΄ :-

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς εἰς Βηθσαϊδάν· καὶ φέρουσιν αὐτῷ τυφλόν, καὶ παρακαλοῦσιν αὐτὸν ἵνα αὐτοῦ ἅψηται. καὶ ἐπιλαβόμενος τῆς χειρὸς τοῦ τυφλοῦ, ἐξήγαγεν αὐτὸν ἔξω τῆς κώμης· καὶ πτύσας εἰς τὰ ὄμματα αὐτοῦ, ἐπιθεὶς τὰς χεῖρας αὐτῷ, ἐπηρώτα αὐτὸν εἴ τι βλέπει. καὶ ἀναβλέψας ἔλεγε· βλέπω τοὺς ἀνθρώπους ὡς δένδρα περιπατοῦντας. εἶτα πάλιν ἐπέθηκε τὰς χεῖρας ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ ἐποίησεν αὐτὸν ἀναβλέψαι· καὶ ἀποκατεστάθη, καὶ ἐνέβλεψε τηλαυγῶς ἅπαντας. καὶ ἀπέστειλεν αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ λέγων· μηδὲ εἰς τὴν κώμην εἰσέλθῃς, μηδὲ εἴπῃς τινὶ ἐν τῇ κώμῃ :-

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐπετίμησεν ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἵνα μηδενὶ λέγωσι περὶ αὐτοῦ. καὶ ἤρξατο διδάσκειν αὐτούς· ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου πολλὰ παθεῖν, καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων καὶ ἀρχιερέων καὶ γραμματέων, καὶ ἀποκτανθῆναι, καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀναστῆναι. καὶ παρρησίᾳ τὸν λόγον ἐλάλει. καὶ προσλαβόμενος αὐτὸν ὁ Πέτρος ἤρξατο ἐπιτιμᾶν αὐτῷ. ὁ δὲ ἐπιστραφεὶς καὶ ἰδὼν τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, ἐπετίμησε τῷ Πέτρῳ λέγων· ὕπαγε ὀπίσω μου σατανᾶ· ὅτι οὐ φρονεῖς τὰ τοῦ θεοῦ, ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων. καὶ προσκαλεσάμενος τὸν ὄχλον σὺν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, εἶπεν αὐτοῖς· ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτόν, καὶ ἀράτω τὸν

Τῇ ε´ τῆς ϛ´ ιγ´ ἑβδ. ἐκ τοῦ κατὰ Μάρ. :+

ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθείτω μοι :+

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐκράτησαν οἱ μαθηταὶ τὸν λόγον τοῦ Ἰησοῦ πρὸς ἑαυτοὺς συζητοῦντες τί ἐστι τὸ ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι. καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν λέγοντες ὅτι λέγουσιν οἱ γραμματεῖς ὅτι Ἠλίαν δεῖ ἐλθεῖν πρῶτον. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· Ἠλίας μὲν ἐλθὼν πρῶτον ἀποκαθιστᾷ πάντα· καὶ πῶς γέγραπται ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἵνα πολλὰ πάθῃ καὶ ἐξουδενωθῇ. ἀλλὰ λέγω ὑμῖν ὅτι καὶ Ἠλίας ἐλήλυθε, καὶ ἐποίησαν αὐτῷ ὅσα ἠθέλησαν, καθὼς γέγραπται ἐπ᾽ αὐτόν. καὶ ἐλθὼν πρὸς τοὺς μαθητὰς εἶδεν ὄχλον πολὺν περὶ αὐτοὺς καὶ γραμματεῖς συζητοῦντας αὐτοῖς. καὶ εὐθέως πᾶς ὁ ὄχλος ἰδόντες αὐτὸν ἐξεθαμβήθησαν, καὶ προστρέχοντες ἠσπάζοντο αὐτόν. καὶ ἐπη-

Τῇ παρ. τῆς ϛ´ ιγ´ ἑβδ. καὶ ὁ στίχος α´ :+

[illegible] ζητεῖτε πρὸς αὐτούς :- ἐκ τοῦ κατὰ Μάρ.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς Καπερναούμ. καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ γενόμενος ἐπηρώτα αὐτούς· τί ἐν τῇ ὁδῷ πρὸς ἑαυτοὺς διελογίζεσθε; οἱ δὲ ἐσιώπων· πρὸς ἀλλήλους γὰρ διελέχθησαν ἐν τῇ ὁδῷ τίς μείζων. καὶ καθίσας ἐφώνησε τοὺς δώδεκα καὶ λέγει αὐτοῖς· εἴ τις θέλει πρῶτος εἶναι, ἔσται πάντων ἔσχατος καὶ πάντων διάκονος. καὶ λαβὼν παιδίον ἔστησεν αὐτὸ ἐν μέσῳ αὐτῶν, καὶ ἐναγκαλισάμενος αὐτὸ εἶπεν αὐτοῖς· ὃς ἂν ἓν τῶν τοιούτων παιδίων δέξηται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ἐμὲ δέχεται· καὶ ὃς ἂν ἐμὲ δέξηται, οὐκ ἐμὲ δέχεται ἀλλὰ τὸν ἀποστείλαντά με. ἀπεκρίθη δὲ αὐτῷ ὁ Ἰωάννης λέγων· διδάσκαλε, εἴδομέν τινα τῷ ὀνόματί σου ἐκβάλλοντα δαιμόνια, ὃς οὐκ ἀκολουθεῖ ἡμῖν· καὶ ἐκωλύσαμεν αὐτόν, ὅτι οὐκ ἀκολουθεῖ ἡμῖν. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε· μὴ κωλύετε αὐτόν· οὐδεὶς γάρ ἐστιν ὃς ποιήσει δύναμιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, καὶ δυνήσεται ταχὺ κακολογῆσαί με. ὃς γὰρ οὐκ ἔστι καθ᾽ ἡμῶν, ὑπὲρ ἡμῶν ἐστιν. ὃς γὰρ ἂν ποτίσῃ ὑμᾶς ποτήριον ὕδατος ἐν τῷ ὀνόματί μου ὅτι Χριστοῦ ἐστε, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ ἀπολέσῃ τὸν μισθὸν αὐτοῦ :+

Τῇ παρ. ιγ´ ἐκ τοῦ κατὰ Λουκ. :-

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐλθόντος τοῦ Ἰησοῦ εἰς οἶκόν τινος τῶν ἀρχόντων τῶν Φαρισαίων σαββάτῳ φαγεῖν ἄρτον, καὶ ἰδοὺ ἄνθρωπός τις ἦν ὑδρωπικὸς ἔμπροσθεν αὐτοῦ. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς

τοὺς νομικοὺς καὶ
φαρισαίους λέγει· εἰ
ἔξεστι τῷ σαββάτῳ
θεραπεύειν·
οἱ δὲ ἡσύχασαν·
καὶ ἐπιλαβόμε-
νος ἰάσατο αὐτὸν
καὶ ἀπέλυσε·
καὶ ἀποκριθεὶς πρὸς αὐ-
τοὺς εἶπε· τίνος ὑ-
μῶν υἱὸς ἢ βοῦς
εἰς φρέαρ πεσεῖ-
ται, καὶ οὐκ εὐ-
θέως ἀνασπά-
σει αὐτὸν τῇ ἡμέ-
ρᾳ τοῦ σαββά-
του· καὶ οὐκ ἴσ-
χυσαν ἀνταπο-
κριθῆναι αὐ-
τῷ πρὸς ταῦτα·
ἔλεγε δὲ πρὸς τοὺς
κεκλημένους πα-
ραβολήν, ἐπέχων

πῶς τὰς πρω-
τοκλισίας ἐξελέ-
γοντο· λέγων
πρὸς αὐτούς·
ὅταν κληθῇς ὑ-
πό τινος εἰς γά-
μους, μὴ κα-
τακλιθῇς εἰς τὴν
πρωτοκλισίαν·
μήποτε ἐντιμό-
τερός σου ᾖ κεκλη-
μένος ὑπ' αὐτοῦ·
καὶ ἐλθὼν ὁ σὲ καὶ
αὐτὸν καλέσας
ἐρεῖ σοι· δὸς τού-
τῳ τόπον· καὶ
τότε ἄρξῃ μετ' αἰσ-
χύνης τὸν ἔσχα-
τον τόπον κα-
τέχειν· ἀλλ'
ὅταν κληθῇς, πο-
ρευθεὶς ἀνάπε-
σαι εἰς τὸν ἔσχα-

τον τόπον· ἵνα
ὅταν ἔλθῃ ὁ κε-
κληκώς σε, εἴπῃ
σοι· φίλε, προσα-
νάβηθι ἀνώτε-
ρον· τότε ἔσται
σοι δόξα ἐνώπι-
ον τῶν συνανα-
κειμένων σοι·
ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν
ἑαυτὸν ταπεινω-
θήσεται· καὶ ὁ τα-
πεινῶν ἑαυτὸν
ὑψωθήσεται· τέλ. κυ(ριακῇ)
ιγ' ... ἑω(θινόν) ...
ἐκ κατὰ Λουκᾶν
Τῷ καιρῷ ἐκεί-
νῳ· ἄνθρωπός τις
προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ
πειράζων αὐτὸν
καὶ λέγων· δι-
δάσκαλε ἀγαθέ,
τί ποιήσας ζω-
ὴν αἰώνιον κλη-

ρονομήσω· εἶ-
πε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·
τί με λέγεις ἀγα-
θόν· οὐδεὶς ἀ-
γαθὸς, εἰ μὴ εἷς ὁ
θεός· τὰς ἐντο-
λὰς οἶδας· μὴ
μοιχεύσῃς· μὴ
φονεύσῃς· μὴ
κλέψῃς· μὴ ψευ-
δομαρτυρήσῃς·
τίμα τὸν πατέ-
ρα σου καὶ τὴν μη-
τέρα σου· ὁ δὲ εἶπε·
πάντα ταῦτα ἐ-
φυλαξάμην ἐκ
νεότητός μου·
ἀκούσας δὲ ταῦ-
τα ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῷ·
ἔτι ἕν σοι λείπει·
πάντα ὅσα ἔχεις
πώλησον καὶ διά-
δος πτωχοῖς·
καὶ ἐξεστάθησαν

ρανοῖς καὶ
δεῦρο ἀκολούθει
μοι + ὁ δὲ ἀκού-
σας ταῦτα πε-
ρίλυπος ἐγένετο·
ἦν γὰρ πλούσιος
σφόδρα· ἰδὼν δὲ
αὐτὸν ὁ ἰς πε-
ρίλυπον γενό-
μενον εἶπε +
πῶς δυσκόλως
οἱ τὰ χρήματα ἔ-
χοντες εἰσελεύ-
σονται εἰς τὴν
βασιλείαν τοῦ θῦ
ἔρχονται + εὐκο-
πώτερον γάρ ἐ-
στι κάμηλον διὰ
τρυμαλιᾶς ῥα-
φίδος εἰσελθεῖν ἢ
πλούσιον εἰς τὴν
βασιλείαν τοῦ θῦ εἰ-
σελθεῖν + εἶπον
δὲ οἱ ἀκούσαντες +

καὶ τίς δύναται
σωθῆναι +
δὲ εἶπε + τὰ ἀ-
δύνατα παρὰ
ἀνθρώποις δυνατὰ
παρὰ τῷ θῷ :
Εἶπεν ὁ κς + ὃς
ἂν σκανδαλί-
σῃ ἕνα τῶν μικρῶν
τούτων τῶν πι-
στευόντων εἰς
ἐμέ· καλόν ἐστιν
αὐτῷ μᾶλλον
εἰ περίκειται λί-
θος μυλικὸς πε-
ρὶ τὸν τράχηλον
αὐτοῦ καὶ βέβλη-
ται εἰς τὴν θά-
λασσαν + καὶ ἐὰν
σκανδαλί-
ζῃ σε ἡ χείρ σου
ἀπόκοψον αὐτήν +
καλόν σοί ἐστι κυ-
λλὸν εἰς τὴν ζωὴν

εἰσελθεῖν ἢ τὰς
δύο χεῖρας ἔχον-
τα ἀπελθεῖν εἰς
τὴν γέενναν εἰς
τὸ πῦρ τὸ ἄσβε-
στον + ὅπου ὁ
σκώληξ αὐτῶν
οὐ τελευτᾷ καὶ
τὸ πῦρ οὐ σβέν-
νυται + καὶ ἐὰν
ὁ ὀφθαλμός σου
σκανδαλίζῃ σε,
ἔκβαλε αὐτόν +
καλόν σοί ἐστι μο-
νόφθαλμον εἰ-
σελθεῖν εἰς τὴν
βασιλείαν τοῦ
θῦ, ἢ δύο ὀφθαλ-
μοὺς ἔχοντα
βληθῆναι εἰς
τὴν γέενναν τοῦ
πυρός + ὅπου ὁ
σκώληξ αὐτῶν

οὐ τελευτᾷ καὶ τὸ
πῦρ οὐ σβέννυ-
ται + πᾶς γὰρ
πυρὶ ἁλισθήσεται
καὶ πᾶσα θυσία
ἁλὶ ἁλισθήσεται + κα-
λὸν τὸ ἅλας + ἐὰν
δὲ τὸ ἅλας ἄναλον
γένηται, ἐν τίνι
αὐτὸ ἀρτύσε-
τε + ἔχετε ἐν
ἑαυτοῖς ἅλας +
καὶ εἰρηνεύετε
ἐν ἀλλήλοις + τῷ
κῷ ἐκεῖθεν ἀναστὰς
ἔρχεται ὁ ἰς εἰς τὰ ὅ-
ρια τῆς ἰουδαίας
πέραν τοῦ ἰορδά-
νου + καὶ συμπο-
ρεύονται πάλιν ὄ-
χλοι πρὸς αὐτόν :
καὶ ὡς εἰώθει π-
ἐδίδασκεν αὐτούς :

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ
προσελθόντες
οἱ φαρισαῖοι τῷ
ἰῦ, ἐπηρώτων
αὐτὸν εἰ ἔξεστιν
ἀνδρὶ γυναῖ
κα ἀπολῦσαι
πειράζοντες αὐ
τόν· ὁ δὲ ἀπο
κριθεὶς εἶπεν
αὐτοῖς· τί ὑ
μῖν ἐνετείλατο
μωσῆς· οἱ δὲ
εἶπον· μωσῆς
ἐπέτρεψε
βιβλίον ἀποσ
τασίου γράψαι καὶ
ἀπολῦσαι· καὶ
ἀποκριθεὶς ὁ
ἰς̄ εἶπεν αὐτοῖς·
πρὸς τὴν σκλη
ροκαρδίαν ὑ
μῶν ἔγραψεν ὑ

μῖν τὴν ἐντολὴν
ταύτην· ἀπὸ
δὲ ἀρχῆς κτίσεως
ἄρσεν καὶ θῆλυ
ἐποίησεν αὐ
τοὺς ὁ θς̄· ἕ
νεκεν τούτου κα
ταλείψει ἄνθρωπος
τὸν πατέρα αὐτοῦ
καὶ τὴν μητέρα·
καὶ προσκολλη
θήσεται πρὸς
τὴν γυναῖκα
αὐτοῦ· καὶ ἔσον
ται οἱ δύο εἰς σάρ
κα μίαν· ὥσ
τε οὐκέτι εἰσὶ
δύο· ἀλλὰ σὰρξ
μία· ὃ οὖν ὁ
θς̄ συνέζευ
ξεν ἄνος μὴ χω
ριζέτω· καὶ
ἐν τῇ οἰκίᾳ πά

λιν οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ· περὶ τού
του ἐπηρώτη
σαν αὐτόν· καὶ
λέγει αὐτοῖς· ὃς
ἐὰν ἀπολύσῃ
τὴν γυναῖκα
αὐτοῦ καὶ γα
μήσῃ ἄλλην μοι
χᾶται ἐπ᾽ αὐτήν·
καὶ ἐὰν ἡ γυνὴ
ἀπολύσῃ τὸν
ἄνδρα αὐτῆς
καὶ γαμηθῇ ἄ
λλῳ μοιχᾶται·
ἐκ τοῦ κατὰ μάρκον·
Εἶπεν ὁ κς̄· ὃς ἂν
ἀπολύσῃ τὴν
γυναῖκα αὐτοῦ
καὶ γαμήσῃ ἄ
λλην, μοιχᾶ
ται ἐπ᾽ αὐτήν·
καὶ ἐὰν γυνὴ

ἀπολύσῃ τὸν ἄν
δρα αὐτῆς καὶ γα
μηθῇ ἄλλῳ μοι
χᾶται· καὶ προ
σέφερον αὐτῷ παι
δία ἵνα ἅψηται
αὐτῶν· οἱ δὲ
μαθηταὶ ἐπε
τίμων τοῖς προ
σφέρουσιν· ἰδὼν
δὲ ὁ ἰς̄ ἠγανά
κτησε καὶ εἶ
πεν αὐτοῖς· ἄ
φετε τὰ παιδία
ἔρχεσθαι πρός
με καὶ μὴ κω
λύετε αὐτά·
τῶν γὰρ τοιού
των ἐστὶν ἡ βα
σιλεία τοῦ θῦ·
ἀμὴν λέγω ὑ
μῖν, ὃς ἐὰν μὴ
δέξηται τὴν βα

σιλείαν τοῦ θεοῦ ὡς παιδίον, οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν. καὶ ἐναγκαλισάμενος αὐτὰ ἐπιθεὶς τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτὰ εὐλόγει αὐτά. τέλος. τῇ κυριακῇ ιβʹ ἐκ κατὰ Μάρκον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐκπορευομένου τοῦ Ἰησοῦ εἰς ὁδόν, προσδραμὼν εἷς καὶ γονυπετήσας αὐτὸν ἐπηρώτα αὐτὸν λέγων· διδάσκαλε ἀγαθέ, τί ποιήσω ἵνα ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω; ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· τί με λέγεις ἀγαθόν; οὐδεὶς ἀγαθός, εἰ μὴ εἷς ὁ θεός. τὰς ἐντολὰς οἶδας· μὴ μοιχεύσῃς· μὴ φονεύσῃς· μὴ κλέψῃς· μὴ ψευδομαρτυρήσῃς· μὴ ἀποστερήσῃς· τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτῷ· διδάσκαλε, ταῦτα πάντα ἐφυλαξάμην ἐκ νεότητός μου. ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐμβλέψας αὐτῷ ἠγάπησεν αὐτὸν καὶ λέγει αὐτῷ· ἕν σοι ὑστερεῖ· εἰ θέλεις τέλειος εἶναι, ὕπαγε ὅσα ἔχεις πώλησον καὶ δὸς πτωχοῖς, καὶ ἕξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ· καὶ δεῦρο ἀκολούθει μοι ἄρας τὸν σταυρόν σου. ὁ δὲ στυγνάσας ἐπὶ τῷ λόγῳ ἀπῆλθε λυπούμενος· ἦν γὰρ ἔχων κτήματα πολλά. καὶ περιβλεψάμενος ὁ Ἰησοῦς λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· πῶς δυσκόλως οἱ τὰ χρήματα ἔχοντες εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ εἰσελεύσονται. οἱ δὲ μαθηταὶ ἐθαμβοῦντο ἐπὶ τοῖς λόγοις αὐτοῦ. ὁ δὲ Ἰησοῦς πάλιν ἀποκριθεὶς λέγει αὐτοῖς· τέκνα, πῶς δύσκολόν ἐστι τοὺς πεποιθότας ἐπὶ χρήμασιν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ εἰσελθεῖν. εὐκοπώτερόν ἐστι κάμηλον διὰ τρυμαλιᾶς ῥαφίδος διελθεῖν ἢ πλούσιον εἰς τὴν βασιλείαν

τοῦ θ(εο)ῦ εἰσελθεῖν +
Οἱ δὲ περισσῶς ἐ-
ξεπλήσσοντο
λέγοντες πρὸς
ἑαυτούς + καὶ
τίς δύναται σω-
θῆναι + ἐμβλέ-
ψας δὲ αὐτοῖς
ὁ ἰ(ησοῦ)ς λέγει · πα-
ρὰ ἀνθρώποις ἀδύ-
νατον · ἀλλ' οὐ
παρὰ θ(ε)ῷ + πάν-
τα γὰρ δυνατὰ
ἐστὶ παρὰ τῷ θ(ε)ῷ : +
Ἐκ τοῦ κατὰ μάρ(κον) : –
Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς τοῖς ἑ-
αυτοῦ μαθηταῖς +
πῶς δύσκολόν
ἐστι τοὺς πεποι-
θότας ἐπὶ χρή-
μασιν εἰς τὴν
βασιλείαν τοῦ
θ(εο)ῦ εἰσελθεῖν +

εὐκοπώτερον
ἐστὶ κάμηλον δι-
ὰ τρυμαλιᾶς ῥα-
φίδος διελθεῖν ·
ἢ πλούσιον εἰς
τὴν βασιλείαν
τοῦ θ(εο)ῦ εἰσελθεῖν +
οἱ δὲ περισσῶς ἐ-
ξεπλήσσοντο λέ-
γοντες πρὸς ἑ-
αυτούς + καὶ τίς
δύναται σω-
θῆναι + ἐμβλέ-
ψας δὲ αὐτοῖς
ὁ ἰ(ησοῦ)ς λέγει · πα-
ρὰ ἀνθρώποις ἀδύ-
νατον + ἀλλ' οὐ
παρὰ τῷ θ(ε)ῷ +
πάντα γὰρ δυ-
νατὰ παρὰ τῷ
θ(ε)ῷ + ἤρξατο δὲ
ὁ πέτρος λέγειν αὐτῷ +
ἰδοὺ ἡμεῖς ἀφή-

καμεν πάντα
καὶ ἠκολουθήκα-
μέν σοι + ἀπο-
κριθεὶς δὲ ὁ ἰ(ησοῦ)ς
εἶπεν + ἀμὴν λέ-
γω ὑμῖν ...
...
...
οὐδείς ἐστιν ὃς ἀ-
φῆκεν οἰκίαν ·
ἢ ἀδελφοὺς · ἢ ἀ-
δελφὰς · ἢ πρα ·
ἢ μρα · ἢ γυναῖ-
κα · ἢ τέκνα ·
ἢ ἀγρούς · ἕνε-
κεν ἐμοῦ καὶ τοῦ
εὐαγγελίου · ἐ-
ὰν μὴ λάβῃ ἑ-
κατονταπλα-
σίονα νῦν ἐν
τῷ καιρῷ τού-
τῳ · οἰκίας · καὶ
ἀδελφοὺς καὶ
ἀδελφὰς · καὶ

πρας · καὶ μρα ·
καὶ τέκνα · καὶ ἀ-
γροὺς μετὰ διωγ-
μῶν · καὶ ἐν
τῷ αἰῶνι τῷ ἐρ-
χομένῳ ζωὴν
αἰώνιον + πο-
λλοὶ δὲ ἔσονται
πρῶτοι ἔσχα-
τοι · καὶ ἔσχα-
τοι πρῶτοι +
ἦσαν δὲ ἐν τῇ
ὁδῷ ἀναβαίνο-
ντες εἰς ἱε-
ροσόλυμα · καὶ
ἦν προάγων αὐ-
τοὺς ὁ ἰ(ησοῦ)ς + καὶ
ἐθαμβοῦντο ·
καὶ ἀκολουθοῦν-
τες ἐφοβοῦν-
το : + Ἐκ τοῦ κατὰ λουκᾶν : –
Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς · ὁ πι(στὸ)ς
ἐν ἐλαχίστῳ · καὶ
ἐν πολλῷ πι(στό)ς ·

τῇ παρασκευῇ τῆς ιδ' ἑβδ(ομάδος)

ἐστί· καὶ ὁ ἐν ἐλα-
χίστῳ ἄδικος καὶ ἐν
πολλῷ ἄδικός
ἐστιν· εἰ οὖν ἐν
τῷ ἀδίκῳ μα-
μωνᾷ πιστοὶ
οὐκ ἐγένεσθε, τὸ
ἀληθινὸν τίς
ὑμῖν πιστεύσει·
καὶ εἰ ἐν τῷ ἀλλο-
τρίῳ πιστοὶ οὐκ
ἐγένεσθε, τὸ
ὑμέτερον
τίς ὑμῖν δώσει·
οὐδεὶς οἰκέτης δύ-
ναται δυσὶ κυ-
ρίοις δουλεύειν·
ἢ γὰρ τὸν ἕνα
μισήσει καὶ τὸν
ἕτερον ἀγαπή-
σει, ἢ ἑνὸς ἀνθέξε-
ται καὶ τοῦ ἑ-
τέρου καταφρο-
νήσει· οὐ δύνασθε

Θεῷ δουλεύειν καὶ
μαμωνᾷ· ἤκουον δὲ
ταῦτα πάντα
καὶ οἱ Φαρισαῖοι
φιλάργυροι ὑπάρ-
χοντες, καὶ ἐξεμυ-
κτήριζον αὐτόν·
καὶ εἶπεν αὐτοῖς·
ὑμεῖς ἐστε οἱ
δικαιοῦντες ἑ-
αυτοὺς ἐνώ-
πιον τῶν ἀν-
θρώπων· ὁ δὲ
Θεὸς γινώσκει τὰς
καρδίας
ὑμῶν· ὅτι τὸ
ἐν ἀνθρώποις
ὑψηλὸν βδέλυ-
γμα ἐνώπι-
ον τοῦ Θεοῦ ἐστί·
Κυ(ριακῇ) ιδ΄ ἦχ(ος) πλ(άγιος) α΄ ἑω(θινὸν) [illegible]
ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν·

Τῷ καιρῷ ἐκεί-
νῳ ἐγένετο ἐν
τῷ ἐγγίζειν τὸν
Ἰησοῦν εἰς Ἱεριχὼ, τυ-
φλός τις ἐκά-
θητο παρὰ τὴν
ὁδὸν προσαιτῶν·
ἀκούσας δὲ ὄ-
χλου διαπορευ-
ομένου, ἐ-
πυνθάνετο τί
ἂν εἴη τοῦτο·
ἀπήγγειλαν δὲ
αὐτῷ, ὅτι Ἰησοῦς
ὁ Ναζωραῖος
παρέρχεται· καὶ
ἐβόησε λέγων·
Ἰησοῦ υἱὲ Δαβὶδ, ἐλέ-
ησόν με· καὶ
οἱ προά-
γοντες ἐπετίμων
αὐτῷ, ἵνα σιω-
πήσῃ· αὐτὸς δὲ

πολλῷ μᾶλλον ἔκρ-
αζεν· υἱὲ Δαβὶδ ἐλέ-
ησόν με·
σταθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐκέ-
λευσεν αὐτὸν ἀ-
χθῆναι πρὸς αὐ-
τόν· ἐγγίσαν-
τος δὲ αὐτοῦ ἐπη-
ρώτησεν αὐ-
τὸν λέγων· τί
σοι θέλεις ποιή-
σω; ὁ δὲ εἶπε·
Κύριε, ἵνα ἀναβλέ-
ψω· καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶ-
πεν αὐτῷ· ἀνά-
βλεψον· ἡ πίστις
σου σέσωκέ σε·
καὶ παραχρῆ-
μα ἀνέβλεψε·
καὶ ἠκολούθει αὐ-
τῷ δοξάζων τὸν
Θεόν· καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἰδὼν
ἔδωκεν αἶνον τῷ Θεῷ·

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐκπορευομένου τοῦ Ἰησοῦ ἀπὸ Ἰεριχὼ καὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ καὶ ὄχλου ἱκανοῦ· ὁ υἱὸς Τιμαίου Βαρτιμαῖος ὁ τυφλὸς ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁδὸν προσαιτῶν· καὶ ἀκούσας ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖός ἐστιν ἤρξατο κράζειν καὶ λέγειν· υἱὲ Δαυῒδ ἐλέησόν με. καὶ ἐπετίμων αὐτῷ πολλοὶ ἵνα σιωπήσῃ· ὁ δὲ πολλῷ μᾶλλον ἔκραζεν· υἱὲ Δαυῒδ ἐλέησόν με. καὶ στὰς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτὸν φωνηθῆναι. καὶ φωνοῦσι τὸν τυφλὸν λέγοντες αὐτῷ· θάρσει ἔγειρε φωνεῖ σε. ὁ δὲ ἀποβαλὼν τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ ἀναστὰς ἦλθε πρὸς τὸν Ἰησοῦν. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς λέγει αὐτῷ· τί σοι θέλεις ποιήσω; ὁ δὲ τυφλὸς εἶπεν αὐτῷ· ῥαββουνί, ἵνα ἀναβλέψω. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· ὕπαγε, ἡ πίστις σου σέσωκέ σε. καὶ εὐθέως ἀνέβλεψε· καὶ ἠκολούθει τῷ Ἰησοῦ ἐν τῇ ὁδῷ.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα καὶ εἰς τὸ ἱερόν· καὶ περιβλεψάμενος πάντα, ὀψίας ἤδη οὔσης τῆς ὥρας, ἐξῆλθεν εἰς Βηθανίαν μετὰ τῶν δώδεκα. καὶ τῇ ἐπαύριον ἐξελθόντων αὐτῶν ἀπὸ Βηθανίας ἐπείνασε· καὶ ἰδὼν συκῆν μακρόθεν ἔχουσαν φύλλα ἦλθεν εἰ ἄρα εὑρήσει τι ἐν αὐτῇ· καὶ ἐλθὼν ἐπ᾽ αὐτὴν οὐδὲν εὗρεν εἰ μὴ φύλλα· οὐ γὰρ ἦν καιρὸς σύκων. καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτῇ· μηκέτι ἐκ σοῦ εἰς τὸν αἰῶνα μηδεὶς καρπὸν φάγοι. καὶ ἤκουον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. καὶ ἔρχονται εἰς Ἱεροσόλυμα· καὶ εἰσελθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερὸν ἤρξατο ἐκβάλλειν τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀγοράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ· καὶ τὰς τραπέζας τῶν κολλυβιστῶν καὶ τὰς καθέδρας τῶν πωλούντων τὰς περιστερὰς κατέστρεψε +

καὶ οὐκ ἤφιεν ἵνα τις διενέγκῃ σκεῦος διὰ τοῦ ἱεροῦ· καὶ ἐδίδασκε λέγων αὐτοῖς· οὐ γέγραπται ὅτι ὁ οἶκός μου οἶκος προσευχῆς κληθήσεται πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν; ὑμεῖς δὲ ἐποιήσατε αὐτὸν σπήλαιον λῃστῶν· καὶ ἤκουσαν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ ἐζήτουν πῶς αὐτὸν ἀπολέσωσιν· ἐφοβοῦντο γὰρ αὐτόν, ὅτι πᾶς ὁ ὄχλος ἐξεπλήσσετο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ·

Ὅτε ὀψὲ ἐγένετο, ἐξεπορεύοντο ἔξω τῆς πόλεως· καὶ πρωῒ παραπορευόμενοι εἶδον τὴν συκῆν ἐξηραμμένην ἐκ ῥιζῶν· καὶ ἀναμνησθεὶς ὁ Πέτρος λέγει αὐτῷ· ῥαββί, ἴδε ἡ συκῆ ἣν κατηράσω ἐξήρανται· καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰ(ησοῦ)ς λέγει αὐτοῖς· ἔχετε πίστιν θ(εο)ῦ· ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ὅτι ὃς ἂν εἴπῃ τῷ ὄρει τούτῳ· ἄρθητι καὶ βλήθητι εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ μὴ διακριθῇ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, ἀλλὰ πι-

BRITISH MUSEUM

+ Τῇ δ' τῆς ιε' ἑβδ(ομάδος) ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκ(ον): +

στεύσῃ ὅτι ὃ λέγει γίνεται, ἔσται αὐτῷ ὃ ἐὰν εἴπῃ: +

Εἶπεν ὁ Κ(ύριο)ς· ἔχετε πίστιν θ(εο)ῦ· ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ὅτι ὃς ἂν εἴπῃ τῷ ὄρει τούτῳ· ἄρθητι καὶ βλήθητι εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ μὴ διακριθῇ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, ἀλλὰ πιστεύσῃ ὅτι ἃ λέγει γίνεται, ἔσται αὐτῷ ὃ ἐὰν εἴπῃ· διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, πάντα ὅσα ἂν προσευχόμενοι αἰτεῖσθε, πιστεύετε ὅτι λαμβάνετε, καὶ ἔσται ὑμῖν· + καὶ ὅταν στήκητε προσευχόμενοι, ἀφίετε εἴ τι ἔχετε κατά τινος, ἵνα καὶ ὁ π(ατ)ὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἀφῇ ὑμῖν τὰ παραπτώματα ὑμῶν· εἰ δὲ ὑμεῖς οὐκ ἀφίετε, οὐδὲ ὁ π(ατ)ὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἀφήσει τὰ παραπτώματα ὑμῶν.

+ Τῇ ε' ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκ(ον): +

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἔρχεται ὁ Ἰ(ησοῦ)ς πάλιν εἰς Ἱεροσόλυμα· καὶ ἐν τῷ ἱερῷ περιπατοῦντος αὐτοῦ·

ἔρχονται πρὸς αὐτὸν
οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ
γραμματεῖς καὶ
οἱ πρεσβύτεροι,
καὶ λέγουσιν αὐ-
τῷ· ἐν ποίᾳ ἐξου-
σίᾳ ταῦτα
ποιεῖς· καὶ τίς
σοι τὴν ἐξουσίαν
ταύτην ἔδωκεν
ἵνα ταῦτα ποιῇς·
ὁ δὲ Ἰς ἀ-
ποκριθεὶς εἶ-
πεν αὐτοῖς· ἐπε-
ρωτήσω κἀγὼ
ὑμᾶς ἕνα λόγον·
καὶ ἀποκρίθη-
τέ μοι· καὶ ἐρῶ
ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐ-
ξουσίᾳ ταῦτα
ποιῶ· τὸ βά-
πτισμα Ἰωάν-
νου ἐξ οὐρανοῦ ἦν
ἢ ἐξ ἀνθρώπων· ἀπο-

κρίθητέ μοι· καὶ
ἐλογίζοντο πρὸς
ἑαυτοὺς λέγον-
τες· ἐὰν εἴπω-
μεν ἐξ οὐρανοῦ, ἐ-
ρεῖ· διὰ τί οὖν
οὐκ ἐπιστεύσατε
αὐτῷ· ἀλλ' ἐὰν εἴπω-
μεν ἐξ ἀνθρώπων, φο-
βούμεθα τὸν
λαόν· ἅπαντες
γὰρ εἶχον
τὸν Ἰωάννην ὄν-
τως ὅτι προ-
φήτης ἦν· καὶ
ἀποκριθέντες
λέγουσι τῷ
Ἰῦ· οὐκ οἴδα-
μεν· καὶ ὁ Ἰς ἀ-
ποκριθεὶς λέ-
γει αὐτοῖς· οὐδὲ
ἐγὼ λέγω ὑμῖν
ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ
ταῦτα ποιῶ:

Εἶπεν ὁ κς τὴν πα-
ραβολὴν ταύτην·
ἀμπελῶνα ἐ-
φύτευσεν ἄνθρωπος·
καὶ περιέθηκε
φραγμόν· καὶ
ὤρυξεν ὑπολή-
νιον· καὶ ᾠκο-
δόμησε πύργον·
καὶ ἐξέδοτο αὐ-
τὸν γεωργοῖς·
καὶ ἀπεδήμη-
σε· καὶ ἀπέστει-
λε πρὸς τοὺς
γεωργοὺς τῷ
καιρῷ δοῦλον,
ἵνα παρὰ τῶν
γεωργῶν λά-
βῃ ἀπὸ τοῦ
καρποῦ τοῦ
ἀμπελῶνος· οἱ
δὲ λαβόντες αὐ-
τὸν ἔδειραν καὶ
ἀπέστειλαν κε-

νόν· καὶ πάλιν
ἀπέστειλε πρὸς
αὐτοὺς ἄλλον δοῦ-
λον· κἀκεῖνον
λιθοβολήσαν-
τες ἐκεφαλαίω-
σαν καὶ ἀπέστει-
λαν ἠτιμωμέ-
νον· καὶ πάλιν
ἄλλον ἀπέστειλε·
κἀκεῖνον ἀπέ-
κτειναν· καὶ πο-
λλοὺς ἄλλους·
τοὺς μὲν δέρο-
ντες, τοὺς δὲ ἀ-
ποκτένοντες·
ἔτι οὖν ἕνα υἱὸν ἔ-
χων ἀγαπητὸν
αὐτοῦ, ἀπέστει-
λε καὶ αὐτὸν ἔσ-
χατον πρὸς αὐ-
τοὺς λέγων· ὅτι ἐν-
τραπήσονται τὸν
υἱόν μου· ἐκεῖ-

μοι δὲ οἱ γεωργοὶ
εἶπον πρὸς ἑαυ-
τούς· ὅτι οὗτός
ἐστιν ὁ κληρονό-
μος· δεῦτε ἀ-
ποκτείνωμεν
αὐτόν· καὶ ἡμῶν
ἔσται ἡ κλη-
ρονομία· καὶ
λαβόντες αὐτὸν
ἀπέκτειναν·
καὶ ἐξέβαλον
αὐτὸν ἔξω τοῦ
ἀμπελῶνος· τί
οὖν ποιήσει ὁ κύρι-
ος τοῦ ἀμπελῶ-
νος· ἐλεύσεται
καὶ ἀπολέσει
τοὺς γεωργούς·
καὶ δώσει
τὸν ἀμπελῶνα
ἄλλοις· οὐδὲ
τὴν γραφὴν
ταύτην ἀνέγνω-

τε· λίθον ὃν ἀ-
πεδοκίμασαν
οἱ οἰκοδομοῦν-
τες· οὗτος ἐγε-
νήθη εἰς κεφα-
λὴν γωνίας·
παρὰ κυρίου ἐγέ-
νετο αὕτη· καὶ ἐ-
στὶ θαυμαστὴ ἐ-
ν ὀφθαλμοῖς ἡ-
μῶν· καὶ
ἐζήτουν αὐτὸν
κρατῆσαι· καὶ
ἐφοβήθησαν
τὸν ὄχλον· ἔ-
γνωσαν γὰρ ὅ-
τι πρὸς αὐτοὺς
τὴν παραβο-
λὴν εἶπεν· καὶ
ἀφέντες
αὐτὸν ἀ-
πῆλθον·
Σα(ββάτῳ) ιε' : ἐκ
τοῦ κατὰ Λουκᾶν :

Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς· προσ-
έχετε ἑαυτοῖς·
ἐὰν δὲ ἁμάρτῃ
εἰς σὲ ὁ ἀδελφός
σου, ἐπιτίμη-
σον αὐτῷ· καὶ
ἐὰν μετανοή-
σῃ, ἄφες αὐτῷ·
καὶ ἐὰν ἑπτά-
κις τῆς ἡμέ-
ρας ἁμαρτή-
σῃ εἰς σὲ ὁ ἀδελ-
φός σου· καὶ
ἑπτάκις τῆς
ἡμέρας ἐπιστρέ-
ψῃ λέγων μετα-
νοῶ, ἀφήσεις
αὐτῷ· καὶ εἶ-
πον οἱ ἀπόστο-
λοι τῷ κ(υρί)ῳ·
προσθὲς ἡμῖν
πίστιν· εἶπε
δὲ ὁ κ(ύριο)ς· εἰ ἔχε-

τε πίστιν ὡς κό-
κκον σινάπεως,
ἐλέγετε ἂν τῇ συ-
καμίνῳ ταύτῃ·
ἐκριζώθητι
καὶ φυτεύθητι
ἐν τῇ θαλάσσῃ·
καὶ ὑπήκουσεν
ἂν ὑμῖν· τίς
δὲ ἐξ ὑμῶν δοῦ-
λον ἔχων ἀρο-
τριῶντα ἢ ποι-
μαίνοντα, ὃς
εἰσελθόντι ἐκ τοῦ
ἀγροῦ ἐρεῖ εὐθέ-
ως· παρελθὼν
ἀνάπεσαι· ἀλ-
λ᾽ οὐχὶ ἐρεῖ αὐτῷ·
ἑτοίμασον τί
δειπνήσω· καὶ
περιζωσάμε-
νος διακόνει
μοι ἕως φάγω

γω καὶ πίω· καὶ
μετὰ ταῦτα φάγε-
σαι καὶ πίεσαι
σύ· μὴ χάριν
ἔχει ἐκείνῳ τῷ
δούλῳ ὅτι ἐ-
ποίησε τὰ δια-
ταχθέντα αὐτῷ· οὐ
δοκῶ· οὕτως
καὶ ὑμεῖς ὅ-
ταν ποιήσητε
πάντα τὰ δια-
ταχθέντα ὑμῖν
λέγετε ὅτι δοῦ-
λοι ἀχρεῖοί ἐσμεν·
ὅτι ὃ ὠφείλομεν
ποιῆσαι πεποι-
ήκαμεν·
ἄλλους· ἡ πβ ε

Τῷ καιρῷ ἐκεί-
νῳ διήρχετο ὁ
Ἰς τὴν Ἱεριχώ·
καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ
ὀνόματι καλού-
μενος Ζακχαῖ-
ος· καὶ αὐτὸς ἦν
ἀρχιτελώνης· κ(αὶ)
οὗτος ἦν πλούσιος·
καὶ ἐζήτει ἰδεῖν
τὸν Ἰν τίς ἐστι·
καὶ οὐκ ἠδύνα-
το ἀπὸ τοῦ ὄ-
χλου· ὅτι τῇ ἡ-
λικίᾳ μικρὸς
ἦν· καὶ προσ-
δραμὼν ἔμ-
προσθεν· ἀνέ-
βη ἐπὶ συκο-
μορέαν ἵνα
ἴδῃ αὐτόν· ὅ-
τι δι' ἐκείνης
ἤμελλε διέρχε-
σθαι· καὶ ὡς
ἦλθεν ἐπὶ τὸν
τόπον ἀναβλέ-
ψας ὁ Ἰς εἶ-
δεν αὐτὸν καὶ εἶ-
πε πρὸς αὐτόν·
Ζακχαῖε σπεύ-
σας κατάβηθι·
σήμερον γὰρ ἐν τῷ
οἴκῳ σου δεῖ με
μεῖναι·
καὶ σπεύσας κα-
τέβη καὶ ὑπε-
δέξατο αὐτὸν
χαίρων· καὶ
ἰδόντες πάντες
διεγόγγυζον
λέγοντες· ὅτι
παρὰ ἁμαρ-
τωλῷ ἀνδρὶ
εἰσῆλθε κατα-
λῦσαι· σταθεὶς
δὲ Ζακχαῖ-
ος εἶπε πρὸς
τὸν Κν· ἰδοὺ
τὰ ἡμίση τῶν
ὑπαρχόντων
μου Κε δίδωμι
τοῖς πτωχοῖς·
καὶ εἴ τινός τι ἐ-
συκοφάντησα
ἀποδίδωμι
τετραπλοῦν·
εἶπε δὲ πρὸς
αὐτὸν ὁ Ἰς·
ὅτι σήμερον σω-
τηρία τῷ οἴκῳ τού-
τῳ ἐγένετο· καθότι
καὶ αὐτὸς υἱὸς
Ἀβραάμ ἐ-
στιν· ἦλθε γὰρ
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνου
ζητῆσαι καὶ σῶ-
σαι τὸ ἀπολωλός·
τῇ β τῆς ιγ ἑβδ

Τῷ καιρῷ ἐκεί-
νῳ· αὐτὸ ἀκού-
σαντες οἱ ἀρχιερεῖς
καὶ οἱ γραμμα-
τας πρὸς τὸν

Ἰ(ησοῦ)ν τινὰς τῶν Φα
ρισαίων καὶ τῶν
Ἡρῳδιανῶν· ἵ
να αὐτὸν ἀγρεύ
σωσι λόγῳ· οἱ
δὲ ἐλθόντες λέ
γουσιν αὐτῷ· δι
δάσκαλε· οἴδα
μεν ὅτι ἀληθὴς
εἶ καὶ οὐ μέλει
σοι περὶ οὐδε
νός· οὐ γὰρ βλέ
πεις εἰς πρόσω
πον ἀνθρώπων· ἀλ
λ' ἐπ' ἀληθείας
τὴν ὁδὸν τοῦ
θ(εο)ῦ διδάσκεις·
εἰπὲ οὖν ἡμῖν·
ἔξεστι κῆνσον
Καίσαρι δοῦναι
ἢ οὔ· δῶμεν ἢ μὴ
δῶμεν· ὁ δὲ
εἰδὼς αὐτῶν τὴν

ὑπόκρισιν εἶπε
πρὸς αὐτούς· τί
με πειράζετε·
φέρετέ μοι δη
νάριον ἵνα ἴδω·
οἱ δὲ ἤνεγκαν· καὶ
καὶ λέγει αὐτοῖς·
τίνος ἡ εἰκὼν αὕ
τη καὶ ἡ ἐπιγρα
φή; οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ·
Καίσαρος· καὶ
ἀποκριθεὶς ὁ
Ἰ(ησοῦ)ς εἶπεν αὐτοῖς·
ἀπόδοτε τὰ
τὰ Καίσαρος
Καίσαρι καὶ τὰ
τοῦ θ(εο)ῦ τῷ θ(ε)ῷ·
καὶ ἐθαύμασαν
ἐπ' αὐτῷ: τέλος
τῇ ε΄ τῆς ι΄ ἑβδομάδος
ἐκ τοῦ κατὰ Μάρ
κον·
τῷ καιρῷ ἐ

κείνῳ· ἔρχον
ται Σαδδουκαῖ
οι πρὸς τὸν Ἰ(ησοῦ)ν·
οἵτινες λέγου
σιν ἀνάστασιν
μὴ εἶναι· καὶ ἐ
πηρώτων αὐ
τὸν λέγοντες·
διδάσκα
λε· Μωσῆς
ἔγραψεν ἡμῖν·
ὅτι ἐάν τινος ἀ
δελφὸς ἀποθά
νῃ καὶ κατα
λίπῃ γυναῖ
κα καὶ τέκνα
μὴ ἀφῇ, ἵνα λά
βῃ ὁ ἀδελφὸς
αὐτοῦ τὴν γυ
ναῖκα αὐτοῦ·
καὶ ἐξαναστήσῃ
σπέρμα τῷ ἀ
δελφῷ αὐτοῦ·

ἑπτὰ οὖν ἀ
δελφοὶ ἦσαν·
καὶ ὁ πρῶτος
ἔλαβε γυναῖ
κα· καὶ ἀπο
θνῄσκων οὐκ
ἀφῆκε σπέρμα·
καὶ ὁ δεύτερος
ἔλαβεν αὐτὴν
καὶ ἀπέθανε·
καὶ οὐδὲ αὐτὸς
ἀφῆκε σπέρμα·
καὶ ὁ τρίτος ὡ
σαύτως· καὶ ἔ
λαβον αὐτὴν
οἱ ἑπτά· καὶ οὐκ
ἀφῆκαν σπέρ
μα· ἐσχά
τη πάντων ἀ
πέθανε καὶ ἡ
γυνή· ἐν τῇ οὖν
ἀναστάσει ὅταν
ἀναστῶσι· τί

μος αὐτῶν ἔσται
γυνή· οἱ γὰρ ἑπτὰ
ἔσχον αὐτὴν γυ-
ναῖκα· καὶ ἀ-
ποκριθεὶς ὁ
Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς·
οὐ διὰ τοῦτο πλα-
νᾶσθε μὴ εἰδό-
τες τὰς γρα-
φάς· μηδὲ τὴν δύ-
ναμιν τοῦ θεοῦ;
ὅταν γὰρ ἐκ νε-
κρῶν ἀναστῶ-
σιν· οὔτε
γαμοῦσιν οὔ-
τε γαμίζον-
ται· ἀλλ' εἰ-
σὶν ὡς ἄγγελοι
οἱ ἐν τοῖς οὐρανοῖς·
περὶ δὲ τῶν νε-
κρῶν ὅτι ἐγεί-
ρονται· οὐκ ἀνέ-
γνωτε ἐν τῇ βί-

βλῳ μω-
σέως ἐπὶ τοῦ
βάτου· πῶς
εἶπεν αὐτῷ ὁ θεὸς·
λέγων· ἐγὼ ὁ
θεὸς ἀβραάμ·
καὶ ὁ θεὸς ἰσαάκ·
καὶ ὁ θεὸς ἰακώβ·
οὐκ ἔστιν ὁ θεὸς
θεὸς νεκρῶν·
ἀλλὰ ζώντων·
ὑμεῖς οὖν πο-
λὺ πλανᾶσθε·
[illegible]
[illegible]
ἐκ τοῦ κατὰ [illegible]
Τῷ καιρῷ ἐκεί-
νῳ· προσελθὼν
εἷς τῶν γραμμα-
τέων τῷ ἰησοῦ·
ἀκούσας αὐτῶν
συζητούντων
[illegible]

[illegible]
[illegible] ἰδὼν
ὅτι καλῶς αὐ-
τοῖς ἀπεκρί-
θη· ἐπηρώτησεν
αὐτόν· ποί-
α ἐστὶ πρώτη
πάντων ἐντο-
λή·
ὁ δὲ ἰησοῦς ἀπεκρί-
θη αὐτῷ· ὅτι
πρώτη πάν-
των τῶν ἐντο-
λῶν· ἄκου-
ε ἰσραήλ· κύριος ὁ θεὸς
ἡμῶν κύριος εἷς
ἐστι· καὶ ἀγα-
πήσεις κύριον τὸν
θεόν σου ἐξ ὅ-
λης τῆς καρδί-
ας σου· καὶ ἐξ ὅ-
λης τῆς ψυχῆς σου· καὶ

ἐξ ὅλης τῆς διανοί-
ας σου· καὶ ἐξ ὅ-
λης τῆς ἰσχύος
σου· αὕτη πρώ-
τη ἐντολή· καὶ
δευτέρα ὁμοί-
α αὐτῇ· ἀγα-
πήσεις τὸν πλη-
σίον σου ὡς σε-
αυτόν· μεί-
ζων τούτων
ἄλλη ἐντολὴ
οὐκ ἔστι· καὶ
εἶπεν αὐτῷ ὁ
γραμματεύς·
καλῶς διδάσκα-
λε· ἐπ' ἀληθεί-
ας εἶπας·
ὅτι εἷς ἐστι· καὶ οὐκ
ἔστιν ἄλλος πλὴν
αὐτοῦ· καὶ τὸ
ἀγαπᾶν αὐτὸν ἐξ ὅ-
λης τῆς καρδίας·

καὶ ἐξ ὅλης τῆς
διανοίας σου· καὶ
ἐξ ὅλης τῆς ψυ-
χῆς· καὶ ἐξ ὅλης
τῆς ἰσχύος· καὶ
τὸ ἀγαπᾶν τὸν
πλησίον ὡς ἑ-
αυτὸν· περισσό-
τερόν ἐστι πάντων τῶν
ὁλοκαυτωμά-
των καὶ θυ-
σιῶν· καὶ ὁ ἰς
ἰδὼν αὐτὸν ὅτι
νουνεχῶς ἀπε-
κρίθη· εἶπεν
αὐτῷ· οὐ μα-
κρὰν εἶ ἀπὸ τῆς
βασιλείας τοῦ
θῦ· καὶ οὐδεὶς
οὐκέτι ἐτόλμα
αὐτὸν ἐπερωτῆ-
σαι· καὶ ἀπο-
κριθεὶς ὁ ἰς

ἔλεγε διδάσκων
ἐν τῷ ἱερῷ·
πῶς λέγουσιν
οἱ γραμματεῖς ὅτι
ὁ χς υἱὸς
ἐστι δαδ·
αὐτὸς γὰρ δαδ
εἶπεν ἐν πνι ἁγί-
ῳ· λέγει
ὁ κς τῷ κω μου·
κάθου ἐκ δεξι-
ῶν μου· ἕως
ἂν θῶ τοὺς
ἐχθρούς σου
ὑποπόδιον
τῶν ποδῶν
σου· αὐτὸς
οὖν δαδ λέγει
αὐτὸν κν·
καὶ πόθεν υἱὸς
αὐτοῦ ἐστι·
καὶ ὁ πολὺς ὄ-
χλος ἤκουεν

αὐτοῦ ἡδέως :+
τῷ καιρῷ ἐκείνῳ
εἶπεν ὁ κς πρὸς
αὐτοῦ μαθητάς·
βλέπετε ἀπὸ
τῶν γρα-
μματέων
τῶν θελόντων ἐν
στολαῖς περιπα-
τεῖν· καὶ
ἀσπασμοὺς ἐν
ταῖς ἀγοραῖς·
καὶ πρωτοκα-
θεδρίας ἐν ταῖς
συναγωγαῖς·
καὶ πρωτοκλι-
σίας ἐν τοῖς
δείπνοις· οἱ
κατεσθίοντες
τὰς οἰκίας τῶν
χηρῶν· καὶ προ-
φάσει μακρὰ

προσευχόμενοι·
οὗτοι λήψονται
περισσότερον
κρίμα· καὶ κα-
θίσας ὁ ἰς ἀπέ-
ναντι τοῦ γα-
ζοφυλακίου
ἐθεώρει πῶς ὁ ὄ-
χλος βάλλει χαλ-
κὸν εἰς τὸ γαζο-
φυλάκιον· καὶ
πολλοὶ πλούσιοι
ἔβαλλον πολ-
λά· καὶ ἐλθοῦ-
σα μία χήρα
πτωχή· ἔβα-
λε λεπτὰ δύο·
ὅ ἐστι κοδράν-
της· καὶ προσ-
καλεσάμενος
τοὺς μαθητὰς
αὐτοῦ· εἶπεν
αὐτοῖς· ἀμὴν

ἀμὴν λέγω ὑμῖν·
ὅτι ἡ χήρα αὕτη
ἡ πτωχὴ πλεῖον πάν-
των βέβληκε τῶν
βαλόντων εἰς τὸ
γαζοφυλάκιον·
πάντες γὰρ
ἐκ τοῦ
περισσεύον-
τος αὐτοῖς ἔ-
βαλον εἰς τὸ
γαζοφυλάκι-
ον· αὕτη δὲ
ἐκ τῆς ὑστερή-
σεως αὐτῆς· πά-
ντα ὅσα εἶχεν
ἔβαλεν· ὅλον
τὸν βίον αὐτῆς: +
τέλος: ἐκ καὶ μαρ:
Τῷ καιρῷ ἐκεί-
νῳ· ἐκπορευ-

ομένου τοῦ
ἰυ̃ ἐκ τοῦ ἱεροῦ,
λέγει αὐτῷ εἷς
τῶν μαθητῶν
αὐτοῦ· διδάσκα-
λε· ἴδε ποτα-
ποὶ λίθοι καὶ πο-
ταπαὶ οἰκο-
δομαί· καὶ
ἀποκριθεὶς ὁ
ἰς̃ εἶπεν
αὐτῷ· βλέ-
πεις ταύτας
τὰς μεγάλας
οἰκοδομάς;
οὐ μὴ ἀφεθῇ
λίθος ἐπὶ λί-
θῳ, ὃς οὐ
μὴ καταλυ-
θῇ· καὶ κα-
θημένου αὐ-
τοῦ εἰς τὸ ὄρος
τῶν ἐλαιῶν κα-

τέναντι τοῦ ἱε-
ροῦ, ἐπηρώτων
αὐτὸν κατ' ἰδί-
αν πέτρος καὶ ἰά-
κωβος καὶ ἰω-
άννης καὶ
ἀνδρέας· εἰ-
πὲ ἡμῖν πότε
ταῦτα ἔσται; καὶ
τί τὸ σημεῖον
ὅταν μέλλῃ
πάντα ταῦτα συντε-
λεῖσθαι· ὁ δὲ
ἰς̃ ἀποκριθεὶς
αὐτοῖς ἤρξα-
το λέγειν·
βλέπετε μή τις
ὑμᾶς
πλανήσῃ·
πολλοὶ γὰρ ἐ-
λεύσονται ἐ-
πὶ τῷ ὀνόματί
μου λέγοντες
ὅτι ἐγώ εἰμι·

καὶ
πολλοὺς πλα-
νήσουσιν· ὅ-
ταν δὲ ἀκού-
σητε πολέμους
καὶ ἀκοὰς πολέ-
μων, μὴ θρο-
εῖσθε· δεῖ γὰρ γε-
νέσθαι· ἀλλ' οὔ-
πω τὸ τέλος·
ἐγερθήσεται
γὰρ ἔθνος
ἐπὶ ἔθνος καὶ
βασιλεία ἐ-
πὶ βασιλείαν·
καὶ ἔσονται σεισ-
μοὶ κατὰ τό-
πους· καὶ ἔσον-
ται λιμοὶ καὶ τα-
ραχαί· ἀρχαὶ ὠδί-
νων ταῦτα· τέλος
Εἶπεν ὁ κς̃ τὴν πα-
ραβολὴν ταύ-
την· κύριε τίς

-τής ἦν ἔν τινι πόλει τὸν θεὸν μὴ φοβούμενος καὶ ἄνθρωπον μὴ ἐντρεπόμενος + χήρα δὲ ἦν ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ· καὶ ἤρχετο πρὸς αὐτὸν λέγουσα· ἐκδίκησόν με ἀπὸ τοῦ ἀντιδίκου μου + καὶ οὐκ ἤθελεν ἐπὶ χρόνον· μετὰ δὲ ταῦτα εἶπεν ἐν ἑαυτῷ + εἰ καὶ τὸν θεὸν οὐ φοβοῦμαι οὐδὲ ἄνθρωπον ἐντρέπομαι + διά γε τὸ παρέχειν μοι κόπον τὴν χήραν

ταύτην· ἐκδικήσω αὐτὴν ἵνα μὴ εἰς τέλος ἐρχομένη ὑπωπιάζῃ με + εἶπεν δὲ ὁ κύριος· ἀκούσατε τί ὁ κριτὴς τῆς ἀδικίας λέγει + ὁ δὲ θεὸς οὐ μὴ ποιήσῃ τὴν ἐκδίκησιν τῶν ἐκλεκτῶν αὐτοῦ τῶν βοώντων πρὸς αὐτὸν ἡμέρας καὶ νυκτός καὶ μακροθυμῶν ἐπ' αὐτοῖς + λέγω ὑμῖν ὅτι ποιήσει τὴν ἐκδίκησιν αὐτῶν ἐν τάχει

[illegible]

[illegible] εἶπεν ὁ κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην + ἄνθρωποι δύο ἀνέβησαν εἰς τὸ ἱερὸν προσεύξασθαι· ὁ εἷς φαρισαῖος· καὶ ὁ ἕτερος τελώνης· ὁ φαρισαῖος σταθεὶς πρὸς ἑαυτὸν ταῦτα προσηύχετο + ὁ θεὸς εὐχαριστῶ σοι ὅτι οὐκ εἰμὶ ὥσπερ οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων ἅρπαγες ἄδικοι μοιχοὶ ἢ καὶ ὡς οὗτος ὁ τ(ελώνης)

νηστεύω δὶς τοῦ σαββάτου ἀποδεκατῶ πάντα ὅσα κτῶμαι· ὁ τελώνης

ὁ τελώνης μακρόθεν ἑστὼς οὐκ ἤθελεν οὐδὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπᾶραι ἀλλ' ἔτυπτεν εἰς τὸ στῆθος αὐτοῦ λέγων· ὁ θεὸς ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ + λέγω ὑμῖν + κατέβη οὗτος δεδικαιωμένος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἢ γὰρ ἐκεῖνος + ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται ὁ δὲ ταπεινῶν ἑαυτὸν ὑψωθήσεται + [illegible]

ἐκ τοῦ κατὰ μάρκον

Εἶπεν ὁ Κ(ύριο)ς τοῖς ἑ
αυτοῦ μαθηταῖς +
βλέπετε ὑμεῖς
ἑαυτούς + πα
ραδώσουσι γὰρ
ὑμᾶς εἰς συνέδρια
καὶ εἰς συναγω
γὰς δαρήσεσθε
καὶ ἐπὶ ἡγεμόνων
δὲ καὶ βασιλέων
σταθήσεσθε ἕνε
κεν ἐμοῦ εἰς μαρ
τύριον αὐτοῖς +
καὶ εἰς πάντα τὰ
ἔθνη δεῖ πρῶτον
κηρυχθῆναι τὸ
εὐαγγέλιον + ὅ
ταν δὲ ἀγάγωσιν
ὑμᾶς παραδιδόν
τες μὴ προμε
ριμνᾶτε τί λαλή
σητε, μηδὲ με
λετᾶτε· ἀλλ' ὃ ἐ
ὰν δοθῇ ὑμῖν
ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ
τοῦτο λαλεῖτε +
οὐ γάρ ἐστε ὑμεῖς
οἱ λαλοῦντες ἀλλὰ
τὸ πνεῦμα τὸ ἅ
γιον + παραδώσει
δὲ ἀδελφὸς
ἀδελφὸν εἰς θά
νατον καὶ πα
τὴρ τέκνον καὶ
ἐπαναστήσον
ται τέκνα ἐπὶ γο
νεῖς καὶ θανα
τώσουσιν αὐτούς
καὶ ἔσεσθε μισού
μενοι ὑπὸ πάν
των διὰ τὸ ὄνομά
μου + ὁ δὲ ὑπο
μείνας εἰς τέ
λος οὗτος σωθή
σεται + τῷ κ
[illegible] καιρῷ

Εἶπεν ὁ Κ(ύριο)ς τοῖς
ἑαυτοῦ μαθηταῖς +
ὅταν ἴδητε τὸ
βδέλυγμα τῆς
ἐρημώσεως
τὸ ῥηθὲν ὑπὸ Δα
νιὴλ τοῦ προφή
του ἑστὼς ὅπου
οὐ δεῖ· ὁ ἀναγινώσ
κων νοείτω +
τότε οἱ ἐν τῇ Ἰου
δαίᾳ φευγέτω
σαν εἰς τὰ ὄρη +
ὁ δὲ ἐπὶ τοῦ δώ
ματος μὴ κατα
βάτω εἰς τὴν
οἰκίαν· μηδὲ
εἰσελθέτω ἆραι
τι ἐκ τῆς οἰκίας
αὐτοῦ + καὶ ὁ εἰς
τὸν ἀγρὸν ὢν μὴ
ἐπιστρεψά
τω εἰς τὰ ὀπί
σω + ἆραι τὸ ἱ
μάτιον αὐτοῦ +
οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν
γαστρὶ ἐχούσαις
καὶ ταῖς θηλα
ζούσαις ἐν ἐκεί
ναις ταῖς ἡμέ
ραις + προσεύ
χεσθε δὲ ἵνα μὴ
γένηται ἡ φυγὴ
ὑμῶν χειμῶ
νος· ἔσονται γὰρ
αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι +
θλῖψις οἵα οὐ γέ
γονε τοιαύτη ἀ
π' ἀρχῆς κτίσε
ως ἣν ἔκτισεν
ὁ Θ(εὸ)ς ἕως τοῦ
νῦν καὶ οὐ μὴ
γένηται + καὶ
εἰ μὴ Κ(ύριο)ς ἐκολό
βωσε τὰς ἡμέρας
οὐκ ἂν ἐσώθη π

πᾶσα σάρξ· + ἀλλὰ
διὰ τοὺς ἐκλεκ-
τοὺς οὓς ἐξελέξα-
το, ἐκολόβωσε
τὰς ἡμέρας +
Καὶ τότε ἐάν τις
ὑμῖν εἴπῃ· ἰδοὺ
ὧδε ὁ Χ(ριστὸ)ς, ἢ ἰδοὺ
ἐκεῖ· μὴ πιστεύσε-
τε· ἐγερθήσον-
ται γὰρ ψευδόχ-
ριστοι καὶ ψευδο-
προφῆται· καὶ
δώσουσι σημεῖ-
α καὶ τέρατα,
πρὸς τὸ ἀποπλα-
νᾶν, εἰ δυνατόν, καὶ
τοὺς ἐκλεκτούς +
ὑμεῖς δὲ βλέπετε·
ἰδοὺ προείρηκα ὑ-
μῖν ἅπαντα :-
Εἶπεν ὁ Κ(ύριο)ς τοῖς ἑαυ-
τοῦ μαθηταῖς· Ἐ-

τῇ δ' τῆς ιζ' ἑβδ. :-
Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρ(κον)

ν ἐκείναις ταῖς ἡ-
μέραις, μετὰ τὴν
θλῖψιν ἐκείνην,
ὁ ἥλιος σκοτισθή-
σεται, καὶ ἡ σελή-
νη οὐ δώσει τὸ φέγ-
γος αὐτῆς + καὶ
οἱ ἀστέρες ἔσον-
ται ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
πίπτοντες +
καὶ αἱ δυνάμεις αἱ
ἐν τοῖς οὐρανοῖς
σαλευθήσονται +
Καὶ τότε ὄψονται
τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώ-
που ἐρχόμενον ἐν
νεφέλαις μετὰ δυ-
νάμεως καὶ δό-
ξης πολλῆς +
Καὶ τότε ἀπο-
στελεῖ τοὺς ἀγ-
γέλους αὐτοῦ
καὶ ἐπισυνά-

ξει τοὺς ἐκλεκτοὺς
αὐτοῦ ἐκ τῶν τεσ-
σάρων ἀνέμων·
ἀπ' ἄκρου γῆς
ἕως ἄκρου οὐ-
ρανοῦ + Ἀπὸ
δὲ τῆς συκῆς
μάθετε τὴν πα-
ραβολήν· ὅταν
αὐτῆς ἤδη ὁ κλάδος
ἁπαλὸς γένη-
ται, καὶ ἐκφύ-
ῃ τὰ φύλλα, γι-
νώσκετε ὅτι ἐγ-
γὺς τὸ θέρος ἐ-
στίν· οὕτως καὶ
ὑμεῖς ὅταν
ἴδητε ταῦτα γι-
νόμενα, γινώσ-
κετε ὅτι ἐγγύς ἐ-
στιν ἐπὶ θύραις +
ἀμὴν λέγω ὑμῖν +
ὅτι οὐ μὴ παρέλ-

τῇ ε' τῆς ιζ' ἑβδ. :+

θῃ ἡ γενεὰ αὕτη μέ-
χρις οὗ πάντα ταῦτα γέ-
νηται + ὁ οὐρανὸς
καὶ ἡ γῆ παρελεύ-
σονται· οἱ δὲ λό-
γοι μου οὐ μὴ πα-
ρέλθωσιν +
Εἶπεν ὁ Κ(ύριο)ς τοῖς ἑ-
αυτοῦ μαθηταῖς +
ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ
παρελεύσονται·
οἱ δὲ λόγοι μου οὐ
μὴ παρέλθω-
σιν + Περὶ δὲ τῆς
ἡμέρας ἐκείνης
ἢ τῆς ὥρας οὐ-
δεὶς οἶδεν, οὐδὲ
οἱ ἄγγελοι οἱ ἐν οὐ-
ρανῷ, οὐδὲ ὁ υἱ-
ός, εἰ μὴ ὁ πατήρ +
βλέπετε ἀγρυπνεῖ-
τε καὶ προσεύ-
χεσθε· οὐκ οἴδατε

British Museum

[illegible]
ὡς ἄνθρωπος ἀπόδημος ἀ
φεὶς τὴν οἰκίαν
αὐτοῦ καὶ δοὺς
τοῖς δούλοις αὐ
τοῦ τὴν ἐξουσί
αν· καὶ ἑκάστῳ
τὸ ἔργον αὐτοῦ· καὶ
τῷ θυρωρῷ
ἐνετείλατο ἵνα
γρηγορῇ. γρη
γορεῖτε οὖν· οὐ
κ οἴδατε γὰρ
πότε ὁ κ(ύριο)ς τῆς
οἰκίας ἔρχεται·
ὀψὲ ἢ μεσονυ
κτίου ἢ ἀλεκτο
ροφωνίας ἢ πρωΐ·
μὴ ἐλθὼν ἐξαίφνης
εὕρῃ ὑμᾶς καθεύδον
τας. ἃ δὲ ὑμῖν
λέγω πᾶσι λέγω·

[illegible] +
ρίστου· ἦν δὲ τὸ
πάσχα καὶ τὰ
ἄζυμα μετὰ δύο ἡ
μέρας· καὶ
ἐζήτουν οἱ ἀρχι
ερεῖς καὶ οἱ γραμ
ματεῖς πῶς αὐ
τὸν ἐν δόλῳ
κρατήσαντες
ἀποκτείνωσιν· +
ἔλεγον δὲ μὴ
ἐν τῇ ἑορτῇ· μή
ποτε θόρυβος
ἔσται τοῦ λαοῦ·
[illegible]
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ
ὄντος τοῦ Ἰ(ησο)ῦ ἐν
βηθανίᾳ ἐν τῇ
οἰκίᾳ σίμωνος
τοῦ λεπροῦ κα
τακειμένου αὐ
τοῦ ἦλθε γυνὴ

ἔχουσα ἀλάβα
στρον μύρου νάρ
δου πιστικῆς πο
λυτελοῦς· καὶ
συντρίψασα τὸ
ἀλάβαστρον κα
τέχεεν αὐτοῦ τῆς
κεφαλῆς. ἦσαν
δέ τινες ἀγανα
κτοῦντες πρὸς
ἑαυτοὺς καὶ λέ
γοντες· εἰς τί ἡ ἀπώ
λεια αὕτη
τοῦ μύρου γέγο
νεν· ἠδύνατο
γὰρ τοῦτο πρα
θῆναι ἐπάνω
τριακοσίων δη
ναρίων καὶ δο
θῆναι τοῖς πτω
χοῖς· καὶ ἐνεβρι
μῶντο αὐτῇ. ὁ δὲ Ἰ(ησοῦ)ς

εἶπεν· ἄφετε αὐ
τήν· τί αὐτῇ κό
πους παρέχετε +
καλὸν ἔργον ἠρ
γάσατο ἐν ἐμοί +
πάντοτε γὰρ τοὺς
πτωχοὺς ἔχετε
μεθ᾽ ἑαυτῶν +
καὶ ὅταν θέλητε
δύνασθε αὐτοὺς
εὖ ποιῆσαι + ἐμὲ
δὲ οὐ πάντοτε ἔ
χετε + ὃ ἔσχεν
αὕτη ἐποίησε +
προέλαβε μυ
ρίσαι μου τὸ σῶ
μα εἰς τὸν ἐντα
φιασμόν + ἀ
μὴν λέγω ὑμῖν +
ὅπου ἐὰν κηρυχ
θῇ τὸ εὐαγγέλιον
τοῦτο εἰς ὅλον
τὸν κόσμον καὶ

ὃ ἐποίησεν αὐ
τῆ λαληθήσεται
εἰς μνημόσυνον
αὐτῆς + τῷ καιρῷ ἐκ
Εἶπεν ὁ κς τοῖς
ἑαυτοῦ μαθηταῖς +
προσέχετε ἀ
πὸ τῶν γραμμα
τέων τῶν θε
λόντων περι
πατεῖν ἐν στολαῖς +
καὶ φιλούντων
ἀσπασμοὺς ἐν
ταῖς ἀγοραῖς
καὶ πρωτοκαθε
δρίας ἐν ταῖς συ
ναγωγαῖς καὶ
πρωτοκλισίας
ἐν τοῖς δείπνοις +
οἳ κατεσθίουσι
τὰς οἰκίας τῶν χη
ρῶν + καὶ προ
φάσει μακρὰ

προσεύχονται +
οὗτοι λή
ψονται περισσό
τερον κρίμα +
ἀναβλέψας δὲ
εἶδε τοὺς βάλλον
τας τὰ δῶρα αὐ
τῶν εἰς τὸ γαζοφυ
λάκιον
πλουσίους + εἶδε
δέ τινα καὶ χή
ραν πενιχρὰν
βάλλουσαν ἐκεῖ
δύο λεπτὰ καὶ εἶ
πεν + ἀληθῶς
λέγω ὑμῖν ὅτι ἡ
χήρα ἡ πτωχὴ αὕτη
πλεῖον πάντων
ἔβαλεν + πάντες γὰρ
οὗτοι ἐκ τοῦ περισ
σεύοντος αὐτοῖς
ἔβαλον εἰς τὰ

δῶρα τοῦ θῦ +
αὕτη δὲ ἐκ τοῦ
ὑστερήματος αὐ
τῆς ἅπαντα
τὸν βίον ὃν εἶ
χεν ἔβαλε +
ταῦτα λέγων
ἐφώνει· ὁ ἔχων
ὦτα ἀκούειν
ἀκουέτω +
Εἶπεν ὁ κς τὴν
παραβολὴν
ταύτην + ἄν
θρωπός τις
εἶχεν δύο υἱ
ούς + καὶ εἶπεν
ὁ νεώτερος αὐ
τῶν τῷ πρὶ +
πρ, δός μοι τὸ
ἐπιβάλλον μέ
ρος τῆς οὐσίας +
καὶ διεῖλεν αὐ
τοῖς τὸν βίον +

καὶ μετ' οὐ πολλὰς
ἡμέρας συναγα
γὼν ἅπαντα ὁ νε
ώτερος υἱὸς ἀ
πεδήμησεν εἰς
χώραν μακράν·
καὶ ἐκεῖ διεσκόρ
πισε τὴν οὐσίαν
αὐτοῦ ζῶν ἀσώ
τως + δαπα
νήσαντος δὲ αὐ
τοῦ πάντα ἐγέ
νετο λιμὸς ἰσχυ
ρὸς κατὰ τὴν
χώραν ἐκείνην +
καὶ αὐτὸς ἤρξα
το ὑστερεῖσθαι +
καὶ πορευθεὶς ἐ
κολλήθη ἑνὶ τῶν
πολιτῶν τῆς χώ
ρας ἐκείνης + καὶ
ἔπεμψεν αὐτὸν
εἰς τοὺς ἀγροὺς

αὐτοῦ βόσκειν χοίρους· καὶ ἐπεθύμει γεμίσαι τὴν κοιλίαν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν κερατίων ὧν ἤσθιον οἱ χοῖροι· καὶ οὐδεὶς ἐδίδου αὐτῷ. εἰς ἑαυτὸν δὲ ἐλθὼν ἔφη· πόσοι μίσθιοι τοῦ πατρός μου περισσεύουσιν ἄρτων, ἐγὼ δὲ λιμῷ ἀπόλλυμαι· ἀναστὰς πορεύσομαι πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ ἐρῶ αὐτῷ· πάτερ, ἥμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου· καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κλη-

θῆναι υἱός σου· ποίησόν με ὡς ἕνα τῶν μισθίων σου· καὶ ἀναστὰς ἦλθε πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ· ἔτι δὲ αὐτοῦ μακρὰν ἀπέχοντος εἶδεν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἐσπλαγχνίσθη· καὶ δραμὼν ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ κατεφίλησεν αὐτόν· εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ υἱός· πάτερ, ἥμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου· καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱός σου· εἶπε

δὲ ὁ πατὴρ πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ· ἐξενέγκατε τὴν στολὴν τὴν πρώτην καὶ ἐνδύσατε αὐτόν· καὶ δότε δακτύλιον εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ· καὶ ὑποδήματα εἰς τοὺς πόδας· καὶ ἐνέγκαντες τὸν μόσχον τὸν σιτευτὸν θύσατε· καὶ φαγόντες εὐφρανθῶμεν· ὅτι οὗτος ὁ υἱός μου νεκρὸς ἦν καὶ ἀνέζησε· καὶ ἀπολωλὼς ἦν καὶ εὑρέθη· καὶ ἤρξαντο εὐφραίνεσθαι·

ἦν δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ πρεσβύτερος ἐν ἀγρῷ· καὶ ὡς ἐρχόμενος ἤγγισε τῇ οἰκίᾳ, ἤκουσε συμφωνίας καὶ χορῶν· καὶ προσκαλεσάμενος ἕνα τῶν παίδων ἐπυνθάνετο τί εἴη ταῦτα· ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἥκει· καὶ ἔθυσεν ὁ πατήρ σου τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν, ὅτι ὑγιαίνοντα αὐτὸν ἀπέλαβεν· ὠργίσθη δὲ καὶ οὐκ ἤθελεν εἰσελθεῖν· ὁ οὖν πατὴρ αὐτοῦ ἐξελθὼν

τῇ ε΄ τῆς ἀπο… ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκ(ον) :+

καὶ οἱ ἀκολουθοῦν
τες ἔκραζον λέ
γοντες· ὡσαννά·
εὐλογημένος ὁ ἐρ
χόμενος ἐν ὀνόμα
τι κυ(ρίου)· εὐλογημέ
νη ἡ ἐρχομένη βα
σιλεία ἐν ὀνόματι
κυ(ρίου) τοῦ πατρὸς ἡ
μῶν Δα(υΐ)δ· ὡσαννὰ
ἐν τοῖς ὑψίστοις·
καὶ εἰσῆλθεν εἰς ἱε
ροσόλυμα ὁ Ἰ(ησοῦ)ς
καὶ εἰς τὸ ἱερόν· καὶ πε
ριβλεψάμενος
πάντα, ὀψίας
ἤδη οὔσης τῆς
ὥρας ἐξῆλθεν
εἰς Βηθανίαν
μετὰ τῶν δώδεκα·
καὶ μαθητῶν μετ…

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ·
Ἰούδας ὁ Ἰσκαρι
ώτης εἷς τῶν δώ
δεκα ἀπῆλθε
πρὸς τοὺς ἀρ
χιερεῖς ἵνα παρα
δῷ αὐτὸν αὐτοῖς·
οἱ δὲ ἀκούσαν
τες ἐχάρησαν·
καὶ ἐπηγγείλαν
το αὐτῷ ἀργύ
ριον δοῦναι·
καὶ ἐζήτει πῶς
εὐκαίρως αὐτὸν
παραδῷ·
τῇ πρώτῃ ἡμέ
ρᾳ τῶν ἀζύμων,
ὅτε τὸ πάσχα ἔ
θυον, λέγου
σιν αὐτῷ οἱ μα
θηταὶ αὐτοῦ·
ποῦ θέλεις ἀπελ
θόντες ἑτοιμά

σωμεν ἵνα φά
γῃς τὸ πάσχα·
καὶ ἀποστέλλει
δύο τῶν μα
θητῶν αὐτοῦ
καὶ λέγει αὐτοῖς·
ὑπάγετε εἰς τὴν
πόλιν· καὶ ἀ
παντήσει ὑμῖν
ἄνθρωπος κεράμιον
ὕδατος βαστά
ζων· ἀκολουθήσατε
αὐτῷ· καὶ ὅπου
ἐὰν εἰσέλθῃ,
εἴπατε τῷ οἰκο
δεσπότῃ, ὅτι ὁ
διδάσκαλος
λέγει· ποῦ ἐστι τὸ
κατάλυμα ὅπου
τὸ πάσχα μετὰ
τῶν μαθητῶν μου
φάγω; καὶ

αὐτὸς ὑμῖν δείξει
ἀνώγεον μέγα
ἐστρωμένον ἕτοιμον·
ἐκεῖ ἑτοιμάσατε
ἡμῖν. καὶ
ἐξῆλθον οἱ μα
θηταὶ αὐτοῦ καὶ
ἦλθον εἰς τὴν πό
λιν· καὶ εὗρον
καθὼς εἶπεν αὐ
τοῖς· καὶ ἡτοίμα
σαν τὸ πάσχα·
καὶ ὀψίας γενο
μένης ἔρχεται
μετὰ τῶν δώδεκα·
καὶ ἀνακειμένων
αὐτῶν καὶ ἐσθι
όντων εἶπεν ὁ Ἰ(ησοῦ)ς·
ἀμὴν λέγω ὑμῖν
ὅτι εἷς ἐξ ὑμῶν
παραδώσει με, ὁ ἐσ
θίων μετ᾽ ἐμοῦ +

οἱ δὲ ἤρξαντο
λυπεῖσθαι καὶ λέ-
γειν αὐτῷ εἷς κα-
θεῖς + μήτι ἐ-
γώ + καὶ ἄλλος
μήτι ἐγώ· ὁ δὲ
ἀποκριθεὶς εἶ-
πεν αὐτοῖς + εἷς
ἐκ τῶν δώδεκ-
α ὁ ἐμβαπτόμε-
νος μετ' ἐμοῦ εἰς
τὸ τρυβλίον + ὁ
μὲν υἱὸς τοῦ ἀν-
θρώπου ὑπάγει
καθὼς γέγραπται
περὶ αὐτοῦ + οὐ-
αὶ δὲ τῷ ἀνθρώπῳ ἐ-
κείνῳ δι' οὗ ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου παραδί-
δοται [illegible]
θῆναι + καλὸν
ἦν αὐτῷ εἰ οὐκ ἐ-
γεννήθη ὁ ἄνθρωπος ἐ-

κεῖνος + καὶ ἐ-
σθιόντων αὐτῶν λα-
βόντος ὁ ἰς ἄρτον
εὐλογήσας ἔκλα-
σε καὶ ἔδωκεν
αὐτοῖς καὶ εἶπε + λά-
βετε φάγετε·
τοῦτό ἐστι τὸ σῶ-
μά μου + καὶ λα-
βὼν τὸ ποτή-
ριον εὐχαριστή-
σας ἔδωκεν αὐ-
τοῖς + καὶ ἔπι-
ον ἐξ αὐτοῦ πάν-
τες + καὶ εἶπεν
αὐτοῖς + τοῦτό
ἐστι τὸ αἷμά μου
τὸ τῆς καινῆς δι-
αθήκης· τὸ πε-
ρὶ πολλῶν ἐκχυ-
νόμενον + ἀμὴν
λέγω ὑμῖν + ὅτι
οὐκέτι οὐ μὴ πίω ἐκ

τοῦ γεννήματος
τῆς ἀμπέλου
[illegible] ἕως τ-
ῆς ἡμέρας ἐκείνης ·
ὅταν αὐτὸ πίνω
καινὸν ἐν τῇ βα-
σιλείᾳ τοῦ θεοῦ +
καὶ ὑμνήσαν-
τες ἐξῆλθον εἰς
τὸ ὄρος τῶν ἐ-
λαιῶν + καὶ λέ-
γει αὐτοῖς ὁ ἰς +
ὅτι πάντες σκαν-
δαλισθήσεσθε
ἐν ἐμοὶ ἐν τῇ νυ-
κτὶ ταύτῃ + ὅ-
τι γέγραπται· πα-
τάξω τὸν ποι-
μένα καὶ διασ-
κορπισθήσεται
τὰ πρόβατα +
ἀλλὰ μετὰ τὸ ἐ-
γερθῆναί με προ-

άξω ὑμᾶς εἰς τὴν
Γαλιλαίαν + ὁ
δὲ Πέτρος ἔφη
αὐτῷ + καὶ εἰ
πάντες σκανδα-
λισθήσονται
ἀλλ' οὐκ ἐγώ +
καὶ λέγει αὐτῷ ὁ
ἰς + ἀμὴν λέγω
σοι + ὅτι σὺ σή-
μερον ἐν τῇ νυ-
κτὶ ταύτῃ + πρὶν
ἢ δὶς ἀλέκτορα
φωνῆσαι τρίς
ἀπαρνήσῃ με +
ὁ δὲ ἐκπερισσοῦ
ἔλεγε + μᾶλλον
ἐὰν με δέῃ συν-
αποθανεῖν σοι οὐ
μή σε ἀπαρνή-
σομαι + ὡσαύ-
τως δὲ καὶ πάν-
τες ἔλεγον + καὶ

ἔρχονται εἰς χωρίον
οὗ τὸ ὄνομα Γεθ-
σημανῆ καὶ
λέγει τοῖς μαθη-
ταῖς αὐτοῦ +
καθίσατε ὧδε ἕ-
ως προσεύξωμαι +
καὶ παραλαμβάνει
μεθ' ἑαυτοῦ τὸν Πέτρον
καὶ τὸν Ἰάκωβον
καὶ τὸν Ἰωάννην
μεθ' ἑαυτοῦ καὶ
ἤρξατο ἐκθαμβεῖ-
σθαι καὶ ἀδη-
μονεῖν καὶ λέ-
γει αὐτοῖς + πε-
ρίλυπός ἐστιν ἡ
ψυχή μου ἕως θα-
νάτου + μείνατε
ὧδε καὶ γρηγορεῖ-
τε + καὶ προ-
ελθὼν μικρὸν
ἔπεσεν ἐπὶ τῆς

γῆς καὶ προσηύ-
χετο ἵνα εἰ δυνατόν
ἐστιν παρέλθῃ
ἀπ' αὐτοῦ ἡ ὥρα +
καὶ ἔλεγεν ἀββᾶ
ὁ πατήρ, πάν-
τα δυνατά σοι +
παρένεγκε ἀπ'
ἐμοῦ τὸ ποτήριον
τοῦτο + ἀλλ' οὐ
τί ἐγὼ θέλω ἀλ-
λὰ τί σύ + καὶ ἔρ-
χεται καὶ εὑρίσ-
κει αὐτοὺς κα-
θεύδοντας· καὶ
λέγει τῷ Πέτρῳ +
Σίμων καθεύ-
δεις + οὐκ ἴσ-
χυσας μίαν ὥ-
ραν γρηγορῆσαι +
γρηγορεῖτε καὶ
προσεύχεσθε
ἵνα μὴ εἰσέλθητε

εἰς πειρασμόν +
τὸ μὲν πνεῦμα πρό-
θυμον· ἡ δὲ
σὰρξ ἀσθενής +
καὶ πάλιν ἀπελ-
θὼν προσηύ-
ξατο τὸν αὐτὸν
λόγον εἰπών +
καὶ ὑποστρέψας
εὗρεν αὐτοὺς πά-
λιν καθεύδον-
τας· ἦσαν γὰρ
οἱ ὀφθαλμοὶ αὐ-
τῶν καταβαρυ-
νόμενοι· καὶ
οὐκ ᾔδεισαν τί
αὐτῷ ἀποκριθῶ-
σι + καὶ ἔρχε-
ται τὸ τρίτον
καὶ λέγει αὐτοῖς +
καθεύδετε τὸ λοι-
πὸν καὶ ἀναπαύε-
σθε + ἀπέχει·

ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον +

ἦλθεν ἡ ὥρα· ἰδοὺ
παραδίδοται ὁ
υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
εἰς τὰς χεῖρας
τῶν ἁμαρτω-
λῶν· ἐγείρεσθε
ἄγωμεν· ἰδοὺ ὁ
παραδιδούς με
ἤγγικεν + τέλος
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἔτι
λαλοῦντος τοῦ
Ἰησοῦ πρὸς τοὺς μα-
θητὰς αὐτοῦ,
παραγίνεται Ἰού-
δας ὁ Ἰσκαριώτης
εἷς τῶν δώδε-
κα· καὶ μετ' αὐτοῦ
ὄχλος πολὺς
μετὰ μαχαιρῶν
καὶ ξύλων πα-
ρὰ τῶν ἀρχιε-
ρέων καὶ γραμ-
ματέων καὶ

ὤν
προσ[illegible] +
δεδώκει δὲ ὁ πα-
ραδιδοὺς αὐτὸν
σύσσημον αὐτοῖς
λέγων· ὃν ἂν
φιλήσω αὐτός
ἐστι· κρατήσατε
αὐτὸν καὶ ἀπά-
γετε ἀσφαλῶς +
καὶ ἐλθὼν εὐθέ-
ως προσελθὼν
αὐτῷ λέγει· ῥαβ-
βί ῥαββί· καὶ κα-
τεφίλησεν αὐτόν +
οἱ δὲ ἐπέβαλον
ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖ-
ρας αὐτῶν· καὶ
ἐκράτησαν αὐτόν +
εἷς δέ τις τῶν πα-
ρεστηκότων σπασάμε-
νος τὴν μάχαιραν
ἔπαισε τὸν δοῦλον
τοῦ ἀρχιερέως καὶ

ἀφεῖλεν αὐτοῦ τὸ ὠ-
τίον + καὶ ἀποκ-
ριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν
αὐτοῖς + ὡς ἐπὶ
λῃστὴν ἐξήλθε-
τε μετὰ μαχαι-
ρῶν καὶ ξύλων
συλλαβεῖν με·
καθ' ἡμέραν ἤμην
πρὸς ὑμᾶς ἐν
τῷ ἱερῷ διδάσ-
κων· καὶ οὐκ ἐ-
κρατήσατέ με +
ἀλλ' ἵνα
πληρωθῶσιν
αἱ γραφαί + καὶ
ἀφέντες αὐτὸν
πάντες ἔφυγον +
καὶ εἷς τις νεα-
νίσκος ἠκολού-
θει αὐτῷ πε-
ριβεβλημένος
σινδόνα ἐπὶ

γυμνοῦ· καὶ κρα-
τοῦσιν αὐτὸν οἱ νε-
ανίσκοι + ὁ δὲ
καταλιπὼν τὴν
σινδόνα γυμνὸς
ἔφυγεν ἀπ' αὐτῶν
+ καὶ ἀπή-
γαγον τὸν Ἰησοῦν πρὸς
τὸν ἀρχιερέα +
καὶ συνέρχονται
αὐτῷ πάντες
οἱ ἀρχιερεῖς
καὶ οἱ γραμματεῖς
καὶ οἱ πρεσβύτεροι +
καὶ ὁ Πέτρος ἀπὸ μακρό-
θεν ἠκολούθει αὐτῷ
ἕως ἔσω εἰς
τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχι-
ερέως· καὶ ἦν
συγκαθήμενος μετὰ
τῶν ὑπη-

ρετῶν καὶ θερμαι-
νόμενος πρὸς τὸ
φῶς + οἱ δὲ ἀρχιε-
ρεῖς καὶ ὅλον τὸ
συνέδριον ἐζή-
τουν κατὰ τοῦ
Ἰησοῦ μαρτυρίαν
εἰς τὸ θανατῶ-
σαι αὐτόν· καὶ
οὐχ εὕρισκον +
πολλοὶ γὰρ ἐψευ-
δομαρτύρουν
κατ' αὐτοῦ· καὶ
ἴσαι αἱ μαρτυ-
ρίαι οὐκ ἦσαν +
καί τινες ἀνα-
στάντες ἐψευδο-
μαρτύρουν
κατ' αὐτοῦ λέγον-
τες + ὅτι ἡμεῖς ἠκού-
σαμεν αὐτοῦ λέ-
γοντος ὅτι ἐ-
γὼ καταλύσω

ημασιν τοῦτ
καὶ ἀχειροποίη
τον οἰκοδομή-
σω + καὶ οὐδ' οὕ-
τως ἴση ἦν ἡ μαρ-
τυρία αὐτῶν +
καὶ ἀναστὰς ὁ ἀρ-
χιερεὺς εἰς μέσον ἐ-
πηρώτησε τὸν
ἰν λέγων + οὐκ
ἀποκρίνῃ οὐ-
δέν· τί οὗτοί σου
καταμαρτυροῦ-
σιν; ὁ δὲ ἐσιώπα +
καὶ οὐδὲν ἀπε-
κρίνατο + πά-
λιν ὁ ἀρχιερεὺς
ἐπηρώτα αὐτὸν
καὶ λέγει αὐτῷ +
σὺ εἶ ὁ χς ὁ υἱὸς
τοῦ εὐλογητοῦ;
ὁ δὲ ἰς εἶπεν +
ἐγώ εἰμι· καὶ ὄ-

ιο
ψεσθε τὸν υἱὸν τοῦ α
νου ἐκ δεξιῶν κα-
θήμενον τῆς δυ-
νάμεως· καὶ
ἐρχόμενον με-
τὰ τῶν νεφελῶν
τοῦ οὐνοῦ + ὁ
δὲ ἀρχιερεὺς δι-
αρρήξας τοὺς χι-
τῶνας αὐ-
τοῦ λέγει + τί
ἔτι χρείαν ἔχο-
μεν μαρτύρων;
ἠκούσατε τῆς
βλασφημίας·
τί ὑμῖν φαίνε-
ται; οἱ δὲ πάν-
τες κατέκριναν
αὐτὸν εἶναι ἔνοχον
θανάτου +
ἤρξαντό τινες
ἐμπτύειν αὐτῷ·
καὶ περικαλύπτ-

τὸ πρόσωπον
αὐτοῦ καὶ κολα-
φίζειν αὐτόν·
καὶ λέγειν αὐτῷ
προφήτευσον
ἡμῖν χε τίς ἐστιν ὁ π-
αίσας σε + καὶ οἱ ὑ-
πηρέται ῥαπίς-
μασιν αὐτὸν ἔβαλ-
λον + καὶ ὄντος
τοῦ πέτρου ἐν τῇ
αὐλῇ κάτω· ἔρ-
χεται μία τῶν
παιδισκῶν τοῦ
ἀρχιερέως· καὶ
ἰδοῦσα αὐτὸν πρὸ
ζόμενον θερμαινόμε-
νον· ἐμβλέψα-
σαν αὐτῷ λέ-
γει + καὶ σὺ μετὰ
τοῦ ναζαρη-
νοῦ ἰυ ἦσθα + ὁ
δὲ ἠρνήσατο λέ-

γων + οὐκ οἶδα
οὐδὲ ἐπίσταμαι
τί σὺ λέγεις + καὶ
ἐξῆλθεν ἔξω εἰς τὸ
προαύλιον
καὶ εὐθέως ἀλέ-
κτωρ ἐφώνη-
σε· καὶ ἡ παιδί-
σκη ἰδοῦσα αὐτὸν
πάλιν ἤρξατο
λέγειν τοῖς πα-
ρεστηκόσιν + ὅτι
οὗτος ἐξ αὐτῶν
ἐστιν + ὁ δὲ πάλιν
ἠρνήσατο· μετὰ
μικρὸν πάλιν
οἱ παρεστῶτες ἔ-
λεγον τῷ πέτρῳ +
ἀληθῶς ἐξ αὐτῶν
εἶ· καὶ γὰρ γαλιλαῖ-
ος εἶ· καὶ ἡ λαλιά
σου ὁμοιάζει +
ὁ δὲ ἤρξατο ἀναθε-

θεματίζειν καὶ ὀ-
μνύειν ὅτι οὐκ οἶ-
δα τὸν ἄνθρωπον τοῦτον
ὃν λέγετε + καὶ ἐκ
δευτέρου ἀλέκτωρ
ἐφώνησεν + καὶ
ἀνεμνήσθη ὁ Πέ-
τρος τὸ ῥῆμα
ὡς εἶπεν αὐτῷ
ὁ Ἰησοῦς ὅτι πρὶν ἀλέ-
κτορα φωνῆσαι
δίς, ἀπαρνήσῃ με
τρίς + καὶ ἐ-
πιβαλὼν ἔκλαι-
εν + καὶ εὐθέως
ἐπὶ τὸ πρωΐ συμ-
βούλιον ποιή-
σαντες οἱ ἀρχιερεῖς
μετὰ τῶν πρεσ-
βυτέρων καὶ γραμ-
ματέων καὶ ὅλον
τὸ συνέδριον δή-
σαντες τὸν Ἰησοῦν ἀ-

εκ και μαρ

πήνεγκαν καὶ πα-
ρέδωκαν τῷ Πι-
λάτῳ; +

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ
συμβούλιον
ἐποίησαν οἱ ἀρχι-
ερεῖς μετὰ τῶν
πρεσβυτέρων
καὶ γραμματέων
καὶ ὅλον τὸ συνέ-
δριον καὶ τὸν
Ἰησοῦν καὶ δήσαντες
αὐτὸν ἀπήνεγκαν
καὶ παρέδωκαν
τῷ Πιλάτῳ +
καὶ ἐπηρώτησεν
αὐτὸν ὁ Πιλᾶτος +
σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς
τῶν Ἰουδαίων;
ὁ δὲ ἀποκριθεὶς
εἶπεν αὐτῷ + σὺ
λέγεις + καὶ κα-
τηγόρουν αὐτοῦ

οἱ ἀρχιερεῖς πο-
λλά + αὐτὸς δὲ
οὐδὲν ἀπεκρί-
νατο + ὁ δὲ Πιλᾶ-
τος πάλιν ἐπη-
ρώτησεν αὐτὸν
λέγων + οὐκ ἀ-
ποκρίνῃ οὐδέν;
ἴδε πόσα σου κα-
ταμαρτυροῦ-
σιν + ὁ δὲ Ἰησοῦς οὐ-
κέτι οὐδὲν ἀπε-
κρίθη, ὥστε θαυ-
μάζειν τὸν Πιλᾶ-
τον + κατὰ δὲ ἑ-
ορτὴν ἀπέλυεν
αὐτοῖς ἕνα δέσ-
μιον ὅνπερ ᾐτοῦν-
το + ἦν δὲ ὁ λεγό-
μενος Βαραββᾶς
μετὰ τῶν συστα-
σιαστῶν δεδεμέ-
νος οἵτινες ἐν

τῇ στάσει φόνον πε-
ποιήκεισαν + καὶ
ἀναβοήσας ὁ ὄχ-
λος ἤρξατο αἰτεῖ-
σθαι καθὼς ἀεὶ
ἐποίει αὐτοῖς + ὁ
δὲ Πιλᾶτος ἀπε-
κρίθη αὐτοῖς λέ-
γων + θέλετε ἀπο-
λύσω ὑμῖν τὸν βασι-
λέα τῶν Ἰουδαί-
ων; ἐγίνωσκε γὰρ ὅτι
διὰ φθόνον πα-
ραδεδώκεισαν
αὐτὸν οἱ ἀρχιε-
ρεῖς + οἱ δὲ ἀρ-
χιερεῖς ἀνέσει-
σαν τὸν ὄχλον
ἵνα μᾶλλον τὸν
Βαραββᾶν ἀπο-
λύσῃ αὐτοῖς +
ὁ δὲ Πιλᾶτος

πάλιν ἀποκρι
θεὶς εἶπεν αὐ
τοῖς· τί οὖν θέ
λετε ποιήσω ὃν
λέγετε βασι
λέα τῶν ἰουδαί
ων + οἱ δὲ πά
λιν ἔκραξαν +
σταύρωσον αὐτόν +
ὁ δὲ πιλᾶτος ἔ
λεγεν αὐτοῖς +
τί γὰρ κακὸν ἐ
ποίησεν· οἱ
δὲ περισσῶς ἔ
κραζον σταύρω
σον αὐτόν + ὁ
δὲ πιλᾶτος βου
λόμενος τῷ ὄ
χλῳ τὸ ἱκανὸν
ποιῆσαι ἀπέλυσεν αὐτοῖς
τὸν βαραββᾶν +
[illegible]

[illegible] :+

τὸν ἰν̄ φραγελώ
σας ἵνα σταυρωθῇ : +
ἐκ τοῦ κατὰ μάρκ(ον)
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ
οἱ στρατιῶται
παραλαβόντες τὸν
ἰν̄ ἀπήγαγον
αὐτὸν ἵνα σταυρώ
σωσιν αὐτὸν ἐ
πὶ γολγοθᾶ τό
πον· ὅ ἐστι κρα
νίου τόπος +
ἦν δὲ ὥρα τρί
τη καὶ ἐσταύρω
σαν αὐτόν + γενο
μένης δὲ ὥ
ρας ἕκτης σκό
τος ἐγένετο ἐ
φ' ὅλην τὴν γῆν
ἕως ὥρας ἐνάτης
καὶ τῇ ὥρᾳ τῇ ἐ
νάτῃ ἐβόησεν

ὁ ἰς̄ φωνῇ μεγάλῃ
λέγων· ἐλωΐ ἐλωΐ
λαμὰ σαβαχθανί·
ὅ ἐστι
μεθερμηνευόμε
νον ὁ θεός μου
ὁ θεός μου
ἵνα τί με ἐγκα
τέλιπες + καί
τινες τῶν παρεστη
κότων ἀκούσαν
τες ἔλεγον ἴδε
ἠλίαν φωνεῖ + δρα
μὼν δὲ εἷς καὶ
γεμίσας σπόγ
γον ὄξους
περιθεὶς τε κα
λάμῳ ἐπότιζεν
αὐτὸν λέγων·
ἄφετε ἴδωμεν εἰ
ἔρχεται ἠλίας
καθελεῖν αὐτόν +

ὁ δὲ ἰς̄ ἀφεὶς φω
νὴν μεγάλην ἐ
ξέπνευσεν + καὶ
τὸ καταπέτασ
μα τοῦ ναοῦ ἐσχί
σθη εἰς δύο ἀπὸ ἄνω
θεν ἕως κάτω·
ἰδὼν δὲ ὁ κεν
τυρίων ὁ παρε
στηκὼς ἐξ ἐναν
τίας αὐτοῦ ὅτι
οὕτως κράξας
ἐξέπνευσεν· εἶ
πεν ἀληθῶς ὁ ἄ
νθρωπος οὗτος υἱὸς
ἦν θεοῦ· ἦσαν δὲ
καὶ γυναῖκες ἀπὸ
μακρόθεν θεωροῦ
σαι· ἐν αἷς ἦν μα
ρία ἡ μαγδαλη
νή· καὶ μαρία
ἡ τοῦ ἰακώβου
τοῦ μικροῦ· κ(αὶ)

[illegible]
σαλ[illegible] καὶ
καὶ ὁ τότε [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] καὶ ἀ[illegible]
[illegible]
[illegible]
ἐκ κα [illegible]
[illegible]
Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς· βλέπε
τε μὴ πλανηθῆ
τε· πολλοὶ γὰρ
ἐλεύσονται ἐπὶ
τῷ ὀνόματί μου
λέγοντες ὅτι ἐ
γώ εἰμι καὶ ὁ και
ρὸς ἤγγικε· μὴ
οὖν πορευθῆτε
ὀπίσω αὐτῶν· ὅ
ταν δὲ ἀκούση
τε πολέμους
καὶ ἀκαταστασί

ας μὴ πτοηθῆτε
[illegible]
[illegible]
τον ἀλλ' οὐκ εὐθέ
ως ἔσται τὸ τέλος +
καὶ ἔσονται σημεῖα
ἐν ἡλίῳ καὶ σε
λήνῃ καὶ ἄστροις
καὶ ἐπὶ τῆς γῆς
συνοχὴ ἐθνῶν ἐν ἀπ
ορίᾳ ἤχους
θαλάσσης
καὶ σάλου ἀποψυ
χόντων
ἀν(θρώπ)ων [illegible] ἀπὸ
φόβου καὶ προσ
δοκίας τῶν ἐ
περχομένων
τῇ οἰκουμένῃ +
αἱ γὰρ δυνάμεις
τῶν οὐρανῶν σα
λευθήσονται·
καὶ τότε ὄψον

ται τὸν υἱὸν τοῦ
ἀν(θρώπ)ου ἐρχόμε
νον ἐν νεφέ
λῃ μετὰ δυνάμε
ως καὶ δό
ξης πολλῆς +
ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ
παρελεύσονται·
οἱ δὲ λόγοι μου
οὐ μὴ παρέλ
θωσι + προσέ
χετε δὲ ἑαυτοῖς +
μήποτε βαρη
θῶσιν ὑμῶν
αἱ καρδίαι ἐν κρ
αιπάλῃ καὶ μέθῃ
καὶ μερίμναις
βιωτικαῖς +
καὶ αἰφνίδιος ἐ
πιστῇ ἐφ' ὑμᾶς
ἡ ἡμέρα ἐκείνη +
ὡς παγὶς γὰρ
ἐπελεύσεται ἐ

πὶ πάντας τοὺς
καθημένους ἐπὶ
πρόσωπον πάσης
τῆς γῆς + ἀγρυ
πνεῖτε οὖν ἐν πα
ντὶ καιρῷ δεό
μενοι ἵνα
καταξιωθῆτε
ἐκφυγεῖν ταῦτα
πάντα τὰ μέλλον
τα γίνεσθαι· καὶ
σταθῆναι ἔμπρο
σθεν τοῦ υἱοῦ τοῦ
ἀν(θρώπ)ου· τέλ(ος) [illegible]
Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς· ὅταν
ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ
ἀν(θρώπ)ου ἐν τῇ δόξῃ
αὐτοῦ καὶ πάν
τες οἱ ἅγιοι ἄγγε
λοι μετ' αὐτοῦ
τότε καθίσει
ἐπὶ θρόνου δόξης
αὐτοῦ· καὶ συ

μαχθήσονται
ἔμπροσθεν αὐτοῦ
πάντα τὰ ἔθνη +
καὶ ἀφοριεῖ αὐτοὺς
ἀπ' ἀλλήλων ὥσ-
περ ὁ ποιμὴν ἀ-
φορίζει τὰ πρό-
βατα ἀπὸ τῶν
ἐρίφων + καὶ στή-
σει τὰ μὲν πρό-
βατα ἐκ δεξιῶν
αὐτοῦ · τὰ δὲ ἐ-
ρίφια ἐξ εὐωνύ-
μων + τότε ἐρεῖ
ὁ βασιλεὺς τοῖς
ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ +
δεῦτε οἱ εὐλογη-
μένοι τοῦ πρς
μου κληρονομήσα-
τε τὴν ἡτοιμασ-
μένην ὑμῖν βα-
σιλείαν ἀ-
πὸ καταβολῆς

κόσμου + ἐπεί-
νασα γὰρ καὶ ἐδώ-
κατέ μοι φαγεῖν +
ἐδίψησα καὶ ἐπο-
τίσατέ με + ξέ-
νος ἤμην καὶ συ-
νηγάγετέ με +
γυμνὸς καὶ πε-
ριεβάλετέ με +
ἠσθένησα καὶ ἐ-
πεσκέψασθέ με +
ἐν φυλακῇ ἤ-
μην καὶ ἤλθετε
πρός με + τό-
τε ἀποκριθήσον-
ται αὐτῷ οἱ δί-
καιοι λέγοντες +
κε · πότε σε εἴδο-
μεν πεινῶντα
καὶ ἐθρέψαμεν
ἢ διψῶντα καὶ ἐ-
ποτίσαμεν +
πότε δέ σε εἴδομεν

ξένον καὶ συνηγά-
γομεν · ἢ γυμνὸν
καὶ περιεβάλο-
μεν + πότε δέ
σε εἴδομεν ἀσ-
θενῆ ἢ ἐν φυ-
λακῇ καὶ ἤλθο-
μεν πρός σε + καὶ
ἀποκριθεὶς ὁ
βασιλεὺς ἐρεῖ
αὐτοῖς + ἀμὴν
λέγω ὑμῖν + ἐφ'
ὅσον ἐποιήσατε
ἑνὶ τούτων τῶν
ἀδελφῶν μου
τῶν ἐλαχί-
στων · ἐμοὶ ἐποι-
ήσατε + τότε ἐ-
ρεῖ καὶ τοῖς ἐξ εὐω-
νύμων + πο-
ρεύεσθε ἀπ' ἐμοῦ
οἱ κατηραμένοι
εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰ-

ώνιον + τὸ ἡτοι-
μασμένον τῷ
διαβόλῳ καὶ τοῖς
ἀγγέλοις αὐτοῦ +
ἐπείνασα γὰρ καὶ
οὐκ ἐδώκατέ μοι
φαγεῖν + ἐδίψησα
καὶ οὐκ ἐποτίσα-
τέ με + ξένος
ἤμην καὶ οὐ
συνηγάγετέ
με + γυμνὸς
καὶ οὐ περιεβά-
λετέ με + ἀσθε-
νὴς καὶ ἐν φυλα-
κῇ · καὶ οὐκ ἐ-
πεσκέψασθέ
με + τότε ἀ-
ποκριθήσον-
ται καὶ αὐτοὶ λέ-
γοντες + κε · πό-
τε σε εἴδομεν
πεινῶντα ἢ διψῶντα

+ [illegible] :+

τ(έλος)· ἢ ξένον· ἢ γυ
μνὸν· ἢ ἀσθενῆ· ἢ
ἐν φυλακῇ· καὶ
οὐ διηκονήσα
μέν σοι +. τότε
ἀποκριθήσεται
αὐτοῖς λέγων +
ἐφ' ὅσον οὐκ ἐποι
ήσατε ἑνὶ του
των τῶν ἐλα
χίστων· οὐδὲ
ἐμοὶ ἐποιήσα
τε +. καὶ ἀπε
λεύσονται οὗ
τοι εἰς κόλασιν
αἰώνιον· οἱ δὲ
δίκαιοι εἰς ζωὴν
ἐκ κα αἰώνιον :- λου(κᾶ) :-

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ·
ὡς ἤγγισεν ὁ ἰ(ησοῦ)ς
εἰς βηθφαγὴ
καὶ βηθανίαν
πρὸς τὸ ὄρος τῶν

ἐλαιῶν, ἀπέστει
λεν δύο τῶν μα
θητῶν αὐτοῦ
εἰπών +. ὑπά
γετε εἰς τὴν κα
τέναντι κώμην·
ἐν ἧ εἰσπορευό
μενοι εὑρήσετε
πῶλον δεδε
μένον· ἐφ' ὃν οὐ
δεὶς πώποτε
ἀνθρώπων ἐκάθισε +
λύσαντες αὐτὸν
ἀγάγετε αὐτόν· καὶ
ἐάν τις ὑμᾶς
ἐρωτᾷ διὰ τί
λύετε· οὕτως
ἐρεῖτε αὐτῷ + ὅτι ὁ
κ(ύριο)ς αὐτοῦ χρείαν
ἔχει +. ἀπελθόν
τες δὲ οἱ ἀπεσταλ
μένοι εὗρον
καθὼς εἶπεν αὐ
τοῖς·

λυόντων δὲ αὐτῶν
τὸν πῶλον· εἶ
πον οἱ κύριοι αὐ
τοῦ πρὸς αὐτούς· +
τί λύετε τὸν πῶ
λον· οἱ δὲ εἶπον +
ὁ κ(ύριο)ς αὐτοῦ
χρείαν ἔχει +.
καὶ ἤγαγον αὐ
τὸν πρὸς τὸν
ἰ(ησοῦ)ν +. καὶ ἐπιρρί
ψαντες αὐτῶν
τὰ ἱμάτια ἐ
πὶ τὸν πῶλον·
ἐπεβίβασαν τὸν
ἰ(ησοῦ)ν +. πορευομέ
νου δὲ αὐτοῦ ὑ
πεστρώννυον τὰ
ἱμάτια αὐτῶν ἐν τῇ
ὁδῷ +. ἐγγίζοντος
δὲ αὐτοῦ ἤδη πρὸς
τῇ καταβάσει τοῦ
ὄρους τῶν ἐλαιῶν·

ἤρξαντο ἅπαν τὸ
πλῆθος τῶν μα
θητῶν· χαίρον
τες αἰνεῖν τὸν θ(εό)ν
φωνῇ μεγάλῃ πε
ρὶ πασῶν ὧν εἶδον
δυνάμεων
λέγοντες +. εὐ
λογημένος ὁ ἐρ
χόμενος βα
σιλεὺς ἐν ὀνόματι
κ(υρίο)υ· εἰρήνη ἐν οὐρανῷ
καὶ δόξα
ἐν ὑψίστοις +. καὶ
τινες τῶν φαρι
σαίων ἀπὸ τοῦ
ὄχλου εἶπον πρὸς
αὐτόν +. διδάσκα
λε ἐπιτίμησον
τοῖς μαθηταῖς σου +.
καὶ ἀποκριθεὶς
εἶπεν αὐτοῖς· λέγω
ὑμῖν ὅτι ἐὰν οὗτοι

σι ὡς πήσωσιν· οἱ
λίθοι κεκρά-
ξονται + ἦλθε
δὲ ἡ ἡμέρα
τῶν ἀζύμων
ἐν ᾗ ἔδει θύεσθαι
τὸ πάσχα + καὶ
ἀπέστειλε πέτρον
καὶ ἰωάννην εἰ-
πών + πορευ-
θέντες ἑτοιμά-
σατε ἡμῖν τὸ πά-
σχα ἵνα φάγω-
μεν + οἱ δὲ εἶπον
αὐτῷ + ποῦ θέ-
λεις ἑτοιμάσω-
μεν + ὁ δὲ εἶπεν
αὐτοῖς + ἰδοὺ εἰ-
σελθόντων ὑ-
μῶν εἰς τὴν πόλιν
συναντήσει ὑ-
μῖν ἄνθρωπος κεράμι-
ον ὕδατος βαστά-

ζων + ἀκολου-
θήσατε αὐτῷ εἰς
τὴν οἰκίαν οὗ
εἰσπορεύε-
ται + καὶ ἐρεῖτε
τῷ οἰκοδεσπό-
τῃ τῆς οἰκίας +
λέγει σοι ὁ διδάσ-
καλος + ποῦ ἐ-
στι τὸ κατάλυ-
μα + ὅπου τὸ
πάσχα μετὰ τῶν
μαθητῶν
μου φάγω + κἀ-
κεῖνος ὑμῖν
δείξει ἀνώγεον
μέγα ἐστρωμέ-
νον· ἐκεῖ ἑτοιμά-
σατε + ἀπελθόν-
τες δὲ εὗρον κα-
θὼς εἴρηκεν αὐ-
τοῖς· καὶ ἡτοί-
μασαν τὸ πάσχα +

καὶ ὅτε ἐγένετο
ἡ ὥρα ἀνέπεσε
καὶ οἱ δώδεκα
ἀπόστολοι
σὺν αὐτῷ + καὶ
εἶπε πρὸς αὐτούς +
ἐπιθυμίᾳ ἐπε-
θύμησα τοῦτο
τὸ πάσχα φα-
γεῖν μεθ' ὑμῶν
πρὸ τοῦ με πα-
θεῖν + λέγω γὰρ
ὑμῖν + ὅτι οὐ-
κέτι οὐ μὴ φάγω
ἐξ αὐτοῦ ἕως ὅ-
του πληρωθῇ
ἐν τῇ βασιλείᾳ
τοῦ θεοῦ + καὶ
δεξάμενος πο-
τήριον εὐ-
χαριστήσας εἶ-
πε + λάβετε τοῦ-
το καὶ διαμερίσα-

τε ἑαυτοῖς + λέγω γὰρ
ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ
πίω ἀπὸ τοῦ γεννή-
ματος τῆς ἀμπέλου
ἕως ὅτου ἡ βα-
σιλεία τοῦ θεοῦ ἔλ-
θῃ + καὶ λαβὼν
ἄρτον εὐχαριστή-
σας ἔκλασε καὶ
ἔδωκεν αὐτοῖς
λέγων + τοῦτό
ἐστι τὸ σῶμά μου
τὸ ὑπὲρ ὑμῶν
διδόμενον + τοῦ-
το ποιεῖτε εἰς τὴν
ἐμὴν ἀνάμνη-
σιν + ὡσαύ-
τως καὶ τὸ πο-
τήριον μετὰ τὸ
δειπνῆσαι
λέγων + τοῦτο
τὸ ποτήριον ἡ και-

νὴ διαθήκη ἐν τῷ
αἵματί μου τὸ
ὑπὲρ ὑμῶν ἐκχυ-
νόμενον· πλὴν
ἰδοὺ ἡ χεὶρ τοῦ
παραδιδόντος
με μετ' ἐμοῦ
ἐπὶ τῆς τρα-
πέζης· καὶ
ὁ μὲν υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου πορεύ-
εται κατὰ τὸ ὡ-
ρισμένον· πλὴν
οὐαὶ τῷ ἀνθρώ-
πῳ ἐκείνῳ δι'
οὗ παραδίδοται·
καὶ αὐτοὶ ἤρξαν-
το συζητεῖν
πρὸς ἑαυτοὺς τὸ
τίς ἄρα εἴη ἐξ αὐ-
τῶν ὁ μέλλων
τοῦτο πράσσειν·
ἐγένετο δὲ καὶ φι-

λονεικία ἐν αὐτοῖς·
τὸ τίς αὐτῶν δο-
κεῖ εἶναι μείζων·
ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς·
οἱ βασιλεῖς τῶν
ἐθνῶν κυριεύ-
ουσιν αὐτῶν·
καὶ οἱ ἐξουσιά-
ζοντες αὐτῶν
εὐεργέται καλοῦν-
ται· ὑμεῖς δὲ οὐχ
οὕτως· ἀλλ' ὁ
μείζων ἐν ὑμῖν
γενέσθω ὡς ὁ
νεώτερος· καὶ
ὁ ἡγούμενος ὡς
ὁ διακονῶν· τίς
γὰρ μείζων·
ὁ ἀνακείμενος
ἢ ὁ διακονῶν·
οὐχὶ ὁ ἀνακεί-
μενος· ἐγὼ δὲ ἐν
μέσῳ ὑμῶν

εἰμὶ ὡς ὁ διακονῶν·
ὑμεῖς δέ ἐστε οἱ δι-
αμεμενηκό-
τες μετ' ἐμοῦ
ἐν τοῖς πειρασ-
μοῖς μου· κἀγὼ
διατίθεμαι ὑμῖν
καθὼς διέθετό
μοι ὁ πατήρ
μου βασιλείαν·
ἵνα ἐσθίητε καὶ πίνη-
τε ἐπὶ τῆς τρα-
πέζης μου ἐν τῇ
βασιλείᾳ μου· καὶ
καθίσεσθε ἐπὶ θρό-
νων κρίνοντες τὰς
δώδεκα φυλὰς
τοῦ Ἰσραήλ· εἶ-
πε δὲ ὁ κύριος· Σί-
μων Σίμων· ἰδοὺ ὁ
σατανᾶς ἐξῃ-
τήσατο ὑμᾶς
τοῦ σινιάσαι ὡς

τὸν σῖτον· ἐγὼ δὲ
ἐδεήθην περὶ σοῦ ἵ-
να μὴ ἐκλείπῃ ἡ
πίστις σου· καὶ σύ
ποτε ἐπιστρέψας
στήριξον τοὺς ἀ-
δελφούς σου· ὁ δὲ
εἶπεν αὐτῷ· κύριε
μετὰ σοῦ ἕτοιμός
εἰμι καὶ εἰς φυλα-
κὴν καὶ εἰς θάνατον
πορεύεσθαι· ὁ δὲ
εἶπε· λέγω σοι Πέτρε
οὐ μὴ φωνήσει σή-
μερον ἀλέκτωρ
πρὶν ἢ τρὶς ἀπαρ-
νήσῃ μὴ εἰδέναι
με· καὶ εἶπεν
αὐτοῖς· ὅτε ἀπέ-
στειλα ὑμᾶς
ἄτερ βαλλαντίου
καὶ πήρας καὶ

ὑποδημάτων μή τι
νος ὑστερήσατε;
οἱ δὲ εἶπον + οὐ
θενός + εἶπεν
οὖν αὐτοῖς + ἀλλὰ
νῦν ὁ ἔχων βα
λάντιον ἀράτω
ὁμοίως καὶ
πήραν + καὶ ὁ μὴ
ἔχων πωλησάτω
τὸ ἱμάτιον
αὐτοῦ καὶ ἀγορα
σάτω μάχαι
ραν + λέγω γὰρ
ὑμῖν ὅτι ἔτι τοῦ
το τὸ γεγραμμέ
νον δεῖ τελεσθῆ
ναι ἐν ἐμοί • τὸ
καὶ μετὰ ἀνόμων
ἐλογίσθη + καὶ
γὰρ τὰ περὶ ἐμοῦ
τέλος ἔχει + οἱ δὲ
εἶπον • κε • ἰδοὺ

μάχαιραι ὧδε
δύο + ὁ δὲ εἶπεν
αὐτοῖς + ἱκανόν
ἐστι • καὶ ἐξελθὼν
ἐπορεύθη κατὰ τὸ
ἔθος εἰς τὸ ὄρος
τῶν ἐλαιῶν •
ἠκολούθησαν
δὲ αὐτῷ καὶ οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ +
τῷ καιρῷ ἐκεί
νῳ ἐξελθὼν ὁ ἰς
ἐπορεύθη κατὰ
τὸ ἔθος εἰς τὸ
ὄρος τῶν ἐλαι
ῶν • ἠκολούθη
σαν δὲ αὐτῷ καὶ
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ +
γενόμενος δὲ ἐ
πὶ τοῦ τόπου εἶ
πεν αὐτοῖς • προ

σεύχεσθε μὴ εἰ
σελθεῖν εἰς πει
ρασμόν + καὶ
αὐτὸς ἀπεσπά
σθη ἀπ' αὐτῶν ὡ
σεὶ λίθου βολὴν •
καὶ θεὶς τὰ γόνα
τα προσηύχε
το λέγων +
πάτερ • εἰ βούλει
παρενεγκεῖν
τὸ ποτήριον
τοῦτο • πλὴν
μὴ τὸ θέλημα
μου • ἀλλὰ τὸ
θέλημα σου γε
νέσθω τὸ σόν +
ὤφθη δὲ αὐτῷ
ἄγγελος ἀπ' οὐ
ρανοῦ ἐνισχύ
ων αὐτόν • καὶ
γενόμενος ἐ
ν ἀγωνίᾳ ἐκτε

νέστερον προσηύχε
το + ἐγένετο δὲ ὁ ἱ
δρὼς αὐτοῦ ὡσεὶ
θρόμβοι αἵμα
τος καταβαίνον
τος ἐπὶ τὴν γῆν +
καὶ ἀναστὰς ἀπὸ
τῆς προσευχῆς •
ἐλθὼν πρὸς τοὺς
μαθητὰς • εὗρεν
αὐτοὺς κοιμω
μένους ἀπὸ τῆς
λύπης • καὶ εἶπεν
αὐτοῖς • τί καθ
εύδετε + ἀνα
στάντες προσεύ
χεσθε • ἵνα μὴ εἰ
σέλθητε εἰς πει
ρασμόν + ἔτι αὐτοῦ
λαλοῦντος • ἰδοὺ
ὄχλος • καὶ ὁ λε
γόμενος ἰούδας
εἷς τῶν ιβ΄ • καὶ

προηρχετο αὐτῶν·
καὶ ἤγγισε τῷ ἰῦ
φιλῆσαι αὐτόν +
τοῦτο γὰρ σημεῖ
ον ἐδεδώκει αὐτοῖς·
ὃν ἂν φιλήσω
αὐτός ἐστιν + ὁ
δὲ ἰς εἶπεν αὐτῷ +
ἰούδα φιλήματι
τὸν υἱὸν τοῦ ἀνου
παραδίδως;
ἰδόντες δὲ οἱ πε
ρὶ αὐτὸν τὸ ἐσό
μενον, εἶπον αὐ
τῷ κε εἰ πα
τάξομεν ἐν μα
χαίρᾳ; καὶ ἐπά
ταξεν εἷς τις ἐ
ξ αὐτῶν τὸν δοῦ
λον τοῦ ἀρχιε
ρέως καὶ ἀφεῖ
λεν αὐτοῦ τὸ οὖς
τὸ δεξιόν +

ἀποκριθεὶς δὲ
ὁ ἰς εἶπεν· ἐᾶτε
ἕως τούτου +
καὶ ἁψάμενος
τοῦ ὠτίου αὐτοῦ,
ἰάσατο αὐτόν +
εἶπε δὲ ὁ ἰς πρὸς
τοὺς παραγινο
μένους ἐπ' αὐτὸν
ἀρχιερεῖς καὶ
στρατηγοὺς τοῦ
ἱεροῦ καὶ πρεσ
βυτέρους + ὡς
ἐπὶ λῃστὴν ἐξελη
λύθατε μετὰ μα
χαιρῶν καὶ ξύ
λων; καθ' ἡμέ
ραν ὄντος μου
μεθ' ὑμῶν ἐν
τῷ ἱερῷ οὐκ ἐ
ξετείνατε τὰς
χεῖρας ἐπ' ἐμέ +
ἀλλ' αὕτη ἐστὶν ὑ

μῶν ἡ ὥρα
καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ
σκότους + συλ
λαβόντες δὲ
αὐτόν, ἤγαγον
καὶ εἰσήγαγον εἰς τὸν οἶκον
τοῦ ἀρχιερέ
ως + ὁ δὲ πέτρος
ἠκολούθει μα
κρόθεν + περι
αψάντων δὲ
πῦρ ἐν μέσῳ τῆς
αὐλῆς καὶ συγ
καθισάντων
αὐτῶν, ἐκάθη
το ὁ πέτρος ἐμ
μέσῳ αὐτῶν +
ἰδοῦσα δὲ αὐτὸν
παιδίσκη τις
καθήμενον
πρὸς τὸ φῶς·
καὶ ἀτενίσασα
αὐτῷ εἶ

πε + καὶ οὗ
τος σὺν αὐτῷ
ἦν + ὁ δὲ ἠρνή
σατο λέγων·
γύναι, οὐκ οἶδα
αὐτόν + καὶ με
τὰ βραχὺ ἕτε
ρος ἰδὼν αὐτὸν
ἔφη + καὶ σὺ
ἐξ αὐτῶν εἶ +
ὁ δὲ πέτρος
ἔφη + ἄνε οὐκ εἰμί
καὶ διαστάσης
ὡσεὶ ὥρας μιᾶς ἄλλος
τις διϊσχυρίζε
το λέγων + ἐπ'
ἀληθείας καὶ
οὗτος μετ' αὐ
τοῦ ἦν + καὶ γὰρ
γαλιλαῖός ἐστιν +
εἶπε δὲ ὁ πέτρος·
ἄνε οὐκ οἶδα ὅ

λέγεις + καὶ πα
ραχρῆμα ἔτι
τοῦ πέτρου λα
λοῦντος ἐφώ
νησεν ἀλέκτωρ +
καὶ στραφεὶς ὁ κς
ἐνέβλεψε τῷ πέ
τρῳ· καὶ ὑπε
μνήσθη ὁ πέτρος
τοῦ λόγου τοῦ
κυ ὡς εἶπεν
αὐτῷ ὅτι πρὶν
ἀλέκτορα φω
νῆσαι σήμερον·
ἀπαρνήσῃ με·
τρὶς· καὶ ἐξελ
θὼν ἔξω ὁ πέτρος
ἔκλαυσε πικρῶς +
καὶ οἱ ἄνδρες οἱ
συνέχοντες τὸν
ιν ἐνέπαιζον
αὐτῷ δέροντες +
καὶ περικαλύ

ψαντες αὐτὸν ἐ
πηρώτων λέγον
τες + τίς ἐστιν
ὁ παίσας σε +
καὶ ἕτερα πολλὰ
βλασφημοῦντες
ἔλεγον εἰς
αὐτόν + καὶ ὡς
ἐγένετο ἡμέρα·
συνήχθη τὸ πρε
σβυτέριον τοῦ
λαοῦ ἀρχιερεῖς κ(αὶ)
γραμματεῖς·
καὶ ἀνήγαγον
αὐτὸν εἰς τὸ συ
νέδριον αὐτῶν
λέγοντες + εἰ
σὺ εἶ ὁ χς· εἰπὲ
ἡμῖν + εἶπε δὲ αὐ
τοῖς + ἐὰν ὑμῖν
εἴπω οὐ μὴ πιστεύ
σητε· ἐὰν δὲ
καὶ ἐρωτήσω·

σω· οὐ μὴ ἀποκρι
θῆτέ μοι ἢ ἀπο
λύσητε + ἀ
πὸ τοῦ νῦν ἔ
σται ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνου καθήμενος
ἐκ δεξιῶν τῆς
δυνάμεως τοῦ
θυ + εἶπον
δὲ πάντες +
σὺ οὖν εἶ ὁ υς
τοῦ θυ + ὁ
δὲ πρὸς αὐτοὺς
ἔφη + ὑμεῖς λέ
γετε ὅτι ἐγώ
εἰμι + οἱ δὲ εἶ
πον + τί ἔτι χρεί
αν ἔχομεν μαρ
τυρίας· αὐτοὶ
γὰρ ἠκούσαμεν
ἀπὸ τοῦ στόματος
αὐτοῦ + καὶ ἀνα
στὰν ἅπαν τὸ

ἐκ καλου :+

πλῆθος αὐτῶν ἤ
γαγον αὐτὸν ἐ
πὶ τὸν πιλᾶτ(ον) :+ τῇ ε τῷ ροφα :-
Τῷ καιρῷ ἐκεί
νῳ· ἀπήγαγον
τὸν ιν οἱ ἀρχιε
ρεῖς καὶ οἱ γραμ
ματεῖς καὶ οἱ πρ
εσβύτεροι τοῦ λα
οῦ ἐπὶ τὸν πιλᾶ
τον· καὶ ἤρξαν
το κατηγορεῖν
αὐτοῦ λέγοντες·
τοῦτον εὕρομεν
διαστρέφοντα
τὸ ἔθνος ἡμῶν·
καὶ κωλύοντα
καίσαρι φόρους
διδόναι + λέγον
τα ἑαυτὸν χν
βασιλέα εἶναι +
ὁ δὲ πιλᾶτος ἐπη
ρώτησεν αὐτὸν

λέγει· σὺ εἶ ὁ βα
σιλεὺς τῶν ἰου
δαίων; ὁ δὲ ἀ
ποκριθεὶς ἔφη·
σὺ λέγεις. ὁ δὲ
πιλᾶτος εἶπε
πρὸς τοὺς ἀρ
χιερεῖς καὶ τοὺς
ὄχλους· οὐ
δὲν εὑρίσκω αἴ
τιον ἐν τῷ ἀνθρώ
πῳ τούτῳ. οἱ δὲ
ἐπίσχυον λέγο
ντες ὅτι ἀνασεί
ει τὸν λαὸν
διδάσκων κα
θ' ὅλης τῆς ἰου
δαίας, ἀρξά
μενος ἀπὸ τῆς
γαλιλαίας ἕως
ὧδε. ὁ δὲ πιλᾶ
τος ἀκού
σας γαλιλαίαν,

ἐπηρώτησεν· εἰ ὁ ἄν
θρωπος γαλιλαῖ
ός ἐστι. καὶ ἐπι
γνοὺς ὅτι ἐκ τῆς
ἐξουσίας
ἡρῴδου ἐστὶν,
ἀνέπεμψεν
αὐτὸν πρὸς
τὸν ἡρῴδην,
ὄντα καὶ
αὐτὸν ἐν ἱεροσο
λύμοις ἐν
ταύταις ταῖς
ἡμέραις. ὁ δὲ
ἡρῴδης ἰδὼν
τὸν ἰν ἐχάρη λίαν·
ἦν γὰρ θέλων ἐ
ξ ἱκανοῦ χρόνου
ἰδεῖν αὐτὸν, διὰ
τὸ ἀκούειν
πολλὰ περὶ αὐτοῦ·
καὶ ἤλπιζέ τι
σημεῖον ἰδεῖν

παρ' αὐτοῦ γινόμε
νον. ἐπηρώτα
δὲ αὐτὸν ἐν λόγοις
ἱκανοῖς· αὐτὸς
δὲ οὐδὲν ἀπεκρί
νατο αὐτῷ. εἱ
στήκεισαν δὲ οἱ ἀρ
χιερεῖς καὶ οἱ γραμ
ματεῖς εὐτόνως
κατηγοροῦντες
αὐτοῦ. ἐξουθενή
σας δὲ αὐτὸν ὁ ἡ
ρῴδης σὺν τοῖς
στρατεύμασιν
αὐτοῦ καὶ ἐμπαί
ξας, περιβαλὼν
αὐτὸν ἐσθῆτα λαμ
πρὰν, ἀνέπε
μψεν αὐτὸν τῷ
πιλάτῳ. ἐγέ
νοντο δὲ φίλοι ὅ
τε πιλᾶτος καὶ ἡ
ρῴδης ἐν αὐτῇ

τῇ ἡμέρᾳ μετ'
ἀλλήλων. προϋ
πῆρχον γὰρ ἐν ἔ
χθρᾳ ὄντες πρὸς
ἑαυτούς. πιλᾶ
τος δὲ συγκαλε
σάμενος τοὺς ἀρ
χιερεῖς καὶ τοὺς
ἄρχοντας καὶ τὸν
λαὸν, εἶπε πρὸς
αὐτούς· προση
νέγκατέ μοι τὸν
ἄνθρωπον τοῦτον ὡς
ἀποστρέφοντα
τὸν λαόν· καὶ ἰδοὺ
ἐγὼ ἐνώπιον ὑ
μῶν ἀνακρίνας
οὐδὲν εὗρον ἐν
τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ αἴ
τιον ὧν κατηγο
ρεῖτε κατ' αὐτοῦ·
ἀλλ' οὐδὲ ἡρῴδης·
ἀνέπεμψα γὰρ

αὐτὸν πρὸς ἡμᾶς. + καὶ ἰδοὺ οὐδὲν ἄξιον θανάτου ἐστὶ πεπραγμένον αὐτῷ. + παιδεύσας οὖν αὐτὸν ἀπολύσω. + ἀνάγκην δὲ εἶχεν ἀπολύειν αὐτοῖς κατὰ ἑορτὴν ἕνα. + ἀνέκραξαν δὲ παμπληθεὶ λέγοντες· αἶρε τοῦτον, ἀπόλυσον δὲ ἡμῖν τὸν βαραββᾶν. + ὅστις ἦν διὰ στάσιν τινὰ γενομένην ἐν τῇ πόλει καὶ φόνον βεβλημένος εἰς φυλακήν. + πάλιν οὖν ὁ πιλᾶτος προσεφώνησε θέλων ἀπολῦσαι τὸν ἰν. + οἱ δὲ ἐπεφώνουν λέγοντες· σταύρωσον

σταύρωσον αὐτόν. + ὁ δὲ τρίτον εἶπε πρὸς αὐτούς· τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν οὗτος; + οὐδὲν αἴτιον θανάτου εὗρον ἐν αὐτῷ· παιδεύσας οὖν αὐτὸν ἀπολύσω. + οἱ δὲ ἐπέκειντο φωναῖς μεγάλαις αἰτούμενοι αὐτὸν σταυρωθῆναι. + καὶ κατίσχυον αἱ φωναὶ αὐτῶν καὶ τῶν ἀρχιερέων. + ὁ δὲ πιλᾶτος ἐπέκρινε γενέσθαι τὸ αἴτημα αὐτῶν. + ἀπέλυσε δὲ αὐτοῖς τὸν διὰ στάσιν

καὶ φόνον βεβλημένον εἰς φυλακὴν ὃν ᾐτοῦντο. + τὸν δὲ ἰν παρέδωκε τῷ θελήματι αὐτῶν. + καὶ ὡς ἀπήγαγον αὐτόν, ἐπιλαβόμενοι σίμωνός τινος κυρηναίου ἐρχομένου ἀπ' ἀγροῦ, ἐπέθηκαν αὐτῷ τὸν σταυρὸν φέρειν ὄπισθεν τοῦ ἰυ. + ἠκολούθει δὲ αὐτῷ πολὺ πλῆθος τοῦ λαοῦ καὶ γυναικῶν αἳ καὶ ἐκόπτοντο καὶ ἐθρήνουν

αὐτόν. + στραφεὶς δὲ πρὸς αὐτὰς ὁ ἰς εἶπε· θυγατέρες ἱερουσαλήμ, μὴ κλαίετε ἐπ' ἐμέ· + πλὴν ἐφ' ἑαυτὰς κλαίετε καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ὑμῶν. + ὅτι ἰδοὺ ἔρχονται ἡμέραι ἐν αἷς ἐροῦσι· μακάριαι αἱ στεῖραι καὶ κοιλίαι αἳ οὐκ ἐγέννησαν καὶ μαστοὶ οἳ οὐκ ἐθήλασαν. + τότε ἄρξονται λέγειν τοῖς ὄρεσι· πέσετε ἐφ' ἡμᾶς· καὶ τοῖς βουνοῖς· καλύψατε ἡμᾶς. + ὅτι εἰ ἐν τῷ ὑγρῷ

ξύλῳ ταῦτα ποιοῦσιν, ἐν τῷ ξηρῷ τί γένηται +

ἤγοντο δὲ καὶ ἕτε-
ροι δύο κακοῦρ-
γοι σὺν αὐτῷ ἀναι-
ρεθῆναι + καὶ ὅ-
τε ἀπῆλθον ἐπὶ
τὸν τόπον τὸν
καλούμενον κρα-
νίον, ἐκεῖ ἐσταύρω-
σαν αὐτὸν καὶ
τοὺς κακούργους +
ἦν δὲ ὡσεὶ ὥρα ἕκ-
τη + καὶ σκότος
ἐγένετο ἐφ' ὅλην
τὴν γῆν ἕως ὥ-
ρας ἐνάτης +
καὶ ἐσκοτίσθη
ὁ ἥλιος· καὶ ἐσχί-
σθη τὸ καταπέτας-
μα τοῦ ναοῦ μέ-
σον + καὶ φωνή-
σας φωνῇ μεγά-
λῃ ὁ ἰς εἶπε· πάτερ·
ἐς χεῖράς σου πα-

ρατίθεμαι τὸ πνα
μου + καὶ ταῦτα
εἰπὼν ἐξέπνευ-
σεν + ἰδὼν δὲ ὁ
ἑκατόνταρχος
τὸ γενόμενον
ἐδόξασε τὸν θν
λέγων ὄντως ὁ ἄν-
θρωπος οὗτος δί-
καιος ἦν· καὶ πάν-
τες οἱ συμπαραγε-
νόμενοι ὄχλοι
ἐπὶ τὴν θεωρίαν
ταύτην θεωροῦν-
τες τὰ γενόμενα
τύπτοντες ἑαυ-
τῶν τὰ στήθη ὑ-
πέστρεφον + εἱστή-
κεισαν δὲ πάντες
οἱ γνωστοὶ αὐτοῦ
μακρόθεν καὶ
γυναῖκες αἱ συνα-
κολουθήσασαι

[illegible]

αὐτῷ ἀπὸ τῆς
γαλιλαίας ὁρῶ-
σαι ταῦτα + καὶ
ἰδοὺ ἀνὴρ ὀνόμα-
τι ἰωσὴφ βουλευ-
τὴς ὑπάρχων·
ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ
δίκαιος· οὗτος
οὐκ ἦν συγκατατε-
θειμένος τῇ
βουλῇ καὶ τῇ
πράξει αὐτῶν· ἀ-
πὸ ἀριμαθαίας
πόλεως τῶν ἰ-
ουδαίων· ὃς
αὐτὸς προσεδέ-
χετο τὴν βασι-
λείαν τοῦ θυ· οὗ-
τος προσελθὼν
τῷ πιλάτῳ ᾐ-
τήσατο τὸ σῶ-
μα τοῦ ἰυ· καὶ
καθελὼν αὐτὸ·

ἐνετύλιξεν αὐτὸ
σινδόνι· καὶ ἔ-
θηκεν αὐτὸ ἐν
μνήματι λαξευ-
τῷ, οὗ οὐκ ἦν οὐ-
δέπω οὐδεὶς κεί-
μενος + καὶ
ἡμέρα ἦν παρασ-
κευῆς· καὶ σάββατον
ἐπέφωσκε +
κατακολουθή-
σασαι δὲ γυναῖ-
κες· αἵτινες ἦσαν
συνεληλυθυῖ-
αι αὐτῷ ἐκ τῆς
γαλιλαίας + ἐθε-
άσαντο τὸ μνη-
μεῖον· καὶ ὡς ἐ-
τέθη τὸ σῶμα
αὐτοῦ· ὑποστρέ-
ψασαι δὲ ἡτοίμα-
σαν ἀρώματα καὶ
μύρα· καὶ τὸ μὲν

ἐκ κατὰ ματθ :—

σαββ[illegible] εὐχ
ὁ αὐτὸς καὶ ἀπὸ τῆς μεθ
πολλ[illegible]
[illegible]
Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς· προ
σέχετε τὴν ἐλεημοσύ
νην ὑμῶν μὴ ποιεῖν ἔμπρο
σθεν τῶν ἀν(θρώπ)ων
πρὸς τὸ θεαθῆναι
αὐτοῖς· εἰ δὲ μήγε
μισθὸν οὐκ ἔ
χετε παρὰ τῷ π(ατ)ρὶ
ὑμῶν τῷ ἐν
τοῖς οὐ(ρα)νοῖς·
ὅταν οὖν ποιῇς ἐ
λεημοσύνην μὴ σαλ
πίσῃς ἔμπρο
σθεν σου ὥσπερ
οἱ ὑποκριταὶ ποι
οῦσιν ἐν ταῖς συνα
γωγαῖς καὶ ἐν ταῖς ῥυ
μαις· ὅπως

δοξασθῶσιν ὑπὸ
τῶν ἀν(θρώπ)ων· ἀμὴν
λέγω ὑμῖν ἀπέ
χουσι τὸν μι
σθὸν αὐτῶν· σοῦ δὲ
ποιοῦντος ἐλε
ημοσύνην μὴ γνώ
τω ἡ ἀριστερά σου τί
ποιεῖ ἡ δεξιά σου·
ὅπως ᾖ σου ἡ ἐλε
ημοσύνη ἐν
τῷ κρυπτῷ· καὶ
ὁ π(ατ)ήρ σου ὁ βλέ
πων ἐν τῷ κρυ
πτῷ αὐτὸς ἀποδώ
σει σοι ἐν τῷ φανε
ρῷ· καὶ ὅταν
προσεύχῃ οὐκ
ἔσῃ ὥσπερ οἱ
ὑποκριταὶ ὅτι
φιλοῦσιν ἐν
ταῖς συναγωγαῖς καὶ

ἐν ταῖς γωνίαις τῶν
πλατειῶν ἑστῶ
τες προσεύχε
σθαι· ὅπως ἂν
φανῶσι τοῖς ἀν
θρώποις· ἀμὴν λέ
γω ὑμῖν ὅτι
ἀπέχουσι τὸν
μισθὸν αὐτῶν·
σὺ δὲ ὅταν προ
σεύχῃ· εἴσελθε
εἰς τὸ ταμιεῖόν
σου· καὶ κλεί
σας τὴν θύραν
σου πρόσευξαι
τῷ π(ατ)ρί σου τῷ ἐν
τῷ κρυπτῷ·
καὶ ὁ π(ατ)ήρ σου ὁ βλέ
πων ἐν τῷ κρυ
πτῷ ἀποδώσει
σοι ἐν τῷ φα
νερῷ· προσευ
χόμενοι δὲ μὴ

βαττολογήσητε
ὥσπερ οἱ ἐθνικοί·
δοκοῦσι γὰρ ὅτι
ἐν τῇ πολυλογίᾳ
αὐτῶν εἰσακου
σθήσονται· μὴ
οὖν ὁμοιωθῆτε
αὐτοῖς· οἶδε γὰρ
ὁ π(ατ)ὴρ ὑμῶν ὧν
χρείαν ἔχετε
πρὸ τοῦ ὑμᾶς
αἰτῆσαι αὐτόν·
οὕτως οὖν προ
σεύχεσθε ὑμεῖς·
πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν
τοῖς οὐ(ρα)νοῖς· ἁ
γιασθήτω τὸ ὄ
νομά σου· ἐλ
θέτω ἡ βασιλεί
α σου· γενηθήτω
τὸ θέλημά σου
ὡς ἐν οὐ(ρα)νῷ καὶ
ἐπὶ τῆς γῆς· τ

[illegible]

...ον τίλλοντες τοὺς στά
χυας· καὶ οἱ φα
ρισαῖοι ἔλεγον
αὐτῷ· ἴδε τί ποι
οῦσι τοῖς σάββα
σιν ὃ οὐκ ἔξεστι·
καὶ αὐτὸς ἔλεγεν
αὐτοῖς· οὐδέ
ποτε ἀνέγνωτε
τί ἐποίησε δαδ·
ὅτε χρείαν ἔσχε
καὶ ἐπείνασεν
αὐτὸς καὶ οἱ μετ'
αὐτοῦ· πῶς
εἰσῆλθεν εἰς τὸν
οἶκον τοῦ θυ ἐπὶ
ἀβιάθαρ τοῦ ἀρ
χιερέως καὶ τοὺς
ἄρτους τῆς προ
θέσεως ἔφαγεν·
οὓς οὐκ ἔξεστι φα
γεῖν εἰ μὴ τοῖς ἱε
ρεῦσι· καὶ ἔδωκε

καὶ τοῖς σὺν αὐ
τῷ οὖσι· καὶ ἔ
λεγεν αὐτοῖς·
τὸ σάββατον δι'
ἄνθρωπον ἐγένε
το· οὐχ ὁ ἄνθρωπος
διὰ τὸ σάββατον· ὥστε κύ
ριός ἐστιν ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνου καὶ τοῦ
σαββάτου·
Καὶ εἰσῆλθε πά
λιν εἰς τὴν συνα
γωγήν· καὶ ἦν ἐ
κεῖ ἄνθρωπος ἐξηρα
μμένην ἔχων
τὴν χεῖρα·
καὶ παρετήρουν
αὐτὸν εἰ τοῖς
σάββασιν αὐτὸν
θεραπεύσει· ἵ
να κατηγορή
σουσιν αὐτοῦ·

Καὶ λέγει τῷ ἀνω
τῷ ἐξηραμμένην
ἔχοντι τὴν
χεῖρα· ἔγειρε εἰς
τὸ μέσον· καὶ λέγει
αὐτοῖς· ἔξεστι
τοῖς σάββασιν
ἀγαθοποιῆσαι
ἢ κακοποιῆσαι· ψυ
χὴν σῶσαι ἢ ἀπο
κτεῖναι· οἱ δὲ
ἐσιώπων· καὶ
περιβλεψάμενος
αὐτοὺς μετ' ὀργῆς·
συλλυπούμενος ἐπὶ
τῇ πωρώσει τῆς
καρδίας αὐτῶν·
λέγει τῷ ἀνω·
ἔκτεινον τὴν χεῖ
ρά σου· καὶ ἐξέ
τεινε· καὶ ἀπο

κατεστάθη ἡ χεὶρ αὐ
τοῦ ὑγιὴς ὡς
ἡ ἄλλη·
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ
ἀναστὰς ὁ ἰς ἐξῆλ
θεν...
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ
ἀναστὰς ὁ ἰς ἐξῆλθεν (sic)
ἀπῆλθεν εἰς ἔ
ρημον τόπον·
κἀκεῖ προσηύχε
το· καὶ κατεδίω
ξαν αὐτὸν ὁ σί
μων καὶ οἱ μετ'
αὐτοῦ· καὶ εὑ
ρόντες αὐτὸν
λέγουσιν αὐτῷ·
ὅτι πάντες ζη
τοῦσί σε· καὶ
λέγει αὐτοῖς· ἄ
γωμεν καὶ ἐ...

ὑπάγωμεν εἰς τὰς ἐχομένας κ
ωμοπόλεις ἵνα καὶ
ἐκεῖ κηρύξω· εἰς τοῦ
το γὰρ ἐξελήλυ
θα· καὶ ἦν κη
ρύσσων ἐν ταῖς
συναγωγαῖς αὐ
τῶν εἰς ὅλην τὴν
Γαλιλαίαν καὶ τὰ
δαιμόνια ἐκβάλ
λων· καὶ ἔρχε
ται πρὸς αὐτὸν
λεπρὸς παρακαλῶν
καὶ γονυπετῶν αὐτὸν κ
λέγων αὐτῷ ὅτι ἐ
ὰν θέλῃς δύνασαί
με καθα
ρίσαι· ὁ δὲ Ἰ(ησοῦ)ς
σπλαγχνισθεὶς
ἐκτείνας τὴν
χεῖρα αὐτοῦ ἥψατο
αὐτοῦ καὶ λέγει
αὐτῷ· θέλω

καθαρίσθητι·
καὶ εἰπόντος αὐ
τοῦ εὐθέως ἀπ
ῆλθεν ἀπ' αὐ
τοῦ ἡ λέπρα καὶ
ἐκαθαρίσθη·
καὶ ἐμβριμη
σάμενος αὐτῷ ἐ
ξέβαλεν αὐτὸν
εὐθέως καὶ λέ
γει αὐτῷ· ὅρα
μηδενὶ μηδὲν
εἴπῃς· ἀλλ'
ὕπαγε σεαυτὸν
δεῖξον τῷ ἱερεῖ·
καὶ προσένεγκε
περὶ τοῦ καθα
ρισμοῦ σου ἃ
προσέταξε
Μωσῆς εἰς μαρ
τύριον αὐτοῖς:
Κυ[illegible]
[illegible]

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ εἰσῆλ
θεν ὁ Ἰ(ησοῦ)ς εἰς Καφ
αρναοὺμ δι' ἡμε
ρῶν· καὶ ἠκούσθη ὅτι εἰς
οἶκόν ἐστι· καὶ
εὐθέως συνήχθη
σαν πολλοὶ ὥστε μηκέτι χω
ρεῖν μηδὲ τὰ
πρὸς τὴν θύραν +
Καὶ ἐλάλει αὐτοῖς
τὸν λόγον· καὶ
ἔρχονται πρὸς
αὐτὸν παραλυ
τικὸν φέροντες
αἰρόμενον ὑ
πὸ τεσσάρων·
καὶ μὴ δυνάμε
νοι προσεγγίσαι αὐτῷ διὰ τὸν
ὄχλον, ἀπεστέ
γασαν τὴν στέ
γην ὅπου ἦν +
καὶ ἐξορύξαντες

χαλῶσι τὸν κρά
βαττον ἐφ' ᾧ ὁ πα
ραλυτικὸς κατέ
κειτο· ἰδὼν δὲ ὁ
Ἰ(ησοῦ)ς τὴν πίστιν
αὐτῶν λέγει τῷ πα
ραλυτικῷ· τέκνον +
ἀφέωνταί σοι
αἱ ἁμαρτίαι σου·
ἦσαν δέ τινες τῶν
γραμματέων ἐ
κεῖ καθήμενοι καὶ
διαλογιζόμενοι ἐν
ταῖς καρδίαις
αὐτῶν· τί
οὗτος οὕτω λα
λεῖ βλασφημίας +
τίς δύναται ἀ
φιέναι ἁμαρτί
ας εἰ μὴ εἷς ὁ θ(εό)ς +
καὶ εὐθέως ἐπι

[illegible]

θείτω μοι. ὅς τ'
ἂν θέλῃ τὴν ψυ-
χὴν αὐτοῦ σῶσαι
ἀπολέσει αὐτήν·
ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ
τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν
ἐμοῦ καὶ
τοῦ εὐαγγελίου·
οὗτος σώσει αὐ-
τήν. τί γὰρ ὠ-
φελήσει ἄνθρωπον
ἐὰν κερδήσῃ τὸν
κόσμον ὅλον
καὶ ζημιωθῇ
τὴν ψυχὴν αὐτοῦ·
ἢ τί δώσει ἄνθρωπος
ἀντάλλαγμα τῆς
ψυχῆς αὐτοῦ·
ὃς γὰρ ἐὰν ἐ-
παισχυνθῇ με
καὶ τοὺς ἐμοὺς
λόγους ἐν τῇ γε-
νεᾷ ταύτῃ τῇ μοι-
χαλίδι καὶ ἁμαρ-

τωλῷ· καὶ ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισ-
χυνθήσεται αὐ-
τόν, ὅταν ἔλθῃ
ἐν τῇ δόξῃ τοῦ
πατρὸς αὐτοῦ μετὰ
τῶν ἀγγέλων τῶν
ἁγίων.
Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς·
ἀμὴν λέγω ὑμῖν
ὅτι εἰσί τινες
τῶν ὧδε ἑστη-
κότων οἵτι-
νες οὐ μὴ γεύ-
σωνται θανά-
του ἕως ἂν ἴ-
δωσι τὴν βασι-
λείαν τοῦ
θεοῦ ἐληλυθυῖ-
αν ἐν δυνάμει:
Σα(ββάτῳ) ... κ(υριακῇ) ...
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ
ἐξελθὼν ὁ Ἰ(ησοῦ)ς ἐκ
τῶν ὁρίων τύρου

χβ

καὶ σιδῶνος ἦλ-
θε πρὸς τὴν θά-
λασσαν τῆς γα-
λιλαίας ἀνὰ μέ-
σον τῶν
ὁρίων δεκαπό-
λεως. καὶ φέ-
ρουσιν αὐτῷ κω-
φὸν μογιλά-
λον καὶ παρα-
καλοῦσιν αὐ-
τὸν ἵνα ἐπιθῇ
αὐτῷ τὴν χεῖρα.
καὶ ἀπολαβό-
μενος αὐτὸν ἀ-
πὸ τοῦ ὄχλου κα-
τ' ἰδίαν ἔβαλε
τοὺς δακτύ-
λους αὐτοῦ εἰς
τὰ ὦτα αὐτοῦ.
καὶ πτύσας ἥ-
ψατο τῆς γλώσ-
σης αὐτοῦ. καὶ

καὶ ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐ-
ρανὸν ἐστέ-
ναξε καὶ λέγει
αὐτῷ ἐφφαθά
ὅ ἐστι διανοί-
χθητι. καὶ εὐ-
θέως διηνοί-
χθησαν αὐτοῦ αἱ ἀ-
κοαί, καὶ ἐλύ-
θη ὁ δεσμὸς
τῆς γλώσσης αὐτοῦ,
καὶ ἐλάλει ὀρ-
θῶς. καὶ διε-
στείλατο αὐ-
τοῖς ἵνα μηδε-
νὶ εἴπωσιν·
ὅσον δὲ αὐτὸς
αὐτοῖς διεστέλ-
λετο, μᾶλλον
περισσότερον ἐκή-
ρυσσον. καὶ ὑπερ-
περισσῶς ἐξε-
πλήσσοντο λέ-

λεγοντες· καλως παντα πεποιηκεν· και τους κωφους ποιει ακουειν και τους αλαλους λαλειν:

Τω καιρω εκεινω ανθρωπος τις προσηλθε τω ιυ γονυπετων αυτον και λεγων· διδασκαλε ηνεγκα τον υιον μου προς σε εχοντα πνευμα αλαλον· και οπου αν αυτον καταλαβη ρησσει αυτον και αφριζει και τριζει τους οδοντας αυτου και ξηραινεται·

και ειπον τοις μαθηταις σου ινα αυτο εκβαλωσι και ουκ ισχυσαν· ο δε αποκριθεις αυτοις λεγει· ω γενεα απιστος· εως ποτε προς υμας εσομαι· εως ποτε ανεξομαι υμων· φερετε αυτον προς με· και ηνεγκαν αυτον προς αυτον· και ιδων αυτον ευθεως το πνευμα εσπαραξεν αυτον· και πεσων επι της γης εκυλιετο αφριζων· και επηρωτη

σε τον πρα αυτου· ποσος χρονος εστιν ως τουτο γεγονεν αυτω· ο δε ειπε παιδιοθεν· και πολλακις αυτον και εις πυρ εβαλε και εις υδατα ινα απολεση αυτον· αλλ ει τι δυνασαι βοηθησον ημιν σπλαγχνισθεις εφ ημας· ο δε ις ειπεν αυτω το ει δυνασαι πιστευσαι· παντα δυνατα τω πιστευοντι· και ευθεως κραξας ο πηρ του παιδιου

μετα δακρυων ελεγε· πιστευω κε· βοηθει μου τη απιστια· ιδων δε ο ις οτι επισυντρεχει οχλος επετιμησε τω πνευματι τω ακαθαρτω λεγων αυτω· το πνευμα το αλαλον και κωφον εγω σοι επιτασσω εξελθε εξ αυτου· και μηκετι εισελθης εις αυτον· και κραξαν και πολλα σπαραξαν αυτον εξηλθε· και εγενετο ωσει νεκρος ωστε πολλους λε

[illegible] ὁ δὲ Ἰ(ησοῦ)ς κρατήσας αὐτὸν τῆς χειρὸς ἤγειρεν αὐτόν, καὶ ἀνέστη. Καὶ εἰσελθόντα αὐτὸν εἰς οἶκον, οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπηρώτων αὐτὸν κατ' ἰδίαν· ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἠδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό; Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· τοῦτο τὸ γένος ἐν οὐδενὶ δύναται ἐξελθεῖν, εἰ μὴ ἐν προσευχῇ καὶ νηστείᾳ. Καὶ ἐξελθόντες ἐκεῖθεν παρεπορεύοντο διὰ τῆς Γαλιλαίας· καὶ οὐκ ἤθελεν ἵνα τις γνῷ. ἐδίδασκε γὰρ τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ ἀν(θρώπ)ου παραδίδοται εἰς χεῖρας ἀν(θρώπ)ων, καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν· καὶ ἀποκτανθεὶς τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐξῆλθεν ὁ Ἰ(ησοῦ)ς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὰς κώμας Καισαρείας τῆς Φιλίππου· καὶ ἐν τῇ ὁδῷ ἐπηρώτα τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ λέγων αὐτοῖς· τίνα με λέγουσιν οἱ ἄν(θρωπ)οι εἶναι; οἱ δὲ ἀπεκρίθησαν· Ἰωάννην τὸν βαπτιστήν· καὶ ἄλλοι Ἠλίαν· ἄλλοι δὲ ἕνα τῶν προφητῶν. Καὶ αὐτὸς λέγει αὐτοῖς· ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι; ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος λέγει αὐτῷ· σὺ εἶ ὁ Χ(ριστό)ς. Καὶ ἐπετίμησεν αὐτοῖς ἵνα μηδενὶ λέγωσι περὶ αὐτοῦ. Καὶ ἤρξατο διδάσκειν αὐτούς ●

ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀν(θρώπ)ου πολλὰ παθεῖν, καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ὑπὸ τῶν πρεσβυτέρων καὶ τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν γραμματέων, καὶ ἀποκτανθῆναι, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστῆναι [illegible]

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ παραλαβὼν ὁ Ἰ(ησοῦ)ς τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ, καὶ ἤρξατο αὐτοῖς λέγειν τὰ μέλλοντα αὐτῷ συμβαίνειν· ● ἰδοὺ ἀναβαίνομεν [illegible]

κ(ατὰ) Μάρ(κον)

Ἐ[illegible]
[illegible] εἰς Ἱεροσόλυμα·
καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀν(θρώπ)ου
παραδοθήσεται τοῖς
ἀρχιερεῦσι καὶ
τοῖς γραμμα-
τεῦσι· καὶ κα-
τακρινοῦσιν αὐ-
τὸν θανάτῳ·
καὶ παραδώσουσιν
αὐτὸν τοῖς ἔ-
θνεσι· καὶ ἐμπαί-
ξουσιν αὐτῷ· καὶ
μαστιγώσουσιν
αὐτόν· καὶ ἐμπτύ-
σουσιν αὐτῷ· καὶ
ἀποκτενοῦσιν
αὐτόν· καὶ τῇ τρί-
τῃ ἡμέρᾳ ἀνα-
στήσεται· καὶ προ-
σπορεύονται αὐτῷ
Ἰάκωβος καὶ Ἰω-
άννης οἱ υἱοὶ Ζε-
βεδαίου λέγον-

τες· διδάσκαλε·
θέλομεν ἵνα ὃ
ἐὰν αἰτήσωμεν ποι-
ήσῃς ἡμῖν·
ὁ δὲ εἶπεν
αὐτοῖς· τί
θέλετε ποιῆσαί
με ὑμῖν; οἱ δὲ
εἶπον αὐτῷ·
δὸς ἡμῖν ἵνα εἷς
ἐκ δεξιῶν σου·
καὶ εἷς ἐξ εὐωνύ-
μων σου καθί-
σωμεν ἐν τῇ δό-
ξῃ σου· ὁ δὲ Ἰ(ησοῦ)ς εἶ-
πεν αὐτοῖς· οὐκ
οἴδατε τί αἰτεῖ-
σθε· δύνα-
σθε πιεῖν τὸ πο-
τήριον ὃ ἐγὼ πί-
νω· καὶ τὸ βά-
πτισμα ὃ ἐγὼ
βαπτίζομαι

βαπτισθῆναι;
οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ·
δυνάμεθα· ὁ
δὲ Ἰ(ησοῦ)ς εἶπεν αὐτοῖς·
τὸ μὲν ποτήρι-
ον ὃ ἐγὼ πίνω
πίεσθε· καὶ
τὸ βάπτισμα
ὃ ἐγὼ βαπτίζο-
μαι βαπτισθή-
σεσθε· τὸ δὲ κα-
θίσαι ἐκ δεξιῶν
μου καὶ ἐξ εὐωνύ-
μων μου οὐκ ἔ-
στιν ἐμὸν δοῦναι·
ἀλλ' οἷς ἡτοίμασται·
καὶ ἀκούσαντες
οἱ δέκα ἤρξαν-
το ἀγανακτεῖν
περὶ Ἰακώβου
καὶ Ἰωάννου·
ὁ δὲ Ἰ(ησοῦ)ς προσκα-
λεσάμενος αὐ-

τοὺς λέγει αὐτοῖς·
οἴδατε ὅτι οἱ δο-
κοῦντες ἄρχειν
τῶν ἐθνῶν κα-
τακυριεύουσιν
αὐτῶν· καὶ οἱ
μεγάλοι αὐτῶν
κατεξουσιάζου-
σιν αὐτῶν· οὐχ
οὕτως δὲ ἔσται
ἐν ὑμῖν· ἀλλ' ὃς
ἐὰν θέλῃ γενέσθαι
μέγας ἐν ὑμῖν
ἔσται ὑμῶν διά-
κονος· καὶ ὃς ἐ-
ὰν θέλῃ ὑμῶν
γενέσθαι πρῶ-
τος, ἔσται πάν-
των δοῦλος· καὶ γὰρ
ὁ υἱὸς τοῦ ἀν(θρώπ)ου
οὐκ ἦλθε διακο-
νηθῆναι· ἀλλὰ
διακονῆσαι καὶ

ἀλλ᾽ ἄγωμεν πρὸς
αὐτόν. εἶπεν οὖν
θωμᾶς ὁ λεγόμενος δί-
δυμος τοῖς συμ-
μαθηταῖς· ἄγωμεν
καὶ ἡμεῖς ἵνα ἀπο-
θάνωμεν μετ᾽ αὐ-
τοῦ. ἐλ-
θὼν οὖν ὁ ἰς εὗ-
ρεν αὐτὸν τέσσα-
ρας ἡμέρας ἤδη
ἔχοντα ἐν τῷ μνημεί-
ῳ. ἦν δὲ ἡ βη-
θανία ἐγ-
γὺς τῶν ἱεροσο-
λύμων ὡς ἀπὸ
σταδίων δεκαπέν-
τε. καὶ πολλοὶ
ἐκ τῶν ἰου-
δαίων ἐληλύθει-
σαν πρὸς
τὰς περὶ μάρ-
θαν καὶ μαρίαν·

ἵνα παραμυθήσω-
νται αὐτὰς
περὶ τοῦ ἀδελφοῦ
αὐτῶν + ἡ οὖν μάρ-
θα ὡς ἤκουσεν
ὅτι ὁ ἰς ἔρχεται ὑ-
πήντησεν αὐτῷ +
μαρία δὲ ἐν τῷ
οἴκῳ ἐκαθέζετο +
ἡ οὖν ἡ μάρ-
θα πρὸς τὸν ἰν +
κε εἰ ἦς ὧδε, ὁ
ἀδελφός μου
κἂν ἀπέθανεν +
ἀλλὰ καὶ νῦν οἶ-
δα ὅτι ὅσα ἂν
αἰτήσῃ τὸν θν
δώσει σοι ὁ θς +
λέγει αὐτῇ ὁ ἰς +
ἀναστήσεται ὁ ἀ-
δελφός σου. λέγει
αὐτῷ ἡ μάρθα +
οἶδα ὅτι ἀνα-

στήσεται ἐν τῇ ἐσ-
χάτῃ ἡμέρᾳ +
εἶπεν αὐτῇ ὁ ἰς +
ἐγώ εἰμι ἡ ἀνάστα-
σις καὶ ἡ ζωή·
ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ
κἂν ἀποθάνῃ ζή-
σεται· καὶ πᾶς ὁ ζῶν
καὶ πιστεύων εἰς ἐμὲ
οὐ μὴ ἀποθάνῃ εἰς τὸν
αἰῶνα· πιστεύεις τοῦτο;
κε ἐγὼ πεπί-
στευκα ὅτι σὺ εἶ
ὁ χς ὁ υἱὸς τοῦ
θυ ὁ εἰς τὸν κόσ-
μον ἐρχόμενος +
καὶ ταῦτα εἰποῦ-
σα ἀπῆλθε καὶ
ἐφώνησε μαρί-
αν τὴν ἀδελφὴν
αὐτῆς λάθρα εἰ-
ποῦσα + ὁ διδά-
σκαλος πάρεστι

καὶ φωνεῖ σε + ἐ-
κείνη ὡς ἤκουσεν
ἐγείρεται ταχὺ
καὶ ἔρχεται πρὸς
αὐτόν. οὔπω
δὲ ἐληλύθει ὁ ἰς
εἰς τὴν κώμην +
ἀλλ᾽ ἦν ἐν τῷ τόπῳ
ὅπου ὑπήντησεν
αὐτῷ ἡ μάρθα +
οἱ οὖν ἰουδαῖοι
οἱ ὄντες μετ᾽ αὐ-
τῆς ἐν τῇ οἰκίᾳ·
καὶ παραμυθού-
μενοι αὐτὴν, ἰ-
δόντες τὴν μα-
ρίαν ὅτι ταχέ-
ως ἀνέστη καὶ ἐ-
ξῆλθεν, ἠκολού-
θησαν αὐτῇ +
λέγοντες ὅτι
ὑπάγει εἰς τὸ μνη-
μεῖον ἵνα κλαύσῃ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ἐκ τοῦ κατὰ ματθ.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ὅτε ἤγγισεν ὁ ἰς εἰς ἱεροσόλυμα καὶ ἦλθεν εἰς βηθφαγὴ πρὸς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν, τότε ὁ ἰς ἀπέστειλε δύο μαθητὰς λέγων αὐτοῖς· πορεύθητε εἰς τὴν κώμην τὴν ἀπέναντι ὑμῶν καὶ εὐθέως εὑρήσετε ὄνον δεδεμένην καὶ πῶλον μετ' αὐτῆς· λύσαντες ἀγάγετέ μοι. καὶ ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ τι, ἐρεῖτε ὅτι ὁ κς αὐτῶν χρείαν ἔχει· εὐθέως δὲ ἀποστελεῖ αὐτούς. τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος· εἴπατε τῇ θυγατρὶ σιών· ἰδοὺ ὁ βασιλεύς σου ἔρχεταί σοι πραῢς καὶ ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ ὄνον καὶ πῶλον υἱὸν ὑποζυγίου. πορευθέντες δὲ οἱ μαθηταὶ καὶ ποιήσαντες καθὼς προσέταξεν αὐτοῖς ὁ ἰς ἤγαγον τὴν ὄνον καὶ τὸν πῶλον καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω αὐτῶν τὰ ἱμάτια αὐτῶν καὶ ἐπεκάθισεν ἐπάνω αὐτῶν. ὁ δὲ πλεῖστος ὄχλος ἔστρωσαν ἑαυτῶν τὰ ἱμάτια ἐν τῇ ὁδῷ· ἄλλοι δὲ ἔκοπτον κλάδους ἀπὸ τῶν δένδρων καὶ ἐστρώννυον ἐν τῇ ὁδῷ. οἱ δὲ ὄχλοι οἱ προάγοντες καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες ἔκραζον λέγοντες· ὡσαννὰ τῷ υἱῷ δᾱδ· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυ· ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις. καὶ εἰσελθόντος αὐτοῦ εἰς ἱεροσόλυμα ἐσείσθη πᾶσα ἡ πόλις λέγουσα· τίς ἐστιν οὗτος; οἱ δὲ ὄχλοι ἔλεγον· οὗτός ἐστιν ἰς ὁ προφήτης ὁ ἀπὸ ναζαρὲτ τῆς γαλιλαίας. ... ἰδόντες δὲ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς τὰ θαυμάσια ἃ ἐποίησε καὶ τοὺς παῖδας κράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ καὶ λέγοντας· ὡσαννὰ τῷ υἱῷ δᾱδ, ἠγανάκτησαν.

τῇ ἐπαύριον ὁ ὄχλος πολὺς ὁ ἐλθὼν εἰς τὴν ἑορτὴν ἀκούσαντες ὅτι ἔρχεται ὁ ις εἰς ἱεροσόλυμα ἔλαβον τὰ βαΐα τῶν φοινίκων καὶ ἐξῆλθον εἰς ὑπάντησιν αὐτῷ καὶ ἔκραζον + λέγοντες + ὡσαννὰ εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυ ὁ βασιλεὺς τοῦ ἰσλ + εὑρὼν δὲ ὁ ις ὀνάριον ἐκάθισεν ἐπ' αὐτὸ καθὼς ἐστὶ γεγραμμένον + μὴ φοβοῦ θύγατερ σιών + ἰδοὺ ὁ βασιλεύς σου

ἔρχεταί σοι καθήμενος ἐπὶ πῶλον ὄνου + ταῦτα δὲ οὐκ ἔγνωσαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ τὸ πρῶτον + ἀλλ' ὅτε ἐδοξάσθη ὁ ις τότε ἐμνήσθησαν ὅτι ταῦτα ἦν ἐπ' αὐτῷ γεγραμμένα· καὶ ταῦτα ἐποίησαν αὐτῷ + ἐμαρτύρει οὖν ὁ ὄχλος ὁ ὢν μετ' αὐτοῦ ὅτε τὸν λάζαρον ἐφώνησεν ἐκ τοῦ μνημείου καὶ ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν + διὰ τοῦτο καὶ ὑπήντη-

ΤΗ ΑΓ ΚΑΙ ΜΕΓ Β / πρωΐ +

σεν αὐτῷ ὁ ὄχλος ὅτι ἤκουσαν τοῦτο αὐτὸν πεποιηκέναι τὸ σημεῖον + ἐκ τοῦ κατὰ ματθ

Πρωΐας ἐπανάγων εἰς τὴν πόλιν ἐπείνασεν καὶ ἰδὼν συκῆν μίαν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ἦλθεν ἐπ' αὐτὴν καὶ οὐδὲν εὗρεν ἐν αὐτῇ εἰ μὴ φύλλα μόνον + καὶ λέγει αὐτῇ + μηκέτι ἐκ σοῦ καρπὸς γένηται εἰς τὸν αἰῶνα + καὶ ἐξηράνθη παραχρῆμα ἡ

συκῆ + καὶ ἰδόντες οἱ μαθηταὶ ἐθαύμασαν λέγοντες πῶς παραχρῆμα ἐξηράνθη ἡ συκῆ + ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ις εἶπεν αὐτοῖς + ἀμὴν λέγω ὑμῖν + ἐὰν ἔχητε πίστιν καὶ μὴ διακριθῆτε οὐ μόνον τὸ τῆς συκῆς ποιήσετε + ἀλλὰ κἂν τῷ ὄρει τούτῳ εἴπητε ἄρθητι καὶ βλήθητι εἰς τὴν θάλασσαν γενήσεται + καὶ πάντα ὅσα ἂν αἰτήσητε ἐν τῇ προσ

ευχῇ πιστεύοντες
λήμψεσθε + καὶ
ἐλθόντι αὐτῷ εἰ
ς τὸ ἱερὸν προ
σῆλθον αὐτῷ οἱ
ἀρχιερεῖς καὶ οἱ
πρεσβύτεροι τοῦ
λαοῦ λέγοντες +
ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ
ταῦτα ποιεῖς +
καὶ τίς σοι ἔδω
κε τὴν ἐξουσία
ν ταύτην + ἀπο
κριθεὶς δὲ ὁ Ἰς
εἶπεν αὐτοῖς + ἐ
ρωτήσω κἀ
γὼ ὑμᾶς λό
γον ἕνα ὃν ἐ
ὰν εἴπητέ μοι
κἀγὼ ὑμῖν ἐ
ρῶ ἐν ποίᾳ ἐξου
σίᾳ ταῦτα ποι
ῶ + τὸ βά

πτισμα Ἰωάννου
πόθεν ἦν + ἐ
ξ οὐρανοῦ ἢ ἐξ ἀ
νθρώπων + οἱ δὲ δι
ελογίζοντο πρὸς ἑ
αυτοὺς λέγοντες +
ἐὰν εἴπωμεν
ἐξ οὐρανοῦ + ἐρεῖ
ἡμῖν + διὰ τί
οὖν οὐκ ἐπιστεύ
σατε αὐτῷ + ἐ
ὰν δὲ εἴπωμεν
ἐξ ἀνθρώπων φο
βούμεθα τὸν ὄχ
λον + πάντες
γὰρ ἔχουσι τὸν
Ἰωάννην ὡς
προφήτην +
καὶ ἀποκριθέν
τες τῷ Ἰῦ εἶπον +
οὐκ οἴδαμεν ἔφη
αὐτοῖς καὶ
αὐτὸς + οὐδὲ

ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν
ποίᾳ ἐξουσίᾳ
ταῦτα ποιῶ +
τί δὲ ὑμῖν δο
κεῖ + ἄνθρωπος τὶς ἐ
ἶχε τέκνα δύ
ο καὶ προσελ
θὼν τῷ πρώ
τῳ εἶπε + τέ
κνον ὕπαγε
σήμερον εἰς
τὸν ἀγρὸν ἐργά
ζου + ὁ δὲ ἀ
ποκριθεὶς εἶ
πεν + οὐ θέλω +
ὕστερον δὲ μετ
αμεληθεὶς ἀ
πῆλθεν εἰς τὸν
ἀγρὸν + καὶ
προσελθὼν τῷ
δευτέρῳ εἶπεν
ὡσαύτως + ὁ
δὲ ἀποκριθεὶς

εἶπεν + ἐγὼ κε
καὶ οὐκ ἀπῆλ
θε + τίς ἐκ
τῶν δύο ἐποί
ησε τὸ θέλημα
τοῦ πρς + λέ
γουσιν αὐτῷ +
ὁ πρῶτος + λέ
γει αὐτοῖς ὁ Ἰς +
ἀμὴν λέγω ὑ
μῖν + ὅτι οἱ τε
λῶναι καὶ αἱ
πόρναι προ
άγουσιν ὑμᾶς
εἰς τὴν βασιλεί
αν τοῦ θῦ +
ἦλθε γὰρ πρὸς
ὑμᾶς Ἰωάν
νης ἐν ὁδῷ δι
καιοσύνης + καὶ
οὐκ ἐπιστεύσα
τε αὐτῷ + οἱ δὲ
τελῶναι καὶ αἱ

πόρναι, ἐπίστευ-
σαν αὐτῷ· ὑμεῖς
δὲ ἰδόντες οὐ
μετεμελήθη-
τε ὕστερον τοῦ
πιστεῦσαι αὐτῷ·
ἄλλην παραβολὴν
ἀκούσατε· ἄν-
θρωπός τις ἦν οἰκο-
δεσπότης· ὅσ-
τις ἐφύτευσεν
ἀμπελῶνα·
καὶ φραγμὸν
αὐτῷ περιέθη-
κε· καὶ ὤρυ-
ξεν ἐν αὐτῷ
ληνόν· καὶ ᾠ-
κοδόμησε πύρ-
γον· καὶ ἐξέδο-
το αὐτὸν γεωρ-
γοῖς· καὶ ἀπεδή-
μησεν· ὅτε
δὲ ἤγγισεν ὁ και-

ρὸς τῶν καρπῶν,
ἀπέστειλε τοὺς
δούλους αὐτοῦ
πρὸς τοὺς γεωρ-
γούς, λαβεῖν τοὺς
καρποὺς αὐτοῦ·
καὶ λαβόντες
οἱ γεωργοὶ τοὺς
δούλους αὐτοῦ·
ὃν μὲν ἔδειραν·
ὃν δὲ ἀπέκτει-
ναν· ὃν δὲ ἐλι-
θοβόλησαν·
πάλιν ἀπέστει-
λεν ἄλλους δού-
λους πλείονας
τῶν πρώτων·
καὶ ἐποίησαν
αὐτοῖς ὡσαύτως·
ὕστερον δὲ ἀ-
πέστειλε πρὸς
αὐτοὺς τὸν υἱ-
ὸν αὐτοῦ λέ-

γων· ἐντραπή-
σονται τὸν υἱ-
όν μου· οἱ δὲ
γεωργοὶ ἰδόντες
τὸν υἱὸν εἶπον
ἐν ἑαυτοῖς· οὗ-
τός ἐστιν ὁ κλη-
ρονόμος· δεῦ-
τε ἀποκτείνω-
μεν αὐτὸν καὶ
κατάσχωμεν
τὴν κληρονομί-
αν αὐτοῦ· καὶ
λαβόντες
αὐτὸν ἐξέβα-
λον ἔξω τοῦ
ἀμπελῶνος·
καὶ ἀπέκτει-
ναν· ὅταν
οὖν ἔλθῃ ὁ κύ-
ριος τοῦ ἀμπε-
λῶνος, τί ποι-
ήσει τοῖς γεωρ-

γοῖς ἐκείνοις· λέ-
γουσιν αὐτῷ·
κακοὺς κακῶς
ἀπολέσει αὐτούς·
καὶ τὸν ἀμπε-
λῶνα ἐκδώσει
ἄλλοις γε-
ωργοῖς, οἵτινες
ἀποδώσουσιν
αὐτῷ τοὺς καρ-
ποὺς ἐν τοῖς και-
ροῖς αὐτῶν· λέ-
γει αὐτοῖς ὁ Ἰς·
οὐδέποτε ἀνέ-
γνωτε ἐν ταῖς
γραφαῖς· λίθον
ὃν ἀπεδοκίμα-
σαν οἱ οἰκοδο-
μοῦντες· οὗτος ἐγε-
νήθη εἰς κεφα-
λὴν γωνίας· πα-
ρὰ κυρίου ἐγένετο
αὕτη· καὶ ἔστι-

τῆ α' καὶ με β εc :+

θαυμαστὴ ἐν ὀφ-
θαλμοῖς ἡμῶν
+ διὰ τοῦ-
το λέγω ὑμῖν +
ὅτι ἀρθήσεται
ἀφ' ὑμῶν ἡ βα-
σιλεία τοῦ θεοῦ +
καὶ δοθήσεται
ἔθνει ποιοῦντι
τοὺς καρποὺς
ἐκ αὐτῆς :+ καὶ μετ [illegible] +

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ·
καθημένου τοῦ
Ἰησοῦ ἐπὶ τοῦ ὄρους
τῶν ἐλαιῶν·
προσῆλθον αὐ-
τῷ οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ κατ' ἰδίαν
λέγοντες· εἰπὲ
ἡμῖν πότε ταῦ-
τα ἔσται· καὶ τί
τὸ σημεῖον τῆς
σῆς παρουσίας

καὶ τῆς συντελεί-
ας τοῦ αἰῶνος +
καὶ ἀποκριθεὶς
ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς +
βλέπετε μή τις
ὑμᾶς πλανή-
σῃ + πολλοὶ γὰρ
ἐλεύσονται ἐ-
πὶ τῷ ὀνόματι
μου λέγοντες
ἐγώ εἰμι ὁ
Χριστός· καὶ πολλοὺς
πλανήσουσι +
μελλήσετε δὲ
ἀκούειν πολέ-
μους καὶ ἀκοὰς
πολέμων· ὁρᾶτε
μὴ θροεῖσθε·
δεῖ γὰρ πάντα γε-
νέσθαι· ἀλλ' οὔπω
ἐστὶ τὸ τέλος +
ἐγερθήσεται γὰρ

ἔθνος ἐπὶ ἔθ-
νος· καὶ βασι-
λεία ἐπὶ βασι-
λείαν + καὶ ἔ-
σονται λιμοὶ καὶ
λοιμοὶ καὶ σεισ-
μοὶ κατὰ τόπους +
πάντα δὲ ταῦ-
τα ἀρχὴ ὠδίνων +
τότε παραδώ-
σουσιν ὑμᾶς
εἰς θλῖψιν καὶ
ἀποκτενοῦσιν
ὑμᾶς + καὶ
ἔσεσθε μισού-
μενοι ὑπὸ πάν-
των τῶν ἐθνῶν·
διὰ τὸ ὄνομά
μου + καὶ τότε
σκανδαλισθή-
σονται πολλοί·
καὶ ἀλλήλους
παραδώσου-
σι καὶ μισήσου-

σιν ἀλλήλους +
καὶ πολλοὶ ψευ-
δοπροφῆται
ἐγερθήσονται
καὶ πλανήσου-
σι πολλούς +
καὶ διὰ τὸ πλη-
θυνθῆναι τὴν
ἀνομίαν· ψυγή-
σεται ἡ ἀγάπη
τῶν πολλῶν + ὁ δὲ
ὑπομείνας εἰς
τέλος οὗτος σω-
θήσεται + καὶ
κηρυχθήσεται
τοῦτο τὸ εὐαγγέλιον
τῆς βασιλεί-
ας ἐν ὅλῃ τῇ οἰ-
κουμένῃ εἰς
μαρτύριον πᾶ-
σι τοῖς ἔθνεσι· καὶ
τότε ἥξει τὸ τέ-
λος + ὅταν οὖν
ἴδητε τὸ βδέλυ-

λυγμα τῆς ἐρημώ-
σεως τὸ ῥηθὲν
διὰ Δανιὴλ τοῦ
προφήτου ἑστὸς
ἐν τόπῳ ἁγί-
ῳ· ὁ ἀναγινώσ-
κων νοείτω +
τότε οἱ ἐν τῇ Ἰου-
δαίᾳ φευγέτω-
σαν ἐπὶ τὰ ὄρη +
ὁ ἐπὶ τοῦ δώμα-
τος μὴ καταβαι-
νέτω ἆραι
τὰ ἐκ τῆς οἰκί-
ας αὐτοῦ +
ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ
μὴ ἐπιστρεψά-
τω ὀπίσω ἆραι
τὰ ἱμάτια αὐ-
τοῦ + οὐαὶ δὲ
ταῖς ἐν γαστρὶ ἐ-
χούσαις καὶ ταῖς
θηλαζούσαις
ἐν ἐκείναις ταῖς

ἡμέραις + προ-
σεύχεσθε δὲ ἵ-
να μὴ γένηται
ἡ φυγὴ ὑμῶν
χειμῶνος μη-
δὲ σαββάτῳ +
ἔσται γὰρ τότε
θλῖψις μεγάλη·
οἵα οὐ γέγονεν
ἀπ' ἀρχῆς κόσ-
μου ἕως τοῦ
νῦν οὐδ' οὐ μὴ
γένηται + καὶ
εἰ μὴ ἐκολοβώ-
θησαν αἱ ἡμέ-
ραι ἐκεῖναι + τό-
τε ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ
ἰδοὺ ὧδε
ὁ χριστὸς ἢ ὧδε μὴ
πιστεύσητε + ἐ-
γερθήσονται
γὰρ ψευδόχρι-
στοι καὶ ψευδο-
προφῆται καὶ

δώσουσι σημεῖα
μεγάλα καὶ τέ-
ρατα· ὥστε πλα-
νῆσαι εἰ δυνατὸν
καὶ τοὺς
ἐκλεκτούς +
ἰδοὺ προείρη-
κα ὑμῖν + ἐὰν
οὖν εἴπωσιν
ὑμῖν· ἰδοὺ
ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐστί
μὴ ἐξέλθη-
τε + ἰδοὺ ἐν τοῖς
ταμείοις· μὴ
πιστεύσητε + ὥσ-
περ γὰρ ἡ ἀστραπὴ
ἐξέρχεται
ἀπὸ ἀνατολῶν
καὶ φαίνεται ἕ-
ως δυσμῶν· οὕ-
τως ἔσται καὶ ἡ
παρουσία τοῦ
υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου +

ὅπου γὰρ ἐὰν ᾖ
τὸ πτῶμα· ἐκεῖ
συναχθήσον-
ται οἱ ἀετοί + εὐ-
θέως δὲ μετὰ
τὴν θλῖψιν τῶν
ἡμερῶν ἐκεί-
νων· ὁ ἥλιος σ-
κοτισθήσεται·
καὶ ἡ σελήνη οὐ
δώσει τὸ φέγγος
αὐτῆς + τέλος
καὶ οἱ ἀστέρες πεσοῦν-
ται ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ
καὶ αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σαλευ-
θήσονται + τέλος
καὶ τότε φανήσε-
ται τὸ σημεῖον
τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώ-
που ἐν τῷ οὐ-
ρανῷ + καὶ τό-
τε κόψονται
πᾶσαι αἱ φυλαὶ

τη θ

εκ του κατα μα(τθαιον)

λαι της γης και
οψονται τον
υιον του ανθρωπου ερ
χομενον επι των
νεφελων του ου
ρανου μετα
δυναμεως και
δοξης πολλης
και αποστελει
τους αγγελους
αυτου μετα σαλ
πιγγος φωνης
μεγαλης και
επισυναξουσι
τους εκλεκτους
αυτου εκ των
τεσσαρων ανε
μων απ ακρων
ουρανων εως α
κρων αυτων
απο δε της συ
κης μαθετε την
παραβολην

οταν ηδη ο κλα
δος αυτης γενη
ται απαλος και
τα φυλλα εκφυη
γινωσκετε οτι εγ
γυς το θερος
ουτως και υμεις
οταν ιδητε
παντα ταυτα γι
νωσκετε οτι εγ
γυς εστιν επι θυ
ραις αμην λεγω
υμιν ου μη πα
ρελθη η γενεα
αυτη εως αν παν
τα ταυτα γενη
ται ο ουρανος
και η γη
παρελευσον
ται οι δε λογοι
μου ου μη πα
ρελθωσιν
τελος και με γ
πρωι

Τω καιρω εκει
νω συμβου
λιον εποιησαν
οι φαρισαιοι κ(ατ)
αυτου οπως
αυτον παγιδευ
σωσιν εν λογω
και αποστελ
λουσιν αυτω
τους μαθητας αυ
των μετα των ηρω
διανων λεγον
τες διδασκαλε
οιδαμεν οτι
αληθης ει και
την οδον του
θεου εν αληθει
α διδασκεις
και ου μελει σοι
περι ουδενος
ου γαρ βλεπεις
εις προσωπον
ανθρωπων ειπε

ουν ημιν τι σοι
δοκει εξεστι δου
ναι κηνσον και
σαρι η ου
γνους δε ο ιησους
την πονηριαν αυ
των ειπε τι
με πειραζετε
υποκριται
επιδειξατε μοι
το νομισμα του
κηνσου οι δε
προσηνεγκαν
αυτω δηναριον
και λεγει
αυτοις τινος
η εικων αυτη και
η επιγραφη
λεγουσιν αυτω
καισαρος τοτε
λεγει αυτοις
αποδοτε ουν
τα καισαρος

ρος καίσαρι καὶ
τὰ τοῦ θεοῦ τῷ θεῷ +
καὶ ἀκούσαν
τες ἐθαύμασ
αν· καὶ ἀφέν
τες αὐτὸν ἀ
πῆλθον + ἐν ἐ
κείνῃ τῇ ἡμέ
ρᾳ προσῆλθον
αὐτῷ σαδδου
καῖοι λέγοντες
μὴ εἶναι ἀνάστα
σιν + καὶ ἐπη
ρώτησαν αὐτὸν
λέγοντες + δι
δάσκαλε· μω
σῆς εἶπεν· ἐάν
τις ἀποθάνῃ
μὴ ἔχων τέ
κνα· ἐπιγαμ
βρεύσει ὁ ἀδελ
φὸς αὐτοῦ τὴν
γυναῖκα αὐτοῦ·

καὶ ἀναστήσει σπέρ
μα τῷ ἀδελφῷ
αὐτοῦ + ἦσαν
δὲ παρ' ἡμῖν ἑ
πτὰ ἀδελφοί +
καὶ ὁ πρῶτος
γαμήσας ἐτε
λεύτησε + καὶ
μὴ ἔχων σπέρ
μα· ἀφῆκε
τὴν γυναῖκα
αὐτοῦ τῷ ἀ
δελφῷ αὐτοῦ +
ὁμοίως καὶ ὁ
δεύτερος καὶ ὁ
τρίτος ἕως τ
ῶν ἑπτά + ὕστερ
ον δὲ πάντων ἀ
πέθανε καὶ ἡ γυ
νή· ἐν τῇ οὖν ἀνα
στάσει· τίνος τ
ῶν ἑπτὰ ἔσται γυ
νή + πάντες

γὰρ ἔσχον αὐτήν +
ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἰς
εἶπεν αὐτοῖς +
πλανᾶσθε μὴ εἰ
δότες τὰς γρα
φὰς μηδὲ τὴν
δύναμιν τοῦ
θεοῦ + ἐν γὰρ τῇ
ἀναστάσει οὔ
τε γαμοῦσιν
οὔτε ἐκγαμίζον
ται· ἀλλ' ὡς ἄγ
γελοι τοῦ θεοῦ
ἐν οὐρανῷ εἰσί +
περὶ δὲ τῆς ἀνα
στάσεως τῶν νε
κρῶν· οὐκ ἀνέ
γνωτε τὸ ῥη
θὲν ὑμῖν ὑπὸ
τοῦ θεοῦ λέγον
τος· ἐγώ εἰμι
ὁ θεὸς ἀβραὰμ
καὶ ὁ θεὸς ἰσ

αὰκ· καὶ ὁ θεὸς ἰα
κώβ + οὐκ ἔσ
τιν ὁ θεὸς νεκρῶν
ἀλλὰ ζώντων +
καὶ ἀκούσαν
τες οἱ ὄχλοι ἐ
ξεπλήσσοντο
ἐπὶ τῇ διδαχῇ
αὐτοῦ + οἱ δὲ
φαρισαῖοι ἀκού
σαντες ὅτι ἐφί
μωσε τοὺς σαδ
δουκαίους
συνήχθησαν
ἐπὶ τὸ αὐτό +
καὶ ἐπηρώτη
σεν εἷς ἐξ αὐτῶν
νομικὸς πει
ράζων αὐτόν
καὶ λέγων· δι
δάσκαλε ποία
ἐντολὴ μεγά
λη ἐν τῷ νόμῳ +

ὁ δὲ Ἰ(ησοῦ)ς ἔφη αὐτῷ· ἀγαπήσεις κ(ύριο)ν τὸν θ(εό)ν σου ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ σου καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ σου καὶ ἐν ὅλῃ τῇ διανοίᾳ σου. αὕτη ἐστὶ πρώτη καὶ μεγάλη ἐντολή. δευτέρα δὲ ὁμοία αὐτῇ· ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. ἐν ταύταις ταῖς δυσὶν ἐντολαῖς ὅλος ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται κρέμανται. συνηγμένων δὲ τῶν φαρισαίων ἐπηρώτησεν αὐτοὺς ὁ Ἰ(ησοῦ)ς λέγων· τί ὑμῖν δοκεῖ περὶ τοῦ Χ(ριστο)ῦ; τίνος υἱός ἐστι; λέγουσιν αὐτῷ· τοῦ Δαυίδ. λέγει αὐτοῖς· πῶς οὖν Δαυὶδ ἐν πν(εύματ)ι κ(ύριο)ν αὐτὸν καλεῖ λέγων· εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς τῷ κ(υρί)ῳ μου· κάθου ἐκ δεξιῶν μου ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου. εἰ οὖν Δαυὶδ καλεῖ αὐτὸν κ(ύριο)ν, πῶς υἱὸς αὐτοῦ ἐστι; καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο αὐτῷ ἀποκριθῆναι λόγον, οὐδὲ ἐτόλμησέ τις ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας ἐπερωτῆσαι αὐτὸν οὐκέτι.

Τότε ὁ Ἰ(ησοῦ)ς ἐλάλησε τοῖς ὄχλοις καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ λέγων· ἐπὶ τῆς Μωσέως καθέδρας ἐκάθισαν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι. πάντα οὖν ὅσα ἐὰν εἴπωσιν ὑμῖν τηρεῖν, τηρεῖτε καὶ ποιεῖτε· κατὰ δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν μὴ ποιεῖτε· λέγουσι γὰρ καὶ οὐ ποιοῦσι. δεσμεύουσι δὲ φορτία βαρέα καὶ δυσβάστακτα καὶ ἐπιτιθέασιν ἐπὶ τοὺς ὤμους τῶν ἀνθρώπων, τῷ δὲ δακτύλῳ αὐτῶν οὐ θέλουσι κινῆσαι αὐτά. πάντα δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν ποιοῦσι πρὸς τὸ θεαθῆναι τοῖς ἀνθρώποις· πλατύνουσι δὲ τὰ φυλακτήρια αὐτῶν καὶ μεγαλύνουσι τὰ κράσπεδα τῶν ἱματίων αὐτῶν, φιλοῦσί τε τὴν πρωτοκλισίαν ἐν τοῖς δείπ-

καὶ τὰς πρωτο-
καθεδρίας ἐν ταῖς
συναγωγαῖς·
καὶ καλεῖσθαι ὑ-
πὸ τῶν ἀνθρώπων
ῥαββὶ ῥαββί·
ὑμεῖς δὲ μὴ κληθῆ-
τε ῥαββί· εἷς γάρ
ἐστιν ὑμῶν ὁ καθηγη-
τής· πάντες δὲ ὑμεῖς
ἀδελφοί ἐστε· καὶ πα-
τέρα μὴ καλέσητε
ὑμῶν ἐπὶ τῆς γῆς·
εἷς γάρ ἐστιν ὁ πατὴρ
ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς
οὐρανοῖς· μηδὲ
κληθῆτε καθηγηταί·
εἷς γὰρ ὑμῶν ἐστιν
ὁ διδάσκαλος

ὁ Χριστός· ὁ δὲ μεί-
ζων ὑμῶν ἔσται ὑ-
μῶν διάκονος· ὅσ-
τις δὲ ὑψώσει
ἑαυτὸν ταπεινω-
θήσεται· καὶ
ὅστις ταπεινώσει
ἑαυτὸν ὑψωθήσεται·
οὐαὶ δὲ ὑμῖν γραμ-
ματεῖς καὶ
Φαρισαῖοι ὑ-
ποκριταί· ὅ-
τι κατεσθίετε
τὰς οἰκίας τῶν
χηρῶν· καὶ
προφάσει μα-
κρὰ προσευ-
χόμενοι· διὰ
τοῦτο λήψεσθε
περισσότερον
κρίμα·

οὐαὶ ὑμῖν γραμ-
ματεῖς καὶ
Φαρισαῖοι ὑ-
ποκριταί· ὅ-
τι κλείετε τὴν
βασιλείαν τῶν
οὐρανῶν ἔμπρο-
σθεν τῶν ἀνθρώπων·
ὑμεῖς γὰρ οὐκ
εἰσέρχεσθε οὐδὲ
τοὺς εἰσερχο-
μένους ἀφίετε
εἰσελθεῖν·
οὐαὶ ὑμῖν γραμ-
ματεῖς καὶ Φα-
ρισαῖοι ὑπο-
κριταί· ὅτι πε-
ριάγετε τὴν θά-
λασσαν καὶ τὴν
ξηρὰν ποιῆσαι
ἕνα προσήλυ-
τον· καὶ ὅταν
γένηται ποι-

εῖτε αὐτὸν υἱὸν
γεέννης διπλό-
τερον ὑμῶν·
οὐαὶ ὑμῖν ὁδηγοὶ
τυφλοὶ οἱ λέ-
γοντες· ὃς ἂν ὀ-
μόσῃ ἐν τῷ ναῷ
οὐδέν ἐστιν·
ὃς δ᾽ ἂν ὀμόσῃ ἐν
τῷ χρυσῷ τοῦ
ναοῦ ὀφείλει·
μωροὶ καὶ τυ-
φλοί· τίς γὰρ
μείζων ἐστίν·
ὁ χρυσὸς ἢ ὁ ναὸς
ὁ ἁγιάζων
τὸν χρυσόν·
καὶ ὃς ἂν ὀμό-
σῃ ἐν τῷ θυσιαστη-
ρίῳ οὐδέν ἐστιν·
ὃς δ᾽ ἂν ὀμόσῃ
ἐν τῷ δώρῳ τῷ
ἐπάνω αὐτοῦ

ὀφείλει· μωροὶ
καὶ τυφλοί· τί
γὰρ μεῖζον + τὸ
δῶρον, ἢ τὸ θυ
σιαστήριον τὸ ἁ
γιάζον τὸ δῶρον +
ὁ οὖν ὀμόσας
ἐν τῷ θυσια
στηρίῳ, ὀμνύ
ει ἐν αὐτῷ, καὶ
ἐν πᾶσι τοῖς ἐπά
νω αὐτοῦ + καὶ
ὁ ὀμόσας ἐν τῷ
ναῷ, ὀμνύει
ἐν αὐτῷ, καὶ ἐν
τῷ κατοική
σαντι αὐτόν +
καὶ ὁ ὀμόσας
ἐν τῷ οὐρανῷ
ὀμνύει ἐν τῷ
θρόνῳ τοῦ θεοῦ,
καὶ ἐν τῷ καθη
μένῳ ἐπάνω

αὐτοῦ +
Οὐαὶ ὑμῖν γραμμα
τεῖς καὶ φα
ρισαῖοι ὑποκ
ριταί· ὅτι ἀ
ποδεκατοῦτε
τὸ ἡδύοσμον
καὶ τὸ ἄνηθον
καὶ τὸ κύμινον,
καὶ ἀφήκατε τὰ
βαρύτερα
τοῦ νόμου + τὴν
κρίσιν καὶ τὸν
ἔλεον καὶ τὴν
πίστιν + ταῦ
τα δὲ ἔδει ποι
ῆσαι, κἀκεῖνα
μὴ ἀφιέναι +
ὁδηγοὶ τυφλοί·
οἱ διϋλίζον
τες τὸν κώνωπα
τὴν δὲ κάμη
λον καταπί

νοντες + Οὐ
αὶ ὑμῖν γραμμα
τεῖς καὶ φαρι
σαῖοι ὑποκρι
ταί + ὅτι καθα
ρίζετε τὸ ἔξω
θεν τοῦ ποτη
ρίου καὶ τῆς πα
ροψίδος· ἔσω
θεν δὲ γέμου
σιν ἐξ ἁρπαγῆς
καὶ ἀδικίας +
Φαρισαῖε τυ
φλέ· καθάρισον
πρῶτον τὸ ἐν
τὸς τοῦ ποτη
ρίου [illegible] καὶ
τῆς παροψί
δος, ἵνα γένη
ται καὶ τὸ ἐκτὸς
αὐτῶν καθα
ρόν + Οὐαὶ
ὑμῖν γραμμα

τεῖς καὶ φαρι
σαῖοι ὑποκ
ριταί· ὅτι πα
ρομοιάζετε
τάφοις κεκονι
αμένοις· οἵ
τινες ἔξωθεν
μὲν φαίνον
ται ὡραῖοι· ἔ
σωθεν δὲ γέ
μουσιν ὀστέ
ων νεκρῶν
καὶ πάσης ἀ
καθαρσίας +
Οὕτως καὶ
ὑμεῖς ἔξωθεν
μὲν φαίνεσθε
τοῖς ἀνθρώποις δίκαι
οι· ἔσωθεν δὲ
ἐστε μεστοὶ ὑ
ποκρίσεως καὶ
ἀνομίας +
Οὐαὶ ὑμῖν γραμ

ματεῖς καὶ φαρι-
σαῖοι ὑποκριταί·
ὅτι οἰκοδομεῖ-
τε τοὺς τάφους
τῶν προφητῶν·
καὶ κοσμεῖτε τὰ
μνημεῖα τῶν
δικαίων· καὶ
λέγετε· εἰ ἤμε-
θα ἐν ταῖς ἡμέ-
ραις τῶν πατέρων
ἡμῶν· οὐκ ἂν
ἤμεθα κοινωνοὶ
αὐτῶν ἐν τῷ
αἵματι τῶν προφη-
τῶν· ὥστε μαρτυρεῖ-
τε ἑαυτοῖς· ὅτι
υἱοί ἐστε τῶν φο-
νευσάντων τοὺς
προφήτας· καὶ
ὑμεῖς πληρώ-
σατε τὸ μέτρον
τῶν πατέρων ὑ-

μῶν + ὄφεις
γεννήματα ἐ-
χιδνῶν· πῶς
φύγητε ἀπὸ
τῆς κρίσεως
τῆς γεέννης +
διὰ τοῦτο ἰδοὺ
ἐγὼ ἀποστέλλω
πρὸς ὑμᾶς +
προφήτας· καὶ
σοφούς· καὶ γραμ-
ματεῖς· καὶ
ἐξ αὐτῶν ἀποκτε-
νεῖτε καὶ
σταυρώσετε· καὶ
ἐξ αὐτῶν μα-
στιγώσετε ἐν
ταῖς συναγω-
γαῖς ὑμῶν +
καὶ διώξετε ἀπὸ
πόλεως εἰς πό-
λιν· ὅπως ἔλ-
θῃ ἐφ' ὑμᾶς +

πᾶν αἷμα δίκαι-
ον ἐκχυνόμε-
νον ἐπὶ τῆς γῆς·
ἀπὸ τοῦ
αἵματος Ἄβελ
τοῦ δικαίου·
ἕως τοῦ αἵ-
ματος Ζαχα-
ρίου υἱοῦ βα-
ραχίου· ὃν ἐ-
φονεύσατε
μεταξὺ τοῦ ναοῦ
καὶ τοῦ
θυσιαστηρίου +
ἀμὴν λέγω ὑ-
μῖν· ὅτι ἥξει
ταῦτα πάντα
ἐπὶ τὴν γενεὰν
ταύτην + Ἰ-
ερουσαλὴμ Ἰερουσαλήμ·
ἡ ἀποκτείνου-
σα τοὺς προ-

φήτας· καὶ λιθο-
βολοῦσα τοὺς
ἀπεσταλμένους
πρὸς αὐτήν +
ποσάκις γὰρ
ἠθέλησα ἐπι-
συναγαγεῖν τὰ
τέκνα σου· ὃν
τρόπον ἐπι-
συνάγει ὄρνις
τὰ νοσσία ἑαυ-
τῆς ὑπὸ τὰς
πτέρυγας· καὶ
οὐκ ἠθελήσα-
τε· ἰδοὺ ἀφίε-
ται ὁ οἶκος ὑ-
μῶν ἔρημος +
λέγω γὰρ ὑ-
μῖν· οὐ μή με
ἴδητε ἀπ' ἄρτι
ἕως ἂν εἴπητε +
εὐλογημένος

τῷ ὄρθρ(ῳ) χ(ριστο)ῦ μεμνῆσθ(ε)
ὁμολογητικῶ(ν)· ✝
τῇ ... ε(ὐαγγέλιον)
ἐκ τοῦ κατὰ ματθ(αῖον)·

Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς τοῖς
ἑαυτοῦ μαθηταῖς·
περὶ τῆς ἡμέ-
ρας ἐκείνης καὶ
ὥρας οὐδεὶς
οἶδεν, οὐδὲ
οἱ ἄγγελοι τῶν οὐ(ρα)-
νῶν· εἰ μὴ
ὁ π(ατ)ήρ μου μό-
νος ✝ ὥσπερ
δὲ αἱ ἡμέραι
τοῦ Νῶε· οὕ-
τως ἔσται καὶ
ἡ παρουσία
τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀν(θρώπ)-
ου ✝ ὥσπερ
γὰρ ἦσαν ἐν ταῖς
ἡμέραις ταῖς

πρὸ τοῦ κατα-
κλυσμοῦ· τρώ-
γοντες καὶ πί-
νοντες· γαμοῦντες
καὶ ἐκγαμίζον-
τες· ἄχρι ἧς ἡ-
μέρας εἰσῆλθε
Νῶε εἰς τὴν κι-
βωτόν· καὶ οὐκ
ἔγνωσαν ἕως
ἦλθεν ὁ κατα-
κλυσμὸς καὶ ἦ-
ρεν ἅπαντας·
οὕτως ἔσται καὶ
ἡ παρουσία τοῦ
υἱοῦ τοῦ ἀν(θρώπ)ου ✝
τότε δύο ἔσον-
ται ἐν τῷ ἀγρῷ·
ὁ εἷς παραλαμ-
βάνεται· καὶ
ὁ εἷς ἀφίεται ✝
δύο ἀλήθου-

σαι ἐν τῷ μύλω-
νι· μία παραλαμ-
βάνεται· καὶ μί-
α ἀφίεται ✝
γρηγορεῖτε οὖν·
ὅτι οὐκ οἴδατε
ποίᾳ ὥρᾳ ὁ
κ(ύριο)ς ὑμῶν ἔρχεται ✝ ἐ-
κεῖνο δὲ γινώσκε-
τε· ὅτι εἰ ᾔδει
ὁ οἰκοδεσπότης
ποίᾳ φυλακῇ
ὁ κλέπτης ἔρχε-
ται· ἐγρηγόρη-
σεν ἄν· καὶ οὐκ
ἂν εἴασε διορυ-
γῆναι τὴν οἰκί-
αν αὐτοῦ ✝ διὰ
τοῦτο καὶ ὑ-
μεῖς γίνεσθε ἕ-
τοιμοι· ὅτι ᾗ
ὥρᾳ οὐ δοκεῖτε
ὁ υἱὸς τοῦ ἀν(θρώπ)ου

ἔρχεται ✝ τίς ἄ-
ρα ἐστὶν ὁ πιστὸς
δοῦλος καὶ φρό-
νιμος· ὃν κατέστησεν
ὁ κ(ύριο)ς αὐτοῦ ἐπὶ τῆς
θεραπείας αὐ-
τοῦ· τοῦ διδό-
ναι αὐτοῖς τὴν
τροφὴν ἐν και-
ρῷ ✝ μακάρι-
ος ὁ δοῦλος ἐ-
κεῖνος· ὃν ἐλθὼν
ὁ κύριος
αὐτοῦ εὑρήσει
ποιοῦντα οὕ-
τως ✝ ἀμὴν
λέγω ὑμῖν ὅτι ἐ-
πὶ πᾶσι τοῖς
ὑπάρχουσιν
αὐτοῦ· καταστή-
σει αὐτόν ✝ ἐ-
ὰν δὲ εἴπῃ ὁ κ(ακὸς)

κακὸς δοῦλος ἐκεῖ-
νος ἐν τῇ καρδί-
ᾳ αὐτοῦ· χρονί-
ζει ὁ κύριός
μου ἐλθεῖν· καὶ
ἄρξηται τύπτειν
τοὺς συνδού-
λους αὐτοῦ· ἐσ-
θίειν τε καὶ πί-
νειν μετὰ τῶν μεθυ-
όντων· ἥξει ὁ κύ-
ριος τοῦ δούλου
ἐκείνου ἐν ἡμέ-
ρᾳ ᾗ οὐ προσ-
δοκᾷ· καὶ ἐν ὥ-
ρᾳ ᾗ οὐ γινώσκει·
καὶ διχοτομή-
σει αὐτὸν καὶ τὸ
μέρος αὐτοῦ
μετὰ τῶν ὑ-
ποκριτῶν θή-
σει· ἐκεῖ ἔσται ὁ
κλαυθμὸς καὶ

ὁ βρυγμὸς τῶν
ὀδόντων· Τό-
τε ὁμοιωθήσε-
ται ἡ βασιλεία
τῶν οὐρανῶν δέκα
καὶ παρθένοις·
αἵτινες λαβοῦ-
σαι τὰς λαμ-
πάδας αὐτῶν
ἐξῆλθον εἰς ἀ-
πάντησιν τοῦ
νυμφίου· πέν-
τε δὲ ἦσαν ἐξ αὐ-
τῶν φρόνιμοι
καὶ πέντε μω-
ραί· αἵτινες μω-
ραὶ λαβοῦ-
σαι τὰς λαμπά-
δας αὐτῶν· οὐ-
κ ἔλαβον με-
θ' ἑαυτῶν ἔλαι-
ον· αἱ δὲ φρό-
νιμοι ἔλαβον

ἔλαιον ἐν τοῖς
ἀγγείοις αὐτῶν
μετὰ τῶν λαμ-
πάδων αὐτῶν·
χρονίζοντος
δὲ τοῦ νυμφί-
ου ἐνύσταξαν
πᾶσαι καὶ ἐκα-
θευδον· μέ-
σης δὲ νυκτὸς
κραυγὴ γέγονεν·
ἰδοὺ ὁ νυμφίος
ἔρχεται· ἐξέρ-
χεσθε εἰς ἀπάν-
τησιν αὐτοῦ·
τότε ἠγέρθησαν
πᾶσαι αἱ παρθέ-
νοι ἐκεῖναι καὶ
ἐκόσμησαν τὰς
λαμπάδας αὐτῶν·
αἱ δὲ μωραὶ
ταῖς φρονίμοις εἶ-
πον· δότε ἡ-

μῖν ἐκ τοῦ ἐλαί-
ου ὑμῶν ὅτι
αἱ λαμπάδες ἡ-
μῶν σβέννυν-
ται· ἀπεκρί-
θησαν δὲ αἱ
φρόνιμοι λέ-
γουσαι· μήπο-
τε οὐκ ἀρκέ-
σῃ ἡμῖν καὶ ὑ-
μῖν· πορεύε-
σθε δὲ μᾶλλον
πρὸς τοὺς πω-
λοῦντας καὶ ἀ-
γοράσατε ἑαυ-
ταῖς· ἀπερχο-
μένων δὲ αὐ-
τῶν ἀγοράσαι ἦλ-
θεν ὁ νυμφίος
καὶ αἱ ἕτοιμοι
εἰσῆλθον μετ' αὐ-
τοῦ εἰς τοὺς γά-
μους καὶ ἐκλεί-

σθη ἡ θύρα· ὕστε-
ρον δὲ ἔρχον-
ται καὶ αἱ λοιπαὶ
παρθένοι λέγου-
σαι· κύριε κύριε ἄ-
νοιξον ἡμῖν· ὁ
δὲ ἀποκριθεὶς
εἶπεν αὐταῖς·
ἀμὴν λέγω ὑ-
μῖν οὐκ οἶδα ὑ-
μᾶς· γρηγορεῖ-
τε οὖν ὅτι οὐκ οἴ-
δατε τὴν ἡμέ-
ραν οὐδὲ τὴν
ὥραν ἐν ᾗ ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου ἔρ-
χεται· ὥσ-
περ γὰρ ἄνθρωπος ἀπο-
δημῶν ἐκάλε-
σε τοὺς ἰδίους
δούλους· καὶ
παρέδωκεν αὐ-
τοῖς τὰ ὑπάρ-

χοντα αὐτοῦ·
καὶ ᾧ μὲν ἔδω-
κεν πέντε τάλαν-
τα· ᾧ δὲ δύο·
ᾧ δὲ ἕν· ἑκάστῳ
κατὰ τὴν ἰδίαν
δύναμιν· καὶ
ἀπεδήμησεν
εὐθέως· πο-
ρευθεὶς δὲ ὁ τὰ
πέντε τάλαν-
τα λαβὼν εἰρ-
γάσατο ἐν αὐτοῖς
καὶ ἐποίησεν
ἄλλα πέντε τά-
λαντα· ὡ-
σαύτως καὶ ὁ
τὰ δύο τάλαν-
τα λαβὼν ἐκέρδη-
σε καὶ αὐτὸς
ἄλλα δύο·
ὁ δὲ τὸ ἓν λαβὼν
ἀπελθὼν ὤρυ-

ξεν ἐν τῇ γῇ· καὶ
ἀπέκρυψε τὸ ἀρ-
γύριον τοῦ κυρί-
ου αὐτοῦ· μετὰ
δὲ χρόνον πολὺν
ἔρχεται ὁ κύρι-
ος τῶν δούλων
ἐκείνων· καὶ συν-
αίρει λόγον με-
τ' αὐτῶν· καὶ προσ-
ελθὼν ὁ τὰ πέν-
τε τάλαντα λαβὼν
προσήνεγκεν ἄλ-
λα πέντε τά-
λαντα· λέγων·
κύριε πέντε τά-
λαντά μοι παρέ-
δωκας· ἴδε ἄλλα
πέντε τάλαντα
ἐκέρδησα ἐπ' αὐ-
τοῖς· ἔφη
αὐτῷ ὁ κύριος
αὐτοῦ· εὖ δοῦ-

λε ἀγαθὲ καὶ πι-
στέ· ἐπὶ ὀλίγα ἧς
πιστός· ἐπὶ πο-
λλῶν σε καταστή-
σω· εἴσελθε εἰς
τὴν χαρὰν τοῦ
κυρίου σου·
προσελθὼν δὲ
καὶ ὁ τὰ δύο τά-
λαντα λαβὼν εἶ-
πε· κύριε· δύο
τάλαντά μοι πα-
ρέδωκας· ἴδε ἄ-
λλα δύο τάλαν-
τα ἐκέρδησα ἐπ'
αὐτοῖς· ἔφη
αὐτῷ ὁ κύριος
αὐτοῦ· εὖ δοῦ-
λε ἀγαθὲ καὶ πι-
στέ· ἐπὶ ὀλίγα ἧς
πιστός· ἐπὶ πο-
λλῶν σε καταστή-
σω· εἴσελθε εἰς

BRITISH MUSEUM

ελθε εἰς τὴν χα
ρὰν τοῦ κυρίου
σου + προσελθ
ὼν δὲ καὶ ὁ τὸ ἓν τά
λαντον εἰληφὼς
εἶπε· κύριε ἔ
γνων σε ὅτι σκλη
ρὸς εἶ ἄνθρωπος· θε
ρίζων ὅπου οὐκ
ἔσπειρας· καὶ
συνάγων ὅθεν
οὐ διεσκόρπισας +
καὶ φοβηθεὶς,
ἀπελθὼν ἔκρυ
ψα τὸ τάλαντόν
σου ἐν τῇ γῇ· ἴδε
ἔχεις τὸ σόν +
ἀποκριθεὶς δὲ
ὁ κύριος αὐτοῦ·
εἶπεν αὐτῷ + πο
νηρὲ δοῦλε καὶ
ὀκνηρέ· ᾔδεις
ὅτι θερίζω ὅπου

οὐκ ἔσπειρα· καὶ
συνάγω ὅθεν οὐ
διεσκόρπισα +
ἔδει οὖν σε βαλεῖν
τὸ ἀργύριόν μου
τοῖς τραπεζί
ταις + καὶ ἐλθὼν
ἐγὼ ἐκομισά
μην ἂν τὸ ἐμὸν
σὺν τόκῳ + ἄρα
τε οὖν ἀπ' αὐτοῦ
τὸ τάλαντον
καὶ δότε τῷ ἔχο
ντι τὰ δέκα τάλαν
τα + τῷ γὰρ ἔ
χοντι παντὶ δο
θήσεται +
δὲ τοῦ μὴ ἔχον
τος καὶ ὃ ἔχει
ἀρθήσεται ἀ
π' αὐτοῦ + καὶ τὸν
ἀχρεῖον δοῦλον
ἐκβάλετε εἰς τὸ

Τέλ
σκότος τὸ ἐξώτε
ρον + ἐκεῖ ἔσται
ὁ κλαυθμὸς καὶ
ὁ βρυγμὸς τῶν
ὀδόντων +
ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ
υἱὸς τοῦ ἀνθρώ
που ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ
καὶ πάντες οἱ ἅ
γιοι ἄγγελοι με
τ' αὐτοῦ + τότε
καθίσει ἐπὶ θρό
νου δόξης αὐτοῦ
καὶ συναχθήσον
ται ἔμπροσθεν
αὐτοῦ πάντα
τὰ ἔθνη + καὶ
ἀφοριεῖ αὐτοὺς
ἀπ' ἀλλήλων ὥσ
περ ὁ ποιμὴν
ἀφορίζει τὰ πρό
βατα ἀπὸ τῶν
ἐρίφων + καὶ

στήσει τὰ μὲν πρό
βατα ἐκ δεξιῶν
αὐτοῦ, τὰ δὲ ἐρί
φια ἐξ εὐωνύ
μων + τότε ἐ
ρεῖ ὁ βασιλεὺς
τοῖς ἐκ δεξιῶν αὐ
τοῦ + δεῦτε οἱ εὐ
λογημένοι τοῦ
πρς μου· κληρο
νομήσατε τὴν
ἡτοιμασ
μένην ὑμῖν βα
σιλείαν ἀ
πὸ καταβολῆς
κόσμου + ἐπεί
νασα γὰρ καὶ ἐ
δώκατέ μοι φα
γεῖν + ἐδίψησα
καὶ ἐποτίσατέ
με + ξένος ἤμην
καὶ συνηγάγετέ
με + γυμνὸς

καὶ περιεβάλε
τέ με· ἀσθενὴς
ἤμην καὶ ἐπεσκέ
ψασθέ με· ἐν
φυλακῇ ἤμην
καὶ ἤλθετε πρός
με. τότε ἀ
ποκριθήσον
ται αὐτῷ οἱ δί
καιοι λέγοντες· κύρι
ε· πότε σε εἴ
δομεν πεινῶν
τα καὶ ἐθρέψα
μεν· ἢ διψῶν
τα καὶ ἐποτί
σαμεν· πό
τε δέ σε εἴδομεν
ξένον καὶ συν
ηγάγομεν· ἢ γυ
μνὸν καὶ περι
εβάλομεν·
πότε δέ σε εἴδο
μεν ἀσθενῆ ἢ ἐν

φυλακῇ· καὶ
ἤλθομεν πρός
σε· καὶ ἀποκ
ριθεὶς ὁ βασιλεὺς
ἐρεῖ αὐτοῖς· ἀμὴν
λέγω ὑμῖν· ἐ
φ' ὅσον ἐποιή
σατε ἑνὶ τούτων
τῶν ἀδελφῶν
μου τῶν ἐλαχί
στων, ἐμοὶ ἐποι
ήσατε. τότε
ἐρεῖ καὶ τοῖς ἐξ εὐ
ωνύμων· πορεύ
εσθε ἀπ'
ἐμοῦ οἱ κατη
ραμένοι εἰς τὸ
πῦρ τὸ αἰώνιον
τὸ ἡτοιμασ
μένον τῷ δια
βόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέ
λοις αὐτοῦ. ἐπεί
νασα γὰρ καὶ οὐκ ἐ

δώκατέ μοι φα
γεῖν· ἐδίψησα
καὶ οὐκ ἐποτί
σατέ με· ξένος
ἤμην καὶ οὐ
συνηγάγετέ
με· γυμνὸς
καὶ οὐ περιεβά
λετέ με· ἀ
σθενὴς καὶ ἐν φυ
λακῇ καὶ οὐκ
ἐπεσκέψασθέ
με. τότε ἀ
ποκριθήσον
ται αὐτῷ καὶ αὐ
τοὶ λέγοντες· κύ
ριε· πότε σε εἴ
δομεν πεινῶντα
ἢ διψῶντα ἢ
ξένον ἢ γυμνὸν
ἢ ἀσθενῆ ἢ ἐν
φυλακῇ· καὶ
οὐ διηκονήσα

μέν σοι· τότε ἀ
ποκριθήσεται
αὐτοῖς λέγων· ἀ
μὴν λέγω ὑ
μῖν· ἐφ' ὅσον
οὐκ ἐποιήσατε
ἑνὶ τούτων τῶν
ἐλαχίστων, οὐ
δὲ ἐμοὶ ἐποιή
σατε. καὶ ἀ
πελεύσονται
οὗτοι εἰς κόλασιν
αἰώνιον· οἱ δὲ
δίκαιοι εἰς ζω
ὴν αἰώνιον.
καὶ ἐγένετο ὅτε
ἐτέλεσεν ὁ Ἰς
πάντας τοὺς
λόγους τούτους,
εἶπε τοῖς μα
θηταῖς αὐτοῦ·
οἴδατε ὅτι με
τὰ δύο ἡμέρ

Τῇ ἁγ(ίᾳ) καὶ μεγ(άλῃ) β΄ πρωΐ +

τὸ πάσχα γίνεται καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀν(θρώπ)ου παραδίδοται εἰς τὸ σταυρωθῆναι +

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰω(άννην) +

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἐμαρτύρει ὁ ὄχλος ὁ ὢν μετὰ τοῦ Ἰ(ησο)ῦ· ὅτε τὸν Λάζαρον ἐφώνησεν ἐκ τοῦ μνημείου καὶ ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν + Διὰ τοῦτο καὶ ὑπήντησεν αὐτῷ ὁ ὄχλος, ὅτι ἤκουσαν τοῦτο αὐτὸν πεποιηκέναι τὸ σημεῖον + Οἱ οὖν Φαρισαῖοι εἶπον πρὸς αὐτούς +

Θεωρεῖτε ὅτι οὐκ ὠφελεῖτε οὐδέν· ἴδε ὁ κόσμος ὀπίσω αὐτοῦ ἀπῆλθεν + Ἦσαν δέ τινες Ἕλληνες ἐκ τῶν ἀναβαινόντων ἵνα προσκυνήσωσιν ἐν τῇ ἑορτῇ + Οὗτοι οὖν προσῆλθον Φιλίππῳ τῷ ἀπὸ Βηθσαϊδὰ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἠρώτων αὐτὸν λέγοντες + Κύριε, θέλομεν τὸν Ἰ(ησοῦ)ν ἰδεῖν + Ἔρχεται Φίλιππος καὶ λέγει τῷ Ἀνδρέᾳ, καὶ πάλιν Ἀνδρέας καὶ Φίλιππος,

λέγουσι τῷ Ἰ(ησο)ῦ + Ὁ δὲ Ἰ(ησοῦ)ς ἀπεκρίνατο αὐτοῖς λέγων· Ἐλήλυθεν ἡ ὥρα ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ ἀν(θρώπ)ου + Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ ὁ κόκκος τοῦ σίτου πεσὼν εἰς τὴν γῆν ἀποθάνῃ, αὐτὸς μόνος μένει + ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ, πολὺν καρπὸν φέρει + Ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀπολέσει αὐτήν· καὶ ὁ μισῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ εἰς ζωὴν αἰώνιον φυλάξει αὐτήν +

Ἐὰν ἐμοὶ διακονῇ τις, ἐμοὶ ἀκολουθείτω, καὶ ὅπου εἰμὶ ἐγώ, ἐκεῖ καὶ ὁ διάκονος ὁ ἐμὸς ἔσται + Καὶ ἐάν τις ἐμοὶ διακονῇ + τιμήσει αὐτὸν ὁ π(ατ)ήρ + Νῦν ἡ ψυχή μου τετάρακται + Καὶ τί εἴπω; Πάτερ, σῶσόν με ἐκ τῆς ὥρας ταύτης; ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἦλθον εἰς τὴν ὥραν ταύτην + Πάτερ, δόξασόν σου τὸ ὄνομα + Ἦλθεν οὖν φωνὴ ἐκ τοῦ οὐ(ρα)νοῦ + Καὶ ἐ-

δόξασα καὶ πά
λιν δοξάσω +
ὁ οὖν ὄχλος ὁ ἑ
στὼς καὶ ἀκούσας
ἔλεγε βροντὴν
γεγονέναι + ἄ
λλοι ἔλεγον + ἄγ
γελος αὐτῷ λε
λάληκεν + ἀπ
εκρίθη ὁ ις καὶ
εἶπεν + οὐ δι' ἐμὲ
αὕτη ἡ φωνὴ
γέγονεν + ἀλλὰ
δι' ὑμᾶς + νῦν
κρίσις ἐστὶ τοῦ
κόσμου τούτου +
νῦν ὁ ἄρχων τοῦ
κόσμου τούτου
ἐκβληθήσεται ἔ
ξω + κἀγὼ ἐὰν
ὑψωθῶ ἐκ τῆς
γῆς + πάντας ἑλ
κύσω πρὸς ἐμαυ

τόν + τοῦτο
δὲ ἔλεγε σημαί
νων ποίῳ θανάτῳ
ἤμελλεν ἀπο
θνήσκειν + ἀπε
κρίθη αὐτῷ ὁ
ὄχλος + ἡμεῖς ἠ
κούσαμεν ἐκ
τοῦ νόμου ὅτι ὁ
χς μένει εἰς
τὸν αἰῶνα +
καὶ πῶς σὺ λέ
γεις ὅτι δεῖ ὑ
ψωθῆναι τὸν
υἱὸν τοῦ ανου +
τίς ἐστιν οὗτος
ὁ υἱὸς τοῦ ανου +
εἶπεν οὖν αὐτοῖς
ὁ ις + ἔτι μι
κρὸν χρόνον
τὸ φῶς μεθ' ὑ
μῶν ἐστι + περι
πατεῖτε ἕως

τὸ φῶς ἔχετε
ἵνα μὴ σκοτία ὑ
μᾶς καταλά
βῃ + καὶ ὁ περι
πατῶν ἐν
τῇ σκοτίᾳ
οὐκ οἶδε ποῦ ὑ
πάγει + ἕως τὸ
φῶς ἔχετε πι
στεύετε εἰς τὸ
φῶς ἵνα υἱοὶ
φωτὸς γένησθε +
ταῦτα ἐλάλησεν
ὁ ις καὶ ἀπελ
θὼν ἐκρύβη
ἀπ' αὐτῶν +
τοσαῦτα δὲ αὐ
τοῦ σημεῖα πε
ποιηκότος ἔμ
προσθεν αὐτῶν
οὐκ ἐπίστευον
εἰς αὐτόν + ἵνα
ὁ λόγος ἠσαΐου

τοῦ προφήτου
πληρωθῇ ὃν
εἶπε + κε τίς
ἐπίστευσε τῇ ἀ
κοῇ ἡμῶν +
καὶ ὁ βραχίων
κυ τίνι ἀπεκα
λύφθη + διὰ
τοῦτο οὐκ ἠδύ
ναντο πιστεύ
ειν ὅτι πάλιν
εἶπεν ἠσαΐας +
τετύφλωκεν αὐ
τῶν τοὺς ὀφθαλμοὺς
καὶ πεπώρω
κεν αὐτῶν τὴν
καρδίαν + ἵνα μὴ
ἴδωσι τοῖς ὀφ
θαλμοῖς καὶ νο
ήσωσι τῇ καρ
δίᾳ καὶ ἐπιστραφῶ
σι καὶ ἰάσωμαι αὐτούς +

παντελεῖ τὴν ...
στωσιν ὅτι εἶδε
τὴν δόξαν αὐτοῦ·
καὶ ἐλάλησε περὶ
αὐτοῦ. ὅμως μέν
τοι καὶ ἐκ τῶν ἀρχόν
των πολλοὶ ἐπί
στευσαν εἰς
αὐτόν· ἀλλὰ διὰ
τοὺς φαρισαί
ους οὐχ ὡμολό
γουν, ἵνα μὴ ἀ
ποσυνάγωγοι γέ
νωνται· ἠγάπη
σαν γὰρ τὴν
δόξαν τῶν ἀν
θρώπων μᾶλλον
ἤπερ τὴν δόξαν τοῦ θ(εο)ῦ·
ἰ(ησοῦ)ς δὲ ἔκραξε καὶ εἶ
πεν· ὁ
πιστεύων εἰς ἐμὲ οὐ

πιστεύει εἰς ἐμέ,
ἀλλ' εἰς τὸν πέμψαν
τά με· καὶ
ὁ θεωρῶν ἐμὲ
θεωρεῖ τὸν
πέμψαντά με·
ἐγὼ φῶς εἰς τὸν
κόσμον ἐλήλυ
θα, ἵνα πᾶς ὁ
πιστεύων εἰς ἐμὲ
ἐν τῇ σκοτίᾳ
μὴ μείνῃ· καὶ
ἐάν τίς μου ἀκού
σῃ τῶν ῥημά
των καὶ μὴ πι
στεύσῃ, ἐγὼ οὐ
κρίνω αὐτόν·
οὐ γὰρ ἦλθον
ἵνα κρίνω τὸν
κόσμον, ἀλλ'
ἵνα σώσω τὸν
κόσμον· ὁ
ἀθετῶν ἐμὲ καὶ

μὴ λαμβάνων τὰ
ῥήματά μου,
ἔχει τὸν κρίνον
τα αὐτόν· ὁ
λόγος ὃν ἐλά
λησα, ἐκεῖνος
κρινεῖ αὐτὸν
ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡ
μέρᾳ· ὅτι
ἐγὼ ἐξ ἐμαυτοῦ
οὐκ ἐλάλησα·
ἀλλ' ὁ πέμψας
με πατὴρ αὐτός
μοι ἐντολὴν
ἔδωκε τί εἴ
πω καὶ τί λα
λήσω· καὶ οἶ
δα ὅτι ἡ ἐντολὴ
αὐτοῦ ζωὴ
αἰώνιός ἐστιν·
ἃ οὖν λαλῶ ἐγώ,
καθὼς εἴρη
κέ μοι ὁ πατήρ,

τῷ α' καὶ μ(εγάλῃ) δ' ...

οὕτως λαλῶ.
ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον
Τῷ καιρῷ ἐκεί
νῳ, τοῦ ἰ(ησοῦ) γενο
μένου ἐν Βηθανίᾳ ἐν
οἰκίᾳ Σίμωνος
τοῦ λεπροῦ,
προσῆλθεν
αὐτῷ γυνὴ ἀ
λάβαστρον μύ
ρου ἔχουσα πο
λυτίμου· καὶ
κατέχεεν ἐπὶ
τὴν κεφαλὴν
αὐτοῦ ἀνακει
μένου· ἰδόν
τες δὲ οἱ μα
θηταὶ αὐτοῦ
ἠγανάκτησαν
λέγοντες· εἰς
τί ἡ ἀπώλεια
αὕτη; ἠδύ
ναντο γὰρ τοῦ
το τὸ μύρον πραθῆ

μαντι πολλοῦ καὶ
δοθῆναι τοῖς
πτωχοῖς· γνοὺς
δὲ ὁ Ἰ(ησοῦ)ς εἶπεν αὐ-
τοῖς· τί κόπους
παρέχετε τῇ
γυναικί· ἔργον
γὰρ καλὸν ἠργάσα-
το εἰς ἐμέ· πάν-
τοτε γὰρ τοὺς πτωχοὺς
ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν·
ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε
ἔχετε· βαλοῦσα γὰρ αὕ-
τη τὸ μύρον
τοῦτο ἐπὶ τοῦ
σώματός μου
πρὸς τὸ ἐνταφι-
άσαι με ἐποίησεν·
ἀμὴν λέγω ὑμῖν
ὅπου ἐὰν

κηρυχθῇ τὸ εὐα-
γγέλιον τοῦτο ἐν
ὅλῳ τῷ κόσμῳ λα-
ληθήσεται καὶ
ὃ ἐποίησεν
αὕτη εἰς μνημό-
συνον αὐτῆς· +
Τότε πορευθεὶς
εἷς τῶν δώδεκα
ὁ λεγόμενος Ἰού-
δας Ἰσκαριώτης
πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς
εἶπεν· τί θέλε-
τέ μοι δοῦναι
κἀγὼ ὑμῖν παρα-
δώσω αὐτόν· οἱ δὲ
ἔστησαν αὐτῷ
τριάκοντα ἀρ-
γύρια· καὶ ἀπὸ τό-
τε ἐζήτει εὐκαιρίαν ἵνα

τῇ α΄ καὶ μ(ετὰ) ε΄ πρωΐ· +

αὐτὸν παραδῷ· +
Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν· +
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ
ἤγγιζεν ἡ ἑορτὴ
τῶν ἀζύμων ἡ
λεγομένη πά-
σχα· καὶ ἐζήτουν
οἱ ἀρχιερεῖς
οἱ γραμματεῖς τὸ π(ῶς)
αὐτὸν ἀνέλωσιν·
τὸν Ἰ(ησοῦ)ν· ἐφοβοῦν-
το γὰρ τὸν λαόν·
εἰσῆλθε δὲ
ὁ σατανᾶς
εἰς Ἰούδαν τὸν
ἐπικαλούμενον
Ἰσκαριώτην
ὄντα ἐκ
τοῦ ἀριθμοῦ
τῶν δώδεκα· +
καὶ ἀπελθὼν
συνελάλησε
τοῖς ἀρχιερεῦ-

σι καὶ τοῖς γραμ-
ματεῦσι καὶ
στρατηγοῖς τὸ
πῶς αὐτὸν πα-
ραδῷ αὐτοῖς· +
καὶ ἐχάρησαν·
καὶ συνέθεντο
αὐτῷ ἀργύ-
ριον δοῦναι· +
καὶ ἐξωμολόγη-
σε· καὶ ἐζήτει
εὐκαιρίαν τοῦ
παραδοῦναι
αὐτὸν αὐτοῖς ἄ-
τερ ὄχλου· + ἦλ-
θε δὲ ἡ ἡμέρα
τῶν ἀζύμων
ἐν ᾗ ἔδει θύε-
σθαι τὸ πάσχα· +
καὶ ἀπέστειλε
Πέτρον καὶ Ἰω-
άννην εἰπών·
πορευθέντες

τοιμάσατε ἡμῖν
ἡμῖν τὸ πάσχα ἵ
να φάγωμεν +
οἱ δ' εἶπον αὐ
τῷ + ποῦ θέ
λεις ἑτοιμάσ
ωμεν + ὁ δὲ εἶ
πεν αὐτοῖς +
ἰδοὺ εἰσελθόν
των ὑμῶν εἰς
τὴν πόλιν· συ
ναντήσει ὑμῖν
ἄνθρωπος κεράμιον ὕ
δατος βαστά
ζων + ἀκολ
θήσατε αὐτῷ
εἰς τὴν οἰκίαν
οὗ εἰσπορεύε
ται καὶ ἐρεῖτε
τῷ οἰκοδεσπό
τῃ τῆς οἰκίας·
λέγει σοι ὁ διδάσ
καλος + ποῦ ἐ

στὶ τὸ κατάλυ
μα ὅπου τὸ π
χα μετὰ τῶν
μαθητῶν μου
φάγω + κἀκεῖ
νος ὑμῖν δεί
ξει ἀνώγεον μέ
γα ἐστρωμένον
ἐκεῖ ἑτοιμάσα
τε ἡμῖν + ἀπελ
θόντες δὲ
εὗρον καθὼς εἴ
ρηκεν αὐτοῖς·
καὶ ἡτοίμα
σαν τὸ πάσχα
καὶ ὅτε ἐγένε
το ἡ ὥρα ἀνέπε
σεν καὶ οἱ δώ
δεκα ἀπόστολοι
σὺν αὐτῷ +
καὶ εἶπε πρὸς
αὐτοὺς + ἐπι
θυμίᾳ ἐπεθύ

μησα τοῦτο τὸ
πάσχα φαγεῖν
μεθ' ὑμῶν πρὸ
τοῦ με πα
θεῖν + λέγω
γὰρ ὑμῖν + ὅτι
οὐκέτι οὐ μὴ
φάγω ἐξ αὐτοῦ
ἕως ὅτου πλη
ρωθῇ ἐν τῇ βα
σιλείᾳ τοῦ θεοῦ +
καὶ δεξάμενος
τὸ ποτήριον
εὐχαριστήσας
εἶπε + λάβε
τε τοῦτο καὶ δι
αμερίσατε ἐν
αὐτοῖς + λέ
γω γὰρ ὑμῖν +
ὅτι οὐ μὴ πίω
ἀπὸ τοῦ νῦν ἀ
πὸ τοῦ γεννή
ματος τῆς ἀ

μπέλου· ἕως
ὅτου ἡ βασιλεία
τοῦ θεοῦ ἔλθῃ +
καὶ λαβὼν ἄρ
τον εὐχαριστή
σας ἔκλασε καὶ
ἔδωκεν αὐτοῖς
λέγων + τοῦ
τό ἐστι τὸ σῶ
μά μου τὸ ὑ
πὲρ ὑμῶν δι
δόμενον + τοῦ
το ποιεῖτε εἰς
τὴν ἐμὴν ἀνά
μνησιν +
σαύτως καὶ τὸ
ποτήριον μετὰ
τὸ δειπνῆσαι
λέγων +
τοῦτο τὸ ποτή
ριον ἡ καινὴ δια
θήκη ἐν τῷ αἵ
ματί μου τὸ

περ ὑμῶν ἐκχυννόμενον. πλὴν ἰδοὺ ἡ χεὶρ τοῦ παραδιδόντος με μετ' ἐμοῦ ἐπὶ τῆς τραπέζης. Καὶ ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου πορεύεται κατὰ τὸ ὡρισμένον. πλὴν οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι' οὗ παραδίδοται. Καὶ αὐτοὶ ἤρξαντο συζητεῖν πρὸς ἑαυτούς, τὸ τίς ἄρα εἴη ἐξ αὐτῶν ὁ μέλλων τοῦτο πράσσειν. Ἐγένετο δὲ καὶ φιλονεικία ἐν αὐτοῖς τὸ τίς αὐτῶν δοκεῖ εἶναι μείζων. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς. οἱ βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν κυριεύουσιν αὐτῶν. καὶ οἱ ἐξουσιάζοντες αὐτῶν εὐεργέται καλοῦνται. ὑμεῖς δὲ οὐχ οὕτως. ἀλλ' ὁ μείζων ἐν ὑμῖν γενέσθω ὡς ὁ νεώτερος. καὶ ὁ ἡγούμενος ὡς ὁ διακονῶν. τίς γὰρ μείζων, ὁ ἀνακείμενος, ἢ ὁ διακονῶν; οὐχὶ ὁ ἀνακείμενος; ἐγὼ δὲ ἐν μέσῳ ὑμῶν εἰμι ὡς ὁ διακονῶν. ὑμεῖς δέ ἐστε οἱ διαμεμενηκότες μετ' ἐμοῦ ἐν τοῖς πειρασμοῖς μου. κἀγὼ διατίθεμαι ὑμῖν καθὼς διέθετό μοι ὁ πατήρ μου βασιλείαν. ἵνα ἐσθίητε καὶ πίνητε ἐπὶ τῆς τραπέζης μου ἐν τῇ βασιλείᾳ μου. καὶ καθίσεσθε ἐπὶ θρόνων κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ. εἶπε δὲ ὁ Κ(ύριο)ς. σίμων σίμων ἰδοὺ ὁ σατανᾶς ἐξῃτήσατο ὑμᾶς τοῦ σινιάσαι ὡς τὸν σῖτον. ἐγὼ δὲ ἐδεήθην περὶ σοῦ, ἵνα μὴ ἐκλείπῃ ἡ πίστις σου. καὶ σύ ποτε ἐπιστρέψας, στήριξον τοὺς ἀδελφούς σου. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ. Κύριε μετὰ σοῦ ἕτοιμός εἰμι. καὶ εἰς φυλακὴν καὶ εἰς θάνατον.

μ τὸν προφάσ
σθαι· ὁ δὲ εἶπ(εν)· λέ-
γω σοι
Πέτρε, οὐ μὴ
φωνήσει σήμε-
ρον ἀλέκ-
τωρ, πρὶν
ἢ τρὶς ἀπαρ-
νήσῃ μὴ εἰδέ-
ναι με· καὶ εἶ-
πεν αὐτοῖς·
ὅτε ἀπέστειλα
ὑμᾶς ἄτερ βαλ-
λαντίου καὶ πή-
ρας καὶ ὑπο-
δημάτων, μή
τινος ὑστε-
ρήσατε; οἱ
δὲ εἶπον· οὐ-
θενός. εἶπεν
οὖν αὐτοῖς·
ἀλλὰ νῦν ὁ ἔχων
βαλλάντιον

ἀράτω, ὁμοί-
ως καὶ πήραν·
καὶ ὁ μὴ ἔχων,
πωλησάτω
τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ,
καὶ ἀγορασά-
τω μάχαιραν.
λέγω γὰρ ὑμῖν
ὅτι ἔτι τοῦτο τὸ
γεγραμμένον
δεῖ τελεσθῆναι
ἐν ἐμοί, τὸ καὶ
μετὰ ἀνόμων
ἐλογίσθη· καὶ
γὰρ τὰ περὶ ἐ-
μοῦ τέλος ἔχει.
οἱ δὲ εἶπον· κύριε,
ἰδοὺ μάχαιραι
ὧδε δύο. ὁ
δὲ εἶπεν αὐτοῖς·
ἱκανόν ἐστι. καὶ
ἐξελθὼν ἐπο-
ρεύθη κατὰ

τῇ α' καὶ με(γάλῃ) ε' ... εὐ(αγγέλιον) ...

τὸ ἔθος εἰς τὸ ὄ-
ρος τῶν ἐλαι-
ῶν· ἠκολού-
θησαν δὲ αὐτῷ
καὶ οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ.
Τῷ καιρῷ ἐκ-
εί(νῳ) εἶπεν ὁ Ἰ(ησοῦ)ς τοῖς
ἑαυτοῦ μαθη-
ταῖς· οἴδα-
τε ὅτι μετὰ
δύο ἡμέρας τὸ
πάσχα γίνεται,
καὶ ὁ υἱὸς τοῦ
ἀν(θρώπ)ου παραδίδο-
ται εἰς τὸ σταυ-
ρωθῆναι. τότε
συνήχθησαν
οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ
γραμματεῖς καὶ οἱ
πρεσβύτεροι
τοῦ λαοῦ
εἰς τὴν αὐλὴν

τοῦ ἀρχιερέως τοῦ
λεγομένου
Καϊάφα, καὶ
συνεβουλεύ-
σαντο ἵνα τὸν
Ἰ(ησοῦ)ν δόλῳ κρα-
τήσωσι καὶ
ἀποκτείνω-
σιν. ἔλεγον
δέ· μὴ ἐν τῇ ἑορ-
τῇ, ἵνα μὴ θό-
ρυβος γένηται
ἐν τῷ λαῷ. τοῦ
δὲ Ἰ(ησο)ῦ γενομέ-
νου ἐν Βηθανί-
ᾳ ἐν οἰκίᾳ Σί-
μωνος τοῦ
λεπροῦ, προ-
σῆλθεν αὐτῷ
γυνὴ ἀλάβαστρον
μύρου ἔχου-
σα βαρυτίμου,
καὶ κατέχεεν

ἐπὶ τὴν κεφα
λὴν αὐτοῦ ἀνα
κειμένου + ἰ
δόντες δὲ οἱ μα
θηταὶ ἠγανά
κτησαν λέγο(ντες)
εἰς τί ἡ ἀ
πώλεια αὕτη +
ἠδύνατο γὰρ
τοῦτο τὸ μύ
ρον πραθῆναι
πολλοῦ καὶ δο
θῆναι τοῖς πτω
χοῖς + γνοὺς
δὲ ὁ ις εἶπεν
αὐτοῖς + τί
κόπους παρέ
χετε τῇ γυναι
κί + ἔργον κα
λὸν εἰργάσατο
εἰς ἐμέ + τοὺς
πτωχοὺς γὰρ
πάντοτε ἔχε

τε μεθ᾽ ἑαυτῶν +
ἐμὲ δὲ οὐ πάν
τοτε ἔχετε + βα
λοῦσα γὰρ
αὕτη τὸ μύ
ρον τοῦτο ἐπὶ
τοῦ σώματος
μου + πρὸς τὸ
ἐνταφιάσαι με
ἐποίησεν + ἀ
μὴν λέγω ὑ
μῖν + ὅπου
ἐὰν κηρυχθῇ
τὸ εὐαγγέλιον
τοῦτο ἐν ὅλῳ
τῷ κόσμῳ λα
ληθήσεται + καὶ
ὃ ἐποίησεν αὕ
τη εἰς μνημό
συνον αὐτῆς +
τότε πορευθεὶς
εἷς τῶν ιβ
ὁ λεγόμενος

ἰούδας ἰσκαριώ
της πρὸς τοὺς
ἀρχιερεῖς εἶ
πεν + τί μοι
θέλετε δοῦναι
κἀγὼ ὑμῖν
παραδώσω
αὐτόν + οἱ δὲ
ἔστησαν αὐτῷ
τριάκοντα ἀρ
γύρια + καὶ ἀ
πὸ τότε ἐζή
τει εὐκαιρίαν
ἵνα αὐτὸν παραδῷ +
τῇ δὲ πρώτῃ τῶν ἀζύμων
προσῆλθον οἱ μαθηταὶ
τῷ ιυ λέγοντες
αὐτῷ + ποῦ θέλεις
ἑτοιμάσωμέν
σοι φαγεῖν τὸ πάσχα +

ὁ δὲ εἶπεν +
ὑπάγετε εἰς τὴν
πόλιν πρὸς τὸν
δεῖνα καὶ εἴπα
τε αὐτῷ +
ὁ διδάσκαλος λέ
γει + ὁ καιρός μου
ἐγγύς ἐστιν + πρὸς
σὲ ποιῶ τὸ πά
σχα μετὰ τῶν
μαθητῶν μου +
καὶ ἐποίησαν
οἱ μαθηταὶ ὡς
συνέταξεν αὐ
τοῖς ὁ ις + καὶ ἡ
τοίμασαν τὸ
πάσχα + ὀψίας
δὲ γενομένης
ἀνέκειτο μετὰ
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ταδέδωκεν αὐ
τῷ ὁ πατὴρ εἰς
τὰς χεῖρας αὐ
τοῦ καὶ ὅτι ἀ
πὸ θῦ ἐξῆλθε +
καὶ πρὸς τὸν
θν ὑπάγει· ἐ
γείρεται ἐκ τοῦ
δείπνου καὶ τί
θησι τὰ ἱμά
τια· καὶ λα
βὼν λέντιον·
διέζωσεν ἑ
αυτόν + εἶτα
βάλλει ὕδωρ
εἰς τὸν νιπτῆ
ρα· καὶ ἤρξα
το νίπτειν τοὺς
πόδας τῶν μα
θητῶν· καὶ ἐκ
μάσσειν τῷ λε
ντίῳ ᾧ ἦν δι
εζωσμένος +

ἔρχεται οὖν πρὸς
σίμωνα πέ
τρον· καὶ λέγει
αὐτῷ ἐκεῖνος
κε· σύ μου νί
πτεις τοὺς πό
δας; ἀπεκρί
θη ὁ ις καὶ εἶπεν
αὐτῷ + ὃ ἐγὼ
ποιῶ· σὺ οὐκ οἶ
δας ἄρτι· γνώ
σῃ δὲ μετὰ ταῦ
τα + λέγει αὐ
τῷ ὁ πέτρος +
οὐ μὴ νίψῃς
τοὺς πόδας
μου εἰς τὸν
αἰῶνα + ἀ
πεκρίθη αὐτῷ
ὁ ις + ἐὰν μὴ
νίψω σε· οὐκ
ἔχεις μέρος
μετ᾽ ἐμοῦ + λέ

γει αὐτῷ σίμων
πέτρος + κε
μὴ τοὺς πό
δας μου μόνον
ἀλλὰ καὶ τὴν κε
φαλὴν καὶ τὰς
χεῖρας + λέ
γει αὐτῷ ὁ ις +
ὁ λελουμένος
οὐ χρείαν ἔχει
ἢ τοὺς πόδας
νίψασθαι + ἀλ
λ᾽ ἔστι καθαρὸς
ὅλος + καὶ ὑ
μεῖς καθαροί
ἐστε· ἀλλ᾽ οὐχὶ
πάντες· ᾔδει
γὰρ τὸν παρα
διδόντα αὐτόν +
διὰ τοῦτο εἶπεν
οὐχὶ πάντες κα
θαροί ἐστε +
ὅτε οὖν ἔνιψε

οὖν
τοὺς πόδας αὐτῶν·
καὶ ἔλαβεν τὰ ἱ
μάτια αὐτοῦ·
ἀναπεσὼν πάλιν
εἶπεν αὐτοῖς +
γινώσκετε τί
πεποίηκα ὑ
μῖν; ὑμεῖς φω
νεῖτέ με ὁ
διδάσκαλος
καὶ ὁ κς· καὶ κα
λῶς λέγετε +
εἰμὶ γάρ· εἰ οὖν
ἐγὼ ἔνιψα ὑ
μῶν τοὺς πό
δας ὁ κς καὶ ὁ
διδάσκαλος
καὶ ὑμεῖς ὀφεί
λετε ἀλλήλων
νίπτειν τοὺς
πόδας + ὑπό
δειγμα γὰρ
ἔδωκα ὑμῖν·

ἵνα καθὼς ἐγὼ
ἐποίησα ὑμῖν
καὶ ὑμεῖς ποιῆτε·
ἀμὴν ἀμὴν λέγω
ὑμῖν οὐκ ἔστι
δοῦλος μεί-
ζων τοῦ κυ αὐ-
τοῦ· οὐδὲ ἀ-
πόστολος μεί-
ζων τοῦ πέμ-
ψαντος αὐτόν·
εἰ ταῦτα οἴδα-
τε μακάριοί ἐ-
στε ἐὰν ποιῆτε
αὐτά· καὶ ἐ-
σθιόντων αὐτῶν
εἶπεν ἀμὴν λέγω
ὑμῖν ὅτι εἷς ἐξ ὑ-
μῶν παραδώσει με·
καὶ λυπούμενοι
σφόδρα ἤρ-
ξαντο λέγειν αὐ-
τῷ ἕκαστος αὐ-

τῶν· μήτι ἐγώ
εἰμι κε· ὁ δὲ
ἀποκριθεὶς εἶ-
πεν· ὁ ἐμβάψας
μετ' ἐμοῦ ἐν τῷ
τρυβλίῳ τὴν
χεῖρα οὗ-
τός με παραδώ-
σει· ὁ μὲν υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου ὑπά-
γει καθὼς γέ-
γραπται περὶ
αὐτοῦ· οὐαὶ δὲ
τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ
δι' οὗ ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου παρα-
δίδοται· καλὸν
ἦν αὐτῷ εἰ
οὐκ ἐγεννήθη ὁ
ἄνθρωπος ἐκεῖνος·
ἀποκριθεὶς δὲ
Ἰούδας ὁ πα-

ραδιδοὺς αὐτὸν
εἶπε· μήτι
ἐγώ εἰμι ῥαββί·
λέγει αὐτῷ·
σὺ εἶπας· ἐ-
σθιόντων δὲ
αὐτῶν λαβὼν
ὁ Ἰς τὸν ἄρτον
καὶ εὐχαριστή-
σας ἔκλασε καὶ
ἐδίδου τοῖς μα-
θηταῖς καὶ εἶ-
πε· λάβετε φά-
γετε· τοῦ-
τό ἐστι τὸ σῶ-
μά μου· καὶ λα-
βὼν τὸ ποτήριον
καὶ εὐχαριστή-
σας ἔδωκεν
αὐτοῖς λέγων·
πίετε ἐξ
αὐτοῦ πάντες·
τοῦτο γάρ ἐστι τὸ

αἷμά μου τὸ τῆς
καινῆς διαθήκης
τὸ περὶ
πολλῶν ἐκχυ-
νόμενον εἰς
ἄφεσιν ἁμαρ-
τιῶν· λέγω
δὲ ὑμῖν ὅτι
οὐ μὴ πίω ἀπ'
ἄρτι ἐκ τού-
του τοῦ γεννή-
ματος τῆς ἀμπέ-
λου ἕως τῆς ἡμέ-
ρας ἐκείνης·
ὅταν αὐτὸ πί-
νω μεθ' ὑμῶν
καινὸν ἐν τῇ βασι-
λείᾳ τοῦ πατρός
μου· καὶ
ὑμνήσαντες
ἐξῆλθον εἰς τὸ
ὄρος τῶν ἐλαι-
ῶν· τότε

λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰ(ησοῦ)ς· πάντες ὑμεῖς σκανδαλισθήσεσθε ἐν ἐμοὶ ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ· γέγραπται γάρ· πατάξω τὸν ποιμένα καὶ διασκορπισθήσονται τὰ πρόβατα τῆς ποίμνης· μετὰ δὲ τὸ ἐγερθῆναί με προάξω ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος εἶπεν αὐτῷ· εἰ πάντες σκανδαλισθήσονται ἐν σοί, ἐγὼ οὐδέποτε σκανδαλισθήσομαι. ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰ(ησοῦ)ς· ἀμὴν λέγω σοι ὅτι ἐν ταύτῃ τῇ νυκτὶ πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι τρὶς ἀπαρνήσῃ με. λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος· κἂν δέῃ με σὺν σοὶ ἀποθανεῖν, οὐ μή σε ἀπαρνήσομαι. ὁμοίως δὲ καὶ πάντες οἱ μαθηταὶ εἶπον. Τότε ἔρχεται μετ' αὐτῶν ὁ Ἰ(ησοῦ)ς εἰς χωρίον λεγόμενον Γεθσημανῆ καὶ λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· καθίσατε αὐτοῦ ἕως οὗ ἀπελθὼν προσεύξωμαι ἐκεῖ. καὶ παραλαβὼν τὸν Πέτρον καὶ τοὺς δύο υἱοὺς Ζεβεδαίου ἤρξατο λυπεῖσθαι καὶ ἀδημονεῖν. τότε λέγει αὐτοῖς· περίλυπός ἐστιν ἡ ψυχή μου ἕως θανάτου· μείνατε ὧδε καὶ γρηγορεῖτε μετ' ἐμοῦ. καὶ προελθὼν μικρὸν ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ προσευχόμενος καὶ λέγων· πάτερ μου, εἰ δυνατόν ἐστι, παρελθέτω ἀπ' ἐμοῦ τὸ ποτήριον τοῦτο· πλὴν οὐχ ὡς ἐγὼ θέλω ἀλλ' ὡς σύ. ὤφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος ἀπ' οὐρανοῦ ἐνισχύων αὐτόν. καὶ γενόμενος ἐν ἀγωνίᾳ ἐκτενέστερον προσηύχετο. ἐγένετο δὲ ὁ ἱδρὼς αὐτοῦ ὡσεὶ θρόμβοι αἵματος καταβαίνοντες ἐπὶ τὴν γῆν. καὶ ἀναστὰς ἀπὸ τῆς προσευχῆς ἔρχεται πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ.

καὶ εὑρίσκει αὐτοὺς
καθεύδοντας
καὶ λέγει τῷ πέ-
τρῳ + οὕτως
οὐκ ἰσχύσατε μί-
αν ὥραν γρηγο-
ρῆσαι μετ' ἐμοῦ;
γρηγορεῖτε καὶ
προσεύχεσθε ἵ-
να μὴ εἰσέλθητε
εἰς πειρασμόν +
τὸ μὲν πνεῦμα πρό-
θυμον· ἡ δὲ
σὰρξ ἀσθενής +
πάλιν ἐκ δευτέ-
ρου ἀπελθὼν
προσηύξατο λέγων
πάτερ μου εἰ οὐ
δύναται τοῦτο
τὸ ποτήριον
παρελθεῖν ἀπ' ἐ-
μοῦ ἐὰν μὴ
αὐτὸ πίω γενηθή-

τω τὸ θέλημά
σου + καὶ ἐλθὼν
εὑρίσκει αὐτοὺς
πάλιν καθεύδον-
τας· ἦσαν γὰρ
αὐτῶν οἱ ὀφθαλ-
μοὶ βεβαρημέ-
νοι + καὶ ἀ-
φεὶς αὐτοὺς ἀ-
πελθὼν πάλιν
προσηύξατο
ἐκ τρίτου τὸν
αὐτὸν λόγον
εἰπών + τότε
ἔρχεται πρὸς
τοὺς μαθητὰς
αὐτοῦ καὶ λέγει
αὐτοῖς + καθεύ-
δετε λοιπὸν
καὶ ἀναπαύ-
εσθε + ἰδοὺ ἤγ-
γικεν ἡ ὥρα καὶ
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνου

παραδίδοται εἰς
χεῖρας ἁμαρτω-
λῶν· ἐγείρεσθε
ἄγωμεν +
ἰδοὺ ἤγγικεν ὁ
παραδιδούς
με + καὶ ἔτι
αὐτοῦ λαλοῦν-
τος· ἰδοὺ ἰού-
δας εἷς τῶν δώ-
δεκα ἦλθε + καὶ
μετ' αὐτοῦ ὄχλος
πολὺς μετὰ
μαχαιρῶν καὶ
ξύλων + ἀπὸ τῶ
ἀρχιερέ-
ων καὶ πρεσβυ-
τέρων τοῦ λα-
οῦ + ὁ δὲ παρα-
διδοὺς αὐτὸν
ἔδωκεν αὐτοῖς
σημεῖον λέ-
γων ὃν ἂν φι-

λήσω αὐτός ἐστι
κρατήσατε
αὐτόν + καὶ εὐ-
θέως προσελ-
θόντες ἐπέβα-
λον τὰς χεῖρας
ἐπὶ τὸν ἰν καὶ
ἐκράτησαν αὐ-
τόν + καὶ ἰδοὺ
εἷς τῶν μετὰ
τοῦ ἰυ ἐκτεί-
νας τὴν χεῖρα ἀ-
πέσπασε τὴν
μάχαιραν αὐ-
τοῦ + καὶ πα-
τάξας τὸν δοῦ-
λον τοῦ ἀρχιε-
ρέως ἀφεῖλεν
αὐτοῦ τὸ ὠτίον +
τότε λέγει αὐτῷ
ὁ ἰς + ἀπόστρεψον
σου τὴν μάχαιραν
εἰς τὸν τόπον αὐτῆς +

[πάν]τες γὰρ οἱ λαβό-
ντες μάχαιραν
ἐν μαχαίρᾳ ἀ-
πολοῦνται +
ἢ δοκεῖς ὅτι οὐ
δύναμαι ἄρτι
παρακαλέσαι
τὸν πρα μου·
καὶ παραστήσει
μοι πλείους δώ-
δεκα λεγεῶ-
νας ἀγγέλων· πῶς
οὖν πληρω-
θῶσιν αἱ γραφαί·
ὅτι οὕτως δεῖ γε-
νέσθαι + ἐν ἐ-
κείνῃ τῇ ὥρᾳ
εἶπεν ὁ ις τοῖς ὄ-
χλοις + ὡς ἐπὶ
λῃστὴν ἐξήλ-
θετε μετὰ μα-
χαιρῶν καὶ ξύ-
λων συλλαβεῖν με·

καθ' ἡμέραν πρὸς ὑ-
μᾶς ἐκαθεζό-
μην διδάσκων ἐν τῷ ἱ-
ερῷ· καὶ οὐκ ἐ-
κρατήσατέ με +
τοῦτο δὲ ὅλον
γέγονεν· ἵνα πλη-
ρωθῶσιν αἱ γρα-
φαὶ τῶν προφη-
τῶν + τότε οἱ μα-
θηταὶ πάντες
ἀφέντες αὐτὸν ἔ-
φυγον + οἱ δὲ
κρατήσαντες τὸν
ιν ἀπήγα-
γον πρὸς καϊά-
φαν τὸν ἀρχιε-
ρέα· ὅπου οἱ γρ-
αμματεῖς καὶ οἱ
πρεσβύτεροι
συνήχθησαν +
ὁ δὲ πέτρος ἠκολού-

θει αὐτῷ ἀπὸ μα-
κρόθεν ἕως τῆς
αὐλῆς τοῦ ἀρχι-
ερέως + καὶ εἰ-
σελθὼν ἔσω ἐ-
κάθητο μετὰ τῶν
ὑπηρετῶν ἰδεῖν
τὸ τέλος + οἱ
δὲ ἀρχιερεῖς
καὶ οἱ πρεσβύτεροι
καὶ τὸ συνέδρι-
ον ὅλον· ἐζή-
τουν ψευδομαρ-
τυρίαν κατὰ
τοῦ ιυ ὅπως θα-
νατώσωσιν
αὐτόν + καὶ οὐχ
εὗρον· καὶ πο-
λλῶν ψευδομαρ-
τύρων προσελ-
θόντων· οὐχ εὗ-
ρον + ὕστερον
δὲ προσελθόντες

δύο ψευδομάρ-
τυρες εἶπον + οὗ-
τος ἔφη + δύ-
ναμαι καταλῦ-
σαι τὸν ναὸν τοῦ
θυ· καὶ διὰ τρι-
ῶν ἡμερῶν οἰ-
κοδομῆσαι αὐ-
τόν + καὶ ἀνα-
στὰς ὁ ἀρχιερεὺς
εἶπεν αὐτῷ + οὐ-
δὲν ἀποκρίνῃ·
τί οὗτοί σου κα-
ταμαρτυροῦ-
σιν· ὁ δὲ ις ἐσι-
ώπα + καὶ ἀ-
ποκριθεὶς ὁ ἀρ-
χιερεὺς εἶπεν
αὐτῷ + ἐξορ-
κίζω σε κατὰ
τοῦ θυ τοῦ ζῶν-
τος· ἵνα ἡμῖν εἴ-
πῃς εἰ σὺ εἶ ὁ χς ὁ

υἱὸς τοῦ θ(εο)ῦ + λέ
γει αὐτῷ ὁ ἰ(ησοῦ)ς + σὺ
εἶπας + πλὴν
λέγω ὑμῖν +
ἀπ' ἄρτι ὄψεσθε
τὸν υἱὸν τοῦ
ἀν(θρώπ)ου καθήμε
νον ἐκ δεξιῶν
τῆς δυνάμεως
καὶ ἐρχό
μενον ἐπὶ τῶν
νεφελῶν τοῦ
οὐρανοῦ + τότε
ὁ ἀρχιερεὺς δι
έρρηξε τὰ ἱμά
τια αὐτοῦ + λέ
γων ὅτι ἐβλασ
φήμησε + τί ἔ
τι χρείαν ἔχομεν
μαρτύρων + ἴδε
νῦν ἠκούσατε
τὴν βλασφημίαν
αὐτοῦ + τί ὑμῖν

δοκεῖ + οἱ δὲ ἀπο
κριθέντες εἶπον +
ἔνοχος θανάτου
ἐστί + τότε ἐνέ
πτυσαν εἰς τὸ πρό
σωπον αὐτοῦ +
καὶ ἐκολάφισαν
αὐτόν + οἱ δὲ ἐ
ρράπισαν + λέ
γοντες + προφή
τευσον ἡμῖν
χριστέ τίς ἐστιν ὁ παί
σας σε + ὁ δὲ
πέτρος ἔξω ἐκά
θητο ἐν τῇ αὐλῇ +
καὶ προσῆλθεν
αὐτῷ μία παι
δίσκη λέγου
σα + καὶ σὺ ἦ
σθα μετὰ ἰ(ησο)ῦ
γαλιλαίου + ὁ
δὲ ἠρνήσατο ἔμ
προσθεν αὐτῶν

πάντων λέγων + οὐκ οἶδα
τί λέγεις + ἐξ
ελθόντα δὲ αὐτὸν
εἰς τὸν πυλῶνα
εἶδεν αὐτὸν ἄλ
λη καὶ λέγει
τοῖς ἐκεῖ +
καὶ οὗτος ἦν με
τὰ ἰ(ησο)ῦ τοῦ ναζω
ραίου + καὶ πά
λιν ἠρνήσατο
μεθ' ὅρκου ὅτι
οὐκ οἶδα τὸν
ἄν(θρωπ)ον + μετὰ
μικρὸν δὲ προ
σελθόντες οἱ ἑ
στῶτες εἶπον
τῷ πέτρῳ +
ἀληθῶς καὶ σὺ ἐξ
αὐτῶν εἶ + καὶ
γὰρ ἡ λαλιά σου
δῆλόν σε ποιεῖ +

τότε ἤρξατο κατα
θεματίζειν καὶ
ὀμνύειν ὅτι οὐκ
οἶδα τὸν ἄν(θρωπ)ον +
καὶ εὐθέως ἀλέ
κτωρ ἐφώνησε +
καὶ ἐμνήσθη ὁ
πέτρος τοῦ ῥήμα
τος τοῦ ἰ(ησο)ῦ εἰρηκό
τος αὐτῷ ὅτι
πρὶν ἀλέκτο
ρα φωνῆσαι
τρὶς ἀπαρνή
σῃ με + καὶ ἐ
ξελθὼν ἔξω
ἔκλαυσε πικρῶς +
πρωΐας δὲ γε
νομένης συμ
βούλιον ἔλαβον
πάντες οἱ
ἀρχιερεῖς καὶ
οἱ γραμματεῖς

καὶ οἱ πρεσβύ-
τεροι τοῦ λαοῦ·
ὥστε θανατῶ-
σαι αὐτόν· καὶ
δήσαντες αὐτὸν
ἀπήγαγον καὶ
παρέδωκαν αὐ-
τὸν Ποντίῳ Πιλά-
τῳ τῷ ἡγεμό-
νι·

εὐαγγέλ(ιον) τῶν ἁγ(ίων) παθ-
ῶν τοῦ κ(υρίο)υ καὶ θ(εο)ῦ καὶ σω-
τῆρος ἡμῶν Ἰ(ησο)ῦ Χ(ριστο)ῦ· α'
ἡ διαθήκη· ἐκ τοῦ κατὰ Ἰω(άννην)

Εἶπεν ὁ Κ(ύριο)ς τοῖς
ἑαυτοῦ μαθη-
ταῖς· νῦν ἐ-
δοξάσθη ὁ υἱὸς
τοῦ ἀν(θρώπ)ου· καὶ
ὁ θ(εὸ)ς ἐδοξάσθη
ἐν αὐτῷ· εἰ ὁ
θ(εὸ)ς ἐδοξάσθη ἐ-
ν αὐτῷ· καὶ ὁ
θ(εὸ)ς δοξάσει αὐτὸν
ἐν αὐτῷ· καὶ εὐ-
θὺς δοξάσει αὐ-
τόν· τεκνία ἔτι
μικρὸν μεθ' ὑμῶν
εἰμι· ζητήσετέ
με· καὶ καθὼς
εἶπον τοῖς
ἰουδαίοις ὅτι ὅπου
ἐγὼ ὑπάγω ὑ-
μεῖς οὐ δύνα-
σθε ἐλθεῖν· καὶ
ὑμῖν λέγω ἄρ-
τι· ἐντολὴν
καινὴν δίδω-
μι ὑμῖν· ἵνα
ἀγαπᾶτε ἀλ-
λήλους· ἐν τούτῳ
γνώσονται
πάντες ὅ-
τι ἐμοὶ μαθη-
ταί ἐστε· ἐὰν ἀ-
γάπην ἔχητε
ἐν ἀλλήλοις· λέ-
γει αὐτῷ Σίμων
Πέτρος· κ(ύρι)ε
ποῦ ὑπάγεις;
ἀπεκρίθη αὐ-
τῷ ὁ Ἰ(ησοῦ)ς· ὅπου
ἐγὼ ὑπάγω, οὐ
δύνασαί μοι
νῦν ἀκολου-
θῆσαι· ὕστε-
ρον δὲ ἀκολου-
θήσεις μοι· λέ-
γει αὐτῷ ὁ Πέ-
τρος· κ(ύρι)ε, διὰ
τί οὐ δύναμαί σοι
ἀκολουθῆσαι
ἄρτι· τὴν
ψυχήν μου
ὑπὲρ σοῦ θή-
σω· ἀπεκρί-
θη αὐτῷ ὁ Ἰ(ησοῦ)ς·
τὴν ψυχήν σου
ὑπὲρ ἐμοῦ θήσεις·
ἀμὴν ἀμὴν λέ-
γω σοι· οὐ μὴ
ἀλέκτωρ φω-
νήσῃ ἕως οὗ
ἀπαρνήσῃ με
τρίς· καὶ μὴ τα-
ρασσέσθω ὑ-
μῶν ἡ καρδία· πι-
στεύετε εἰς τὸν
θ(εό)ν· καὶ εἰς ἐμὲ
πιστεύετε· ἐν
τῇ οἰκίᾳ τοῦ π(ατ)ρ(ό)ς
μου μοναὶ
πολλαί εἰσιν·
εἰ δὲ μή· εἶπον
ἂν ὑμῖν· πο-
ρεύομαι ἑτοιμά-
σαι τόπον
ὑμῖν· καὶ ἐὰν
πορευθῶ ἑτοι-
μάσαι ὑμῖν τό-

πάλιν ἔρ-
χομαι καὶ πα-
ραλήψομαι ὑ-
μᾶς πρὸς ἐμαυ-
τόν· ἵνα ὅπου
εἰμὶ ἐγώ· καὶ ὑ-
μεῖς ἦτε· καὶ
ὅπου ἐγὼ ὑπά-
γω οἴδατε· καὶ
τὴν ὁδὸν οἴδα-
τε· λέγει αὐ-
τῷ Θωμᾶς· κε
οὐκ οἴδαμεν
ποῦ ὑπάγεις·
καὶ πῶς δυνά-
μεθα τὴν ὁδὸν
εἰδέναι· λέγει
αὐτῷ ὁ ις· ἐ-
γώ εἰμι ἡ ὁδὸς
καὶ ἡ ἀλήθεια
καὶ ἡ ζωή· οὐ-
δεὶς ἔρχεται
πρὸς τὸν πρα·

εἰ μὴ δι' ἐμοῦ·
εἰ ἐγνώκειτέ με
καὶ τὸν πρα μου
ἐγνώκειτε ἄν·
καὶ ἀπ' ἄρτι γι-
νώσκετε αὐτὸν
καὶ ἑωράκα-
τε αὐτόν· λέ-
γει αὐτῷ Φίλι-
ππος· κε
δεῖξον ἡμῖν τὸν
πρα καὶ ἀρκεῖ
ἡμῖν· λέγει
αὐτῷ ὁ ις· το-
σοῦτον χρόνον
μεθ' ὑμῶν εἰμι
καὶ οὐκ ἔγνωκάς
με Φίλιππε;
ὁ ἑωρακὼς ἐ-
μὲ ἑώρακε
τὸν πρα· καὶ
πῶς σὺ λέγεις
δεῖξον ἡμῖν

τὸν πρα· οὐ πιστεύ-
εις ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ
πρι· καὶ ὁ πηρ
ἐν ἐμοί ἐστι;
τὰ ῥήματα ἃ ἐγὼ
λαλῶ ὑμῖν ἀπ'
ἐμαυτοῦ οὐ
λαλῶ· ὁ δὲ
πηρ ὁ ἐν ἐμοὶ μέ-
νων αὐτὸς ποι-
εῖ τὰ ἔργα·
πιστεύετέ μοι
ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ
πρι· καὶ ὁ πηρ
ἐν ἐμοί· εἰ δὲ
μή, διὰ τὰ
ἔργα αὐτὰ πι-
στεύετέ μοι·
ἀμὴν ἀμὴν λέγω
ὑμῖν· ὁ πι-
στεύων εἰς ἐμὲ
τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ
ποιῶ κἀκεῖ-

νος ποιήσει·
καὶ μείζονα
τούτων ποιή-
σει· ὅτι ἐγὼ πρὸς
τὸν πρα μου
πορεύομαι·
καὶ ὅ τι ἂν αἰ-
τήσητε ἐν τῷ
ὀνόματί μου
τοῦτο ποιήσω·
ἵνα δοξασθῇ ὁ
πηρ ἐν τῷ υἱῷ·
ἐὰν ἀγαπᾶτέ
με τὰς ἐντο-
λὰς τὰς ἐμὰς
τηρήσατε·
καὶ ἐγὼ ἐρωτή-
σω τὸν πρα·
καὶ ἄλλον
παράκλητον

δώσει ὑμῖν ἵνα μένῃ μεθ' ὑμῶν εἰς τὸν αἰῶνα + τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὃ ὁ κόσμος οὐ δύναται λαβεῖν + ὅτι οὐ θεωρεῖ αὐτὸ οὐδὲ γινώσκει αὐτό + ὑμεῖς δὲ γινώσκετε αὐτό + ὅτι παρ' ὑμῖν μένει καὶ ἐν ὑμῖν ἔσται + οὐκ ἀφήσω ὑμᾶς ὀρφανούς + ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς + ἔτι μικρὸν καὶ ὁ κόσμος με οὐκέτι θεωρεῖ +

ὑμεῖς δὲ θεωρεῖτέ με + ὅτι ἐγὼ ζῶ καὶ ὑμεῖς ζήσεσθε + ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ γνώσεσθε ὑμεῖς ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρί μου + καὶ ὑμεῖς ἐν ἐμοὶ κἀγὼ ἐν ὑμῖν + ὁ ἔχων τὰς ἐντολάς μου καὶ τηρῶν αὐτάς + ἐκεῖνός ἐστιν ὁ ἀγαπῶν με + ὁ δὲ ἀγαπῶν με ἀγαπηθήσεται ὑπὸ τοῦ πατρός μου + κἀγὼ ἀγαπήσω αὐτὸν καὶ ἐμφανίσω

αὐτῷ ἐμαυτόν + λέγει αὐτῷ Ἰούδας οὐχ ὁ Ἰσκαριώτης + Κε καὶ τί γέγονεν ὅτι ἡμῖν μέλλεις ἐμφανίζειν σεαυτὸν καὶ οὐχὶ τῷ κόσμῳ + ἀπεκρίθη Ἰς καὶ εἶπεν αὐτῷ + ἐάν τις ἀγαπᾷ με τὸν λόγον μου τηρήσει + καὶ ὁ πατήρ μου ἀγαπήσει αὐτόν + καὶ πρὸς αὐτὸν ἐλευσόμεθα καὶ μονὴν παρ' αὐτῷ ποιήσομεν + ὁ μὴ ἀγαπῶν με τοὺς λόγους μου οὐ

τηρεῖ + καὶ ὁ λόγος ὃν ἀκούετε οὐκ ἔστιν ἐμὸς ἀλλὰ τοῦ πέμψαντός με πατρός + ταῦτα λελάληκα ὑμῖν παρ' ὑμῖν μένων + ὁ δὲ παράκλητος τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ὃ πέμψει ὁ πατὴρ ἐν τῷ ὀνόματί μου ἐκεῖνος ὑμᾶς διδάξει πάντα καὶ ὑπομνήσει ὑμᾶς πάντα ἃ εἶπον ὑμῖν + εἰρήνην ἀφίημι ὑμῖν + εἰρήνην τὴν ἐμὴν δίδωμι ὑμῖν

ὑμῖν + οὐ καθὼς
ὁ κόσμος δίδωσι δίδω-
σι ἐγὼ δίδωμι
ὑμῖν· μὴ ταρασ-
σέσθω ὑμῶν
ἡ καρδία μηδὲ
δειλιάτω +
ἠκούσατε ὅτι
εἶπον ὑμῖν·
ὑπάγω καὶ
ἔρχομαι πρὸς
ὑμᾶς· εἰ ἠγαπᾶτέ
με, ἐχάρητε ἂν
ὅτι εἶπον· πο-
ρεύομαι πρὸς
τὸν πατέρα·
ὅτι ὁ πατήρ μου
μείζων μού ἐστι
καὶ νῦν εἴρηκα
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ὑμῖν πρὶν γενέ-
σθαι ἵνα ὅταν
γένηται πιστεύ-
σητε + οὐκέ-
τι πολλὰ λαλή-
σω μεθ' ὑμῶν +
ἔρχεται γὰρ ὁ τοῦ
κόσμου ἄρχων
+ καὶ ἐν ἐμοὶ οὐκ
ἔχει οὐδέν + ἀλ-
λ' ἵνα γνῷ ὁ κόσ-
μος ὅτι ἀγαπῶ
τὸν πατέρα + καὶ κα-
θὼς ἐνετείλατο
μοι ὁ πατήρ οὕ-
τως ποιῶ ἐγεί-
ρεσθε ἄγωμεν
ἐντεῦθεν +
ἐγώ εἰμι
ἡ ἄμπελος ἡ ἀ-
ληθινὴ + καὶ ὁ
πατήρ μου ὁ γε-
ωργός ἐστι +

πᾶν κλῆμα ἐν ἐ-
μοὶ μὴ φέρον
καρπὸν αἴρει
αὐτό + καὶ πᾶν
τὸ καρπὸν φέ-
ρον καθαίρει
αὐτό· ἵνα πλεί-
ονα καρπὸν
φέρῃ + ἤδη ὑ-
μεῖς καθαροί
ἐστε διὰ τὸν
λόγον ὃν λελά-
ληκα ὑμῖν +
μείνατε ἐν ἐμοί·
κἀγὼ ἐν ὑμῖν +
καθὼς τὸ κλῆ-
μα οὐ δύναται
καρπὸν φέ-
ρειν ἀφ' ἑαυ-
τοῦ ἐὰν μὴ μεί-
νῃ ἐν τῇ ἀμπέ-
λῳ· οὕτως οὐδὲ
ὑμεῖς ἐὰν

μὴ ἐν ἐμοὶ μέ-
νητε + ἐγώ εἰμι
ἡ ἄμπελος +
ὑμεῖς τὰ κλή-
ματα + ὁ μέ-
νων ἐν ἐμοὶ
κἀγὼ ἐν αὐτῷ
οὗτος φέρει καρ-
πὸν πολύν ὅτι χω-
ρὶς ἐμοῦ οὐ δύ-
νασθε ποιεῖν οὐ-
δέν + ἐὰν μή
τις μένῃ ἐν ἐ-
μοὶ ἐβλήθη ἔ-
ξω ὡς τὸ κλῆμα
καὶ ἐξηράνθη
καὶ συνάγουσιν
αὐτὰ καὶ εἰς τὸ
πῦρ βάλλου-
σι καὶ καίεται +
ἐὰν μείνητε ἐ-
ν ἐμοὶ καὶ τὰ
ῥήματά μου ἐ(ν)

ἁγίου Κλήμεντος Ἀγκύρ:-

ΧΓ ΤΕ

μου ἐν ὑμῖν μείνῃ, ὃ ἐὰν θέλητε αἰτήσασθε καὶ γενήσεται ὑμῖν + ἐν τούτῳ ἐδοξάσθη ὁ πατήρ μου, ἵνα καρπὸν πολὺν φέρητε καὶ γένησθε ἐμοὶ μαθηταί + καθὼς ἠγάπησέ με ὁ πατήρ, κἀγὼ ἠγάπησα ὑμᾶς· μείνατε ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ ἐμῇ + ἐὰν τὰς ἐντολάς μου τηρήσητε, μενεῖτε ἐν τῇ ἀγάπῃ μου, καθὼς ἐγὼ τὰς ἐντολὰς τοῦ πατρός μου τετήρηκα

καὶ μένω αὐτοῦ ἐν τῇ ἀγάπῃ + ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα ἡ χαρὰ ἡ ἐμὴ ἐν ὑμῖν μείνῃ καὶ ἡ χαρὰ ὑμῶν πληρωθῇ + αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ ἡ ἐμή, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς + μείζονα ταύτης ἀγάπην οὐδεὶς ἔχει, ἵνα τις τὴν ψυχὴν αὐτοῦ θῇ ὑπὲρ τῶν φίλων αὐτοῦ + ὑμεῖς φίλοι μου ἐστέ, ἐὰν ποιῆτε ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι

ὑμῖν + οὐκέτι ὑμᾶς λέγω δούλους, ὅτι ὁ δοῦλος οὐκ οἶδεν τί ποιεῖ αὐτοῦ ὁ κύριος + ὑμᾶς δὲ εἴρηκα φίλους, ὅτι πάντα ἃ ἤκουσα παρὰ τοῦ πατρός μου ἐγνώρισα ὑμῖν + οὐχ ὑμεῖς με ἐξελέξασθε, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς καὶ ἔθηκα ὑμᾶς, ἵνα ὑμεῖς ὑπάγητε καὶ καρπὸν φέρητε καὶ ὁ καρπὸς ὑμῶν μένῃ

ἵνα ὅ τι ἂν αἰτήσητε τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου δῷ ὑμῖν + ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους + εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ, γινώσκετε ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν + εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε, ὁ κόσμος ἂν τὸ ἴδιον ἐφίλει· ὅτι δὲ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ ἐστέ, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος +

πρὸς τὸν πέμ
ψαντά με καὶ οὐδεὶς
ἐξ ὑμῶν ἐρωτᾷ με
ποῦ ὑπά
γεις + ἀλλ' ὅ
τι ταῦτα λελάλη
κα ὑμῖν ἡ
λύπη πεπλή
ρωκεν ὑμῶν
τὴν καρδίαν +
ἀλλ' ἐγὼ τὴν ἀλή
θειαν λέγω ὑ
μῖν + συμφέ
ρει ὑμῖν ἵνα
ἐγὼ ἀπέλθω +
ἐὰν γὰρ ἐγὼ μὴ
ἀπέλθω ὁ πα
ράκλητος οὐ
κ ἐλεύσεται πρὸ(ς)
ὑμᾶς + ἐὰν δὲ
πορευθῶ· πέμ
ψω αὐτὸν πρὸς
ὑμᾶς + καὶ ἐλ

θὼν ἐκεῖνος ἐ
λέγξει τὸν κόσ
μον περὶ ἁμαρ
τίας καὶ περὶ
δικαιοσύνης
καὶ περὶ κρίσε
ως· περὶ ἁ
μαρτίας μέν,
ὅτι οὐ πιστεύου
σιν εἰς ἐμέ· πε
ρὶ δικαιοσύν
ης δὲ ὅτι πρὸς
τὸν πατέρα μου
ὑπάγω καὶ οὐ
κέτι θεωρεῖτέ
με + περὶ δὲ
κρίσεως· ὅ
τι ὁ ἄρχων
τοῦ κόσμου τού
του κέκριται +
ἔτι πολλὰ ἔ
χω λέγειν ὑ
μῖν, ἀλλ' οὐ δύ

νασθε βαστάζειν
ἄρτι + ὅταν δὲ
ἔλθῃ ἐκεῖνος
τὸ πνεῦμα τῆς ἀ
ληθείας ὁδη
γήσει ὑμᾶς εἰς
πᾶσαν τὴν ἀλή
θειαν + οὐ γὰρ
λαλήσει ἀφ' ἑαυ
τοῦ + ἀλλ' ὅσα ἂν
ἀκούσῃ λα
λήσει + καὶ τὰ
ἐρχόμενα
ἀναγγελεῖ ὑμῖν +
ἐκεῖνος ἐμὲ δο
ξάσει + ὅτι ἐκ
τοῦ ἐμοῦ λήμ
ψεται καὶ ἀναγγε
λεῖ ὑμῖν + πάν
τα ὅσα ἔχει ὁ πα
τὴρ ἐμά ἐστιν
διὰ τοῦτο εἶπον
ὑμῖν ὅτι ἐκ τοῦ

ἐμοῦ λήψεται
καὶ ἀναγγελεῖ
ὑμῖν + μικρὸν
καὶ οὐ θεωρεῖ
τέ με + καὶ πά
λιν μικρὸν καὶ
ὄψεσθέ με· ὅ
τι ἐγὼ ὑπάγω
πρὸς τὸν πατέρα +
εἶπον οὖν ἐκ τῶ
ν μαθητῶν αὐ
τοῦ πρὸς ἀλλή
λους· τί ἐστιν
τοῦτο ὃ λέγει
ἡμῖν· μικρὸν
καὶ οὐ θεωρεῖ
τέ με καὶ πά
λιν μικρὸν
καὶ ὄψεσθέ με
καὶ ὅτι ἐγὼ ὑ
πάγω πρὸς τὸν
πατέρα; ἔλεγον
οὖν· τοῦτο τί

[illegible] τὸ μικρόν; οὐκ οἴδαμεν τί λαλεῖ + ἔγνω οὖν ὁ Ἰς ὅτι ἤθελον αὐτὸν ἐρωτᾶν, καὶ εἶπεν αὐτοῖς + περὶ τούτου ζητεῖτε μετ' ἀλλήλων ὅτι εἶπον μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτέ με, καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με + ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι κλαύσετε καὶ θρηνήσετε ὑμεῖς, ὁ δὲ κόσμος χαρήσεται + ὑμεῖς λυπηθήσεσθε, ἀλλ' ἡ λύπη ὑμῶν εἰς χαρὰν γενήσεται + ἡ γυνὴ ὅταν τίκτῃ λύπην ἔχει ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα αὐτῆς + ὅταν δὲ γεννήσῃ τὸ παιδίον, οὐκέτι μνημονεύει τῆς θλίψεως διὰ τὴν χαρὰν ὅτι ἐγεννήθη ἄνθρωπος εἰς τὸν κόσμον + καὶ ὑμεῖς οὖν λύπην μὲν νῦν ἔχετε + πάλιν δὲ ὄψομαι ὑμᾶς, καὶ χαρήσεται ὑμῶν ἡ καρδία + καὶ τὴν χαρὰν ὑμῶν οὐδεὶς ἀρεῖ ἀφ' ὑμῶν + καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐμὲ οὐκ ἐρωτήσετε οὐδέν + ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ὅσα ἂν αἰτήσητε τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου δώσει ὑμῖν + ἕως ἄρτι οὐκ ᾐτήσατε οὐδὲν ἐν τῷ ὀνόματί μου + αἰτεῖτε καὶ λήψεσθε, ἵνα ἡ χαρὰ ὑμῶν ᾖ πεπληρωμένη + ταῦτα ἐν παροιμίαις λελάληκα ὑμῖν + ἀλλ' ἔρχεται ὥρα ὅτε οὐκέτι ἐν παροιμίαις λαλήσω ὑμῖν, ἀλλὰ παρρησίᾳ περὶ τοῦ πατρὸς ἀναγγελῶ ὑμῖν + ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐν τῷ ὀνόματί μου αἰτήσεσθε, καὶ οὐ λέγω ὑμῖν ὅτι ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν πατέρα περὶ ὑμῶν + αὐτὸς γὰρ ὁ πατὴρ φιλεῖ ὑμᾶς, ὅτι ὑμεῖς ἐμὲ πεφιλήκατε καὶ πεπιστεύκατε ὅτι ἐγὼ παρὰ τοῦ θῦ ἐξῆλθον + ἐξῆλθον παρὰ τοῦ πατρὸς καὶ ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον + πάλιν ἀφίημι τὸν κόσμον καὶ πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα + λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ + ἴδε νῦν παρρησίᾳ λαλεῖς καὶ παροιμίαν οὐδεμίαν λέγεις + νῦν οἴδαμεν ὅτι οἶδας πάντα καὶ οὐ χρείαν ἔχεις ἵνα τίς σε ἐρωτᾷ + ἐν τούτῳ πιστεύομεν ὅτι ἀπὸ θῦ ἐξῆλθες + ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰς + ἄρτι πιστεύετε; ἰδοὺ ἔρχεται ὥρα καὶ νῦν ἐλήλυθεν ἵνα σκορπισθῆτε ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια κἀμὲ μόνον ἀφῆτε + καὶ οὐκ εἰμὶ μόνος, ὅτι ὁ πατὴρ μετ' ἐμοῦ ἐστιν + ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα ἐν ἐμοὶ εἰρήνην ἔχητε [illegible]

τοῦ π(ατ)ρ(ὸ)ς καὶ ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον + πάλιν ἀφίημι τὸν κόσμον καὶ πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα + λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ + ἴδε νῦν παρρησίᾳ λαλεῖς καὶ παροιμίαν οὐδεμίαν λέγεις + νῦν οἴδαμεν ὅτι οἶδας πάντα καὶ οὐ χρείαν ἔχεις ἵνα τίς σε ἐρωτᾷ + ἐν τούτῳ πιστεύομεν ὅτι ἀπὸ θ(εο)ῦ ἐξῆλθες + ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ ἰ(ησοῦ)ς + ἄρτι πι-

στεύετε ἰδοὺ ἔρχεται ὥρα καὶ νῦν ἐλήλυθεν ἵνα σκορπισθῆτε ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια καὶ ἐμὲ μόνον ἀφῆτε + καὶ οὐκ εἰμὶ μόνος ὅτι ὁ π(ατ)ὴρ μετ' ἐμοῦ ἐστι + ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα ἐν ἐμοὶ εἰρήνην ἔχητε + ἐν τῷ κόσμῳ θλῖψιν ἕξετε ἀλλὰ θαρσεῖτε ἐγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον + ταῦτα ἐλάλησεν ὁ ἰ(ησοῦ)ς καὶ ἐπῆρε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ

εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ εἶπε + π(άτε)ρ ἐλήλυθεν ἡ ὥρα + δόξασόν σου τὸν υἱόν ἵνα καὶ ὁ υἱός σου δοξάσῃ σε + καθὼς ἔδωκας αὐτῷ ἐξουσίαν πάσης σαρκὸς ἵνα πᾶν ὃ δέδωκας αὐτῷ δώσῃ αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον + αὕτη δέ ἐστιν ἡ αἰώνιος ζωὴ ἵνα γινώσκωσί σε τὸν μόνον ἀληθινὸν θ(εό)ν + καὶ ὃν ἀπέστειλας ἰ(ησοῦ)ν χ(ριστό)ν + ἐγώ σε

ἐδόξασα ἐπὶ τῆς γῆς + τὸ ἔργον ἐτελείωσα ὃ δέδωκάς μοι ἵνα ποιήσω + καὶ νῦν δόξασόν με σὺ π(άτε)ρ παρὰ σεαυτῷ τῇ δόξῃ ᾗ εἶχον πρὸ τοῦ τὸν κόσμον εἶναι παρὰ σοί + ἐφανέρωσά σου τὸ ὄνομα τοῖς ἀ(νθρώπ)οις + οὓς δέδωκάς μοι ἐκ τοῦ κόσμου σοὶ ἦσαν + κἀμοὶ αὐτοὺς δέδωκας + καὶ τὸν λόγον σου τετηρήκασι + νῦν ἔγνωκαν ὅτι πάντα ὅσα δέδωκάς μοι

τη

τα παρὰ σοῦ ἐστι·
ὅτι τὰ ῥήματα ἃ
δέδωκάς μοι,
δέδωκα αὐτοῖς +
καὶ αὐτοὶ ἔλαβον
καὶ ἔγνωσαν ἀ-
ληθῶς, ὅτι παρὰ
σοῦ ἐξῆλθον·
καὶ ἐπίστευσαν
ὅτι σύ με ἀπέ-
στειλας + ἐγὼ
περὶ αὐτῶν ἐρω-
τῶ· οὐ περὶ τοῦ
κόσμου ἐρωτῶ +
ἀλλὰ περὶ ὧν δέ-
δωκάς μοι, ὅτι
σοί εἰσι + καὶ τὰ
ἐμὰ πάντα σά
ἐστι· καὶ τὰ σὰ ἐ-
μά· καὶ δεδο-
ξασμαι ἐν αὐτοῖς +
καὶ οὐκέτι εἰμὶ
ἐν τῷ κόσμῳ +

καὶ οὗτοι ἐν τῷ
κόσμῳ εἰσί· κα-
γὼ πρὸς σὲ ἔρχο-
μαι + πάτερ ἅγιε·
τήρησον αὐτοὺς
ἐν τῷ ὀνόματι
σου ᾧ δέδωκάς
μοι ἵνα ὦσιν ἓν
καθὼς ἡμεῖς +
ὅτε ἤμην μετ' αὐ-
τῶν ἐν τῷ κόσμῳ,
ἐγὼ ἐτήρουν αὐ-
τοὺς ἐν τῷ ὀνόμα-
τί σου + οὓς
δέδωκάς μοι
ἐφύλαξα· καὶ
οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν
ἀπώλετο εἰ μὴ
ὁ υἱὸς τῆς ἀπω-
λείας· ἵνα ἡ γρα-
φὴ πληρωθῇ +
νῦν δὲ πρὸς σὲ
ἔρχομαι· καὶ

ταῦτα λαλῶ ἐν
τῷ κόσμῳ ἵνα ἔ-
χωσι τὴν χα-
ρὰν τὴν ἐμὴν
πεπληρωμέ-
νην ἐν αὐτοῖς +
ἐγὼ δέδωκα αὐ-
τοῖς τὸν λόγον
σου· καὶ ὁ κόσ-
μος ἐμίσησεν
αὐτούς· ὅτι οὐκ
εἰσὶν ἐκ τοῦ
κόσμου, καθὼς
ἐγὼ ἐκ τοῦ κόσ-
μου οὐκ εἰμί +
οὐκ ἐρωτῶ ἵνα
ἄρῃς αὐτοὺς ἐκ
τοῦ κόσμου ἀλλ'
ἵνα τηρήσῃς
αὐτοὺς ἐκ τοῦ
πονηροῦ + ἐκ
τοῦ κόσμου οὐκ
εἰσί· καθὼς ἐ-
γὼ ἐκ τοῦ κό-

γ
ο

σμου οὐκ εἰμί +
ἁγίασον αὐτοὺς
ἐν τῇ ἀληθείᾳ
σου + ὁ λόγος ὁ
σὸς ἀλήθειά ἐ-
στι + καθὼς ἐμὲ
ἀπέστειλας εἰς
τὸν κόσμον +
κἀγὼ ἀπέστειλα
αὐτοὺς εἰς
τὸν κόσμον +
καὶ ὑπὲρ αὐτῶν
ἐγὼ ἁγιάζω ἐ-
μαυτόν· ἵνα
καὶ αὐτοὶ ὦσιν
ἡγιασμένοι ἐν ἀ-
ληθείᾳ + οὐ
περὶ τούτων δὲ
ἐρωτῶ μόνον,
ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν
πιστευόντων
διὰ τοῦ λόγου
αὐτῶν εἰς ἐμέ·
ἵνα πάντες ἓν ὦσι

ὡς σὺ πάτερ ἐν ἐμοί, κἀγὼ ἐν σοί· ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ἓν ὦσιν· ἵνα ὁ κόσμος πιστεύσῃ ὅτι σύ με ἀπέστειλας· καὶ ἐγὼ τὴν δόξαν ἣν δέδωκάς μοι, δέδωκα αὐτοῖς· ἵνα ὦσιν ἓν καθὼς ἡμεῖς ἕν ἐσμεν· ἐγὼ ἐν αὐτοῖς καὶ σὺ ἐν ἐμοί· ἵνα ὦσιν τετελειωμένοι εἰς ἕν· καὶ ἵνα γινώσκῃ ὁ κόσμος ὅτι σύ με ἀπέστειλας, καὶ ἠγάπησας αὐτοὺς καθὼς ἐμὲ ἠγάπησας +

πάτερ οὓς δέδωκάς μοι, θέλω ἵνα ὅπου εἰμὶ ἐγώ, κἀκεῖνοι ὦσι μετ' ἐμοῦ· ἵνα θεωρῶσι τὴν δόξαν τὴν ἐμήν, ἣν δέδωκάς μοι· ὅτι ἠγάπησάς με πρὸ καταβολῆς κόσμου. πάτερ δίκαιε, καὶ ὁ κόσμος σε οὐκ ἔγνω· ἐγὼ δέ σε ἔγνων, καὶ οὗτοι ἔγνωσαν ὅτι σύ με ἀπέστειλας· καὶ ἐγνώρισα αὐτοῖς τὸ ὄνομά σου, καὶ γνωρίσω· ἵνα ἡ ἀγάπη ἣν ἠγάπησάς με ἐν αὐτοῖς ᾖ, κἀγὼ ἐν αὐτοῖς. ταῦτα εἰπὼν ὁ ἰ(ησοῦ)ς ἐξῆλθε σὺν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ πέραν τοῦ χειμάρρου τῶν κέδρων, ὅπου ἦν κῆπος, εἰς ὃν εἰσῆλθεν αὐτὸς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ: +

ἀναγνώσμα [illegible] β'

ἐκ [illegible] κα(τὰ) [illegible]

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐξῆλθεν ὁ ἰ(ησοῦ)ς σὺν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ πέραν τοῦ χειμάρρου τῶν κέδρων· ὅπου ἦν κῆπος, εἰς ὃν εἰσῆλθεν αὐτὸς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. ᾔδει δὲ καὶ ἰούδας ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν τὸν τόπον· ὅτι πολλάκις συνήχθη ὁ ἰ(ησοῦ)ς ἐκεῖ μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. ὁ οὖν ἰούδας λαβὼν τὴν σπεῖραν, καὶ ἐκ τῶν ἀρχιερέων καὶ φαρισαίων ὑπηρέτας, ἔρχεται ἐκεῖ μετὰ φανῶν καὶ λαμπάδων καὶ ὅπλων. ἰ(ησοῦ)ς οὖν εἰδὼς πάντα τὰ ἐρχόμενα ἐπ' αὐτόν, ἐξελθὼν εἶπεν αὐτοῖς· τίνα ζητεῖτε +

ζητεῖτε· ἀπεκρί-
θησαν αὐτῷ·
ἰν τὸν ναζωραῖ-
ον· λέγει αὐτοῖς
ὁ ἰς· ἐγώ εἰμι·
εἱστήκει δὲ καὶ ἰού-
δας ὁ παραδιδοὺς
αὐτὸν μετ᾽
αὐτῶν· ὡς οὖν
εἶπεν αὐτοῖς
ὅτι ἐγώ εἰμι· ἀ-
πῆλθον εἰς τὰ
ὀπίσω· καὶ ἔ-
πεσον χαμαί·
πάλιν οὖν αὐ-
τοὺς ἐπηρώτη-
σεν· τίνα ζητεῖ-
τε· οἱ δὲ εἶπον·
ἰν τὸν ναζωραῖ-
ον· ἀπεκρίθη
ἰς· καὶ εἶπεν· εἶ-
πον ὑμῖν ὅτι
ἐγώ εἰμι· εἰ οὖν

ἐμὲ ζητεῖτε ἄφε-
τε τούτους ὑ-
πάγειν· ἵνα
πληρωθῇ ὁ λό-
γος ὃν εἶπεν· ὅ-
τι οὓς δέδωκάς
μοι· οὐκ ἀπώλε-
σα ἐξ αὐτῶν
οὐδένα· σίμων
οὖν πέτρος ἔχων
μάχαιραν· εἵλ-
κυσεν αὐτὴν καὶ
ἐπάταξε τὸν
τοῦ ἀρχιερέως
δοῦλον καὶ ἀ-
πέκοψεν αὐ-
τοῦ τὸ ὠτίον τὸ
δεξιόν· ἦν δὲ
ὄνομα τῷ δού-
λῳ· μάλχος·
εἶπεν οὖν ὁ ἰς
τῷ πέτρῳ· βά-
λε τὴν μάχαι-

ραν σου εἰς τὴν θή-
κην αὐτῆς· τὸ
ποτήριον ὃ δέ-
δωκέ μοι ὁ πατὴρ
οὐ μὴ πίω αὐτό;
ἡ οὖν σπεῖρα καὶ
ὁ χιλίαρχος καὶ
οἱ ὑπηρέται τῶν
ἰουδαίων συνέ-
λαβον τὸν ἰν καὶ
ἔδησαν αὐτόν·
καὶ ἀπήγαγον
αὐτὸν πρὸς ἄν-
ναν πρῶτον·
ἦν γὰρ πενθε-
ρὸς τοῦ καϊάφα
ὃς ἦν ἀρχιερεὺς
τοῦ ἐνιαυτοῦ
ἐκείνου· ἦν δὲ
καϊάφας ὁ συμ-
βουλεύσας
τοῖς ἰουδαίοις,
ὅτι συμφέρει

ἕνα ἄνθρωπον ἀπολέ-
σθαι ὑπὲρ τοῦ
λαοῦ· ἠκολού-
θει δὲ τῷ ἰῦ σί-
μων πέτρος
καὶ ὁ ἄλλος μα-
θητής· ὁ δὲ
μαθητὴς ἐκεῖ-
νος ἦν γνωστὸς
τῷ ἀρχιερεῖ·
καὶ συνεισῆλθε
τῷ ἰῦ εἰς τὴν αὐ-
λὴν τοῦ ἀρχιε-
ρέως· ὁ δὲ πέτρος
εἱστήκει πρὸς τῇ
θύρᾳ ἔξω· ἐ-
ξῆλθεν οὖν ὁ μα-
θητὴς ὁ ἄλλος
ὃς ἦν γνωστὸς
τῷ ἀρχιερεῖ· καὶ
εἶπε τῇ θυρωρῷ·
καὶ εἰσήγαγε τὸν
πέτρον· λέγει

λέγει οὖν ἡ παιδίσκη ἡ θυρωρὸς τῷ Πέτρῳ· μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν εἶ τοῦ ἀνθρώπου τούτου; λέγει ἐκεῖνος· οὐκ εἰμί + εἱστήκεισαν δὲ οἱ δοῦλοι καὶ οἱ ὑπηρέται ἀνθρακιὰν πεποιηκότες, ὅτι ψῦχος ἦν, καὶ ἐθερμαίνοντο + ἦν δὲ μετ' αὐτῶν ὁ Πέτρος ἑστὼς καὶ θερμαινόμενος + ὁ οὖν ἀρχιερεὺς ἠρώτησε τὸν Ἰησοῦν περὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ καὶ περὶ τῆς διδαχῆς αὐτοῦ

ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς + ἐγὼ παρρησίᾳ ἐλάλησα τῷ κόσμῳ + ἐγὼ πάντοτε ἐδίδαξα ἐν συναγωγῇ καὶ ἐν τῷ ἱερῷ, ὅπου πάντοτε οἱ Ἰουδαῖοι συνέρχονται + καὶ ἐν κρυπτῷ ἐλάλησα οὐδέν + τί με ἐρωτᾷς; ἐρώτησον τοὺς ἀκηκοότας τί ἐλάλησα αὐτοῖς + ἴδε οὗτοι οἴδασιν ἃ εἶπον ἐγώ + ταῦτα δὲ αὐτοῦ εἰπόντος, εἷς τῶν ὑπηρετῶν παρεστηκὼς ἔδωκε

ῥάπισμα τῷ Ἰησοῦ εἰπών· οὕτως ἀποκρίνῃ τῷ ἀρχιερεῖ + ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· εἰ κακῶς ἐλάλησα, μαρτύρησον περὶ τοῦ κακοῦ + εἰ δὲ καλῶς, τί με δέρεις + ἀπέστειλεν αὐτὸν ὁ Ἄννας δεδεμένον πρὸς Καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα + ἦν δὲ Σίμων Πέτρος ἑστὼς καὶ θερμαινόμενος + εἶπον οὖν αὐτῷ + μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶ;

ἠρνήσατο ἐκεῖνος καὶ εἶπεν· οὐκ εἰμί + λέγει εἷς ἐκ τῶν δούλων τοῦ ἀρχιερέως, συγγενὴς ὢν οὗ ἀπέκοψε Πέτρος τὸ ὠτίον + οὐκ ἐγώ σε εἶδον ἐν τῷ κήπῳ μετ' αὐτοῦ + πάλιν οὖν ἠρνήσατο ὁ Πέτρος καὶ εὐθέως ἀλέκτωρ ἐφώνησεν + ἄγουσιν οὖν τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τοῦ Καϊάφα εἰς τὸ πραιτώριον· ἦν δὲ πρωΐα, καὶ

ἀρχὴ Γ΄ ἐκ τ(οῦ) κα(τὰ) [illegible]

αὐτοῖς οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον [illegible] καὶ [illegible] ἔκλαυσε [illegible] πικρῶς·

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· οἱ κρατήσαντες τὸν κ(ύριο)ν ἀπήγαγον πρὸς Καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα· ὅπου οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι συνήχθησαν· ὁ δὲ Πέτρος ἠκολούθει αὐτῷ ἀπὸ μακρόθεν ἕως τῆς αὐλῆς τοῦ ἀρχιερέως· καὶ εἰσελθὼν ἔσω

ἐκάθητο μετὰ τῶν ὑπηρετῶν ἰδεῖν τὸ τέλος· οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ τὸ συνέδριον ὅλον ἐζήτουν ψευδομαρτυρίαν κατὰ τοῦ Ἰ(ησο)ῦ· ὅπως θανατώσωσιν αὐτόν· καὶ οὐχ εὗρον· καὶ πολλῶν ψευδομαρτύρων προσελθόντων οὐχ εὗρον· ὕστερον δὲ προσελθόντες δύο ψευδομάρτυρες εἶπον· οὗτος ἔφη· δύνα-

μαι καταλῦσαι τὸν ναὸν τοῦ θ(εο)ῦ· καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν οἰκοδομῆσαι αὐτόν· καὶ ἀναστὰς ὁ ἀρχιερεὺς εἶπεν αὐτῷ· οὐδὲν ἀποκρίνῃ; τί οὗτοί σου καταμαρτυροῦσιν; ὁ δὲ Ἰ(ησοῦ)ς ἐσιώπα· καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἀρχιερεὺς εἶπεν αὐτῷ· ἐξορκίζω σε κατὰ τοῦ θ(εο)ῦ τοῦ ζῶντος· ἵνα ἡμῖν εἴπῃς· εἰ σὺ εἶ ὁ Χ(ριστὸ)ς ὁ υἱὸς τοῦ θ(εο)ῦ τοῦ ζῶντος· λέγει αὐ-

τῷ ὁ Ἰ(ησοῦ)ς· σὺ εἶπας· πλὴν λέγω ὑμῖν· ἀπ᾽ ἄρτι ὄψεσθε τὸν υἱὸν τοῦ ἀν(θρώπ)ου καθήμενον ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως· καὶ ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐ(ρα)νοῦ· τότε ὁ ἀρχιερεὺς διέρρηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ· λέγων ὅτι ἐβλασφήμησε· τί ἔτι χρείαν ἔχομεν μαρτύρων; ἴδε νῦν ἠκούσατε τὴν βλασφημίαν αὐτοῦ· τί ὑμῖν δοκεῖ;

ὁ δὲ αὐτὸ κριθ(ῆ)
[illegible] ἐπὶ πον(ηρ)ὸ(ν) θ(εό)ν
μοχθος θ(εὸ)ν αὐτ[illegible]
ἔφη· τὸ πνεῦμα ἐπὶ
[illegible] τὸ προ
σ[illegible] αὐτοῦ·
ὁ καὶ ἐκαλ[illegible]
αὐτὸν [illegible]
ρ[illegible]
λέγοντο[illegible] προ
φ[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ἐξ [illegible]
[illegible]
[illegible] προ
[illegible]
[illegible]
λέγοντο[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] πρὸς [illegible]
αὐτῶν [illegible]
λέγοντο[illegible] οὐκ οἶ
δ[illegible]
[illegible]
τὸν [illegible] τὸν [illegible]
λ[illegible]
αὐτὸν [illegible]
διο[illegible] καὶ λέ
γει αὐτοῖς· ἐκ
καὶ [illegible]
παιδ[illegible] τοῦ μα
θ[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] πρὸς [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] καὶ [illegible]

[illegible] αὐτοῦ [illegible]
γὰρ ἡ λαλιά σου
[illegible]
[illegible]
[illegible] καὶ [illegible]
[illegible] καὶ [illegible]
[illegible] ὅτι [illegible] οὐκ οἶ
[illegible] αὐτὸν [illegible]
καὶ εὐθέως [illegible]
[illegible]
[illegible] καὶ [illegible]
[illegible]
[illegible] αὐτ[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] καὶ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] καὶ [illegible]

εὐαγγέλιον [illegible]

[illegible]
[illegible] αὐτοῦ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] καὶ
αὐτοῖς ὁ κ(ύριο)ς [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
ἐξ [illegible]
[illegible]
αὐτοῖς ὁ κ(ύριο)ς εἰ
[illegible]
καὶ [illegible]
[illegible] καὶ [illegible]
[illegible] αὐτοῦ [illegible]
[illegible]
καὶ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

καὶ [illegible]
[illegible] αὐτῷ ἰσ
ὁ πιλᾶτος [illegible]
λάλησε [illegible] αὐτο
[illegible] καὶ κατ
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] αὐτοῦ
[illegible]
[illegible]
αὐτοῦ καὶ [illegible]

[illegible]

λ/

[...] τῶν Ἰου
δαίων; ἐκραύ
γασαν οὖν πάλιν
πάντες λέγοντες·
μὴ τοῦτον, ἀλλὰ
τὸν Βαραββᾶν+
ἦν δὲ ὁ Βαραβ
βᾶς λῃστής+
τότε οὖν ἔλα
βεν ὁ Πιλᾶτος
τὸν Ἰν καὶ ἐμα
στίγωσεν+ καὶ οἱ
στρατιῶται
πλέξαντες στέφανον
ἐξ ἀκανθῶν ἐ
πέθηκαν αὐτοῦ
τῇ κεφαλῇ καὶ
ἱμάτιον πορφυ
ροῦν περιέβαλον
αὐτὸν καὶ
ἔλεγον+ χαῖρε
ὁ βασιλεὺς τῶν
Ἰουδαίων+ καὶ ἐ

δίδοσαν αὐτῷ
ῥαπίσματα+ καὶ
ἐξῆλθεν πά
λιν ἔξω ὁ Πιλᾶ
τος καὶ λέγει
αὐτοῖς+ ἴδε
ἄγω ὑμῖν αὐ
τὸν ἔξω, ἵνα
γνῶτε ὅτι ἐ
ν αὐτῷ οὐδε
μίαν αἰτίαν εὑ
ρίσκω+ ἐξῆλ
θεν οὖν ὁ Ἰς ἔξω
φορῶν τὸν
ἀκάνθινον
στέφανον καὶ τὸ
πορφυροῦν ἱ
μάτιον καὶ λέ
γει αὐτοῖς+ ἴ
δοὺ ὁ ἄνθρωπος+ ὅ
τε οὖν εἶδον αὐ
τὸν οἱ ἀρχιε
ρεῖς καὶ οἱ ὑπη

ρέται ἐκραύγα
σαν λέγοντες· σταύ
ρωσον σταύρω
σον αὐτόν+ λέγει
αὐτοῖς ὁ Πιλᾶτος+
λάβετε αὐτὸν
ὑμεῖς καὶ σταυ
ρώσατε+ ἐγὼ γὰρ οὐχ
εὑρίσκω ἐν
αὐτῷ αἰτίαν+
ἀπεκρίθησαν
αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖ
οι+ ἡμεῖς νόμον
ἔχομεν, καὶ κα
τὰ τὸν νόμον
ἡμῶν ὀφείλει
ἀποθανεῖν, ὅτι
ἑαυτὸν υἱὸν
θυ ἐποίησεν+
ὅτε οὖν ἤκουσεν
ὁ Πιλᾶτος τοῦ
τον τὸν λόγον μᾶλ
λον ἐφοβήθη

καὶ εἰσῆλθεν
εἰς τὸ πραιτώ
ριον πάλιν καὶ
λέγει τῷ Ἰυ+
πόθεν εἶ σύ+
ὁ δὲ Ἰς ἀπόκρι
σιν οὐκ ἔδωκεν
αὐτῷ+ λέγει οὖν
αὐτῷ ὁ Πιλᾶ
τος+ ἐμοὶ οὐ
λαλεῖς+ οὐκ οἶ
δας ὅτι ἐξουσί
αν ἔχω σταυρῶ
σαί σε καὶ ἐξουσίαν
ἔχω ἀπολῦ
σαί σε+ ἀπε
κρίθη Ἰς+ οὐκ
εἶχες ἐξουσί
αν οὐδεμίαν
κατ' ἐμοῦ εἰ
μὴ ἦν σοι δεδο
μένον ἄνωθεν+
διὰ τοῦτο ὁ πα

ραδιδούς μέ σοι
μείζονα ἁμαρ-
τίαν ἔχει + ἐκ
τούτου ἐζήτει
ὁ Πιλᾶτος ἀ-
πολῦσαι αὐτόν +
οἱ δὲ Ἰουδαῖοι ἐ-
κραζον λέγοντες
ἐὰν τοῦτον
ἀπολύσῃς, οὐκ
εἶ φίλος τοῦ
Καίσαρος + πᾶς
ὁ βασιλέα ἑαυ-
τὸν ποιῶν ἀν-
τιλέγει τῷ
Καίσαρι + ὁ οὖν
Πιλᾶτος ἀκού-
σας τοῦτον τὸν
λόγον ἤγαγεν
ἔξω τὸν Ἰησοῦν + καὶ
ἐκάθισεν ἐπὶ
τοῦ βήματος
εἰς τόπον λεγό-

μενον λιθόστρω-
τον + ἑβραϊστὶ
δὲ γαββαθᾶ + ἦν
δὲ παρασκευὴ
τοῦ πάσχα + ὥρα
δὲ ὡσεὶ ἕκ-
τη + καὶ λέγει
τοῖς Ἰουδαίοις +
ἴδε ὁ βασιλεὺς
ὑμῶν + οἱ δὲ
ἐκραύγασαν +
ἆρον ἆρον σταύρω-
σον αὐτόν + λέ-
γει αὐτοῖς ὁ
Πιλᾶτος + τὸν
βασιλέα ὑμῶν
σταυρώσω;
ἀπεκρίθησαν
οἱ ἀρχιερεῖς +
οὐκ ἔχομεν βα-
σιλέα εἰ μὴ Καί-
σαρα + τότε οὖν
παρέδωκεν

τ λ θ
ἐκ κατ(ὰ) Ματθ(αῖον) :-

αὐτὸν αὐτοῖς
ἵνα σταυρωθῇ :-
εὐαγγέλιον ε :-
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ
+ ἰδὼν Ἰού-
δας ὁ [illegible] κατε-
κρίθη + μετα-
μεληθεὶς ἀ-
πέστρεψε τὰ
τριάκοντα
ἀργύρια τοῖς
ἀρχιερεῦσι
καὶ τοῖς γραμμα-
τεῦσι καὶ πρεσ-
βυτέροις λέ-
γων + ἥμαρτον
παραδοὺς αἷμα
ἀθῷον + οἱ δὲ
εἶπον τί
πρὸς ἡμᾶς + σὺ
ὄψει + καὶ ῥί-
ψας τὰ ἀργύρια

ἐν τῷ ναῷ ἀνεχώρησε +
καὶ ἀπελθὼν
ἀπήγξατο + οἱ
δὲ ἀρχιερεῖς
λαβόντες τὰ
ἀργύρια + εἶ-
πον + οὐκ ἔξε-
στι βαλεῖν αὐ-
τὰ εἰς τὸν κορ-
βανᾶν + ἐπεὶ
τιμὴ αἵματος
ἐστι + συμβού-
λιον δὲ λαβόν-
τες + ἠγόρα-
σαν ἐξ αὐτῶν
τὸν ἀγρὸν τοῦ
κεραμέως εἰς
ταφὴν τοῖς ξέ-
νοις + διὸ ἐκ-
λήθη ὁ ἀγρὸς
ἐκεῖνος ἀγρὸς
αἵματος ἕως
τῆς σήμερον +

τότε ἐπληρώ-
θη τὸ ῥηθὲν διὰ
Ἱερεμίου τοῦ
προφήτου λέ-
γοντος· καὶ
ἔλαβον τὰ τρι-
άκοντα ἀργύ-
ρια τὴν τιμὴν
τοῦ τετιμημέ-
νου· ὃν ἐτιμή-
σαντο ἀπὸ υἱῶν
Ἰσραήλ· καὶ ἔ-
δωκαν αὐτὰ εἰς τὸν
ἀγρὸν τοῦ κε-
ραμέως κα-
θὰ συνέτα-
ξέ μοι κς· + ὁ
δὲ ἰς ἔστη ἔμ-
προσθεν τοῦ
ἡγεμόνος· +
καὶ ἐπηρώτη-
σεν αὐτὸν ὁ ἡ-
γεμὼν + λέγων·

σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς
τῶν ἰουδαίων·
ὁ δὲ ἰς ἔφη αὐ-
τῷ + σὺ λέγεις +
καὶ ἐν τῷ κατη-
γορεῖσθαι αὐτὸν
ὑπὸ τῶν ἀρ-
χιερέων καὶ τῶν
πρεσβυτέρων οὐ-
δὲν ἀπεκρίνα-
το + τότε λέ-
γει αὐτῷ ὁ πιλᾶ-
τος + οὐκ ἀκού-
εις πόσα σου
καταμαρτυ-
ροῦσιν + καὶ οὐκ
ἀπεκρίθη
αὐτῷ· πρὸς οὐ-
δὲ ἓν ῥῆμα +
ὥστε θαυμά-
ζειν τὸν ἡγεμό-
να λίαν· κατὰ δὲ
ἑορτὴν εἰώθει ὁ ἡ-

γεμὼν ἀπολύ-
ειν ἕνα τῷ ὄχ-
λῳ δέσμιον ὃν ἤ-
θελον + εἶχον δὲ
τότε δέσμιον ἐπί-
σημον λεγόμε-
νον βαραββᾶν +
συνηγμένων
οὖν αὐτῶν + εἶ-
πεν αὐτοῖς ὁ
πιλᾶτος + τί-
να θέλετε ἀ-
πολύσω ὑ-
μῖν + βαρα-
ββᾶν ἢ ἰν τὸν
λεγόμενον
χν + ᾔδει γὰρ
ὅτι διὰ φθόνον
παρέδωκαν
αὐτόν + καθη-
μένου δὲ αὐτοῦ
ἐπὶ τοῦ βήμα-
τος ἀπέστειλε
πρὸς αὐτὸν ἡ
γυνὴ αὐτοῦ +

λέγουσα + μη-
δὲν σοὶ καὶ τῷ
δικαίῳ ἐκείνῳ +
πολλὰ γὰρ ἔπα-
θον κατ' ὄναρ
δι' αὐτόν + οἱ δὲ
ἀρχιερεῖς καὶ
οἱ πρεσβύτεροι
ἔπεισαν τοὺς
ὄχλους ἵνα
αἰτήσωνται
τὸν βαραββᾶν
τὸν δὲ ἰν ἀπο-
λέσωσιν + ἀ-
ποκριθεὶς δὲ ὁ
ἡγεμὼν εἶ-
πεν αὐτοῖς· τί-
να θέλετε ἀπὸ
τῶν δύο
[illegible]

αὐτοῖς ὁ πιλᾶ
τος· τί οὖν ποι-
ήσω ἰν̄ τὸν λε-
γόμενον χν̄·
λέγουσιν αὐτῷ
πάντες· σταυρω-
θήτω· ὁ δὲ ἡγε-
μὼν ἔφη· τί
γὰρ κακὸν ἐ-
ποίησεν· οἱ
δὲ περισσῶς
ἔκραζον· λέ-
γοντες· σταυρω-
θήτω· ἰδὼν δὲ
ὁ πιλᾶτος ὅτι
οὐδὲν ὠφε-
λεῖ ἀλλὰ μᾶλλον
θόρυβος γίνε-
ται· λαβὼν
ὕδωρ ἀπενίψα-
το τὰς χεῖρας ἀπέναν-
τι τοῦ ὄχλου λέ-
γων· ἀθῶος

εἰμι ἀπὸ τοῦ αἵ-
ματος τοῦ δι-
καίου τούτου·
ὑμεῖς ὄψεσθε·
καὶ ἀποκριθεὶς
πᾶς ὁ λαὸς εἶ-
πε· τὸ αἷμα
αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς
καὶ ἐπὶ τὰ τέ-
κνα ἡμῶν· τό-
τε ἀπέλυσεν
αὐτοῖς τὸν
βαραββᾶν·
τὸν δὲ ἰν̄ φρα-
γελλώσας, πα-
ρέδωκεν ἵνα
σταυρωθῇ·
τότε οἱ στρατι-
ῶται τοῦ ἡγε-
μόνος· παρα-
λαβόντες τὸν
ἰν̄ εἰς τὸ πραι-
τώριον, συν-

ήγαγον ἐπ' αὐτὸν
ὅλην τὴν σπεῖ-
ραν· καὶ ἐκδύ-
σαντες αὐτὸν
περιέθηκαν
αὐτῷ χλαμύ-
δα κοκκίνην·
καὶ πλέξαντες
στέφανον ἐξ ἀ-
κανθῶν, ἐπέ-
θηκαν ἐπὶ τῆς
κεφαλῆς αὐτοῦ·
καὶ κάλαμον
ἐπὶ τὴν δεξιὰν
αὐτοῦ· καὶ γο-
νυπετήσαντες
ἔμπροσθεν αὐ-
τοῦ ἐνέπαιζον
αὐτὸν· λέγον-
τες· χαῖρε ὁ
βασιλεὺς τῶν
ἰουδαίων· καὶ
ἐμπτύσαντες

εἰς αὐτὸν ἔλα-
βον τὸν κάλαμον
καὶ ἔτυπτον εἰς τὴν κεφ-
αλὴν αὐτοῦ· καὶ ὅ-
τε ἐνέπαιξαν
αὐτῷ ἐξέδυσαν
αὐτὸν τὴν χλα-
μύδα· καὶ ἐ-
νέδυσαν αὐ-
τὸν τὰ ἱμάτια αὐ-
τοῦ· καὶ ἀπή-
γαγον αὐτὸν εἰς
τὸ σταυρῶσαι·
ἐξερχόμε-
νοι δὲ εὗρον
ἄνθρωπον κυρηναῖον
ὀνόματι σί-
μωνα· τοῦτον
ἠγγάρευσαν
ἵνα ἄρῃ τὸν
σταυρὸν αὐτοῦ· :+
εὐαγγέλιον ζ :+
ἐκ τοῦ κατὰ μάρκ :+

ἐκ και μάρ :-

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ·
οἱ στρατιῶται
ἀπήγαγον τὸν
ἰν̄ ἔσω τῆς αὐλῆς
τοῦ καϊάφα· ὅ
ἐστι πραιτώρι
ον + καὶ συγκα
λοῦσιν ὅλην
τὴν σπεῖραν·
καὶ ἐνδύουσιν
αὐτὸν πορφύ
ραν· καὶ περι
τιθέασιν αὐ
τῷ πλέξαντες
ἀκάνθινον στέ
φανον· καὶ ἤρ
ξαντο ἀσπά
ζεσθαι αὐτὸν +
χαῖρε ὁ βασιλεὺς
τῶν ἰουδαίων +
καὶ ἔτυπτον τὴν
κεφαλὴν αὐτοῦ
καλάμῳ +

Καὶ ἐνέπτυ
ον αὐτῷ + καὶ
τιθέντες τὰ
γόνατα· προ
σεκύνησαν
αὐτόν + καὶ ὅ
τε ἐνέπαιξαν
αὐτῷ, ἐξέ
δυσαν αὐτὸν
τὴν πορφύ
ραν· καὶ ἐνέ
δυσαν αὐτὸν
τὰ ἱμάτια τὰ
ἴδια· καὶ ἐξά
γουσιν αὐτὸν
ἵνα σταυρώσωσιν
αὐτόν + καὶ ἀγ
γαρεύουσι πα
ράγοντά τινα
σίμωνα κυ
ρηναῖον ἐρχό
μενον ἀπ' ἀ
γροῦ, τὸν

πατέρα ἀλεξάν
δρου καὶ ῥού
φου· ἵνα ἄρῃ
τὸν στρὸν αὐτοῦ +
καὶ φέρουσιν
αὐτὸν ἐπὶ γολ
γοθᾶ τόπον·
ὅ ἐστι μεθερμη
νευόμενον κρα
νίου τόπος +
καὶ ἐδίδουν αὐ
τῷ πιεῖν ἐσ
μυρνισμένον
οἶνον + ὁ δὲ οὐκ
ἔλαβε + καὶ
σταυρώσαντες
αὐτὸν· διαμε
ρίζονται τὰ
ἱμάτια αὐτοῦ·
βάλλοντες κλῆ
ρον ἐπ' αὐτὰ +
τίς τί ἄρῃ + ἦν
δὲ ὥρα τρίτη

Καὶ ἐσταύρωσαν
αὐτόν + καὶ ἦν
ἡ ἐπιγραφὴ τῆς
αἰτίας αὐτοῦ
ἐπιγεγραμμένη·
ὁ βασιλεὺς τῶν
ἰουδαίων + καὶ
σὺν αὐτῷ σταυροῦ
σι δύο λῃστάς· ἕ
να ἐκ δεξιῶν
αὐτοῦ καὶ ἕνα
ἐξ εὐωνύμων
αὐτοῦ + καὶ
οἱ παραπορευ
όμενοι ἐβλασ
φήμουν αὐτὸν κι
νοῦντες τὰς
κεφαλὰς αὐ
τῶν καὶ λέ
γοντες + οὐὰ
ὁ καταλύων
τὸν ναὸν καὶ
ἐν τρισὶν ἡμέ

ραις οἰκοδομῶν
σῶσον σεαυτὸν
καὶ κατάβα
ἀπὸ τοῦ σταυροῦ·
ὁμοίως δὲ καὶ
οἱ ἀρχιερεῖς ἐ
μπαίζοντες
πρὸς ἀλλήλους
μετὰ τῶν γρα
μματέων ἔ
λεγον· ἄλλους
ἔσωσεν ἑαυτὸν
οὐ δύναται σῶ
σαι· ὁ χς ὁ βα
σιλεὺς τοῦ ἰηλ·
καταβάτω
νῦν ἀπὸ τοῦ
σταυροῦ ἵνα ἴδω
μεν καὶ πιστεύ
σωμεν· καὶ οἱ
συνεσταυρωμένοι
σὺν αὐτῷ ὠνεί
διζον αὐτόν

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ
ἐλθόντες οἱ στρα
τιῶται εἰς τό
πον λεγόμε
νον γολγοθᾶ·
ὅ ἐστι λεγόμε
νος κρανίου
τόπος· ἔδω
καν αὐτῷ πιεῖν
ὄξος μετὰ χο
λῆς μεμιγμέ
νον· καὶ γευ
σάμενος οὐκ ἤ
θελε πιεῖν·
σταυρώσαντες δὲ
αὐτὸν διεμε
ρίσαντο τὰ ἱμά
τια αὐτοῦ βά
λλοντες κλῆ
ρον· καὶ κα
θήμενοι ἐτή
ρουν αὐτὸν ἐ
κεῖ· καὶ ἐπέ

θηκαν ἐπάνω
τῆς κεφαλῆς
αὐτοῦ τὴν αἰτί
αν αὐτοῦ ἐπι
γεγραμμένην·
οὗτός ἐστιν ἰς ὁ β
ασιλεὺς τῶν
ἰουδαίων·
τότε σταυροῦν
ται σὺν αὐτῷ δύο
λῃσταί· εἷς ἐκ
δεξιῶν καὶ εἷς
ἐξ εὐωνύμων·
οἱ δὲ παραπο
ρευόμενοι ἐ
βλασφήμουν
αὐτόν· κινοῦν
τες τὰς κεφα
λὰς αὐτῶν καὶ
λέγοντες· ὁ
καταλύων
τὸν ναὸν καὶ
ἐν τρισὶν ἡμέ

ραις οἰκοδομῶν
σῶσον σεαυτόν·
εἰ υἱὸς εἶ τοῦ
θῦ κατάβηθι
ἀπὸ τοῦ σταυροῦ·
ὁμοίως δὲ καὶ
οἱ ἀρχιερεῖς ἐ
μπαίζοντες
μετὰ τῶν γρα
μματέων καὶ
πρεσβυτέρων
καὶ φαρισαίων
ἔλεγον· ἄλλους ἔσωσεν ἑ
αυτὸν οὐ δύ
ναται σῶσαι·
εἰ βασιλεὺς ἰηλ
ἐστί· καταβά
τω νῦν ἀπὸ
τοῦ σταυροῦ καὶ
πιστεύσομεν
ἐπ' αὐτῷ· πέ
ποιθεν ἐπὶ τὸν

θν· ῥυσάσθω
νῦν αὐτόν· εἰ
θέλει αὐτόν· εἶ
πε γὰρ ὅτι θῦ
εἰμι υἱός· τὸ
δ' αὐτὸ καὶ οἱ λῃ
σταὶ οἱ συσταυρω
θέντες αὐτῷ ὠνεί
διζον αὐτόν· ἀ
πὸ δὲ
ἕκτης ὥρας,
σκότος ἐγένε
το ἐπὶ πᾶσαν
τὴν γῆν· ἕως
ὥρας ἐνάτης·
περὶ δὲ τὴν ἐνά
την ὥραν
ἀνεβόησεν ὁ
Ἰς φωνῇ μεγά
λῃ λέγων·
ἠλὶ ἠλὶ λιμᾶ
σαβαχθανί· τοῦτ'
ἔστι· θεέ μου

θεέ μου ἱνατί με
ἐγκατέλιπες·
τινὲς δὲ τῶν ἐ
κεῖ ἑστώτων
ἀκούσαντες ἔ
λεγον· ὅτι ἠλί
αν φωνεῖ οὗτος·
καὶ εὐθέως δρα
μὼν εἷς ἐξ αὐτῶν
καὶ λαβὼν σπόγ
γον· πλήσας
τε ὄξους καὶ
περιθεὶς καλά
μῳ ἐπότιζεν
αὐτόν· οἱ δὲ
λοιποὶ ἔλεγον·
ἄφες ἴδωμεν
εἰ ἔρχεται ἠλί
ας σώσων
αὐτόν· ὁ δὲ
Ἰς πάλιν κρά
ξας φωνῇ με
γάλῃ, ἀφῆκε

τὸ πνεῦμα· καὶ
ἰδοὺ τὸ καταπέ
τασμα τοῦ ναοῦ
ἐσχίσθη
εἰς δύο· ἀπὸ ἄ
νωθεν ἕως κά
τω· καὶ ἡ
γῆ ἐσείσθη· καὶ
αἱ πέτραι ἐσχί
σθησαν· καὶ
πολλὰ σώματα
τῶν κεκοιμη
μένων ἁγίων
ἠγέρθη· καὶ
ἐξελθόντες ἐκ
τῶν μνημεί
ων μετὰ τὴν
ἔγερσιν αὐτοῦ,
εἰσῆλθον εἰς
τὴν ἁγίαν πό
λιν καὶ ἐνεφα
νίσθησαν πολ
λοῖς· ὁ δὲ ἑ

κατόνταρχος
καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ
τηροῦντες τὸν
Ἰν· ἰδόντες τὸν
σεισμὸν καὶ τὰ
γινόμενα
μαι, ἐφοβή
θησαν σφό
δρα· λέγον
τες· ἀληθῶς
θῦ υἱὸς ἦν οὗ
τος :- Ἰυ Η Καλ :-

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ·
ἠ γὰρ τὸ σῶμα τοῦ
Ἰυ καὶ ἐτ[illegible]
ὁ καὶ καιρ[illegible]
[illegible] ἐτέθη [illegible]
καὶ ὁ [illegible]
θον ἐπὶ τὸν
τὸ [illegible]
[illegible]
[illegible] ἐφοβ[illegible]
[illegible] αὐτοῦ [illegible]

τοὺς κακούργους + ὃμ μὲν ἐκ δεξιῶν· ὃμ δὲ ἐξ ἀριστερῶν + ὁ δὲ ι̅ς̅ εἶπε + π(άτε)ρ ἄφες αὐτοῖς + οὐ γὰρ οἴδασι τί ποιοῦσι + διαμεριζόμενοι δὲ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ· ἔβαλον κλῆρον καὶ ἱστήκει ὁ λαὸς θεωρῶν + ἐξεμυκτήριζον δὲ καὶ οἱ ἄρχοντες σὺν αὐτοῖς λέγοντες + ἄλλους ἔσωσε σωσάτω ἑαυτόν· εἰ οὗτός ἐστιν ὁ χ(ριστὸ)ς + ὁ τοῦ θ(εο)ῦ ἐκλεκτός· ἐνέπαιζον δὲ αὐτῷ καὶ οἱ στρατιῶται προσερχόμενοι καὶ ὄξος προσφέροντες αὐτῷ + καὶ λέγοντες + εἰ σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν ἰουδαίων σῶσον σεαυτόν + ἦν δὲ καὶ ἐπιγραφὴ γεγραμμένη ἐπ' αὐτῷ γράμμασιν ἑλληνικοῖς καὶ ῥωμαϊκοῖς καὶ ἑβραϊκοῖς + οὗτός ἐστιν ὁ βασιλεὺς τῶν ἰουδαίων + εἷς δὲ τῶν κρεμασθέντων κακούργων· ἐβλασφήμει αὐτὸν + λέγων· εἰ σὺ εἶ ὁ χ(ριστό)ς σῶσον σεαυτὸν καὶ ἡμᾶς + ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἕτερος ἐπετίμα αὐτῷ λέγων + οὐδὲ φοβῇ σὺ τὸν θ(εὸ)ν ὅτι ἐν τῷ

αὐτῷ κρίματι εἶ + καὶ ἡμεῖς μὲν δικαίως· ἄξια γὰρ ὧν ἐπράξαμεν ἀπολαμβάνομεν· οὗτος δὲ οὐδὲν ἄτοπον ἔπραξε + καὶ ἔλεγε τῷ ι̅υ̅ + μνήσθητί μου κ(ύρι)ε ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου· καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ ι̅ς̅ + ἀμὴν λέγω σοι· σήμερον μετ' ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ παραδείσῳ + ἦν δὲ ὡσεὶ ὥρα ἕκτη καὶ σκότος ἐγένετο ἐφ' ὅλην

τὴν γῆν· ἕως ὥρας ἐνάτης + καὶ ἐσκοτίσθη ὁ ἥλιος· καὶ ἐσχίσθη τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ μέσον + καὶ φωνήσας φωνῇ μεγάλῃ ὁ ι̅ς̅ εἶπε + π(άτε)ρ εἰς χεῖράς σου παρατίθεμαι τὸ πν(εῦ)μά μου + καὶ ταῦτα εἰπὼν ἐξέπνευσεν + ἰδὼν δὲ ὁ ἑκατόνταρχος τὸ γενόμενον· ἐδόξασε τὸν θ(εὸ)ν + λέγων ὄντως ὁ ἄν(θρωπ)ος οὗτος δίκαιος ἦν + καὶ

καὶ πάντες οἱ συμ-
παραγενόμενοι ὄ-
χλοι ἐπὶ τὴν
θεωρίαν ταύ-
την· θεωροῦν-
τες τὰ γενόμε-
να, τύπτοντες
ἑαυτῶν τὰ στή-
θη ὑπέστρε-
φον. + εἱστήκει-
σαν δὲ πάντες
οἱ γνωστοὶ αὐτοῦ
μακρόθεν, καὶ γυ-
ναῖκες αἱ συ-
νακολουθήσα-
σαι αὐτῷ ἀπὸ
τῆς Γαλιλαίας,
ὁρῶσαι ταῦτα. +
ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννου. +

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ
εἱστήκεισαν παρὰ
τῷ σταυρῷ τοῦ Ἰῦ
ἡ μήτηρ αὐτοῦ.

Καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μη-
τρὸς αὐτοῦ· μα-
ρία ἡ τοῦ Κλεω-
πᾶ καὶ μαρία
ἡ μαγδαληνή. +
Ἰς οὖν ἰδὼν τὴν μη-
τέρα καὶ τὸν μα-
θητὴν παρεστῶ-
τα ὃν ἠγάπα,
λέγει τῇ μητρὶ αὐ-
τοῦ· γύναι, ἰ-
δοὺ ὁ υἱός σου. +
εἶτα λέγει τῷ μα-
θητῇ· + ἰδοὺ
ἡ μήτηρ σου. + καὶ
ἀπ' ἐκείνης τῆς
ὥρας, ἔλαβεν
αὐτὴν ὁ μα-
θητὴς εἰς τὰ
ἴδια. μετὰ τοῦ-
το εἰδὼς ὁ Ἰς
ὅτι πάντα ἤδη τε-

λεσται· ἵνα τελει-
ωθῇ ἡ γραφή, λέ-
γει· διψῶ. σκεῦ-
ος οὖν ἔκειτο
ὄξους μεστόν. +
οἱ δὲ πλήσαντες
σπόγγον ὄ-
ξους καὶ ὑσσώ-
πῳ περιθέντες
προσήνεγκαν
αὐτοῦ τῷ στόμα-
τι. + ὅτε οὖν ἔ-
λαβε τὸ ὄξος ὁ
Ἰς, εἶπε· τετε-
λεσται. + καὶ κλί-
νας τὴν κεφα-
λὴν παρέδωκε
τὸ πνεῦμα. +
Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι
ἵνα μὴ μεί-
νῃ ἐπὶ τοῦ σταυ-
ροῦ τὰ σώματα
ἐν τῷ σαββά-

τῳ, ἐπεὶ παρασ-
κευὴ ἦν· ἦν γὰρ
μεγάλη ἡ ἡμέρα
τοῦ σαββάτου,
ἠρώτησαν τὸν
Πιλᾶτον ἵνα κατε-
αγῶσιν αὐτῶν τὰ
σκέλη καὶ ἀρ-
θῶσιν. + ἦλ-
θον οὖν οἱ στρα-
τιῶται· + καὶ
τοῦ μὲν πρώ-
του κατέαξαν
τὰ σκέλη καὶ
τοῦ ἄλλου τοῦ
συσταυρωθέν-
τος αὐτῷ. + ἐ-
πὶ δὲ τὸν Ἰν ἐλ-
θόντες ὡς εἶδον
αὐτὸν ἤδη τεθνη-
κότα, οὐ κατέαξαν

αὐτοῦ τὰ σκέλη·
ἀλλ' εἷς τῶν στρατι-
ωτῶν λόγχῃ
αὐτοῦ τὴν πλευ-
ρὰν ἔνυξε· καὶ
εὐθέως ἐξῆλθ-
εν αἷμα καὶ ὕδωρ·
καὶ ὁ ἑωρακὼς
μεμαρτύρηκε·
καὶ ἀληθινὴ ἐ-
στὶν ἡ μαρτυ-
ρία αὐτοῦ· κἀ-
κεῖνος οἶδεν ὅτι
ἀληθῆ λέγει· ἵνα ὑ-
μεῖς πιστεύ-
σητε· ἐγένε-
το γὰρ ταῦτα
ἵνα ἡ γραφὴ
πληρωθῇ· ὀ-
στοῦν οὐ συντρι-
βήσεται αὐτοῦ·
καὶ πάλιν ἑτέ-
ρα γραφὴ λέγει·

ὄψονται εἰς ὃν ἐ-
ξεκέντησαν·
[illegible]

ἐκ κατὰ μάρ[κον]

τῷ καιρῷ ἐκείνῳ
ἦλθεν Ἰωσὴφ
ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαί-
ας εὐσχήμων
βουλευτής· ὃς
καὶ αὐτὸς ἦν προσ-
δεχόμενος τὴν
βασιλείαν τοῦ
θεοῦ· τολμή-
σας εἰσῆλθε πρὸς
Πιλάτον· καὶ
ᾐτήσατο τὸ
σῶμα τοῦ Ἰησοῦ·
ὁ δὲ Πιλάτος
ἐθαύμασεν εἰ ἤ-
δη τέθνηκε·
καὶ προσκαλε-
σάμενος τὸν κεν-
τυρίωνα ἐ-
πηρώτησεν

αὐτὸν εἰ πάλαι
ἀπέθανε· καὶ
γνοὺς ἀπὸ τοῦ
κεντυρίωνος
ἐδωρήσατο
τὸ σῶμα αὐτοῦ
τῷ Ἰωσήφ· καὶ ἀ-
γοράσας σιν-
δόνα καὶ καθε-
λὼν αὐτὸν ἐ-
νείλησε τῇ σιν-
δόνι· καὶ
κατέθηκεν
αὐτὸν ἐν μνη-
μείῳ ὃ ἦν λε-
λατομημέ-
νον ἐκ πέτρας·
καὶ προσεκύ-
λισε λίθον ἐπὶ
τὴν θύραν
τοῦ μνημείου· ἡ δὲ
Μαρία ἡ Μαγ-
δαληνὴ καὶ

Μαρία Ἰωσῆ ἐ-
θεώρουν ποῦ
τίθεται· [illegible]

ἐκ κατὰ Ἰω[άννην]

τῷ καιρῷ ἐκεί-
νῳ ἠρώτησε τὸν
Πιλάτον Ἰω-
σὴφ ὁ ἀπὸ Ἀ-
ριμαθαίας ὢν
μαθητὴς τοῦ
Ἰησοῦ κεκρυμμένος
δὲ διὰ τὸν φό-
βον τῶν Ἰου-
δαίων ἵνα ἄ-
ρῃ τὸ σῶμα
τοῦ Ἰησοῦ· καὶ ἐπέ-
τρεψεν ὁ Πιλά-
τος· ἦλθε δὲ
καὶ Νικόδη-
μος ὁ ἐλθὼν πρὸς
τὸν Ἰησοῦν νυκτὸς
τὸ πρῶτον
φέρων μίγμα

327

[illegible]

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ [illegible]

[illegible]

τριακοντ' αργυ
ρια τοις αρχιε
ρευσι και τοις
πρεσβυτεροις
λεγων ημαρ
τον παραδους
αιμα αθωον +
οι δε ειπον +
τι προς ημας +
συ οψει + και ρι
ψας τα αργυ
ρια εν τω ναω
ανεχωρησεν
και απελθων απη
γξατο + οι δε
αρχιερεις λα
βοντες τα αργ
υρια ειπον +
ουκ εξεστιν αυ
τα βαλειν εις τον
κορβαναν επει
τιμη αιμα
τος εστι + συμ

βουλιον δε
λαβοντες ηγο
ρασαν εξ αυτων
τον αγρον του
κεραμεως εις
ταφην τοις ξε
νοις + διο εκλη
θη ο αγρος εκει
νος αγρος αιμα
τος εως της ση
μερον + τοτε
επληρωθη
το ρηθεν δια Ιε
ρεμιου του προ
φητου λε
γοντος + και ε
λαβον τα τρια
κοντα αργυρια
την τιμην του
τετιμημενου
ον ετιμησαν
το απο υιων Ισ
ραηλ + και εδω

καν αυτα εις τον
αγρον του κερα
μεως + καθα
συνεταξεν μοι
κς + ο δε ις εστη
εμπροσθεν
του ηγεμονος +
και επηρωτη
σεν αυτον ο η
γεμων λε
γων συ ει ο
βασιλευς των
ιουδαιων + ο
δε ις εφη αυτω +
συ λεγεις + και
εν τω κατηγο
ρεισθαι αυτον
υπο των αρχι
ερεων και των
πρεσβυτερων
ουδεν απεκρι
νατο + τοτε
λεγει αυτω ο πι

λατος + ουκ ακ
ουεις ποσα σου
καταμαρ
τυρουσιν + και
ουκ απεκριθη
αυτω προς ου
δε εν ρημα
ωστε θαυμα
ζειν τον ηγεμο
να λιαν + κατα
δε εορτην ει
ωθει ο ηγεμων
απολυειν ενα
τω οχλω δεσ
μιον ον ηθελον +
ειχον δε τοτε
δεσμιον επι
σημον λεγομε
νον βαραββαν +
συναγμενων
ουν αυτων ειπεν
αυτοις ο πι
λατος + τινα

θέλετε ἀπολύ
σω ὑμῖν + βα
ραββᾶν· ἢ ἰν
τὸν λεγόμενον
χν + ᾔδει γὰρ ὅ
τι διὰ φθόνον
παρέδωκαν
αὐτὸν· καθημέ
νου δὲ αὐτοῦ ἐ
πὶ τοῦ βήματος
ἀπέστειλε
πρὸς αὐτὸν ἡ γυ
νὴ αὐτοῦ + λέ
γουσα· μηδὲν
σοὶ καὶ τῷ δικαί
ῳ ἐκείνῳ + πο
λλὰ γὰρ ἔπαθον
κατ' ὄναρ δι' αὐ
τόν + οἱ δὲ ἀρ
χιερεῖς καὶ οἱ πρε
σβύτεροι· ἔπει
σαν τοὺς ὄχλους
ἵνα αἰτήσωνται

ἀλ ... ἀρχ(ή)

τὸν βαραββᾶν
τὸν δὲ ἰν ἀπολέ
σωσιν + ἀποκ
ριθεὶς δὲ ὁ ἡγε
μὼν εἶπεν αὐ
τοῖς + τίνα θέλε
τε ἀπὸ τῶν δύο
ἀπολύσω ὑμῖν + οἱ δὲ
εἶπον· βαρα
ββᾶν + λέγει
αὐτοῖς ὁ πιλᾶ
τος + τί οὖν ποι
ήσω ἰν τὸν λε
γόμενον χν +
λέγουσιν αὐτῷ
πάντες + σταυρω
θήτω + ὁ δὲ ἡγε
μὼν ἔφη + τί
γὰρ κακὸν ἐποί
ησεν + οἱ δὲ πε
ρισσῶς ἔκρα
ζον + λέγον

τες σταυρωθήτω ·
ἰδὼν δὲ ὁ πιλᾶ
τος ὅτι οὐδὲν
ὠφελεῖ· ἀλλὰ
μᾶλλον θόρυ
βος γίνεται· λα
βὼν ὕδωρ· ἀ
πενίψατο τὰς
χεῖρας ἀπέναν
τι τοῦ ὄχλου +
λέγων· ἀθῶός
εἰμι ἀπὸ τοῦ
αἵματος τοῦ
δικαίου τούτου +
ὑμεῖς ὄψεσθε +
καὶ ἀποκριθεὶς
πᾶς ὁ λαὸς εἶ
πε + τὸ αἷμα
αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς
καὶ ἐπὶ τὰ τέκ
να ἡμῶν + τό
τε ἀπέλυσεν αὐ
τοῖς τὸν βαραβ
βᾶν + τὸν δὲ

ἰν φραγελλώ
σας· παρέ
δωκεν ἵνα σταυρω
θῇ + τότε οἱ στρα
τιῶται τοῦ
ἡγεμόνος· πα
ραλαβόντες τὸν
ἰν εἰς τὸ πραι
τώριον· συνή
γαγον ἐπ' αὐτὸν
ὅλην τὴν σπεῖραν +
καὶ ἐκδύσαντες
αὐτὸν· περιέ
θηκαν αὐτῷ
χλαμύδα κο
κκίνην + καὶ
πλέξαντες στέ
φανον ἐξ ἀκαν
θῶν· ἔθηκαν
ἐπὶ τὴν κεφα
λὴν αὐτοῦ· καὶ
κάλαμον ἐπὶ
τὴν δεξιὰν αὐτοῦ +
καὶ γονυπετήσαν

τες ἔμπροσθεν
αὐτοῦ· ἐνέπαι-
ζον αὐτῷ· λέ-
γοντες· χαῖρε
ὁ βασιλεὺς τῶν
ἰουδαίων· καὶ
ἐμπτύσαντες
εἰς αὐτὸν ἔλα-
βον τὸν κάλαμον
καὶ ἔτυπτον εἰς
τὴν κεφαλὴν
αὐτοῦ· καὶ ὅ-
τε ἐνέπαιξαν
αὐτῷ, ἐξέδυ-
σαν αὐτὸν τὴν
χλαμύδα· καὶ
ἐνέδυσαν αὐτὸν
τὰ ἱμάτια αὐ-
τοῦ· καὶ ἀπή-
γαγον αὐτὸν εἰς
τὸ σταυρῶσαι· ἐ-
ξερχόμενοι δὲ
εὗρον ἄνθρωπον κυ-
ρηναῖον ὀνόματι

σίμωνα· τοῦ-
τον ἠγγάρευ-
σαν ἵνα ἄρῃ τὸν σταυ-
ρὸν αὐτοῦ· καὶ ἐλ-
θόντες εἰς τό-
πον λεγόμενον
γολγοθᾶ·
ὅς ἐστι λεγόμενος
κρανίου τόπος·
ἔδωκαν αὐτῷ
πιεῖν ὄξος με-
τὰ χολῆς με-
μιγμένον·
καὶ γευσάμε-
νος οὐκ ἤθε-
λε πιεῖν· σταυρώ-
σαντες δὲ αὐ-
τὸν, διεμε-
ρίσαντο τὰ
ἱμάτια αὐ-
τοῦ, βάλλοντες
κλῆρον· καὶ
καθήμενοι ἐ-
τήρουν αὐτὸν

ἐκεῖ· καὶ ἐπέ-
θηκαν ἐπάνω
τῆς κεφαλῆς
αὐτοῦ τὴν αἰτί-
αν αὐτοῦ γε-
γραμμένην·
οὗτός ἐστιν ἰησοῦς ὁ
βασιλεὺς τῶν
ἰουδαίων·
τότε σταυροῦν-
ται σὺν αὐτῷ δύο
λῃσταί· εἷς ἐκ
δεξιῶν· καὶ εἷς
ἐξ εὐωνύμων·
οἱ δὲ παραπο-
ρευόμενοι ἐβλασ-
φήμουν αὐτὸν·
κινοῦντες τὰς
κεφαλὰς αὐτῶν
καὶ λέγοντες·
ὁ καταλύων
τὸν ναὸν καὶ ἐν
τρισὶν ἡμέραις

οἰκοδομῶν·
σῶσον σεαυτόν·
εἰ υἱὸς εἶ
τοῦ θεοῦ· κατά-
βηθι ἀπὸ τοῦ σταυ-
ροῦ· ὁμοίως
δὲ καὶ οἱ ἀρχι-
ερεῖς ἐμπαίζον-
τες μετὰ τῶν
γραμματέων
καὶ πρεσβυ-
τέρων καὶ φα-
ρισαίων· ἔ-
λεγον· ἄλλους
ἔσωσεν· ἑαυτὸν
οὐ δύναται σῶ-
σαι· ὁ βασιλεὺς
ἰσραήλ· κατα-
βάτω νῦν ἀ-
πὸ τοῦ σταυροῦ·
καὶ πιστεύσο-
μεν ἐπ' αὐτῷ·
πέποιθεν

πὶ τὸν θν̄· ῥυ-
σάσθω νῦν αὐ-
τόν· εἰ θέλει
αὐτόν· εἶπε
γὰρ ὅτι θῦ εἰ-
μὶ υἱός· τὸ
δ' αὐτὸ καὶ οἱ λῃ-
σταὶ οἱ συσταυρω-
θέντες αὐτῷ,
ὠνείδιζον αὐ-
τόν· ἀπὸ δὲ
ἕκτης ὥρας
σκότος ἐγένε-
το ἐπὶ πᾶσαν
τὴν γῆν, ἕως
ὥρας ἐνάτης·
περὶ δὲ τὴν ἐνά-
την ὥραν, ἀ-
νεβόησεν ὁ
ἰς̄ φωνῇ μεγά-
λῃ λέγων· ἠλὶ
ἠλὶ λιμὰ σα-
βαχθανί·

τοῦτ' ἔστι· θεέ μου
θεέ μου ἱνατί με
ἐγκατέλιπες·
τινὲς δὲ τῶν ἐκεῖ ἑστη-
κότων ἀκούσαντες ἔλε-
γον ὅτι ἠλίαν φω-
νεῖ οὗτος·
καὶ εὐθέως δρα-
μὼν εἷς ἐξ αὐτῶν·
καὶ λαβὼν σπόγ-
γον, πλήσας τε
ὄξους, καὶ περι-
θεὶς καλάμῳ,
ἐπότιζεν αὐτόν·
οἱ δὲ λοιποὶ ἔλε-
γον· ἄφες ἴδω-
μεν εἰ ἔρχεται
ἠλίας σώσων
αὐτόν· ὁ δὲ
ἰς̄ πάλιν κρά-
ξας φωνῇ με-
γάλῃ ἀφῆκε

τὸ πνεῦμα· καὶ
ἰδοὺ τὸ καταπέ-
τασμα τοῦ να-
οῦ ἐσχίσθη εἰς
δύο ἀπὸ ἄνω-
θεν ἕως κάτω·
καὶ ἡ γῆ ἐσείσθη·
καὶ αἱ πέτραι
ἐσχίσθησαν·
καὶ τὰ μνημεῖ-
α ἀνεῴχθησαν·
καὶ πολλὰ σώ-
ματα τῶν κε-
κοιμημένων
ἁγίων ἠγέρθη·
καὶ ἐξελθόντες
ἐκ τῶν μνημεί-
ων μετὰ τὴν
ἔγερσιν αὐτοῦ,
εἰσῆλθον εἰς τὴν
ἁγίαν πόλιν·
καὶ ἐνεφανίσ-
θησαν πολλοῖς·

ὁ δὲ ἑκατόνταρ-
χος καὶ οἱ μετ' αὐ-
τοῦ τηροῦντες
τὸν ἰν̄· ἰδόν-
τες τὸν σεισμὸν
καὶ τὰ γενόμε-
να, ἐφοβήθη-
σαν σφόδρα·
λέγοντες· ἀ-
ληθῶς θῦ υἱὸς
ἦν οὗτος· ἦσαν
δὲ ἐκεῖ καὶ γυ-
ναῖκες πολλαὶ
ἀπὸ μακρόθεν
θεωροῦσαι· αἵ-
τινες ἠκολού-
θησαν τῷ ἰῦ
ἀπὸ τῆς γαλι-
λαίας διακονοῦ-
σαι αὐτῷ· ἐν αἷς
ἦν μαρία ἡ μαγ-
δαληνή· καὶ
μαρία ἡ τοῦ

ἰακώβου· καὶ ἰω
σῆ μήτηρ· καὶ ἡ
μήτηρ τῶν υἱῶν
ζεβεδαίου·
ἐκ τοῦ κατὰ μάρκον:
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ·
εὐθέως ἐπὶ τὸ
πρωῒ συμβού
λιον ποιήσαντες
οἱ ἀρχιερεῖς με
τὰ τῶν πρεσβυ
τέρων καὶ τῶν
γραμματέων·
καὶ ὅλον τὸ συ
νέδριον· δήσαν
τες τὸν ἰν̄· ἀπή
νεγκαν καὶ παρ
έδωκαν τῷ
πιλάτῳ· καὶ
ἐπηρώτησεν
αὐτὸν ὁ πιλᾶ
τος· σὺ εἶ ὁ βα
σιλεὺς τῶν ἰου

δαίων· ὁ δὲ ἀ
ποκριθεὶς εἶ
πεν αὐτῷ· σὺ
λέγεις· καὶ κα
τηγόρουν αὐ
τοῦ οἱ ἀρχιερεῖς
πολλά· ὁ δὲ
πιλᾶτος πά
λιν ἐπηρώ
τησεν αὐτὸν
λέγων· οὐκ
ἀποκρίνῃ οὐ
δέν· ἴδε πόσα
σου καταμαρ
τυροῦσιν· ὁ
δὲ ἰς̄ οὐκέτι οὐ
δὲν ἀπεκρί
θη· ὥστε
θαυμάζειν
τὸν πιλᾶτον·
κατὰ δὲ ἑορτὴν
ἀπέλυεν αὐτοῖς
ἕνα δέσμιον ὅν

περ ᾐτοῦντο·
ἦν δὲ ὁ λεγόμενος
βαραββᾶς με
τὰ τῶν συστασι
αστῶν δεδεμέ
νος· οἵτινες ἐν
τῇ στάσει φόνον
πεποιήκεισαν·
καὶ ἀναβοήσας
ὁ ὄχλος ἤρξα
το αἰτεῖσθαι κα
θὼς ἀεὶ ἐποίει
αὐτοῖς· ὁ δὲ πι
λᾶτος ἀπεκρίθη αὐ
τοῖς λέγων·
θέλετε ἀπολύ
σω ὑμῖν τὸν βα
σιλέα τῶν
ἰουδαίων· ἐγί
νωσκε γὰρ ὅτι
διὰ φθόνον παρα
δεδώκεισαν αὐτὸν οἱ
ἀρχιερεῖς· οἱ

δὲ ἀρχιερεῖς ἀ
νέσεισαν τὸν ὄχ
λον· ἵνα μᾶλλον
τὸν βαραββᾶν
ἀπολύσῃ αὐτοῖς·
ὁ δὲ πιλᾶτος ἀ
ποκριθεὶς πά
λιν εἶπεν αὐτοῖς·
τί οὖν θέλετε
ποιήσω ὃν λέγετε
βασιλέα τῶν
ἰουδαίων· οἱ
δὲ πάλιν ἔκραξαν·
σταύρωσον αὐτόν·
ὁ δὲ πιλᾶτος ἔλε
γεν αὐτοῖς· τί
γὰρ κακὸν ἐποί
ησεν· οἱ δὲ πε
ρισσοτέρως ἔκρα
ξαν· σταύρω
σον αὐτόν· ὁ
δὲ πιλᾶτος βου
λόμενος τῷ ὄχλῳ

τὸ ἱκανὸν ποιῆ
σαι· ἀπέλυσεν
αὐτοῖς τὸν βα
ραββᾶν· καὶ
παρέδωκε τὸν
ἰν̄ φραγελώσας
ἵνα σταυρωθῇ·
οἱ δὲ στρατιῶται
ἀπήγαγον αὐτὸν
ἔσω τῆς αὐλῆς
ὅ ἐστι πραιτώ
ριον· καὶ συγ
καλοῦσιν ὅλην
τὴν σπεῖραν· καὶ
ἐνδύουσιν αὐτὸν
πορφύραν· καὶ
περιτιθέασιν
αὐτῷ πλέξαν
τες ἀκάνθι
νον στέφανον· καὶ
ἤρξαντο ἀσπά
ζεσθαι αὐτόν· χαῖ
ρε ὁ βασιλεὺς

τῶν ἰουδαίων·
καὶ ἔτυπτον αὐ
τοῦ τὴν κεφα
λὴν καλάμῳ·
καὶ ἐνέπτυον
αὐτῷ· καὶ τι
θέντες τὰ γόνα
τα προσεκύνουν
αὐτῷ· καὶ ὅτε
ἐνέπαιξαν αὐ
τῷ· ἐξέδυσαν
αὐτὸν τὴν πορ
φύραν· καὶ ἐνέ
δυσαν αὐτὸν
τὰ ἱμάτια
τὰ ἴδια· καὶ
ἐξάγουσιν αὐ
τὸν ἵνα σταυρώ
σωσιν αὐτόν·
καὶ ἀγγαρεύου
σι παράγοντα
τινὰ σίμωνα
κυρηναῖον ἐρ

χόμενον ἀπ' ἀγροῦ·
τὸν πατέρα ἀλε
ξάνδρου καὶ
ῥούφου· ἵνα ἄ
ρῃ τὸν σταυρὸν
αὐτοῦ· καὶ φέ
ρουσιν αὐτὸν ἐ
πὶ γολγοθᾶν τό
πον· ὅ ἐστι με
θερμηνευό
μενον κρανίου
τόπος· καὶ ἐ
δίδουν αὐτῷ
πιεῖν ἐσμυρνισ
μένον οἶνον·
ὁ δὲ οὐκ ἔλα
βε· καὶ σταυρώ
σαντες αὐτὸν
διαμερίζον
ται τὰ ἱμάτια αὐ
τοῦ· βάλλοντες
κλῆρον ἐπ' αὐτὰ
τίς τί ἄρῃ·

ἦν δὲ ὥρα τρίτη
καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν·
καὶ ἦν ἡ ἐπιγρα
φὴ τῆς αἰτίας
αὐτοῦ ἐπιγεγραμ
μένη· ὁ βασι
λεὺς τῶν ἰου
δαίων· καὶ
σὺν αὐτῷ σταυροῦ
σι δύο λῃστάς·
ἕνα ἐκ δεξιῶν
καὶ ἕνα ἐξ εὐω
νύμων αὐτοῦ·
καὶ οἱ παρα
πορευόμενοι
ἐβλασφήμουν
αὐτὸν κινοῦν
τες τὰς κεφα
λὰς αὐτῶν καὶ
λέγοντες· οὐὰ
ὁ καταλύων
τὸν ναὸν καὶ ἐν
τρισὶν ἡμέραις

οἰκοδομῶν ... σῶσον σεαυτὸν καὶ κατάβα ἀπὸ τοῦ σταυροῦ. ὁμοίως καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες πρὸς ἀλλήλους μετὰ τῶν γραμματέων ἔλεγον· ἄλλους ἔσωσεν, ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι. ὁ Χριστὸς ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ, ἵνα ἴδωμεν καὶ πιστεύσωμεν αὐτῷ. καὶ οἱ συνεσταυρωμένοι αὐτῷ ὠνείδιζον αὐτόν. γενομένης δὲ

ὥρας ἕκτης σκότος ἐγένετο ἐφ᾽ ὅλην τὴν γῆν ἕως ὥρας ἐνάτης. καὶ τῇ ὥρᾳ τῇ ἐνάτῃ ἐβόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ μεγάλῃ λέγων· ἐλωΐ ἐλωΐ λαμὰ σαβαχθανί· ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον ὁ θεός μου ὁ θεός μου, εἰς τί με ἐγκατέλιπες. καί τινες τῶν παρεστώτων ἀκούσαντες ἔλεγον· ἰδοὺ Ἠλίαν φωνεῖ. δραμὼν δὲ εἷς καὶ γεμίσας σπόγγον

ὄξους καὶ περιθεὶς καλάμῳ ἐπότιζεν αὐτὸν λέγων· ἄφετε ἴδωμεν εἰ ἔρχεται Ἠλίας καθελεῖν αὐτόν. ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀφεὶς φωνὴν μεγάλην ἐξέπνευσεν. καὶ τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω. ἰδὼν δὲ ὁ κεντυρίων ὁ παρεστηκὼς ἐξ ἐναντίας αὐτοῦ ὅτι οὕτω κράξας ἐξέπνευσεν,

εἶπεν· ἀληθῶς ὁ ἄνθρωπος οὗτος υἱὸς ἦν θεοῦ. ἦσαν δὲ καὶ γυναῖκες ἀπὸ μακρόθεν θεωροῦσαι, ἐν αἷς ἦν Μαρία ἡ Μαγδαληνή, καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου τοῦ μικροῦ καὶ Ἰωσῆ μήτηρ, καὶ Σαλώμη, αἳ καὶ ὅτε ἦν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ ἠκολούθουν αὐτῷ καὶ διηκόνουν αὐτῷ, καὶ ἄλλαι πολλαὶ αἱ συναναβᾶσαι αὐτῷ εἰς Ἱεροσόλυμα. Λ

Κ

τῇ ... ἐκ κ(αι) λου :+

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ·
ὡς ἐγένετο ἡ ἡμέ-
ρα, συνήχθη τὸ
πρεσβυτέριον
τοῦ λαοῦ, ἀρχι-
ερεῖς καὶ γραμμα-
τεῖς· καὶ ἀνήγα-
γον αὐτὸν εἰς
τὸ συνέδριον
αὐτῶν, λέγοντες·
εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστός,
εἰπὲ ἡμῖν. Εἶ-
πε δὲ αὐτοῖς· ἐ-
ὰν ὑμῖν εἴπω,
οὐ μὴ πιστεύση-
τε· ἐὰν δὲ καὶ
ἐρωτήσω, οὐ
μὴ ἀποκριθῆ-
τέ μοι ἢ ἀπολύ-
σητε. Ἀπὸ
τοῦ νῦν ἔσται ὁ
υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
καθήμενος ἐκ

δεξιῶν τῆς δυνά-
μεως τοῦ
Θεοῦ. Εἶπον δὲ
πάντες· σὺ οὖν
εἶ ὁ υἱὸς τοῦ
Θεοῦ; Ὁ δὲ πρὸς
αὐτοὺς ἔφη· ὑ-
μεῖς λέγετε ὅτι
ἐγώ εἰμι. Οἱ δὲ
εἶπον· τί ἔτι
χρείαν ἔχομεν
μαρτυρίας;
αὐτοὶ γὰρ ἠκού-
σαμεν ἀπὸ τοῦ
στόματος αὐτοῦ.
Καὶ ἀναστὰν
ἅπαν τὸ πλῆθος
αὐτῶν, ἤγαγεν
αὐτὸν ἐπὶ τὸν
Πιλᾶτον. Ἤρ-
ξαντο δὲ κατη-
γορεῖν αὐτοῦ λέ-
γοντες· τοῦτον εὕρομεν

διαστρέφοντα τὸ
ἔθνος καὶ κω-
λύοντα Καίσαρι
φόρους διδόναι,
λέγοντα ἑαυτὸν
Χριστὸν βασιλέα
εἶναι. Ὁ δὲ Πι-
λᾶτος ἐπηρώτη-
σεν αὐτὸν λέγων·
σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς
τῶν Ἰουδαίων;
Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς
αὐτῷ ἔφη· σὺ
λέγεις. Ὁ δὲ
Πιλᾶτος εἶπε
πρὸς τοὺς ἀρχι-
ερεῖς καὶ τοὺς
ὄχλους· οὐδὲν
εὑρίσκω αἴτιον
ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τού-
τῳ. Οἱ δὲ ἐπι-
σχυον λέγοντες
ὅτι ἀνασείει

τὸν λαὸν διδάσ-
κων καθ' ὅλης τῆς
Ἰουδαίας· ἀρξά-
μενος ἀπὸ τῆς
Γαλιλαίας ἕως
ὧδε. Πιλᾶτος
δὲ ἀκούσας Γαλι-
λαίαν ἐπηρώτη-
σεν εἰ ὁ ἄνθρω-
πος Γαλιλαῖός ἐστι·
καὶ ἐπιγνοὺς ὅτι
ἐκ τῆς ἐξου-
σίας Ἡρώδου
ἐστίν, ἀνέπεμψεν
αὐτὸν πρὸς
Ἡρώδην· ὄν-
τα καὶ αὐτὸν
ἐν Ἱεροσολύ-
μοις ἐν ταύταις
ταῖς ἡμέραις.
Ὁ δὲ Ἡρώδης
ἰδὼν τὸν Ἰησοῦν ἐχά-
ρη λίαν· ἦν γὰρ

θέλων ἐξ ἱκανοῦ ἰδεῖν αὐτὸν· διὰ τὸ ἀκούειν πολλὰ περὶ αὐτοῦ· καὶ ἤλπιζέν τι σημεῖον ἰδεῖν ὑπ' αὐτοῦ γινόμενον· ἐπηρώτα δὲ αὐτὸν ἐν λόγοις ἱκανοῖς· αὐτὸς δὲ οὐδὲν ἀπεκρίνατο αὐτῷ· εἱστήκεισαν δὲ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς εὐτόνως κατηγοροῦντες αὐτοῦ· ἐξουθενήσας δὲ αὐτὸν ὁ Ἡρῴδης σὺν τοῖς στρατεύμασιν αὐτοῦ καὶ ἐμπαίξας· περιβαλὼν αὐ-

τὸν ἐσθῆτα λαμπρὰν ἀνέπεμψεν αὐτὸν τῷ Πιλάτῳ· ἐγένοντο δὲ φίλοι ὅ τε Ἡρῴδης καὶ ὁ Πιλᾶτος ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ μετ' ἀλλήλων· προϋπῆρχον γὰρ ἐν ἔχθρᾳ ὄντες πρὸς ἑαυτούς· ὁ δὲ Πιλᾶτος συγκαλεσάμενος τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς ἄρχοντας καὶ τὸν λαὸν εἶπε πρὸς αὐτούς· προσηνέγκατέ μοι τὸν ἄνθρωπον τοῦτον ὡς ἀποστρέφοντα τὸν λαόν· καὶ

ἰδοὺ ἐγὼ ἐνώπιον ὑμῶν ἀνακρίνας· οὐδὲν εὗρον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ αἴτιον ὧν κατηγορεῖτε κατ' αὐτοῦ· ἀλλ' οὐδὲ Ἡρῴδης· ἀνέπεμψα γὰρ ὑμᾶς πρὸς αὐτόν· καὶ ἰδοὺ οὐδὲν ἄξιον θανάτου ἐστὶ πεπραγμένον αὐτῷ· παιδεύσας οὖν αὐτὸν ἀπολύσω· ἀνάγκην δὲ εἶχεν ἀπολύειν αὐτοῖς κατὰ ἑορτὴν ἕνα· ἀνέκραξαν δὲ παμπληθεὶ λέγοντες·

αἶρε τοῦτον· ἀπόλυσον δὲ ἡμῖν τὸν Βαραββᾶν· ὅστις ἦν διὰ στάσιν τινὰ γενομένην ἐν τῇ πόλει καὶ φόνον βεβλημένος εἰς φυλακήν· πάλιν οὖν ὁ Πιλᾶτος προσεφώνησε θέλων ἀπολῦσαι τὸν Ἰησοῦν· οἱ δὲ ἐπεφώνουν λέγοντες· σταύρωσον σταύρωσον αὐτόν· ὁ δὲ τρίτον εἶπε πρὸς αὐτούς· τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν οὗτος· οὐδὲν αἴτιον θανάτου

ματος εὗρον ἐν
αὐτῷ· παιδεύ
σας οὖν αὐτὸν
ἀπολύσω· οἱ
δὲ ἐπέκειντο
φωναῖς μεγά
λαις αἰτούμε
νοι αὐτὸν σταυ
ρωθῆναι· καὶ
κατίσχυον αἱ φω
ναὶ αὐτῶν καὶ
τῶν ἀρχιερέων·
ὁ δὲ πιλᾶτος ἐ
πέκρινε γενέσθαι
τὸ αἴτημα αὐ
τῶν· ἀπέλυ
σε δὲ αὐτοῖς τὸν διὰ
στάσιν καὶ φόνον
βεβλημένον εἰς
τὴν φυλακὴν ὃν ᾐ
τοῦντο· τὸν
δὲ ἰν παρέδω
κε τῷ θελήμα

τι αὐτῶν· καὶ
ὡς ἀπήγαγον αὐτὸν
ἐπιλαβόμενοι
σίμωνός τινος
κυρηναίου ἐρχο
μένου ἀπ' ἀγροῦ
ἐπέθηκαν αὐ
τῷ τὸν σταυρὸν
φέρειν ὄπισθεν
τοῦ ἰυ· ἠκολού
θει δὲ αὐτῷ πο
λὺ πλῆθος τοῦ
λαοῦ καὶ γυναι
κῶν αἳ καὶ ἐκό
πτοντο καὶ ἐθρή
νουν αὐτόν·
στραφεὶς δὲ πρὸς
αὐτὰς ὁ ἰς εἶπε
θυγατέρες ἰλημ
μὴ κλαίετε ἐπ' ἐ
μέ· πλὴν ἐφ' ἑαυ
τὰς κλαίετε καὶ ἐπὶ
τὰ τέκνα ὑμῶν·

ὅτι ἰδοὺ ἔρχον
ται ἡμέραι ἐν
αἷς ἐροῦσι· μα
κάριαι αἱ στεῖραι
καὶ κοιλίαι αἳ οὐκ
ἐγέννησαν·
καὶ μαστοὶ οἳ οὐκ
ἐθήλασαν·
τότε ἄρξονται
λέγειν τοῖς ὄ
ρεσι πέσετε ἐ
φ' ἡμᾶς· καὶ
τοῖς βουνοῖς
καλύψατε ἡμᾶς·
ὅτι εἰ ἐν τῷ ὑγρῷ
ξύλῳ ταῦτα ποι
οῦσιν, ἐν τῷ ξη
ρῷ τί γένηται·
ἤγοντο δὲ καὶ ἕ
τεροι δύο κακοῦρ
γοι σὺν αὐτῷ ἀναι
ρεθῆναι· καὶ
ὅτε ἀπῆλθον

ἐπὶ τὸν τόπον τὸν
καλούμενον κρα
νίον ἐκεῖ ἐσταύρω
σαν αὐτὸν καὶ τοὺς
κακούργους· ὃν
μὲν ἐκ δεξιῶν,
ὃν δὲ ἐξ ἀριστε
ρῶν· ὁ δὲ ἰς
ἔλεγε πάτερ ἄ
φες αὐτοῖς· οὐ
γὰρ οἴδασι τί
ποιοῦσι· διαμε
ριζόμενοι
δὲ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ
ἔβαλον κλῆρον· καὶ
εἱστήκει ὁ λαὸς
θεωρῶν· ἐξε
μυκτήριζον
δὲ καὶ οἱ ἄρχον
τες σὺν αὐτοῖς
λέγοντες· ἄλλους
ἔσωσε· σωσάτω ἑ

σωσάτω ἑαυτόν, εἰ οὗτός ἐστιν ὁ Χριστὸς ὁ τοῦ Θεοῦ ἐκλεκτός. ἐνέπαιζον δὲ αὐτῷ καὶ οἱ στρατιῶται προσερχόμενοι καὶ ὄξος προσφέροντες αὐτῷ καὶ λέγοντες· εἰ σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, σῶσον σεαυτόν. ἦν δὲ καὶ ἐπιγραφὴ γεγραμμένη ἐπ' αὐτῷ γράμμασιν ἑλληνικοῖς καὶ ῥωμαϊκοῖς καὶ ἑβραϊκοῖς· οὗτός ἐστιν ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. εἷς δὲ

τῶν κρεμασθέντων κακούργων ἐβλασφήμει αὐτὸν λέγων· εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστός, σῶσον σεαυτὸν καὶ ἡμᾶς. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἕτερος ἐπετίμα αὐτῷ λέγων· οὐδὲ φοβῇ σὺ τὸν Θεόν, ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ κρίματι εἶ; καὶ ἡμεῖς μὲν δικαίως, ἄξια γὰρ ὧν ἐπράξαμεν ἀπολαμβάνομεν· οὗτος δὲ οὐδὲν ἄτοπον ἔπραξε. καὶ ἔλεγε τῷ Ἰησοῦ· μνήσθητί μου,

Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἀμὴν λέγω σοι, σήμερον μετ' ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ παραδείσῳ. ἦν δὲ ὡσεὶ ὥρα ἕκτη, καὶ σκότος ἐγένετο ἐφ' ὅλην τὴν γῆν ἕως ὥρας ἐνάτης· καὶ ἐσκοτίσθη ὁ ἥλιος, καὶ ἐσχίσθη τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ μέσον. καὶ φωνήσας φωνῇ μεγάλῃ ὁ Ἰησοῦς εἶπε· πάτερ, εἰς χεῖράς σου πα-

ρατίθημι τὸ πνεῦμά μου· καὶ ταῦτα εἰπὼν ἐξέπνευσεν. ἰδὼν δὲ ὁ ἑκατόνταρχος τὸ γενόμενον ἐδόξασε τὸν Θεὸν λέγων· ὄντως ὁ ἄνθρωπος οὗτος δίκαιος ἦν. καὶ πάντες οἱ συμπαραγενόμενοι ὄχλοι ἐπὶ τὴν θεωρίαν ταύτην, θεωροῦντες τὰ γενόμενα, τύπτοντες ἑαυτῶν τὰ στήθη ὑπέστρεφον. εἱστήκεισαν δὲ πάντες οἱ γνωστοὶ αὐτοῦ μακρόθεν

θερμ· καὶ ἐκώλυσαν
κόψαν αὐτοῦ ὠτάριον μάλχο
λογοῦ θ...
αὐτοῦ· αὐτὸς ...
γαλιλαῖος ἀρνο...
... ἐστιν ...
... καὶ ...
... καὶ ὁ σὺ κάφα·
αὐτὸν εἰς τὸ ...
τὸν ἰν̄ ἀπὸ καϊάφα
εἰς τὸ πραιτώ-
ριον· ἦν δὲ πρω-
ΐ + καὶ αὐτοὶ οὐκ
εἰσῆλθον εἰς τὸ
πραιτώριον ἵνα
μὴ μιανθῶσιν
ἀλλ' ἵνα φάγω-
σιν τὸ πάσχα +
ἐξῆλθεν οὖν ὁ
πιλᾶτος πρὸς
αὐτοὺς καὶ εἶπεν +
τίνα κατηγορί-
αν φέρετε κατὰ
τοῦ ἀνθρώπου τού-
του + ἀπεκρί-
θησαν καὶ εἶ-
πον αὐτῷ· εἰ μὴ
ἦν οὗτος κακο-
ποιός· οὐκ ἄν
σοι παρεδώκα-
μεν αὐτὸν + εἶ-
πεν αὐτοῖς ὁ
πιλᾶτος + λά-
βετε αὐτὸν ὑ-
μεῖς καὶ κατὰ
τὸν νόμον ὑ-
μῶν κρίνατε
αὐτὸν + εἶπεν
οὖν αὐτοῖς ὁ
πιλᾶτος + λά-
βετε αὐτὸν ὑ-
μεῖς καὶ κατὰ
τὸν νόμον ὑμῶν
κρίνατε
αὐτὸν + εἶ-
πον οὖν αὐτῷ

οἱ ἰουδαῖοι + ἡ-
μῖν οὐκ ἔξεστιν
ἀποκτεῖναι οὐ-
δένα· ἵνα ὁ λό-
γος τοῦ ἰῦ πλη-
ρωθῇ ὃν εἶπε
σημαίνων ποί-
ῳ θανάτῳ ἤ-
μελλεν ἀπο-
θνήσκειν + εἰσῆλ-
θεν οὖν εἰς τὸ
πραιτώριον
πάλιν ὁ πιλᾶ-
τος καὶ ἐφώνη-
σε τὸν ἰν̄ καὶ εἶ-
πεν αὐτῷ· σὺ
εἶ ὁ βασιλεὺς
τῶν ἰουδαίων +
ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ
ἰς· ἀφ' ἑαυτοῦ
σὺ τοῦτο λέγεις·
ἢ ἄλλοι σοι εἶπον
περὶ ἐμοῦ + λ

ἀπεκρίθη ὁ πιλᾶ-
τος + μήτι
ἐγὼ ἰουδαῖός εἰ-
μι· τὸ ἔθνος
τὸ σὸν καὶ οἱ ἀρ-
χιερεῖς παρέ-
δωκάν σε ἐμοί +
τί ἐποίησας +
ἀπεκρίθη ὁ
ἰς + ἡ βασιλεί-
α ἡ ἐμὴ οὐκ ἔσ-
τιν ἐκ τοῦ κόσ-
μου τούτου + εἰ
ἐκ τοῦ κόσμου
τούτου ἦν ἡ βα-
σιλεία ἡ ἐμή· οἱ
ὑπηρέται ἂν οἱ
ἐμοὶ ἠγωνί-
ζοντο ἵνα μὴ
παραδοθῶ τοῖς
ἰουδαίοις +
νῦν δὲ ἡ βασι-
λεία ἡ ἐμὴ οὐκ

στιν ἐντεῦθεν
εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ
πιλᾶτος + οὐ
κοῦν βασιλεὺς
εἶ σύ; ἀπεκρί
θη ις + σὺ λέγεις
ὅτι βασιλεύς
εἰμι ἐγώ + ἐγὼ εἰς
τοῦτο γεγέννημαι
καὶ εἰς τοῦτο ἐλή
λυθα εἰς τὸν κόσ
μον ἵνα μαρτυ
ρήσω τῇ ἀληθεί
ᾳ + πᾶς ὁ ὢν
ἐκ τῆς ἀληθεί
ας ἀκούει μου
τῆς φωνῆς + λέ
γει αὐτῷ ὁ πιλᾶ
τος + τί ἐστιν
ἀλήθεια + καὶ
τοῦτο εἰπὼν πάλιν
ἐξῆλθεν πρὸς
τοὺς ἰουδαίους

καὶ λέγει αὐτοῖς +
ἐγὼ οὐδεμίαν
αἰτίαν εὑρίσκω
ἐν αὐτῷ + ἔστιν δὲ
συνήθεια ὑμῖν
ἵνα ἕνα ὑμῖν ἀπο
λύσω ἐν τῷ πάσχα +
βούλεσθε οὖν
ὑμῖν ἀπολύσω
τὸν βασιλέα
τῶν ἰουδαίων·
ἐκραύγασαν οὖν
πάλιν πάντες λέ
γοντες + μὴ τοῦ
τον + ἀλλὰ τὸν
βαραββᾶν + ἦν
δὲ ὁ βαραβ
βᾶς λῃστής +
τότε οὖν ἔλα
βεν ὁ πιλᾶτος
τὸν ιν καὶ ἐμα
στίγωσεν + καὶ οἱ

στρατιῶται πλέξαν
τες στέφανον
ἐξ ἀκανθῶν ἐπέ
θηκαν αὐτοῦ
τῇ κεφαλῇ +
καὶ ἱμάτιον
πορφυροῦν περιέ
βαλον αὐτὸν
καὶ ἔλεγον + χαῖ
ρε ὁ βασιλεὺς
τῶν ἰουδαίων·
καὶ ἐδίδοσαν αὐ
τῷ ῥαπίσματα +
ἐξῆλθεν οὖν πάλιν
ἔξω ὁ πιλᾶτος
καὶ λέγει αὐτοῖς +
ἴδε ἄγω ὑμῖν
αὐτὸν ἔξω ἵνα
γνῶτε ὅτι ἐν
αὐτῷ οὐδὲ
μίαν αἰτίαν εὑ
ρίσκω + ἐξῆλ
θεν οὖν ὁ ις ἔξω

φορῶν τὸν ἀκάνθινον
στέφανον καὶ τὸ
πορφυροῦν ἱμάτιον
καὶ λέγει
αὐτοῖς + ἴδε ὁ
ἄνθρωπος + ὅτε οὖν
εἶδον αὐτὸν οἱ ἀρ
χιερεῖς καὶ οἱ ὑ
πηρέται ἐκραύ
γασαν λέγοντες +
σταύρωσον σταύρω
σον αὐτόν + λέγει αὐ
τοῖς ὁ πιλᾶτος +
λάβετε αὐτὸν
ὑμεῖς καὶ σταυρώ
σατε + ἐγὼ γὰρ
οὐχ εὑρίσκω ἐν
αὐτῷ αἰτίαν +
ἀπεκρίθησαν
αὐτῷ οἱ ἰουδαῖ
οι + ἡμεῖς νόμον
ἔχομεν καὶ
κατὰ τὸν νόμον

ἡμῶν ὀφείλει ἀπο-
θανεῖν· ὅτι ἑαυ-
τὸν υἱὸν θῦ
ἐποίησεν· ὅτε οὖν ἤ-
κουσεν ὁ πι-
λᾶτος τοῦ-
τον τὸν λόγον
μᾶλλον ἐφοβήθη·
καὶ εἰσῆλθεν
εἰς τὸ πραιτώ-
ριον πάλιν καὶ λέ-
γει τῷ ιυ· πόθεν
εἶ σύ· ὁ δὲ ις
ἀπόκρισιν οὐκ ἔ-
δωκεν αὐτῷ· λέ-
γει οὖν αὐτῷ ὁ
πιλᾶτος· ἐμοὶ
οὐ λαλεῖς· οὐκ
οἶδας ὅτι ἐξου-
σίαν ἔχω ἀπολῦ-
σαί σε· ἀπεκρί-
θη ις· οὐκ εἶχες
ἐξουσίαν οὐδε-

μίαν κατ' ἐμοῦ·
εἰ μὴ ἦν σοι δεδο-
μένον ἄνωθεν·
διὰ τοῦτο ὁ παρα-
διδούς με σοὶ
μείζονα ἁμαρ-
τίαν ἔχει· ἐκ τού-
του ἐζήτει ὁ πι-
λᾶτος ἀπολῦ-
σαι αὐτόν· οἱ δὲ
ἰουδαῖοι ἔκρα-
ζον λέγοντες·
ἐὰν τοῦτον ἀ-
πολύσῃς· οὐ-
κ εἶ φίλος τοῦ
καίσαρος·
πᾶς ὁ βα-
σιλέα ἑαυτὸν
ποιῶν ἀντιλέ-
γει τῷ καίσα-
ρι· ὁ οὖν πι-
λᾶτος ἀκού-
σας τοῦτον

λόγον ἤγαγεν ἔ-
ξω τὸν ιν· καὶ ἐ-
κάθισεν ἐπὶ βήματος
εἰς τόπον λεγό-
μενον λιθό-
στρωτον· ἑβραϊστὶ
δὲ γαββαθᾶ·
ἦν δὲ παρα-
σκευὴ καὶ
τοῦ πάσχα· ὥ-
ρα ἦν ὡσεὶ ἕκτη·
καὶ λέγει τοῖς ἰου-
δαίοις· ἴδε ὁ βα-
σιλεὺς ὑμῶν·
ὑμῶν· οἱ δὲ ἐκρ-
αύγασαν· ἆρον
ἆρον σταύρω-
σον αὐτόν· λέ-
γει αὐτοῖς ὁ πιλᾶ-
τος· τὸν βα-
σιλέα ὑμῶν
σταυρώσω· ἀ-
πεκρίθησαν οἱ

ἀρχιερεῖς· οὐ-
κ ἔχομεν βασιλέα
εἰ μὴ καίσαρα·
τότε παρέδω-
κεν αὐτὸν
αὐτοῖς ἵνα σταυ-
ρωθῇ· παρα-
λαβόντες τὸν ιν καὶ ἤ-
γαγον καὶ βα-
στάζοντα τὸν σταυρὸν
αὐτοῦ ἐξῆλθεν
εἰς τὸν λεγόμε-
νον κρανίου τό-
πον· ὃς λέγε-
ται ἑβραϊστὶ γολ-
γοθᾶ· ὅπου αὐ-
τὸν ἐσταύρωσαν·
καὶ μετ' αὐτοῦ
ἄλλους δύο ἔν-
τευθεν καὶ ἔντε-
ῦθεν· μέσον δὲ
τὸν ιν· ἔγραψε δὲ
καὶ τίτλον ὁ πι-

λάτος καὶ ἔθη
κεν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ·
ἦν δὲ γεγραμμέ
νον· ἰησοῦς ὁ ναζω
ραῖος ὁ βασιλεὺς
τῶν ἰουδαίων +
τοῦτον οὖν τὸν τί
τλον· πολλοὶ
ἀνέγνωσαν τῶν
ἰουδαίων + ὅτι
ἐγγὺς ἦν ὁ τόπος
τῆς πόλεως ὅ
που ἐσταυρώ
θη ὁ ἰησοῦς + καὶ ἦν
γεγραμμένον ἑ
βραϊστί, ἑλληνι
στί, ῥωμαϊστί + ἔ
λεγον οὖν τῷ πι
λάτῳ οἱ ἀρχιερεῖς
τῶν ἰουδαίων +
μὴ γράφε· ὁ βασι
λεὺς τῶν ἰου
δαίων + ἀλλ' ὅτι

ἐκεῖνος εἶπε·
βασιλεύς εἰμι τῶν
ἰουδαίων + ἀ
πεκρίθη ὁ πιλᾶ
τος + ὃ γέγραφα
γέγραφα + οἱ οὖν
στρατιῶται ὅτε
ἐσταύρωσαν τὸν ἰησοῦν
ἔλαβον τὰ ἱμάτι
α αὐτοῦ· καὶ ἐ
ποίησαν τέσσα
ρα μέρη· ἑκά
στῳ στρατιώτῃ
μέρος· καὶ τὸν
χιτῶνα + ἦν δὲ
ὁ χιτὼν ἄρα
φος· ἐκ τῶν ἄνω
θεν ὑφαντὸς
δι' ὅλου + εἶ
πον οὖν πρὸς ἀλ
λήλους + μὴ
σχίσωμεν αὐτόν·
ἀλλὰ λάχωμεν

περὶ αὐτοῦ τίνος
ἔσται + ἵνα ἡ γρα
φὴ πληρωθῇ ἡ λέ
γουσα + διεμε
ρίσαντο τὰ ἱμά
τιά μου ἑαυτοῖς
καὶ ἐπὶ τὸν ἱμα
τισμόν μου ἔβαλον
κλῆρον + οἱ μὲν
οὖν στρατιῶται
ταῦτα ἐποίησαν + εἱ
στήκεισαν δὲ πα
ρὰ τῷ σταυρῷ τοῦ
ἰησοῦ ἡ μήτηρ αὐτοῦ·
καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μητρὸς
αὐτοῦ μαρία ἡ
τοῦ κλωπᾶ·
καὶ μαρία ἡ μα
γδαληνή + ἰησοῦς
οὖν ἰδὼν τὴν μη
τέρα καὶ τὸν μα
θητὴν παρεστῶτα

ὃν ἠγάπα, λέ
γει τῇ μητρὶ αὐτοῦ +
γύναι ἰδοὺ ὁ υἱός
σου + εἶτα λέγει
τῷ μαθητῇ·
ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου +
καὶ ἀπ' ἐκείνης
τῆς ὥρας ἔ
λαβεν αὐτὴν
ὁ μαθητὴς εἰς τὰ
ἴδια + μετὰ τοῦτο
εἰδὼς ὁ ἰησοῦς
ὅτι πάντα ἤ
δη τετέλεσται
ἵνα τελειωθῇ
ἡ γραφή· λέγει
διψῶ + σκεῦος
οὖν ἔκειτο ὄ
ξους μεστόν + οἱ
δὲ πλήσαντες
σπόγγον ὄξους
καὶ ὑσσώπῳ πε
ριθέντες προ

[illegible]καν αὐτοῦ
τῷ στόματι +
ὅτε οὖν ἔλαβε τὸ
ὄξος ὁ ἰς̅ εἶπε· τετέ
λεσται + καὶ
κλίνας τὴν κε
φαλὴν παρέ
δωκε τὸ πν̅α +
οἱ οὖν ἰουδαῖοι
ἐπεὶ παρασκευὴ ἦν
ἵνα μὴ μείνῃ ἐπὶ τοῦ
σταυροῦ τὰ σώματα
ἐν τῷ σαββάτῳ
ἦν γὰρ μεγάλη
ἡ ἡμέρα ἐκεί
νου τοῦ σαββάτου·
ἠρώτησαν τὸν
πιλᾶτον ἵνα
κατεαγῶσιν
αὐτῶν τὰ σκέ
λη καὶ ἀρθῶσιν +
ἦλθον οὖν οἱ στρα

τιῶται καὶ
τοῦ μὲν πρώτου
κατέαξαν
τὰ σκέλη καὶ τοῦ
ἄλλου τοῦ συ
σταυρωθέντος αὐ
τῷ + ἐπὶ δὲ τὸν
ἰν̅ ἐλθόντες ὡς
εἶδον αὐτὸν ἤ
δη τεθνηκότα
οὐ κατέαξαν
αὐτοῦ τὰ σκέ
λη + ἀλλ' εἷς τῶν
στρατιωτῶν
λόγχῃ αὐτοῦ τὴν
πλευρὰν ἔνυ
ξε καὶ εὐθέως
ἐξῆλθεν αἷμα
καὶ ὕδωρ + καὶ
ὁ ἑωρακὼς με
μαρτύρηκε
καὶ ἀληθινὴ
αὐτοῦ ἐστιν ἡ μαρ

τυρία + κἀκεῖ
νος οἶδεν ὅτι ἀ
ληθῆ λέγει· ἵ
να καὶ ὑμεῖς πι
στεύσητε + ἐ
γένετο γὰρ ταῦ
τα ἵνα ἡ γρα
φὴ πληρωθῇ +
ὀστοῦν οὐ συν
τριβήσεται
αὐτοῦ + καὶ
πάλιν ἑτέρα
γραφὴ λέγει +
ὄψονται εἰς ὃν
ἐξεκέντησαν +
τῇ α[illegible] καὶ με
γάλῃ παρασκ
[illegible] ἐκ τοῦ κατὰ [illegible]
τῷ καιρῷ ἐκεί
νῳ + συμβού
λιον ἔλαβον
πάντες οἱ ἀρχι
ερεῖς καὶ οἱ πρ

εσβύτεροι τοῦ λα
οῦ κατὰ τοῦ
ἰυ̅ ὥστε θανατῶ
σαι αὐτόν +
καὶ δήσαντες
αὐτὸν ἀπήγα
γον καὶ παρέ
δωκαν αὐτὸν
ποντίῳ πιλά
τῳ τῷ ἡγεμό
νι + τότε ἰδὼν
ἰούδας ὁ πα
ραδιδοὺς αὐτὸν
ὅτι κατεκρίθη
μεταμεληθεὶς
ἀπέστρεψε τὰ
τριάκοντα ἀρ
γύρια τοῖς ἀρ
χιερεῦσι καὶ
πρεσβυτέροις +
λέγων + ἥμαρ
τον παραδοὺς
αἷμα ἀθῷον +
οἱ δὲ εἶπον + τί

πρὸς ἡμᾶς· σὺ
ὄψει· καὶ ῥίψας
τὰ ἀργύρια ἐν
τῷ ναῷ· ἀνε-
χώρησεν· καὶ
ἀπελθὼν ἀπήγ-
ξατο· οἱ δὲ
ἀρχιερεῖς λα-
βόντες τὰ ἀρ-
γύρια εἶπον·
οὐκ ἔξεστι βα-
λεῖν αὐτὰ εἰς τὸν κορ-
βανᾶν· ἐπεὶ
τιμὴ αἵματός
ἐστι· συμβού-
λιον δὲ λαβόν-
τες ἠγόρασαν
ἐξ αὐτῶν τὸν ἀ-
γρὸν τοῦ κερα-
μέως εἰς τα-
φὴν τοῖς ξένοις·
διὸ ἐκλήθη ὁ ἀ-
γρὸς ἐκεῖνος ἀ-
γρὸς αἵματος

ἕως τῆς σήμε-
ρον· τότε
ἐπληρώθη τὸ
ῥηθὲν διὰ Ἱερε-
μίου τοῦ προφή-
του· λέγοντος·
καὶ ἔλαβον τὰ
τριάκοντα ἀρ-
γύρια τὴν τι-
μὴν τοῦ τετιμη-
μένου ὃν ἐτιμή-
σαντο ἀπὸ υἱῶν
Ἰσραήλ· καὶ ἔδω-
καν αὐτὰ εἰς
τὸν ἀγρὸν τοῦ
κεραμέως· κα-
θὰ συνέταξέν
μοι κύριος·
ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐστάθη
ἔμπροσθεν τοῦ
ἡγεμόνος· καὶ ἐπηρώτη-
σεν αὐτὸν ὁ ἡ-

γεμὼν λέγων·
σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς
τῶν Ἰουδαίων;
ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔφη αὐ-
τῷ· σὺ λέγεις·
καὶ ἐν τῷ κατη-
γορεῖσθαι αὐτὸν
ὑπὸ τῶν ἀρχιε-
ρέων καὶ τῶν
πρεσβυτέρων οὐ-
δὲν ἀπεκρί-
νατο· τότε
λέγει αὐτῷ ὁ Πι-
λᾶτος· οὐκ ἀ-
κούεις πόσα σου
καταμαρτυ-
ροῦσι· καὶ οὐκ
ἀπεκρίθη αὐ-
τῷ πρὸς οὐδὲ ἓν
ῥῆμα· ὥστε
θαυμάζειν τὸν
ἡγεμόνα λίαν·
κατὰ δὲ ἑορτὴν

εἰώθει ὁ ἡγεμὼν
ἀπολύειν ἕνα
τῷ ὄχλῳ δέσ-
μιον ὃν ἤθελον·
εἶχον δὲ τότε δέσ-
μιον ἐπίσημον
λεγόμενον
Βαραββᾶν·
συνηγμένων
οὖν αὐτῶν εἶπεν
αὐτοῖς ὁ Πι-
λᾶτος· τίνα
θέλετε ἀπολύ-
σω ὑμῖν· Βα-
ραββᾶν ἢ Ἰησοῦν
τὸν λεγόμενον Χριστόν;
ᾔδει γὰρ ὅτι διὰ φθό-
νον παρέδω-
καν αὐτόν· κα-
θημένου δὲ αὐ-
τοῦ ἐπὶ τοῦ βή-
ματος ἀπέστει-
λε πρὸς αὐτὸν ἡ

BRITISH MUSEUM

γυνὴ αὐτοῦ + λέ-
γουσα· μηδὲν
σοὶ καὶ τῷ δικαί-
ῳ ἐκείνῳ + πολ-
λὰ γὰρ ἔπα-
θον σήμερον
κατ' ὄναρ δι' αὐ-
τόν + οἱ δὲ ἀρ-
χιερεῖς καὶ οἱ
πρεσβύτεροι ἔ-
πεισαν τοὺς ὄ-
χλους ἵνα αἰτή-
σωνται τὸν βα-
ραββᾶν + τὸν
δὲ ἰν̅ ἀπολέ-
σωσιν· ἀπο-
κριθεὶς δὲ ὁ
ἡγεμὼν εἶ-
πεν αὐτοῖς + τί-
να θέλετε ἀπὸ
τῶν δύο ἀπο-
λύσω ὑμῖν + οἱ
δὲ εἶπον + βα-

αρχ

ρᾶν + λέ-
γει αὐτοῖς ὁ πιλᾶ-
τος + τί οὖν ποι-
ήσω ἰν̅ τὸν λε-
γόμενον χν̅ +
λέγουσιν αὐτῷ
πάντες· σταυρω-
θήτω + ὁ δὲ
ἡγεμὼν ἔφη +
τί γὰρ κακὸν
ἐποίησεν + οἱ
δὲ περισσῶς ἐ-
κραζον λέγον-
τες + σταυρωθή-
τω + ἰδὼν δὲ
ὁ πιλᾶτος ὅτι
οὐδὲν ὠφελεῖ
ἀλλὰ μᾶλλον
θόρυβος γίνε-
ται· λαβὼν ὕ-
δωρ· ἀπενίψα-
το τὰς χεῖρας
ἀπέναντι τοῦ

ὄχλου λέγων·
ἀθῷός εἰμι ἀπὸ
τοῦ αἵματος
τοῦ δικαίου τού-
του + ὑμεῖς ὄ-
ψεσθε + καὶ ἀ-
ποκριθεὶς πᾶς
ὁ λαὸς εἶπεν +
τὸ αἷμα αὐτοῦ
ἐφ' ἡμᾶς + καὶ
ἐπὶ τὰ τέκνα
ἡμῶν + τό-
τε ἀπέλυσεν
αὐτοῖς τὸν βα-
ραββᾶν +
τὸν δὲ ἰν̅ φραγ-
γελώσας πα-
ρέδωκεν ἵνα
σταυρωθῇ + τό-
τε οἱ στρατιῶ-
ται τοῦ ἡγε-
μόνος παρα-
λαβόντες τὸν

ἰν̅ εἰς τὸ πραι-
τώριον· συνή-
γαγον ἐπ' αὐτὸν
ὅλην τὴν σπεῖ-
ραν + καὶ ἐκ-
δύσαντες αὐτὸν
περιέθηκαν αὐ-
τῷ χλαμύδα
κοκκίνην + καὶ
πλέξαντες στέ-
φανον ἐξ ἀκαν-
θῶν· ἐπέθηκαν
ἐπὶ τὴν κεφα-
λὴν αὐτοῦ· καὶ
κάλαμον ἐπὶ
τὴν δεξιὰν αὐ-
τοῦ + καὶ γο-
νυπετήσαντες
ἔμπροσθεν
αὐτοῦ· ἐνέπαι-
ζον αὐτῷ λέ-
γοντες· χαῖρε
ὁ βασιλεὺς τ-

ιουδαίων· καὶ ἐμ
πτύσαντες εἰς
αὐτὸν ἔλαβον
τὸν κάλαμον
καὶ ἔτυπτον εἰς
τὴν κεφα
λὴν αὐτοῦ +
καὶ ὅτε ἐνέπαι
ξαν αὐτῷ· ἐξέ
δυσαν αὐ
τὸν τὴν χλα
μύδα· καὶ ἐ
νέδυσαν αὐ
τὸν τὰ ἱμάτι
α αὐτοῦ· καὶ
ἀπήγαγον αὐ
τὸν εἰς τὸ σταυ
ρῶσαι + ἐξερχό
μενοι δὲ εὗρον
ἄνθρωπον κυρηναῖ
ον ὀνόματι
σίμωνα + τοῦ
τον ἠγγάρευ

σαν ἵνα ἄρῃ τὸν
σταυρὸν αὐτοῦ +
καὶ ἐλθόντες
εἰς τόπον λεγό
μενον γολγο
θᾶ ὅ ἐστι με
θερμηνευόμε
νον κρανίου
τόπος· ἔδω
καν αὐτῷ πι
εῖν ὄξος μετὰ
χολῆς μεμιγ
μένον + καὶ
γευσάμενος·
οὐκ ἠθέλησεν πι
εῖν + σταυρώσαν
τες δὲ αὐτὸν
διεμερίσαντο
τὰ ἱμάτι
α αὐτοῦ βά
λοντες κλῆρον +
καὶ καθήμε
νοι ἐτήρουν αὐτὸν

ἐκεῖ + καὶ ἐ
πέθηκαν ἐπά
νω τῆς κεφα
λῆς αὐτοῦ τὴν
αἰτίαν αὐτοῦ
γεγραμμένην +
οὗτός ἐστιν Ἰησοῦς
ὁ βασιλεὺς τῶν
ἰουδαίων + τό
τε σταυροῦνται σὺν
αὐτῷ δύο λῃ
σταί· εἷς ἐκ δεξι
ῶν καὶ εἷς ἐξ εὐ
ωνύμων +
εἷς δὲ τῶν κρε
μασθέντων κα
κούργων ἐβλα
σφήμει αὐτὸν
λέγων· εἰ σὺ
εἶ ὁ Χριστός· σῶσον
σεαυτὸν καὶ ἡ
μᾶς + ἀποκρι
θεὶς δὲ ὁ ἕτερος

ἐπετίμα αὐτῷ +
λέγων· οὐδὲ
φοβῇ σὺ τὸν Θεόν
ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ
κρίματι εἶ·
καὶ ἡμεῖς μὲν
δικαίως· ἄξια
γὰρ ὧν ἐπρά
ξαμεν ἀπο
λαμβάνομεν +
οὗτος δὲ οὐδὲν ἄτο
πον ἔπραξεν + καὶ
ἔλεγεν τῷ Ἰησοῦ·
μνήσθητί μου
Κύριε ὅταν ἔλθῃς
ἐν τῇ βασιλεί
ᾳ σου + καὶ εἶ
πεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς +
ἀμὴν λέγω σοι·
σήμερον μετ' ἐ
μοῦ ἔσῃ ἐν τῷ
παραδείσῳ +

δὲ παραπορευό-
μενοι ἐβλασφή-
μουν αὐτὸν
κινοῦντες τὰς
κεφαλὰς αὐτῶν
καὶ λέγοντες +
ὁ καταλύων
τὸν ναὸν
καὶ ἐν τρισὶν ἡ-
μέραις οἰκοδο-
μῶν σῶσον
σεαυτόν· εἰ υἱ-
ὸς εἶ τοῦ θεοῦ,
κατάβηθι ἀ-
πὸ τοῦ σταυροῦ +
ὁμοίως δὲ καὶ
οἱ ἀρχιερεῖς ἐ-
μπαίζοντες
μετὰ τῶν γραμ-
ματέων καὶ
πρεσβυτέρων
καὶ Φαρισαί-
ων ἔλεγον +

ἄλλους ἔσωσεν
ἑαυτὸν οὐ δύνα-
ται σῶσαι· εἰ
βασιλεὺς Ἰσραὴλ
ἐστι· καταβά-
τω νῦν ἀπὸ
τοῦ σταυροῦ καὶ πι-
στεύσομεν αὐ-
τῷ + πέποιθεν
ἐπὶ τὸν θεόν· ῥυ-
σάσθω νῦν αὐ-
τόν· εἰ θέλει αὐ-
τόν· εἶπε γὰρ
ὅτι θεοῦ εἰμι υἱ-
ός + τὸ δ' αὐτὸ
καὶ οἱ λῃσταὶ οἱ
συσταυρωθέν-
τες αὐτῷ· ὠ-
νείδιζον αὐτ(όν) +
ἀπὸ δὲ ἕκτης
ὥρας, σκό-
τος ἐγένετο ἐ-
πὶ πᾶσαν τὴν

ἕως ὥρας ἐνά-
της + περὶ δὲ
τὴν ἐνάτην ὥ-
ραν ἀνεβόησεν
ὁ Ἰς φωνῇ μεγά-
λῃ λέγων + ἠ-
λὶ ἠλὶ λιμᾶ σ-
αβαχθανί +
τοῦτ' ἔστι θεέ μου
θεέ μου ἱνα-
τί με ἐγκατέ-
λιπες + τινὲς
δὲ τῶν ἐκεῖ ἑστώ-
των ἀκούσαν-
τες ἔλεγον ὅ-
τι Ἠλίαν φωνεῖ
οὗτος + καὶ εὐ-
θέως δραμὼν
εἷς ἐξ αὐτῶν·
καὶ λαβὼν σπόγ-
γον πλήσας τε
ὄξους καὶ περι-
θεὶς καλάμῳ,

ἐπότιζεν αὐτόν.
οἱ δὲ λοιποὶ ἔλε-
γον + ἄφες ἴδω-
μεν· εἰ ἔρχεται Ἠ-
λίας σώσων αὐ-
τόν + ὁ δὲ Ἰς πά-
λιν κράξας φω-
νῇ μεγάλῃ ἀφῆ-
κε τὸ πνα +
καὶ ἰδοὺ τὸ κατα-
πέτασμα τοῦ
ναοῦ ἐσχίσθη εἰς
δύο· ἀπὸ ἄνω-
θεν ἕως κά-
τω + καὶ ἡ γῆ ἐ-
σείσθη· καὶ αἱ πέ-
τραι ἐσχίσθησαν·
καὶ τὰ μνημεῖ-
α ἀνεῴχθησαν·
καὶ πολλὰ σώματα
τῶν κεκοιμημέ-
νων ἁγίων ἠγέρθη +
καὶ ἐξελθόντες

ἐκ τῶν μνημεί
ων μετὰ τὴν
ἔγερσιν αὐτοῦ,
εἰσῆλθον εἰς τὴν
ἁγίαν πόλιν καὶ ἐ
νεφανίσθησαν
πολλοῖς + ὁ δὲ
ἑκατόνταρχος
καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ
τηροῦντες τὸν
ἰν̄ ἰδόντες τὸν
σεισμὸν καὶ τὰ
γινόμενα ἐ
φοβήθησαν
σφόδρα λέγον
τες ἀληθῶς
θῦ υἱὸς ἦν οὗ
τος + [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] ἠρώτησαν τὸν
πιλᾶτον ἵνα κα
τεαγῶσιν αὐτῶν
τὰ σκέλη καὶ ἀρ
θῶσιν. ἦλθον οὖν οἱ
στρατιῶται καὶ
τοῦ μὲν πρώ
του κατέαξαν
τὰ σκέλη καὶ
τοῦ ἄλλου τοῦ συ
σταυρωθέντος
αὐτῷ. ἐπὶ δὲ
τὸν ἰν̄ ἐλθόν
τες ὡς εἶδον
αὐτὸν ἤδη τε
θνηκότα οὐ
κατέαξαν αὐτοῦ
τὰ σκέλη. ἀλλ'
εἷς τῶν στρα
τιωτῶν λόγχῃ
[illegible]

πλευρὰν ἔνυξε
καὶ εὐθέως ἐξ
ῆλθεν αἷμα καὶ
ὕδωρ. καὶ ὁ ἑ
ωρακὼς με
μαρτύρηκε
καὶ ἀληθινὴ
αὐτοῦ ἐστὶν ἡ
μαρτυρία +
κἀκεῖνος οἶδεν
ὅτι ἀληθῆ λέ
γει ἵνα ὑμεῖς
πιστεύσητε.
ἐγένετο γὰρ ταῦ
τα, ἵνα ἡ γρα
φὴ πληρωθῇ.
ὀστοῦν οὐ συν
τριβήσεται αὐ
τοῦ + καὶ πά
λιν ἑτέρα γραφὴ
λέγει + ὄψον
ται εἰς ὃν ἐξεκέν
τησαν + ἦσαν

δὲ καὶ γυναῖκες
ἐκεῖ πολλαὶ ἀ
πὸ μακρόθεν
θεωροῦσαι αἵ
τινες ἠκολού
θησαν τῷ ἰῦ ἀ
πὸ τῆς γαλιλαί
ας διακονοῦ
σαι αὐτῷ + ἐν
αἷς ἦν μαρί
α ἡ μαγδαλη
νὴ καὶ μαρία
ἡ τοῦ ἰακώβου
καὶ ἰωσῆ μήτηρ
καὶ ἡ μήτηρ τῶν
υἱῶν ζεβεδαί
ου + ὀψίας δὲ
γενομένης ἦλ
θεν ἄνθρωπος πλού
σιος ἀπὸ ἀρι
μαθαίας τοὔνο
μα ἰωσήφ,
ὃς καὶ αὐτὸς

…ἐμαθήτευσε τῷ Ἰησοῦ. οὗτος προσελθὼν τῷ Πιλάτῳ ᾐτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ· τότε ὁ Πιλᾶτος ἐκέλευσεν ἀποδοθῆναι τὸ σῶμα. καὶ λαβὼν τὸ σῶμα ὁ Ἰωσὴφ ἐνετύλιξεν αὐτὸ σινδόνι καθαρᾷ, καὶ ἔθηκεν αὐτὸ ἐν τῷ καινῷ αὐτοῦ μνημείῳ ὃ ἐλατόμησεν ἐν τῇ πέτρᾳ· καὶ προσκυλίσας λίθον μέγαν τῇ θύρᾳ τοῦ μνημείου ἀπῆλθεν.

ἦν δὲ ἐκεῖ Μαριὰμ ἡ Μαγδαληνὴ καὶ ἡ ἄλλη Μαρία καθήμεναι ἀπέναντι τοῦ τάφου. [illegible]

ὀψὲ δὲ σαββάτων, τῇ ἐπιφωσκούσῃ εἰς μίαν σαββάτων, ἦλθε Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ ἡ ἄλλη Μαρία θεωρῆσαι τὸν τάφον.

καὶ ἰδοὺ σεισμὸς ἐγένετο μέγας· ἄγγελος γὰρ κυρίου καταβὰς ἐξ οὐρανοῦ προσελθὼν ἀπεκύλισε τὸν λίθον ἀπὸ τῆς θύρας τοῦ μνημείου καὶ ἐκάθητο ἐπάνω αὐτοῦ. ἦν δὲ ἡ ἰδέα αὐτοῦ ὡς ἀστραπή, καὶ τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ λευκὸν ὡσεὶ χιών. ἀπὸ δὲ τοῦ φόβου αὐτοῦ ἐσείσθησαν οἱ τηροῦντες καὶ ἐγένοντο ὡσεὶ νεκροί. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἄγγελος εἶπε ταῖς γυναιξί· μὴ φοβεῖσθε ὑμεῖς· οἶδα γὰρ ὅτι Ἰησοῦν τὸν ἐσταυρωμένον ζητεῖτε. οὐκ ἔστιν ὧδε· ἠγέρθη γὰρ καθὼς εἶπε. δεῦτε ἴδετε τὸν τόπον ὅπου ἔκειτο ὁ κύριος. καὶ ταχὺ πορευθεῖσαι εἴπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ὅτι ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν· καὶ ἰδοὺ προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε.

[illegible]
μη [illegible] καὶ [illegible]
θοῦσαι ταχὺ
ἀπὸ τοῦ μνη
μείου [illegible]
[illegible] καὶ χαρᾶς
[illegible]
[illegible]
τοῖς μαθηταῖς
αὐτοῦ [illegible]
[illegible]
ἀπαγγεῖλαι τοῖς
μαθηταῖς αὐτοῦ
καὶ ἰδοὺ ὁ ἰ(ησοῦ)ς ἀ
πήντησεν αὐταῖς
λέγων χαίρετε
αἱ δὲ [illegible]
[illegible]
[illegible]
τοὺς πόδας
καὶ προσεκύνη
σαν αὐτῷ [illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
καὶ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ρια ἡ καὶ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
τος ἐλθόντος
ἐκ [illegible]
[illegible]
κοι [illegible]
[illegible] καὶ ἐὰν
ἀκουσθῇ τοῦ
το ἐπὶ τοῦ ἡγεμό
νος [illegible]
[illegible]
τομεν καὶ ὑμᾶς
ἀμερίμνους
ποιήσομεν
(1) οἱ δὲ λαβόντες
τὰ ἀργύρια
ἐποίησαν ὡς ἐ
διδάχθησαν
καὶ διεφημίσθη

Ὁ λόγος οὗτος
παρὰ Ἰου
δαίοις μέχρι
τῆς σήμερον
οἱ δὲ ἕνδεκα
μαθη
ταὶ
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
καὶ δὸς μοι
τὸ ὑπόλοι
πον τέλος τῆς
δέλτου ταύ
της [illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

χαρ[illegible]

[illegible] μαρίας

[illegible] καὶ [illegible]

[illegible] καὶ

[illegible]

+ ευαγγελιον κα [illegible]

χὴ μου τὸν κ(ύριο)ν
καὶ ἠγαλλίασε
τὸ πνεῦμά μου ἐ-
πὶ τῷ θ(ε)ῷ τῷ σω-
τῆρί μου· ὅτι ἐ-
πέβλεψεν ἐπὶ
τὴν ταπείνωσιν
τῆς δούλης
αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ
ἀπὸ τοῦ νῦν μα-
καριοῦσί με
πᾶσαι αἱ γε-
νεαί· ὅτι
ἐποίησέ μοι με-
γαλεῖα ὁ δυνα-
τός· καὶ ἅγιον
τὸ ὄνομα αὐ-
τοῦ· ἔμεινε δὲ
Μαριὰμ σὺν αὐ-
τῇ ὡσεὶ μῆ-
νας τρεῖς καὶ
ὑπέστρεψεν εἰς
τὸν οἶκον αὐτῆς +

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ
εἰσῆλθεν ὁ Ἰ(ησοῦ)ς
εἰς κώμην
τινά· γυνὴ δέ
τις ὀνόματι
Μάρθα ὑπε-
δέξατο αὐτὸν εἰς
τὸν οἶκον
αὐτῆς· καὶ τῇ-
δε ἦν ἀδελφὴ
καλουμένη
Μαριάμ, ἣ καὶ
παρακαθίσα-
σα παρὰ τοὺς
πόδας τοῦ Ἰ(ησο)ῦ
ἤκουε τὸν
λόγον αὐτοῦ +
ἡ δὲ Μάρθα
περιεσπᾶτο
περὶ πολλὴν
διακονίαν·
ἐπιστᾶσα δὲ
εἶπε· Κ(ύρι)ε, οὐ

μέλει σοι ὅτι ἡ
ἀδελφή μου
μόνην με κατ-
έλιπε διακονεῖν;
εἰπὲ οὖν αὐτῇ
ἵνα μοι συναντι-
λάβηται. ἀ-
ποκριθεὶς δὲ
εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰ(ησοῦ)ς +
Μάρθα Μάρθα
μεριμνᾷς καὶ
τυρβάζῃ πε-
ρὶ πολλά· ἑνὸς
δέ ἐστι χρεία +
Μαρία δὲ τὴν
ἀγαθὴν μερίδα
ἐξελέξατο, ἥ-
τις οὐκ ἀφαιρε-
θήσεται ἀπ' αὐ-
τῆς + ἐγένε-
το δὲ ἐν τῷ λέγειν
αὐτὸν ταῦτα,
ἐπάρασά τις
φωνὴν γυνὴ ἐκ

τοῦ ὄχλου εἶ-
πεν αὐτῷ + μα-
καρία ἡ κοιλία
ἡ βαστάσασά σε,
καὶ μαστοὶ οὓς
ἐθήλασας·
αὐτὸς δὲ εἶ-
πε + μενοῦνγε
μακάριοι οἱ ἀκού-
οντες τὸν λό-
γον τοῦ θ(εο)ῦ καὶ
φυλάσσοντες
αὐτόν.

[illegible]

[illegible] πεντ[illegible] ὀφείλω
πρὸ ἡμερῶν ὑπὲρ [illegible]
Κ(υριακῇ) πρὸ τῆς ὑψώ-
σεως [illegible] ἐκ τοῦ
κατὰ Ἰωάννην
Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς· οὐ-
δεὶς ἀναβέβηκεν
εἰς τὸν οὐρανὸν,
εἰ μὴ ὁ ἐκ τοῦ οὐ-
ρανοῦ καταβάς,
ὁ υἱὸς τοῦ ἀν(θρώπ)ου
ὁ ὢν ἐν τῷ οὐρανῷ.
καὶ καθὼς Μωσῆς
ὕψωσε τὸν
ὄφιν ἐν τῇ ἐρή-
μῳ, οὕτως ὑ-
ψωθῆναι δεῖ
τὸν υἱὸν τοῦ
ἀν(θρώπ)ου· ἵνα πᾶς
ὁ πιστεύων εἰς
αὐτὸν μὴ ἀπό-
ληται, ἀλλ' ἔχῃ
ζωὴν αἰώνιον.

οὕτως γὰρ ἠγάπη-
σεν ὁ θ(εὸ)ς τὸν
κόσμον, ὥστε
τὸν υἱὸν αὐτοῦ
τὸν μονογε-
νῆ ἔδωκεν, ἵνα
πᾶς ὁ πιστεύων
εἰς αὐτὸν μὴ ἀπό-
ληται, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν
αἰώνιον. οὐ
γὰρ ἀπέστειλεν
ὁ θ(εὸ)ς τὸν υἱὸν αὐ-
τοῦ εἰς τὸν κόσ-
μον ἵνα κρίνῃ
τὸν κόσμον, ἀλ-
λ' ἵνα σωθῇ ὁ κό-
σμος δι' αὐτοῦ.
[illegible]
[illegible]
[illegible] πρὸ δόξα

σταυροῦ [illegible]
[illegible]
[illegible]
εἰς [illegible]
ἐκ κα[illegible]
Τῷ καιρῷ ἐκεί-
νῳ· συμβού-
λιον ἐποίησαν
οἱ ἀρχιερεῖς καὶ
οἱ πρεσβύτεροι
κατὰ τοῦ ἰ(ησο)ῦ· ὅ-
πως αὐτὸν ἀ-
πολέσωσι· καὶ
παράγουσιν αὐτὸν
πρὸς πιλᾶτον
λέγοντες· σταύ-
ρωσον σταύρω-
σον αὐτόν. λέ-
γει αὐτοῖς ὁ πι-
λᾶτος· λάβε-
τε αὐτὸν ὑμεῖς καὶ σταυ-
ρώσατε· ἐγὼ γὰρ

οὐχ εὑρίσκω ἐν
αὐτῷ αἰτίαν.
πάλιν ὁ πιλᾶ-
τος λέγει τῷ
ἰ(ησο)ῦ· πόθεν εἶ
σύ; ὁ δὲ
ἰ(ησοῦ)ς ἀπόκρισιν
οὐκ ἔδωκεν
αὐτῷ. λέγει
οὖν αὐτῷ ὁ πι-
λᾶτος· ἐμοὶ
οὐ λαλεῖς; οὐκ οἶ-
δας ὅτι ἐξου-
σίαν ἔχω σταυ-
ρῶσαί σε, καὶ ἐ-
ξουσίαν ἔχω
ἀπολῦσαί σε;
ἀπεκρίθη ἰ(ησοῦ)ς·
οὐκ εἶχες ἐξου-
σίαν οὐδεμί-
αν κατ' ἐμοῦ
εἰ μὴ ἦν σοι δε-
δομένον

[illegible]
ὁ πιλᾶτος ἀ-
κούσας τοῦτον
τὸν λόγον ἤ-
γαγεν ἔξω τὸν
Ἰν̅· καὶ ἐκάθισ-
ε ἐπὶ τοῦ βήμα-
τος εἰς τόπον
λεγόμενον λι-
θόστρωτον ἑ-
βραϊστὶ δὲ γαβ-
βαθᾶ· ἦν δὲ
παρασκευὴ
τοῦ πάσχα· ὥ-
ρα δὲ ὡσεὶ ἕκτη·
καὶ λέγει τοῖς ἰου-
δαίοις· ἴδε ὁ
βασιλεὺς ὑμῶν·
οἱ δὲ ἐκραύ-
γασαν· ἆρον ἆρον
σταύρωσον
αὐτόν· λέγει αὐ-
τοῖς ὁ πιλᾶτος·

τὸν βα-
σιλέα ὑμῶν
σταυρώσω· ἀπε-
κρίθησαν οἱ ἀρ-
χιερεῖς· οὐκ ἔ-
χομεν βα-
σιλέα εἰ μὴ καί-
σαρα· τότε οὖν
παρέδωκεν
αὐτὸν αὐτοῖς
ἵνα σταυρωθῇ·
παρέλαβον
δὲ τὸν Ἰν̅
καὶ ἤγαγον
καὶ βαστάζων
τὸν σταυρὸν αὐτοῦ
ἐξῆλθεν εἰς τὸν
λεγόμενον
κρανίου τόπον
ὃ λέγεται ἑβρ-
αϊστὶ γολγοθᾶ· ὅ-
που αὐτὸν ἐσταύ-

ρωσαν· καὶ μετ'
αὐτοῦ ἄλλους
δύο ἐντεῦθεν καὶ
ἐντεῦθεν· μέσον
δὲ τὸν Ἰν̅· ἔγρα-
ψε δὲ καὶ τίτλον ὁ
πιλᾶτος· καὶ
ἔθηκεν ἐπὶ τοῦ
σταυροῦ· ἦν δὲ γε-
γραμμένον· Ἰς̅ ὁ
ναζωραῖος ὁ βα-
σιλεὺς τῶν ἰου-
δαίων· τοῦτον οὖν
τὸν τίτλον πολλοὶ
ἀνέγνωσαν τῶν
ἰουδαίων· ὅτι
ἐγγὺς ἦν ὁ τόπος
τῆς πόλεως ὅ-
που ἐσταυ-
ρώθη ὁ Ἰς̅· καὶ
ἦν γεγραμμέ-
νον ἑβραϊστί·

ἑλληνιστὶ ῥωμαϊ-
στί· εἱστήκεισαν
δὲ παρὰ τῷ σταυρῷ
τοῦ Ἰυ̅· ἡ μήτηρ αὐ-
τοῦ καὶ ἡ ἀδελ-
φὴ τῆς μητρὸς αὐ-
τοῦ· μαρία ἡ
τοῦ κλωπᾶ·
καὶ μαρία ἡ μα-
γδαληνή· Ἰς̅ οὖν
ἰδὼν τὴν μητέρα
καὶ τὸν μαθητὴν
παρεστῶτα ὃν
ἠγάπα λέγει
τῇ μητρὶ αὐτοῦ· γύ-
ναι ἴδε ὁ υἱ-
ός σου· εἶ-
τα λέγει τῷ μα-
θητῇ· ἴδε ἡ
μήτηρ σου· καὶ
ἀπ' ἐκείνης τῆς
ὥρας ἔλαβεν
αὐτὴν ὁ μαθητής

εἰς τὸ [illegible] τοῦ ἁγίου ἱερομ(άρτυρος) γρηγορίου τοῦ μεγάλης ἀρμενίας·

Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς [illegible] αὐτοῦ [illegible]

μη(νὶ) ὀκτωβρίῳ εἰς τὰ α΄ τοῦ ἁγίου ἀπ(οστόλου) ἀνανίου· [illegible] εἰς τὴν [illegible] ἱερο(μάρτυρος) κυπριανοῦ·

ἐκ κατὰ ἰω(άννην)·

Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς· ἐγώ εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ σωθήσεται καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται καὶ νομὴν εὑρήσει· ὁ κλέπτης οὐκ ἔρχεται εἰ μὴ ἵνα κλέψῃ καὶ θύσῃ καὶ ἀπολέσῃ· ἐγὼ ἦλθον ἵνα ζωὴν ἔχωσι καὶ περισσὸν ἔχωσιν. Ἐγώ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός· ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων· ὁ μισθωτὸς δὲ καὶ οὐκ ὢν ποιμήν, οὗ οὐκ εἰσὶ τὰ πρόβατα ἴδια, θεωρεῖ τὸν λύκον ἐρχόμενον καὶ ἀφίησι τὰ πρόβατα καὶ φεύγει· καὶ ὁ λύκος ἁρπάζει αὐτὰ καὶ σκορπίζει τὰ πρόβατα. ὁ δὲ μισθωτὸς φεύγει ὅτι μισθωτός ἐστι καὶ οὐ μέλει αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων. ἐγώ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός, καὶ γινώσκω τὰ ἐμὰ καὶ γινώσκομαι ὑπὸ τῶν ἐμῶν· καθὼς γινώσκει με ὁ πατὴρ κἀγὼ γινώσκω τὸν πατέρα· καὶ τὴν ψυχήν μου τίθημι ὑπὲρ τῶν προβάτων. καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης· κἀκεῖνά με δεῖ ἀγαγεῖν, καὶ τῆς φωνῆς μου ἀκούσουσι, καὶ γενήσεται μία ποίμνη, εἷς ποιμήν·

[illegible]

[illegible] κ(υρίο)υ· καὶ [illegible]

[illegible] πρὸς αὐτοὺς [illegible] ὁμο[illegible]

[illegible] αὐτοῖς [illegible]

[illegible] καὶ [illegible]

[illegible]

ῶν

[illegible]
ἐκβάλλειν αὐτὰ καὶ
θεραπεύειν πᾶσαν
νόσον καὶ πᾶσαν
μαλακίαν +
τούτους ἀπέ-
στειλεν ὁ Ἰησοῦς πα-
ραγγείλας αὐτοῖς +
λέγων· εἰς ὁδὸν
ἐθνῶν μὴ ἀ-
πέλθητε· καὶ
εἰς πόλιν Σα-
μαρειτῶν μὴ
εἰσέλθητε +
πορεύεσθε δὲ
μᾶλλον πρὸς
τὰ πρόβατα
τὰ ἀπολωλότα
οἴκου Ἰσραήλ +
πορευόμενοι
κηρύσσετε λέ-
γοντες ὅτι ἤ-
γγικεν ἡ βασι-

σιλεία τῶν οὐ-
ρανῶν + ἀσθε-
νοῦντας θεραπ-
εύετε + λεπροὺς
καθαρίζετε· δαι-
μόνια ἐκβάλλε-
τε + δωρεὰν
ἐλάβετε δωρεὰν
δότε :+
[illegible]
[illegible] ἀφθον[illegible] ἐλπι-
δοφόρου [illegible]
[illegible]

Εἶπεν ὁ κύριος τοῖς
ἑαυτοῦ μαθηταῖς +
ἀμὴν λέγω ὑ-
μῖν· ὅτι δυσ-
κόλως πλού-
σιος εἰσελεύσε-
ται εἰς τὴν βασι-
λείαν τῶν οὐρανῶν +
πάλιν δὲ λέγω ὑ-
μῖν· εὐκοπώ-

τερόν ἐστι κάμη-
λον διὰ τρυπή-
ματος ῥαφίδος
διελθεῖν ἢ πλού-
σιον εἰς τὴν βα-
σιλείαν τοῦ θεοῦ
εἰσελθεῖν + ἀ-
κούσαντες δὲ
οἱ μαθηταὶ αὐ-
τοῦ ἐξεπλήσσον-
το σφόδρα λέ-
γοντες + τίς ἄ-
ρα δύναται σω-
θῆναι· ἐμβλέ-
ψας δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶ-
πεν αὐτοῖς + πα-
ρὰ ἀνθρώποις τοῦ-
το ἀδύνατόν
ἐστιν + παρὰ δὲ
θεῷ πάντα δυ-
νατά + τότε
ἀποκριθεὶς
ὁ Πέτρος εἶπεν

αὐτῷ· ἰδοὺ ἡμεῖς
ἀφήκαμεν πάν-
τα καὶ ἠκολου-
θήσαμέν σοι·
τί ἄρα ἔσται ἡμῖν
ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶ-
πεν αὐτοῖς·
ἀμὴν λέγω ὑ-
μῖν + ὅτι ὑ-
μεῖς οἱ ἀκολου-
θήσαντές μοι· ἐν
τῇ παλιγγενεσίᾳ
ὅταν καθί-
σῃ ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου ἐπὶ θρό-
νου δόξης αὐτοῦ,
καθίσεσθε καὶ
ὑμεῖς ἐπὶ δώδεκα
θρόνους κρί-
νοντες τὰς δώ-
δεκα φυλὰς τοῦ
Ἰσραήλ + καὶ πᾶς
ὃς ἀφῆκεν οἰκί-

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς·
πάντα ὅσα
ἂν θέλητε ἵνα
ποιῶσιν ὑμῖν
οἱ ἄνθρωποι· οὕτως
καὶ ὑμεῖς ποι-

Ϙς

Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς· οὗτος
γάρ ἐστιν ὁ νόμος
καὶ οἱ προφῆται·
εἰσέλθετε διὰ τῆς στε-
νῆς πύλης·
ὅτι πλατεῖα ἡ
πύλη καὶ εὐρύ-
χωρος ἡ ὁδὸς ἡ
ἀπάγουσα εἰς τὴν
ἀπώλειαν· καὶ
πολλοί εἰσιν οἱ εἰσ-
ερχόμενοι δι' αὐ-
τῆς· ὅτι στενὴ ἡ
πύλη καὶ τεθλι-
μμένη ἡ ὁδὸς ἡ ἀ-
πάγουσα εἰς τὴν
ζωήν· καὶ ὀλί-
γοι εἰσὶν οἱ εὑρίσ-
κοντες αὐτήν·
προσέχετε ἀ-
πὸ τῶν ψευδο-
προφητῶν οἵ-
τινες ἔρχονται

Κάμαυτ

οἱ
ἔρχονται πρὸς ὑμᾶς ἐν ἐν-
δύμασι προβάτ-
ων· ἔσωθεν δ(ὲ)
εἰσι λύκοι ἅρ-
παγες· ἀπὸ
τῶν καρπῶν
αὐτῶν ἐπιγνώ-
σεσθε αὐτούς· μή-
τι συλλέγουσιν
ἀπὸ ἀκαν-
θῶν σταφυλὴν·
ἢ ἀπὸ τριβόλων
σῦκα; οὕτω
πᾶν δένδρον ἀ-
γαθὸν καρποὺς
καλοὺς ποιεῖ·
τὸ δὲ σαπρὸν δέν-
δρον καρποὺς
πονηροὺς ποιεῖ·
οὐ δύναται δέν-
δρον ἀγαθὸν
καρποὺς πονη-
ροὺς ποιεῖν· οὐ-

δὲ δένδρον σα-
πρὸν καρποὺς
καλοὺς ποιεῖν·
πᾶν οὖν δένδρον
μὴ ποιοῦν καρ-
πὸν καλὸν ἐκ-
κόπτεται καὶ
εἰς τὸ πῦρ βάλ-
λεται· ἄραγε
ἀπὸ τῶν καρ-
πῶν αὐτῶν ἐ-
πιγνώσεσθε αὐ-
τούς· οὐ πᾶς
ὁ λέγων μοι κύριε
κύριε εἰσελεύσε-
ται εἰς τὴν βασι-
λείαν τῶν οὐρα-
νῶν· ἀλλ' ὁ ποι-
ῶν τὸ θέλημα
τοῦ πατρός μου
τοῦ ἐν οὐρανοῖς:
[illegible] τοῦ ἀπ(οστόλου) [illegible]
[illegible] τοῦ νέου· ζήτ(ει) [illegible]
τοῦ Ματθ(αίου):-

[illegible] τοῦ ἁγ(ίου) [illegible]
[illegible] τοῦ κατὰ [illegible]
ζήτ(ει) τῇ [illegible] τῆς διακ(αινησίμου)

Μηνὶ δεκέμ-
βριος· δ' τῆς ἁ(γίας)
τῆς ἁγίας μεγ(αλο)μ(άρτυρος)
Βαρβάρας: ἐκ τοῦ
κατὰ Μάρκον: τῷ καιρῷ
ἐκείνῳ· ἠκολούθει τῷ Ἰ(ησο)ῦ:
ζήτ(ει) τῇ β' τῆς ιε' ἑβδ(ομάδος)
Μάρκου·- ε' τοῦ
ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Σάββα·
ζήτ(ει) τῇ ε' τῆς [illegible] εὐ-
τοῦ Ματθ(αίου). Εἶπεν
ὁ κ(ύριο)ς τοῖς ἑαυτοῦ μα-
θηταῖς· πᾶν [illegible]
[illegible]:- ς' τοῦ
ἐν ἁγίοις πατρὸς
ἡμῶν Νικολάου· ζήτ(ει)
τῇ [illegible] τῆς α' ἑβδ(ομάδος) τοῦ Ματθ(αίου):-
Εἰς τὰς θ' ἡ σύλληψις
τῆς ἁγίας Ἄννης:- ἐκ
τοῦ κατὰ Ματθ(αῖον):-

Κδ' [illegible] Ματθ(αίου):-

Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς· ἔχε-
τε πίστιν θ(εο)ῦ· ἀ-
μὴν γὰρ λέγω ὑμῖν·
ὅτι ὃς ἂν εἴ-
πῃ τῷ ὄρει τού-
τῳ ἄρθητι καὶ
βλήθητι εἰς τὴν
θάλασσαν· καὶ
μὴ διακριθῇ ἐν
τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ·
ἀλλὰ πιστεύσῃ ὅτι
ἃ λέγει γίνεται,
ἔσται αὐτῷ ὃ ἐὰν
εἴπῃ· διὰ τοῦ-
το λέγω ὑμῖν·
πάντα ὅσα ἂν
προσευχόμε-
νοι αἰτεῖσθε,
πιστεύετε ὅτι
λαμβάνετε καὶ
ἔσται ὑμῖν·
καὶ ὅταν στήκητε
καὶ [illegible] προσευ-

+ Κυριακῇ τῶν ἁγίων προπατόρων· ζήτει Κυριακῇ ιαʹ τοῦ Λουκᾶ :-

χρ[illegible] μοι ἀρισ-
[illegible] τί ἐχ[illegible] καὶ τ
[illegible] καὶ ὁ
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] οὐκ [illegible]
[illegible] οὐδ[illegible] πρ
[illegible] ἦν ἐν τοῖς
[illegible]
[illegible]
[illegible] +
[illegible] καὶ δοθ
[illegible] ὑμῖν + ζη
τεῖτε καὶ εὑρήσε
τε· κρούετε καὶ
ἀνοιγήσεται ὑμῖν
[illegible] γὰρ
ὁ αἰτῶν λαμβά-
νει· καὶ ὁ ζητῶν
εὑρίσκει· καὶ τῷ

κρούοντι ἀνοιχθή-
σεται :- τῇ αὐτῇ ιγʹ
τοῦ ἁγίου μάρτυρος εὐ-
στρατίου καὶ τῆς συνοδί-
ας αὐτοῦ· ζήτει τῇ [illegible]
ιβʹ ἑβδ. τοῦ λουκᾶ :- τῇ
αὐτῇ ιζʹ τῶν ἁγίων τριῶν
παίδων καὶ δανιὴλ τοῦ
προφήτου· Εἶπεν ὁ κύριος
πρὸς τοὺς ἐληλυθότας
πρὸς αὐτὸν ἰουδαίους· οὐ
[illegible] ζήτει τῇ [illegible] τῆς
[illegible] ἑβδ. τοῦ ματθ. :-
τῇ αὐτῇ κʹ τοῦ ἁγίου ἱερο-
μάρτυρος ἰγνατίου τοῦ θεο-
φόρου· πρὸ [illegible] ἐκείνων
[illegible]· ζήτει [illegible]
τῆς [illegible] ἑβδ. τοῦ λουκᾶ :-
Σαββάτῳ πρὸ τῆς χυ γεννή-
σεως· ζήτει Σαββάτῳ ιβʹ τοῦ
λουκᾶ :- Κυριακῇ πρὸ
τῆς χυ γεννήσεως τῶν
ἁγίων πατέρων :-

Κατὰ Ματθαῖον :-

Βίβλος γενέσεως
ἰυ χυ υἱοῦ
δαδ υἱοῦ ἀ-
βραάμ + ἀβρ-
ὰμ ἐγέννησε τὸν ἰ-
σαάκ + ἰσαὰκ
δὲ ἐγέννησε
τὸν ἰακώβ +
ἰακὼβ δὲ ἐ-
γέννησε τὸν ἰού-
δαν καὶ τοὺς ἀ-
δελφοὺς αὐτοῦ +
ἰούδας δὲ ἐγέ-
ννησε τὸν φαρὲς
καὶ τὸν ζαρὰ
ἐκ τῆς θάμαρ +
φαρὲς δὲ ἐγέ-
ννησε τὸν ἐσρώμ +
ἐσρὼμ δὲ ἐγέ-
ννησε τὸν ἀράμ +
ἀρὰμ δὲ ἐγέννη-
σε τὸν ἀμιναδάβ + ἀμινα-

δὰβ δὲ ἐγέννησε
τὸν ναασσών +
ναασσὼν δὲ ἐγέννη-
σε τὸν σαλμών +
σαλμὼν δὲ ἐγέννη-
σε τὸν βοὸζ ἐκ
τῆς ῥαχάβ + βοὸζ
δὲ ἐγέννησε τὸν
ὠβὴδ ἐκ τῆς ῥού-
θ + ὠβὴδ δὲ ἐ-
γέννησε τὸν
ἰεσσαί + ἰεσσαὶ
δὲ ἐγέννησε τὸν
δαδ τὸν βασι-
λέα + δαδ δὲ ὁ
βασιλεὺς ἐ-
γέννησε τὸν σο-
λομῶντα ἐκ τῆς
τοῦ οὐρίου + σο-
λομὼν δὲ ἐγέ-
ννησε τὸν ῥοβο-
άμ + ῥοβοὰμ
δὲ ἐγέννησε τὸν

Ἀβιά + Ἀβιὰ δὲ
ἐγέννησε τὸν Ἀσά +
Ἀσὰ δὲ ἐγέννησε
τὸν Ἰωσαφάτ +
Ἰωσαφὰτ δὲ ἐγέ-
ννησε τὸν Ἰωράμ +
Ἰωρὰμ δὲ ἐγέννη-
σε τὸν Ὀζίαν +
Ὀζίας δὲ ἐγέννη-
σε τὸν Ἰωάθαμ +
Ἰωάθαμ δὲ ἐγέννη-
σε τὸν Ἄχαζ + Ἄ-
χαζ δὲ ἐγέννησε
τὸν Ἐζεκίαν +
Ἐζεκίας δὲ ἐγέ-
ννησε τὸν Μανασσῆ
+ Μανασσῆς
δὲ ἐγέννησε
τὸν Ἀμών +
Ἀμὼν δὲ ἐγέννη-
σε τὸν Ἰωσίαν +
Ἰωσίας δὲ ἐγέννη-
σε τὸν Ἰεχονίαν

καὶ τοὺς ἀδελφοὺς
αὐτοῦ ἐπὶ τῆς με-
τοικεσίας Βαβυ-
λῶνος + μετὰ δὲ
τὴν μετοικεσίαν
Βαβυλῶνος Ἰ-
εχονίας ἐγέννη-
σε τὸν Σαλαθιήλ +
Σαλαθιὴλ δὲ ἐ-
γέννησε τὸν Ζορο-
βάβελ + Ζορο-
βάβελ δὲ ἐγέννη-
σε τὸν Ἀβιούδ +
Ἀβιοὺδ δὲ ἐγέννη-
σε τὸν Ἐλια-
κείμ + Ἐλιακεὶμ
δὲ ἐγέννησε τὸν
Ἀζώρ + Ἀζὼρ
δὲ ἐγέννησε τὸν
Σαδώκ + Σαδὼκ
δὲ ἐγέννησε τὸν
Ἀχείμ + Ἀχεὶμ
δὲ ἐγέννησε τὸν

Ἐλιούδ + Ἐλιοὺδ
δὲ ἐγέννησε τὸν
Ἐλεάζαρ + Ἐλε-
άζαρ δὲ ἐγέννη-
σε τὸν Ματθάν +
Ματθὰν δὲ ἐγέ-
ννησε τὸν Ἰα-
κώβ + Ἰακὼβ
δὲ ἐγέννησε τὸν
Ἰωσὴφ τὸν ἄν-
δρα Μαρίας ἐξ ἧς
ἐγεννήθη Ἰησοῦς
ὁ λεγόμενος Χριστός +
Πᾶσαι οὖν αἱ γενεαὶ ἀ-
πὸ Ἀβραὰμ ἕως Δαυὶδ
γενεαὶ ἕως Δαυὶδ ιδ΄
μετὰ δὲ δεκατέσσαρες +
καὶ ἀπὸ τῆς μετοικε-
σίας ἕως τοῦ Χριστοῦ
γενεαὶ δεκατέσ-
σαρες + τέλος
τῆς Χριστοῦ γεννήσεως :–

Τοῦ δὲ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ γέν-
νησις οὕτως ἦν +
μνηστευθείσης
γὰρ τῆς μητρὸς αὐ-
τοῦ Μαρίας τῷ
Ἰωσὴφ πρὶν ἢ συν-
ελθεῖν αὐτούς,
εὑρέθη ἐν γαστρὶ
ἔχουσα ἐκ πνεύματος
ἁγίου + Ἰωσὴφ
δὲ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς
δίκαιος ὢν καὶ
μὴ θέλων αὐτὴν
παραδειγματί-
σαι, ἠβου-
λήθη λάθρα ἀ-
πολῦσαι αὐτήν +
ταῦτα δὲ αὐτοῦ
ἐνθυμηθέντος
ἰδοὺ ἄγγελος κυρίου
κατ' ὄναρ ἐφάνη
αὐτῷ λέγων +
Ἰωσὴφ υἱὸς Δαυίδ +

μὴ φοβηθῇς παραλαβεῖν μαριὰμ τὴν γυναῖκά σου· τὸ γὰρ ἐν αὐτῇ γεννηθὲν ἐκ πνς ἐστὶν ἁγίου· τέξεται δὲ υἱὸν· καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἰν· αὐτὸς γὰρ σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν· τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ κυ διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος· ἰδοὺ ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ ἕξει καὶ τέξεται υἱόν· καὶ καλέσουσιν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐμμανουήλ· ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον μεθ' ἡμῶν ὁ θς· ἐγερθεὶς δὲ ὁ ἰωσὴφ ἀπὸ τοῦ ὕπνου ἐποίησεν ὡς προσέταξεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος κυ· καὶ παρέλαβεν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἐγίνωσκεν αὐτὴν ἕως οὗ ἔτεκεν τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἰν·

[illegible]

364

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις· ἐξῆλθε δόγμα παρὰ καίσαρος αὐγούστου· ἀπογράφεσθαι πᾶσαν τὴν οἰκουμένην· αὕτη ἡ ἀπογραφὴ πρώτη ἐγένετο ἡγεμονεύοντος τῆς συρίας κυρηνίου· καὶ ἐπορεύοντο πάντες ἀπογράφεσθαι ἕκαστος εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν· ἀνέβη δὲ καὶ ἰωσὴφ ἀπὸ τῆς γαλιλαίας ἐκ πόλεως ναζαρὲθ εἰς τὴν ἰουδαίαν εἰς πόλιν δαυὶδ ἥτις καλεῖται βηθλεέμ· διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἐξ οἴκου καὶ πατριᾶς δαδ· ἀπογράψασθαι σὺν μαριὰμ τῇ μεμνηστευμένῃ αὐτῷ γυναικὶ οὔσῃ ἐγκύῳ· ἐγένετο δὲ ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἐκεῖ· ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ τεκεῖν αὐτήν· καὶ ἔτεκε τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον· καὶ ἐσπαργάνωσεν αὐτόν· καὶ ἀνέκλινεν αὐτὸν ἐν τῇ φάτνῃ· διότι οὐκ ἦν αὐ-

τοῖς τόπος ἐν
τῷ καταλύμα-
τι + καὶ ποιμέ-
νες ἦσαν ἐν τῇ χώ-
ρᾳ τῇ αὐτῇ ἀγραυ-
λοῦντες καὶ φυ-
λάσσοντες φυ-
λακὰς τῆς νυ-
κτὸς ἐπὶ τὴν ποί-
μνην αὐτῶν + καὶ
ἰδοὺ ἄγγελος κυ
ἐπέστη αὐτοῖς +
καὶ δόξα κυ περι-
έλαμψεν αὐ-
τοὺς καὶ ἐφοβή-
θησαν φόβον
μέγαν + καὶ εἶ-
πεν αὐτοῖς ὁ ἄγγε-
λος + μὴ φοβεῖσ-
θε· ἰδοὺ γὰρ εὐ-
αγγελίζομαι ὑ-
μῖν χαρὰν μεγά-
λην ἥτις ἔσται

παντὶ τῷ λαῷ ὅτι +
ἐτέχθη ὑμῖν σήμε-
ρον σωτὴρ ὅς ἐστι χς κς
ἐν πόλει δαδ + κ(αὶ)
τοῦτο ὑμῖν
τὸ σημεῖον + εὑ-
ρήσετε βρέφος ἐσ-
σπαργανωμέ-
νον κείμενον
ἐν φάτνῃ + καὶ
ἐξαίφνης ἐγένε-
το σὺν τῷ ἀγγέλῳ
πλῆθος στρα-
τιᾶς οὐρανίου
αἰνούντων τὸν θν
καὶ λεγόντων +
δόξα ἐν ὑψίστοις
θῷ + καὶ ἐπὶ γῆς
εἰρήνη ἐν ἀνοις
εὐδοκία + καὶ
ἐγένετο ὡς ἀ-
πῆλθον ἀπ' αὐ-
τῶν εἰς τὸν οὐ-

ρανὸν οἱ ἄγγελοι
καὶ οἱ ἄνοι οἱ ποι-
μένες εἶπον πρὸς
ἀλλήλους· διέλ-
θωμεν δὴ ἕως βη-
θλεὲμ + καὶ ἴ-
δωμεν τὸ ῥῆμα
τοῦτο τὸ γεγονός,
ὃ ὁ κς ἐγνώρισεν ἡ-
μῖν + καὶ ἦλθον
σπεύσαντες· καὶ
ἀνεῦρον τήν τε
μαριὰμ καὶ τὸν
ἰωσὴφ + καὶ τὸ
βρέφος κείμε-
νον ἐν τῇ φάτνῃ +
ἰδόντες δὲ διε-
γνώρισαν περὶ
τοῦ ῥήματος
τοῦ λαληθέντος
αὐτοῖς περὶ τοῦ
παιδίου τούτου +
καὶ πάντες οἱ ἀ-

κούσαντες ἐθαύ-
μασαν περὶ τῶν
λαληθέντων ὑ-
πὸ τῶν ποιμέ-
νων πρὸς αὐτούς +
ἡ δὲ μαριὰμ πάν-
τα συνετήρει
τὰ ῥήματα ταῦτα
συμβάλλουσα ἐν
τῇ καρδίᾳ αὐ-
τῆς + καὶ ὑπέ-
στρεψαν οἱ ποι-
μένες δοξάζον-
τες καὶ αἰνοῦν-
τες τὸν θν ἐπὶ
πᾶσιν οἷς ἤκου-
σαν καὶ εἶδον +
καθὼς ἐλαλήθη
πρὸς αὐτούς :
εἰς κε τοῦ αὐτοῦ μηνὸς [illegible]
[illegible] γέννησις [illegible]
ιυ χυ [illegible]
[illegible] χυ

[illegible]

τοῦ ἰυ̅ γεννηθέντος ἐν βηθλεὲμ τῆς ἰουδαίας ἐν ἡμέραις ἡρώδου τοῦ βασιλέως· ἰδοὺ μάγοι ἀπὸ ἀνατολῶν παρεγένοντο εἰς ἱεροσόλυμα λέγοντες· ποῦ ἐστιν ὁ τεχθεὶς βασιλεὺς τῶν ἰουδαίων· εἴδομεν γὰρ αὐτοῦ τὸν ἀστέρα ἐν τῇ ἀνατολῇ καὶ ἤλθομεν προσκυνῆσαι αὐτῷ·

ἀκούσας δὲ ἡρώδης ὁ βασιλεὺς ἐταράχθη καὶ πᾶσα ἱεροσόλυμα μετ᾽ αὐτοῦ· καὶ συναγαγὼν πάντας τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ γραμματεῖς τοῦ λαοῦ ἐπυνθάνετο παρ᾽ αὐτῶν ποῦ ὁ χς̅ γεννᾶται· οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· ἐν βηθλεὲμ τῆς ἰουδαίας· οὕτως γὰρ γέγραπται διὰ τοῦ προφήτου· καὶ σὺ βηθλεὲμ γῆ ἰούδα οὐδαμῶς ἐλαχίστη εἶ ἐν τοῖς ἡγεμόσιν ἰούδα·

ἐκ σοῦ γὰρ ἐξελεύσεται ἡγούμενος ὅστις ποιμανεῖ τὸν λαόν μου τὸν ἰηλ̅· τότε ἡρώδης λάθρα καλέσας τοὺς μάγους ἠκρίβωσε παρ᾽ αὐτῶν τὸν χρόνον τοῦ φαινομένου ἀστέρος· καὶ πέμψας αὐτοὺς εἰς βηθλεὲμ εἶπε· πορευθέντες ἀκριβῶς ἐξετάσατε περὶ τοῦ παιδίου· ἐπὰν δὲ εὕρητε ἀπαγγείλατέ μοι ὅπως κἀγὼ ἐλθὼν προσκυνήσω αὐτῷ· οἱ δὲ ἀκούσαντες τοῦ

βασιλέως ἐπορεύθησαν· καὶ ἰδοὺ ὁ ἀστὴρ ὃν εἶδον ἐν τῇ ἀνατολῇ προῆγεν αὐτούς· ἕως ἐλθὼν ἔστη ἐπάνω οὗ ἦν τὸ παιδίον· ἰδόντες δὲ τὸν ἀστέρα ἐχάρησαν χαρὰν μεγάλην σφόδρα· καὶ ἐλθόντες εἰς τὴν οἰκίαν εὗρον τὸ παιδίον μετὰ μαρίας τῆς μητρὸς αὐτοῦ· καὶ πεσόντες προσεκύνησαν αὐτῷ· καὶ ἀνοίξαντες τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν προσήνεγκαν αὐτῷ

δῶρα + χρυσὸν
καὶ λίβανον καὶ
σμύρναν + καὶ
χρηματισθέν-
τες κατ' ὄναρ
μὴ ἀνακάμψαι +
πρὸς Ἡρώδην·
δι' ἄλλης ὁδοῦ ἀ-
νεχώρησαν εἰς
τὴν χώραν αὐ-
τῶν + [illegible] κυ
[illegible]
[illegible]
[illegible]
ἀναχωρησάντων
τῶν μάγων·
ἰδοὺ ἄγγελος κυ
φαίνεται κατ' ὄναρ
τῷ Ἰωσὴφ
λέγων + ἐγερθεὶς
παράλαβε τὸ
παιδίον καὶ τὴν
μητέρα αὐτοῦ· καὶ φεῦ-

γε εἰς Αἴγυπτον +
καὶ ἴσθι ἐκεῖ ἕως ἂν
εἴπω σοι + μέλλει
γὰρ Ἡρώδης ζη-
τεῖν τὸ παιδίον τοῦ
ἀπολέσαι αὐτό +
ὁ δὲ ἐγερθεὶς πα-
ρέλαβε τὸ παιδί-
ον καὶ τὴν μητέ-
ρα αὐτοῦ νυκτὸς
καὶ ἀνεχώρησεν
εἰς Αἴγυπτον + καὶ
ἦν ἐκεῖ ἕως τῆς
τελευτῆς Ἡρώ-
δου· ἵνα πλη-
ρωθῇ τὸ ῥηθὲν
ὑπὸ τοῦ κυ διὰ
τοῦ προφήτου λ +
ἐξ Αἰγύπτου ἐκά-
λεσα τὸν υἱόν
μου + τότε Ἡ-
ρώδης ἰδὼν ὅ-
τι ἐνεπαίχθη

ὑπὸ τῶν μάγων,
ἐθυμώθη λίαν +
καὶ ἀποστείλας
ἀνεῖλε πάντας
τοὺς παῖδας τοὺς
ἐν Βηθλεὲμ καὶ
ἐν πᾶσι τοῖς ὁρί-
οις αὐτῆς· ἀπὸ
διετοῦς καὶ κα-
τωτέρω· κατὰ
τὸν χρόνον ὃν
ἠκρίβωσε παρὰ
τῶν μάγων + τό-
τε ἐπληρώθη τὸ
ῥηθὲν διὰ Ἱερε-
μίου τοῦ προφή-
του λέγοντος·
φωνὴ ἐν Ῥαμᾷ
ἠκούσθη + θρῆ-
νος καὶ κλαυ-
θμὸς καὶ ὀδυρμὸς
πολύς· Ῥαχὴλ
κλαίουσα τὰ τέ-

κνα αὐτῆς· καὶ οὐ-
κ ἤθελε παρακ-
ληθῆναι ὅτι οὐ-
κ εἰσί + τελευτή-
σαντος δὲ τοῦ
Ἡρώδου· ἰδοὺ
ἄγγελος κυ κατ'
ὄναρ φαίνε-
ται τῷ Ἰωσὴφ
ἐν Αἰγύπτῳ λέ-
γων + ἐγερθεὶς
παράλαβε τὸ
παιδίον καὶ τὴν
μητέρα αὐτοῦ· καὶ
πορεύου εἰς γῆν
Ἰσραὴλ + τεθνήκα-
σι γὰρ οἱ ζητοῦν-
τες τὴν ψυχὴν
τοῦ παιδίου +
ὁ δὲ ἐγερθεὶς πα-
ρέλαβε τὸ παιδί-
ον καὶ τὴν μητέρα
αὐτοῦ· καὶ ἦλθε

εἰς γῆν Ἰσραήλ·
ἀκούσας δὲ ὅτι
Ἀρχέλαος βα-
σιλεύει τῆς Ἰου-
δαίας ἀντὶ Ἡ-
ρῴδου τοῦ π(ατ)ρ(ὸ)ς
αὐτοῦ ἐφοβή-
θη ἐκεῖ ἀπελθεῖν·
χρηματισθεὶς
δὲ κατ' ὄναρ ἀ-
νεχώρησεν εἰς τὰ
μέρη τῆς Γαλι-
λαίας καὶ ἐλ-
θὼν κατῴκησεν
εἰς πόλιν λεγο-
μένην Ναζα-
ρὲτ ὅπως πλη-
ρωθῇ τὸ ῥηθὲν
διὰ τῶν προφη-
τῶν ὅτι Ναζω-
ραῖος κληθήσεται·
[illegible]
[illegible]

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ
ἠκολούθησαν αὐτῷ
ὄχλοι πολλοί·
καὶ ἐθεράπευσεν
αὐτοὺς πάντας·
καὶ ἐπετίμησεν
αὐτοῖς ἵνα μὴ
φανερὸν αὐτὸν
ποιήσωσιν· ὅπως
πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν
διὰ Ἡσαΐου τοῦ προ-
φήτου λέγοντος·
ἰδοὺ ὁ παῖς μου
ὃν ᾑρέτισα ὁ ἀ-
γαπητός μου
εἰς ὃν εὐδόκησεν
ἡ ψυχή μου·
θήσω τὸ πνεῦ-
μά μου ἐπ' αὐτόν·
καὶ κρίσιν τοῖς
ἔθνεσιν ἀπαγγε-
λεῖ· οὐκ ἐρίσει

οὐδὲ κραυγάσει·
οὐδὲ ἀκούσει
τις ἐν ταῖς πλα-
τείαις τὴν φω-
νὴν αὐτοῦ· κά-
λαμον συντετρι-
μμένον οὐ κα-
τεάξει καὶ λί-
νον τυφόμενον
οὐ σβέσει ἕως
ἂν ἐκβάλῃ εἰς νῖ-
κος τὴν κρί-
σιν καὶ τῷ ὀνό-
ματι αὐτοῦ ἔθνη
ἐλπιοῦσι·
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ΜΗΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] λ

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ
συγκαλεσάμενος ὁ Ἰ(ησοῦ)ς
τοὺς ιβ' μαθητὰς
αὐτοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς
ἐξουσίαν πνευμάτων ἀκα-
θάρτων ὥστε ἐκβάλ-
λειν αὐτὰ καὶ θεραπεύ-
ειν πᾶσαν νόσον καὶ πᾶ-
σαν μαλακίαν·

καθὼς ἐλαλήθη πρ(ὸς)
αὐτούς + καὶ ὅτε
ἐπλήσθησαν ἡ
μέραι ὀκτὼ τοῦ
περιτεμεῖν τὸ
παιδίον, καὶ ἐ
κλήθη τὸ ὄνομα
αὐτοῦ ἰς + τὸ κλη
θὲν ὑπὸ τοῦ
ἀγγέλου πρὸ τοῦ
συλληφθῆναι αὐτὸν
τὸ δὲ παιδίον ηὔξα
νε καὶ ἐκραταιοῦ
το πνι πληρού
μενον σοφίας
καὶ χάρις θεοῦ ἦν
ἐπ' αὐτό + καὶ ἐ
πορεύοντο οἱ γο
νεῖς αὐτοῦ κατ' ἔ
τος εἰς ἱερουσαλὴμ
τῇ ἑορτῇ τοῦ πάσχα +
καὶ ὅτε ἐγένετο ἐ
τῶν ιβ', ἀναβά

ντων αὐτῶν εἰς ἱεροσό
λυμα κατὰ τὸ
ἔθος τῆς ἑορτῆς
καὶ τελειωσάντων
τὰς ἡμέρας ἐν
τῷ ὑποστρέ
φειν αὐτοὺς ὑ
πέμεινεν ἰς ὁ
παῖς ἐν ἱλημ +
καὶ οὐκ ἔγνω
ἰωσὴφ καὶ ἡ
μήτηρ αὐτοῦ + νο
μίσαντες δὲ αὐ
τὸν ἐν τῇ συνο
δίᾳ εἶναι, ἦλ
θον ἡμέρας ὁδὸν
καὶ ἀνεζήτουν
αὐτὸν ἐν τοῖς συγ
γενέσι καὶ ἐν
τοῖς γνωστοῖς +
καὶ μὴ εὑρόντες
αὐτὸν ὑπέστρε
ψαν εἰς ἱλημ

ζητοῦντες αὐτόν +
καὶ ἐγένετο μεθ'
ἡμέρας τρεῖς
εὗρον αὐτὸν ἐν
τῷ ἱερῷ καθε
ζόμενον ἐν μέσῳ
τῶν διδασκάλων
καὶ ἀκούοντα
αὐτῶν καὶ ἐπε
ρωτῶντα αὐτούς + ἐ
ξίσταντο δὲ πάν
τες οἱ ἀκούοντες
αὐτοῦ + ἐπὶ
τῇ συνέσει
καὶ ταῖς ἀποκρίσε
σιν αὐτοῦ + καὶ
ἰδόντες αὐτὸν ἐ
ξεπλάγησαν
καὶ πρὸς αὐτὸν
ἡ μήτηρ αὐτοῦ εἶ
πε τέκνον
τί ἐποίησας ἡμῖν

οὕτως; ἰδοὺ
ὁ πατήρ σου κἀγὼ
ὀδυνώμενοι
ἐζητοῦμέν σε +
καὶ εἶπε πρὸς αὐ
τούς, τί ὅτι ἐζη
τεῖτέ με; οὐκ
ᾔδειτε ὅτι ἐν
τοῖς τοῦ πατρός μου
δεῖ εἶναί με + καὶ
αὐτοὶ οὐ συνῆκαν
τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλη
σεν αὐτοῖς + καὶ
κατέβη μετ'
αὐτῶν καὶ ἦλ
θεν εἰς ναζαρὲτ
καὶ ἦν ὑποτασ
σόμενος αὐτοῖς +
καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ
διετήρει πάντα
τὰ ῥήματα ταῦ
τα ἐν τῇ καρδίᾳ
αὐτῆς + καὶ ἰς

Εἰς τὰ ἅγια τῶν φώτων

[illegible] καὶ [illegible] καὶ [illegible] καὶ [illegible]

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ παραγίνεται ὁ Ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς κηρύσσων ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς Ἰουδαίας καὶ λέγων· μετανοεῖτε, ἤγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. οὗτος γάρ ἐστιν ὁ ῥηθεὶς ὑπὸ Ἠσαΐου τοῦ προφήτου λέγοντος· φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ. αὐτὸς δὲ ὁ Ἰωάννης εἶχε τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ ἀπὸ τριχῶν καμήλου καὶ ζώνην δερματίνην περὶ τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ· ἡ δὲ τροφὴ αὐτοῦ ἦν ἀκρίδες καὶ μέλι ἄγριον. τότε ἐξεπορεύετο πρὸς αὐτὸν Ἱεροσόλυμα καὶ πᾶσα ἡ Ἰουδαία καὶ πᾶσα ἡ περίχωρος τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἐβαπτίζοντο ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ὑπ' αὐτοῦ ἐξομολογούμενοι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν.

Ἰδὼν δὲ πολλοὺς τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων ἐρχομένους ἐπὶ τὸ βάπτισμα αὐτοῦ εἶπεν αὐτοῖς· γεννήματα ἐχιδνῶν, τίς ὑπέδειξεν ὑμῖν φυγεῖν ἀπὸ τῆς μελλούσης ὀργῆς; ποιήσατε οὖν καρπὸν ἄξιον τῆς μετανοίας· καὶ μὴ δόξητε λέγειν ἐν ἑαυτοῖς· πατέρα ἔχομεν τὸν Ἀβραάμ. λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι δύναται ὁ θεὸς ἐκ τῶν λίθων τούτων ἐγεῖραι τέκνα τῷ Ἀβραάμ. ἤδη δὲ καὶ ἡ ἀξίνη πρὸς τὴν ῥίζαν τῶν δένδρων κεῖται· πᾶν οὖν δένδρον μὴ ποιοῦν καρπὸν καλὸν ἐκκόπτεται καὶ εἰς πῦρ βάλλεται. ἐγὼ μὲν βαπτίζω ὑμᾶς ἐν ὕδατι εἰς μετάνοιαν· ὁ δὲ ὀπίσω μου ἐρχόμενος ἰσχυρότερός μού ἐστιν, οὗ οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς τὰ ὑποδήματα βαστάσαι· αὐτὸς ὑμᾶς βαπτίσει ἐν πνεύματι ἁγίῳ καὶ πυρί.

\+ Κυ(ριακῇ) πρὸ φώ(των) +

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον +
Ἀρχὴ τοῦ εὐαγγελί-
ου Ἰ(ησο)ῦ Χ(ριστο)ῦ υἱοῦ
τοῦ θ(εο)ῦ ὡς γέγραπ-
ται ἐν τοῖς προ-
φήταις + ἰδοὺ
ἐγὼ ἀποστέλλω
τὸν ἄγγελόν μου
πρὸ προσώπου σου
ὃς κατασκευά-
σει τὴν ὁδόν σου
ἔμπροσθέν σου·
φωνὴ βοῶντος ἐν
τῇ ἐρήμῳ + ἑτοι-
μάσατε τὴν
ὁδὸν κ(υρίο)υ εὐθεί-
ας ποιεῖτε τὰς
τρίβους αὐτοῦ +
ἐγένετο Ἰωάννης
βαπτίζων ἐν
τῇ ἐρήμῳ καὶ
κηρύσσων βά-
πτισμα μετανοίας
εἰς ἄφεσιν ἁμαρτι-
ῶν + καὶ ἐξεπο-
ρεύετο πρὸς αὐτ(ὸν)
πᾶσα ἡ Ἰουδαί-
α χώρα καὶ οἱ Ἱ-
εροσολυμῖται·
καὶ ἐβαπτίζον-
το πάντες ἐν
τῷ Ἰορδάνῃ
ποταμῷ ὑπ' αὐτοῦ
ἐξομολογούμε-
νοι τὰς ἁμαρτί-
ας αὐτῶν + ἦν
δὲ ὁ Ἰωάννης
ἐνδεδυμένος
τρίχας καμήλου
καὶ ζώνην δερ-
ματίνην περὶ
τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ καὶ
ἐσθίων ἀκρίδας
καὶ μέλι ἄ-
γριον + καὶ ἐκή-
ρυσσεν λέγων + ἔρ-
χεται ὁ ἰσχυρότερ-
ός μου ὀπίσω μου
οὗ οὐκ εἰμὶ ἱκα-
νὸς κύψας λῦσαι
τὸν ἱμάντα τῶν
ὑποδημάτων αὐτοῦ·
ἐγὼ μὲν ἐβάπτισα
ὑμᾶς ἐν ὕδατι·
αὐτὸς δὲ βαπτί-
σει ὑμᾶς ἐν πν(εύματ)ι
ἁγίῳ + ἡ παρα-
μονὴ τῶν ἁγί-
ων θεοφανίων
ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν

Ἐν ἔτει πεντεκαι-
δεκάτῳ τῆς ἡ-
γεμονίας Τιβε-
ρίου Καίσαρος
ἡγεμονεύοντος
Ποντίου Πιλά-
του τῆς Ἰουδαί-
ας + καὶ τετραρχοῦν-
τος τῆς Γαλιλαί-
ας Ἡρῴδου + Φιλίπ-
που δὲ τοῦ ἀδελ-
φοῦ αὐτοῦ τετραρ-
χοῦντος τῆς Ἰτου-
ραίας καὶ Τρα-
χωνίτιδος χώ-
ρας + καὶ Λυσ-
ανίου τῆς Ἀβι-
ληνῆς τετραρχοῦν-
τος + ἐπὶ ἀρχιε-
ρέως Ἄννα καὶ
Καϊάφα + ἐγένε-
το ῥῆμα θ(εο)ῦ ἐπὶ Ἰω-
άννην τὸν Ζαχα-
ρίου υἱὸν ἐν τῇ
ἐρήμῳ + καὶ ἦλ-
θεν εἰς πᾶσαν
τὴν περίχω-
ρον τοῦ Ἰορδά-
νου κηρύσσων
βάπτισμα με-

νοίας εἰς ἄφεσιν ἁ-
μαρτιῶν· ὡς γέγρα-
πται ἐν βίβλῳ λό-
γων ἠσαΐου τοῦ
προφήτου λέγον-
τος· φωνὴ βο-
ῶντος ἐν τῇ ἐ-
ρήμῳ· ἑτοι-
μάσατε τὴν ὁδὸν
κ(υρίο)υ· εὐθείας ποι-
εῖτε τὰς τρίβους
αὐτοῦ· πᾶσα
φάραγξ πληρω-
θήσεται· καὶ πᾶν
ὄρος καὶ βουνὸς
ταπεινωθήσε-
ται· καὶ ἔσται τὰ
σκολιὰ εἰς εὐθεί-
αν· καὶ αἱ τραχεῖ-
αι εἰς ὁδοὺς λεί-
ας· καὶ ὄψεται πᾶ-
σα σὰρξ τὸ σωτήριον
τοῦ θ(εο)ῦ· ἔλε-
γεν οὖν τοῖς ἐκπο-

ρευομένοις ὄχλοις
βαπτισθῆναι ὑπ'
αὐτοῦ· γεννή-
ματα ἐχιδνῶν·
τίς ὑπέδειξεν ὑ-
μῖν φυγεῖν ἀ-
πὸ τῆς μελλού-
σης ὀργῆς· ποι-
ήσατε οὖν καρ-
ποὺς ἀξίους τῆς
μετανοίας· καὶ
μὴ ἄρξησθε λέγειν
ἐν ἑαυτοῖς·
πατέρα ἔχομεν
τὸν ἀβραάμ·
λέγω γὰρ ὑ-
μῖν· ὅτι δύνα-
ται ὁ θ(εὸ)ς ἐκ τῶν
λίθων τούτων
ἐγεῖραι τέκνα τῷ
ἀβραάμ· ἤδη
δὲ καὶ ἡ ἀξίνη πρὸς τὴν
ῥίζαν τῶν δέν-
δρων κεῖται·

πᾶν οὖν δένδρον
μὴ ποιοῦν καρπὸν
καλὸν ἐκκόπτε-
ται καὶ εἰς πῦρ
βάλλεται· καὶ ἐπηρώ-
των αὐτὸν οἱ ὄχλοι
λέγοντες· τί
οὖν ποιήσωμεν·
ἀποκριθεὶς δὲ λέ-
γει αὐτοῖς· ὁ ἔχων
δύο χιτῶνας·
μεταδότω τῷ μὴ
ἔχοντι· καὶ
ὁ ἔχων βρώματα
ὁμοίως ποιεί-
τω· ἦλθον δὲ
καὶ τελῶναι βα-
πτισθῆναι· καὶ εἶ-
πον πρὸς αὐτόν·
διδάσκαλε τί ποι-
ήσωμεν· ὁ δὲ εἶ-
πε πρὸς αὐτούς·
μηδὲν πλέον παρὰ
τὸ διατεταγμένον
ὑμῖν πράσσετε·
ἐπηρώτων δὲ

αὐτὸν καὶ στρατευό-
μενοι· λέγον-
τες· καὶ ἡμεῖς τί
ποιήσωμεν· καὶ
εἶπε πρὸς αὐτούς·
μηδένα διασεί-
σητε· μηδὲ συκο-
φαντήσητε· καὶ
ἀρκεῖσθε τοῖς ὀψω-
νίοις ὑμῶν·
προσδοκῶντος
δὲ τοῦ λαοῦ καὶ
διαλογιζομένων
πάντων ἐν ταῖς
καρδίαις αὐτῶν
περὶ ἰωάννου·
μήποτε αὐτὸς
εἴη ὁ χ(ριστό)ς· ἀπεκρί-
νατο ὁ ἰωάννης
ἅπασι λέγων·
ἐγὼ μὲν ὕδα-
τι βαπτίζω ὑ-
μᾶς· ἔρχεται δὲ
ὁ ἰσχυρότερος·

οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς
λῦσαι τὸν ἱμάντα
τῶν ὑποδημάτων
αὐτοῦ· αὐτὸς ὑ-
μᾶς βαπτίσει ἐν
πνεύματι ἁγίῳ καὶ πυ-
ρί· οὗ τὸ πτύον ἐν
τῇ χειρὶ αὐτοῦ· καὶ
διακαθαριεῖ τὴν ἅ-
λωνα αὐτοῦ· καὶ
συνάξει τὸν σῖτον
εἰς τὴν ἀποθήκην
αὐτοῦ· τὸ δὲ ἄ-
χυρον κατακαύ-
σει πυρὶ ἀσβέστῳ·
πολλὰ μὲν οὖν καὶ
ἕτερα παρακαλῶν
εὐηγγελίζετο τὸν
λαόν· [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ
παραγίνεται ὁ Ἰ(ησοῦ)ς ἀ-

Κατὰ Ματθ(αῖον)

πὸ τῆς Γαλιλαίας ἐ-
πὶ τὸν Ἰορδάνην
πρὸς τὸν Ἰωάννην
τοῦ βαπτισθῆναι
ὑπ' αὐτοῦ· ὁ δὲ
Ἰωάννης διεκώ-
λυεν αὐτὸν λέ-
γων· ἐγὼ χρεί-
αν ἔχω ὑπὸ
σοῦ βαπτισθῆ-
ναι καὶ σὺ ἔρχῃ
πρός με; ἀ-
ποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰ(ησοῦ)ς
εἶπεν πρὸς
αὐτόν· ἄφες ἄρ-
τι· οὕτω γὰρ πρέ-
πον ἐστὶν ἡμῖν
πληρῶσαι πᾶ-
σαν δικαιοσύνην·
τότε ἀφίησιν αὐ-
τόν· καὶ βα-
πτισθεὶς ὁ Ἰ(ησοῦ)ς ἀ-
νέβη εὐθὺς ἀ-
πὸ τοῦ ὕδατος·
καὶ ἰδοὺ ἀνε-
ῴχθησαν αὐτῷ οἱ οὐ-
ρανοί· καὶ εἶδε τὸ

πν(εῦμ)α τοῦ θ(εο)ῦ καταβαῖ-
νον ὡσεὶ περι-
στερὰν καὶ ἐρχό-
μενον ἐπ' αὐτόν·
καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ
τῶν οὐρανῶν λέ-
γουσα· οὗτός ἐ-
στιν ὁ υἱός μου ὁ
ἀγαπητὸς ἐν ᾧ εὐ-
δόκησα·
τῇ ἐπαύριον τῶν [illegible]
ἡ σύναξις τοῦ προδρό-
μου· ἐκ (τοῦ κατὰ) Ἰω(άννην)·
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ
βλέπει ὁ Ἰω-
άννης τὸν Ἰ(ησοῦ)ν ἐρχό-
μενον πρὸς αὐτόν·
καὶ λέγει· ἴδε ὁ ἀ-
μνὸς τοῦ θ(εο)ῦ ὁ αἴ-
ρων τὴν ἁμαρτί-
αν τοῦ κόσμου·
οὗτός ἐστιν περὶ οὗ
ἐγὼ εἶπον· ὀπί-

σω μου ἔρχεται ἀ-
νὴρ ὃς ἔμπροσθέν
μου γέγονεν ὅτι
πρῶτός μου ἦν·
κἀγὼ οὐκ ᾔδειν
αὐτόν· ἀλλ' ἵνα
φανερωθῇ τῷ Ἰσρα-
ήλ· διὰ τοῦτο ἦλ-
θον ἐγὼ ἐν τῷ
ὕδατι βαπτίζων·
καὶ ἐμαρτύρησεν
ὁ Ἰωάννης λέ-
γων· ὅτι τεθέ-
αμαι τὸ πν(εῦμ)α κα-
ταβαῖνον ὡσεὶ
περιστεράν· καὶ
ἔμεινεν ἐπ' αὐτόν·
κἀγὼ οὐκ ᾔδειν αὐ-
τόν· ἀλλ' ὁ πέμ-
ψας με βαπτίζειν
ἐν ὕδατι ἐκεῖνός
μοι εἶπεν· ἐφ' ὃν
ἂν ἴδῃς τὸ πν(εῦμ)α

καταβαῖνον καὶ μένον ἐπ᾽ αὐτόν· οὗτός ἐστιν ὁ βαπτίζων ἐν πνεύματι ἁγίῳ + κἀγὼ ἑώρακα καὶ μεμαρτύρηκα ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ θῦ : + Σαββάτῳ μετὰ τὰ φῶτα · ἐκ τοῦ κατὰ ματθ:

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἀνήχθη ὁ ἰς εἰς τὴν ἔρημον ὑπὸ τοῦ πνς, πειρασθῆναι ὑπὸ τοῦ διαβόλου + καὶ νηστεύσας ἡμέρας τεσσαράκοντα καὶ νύκτας τεσσαράκοντα, ὕστερον ἐπείνασε + καὶ προσελθὼν αὐτῷ ὁ πειράζων εἶπεν + εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θῦ, εἰπὲ ἵνα οἱ λίθοι οὗτοι ἄρτοι γένωνται + ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε + γέγραπται· οὐκ ἐπ᾽ ἄρτῳ μόνῳ ζήσεται ἄνθρωπος, ἀλλ᾽ ἐπὶ παντὶ ῥήματι ἐκπορευομένῳ διὰ στόματος θῦ + τότε παραλαμβάνει αὐτὸν ὁ διάβολος εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν, καὶ ἵστησιν αὐτὸν ἐπὶ τὸ πτερύγιον τοῦ ἱεροῦ + καὶ λέγει αὐτῷ εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θῦ, βάλε σεαυτὸν κάτω + γέγραπται γὰρ ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ καὶ ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε + μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου + ἔφη αὐτῷ ὁ ἰς + πάλιν γέγραπται· οὐκ ἐκπειράσεις κν τὸν θν σου + πάλιν παραλαμβάνει αὐτὸν ὁ διάβολος εἰς ὄρος ὑψηλὸν λίαν· καὶ δείκνυσιν αὐτῷ πάσας τὰς βασιλείας τοῦ κόσμου καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν· καὶ λέγει αὐτῷ + ταῦτα πάντα σοι δώσω ἐὰν πεσὼν προσκυνήσῃς μοι + τότε λέγει αὐτῷ ὁ ἰς + ὕπαγε ὀπίσω μου σατανᾶ + γέγραπται γάρ· κν τὸν θν σου προσκυνήσεις· καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις + τότε ἀφίησιν αὐτὸν ὁ διάβολος + καὶ ἰδοὺ ἄγγελοι προσῆλθον καὶ διηκόνουν αὐτῷ : + Κυριακῇ μετὰ τὰ φῶτα · ἐκ τοῦ κατὰ ματθ:

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἀκούσας ὁ ἰς ὅτι ἰωάννης παρεδόθη, ἀνεχώρησεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν + καὶ καταλιπὼν τὴν Ναζαρέτ· ἐλθὼν κατῴκησεν εἰς Καπερναοὺμ τὴν παραθαλασσίαν· ἐν ὁρίοις Ζαβουλὼν καὶ Νεφθαλείμ· ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ

BRITISH MUSEUM

ἀνησαίου τοῦ προφήτου λέγοντος· γῆ Ζαβουλὼν καὶ γῆ Νεφθαλείμ· ὁδὸν θαλάσσης πέραν τοῦ Ἰορδάνου, Γαλιλαία τῶν ἐθνῶν· ὁ λαὸς ὁ καθήμενος ἐν σκότει, εἶδε φῶς μέγα· καὶ τοῖς καθημένοις ἐν χώρᾳ καὶ σκιᾷ θανάτου, φῶς ἀνέτειλεν αὐτοῖς. Ἀπὸ τότε ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς κηρύσσειν καὶ λέγειν· μετανοεῖτε, ἤγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν·

[illegible]

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀνήγαγον οἱ γονεῖς τὸ παιδίον Ἰησοῦν εἰς Ἱεροσόλυμα παραστῆσαι τῷ κυρίῳ, καθὼς γέγραπται ἐν νόμῳ κυρίου, ὅτι πᾶν ἄρσεν διανοῖγον μήτραν

ἅγιον τῷ κ(υρί)ῳ· κλη-
θήσεται + καὶ τοῦ
δοῦναι θυσίαν κα-
τὰ τὸ εἰρημένον
ἐν νόμῳ κ(υρίο)υ· ζεῦ-
γος τρυγόνων,
ἢ δύο νεοσσοὺς
περιστερῶν + καὶ
ἰδοὺ ἄνθρωπος
ἦν ἐν ἰ(ερουσα)λ(ὴ)μ ᾧ ὄνο-
μα συμεὼν·
καὶ ὁ ἄνθρωπος οὗτος
δίκαιος καὶ εὐ-
λαβής, προσδε-
χόμενος παρά-
κλησιν τοῦ ἰ(σρα)ὴλ +
καὶ πν(εῦμ)α ἦν ἅγιον
ἐπ' αὐτόν + καὶ ἦν
αὐτῷ κεχρηματι-
σμένον ὑπὸ τοῦ
πν(εύματο)ς τοῦ ἁγίου, μὴ
ἰδεῖν θάνατον πρὶν
ἢ ἴδῃ τὸν χ(ριστὸ)ν

κ(υρίο)υ + καὶ ἦλθεν ἐν
τῷ πν(εύματ)ι εἰς τὸ ἱερόν +
καὶ ἐν τῷ εἰσαγαγεῖν
τοὺς γονεῖς τὸ παι-
δίον ἰ(ησοῦ)ν τοῦ ποιῆ-
σαι αὐτοὺς κατὰ
τὸ εἰθισμένον τοῦ
νόμου περὶ αὐτοῦ,
καὶ αὐτὸς ἐδέξα-
το αὐτὸ εἰς τὰς
ἀγκάλας αὐτοῦ +
καὶ εὐλόγησε τὸν
θ(εὸ)ν καὶ εἶπε +
νῦν ἀπολύεις τὸν
δοῦλόν σου δέσποτα
κατὰ τὸ ῥῆμα
σου ἐν εἰρήνῃ + ὅτι
εἶδον οἱ ὀφθαλμοί
μου τὸ σωτήριόν σου·
ὃ ἡτοίμασας κα-
τὰ πρόσωπον πάν-
των τῶν λαῶν +
φῶς εἰς ἀποκά-

λυψιν ἐθνῶν καὶ
δόξαν λαοῦ σου
ἰ(σρα)ὴλ + εἶπε ὁ κ(ύριο)ς καὶ
ἦν ἰωσὴφ καὶ ἡ
μήτηρ αὐτοῦ· θαυμά-
ζοντες ἐπὶ τοῖς
λαλουμένοις πε-
ρὶ αὐτοῦ + καὶ εὐ-
λόγησεν αὐτοὺς
συμεὼν· καὶ
εἶπε πρὸς μαριὰμ
τὴν μ(ητέ)ρα αὐτοῦ +
ἰδοὺ οὗτος κεῖται
εἰς πτῶσιν καὶ
ἀνάστασιν πολλῶν
ἐν τῷ ἰ(σρα)ὴλ· καὶ εἰς
σημεῖον ἀντιλε-
γόμενον + καὶ σοῦ
δὲ αὐτῆς τὴν ψυ-
χὴν διελεύσεται
ῥομφαία· ὅπως
ἂν ἀποκαλυφθῶσιν
ἐκ πολλῶν καρ-

διῶν διαλογισμοί +
καὶ ἦν ἄννα προφῆ-
τις θυγάτηρ φα-
νουὴλ ἐκ φυλῆς
ἀσήρ + αὕτη προ-
βεβηκυῖα ἐν ἡμέ-
ραις πολλαῖς + ζή-
σασα μετὰ ἀνδρὸς
ἔτη ἑπτὰ ἀπὸ τῆς
παρθενίας αὐτῆς +
καὶ αὐτὴ χήρα ὡς
ἐτῶν ὀγδοήκοντα
τεσσάρων + ἣ οὐκ
ἀφίστατο ἀπὸ τοῦ
ἱεροῦ· νηστείαις καὶ
δεήσεσι λατρεύου-
σα νύκτα καὶ ἡμέ-
ραν + καὶ αὕτη αὐτῇ τῇ ὥ-
ρᾳ ἐπιστᾶσα ἀνθω-
μολογεῖτο τῷ κ(υρί)ῳ·
καὶ ἐλάλει περὶ αὐτοῦ
πᾶσι τοῖς προσδε-
χομένοις λ(ύτρωσιν)·

ρωσιν ἐν ἱ(ερουσα)λήμ. +
καὶ ὡς ἐτέλεσαν ἅ-
παντα τὰ κατὰ
τὸν νόμον κ(υρίο)υ,
ὑπέστρεψαν εἰς τὴν
Γαλιλαίαν εἰς τὴν
πόλιν αὐτῶν Ναζα-
ρέθ. + τὸ δὲ παιδίον
ηὔξανε καὶ ἐκρα-
ταιοῦτο πν(εύματ)ι πλη-
ρούμενον σοφί-
ας, καὶ χάρις θ(εο)ῦ
ἦν ἐπ' αὐτό. + τέλος
[illegible] τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου
Συμεὼν τοῦ θεοδόχου
ἐκ τ[illegible] τῆς ἑορτῆς τῆς [illegible]
τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἦν τις
ἄν(θρωπ)ος [illegible] καὶ [illegible]
λαοῦ [illegible] τὰς [illegible] τῇ ια΄ τοῦ
ἁγίου ἱερομάρτυρος Βλα-
σίου· ἐκ τοῦ κατὰ Ἰω(άννην)·
Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς τοῖς ἑαυτοῦ
μαθηταῖς· μὴ ταρασσέ-

θρόνου [illegible] τῇ ιζ΄
[illegible] τοῦ ἁγίου [illegible]
τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος
[illegible] ἐπίσκοπος [illegible]
[illegible] Εἶπεν
ὁ κ(ύριο)ς πρὸς τοὺς ἐληλυ-
θότας πρὸς αὐτὸν Ἰου-
δαίους· ἀμὴν ἀμὴν λέ-
γω ὑμῖν ὅτι ὁ εἰσερ-
χόμενος διὰ τῆς θύ-
ρας [illegible] ζήτει τῇ ε΄ τῆς
[illegible] τοῦ Ἰω(άννου) [illegible]
κδ΄· ἡ εὕρεσις τῆς τι-
μίας κεφαλῆς τοῦ Προ-
δρόμου· τῷ καιρῷ
ἐκείνῳ ἀκούσας ὁ Ἰω(άννης)·
ζήτει τῇ β΄ τῆς [illegible]
τοῦ [illegible] τὰς κα-
τοὺς ἐν [illegible] πρὸς ἡ-
[illegible] περὶ [illegible] ἐ-
[illegible] ποῦ [illegible]
ζήτει [illegible] Ἰερ[illegible]

ΜΗΝ ΜΑΡΤΙΟΣ ΕΙΣ

θ΄ τῶν ἁγίων μ΄
μαρ(τύρων)· ζήτει τῇ [illegible] τῆς
θ[illegible] τοῦ [illegible] τῇ ιδ΄?
τῇ κε΄· ὁ εὐαγγελισ-
μὸς τῆς ὑπεραγίας θ(εοτό)κου·
ἐκ τοῦ κατὰ Λου(κᾶν)· κι΄
Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐ-
κείναις συνέλαβεν
Ἐλισάβετ ἡ γυνὴ Ζα-
χαρίου· καὶ περι-
έκρυβεν ἑαυτὴν
μῆνας πέν-
τε, λέγουσα ὅ-
τι οὕτως μοι πε-
ποίηκεν ὁ κ(ύριο)ς ἐν ἡ-
μέραις αἷς ἐπεῖ-
δεν ἀφελεῖν τὸ ὄ-
νειδός μου ἐν ἀν-
θρώποις. ἐν

δὲ τῷ μηνὶ τῷ ἕκτῳ
ἀπεστάλη ὁ ἄγγελος
Γαβριὴλ ὑπὸ τοῦ
θ(εο)ῦ εἰς πόλιν τῆς
Γαλιλαίας ᾗ ὄνο-
μα Ναζαρέθ, πρὸς
παρθένον μεμνη-
στευμένην ἀνδρὶ
ᾧ ὄνομα Ἰωσήφ,
ἐξ οἴκου Δα(υί)δ· καὶ
τὸ ὄνομα τῆς παρ-
θένου Μαριάμ. +
καὶ εἰσελθὼν ὁ ἄ-
γγελος πρὸς αὐτ(ὴν)
εἶπε· χαῖρε
κεχαριτωμένη,
ὁ κ(ύριο)ς μετὰ σοῦ, εὐ-
λογημένη σὺ ἐν
γυναιξίν. ἡ δὲ
ἰδοῦσα διεταρά-
χθη ἐπὶ τῷ λόγῳ αὐ-
τοῦ· καὶ διελογίζε-
το ποταπὸς εἴη

ὁ ἀσπασμὸς οὗτος +
καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος
αὐτῇ + μὴ φοβοῦ
μαριάμ + εὗρες γὰρ
χάριν παρὰ τῷ θεῷ +
καὶ ἰδοὺ συλλήψῃ
ἐν γαστρὶ καὶ τέ-
ξῃ υἱόν· καὶ καλέσεις
τὸ ὄνομα αὐτοῦ
ἰησοῦν + οὗτος ἔσται μέ-
γας· καὶ υἱὸς ὑψί-
στου κληθήσεται +
καὶ δώσει αὐτῷ κύριος
ὁ θεὸς τὸν θρόνον
δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ +
καὶ βασιλεύσει ἐ-
πὶ τὸν οἶκον ἰακὼβ
εἰς τοὺς αἰῶνας,
καὶ τῆς βασιλεί-
ας αὐτοῦ οὐκ ἔσ-
ται τέλος + εἶπε
δὲ μαριὰμ πρὸς τὸν
ἄγγελον + πῶς ἔσ-

ται μοι τοῦτο, ἐπεὶ
ἄνδρα οὐ γινώσ-
κω + καὶ ἀποκρι-
θεὶς ὁ ἄγγελος εἶπεν
αὐτῇ + πνεῦμα ἅγιον
ἐπελεύσεται ἐπὶ
σέ, καὶ δύναμις
ὑψίστου ἐπισκιά-
σει σοι + διὸ καὶ τὸ
γεννώμενον ἅγιον
κληθήσεται υἱ-
ὸς θεοῦ + καὶ ἰδοὺ
ἐλισάβετ ἡ συγγε-
νής σου· καὶ αὐ-
τὴ συνειληφυῖα
υἱὸν ἐν γήρει αὐτῆς +
καὶ οὗτος μὴν ἕκ-
τος ἐστὶν αὐτῇ τῇ
καλουμένῃ στεί-
ρᾳ + ὅτι οὐκ ἀδυ-
νατήσει πα-
ρὰ τῷ θεῷ, πᾶν
ῥῆμα + εἶπε δὲ

μαριάμ + ἰδοὺ ἡ
δούλη κυρίου· γένοι-
τό μοι κατὰ τὸ ῥῆ-
μά σου + καὶ ἀπῆλ-
θεν ἀπ' αὐτῆς ὁ ἄγ-
γελος: + τέλος
[illegible]
εἰς τὰς [illegible]: +

μὴν ἀπρίλιος: +
εἰς τὰς κγ΄ τοῦ ἁγί(ου)
μεγαλομάρ(τυρος) γεωργί(ου)
ζήτει [illegible] ἀπὸ τοῦ
πάσχα: εἰς τὰς κε΄
τοῦ ἁγίου ἀπ(οστόλου) καὶ εὐ-
αγγελιστοῦ μάρκ(ου): -
κατὰ μάρ(κον): - τῷ
καιρῷ ἐκείνῳ: προσ-
καλεῖται [illegible]
λέγει: + [illegible]
τῇ λ΄ τοῦ ἁγίου ἀπ(οστόλου)
ἰακώβου υἱοῦ ζεβεδαί-
ου· τῷ καιρῷ ἐκείνῳ

[illegible] ὅτε [illegible]
τοῦ λουκᾶ [illegible]
μὴν μάϊος
εἰς τὰς β΄ τοῦ ἐν ἁγί-
οις πατρὸς ἡμῶν ἀθανα-
σίου [illegible]
[illegible] ἀνδρείας: + εἰ-
[illegible]
[illegible]
[illegible] εἰς τὰς β΄: +
εἰς τὰς η΄ τοῦ ἁγί(ου)
ἀπ(οστόλου) καὶ εὐαγγελιστοῦ
ἰω(άννου) τοῦ θεολόγου: κα-
τὰ ἰωάννην: +
Τῷ καιρῷ ἐκεί-
νῳ, εἱστήκεισαν π-
αρὰ τῷ σταυρῷ τοῦ ἰησοῦ ἡ
μήτηρ αὐτοῦ, καὶ ἡ ἀ-
δελφὴ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, μα-
ρία ἡ τοῦ κλωπᾶ·
καὶ μαρία ἡ μαγδα-
ληνή + ἰησοῦς οὖν ἰδὼν
τὴν μητέρα καὶ τὸν

μαθητὴν παρεστῶ-
τα ὃν ἠγάπα, λέ-
γει τῇ μητρὶ αὐτοῦ·
γύναι ἴδε ὁ υἱός σου·
εἶτα λέγει τῷ μα-
θητῇ· ἰδοὺ ἡ μήτηρ
σου· καὶ ἀπ' ἐκεί-
νης τῆς ὥρας
ἔλαβεν αὐτὴν ὁ
μαθητὴς ἐκεῖνος
εἰς τὰ ἴδια· οὗ-
τός ἐστιν ὁ μαθη-
τὴς ὁ μαρτυρῶν
περὶ τούτων, καὶ
γράψας ταῦτα
καὶ οἴδαμεν ὅτι
ἀληθής ἐστιν ἡ μαρ-
τυρία αὐτοῦ· ἔστι
δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ
ὅσα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς,
ἅτινα ἐὰν γρά-
φηται καθ' ἕν, οὐ-
δὲ αὐτὸν οἶμαι τὸν

ΟΗ
κόσμον χωρῆσαι,
τὰ γραφόμενα βι-
βλία. ἀμήν. [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] τοῦ λόγου [illegible]
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἐξῆλ-
θεν ὁ λόγος εἰς [illegible]
[illegible] ιε' [illegible]
μων [illegible] Ζήτει
[illegible]
[illegible] κα' τῶν ἁγί[ων]
βασιλ[illegible]
[illegible] Εἶπεν ὁ κύριος [illegible]
[illegible] Ζήτει
[illegible] ἰω-
[illegible] κε' [illegible]
τῆς τιμίας [illegible]
προ[illegible]· Τῷ καιρῷ ἐκεί-
νῳ· ἐξῆλθεν [illegible] Ζήτει
[illegible] τοῦ λ[illegible]

Μὴν Ἰούνιος [illegible]
[illegible] τοῦ ἁγίου [illegible]
[illegible]

Εἶπεν ὁ κύριος τοῖς ἑαυτοῦ
μαθηταῖς [illegible] Ζήτει [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] Ζήτει [illegible]
[illegible]
[illegible] ἀποστόλου [illegible]
[illegible] Ζήτει
[illegible]
[illegible] τῷ καιρῷ
ἐκείνῳ [illegible]
[illegible] ιθ' [illegible]
[illegible]
[illegible] Ζήτει [illegible]
[illegible] Εἶπεν ὁ
κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς
[illegible] ἐν [illegible]
[illegible]
[illegible] κδ' · τὸ γενέσι-
[illegible] ἐκ [illegible]

Ἐπειδήπερ πολλοὶ
ἐπεχείρησαν ἀνα-
τάξασθαι διήγησιν
περὶ τῶν πεπληρο-
φορημένων ἐν ἡμῖν
πραγμάτων,
καθὼς παρέδοσαν
ἡμῖν οἱ ἀπ' ἀρ-
χῆς αὐτόπται καὶ
ὑπηρέται γενόμε-
νοι τοῦ λόγου, ἔδο-
ξε κἀμοὶ παρηκο-
λουθηκότι ἄνω-
θεν πᾶσιν ἀκρι-
βῶς, καθεξῆς σοι
γράψαι κράτιστε
Θεόφιλε, ἵνα ἐπι-
γνῷς περὶ ὧν κα-
τηχήθης λόγων
τὴν ἀσφάλειαν. [illegible]
Ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέ-
ραις Ἡρῴδου τοῦ
βασιλέως τῆς Ἰου-

δαυίδ· ἱερεύς τις
ὀνόματι ζαχα-
ρίας· ἐξ ἐφημε-
ρίας ἀβιά· καὶ
ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἐκ τῶν
θυγατέρων
ἀαρών· καὶ τὸ ὄνο-
μα αὐτῆς ἐλισά-
βετ· ἦσαν δὲ δί-
καιοι ἀμφότεροι
πορευόμενοι ἐν
πάσαις ταῖς ἐντο-
λαῖς καὶ δικαιώ-
μασι τοῦ κυ ἄμε-
μπτοι· καὶ οὐκ
ἦν αὐτοῖς τέκνον,
καθότι ἡ ἐλισάβετ
ἦν στεῖρα· καὶ ἀμ-
φότεροι προβε-
βηκότες ἐν ταῖς
ἡμέραις αὐτῶν
ἦσαν· ἐγένετο
δὲ ἐν τῷ ἱερατεύ-

ειν αὐτὸν· ἐν τῇ τάξει
τῆς ἐφημερίας
αὐτοῦ ἔναντι τοῦ
θυ· κατὰ τὸ ἔθος
τῆς ἱερατείας· ἔ-
λαχε τοῦ θυμι-
ᾶσαι· εἰσελθὼν εἰς
τὸν ναὸν τοῦ κυ·
καὶ πᾶν τὸ πλῆ-
θος ἦν τοῦ λαοῦ,
προσευχόμενον
ἔξω τῇ ὥρᾳ τοῦ
θυμιάματος·
ὤφθη δὲ αὐτῷ ἄ-
γγελος κυ· ἑστὼς
ἐκ δεξιῶν τοῦ
θυσιαστηρίου τοῦ
θυμιάματος·
καὶ ἐταράχθη ζαχα-
ρίας ἰδών· καὶ φό-
βος ἐπέπεσεν ἐπ' αὐ-
τόν· εἶπε δὲ
πρὸς αὐτὸν ὁ ἄγγελ-

ος· μὴ φοβοῦ ζα-
χαρία· διότι εἰσ-
ηκούσθη ἡ δέησίς
σου· καὶ ἡ γυνή
σου ἐλισάβετ γεν-
νήσει υἱόν σοι·
καὶ καλέσεις τὸ
ὄνομα αὐτοῦ ἰω-
άννην· καὶ ἔσται
σοι χαρὰ καὶ ἀγα-
λλίασις· καὶ πο-
λλοὶ ἐπὶ τῇ γεννή-
σει αὐτοῦ χαρήσον-
ται· ἔσται γὰρ μέ-
γας ἐνώπιον κυ·
καὶ οἶνον καὶ σίκε-
ρα οὐ μὴ πίῃ· καὶ
πνς ἁγίου πλησθή-
σεται ἔτι ἐκ κοιλί-
ας μητρὸς αὐτοῦ·
καὶ πολλοὺς τῶν
υἱῶν ἰσλ ἐπιστρέ-
ψει ἐπὶ κν τὸν θν

αὐτῶν· καὶ αὐτὸς
προελεύσεται ἐ-
νώπιον αὐτοῦ ἐν
πνι καὶ δυνάμει
ἠλιοῦ· ἐπιστρέ-
ψαι καρδίας πα-
τέρων ἐπὶ τέκνα·
καὶ ἀπειθεῖς ἐν
φρονήσει δικαί-
ων· ἑτοιμά-
σαι κω λαὸν κα-
τεσκευασμένον·
καὶ εἶπε ζαχαρί-
ας πρὸς τὸν ἄγ-
γελον· κατὰ τί
γνώσομαι τοῦτο·
ἐγὼ γάρ εἰμι πρεσ-
βύτης· καὶ ἡ γυ-
νή μου προβεβη-
κυῖα ἐν ταῖς ἡμέ-
ραις αὐτῆς· καὶ ἀ-
ποκριθεὶς ὁ ἄγγε-
λος εἶπεν αὐτῷ·

ἐγώ εἰμι Γαβριὴλ
ὁ παρεστηκὼς ἐνώπι-
ον τοῦ θεοῦ·
καὶ ἀπεστάλην λα-
λῆσαι πρὸς σὲ καὶ
εὐαγγελίσασθαί σοι
ταῦτα· καὶ ἰδοὺ
ἔσῃ σιωπῶν καὶ
μὴ δυνάμενος
λαλῆσαι ἄχρι ἧς
ἡμέρας γένηται
ταῦτα· ἀνθ' ὧν οὐκ
ἐπίστευσας τοῖς
λόγοις μου· οἵτι-
νες πληρωθή-
σονται εἰς τὸν και-
ρὸν αὐτῶν· καὶ
ἦν ὁ λαὸς προσ-
δοκῶν τὸν Ζαχα-
ρίαν· καὶ ἐθαύμα-
ζον ἐν τῷ χρονί-
ζειν αὐτὸν ἐν τῷ
ναῷ· ἐξελθὼν

δὲ οὐκ ἠδύνατο
λαλῆσαι αὐτοῖς·
καὶ ἐπέγνωσαν
ὅτι ὀπτασίαν ἑώ-
ρακεν ἐν τῷ να-
ῷ· καὶ αὐτὸς ἦν
διανεύων αὐτοῖς·
καὶ διέμενε κω-
φός· καὶ ἐγέ-
νετο ὡς ἐπλήσθη-
σαν αἱ ἡμέραι τῆς
λειτουργίας αὐτοῦ·
καὶ ἀπῆλθεν
εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ·
μετὰ δὲ ταύτας τὰς
ἡμέρας συνέλα-
βεν Ἐλισάβετ ἡ
γυνὴ Ζαχαρίου·
καὶ περιέκρυβεν
ἑαυτὴν μῆνας
πέντε· λέγουσα
ὅτι οὕτως μοι πε-
ποίηκεν ὁ θεὸς ἐν

ἡμέραις αἷς ἐπεῖδεν
ἀφελεῖν τὸ ὄνειδός
μου ἐν ἀνθρώποις·

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ τῆς Ἐλισάβετ ἐπλή-
σθη ὁ χρόνος τοῦ
τεκεῖν αὐτήν· καὶ
ἐγέννησεν υἱόν· καὶ
ἤκουσαν οἱ περίοι-
κοι καὶ οἱ συγγενεῖς
αὐτῆς· καὶ συνέ-
χαιρον αὐτῇ· καὶ
ἐγένετο ἐν τῇ ὀγδό-
ῃ ἡμέρᾳ ἦλθον
περιτεμεῖν τὸ παι-
δίον· καὶ ἐκάλουν
αὐτὸ ἐπὶ τῷ ὀνό-
ματι τοῦ πατρὸς αὐτοῦ
Ζαχαρίαν· καὶ
ἀποκριθεῖσα ἡ
μήτηρ αὐτοῦ εἶπεν·
οὐχί· ἀλλὰ κληθή-
σεται Ἰωάννης·
καὶ εἶπον πρὸς αὐτήν·

ὅτι οὐδείς ἐστιν
ἐν τῇ συγγενείᾳ σου·
ὃς καλεῖται τῷ ὀ-
νόματι τούτῳ·
ἐνένευον δὲ τῷ πα-
τρὶ αὐτοῦ· τὸ τί ἂν θέ-
λοι καλεῖσθαι αὐτό·
καὶ αἰτήσας πι-
νακίδιον ἔγρα-
ψε λέγων· Ἰω-
άννης ἐστὶ τὸ ὄνο-
μα αὐτοῦ· καὶ
ἐθαύμασαν πάν-
τες· ἀνεῴχθη
δὲ τὸ στόμα αὐτοῦ
παραχρῆμα καὶ ἡ
γλῶσσα αὐτοῦ·
καὶ ἐλάλει εὐλογῶν
τὸν θεόν· καὶ ἐγέ-
νετο ἐπὶ πάντας φό-
βος τοὺς περιοι-
κοῦντας αὐτούς·
καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ὀρ

μὴ τῆς Ἰουδαίας· δι
ελαλεῖτο πάντα
τὰ ῥήματα ταῦτα·
καὶ ἔθεντο πάντες
οἱ ἀκούσαντες ἐν
τῇ καρδίᾳ αὐτῶν λέ
γοντες· τί ἄρα τὸ
παιδίον τοῦτο ἔ
σται· καὶ χεὶρ κυρίου
ἦν μετ' αὐτοῦ·
καὶ Ζαχαρίας ὁ
πατὴρ αὐτοῦ ἐπλή
σθη πνεύματος ἁγίου·
καὶ προεφήτευ
σε λέγων· εὐ
λογητὸς κύριος ὁ θεὸς
Ἰσραήλ· ὅτι ἐπεσκέ
ψατο καὶ ἐποίη
σε λύτρωσιν τῷ λα
ῷ αὐτοῦ· καὶ σὺ
παιδίον προφήτης
ὑψίστου κληθήσῃ·
προπορεύσῃ γὰρ

πρὸ προσώπου
κυρίου ἑτοιμάσαι ὁ
δοὺς αὐτοῦ· τὸ
δὲ παιδίον ηὔξα
νε καὶ ἐκραταιοῦ
το πνεύματι· καὶ ἦν
ἐν ταῖς ἐρήμοις
ἕως ἡμέρας ἀνα
δείξεως αὐτοῦ πρὸς
τὸν Ἰσραήλ·

[illegible]

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ
ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ
μέρη Καισαρείας
τῆς Φιλίππου ἠ
ρώτα τοὺς μα

θητὰς αὐτοῦ λέ(γων)·
τίνα με λέγουσιν
οἱ ἄνθρωποι εἶναι τὸν
υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου· οἱ δὲ
εἶπον· οἱ μὲν Ἰω
άννην τὸν βαπτι
στήν· ἄλλοι δὲ Ἠ
λίαν· ἕτεροι δὲ
Ἱερεμίαν ἢ ἕνα
τῶν προφητῶν·
λέγει αὐτοῖς·
ὑμεῖς δὲ τίνα με
λέγετε εἶναι· ἀ
ποκριθεὶς δὲ Σί
μων Πέτρος εἶπε·
σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ
θεοῦ τοῦ ζῶντος·
καὶ ἀποκριθεὶς
ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ·
μακάριος εἶ Σί
μων Βαριωνᾶ· ὅτι
σὰρξ καὶ αἷμα
οὐκ ἀπεκάλυψέ

σοι· ἀλλ' ὁ πατήρ μου
ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς·
κἀγὼ δέ σοι λέγω
ὅτι σὺ εἶ Πέτρος·
καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ
πέτρᾳ οἰκοδομή
σω μου τὴν ἐκκλη
σίαν· καὶ πύλαι
ᾅδου οὐ κατισχύ
σουσιν αὐτῆς·
καὶ δώσω σοι τὰς
κλεῖς τῆς βασιλεί
ας τῶν οὐρανῶν·
καὶ ὃ ἐὰν δήσῃς
ἐπὶ τῆς γῆς ἔσται
δεδεμένον ἐν
τοῖς οὐρανοῖς· καὶ ὃ
ἐὰν λύσῃς ἐπὶ τῆς
γῆς ἔσται λελυ
μένον ἐν τοῖς οὐ
ρανοῖς·

[illegible]

ἐπὶ πνη ὄκτω ... ἡ ὥρα ... ὀκτωβρίου ...
... τῆς ... τοῦ ἁγίου ...
... προκειμένου: ἐκ
κ(α)τ(ὰ) λου(κᾶν):

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ
ἦλθε πρὸς τὸν Ἰ(ησοῦ)ν
ὄχλος πολὺς μα
θητῶν αὐτοῦ·
καὶ πλῆθος πο
λὺ τοῦ λαοῦ, ἀ
πὸ πάσης τῆς ἰ
ουδαίας καὶ ἰ(ερουσα)λὴμ
καὶ τῆς παραλί
ου τύρου καὶ σιδῶ
νος· οἳ ἦλθον ἀ
κοῦσαι αὐτοῦ·
καὶ ἰαθῆναι ἀπὸ
τῶν νόσων αὐτῶν·
καὶ οἱ ὀχλούμενοι
ἀπὸ πν(ευμάτ)ων ἀκαθάρ
των καὶ ἐθερα
πεύοντο· καὶ πᾶς
ὁ ὄχλος ἐζήτει ἅπ
τεσθαι αὐτοῦ· ὅ

τι δύναμις παρ' αὐ
τοῦ ἐξήρχετο καὶ ἰ
ᾶτο πάντας· καὶ
προσκαλεσάμε
νος ὁ Ἰ(ησοῦ)ς τοὺς δώ
δεκα μαθητὰς αὐ
τοῦ, ἔδωκεν αὐ
τοῖς ἐξουσίαν ἐπὶ
πάντα τὰ δαιμό
νια καὶ νόσους θε
ραπεύειν· καὶ ἀ
πέστειλεν αὐτοὺς
κηρύσσειν τὴν βα
σιλείαν τοῦ θ(εο)ῦ·
καὶ ἰᾶσθαι τοὺς ἀ
σθενοῦντας· καὶ
ἔλεγεν αὐτοῖς·
ὁ ἀκούων ὑ
μῶν, ἐμοῦ ἀκού
ει· καὶ ὁ ἀθετῶν
ὑμᾶς, ἐμὲ ἀ
θετεῖ· ὁ δὲ ἐμὲ
ἀθετῶν, ἀθετεῖ τὸν
ἀποστείλαντά με·
ὑπέστρεψαν δὲ

οἱ ἑβδομήκοντα
μετὰ χαρᾶς λέγον
τες· κ(ύρι)ε καὶ τὰ
δαιμόνια ὑπο
τάσσεται ἡμῖν ἐν
τῷ ὀνόματί σου·
εἶπε δὲ αὐτοῖς·
ἐθεώρουν τὸν
σατανᾶν ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ πεσόντα·
ἰδοὺ δίδωμι ὑμῖν
ἐξουσίαν τοῦ πα
τεῖν ἐπάνω ὄφεων
ὄφεων καὶ σκορ
πίων καὶ ἐπὶ πᾶ
σαν τὴν δύναμιν τοῦ
ἐχθροῦ· καὶ οὐ
δὲν ὑμᾶς οὐ
μὴ ἀδικήσῃ·
πλὴν ἐν τούτῳ μὴ
χαίρετε ὅτι τὰ
πν(εύμ)ατα ὑμῖν
ὑποτάσσεται· χαί

ρετε δὲ ὅτι τὰ
ὀνόματα ὑ
μῶν ἐγράφη ἐν
τοῖς οὐρανοῖς· ἐ
ν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ
ἠγαλλιάσατο τῷ
πν(εύματ)ι ὁ Ἰ(ησοῦ)ς καὶ εἶπεν·
ἐξομολογοῦμαί
σοι π(άτ)ερ κ(ύρι)ε τοῦ
οὐρανοῦ καὶ τῆς
γῆς· ὅτι ἀπό
κρυψας ταῦτα
ἀπὸ σοφῶν καὶ συ
νετῶν· καὶ ἀπε
κάλυψας αὐτὰ
νηπίοις· ναὶ ὁ
π(ατ)ὴρ ὅτι οὕτως ἐ
γένετο εὐδοκία
ἔμπροσθέν σου:
... ἡ ...
... ὀκτω ...
... ιᾳ ...
... ἁγίου ...

... ιγ ἡ ... τοῦ ... ὀκτωβρίου ...
... ὀκτωβρίου ...

Ἐκ κατὰ Ματθ(αῖον)· –

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐπηρώτησαν τὸν Ἰησοῦν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες· τί οὖν οἱ γραμματεῖς λέγουσιν ὅτι Ἠλίαν δεῖ ἐλθεῖν πρῶτον; ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· Ἠλίας μὲν ἔρχεται πρῶτον καὶ ἀποκαταστήσει πάντα· λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι Ἠλίας ἤδη ἦλθε, καὶ οὐκ ἐπέγνωσαν αὐτόν, ἀλλ᾽ ἐποίησαν αὐτῷ ὅσα ἠθέλησαν· οὕτως καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλλει πάσχειν ὑπ᾽ αὐτῶν. τότε συνῆκαν οἱ μαθηταὶ ὅτι περὶ Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ εἶπεν αὐτοῖς· καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται· –

[illegible] ζήτει [illegible] τοῦ λουκᾶ· [illegible] [illegible] ζήτει [illegible]

Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς [illegible]

[illegible] τοῦ ματθ(αίου)· [illegible]

[illegible] ζήτει [illegible] τοῦ ματθ(αίου)

[illegible] ἡ μεταμόρφωσις τοῦ κ(υρίο)υ [illegible]

Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς τὴν παραβολὴν [illegible]

[illegible] εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ λουκᾶν· –

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην καὶ ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος προσεύξασθαι. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ προσεύχεσθαι αὐτὸν τὸ εἶδος τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἕτερον, καὶ ὁ ἱματισμὸς αὐτοῦ λευκὸς ἐξαστράπτων. καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο συνελάλουν αὐτῷ, οἵτινες ἦσαν Μωσῆς καὶ Ἠλίας, οἳ ὀφθέντες ἐν δόξῃ ἔλεγον τὴν ἔξοδον αὐτοῦ ἣν ἤμελλε πληροῦν ἐν Ἱερουσαλήμ. ὁ δὲ Πέτρος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἦσαν βεβαρημένοι ὕπνῳ· διαγρηγορήσαντες δὲ εἶδον τὴν δόξαν αὐτοῦ καὶ τοὺς δύο ἄνδρας τοὺς συνεστῶτας αὐτῷ. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαχωρίζεσθαι αὐτοὺς ἀπ᾽ αὐτοῦ, εἶπεν ὁ Πέτρος πρὸς τὸν Ἰησοῦν· ἐπιστάτα, καλόν ἐστιν ἡμᾶς πάντοτε

ὧδε εἶναι· καὶ ποιήσωμεν τρεῖς σκηνάς· μίαν σοὶ· καὶ μίαν Μωσῇ· καὶ μίαν Ἠλίᾳ· μὴ εἰδὼς ὃ λέγει· ταῦτα αὐτοῦ λέγοντος, ἐγένετο νεφέλη καὶ ἐπεσκίασεν αὐτούς· ἐφοβήθησαν δὲ ἐν τῷ ἐκείνους εἰσελθεῖν εἰς τὴν νεφέλην· καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῆς νεφέλης λέγουσα· οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητὸς ἐν ᾧ εὐδόκησα· αὐτοῦ ἀκούετε· καὶ ἐν τῷ γενέσθαι τὴν φωνὴν εὑρέθη ὁ Ἰησοῦς μόνος. καὶ αὐτοὶ ἐσίγησαν· καὶ οὐδενὶ ἀπήγγειλαν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις, οὐδὲν ὧν ἑωράκασιν·

εἰς τὴν μεταμόρφωσιν· ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον·

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ· καὶ ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν· καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν· καὶ ἔλαμψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος· τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένετο λευκὰ ὡς τὸ φῶς· καὶ ἰδοὺ ὤφθησαν αὐτοῖς Μωσῆς καὶ Ἠλίας, μετ' αὐτοῦ συλλαλοῦντες· ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος εἶπε πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Κύριε καλόν ἐστιν ἡμᾶς ὧδε εἶναι· εἰ θέλεις ποιήσωμεν ὧδε τρεῖς σκηνάς· σοὶ μίαν· καὶ Μωσῇ μίαν· καὶ μίαν Ἠλίᾳ· ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος, ἰδοὺ νεφέλη φωτεινὴ ἐπεσκίασεν αὐτούς· καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης λέγουσα· οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητὸς ἐν ᾧ εὐδόκησα· αὐτοῦ ἀκούετε· καὶ ἀκούσαντες οἱ μαθηταὶ ἔπεσον ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν· καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα· καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἥψατο αὐτῶν· καὶ εἶπεν· ἐγέρθητε καὶ μὴ φοβεῖσθε· ἐπάραντες δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν· οὐδένα εἶδον, εἰ μὴ τὸν Ἰησοῦν μόνον· καὶ καταβαινόντων αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ὄρους· ἐνετείλατο

τὸ αὐτοῖς ὁ ἰς̅ λέ-
γων· μηδενὶ εἴπη-
τε τὸ ὅραμα ἕως
οὗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνου̅
ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ·

μηνὶ αὐγούστου ς'·
ἡ μεταμόρφωσις τοῦ
ἐκ τοῦ κατὰ μάρκον· +

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ
παραλαμβάνει
ὁ ἰς̅ τὸν πέτρον
καὶ ἰάκωβον
καὶ ἰωάννην, καὶ
ἀναφέρει αὐτοὺς
εἰς ὄρος ὑψηλὸν
κατ᾽ ἰδίαν μό-
νους· καὶ μετεμορ-
φώθη ἔμπροσθεν
αὐτῶν· καὶ ἔλαμ-
ψε τὸ πρόσωπον
αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος·
καὶ τὰ ἱμάτια αὐ-
τοῦ ἐγένοντο λευ-
κὰ στίλβοντα ὡς
τὸ φῶς· οἷα γνα-
φεὺς ἐπὶ τῆς γῆς
οὐ δύναται λευκᾶ-
ναι· καὶ ὤφθησαν αὐ-
τοῖς ἠλίας σὺν μω-
σῇ, καὶ ἦσαν συλλαλοῦν-
τες τῷ ἰῦ· καὶ
ἀποκριθεὶς ὁ
πέτρος λέγει τῷ
ἰῦ· ῥαββί, κα-
λόν ἐστιν ἡμᾶς
ὧδε εἶναι· καὶ
ποιήσωμεν σκη-
νὰς τρεῖς· σοὶ
μίαν, καὶ μω-
σῇ μίαν, καὶ ἠ-
λίᾳ μίαν· οὐ
γὰρ ᾔδει τί λαλή-
σῃ· ἦσαν γὰρ ἔκ-
φοβοι· καὶ ἐγέ-
νετο νεφέλη ἐπισκι-
άζουσα αὐτοῖς·
καὶ ἦλθε φωνὴ ἐκ
τῆς νεφέλης λέ-
γουσα· οὗτός
ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ
ἀγαπητὸς· αὐ-
τοῦ ἀκούετε· καὶ
ἐξάπινα περι-
βλεψάμενοι
οὐκέτι οὐδένα
εἶδον, εἰ μὴ τὸν
ἰν̅ μόνον μεθ᾽ ἑ-
αυτῶν· καταβαι-
νόντων δὲ αὐτῶν
ἀπὸ τοῦ ὄ-
ρους, διεστείλα-
το αὐτοῖς ἵνα
μηδενὶ διηγήσων-
ται ἃ εἶδον, εἰ
μὴ ὅταν ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνου ἐκ νεκρῶν
ἀναστῇ·

τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ...
...
...
...
...
...
...
ἐκ τοῦ κατὰ λουκᾶν· +

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ
ἐγένετο ἐν τῷ συ-
μπληροῦσθαι τὰς
ἡμέρας τῆς ἀ-
ναλήψεως τοῦ
ἰῦ· καὶ αὐτὸς τὸ
πρόσωπον αὐ-
τοῦ ἐστήριξε τοῦ
πορεύεσθαι εἰς
ἱλημ· καὶ ἀπ-

πέστειλεν ἀγγέλους
πρὸ προσώπου
αὐτοῦ + καὶ πο-
ρευθέντες εἰσῆλ-
θον εἰς πόλιν
σαμαρειτῶν ὥσ-
τε ἑτοιμάσαι
αὐτῷ· καὶ οὐ-
κ ἐδέξαντο αὐτόν·
ὅτι τὸ πρόσωπον
αὐτοῦ ἦν πορευό-
μενον εἰς ἱλημ +
ἰδόντες δὲ οἱ μα-
θηταὶ αὐτοῦ ἰά-
κωβος καὶ ἰωάν-
νης εἶπον· κε
θέλεις εἴπωμεν πῦρ
καταβῆναι ἀπὸ τοῦ οὐνοῦ
καὶ ἀναλῶσαι αὐτούς·
ὡς καὶ ἠλίας ἐ-
ποίησε; στραφεὶς

δὲ ἐπετίμησεν αὐ-
τοῖς καὶ εἶπεν + οὐκ
οἴδατε ποίου
πνς ἐστὲ ὑμεῖς +
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνου
οὐκ ἦλθε ψυχὰς
ἀνων ἀπολέσαι
ἀλλὰ σῶσαι + καὶ
ἐπορεύθησαν
εἰς ἑτέραν κώ-
μην + εἶπεν ὁ κς
πρὸς τοὺς ἑαυτοῦ
μαθητὰς· πάντα
μοι παρεδόθη ὑπὸ
τοῦ πρς μου + καὶ
οὐδεὶς ἐπιγινώσκει
τίς ἐστιν ὁ υἱὸς
εἰ μὴ ὁ πηρ +
καὶ τίς ἐστιν ὁ πηρ

εἰ μὴ ὁ υἱὸς καὶ
ᾧ ἐὰν βούλη-
ται ὁ υἱὸς ἀποκα-
λύψαι + καὶ
στραφεὶς πρὸς τοὺς
μαθητὰς κατ᾽ ἰδί-
αν εἶπε + μα-
κάριοι οἱ ὀφθαλ-
μοὶ οἱ βλέποντες
ἃ βλέπετε + λέ-
γω γὰρ ὑμῖν +
ὅτι πολλοὶ προ-
φῆται καὶ βασι-
λεῖς ἠθέλησαν
ἰδεῖν ἃ ὑμεῖς
βλέπετε καὶ οὐκ
εἶδον· καὶ ἀ-
κοῦσαι ἃ ἀκού-
ετε καὶ οὐκ ἤκου-
σαν + καὶ διεπο-
ρεύετο κατὰ πό-
λεις καὶ κώμας,
διδάσκων καὶ

πορείαν ποιού-
μενος εἰς ἱλημ
[illegible]
εἰς τὴν λειτουργίαν ἐκ
τοῦ κατὰ μάρκον:

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἤ-
κουσεν ἡρώδης
ὁ βασιλεὺς τὴν
ἀκοὴν ἰυ· φα-
νερὸν γὰρ ἐγέ-
νετο τὸ ὄνομα
αὐτοῦ καὶ ἔλε-
γον + ὅτι ἰωάν-
νης ὁ βαπτίζων
ἐκ νεκρῶν ἠγέρ-
θη· καὶ διὰ
τοῦτο ἐνεργοῦ-
σιν αἱ δυνάμεις
ἐν αὐτῷ + ἄλλοι
ἔλεγον + ὅτι ἠλί-
ας ἐστίν + ἄλλοι ἔ-
λεγον ὅτι προ-
φήτης ἐστὶν ὡς

ας τὸν προφήτην·
ἀκούσας δὲ ὁ ἡρώ-
δης εἶπεν· ὅτι ὃν
ἐγὼ ἀπεκεφάλισα
ἰωάννην, οὗτος
ἐστὶν· αὐτὸς ἠ-
γέρθη ἐκ νεκρῶν·
αὐτὸς γὰρ ὁ ἡρώ-
δης ἀποστείλας
ἐκράτησε τὸν ἰ-
ωάννην, καὶ ἔ-
δησεν αὐτὸν ἐν
φυλακῇ, διὰ
ἡρωδιάδα τὴν γυ-
ναῖκα φιλίπ-
που τοῦ ἀδελφοῦ
αὐτοῦ· ὅτι αὐτὴν
ἐγάμησεν· ἔλε-
γε γὰρ ὁ ἰωάννης
τῷ ἡρώδῃ· ὅτι οὐ-
κ ἔξεστί σοι ἔχειν
τὴν γυναῖκα τοῦ
ἀδελφοῦ σου· ἡ δὲ

ἡρωδιὰς ἐνεῖχεν
αὐτῷ· καὶ ἤθελεν
αὐτὸν ἀποκτεῖναι·
καὶ οὐκ ἠδύνα-
το· ὁ γὰρ ἡρώ-
δης ἐφοβεῖτο τὸν
ἰωάννην, εἰδὼς
αὐτὸν ἄνδρα δί-
καιον καὶ ἅγιον·
καὶ συνετήρει αὐ-
τόν· καὶ ἀκού-
σας αὐτοῦ πολλὰ
ἐποίει· καὶ ἡδέ-
ως αὐτοῦ ἤκουε·
καὶ γενομένης
ἡμέρας εὐκαί-
ρου, ὅτε ἡρώ-
δης τοῖς γενεσί-
οις αὐτοῦ δεῖπνον
ἐποίει τοῖς μεγι-
στᾶσιν αὐτοῦ καὶ
τοῖς χιλιάρχοις·
καὶ τοῖς πρώ-

τοις τῆς γαλιλαίας·
καὶ εἰσελθούσης
τῆς θυγατρὸς
αὐτῆς τῆς ἡρω-
διάδος καὶ ὀρχη-
σαμένης καὶ ἀ-
ρεσάσης τῷ ἡρώ-
δῃ καὶ τοῖς ἀνα-
κειμένοις· εἶπεν
ὁ βασιλεὺς τῷ
κορασίῳ· αἴτη-
σόν με ὃ ἐὰν θέ-
λῃς καὶ δώσω σοι·
καὶ ὤμοσεν αὐτῇ·
ὅτι ὃ ἐάν με αἰτή-
σῃς δώσω σοι ἕως
ἡμίσους τῆς βασι-
λείας μου· ἡ δὲ ἐξελ-
θοῦσα εἶπε τῇ μητρὶ
αὐτῆς· τί αἰτή-
σομαι· ἡ δὲ εἶπε·
τὴν κεφαλὴν ἰω-
άννου τοῦ βαπτι-

στοῦ· καὶ εἰσελθοῦσα
εὐθέως μετὰ σπουδῆς
πρὸς τὸν βασι-
λέα ᾐτήσατο λέ-
γουσα· θέλω ἵνα
μοι δῷς ἐξ αὐτῆς
ἐπὶ πίνακι τὴν
κεφαλὴν ἰωάν-
νου τοῦ βαπτιστοῦ·
καὶ περίλυπος γε-
νόμενος ὁ βασι-
λεὺς διὰ τοὺς ὅρ-
κους καὶ τοὺς συν-
ανακειμένους,
οὐκ ἠθέλησεν αὐτὴν
ἀθετῆσαι· καὶ εὐ-
θέως ἀποστείλας
ὁ βασιλεὺς σπεκου-
λάτορα, ἐπέ-
ταξεν ἐνεχθῆναι τὴν κε-
φαλὴν αὐτοῦ· ὁ δὲ
ἀπελθὼν ἀπεκε-
φάλισεν αὐτὸν ἐν

τῇ φυλακῇ, καὶ ἤ
νεγκε τὴν κεφα
λὴν αὐτοῦ ἐπὶ πί
νακι καὶ ἔδωκεν αὐ
τὴν τῷ κορασίῳ
καὶ τὸ κοράσιον ἔδωκεν αὐ
τὴν τῇ μητρὶ
αὐτῆς [illegible] καὶ
ἀκούσαντες οἱ μα
θηταὶ αὐτοῦ, ἦλθον
καὶ ἦραν τὸ πτῶ
μα αὐτοῦ, καὶ ἔθη
καν αὐτὸ ἐν μνημεί
ῳ. Καὶ συν
άγονται οἱ ἀπόστο
λοι πρὸς τὸν ἰν̅· καὶ
ἀπήγγειλαν αὐτῷ πάν
τα, καὶ ὅσα ἐποί
ησαν καὶ ὅσα ἐδί
δαξαν [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
ἐν [illegible]
[illegible] καὶ λέγει [illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
εἰς φόβον καὶ ἐπιλα
[illegible] ἀλλοφύλων
[illegible]
ἄλλο [illegible]
[illegible]

[illegible]

εὐαγγέλια ἑωθινὰ ἀναστάσιμα ια :- ἐκ τοῦ κατὰ ματθ.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἐπορεύθησαν οἱ ἕνδεκα μαθηταὶ εἰς τὴν γαλιλαίαν· εἰς τὸ ὄρος οὗ ἐτάξατο αὐτοῖς ὁ ἰς· καὶ ἰδόντες αὐτὸν προσεκύνησαν αὐτόν· οἱ δὲ ἐδίστασαν· καὶ προσελθὼν ὁ ἰς ἐλάλησεν αὐτοῖς λέγων· ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς· πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη· βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πρς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνς· διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος· ἀμήν :- β ἐκ τοῦ κατὰ μάρκ.

Διαγενομένου τοῦ σαββάτου, μαρία ἡ μαγδαληνὴ καὶ μαρία ἡ τοῦ ἰακώβου καὶ σαλώμη, ἠγόρασαν ἀρώματα ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλείψωσι τὸν ἰν· καὶ λίαν πρωῒ τῆς μιᾶς σαββάτων ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου· καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς· τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου· καὶ ἀναβλέψασαι θεωροῦσιν ὅτι ἀποκεκύλισται ὁ λίθος· ἦν γὰρ μέγας σφόδρα· καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνημεῖον εἶδον νεανίσκον καθήμενον ἐν τοῖς δεξιοῖς περιβεβλημένον στολὴν λευκήν· καὶ ἐξεθαμβήθησαν· ὁ δὲ λέγει αὐταῖς· μὴ ἐκθαμβεῖσθε· ἰν ζητεῖτε τὸν ναζαρηνὸν τὸν ἐσταυρωμένον· ἠγέρθη οὐκ ἔστιν ὧδε· ἴδε ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν αὐτόν· ἀλλ' ὑπάγετε εἴπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ καὶ τῷ πέτρῳ ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε καθὼς εἶπεν ὑμῖν· καὶ ἐξελθοῦσαι ἔφυγον ἀπὸ τοῦ μνημείου· εἶχε δὲ αὐτὰς τρόμος καὶ ἔκστασις· καὶ οὐδενὶ οὐδὲν εἶπον· ἐφοβοῦντο γάρ :- γ ἐκ τοῦ κατὰ μάρκ.

[illegible] μαρια [illegible]
[illegible] εφανη
πρωτον μαρι
α τη μαγδαλη
νη αφ ης εκβεβλη
κει επτα δαι
μονια εκεινη
πορευθεισα α
πηγγειλε τοις
μετ αυτου γενο
μενοις πενθου
σι και κλαιου
σι και κακεινοι
ακουσαντες ο
τι ζη και εθεα
θη υπ αυτης
ηπιστησαν
μετα δε ταυτα
δυσιν εξ αυτων
περιπατουσιν
εφανερωθη εν
ετερα μορφη

πορευομενοις
εις αγρον· κα
κεινοι απελθον
τες απηγγειλαν
τοις λοιποις·
ουδε εκεινοις ε
πιστευσαν·
υστερον ανακει
μενοις αυτοις τοις
ενδεκα εφανε
ρωθη και ωνει
δισε την απιστι
αν αυτων και σκλη
ροκαρδιαν ο
τι τοις θεασα
μενοις αυτον
εγηγερμενον
ουκ επιστευσαν·
και ειπεν αυτοις·
πορευθεντες εις
τον κοσμον
απαντα κηρυ
ξατε το ευαγ

γελιον παση τη κτι
σει· ο πιστευσας
και βαπτισθεις
σωθησεται· ο
δε απιστησας
κατακριθησε
ται· σημεια δε
τοις πιστευσα
σι ταυτα παρα
κολουθησει· εν
τω ονοματι μου
δαιμονια εκβα
λουσι· γλωσ
σαις λαλησουσι και
ναις· οφεις αρουσι·
καν θανασιμον
τι πιωσιν ου
μη αυτους βλα
ψη· επι αρρω
στους χειρας ε
πιθησουσι και
καλως εξουσιν·
ο μεν ουν κυριος

μετα το λαλησαι αυτοις
ανεληφθη εις τον
ουρανον και εκαθι
σεν εκ δεξιων του
θυ· εκεινοι δε
εξελθοντες εκη
ρυξαν πανταχου
του κυ συνεργουν
τος και τον λογον βε
βαιουντος δια
των επακολου
θουντων σημειων
αμην
[illegible]
του κ(αι) [illegible]
[illegible]
[illegible] ορθρου
βαθεος ηλθο
ν επι το
μνημα φερου
σαι α ητοιμασαν
αρωματα
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

πλοη

Κα λου

δε· οἱ δὲ ἐπέδω
καν αὐτῷ ἰχθύ
ος ὀπτοῦ μέρος·
καὶ ἀπὸ μελισσί
ου κηρίου· καὶ λα
βὼν ἐνώπιον
αὐτῶν ἔφαγεν·
εἶπε δὲ αὐτοῖς· οὗ
τοι οἱ λόγοι οὓς ἐ
λάλησα πρὸς ὑμᾶς
ἔτι ὢν σὺν ὑμῖν·
ὅτι δεῖ πληρωθῆ
ναι πάντα τὰ γεγρ
αμμένα ἐν τῷ νόμῳ
μωσέως καὶ προ
φήταις καὶ ψαλ
μοῖς περὶ ἐμοῦ·
τότε διήνοιξεν αὐ
τῶν τὸν νοῦν τοῦ
συνιέναι τὰς γρα
φάς· καὶ εἶπεν
αὐτοῖς ὅτι οὕτως
γέγραπται· καὶ οὕ

τως
ἔδει παθεῖν τὸν
χν· καὶ ἀναστῆναι
ἐκ νεκρῶν τῇ τρί
τῃ ἡμέρᾳ· καὶ κη
ρυχθῆναι ἐπὶ τῷ
ὀνόματι αὐτοῦ
μετάνοιαν καὶ
ἄφεσιν ἁμαρτι
ῶν εἰς πάντα τὰ
ἔθνη· ἀρξάμενον
ἀπὸ ἱερουσαλήμ·
ὑμεῖς δέ ἐστε
μάρτυρες τού
των· καὶ ἰδοὺ
ἐγὼ ἀποστέλλω τὴν
ἐπαγγελίαν τοῦ πα
τρός μου ἐφ'
ὑμᾶς· ὑμεῖς δὲ
καθίσατε ἐν
τῇ πόλει ἱερουσαλὴμ
ἕως οὗ ἐνδύσησθε
δύναμιν ἐξ ὕ
ψους·

Γεν δὲ αὐτοὺς ἔξω
ἕως εἰς βηθανίαν·
καὶ ἐπάρας τὰς
χεῖρας αὐτοῦ εὐ
λόγησεν αὐτούς·
καὶ ἐγένετο ἐν τῷ
εὐλογεῖν αὐτὸν αὐτοὺς
διέστη ἀπ' αὐτῶν·
καὶ ἀνεφέρετο εἰς
τὸν οὐρανόν· καὶ
αὐτοὶ προσκυ
νήσαντες αὐτὸν
ὑπέστρεψαν εἰς
ἱερουσαλὴμ μετὰ χα
ρᾶς μεγάλης· καὶ ἦ
σαν διὰ παντὸς
ἐν τῷ ἱερῷ αἰ
νοῦντες καὶ εὐ
λογοῦντες τὸν θν·
ἀμήν· Κατὰ ἰω

Τῇ μιᾷ τῶν σαββ
άτων μαρία ἡ
μαγδαληνὴ ἔρ

χεται πρωῒ σκοτί
ας ἔτι οὔσης εἰς
τὸ μνημεῖον· καὶ
βλέπει τὸν λίθον
ἠρμένον ἐκ τοῦ
μνημείου· τρέ
χει οὖν καὶ ἔρχε
ται πρὸς σίμω
να πέτρον καὶ
πρὸς τὸν ἄλλον
μαθητὴν ὃν ἐφί
λει ὁ ἰς· καὶ λέ
γει αὐτοῖς· ἦραν
τὸν κν ἐκ τοῦ
μνημείου· καὶ οὐκ
οἴδαμεν ποῦ ἔ
θηκαν αὐτόν· ἐ
ξῆλθεν οὖν ὁ πέ
τρος καὶ ὁ ἄλλος
μαθητής· καὶ
ἤρχοντο εἰς τὸ μνη
μεῖον· ἔτρεχον
δὲ οἱ δύο ὁμοῦ·

καὶ ὁ ἄλλος μαθη-
τὴς προέδραμε
τάχιον τοῦ πέτρου +
καὶ ἦλθε πρῶτος
εἰς τὸ μνημεῖον +
καὶ παρακύψας
βλέπει κείμενα
τὰ ὀθόνια οὐ μέν-
τοι εἰσῆλθεν +
ἔρχεται οὖν σίμων
πέτρος ἀκολουθῶν
αὐτῷ· καὶ εἰσ-
ῆλθεν εἰς τὸ μνη-
μεῖον + καὶ θεωρεῖ
τὰ ὀθόνια κεί-
μενα· καὶ τὸ σου-
δάριον ὃ ἦν ἐπὶ
τῆς κεφαλῆς αὐ-
τοῦ, οὐ μετὰ τῶν
ὀθονίων κείμενον +
ἀλλὰ χωρὶς ἐντε-
τυλιγμένον εἰς
ἕνα τόπον + τό-
τε οὖν εἰ-

σῆλθε καὶ ὁ ἄλλος
μαθητὴς ὁ ἐλθὼν
πρῶτος εἰς τὸ
μνημεῖον καὶ εἶ-
δε καὶ ἐπίστευσεν
οὐδέπω γὰρ ᾔδει-
σαν τὴν γραφὴν ὅ-
τι δεῖ αὐτὸν ἐκ νε-
κρῶν ἀναστῆναι +
ἀπῆλθον οὖν πά-
λιν πρὸς ἑαυτοὺς
οἱ μαθηταί +
Μαρία δὲ εἱστήκει
πρὸς τὸ μνημεῖον
κλαίουσα ἔξω + ὡς
οὖν ἔκλαιε παρέ-
κυψεν εἰς τὸ
μνημεῖον· καὶ θε-
ωρεῖ δύο ἀγγέλους
ἐν λευκοῖς καθε-
ζομένους ἕνα
πρὸς τῇ κεφαλῇ καὶ
ἕνα πρὸς τοῖς ποσὶ +

ὅπου ἔκειτο τὸ σῶ-
μα τοῦ ἰυ + καὶ λέ-
γουσιν αὐτῇ ἐκεῖ-
νοι· γύναι τί κλαί-
εις + λέγει αὐτοῖς +
ὅτι ἦραν τὸν κύ-
ριόν μου καὶ οὐκ οἶδα
ποῦ ἔθηκαν αὐτὸν +
καὶ ταῦτα εἰποῦ-
σα ἐστράφη εἰς
τὰ ὀπίσω + καὶ θε-
ωρεῖ τὸν ἰν
ἑστῶτα καὶ οὐκ ᾔδει
ὅτι ὁ ἰς ἐστί + λέ-
γει αὐτῇ ὁ ἰς
γύναι τί κλαίεις +
τίνα ζητεῖς + ἐ-
κείνη δοκοῦσα ὅ-
τι ὁ κηπουρός
ἐστι λέγει αὐτῷ·
κύριε εἰ σὺ ἐβάστα-
σας αὐτὸν εἰπέ
μοι ποῦ ἔθη-

κας αὐτὸν κἀγὼ
αὐτὸν ἀρῶ + λέ-
γει αὐτῇ ὁ ἰς + μα-
ρία + στραφεῖσα
ἐκείνη λέγει αὐ-
τῷ ῥαββουνί·
ὃ λέγεται δι-
δάσκαλε + λέ-
γει αὐτῇ ὁ ἰς μή
μου ἅπτου +
οὔπω γὰρ ἀναβέ-
βηκα πρὸς
τὸν πρα μου +
πορεύου δὲ πρὸς
τοὺς ἀδελφούς
μου καὶ εἰπὲ αὐ-
τοῖς + ἀναβαί-
νω πρὸς τὸν πατέ-
ρα μου καὶ
πατέρα ὑμῶν·
καὶ θν μου καὶ
θν ὑμῶν + ἔρ-
χεται μαρία ἡ μ

[illegible] ἀγγέλλουσα
τοῖς μα-
θηταῖς ὅτι ἑ-
ώρακε τὸν κ(ύριο)ν·
καὶ ταῦτα
εἶπεν αὐτῇ +
κυριακῇ τοῦ Θ(ωμᾶ) +
ἐκ τοῦ κατὰ Ἰω(άννην)·
Οὔσης ὀψίας τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
τῇ μιᾷ τῶν σαββά-
των καὶ τῶν
θυρῶν κεκ-
λεισμένων ὅ-
που ἦσαν οἱ μα-
θηταὶ συνηγ-
μένοι διὰ τὸν φό-
βον τῶν Ἰουδαί-
ων ἦλθεν ὁ Ἰ(ησοῦ)ς
καὶ ἔστη εἰς
τὸ μέσον καὶ λέ-
γει αὐτοῖς + εἰρή-
νη ὑμῖν καὶ

τοῦτο εἰπὼν ἔ-
δειξεν αὐτοῖς
χεῖρας καὶ τὴν
πλευρὰν αὐτοῦ +
ἐχάρησαν οὖν οἱ
μαθηταὶ ἰδόντες
τὸν κ(ύριο)ν + εἶπεν
οὖν αὐτοῖς
ὁ Ἰ(ησοῦ)ς πάλιν + εἰρή-
νη ὑμῖν + κα-
θὼς ἀπέσταλ-
κέ με ὁ π(ατ)ὴρ κἀ-
γὼ πέμπω ὑ-
μᾶς + καὶ τοῦ-
το εἰπὼν ἐνε-
φύσησε καὶ λέ-
γει αὐτοῖς + λά-
βετε π(νεῦμ)α ἅγιον·
ἄν τινων ἀφῆτε
τὰς ἁμαρτίας
ἀφίενται αὐτοῖς +
ἄν τινων κρατῆ-
τε κεκράτηνται·

ται + ὁ Θω-
μᾶς δὲ εἷς ἐκ τ-
ῶν δώδεκα ὁ λεγό-
μενος Δίδυμος·
οὐκ ἦν μετ' αὐτ-
ῶν ὅτε ἦλθεν ὁ Ἰ(ησοῦ)ς +
ἔλεγον οὖν αὐτ-
ῷ οἱ ἄλλοι μαθηταί +
ἑωράκαμεν τὸν
κ(ύριο)ν + ὁ δὲ εἶ-
πεν αὐτοῖς + ἐ-
ὰν μὴ ἴδω ἐν
ταῖς χερσὶν αὐ-
τοῦ τὸν τύπον
τῶν ἥλων + καὶ
βάλω τὸν δά-
κτυλόν μου εἰς
τὸν τύπον τῶν
ἥλων + καὶ βάλω
μου τὴν χεῖρα
εἰς τὴν πλευρὰν
αὐτοῦ + οὐ μὴ πι-
στεύσω + [illegible]

Καὶ μεθ' ἡμέρας
ὀκτὼ πάλιν ἦ-
σαν ἔσω οἱ μα-
θηταὶ αὐτοῦ + καὶ
Θωμᾶς μετ' αὐτ-
ῶν + ἔρχεται ὁ Ἰ(ησοῦ)ς
τῶν θυρῶν κεκλει-
σμένων καὶ ἔστη
εἰς τὸ μέσον καὶ
εἶπεν + εἰρήνη
ὑμῖν + εἶτα λέγει
τῷ Θωμᾷ + φέρε
τὸν δάκτυλόν σου
ὧδε + καὶ ἴδε τὰς
χεῖράς μου + καὶ
φέρε τὴν χεῖρά
σου καὶ βάλε εἰς
τὴν πλευράν μου +
καὶ μὴ γίνου ἄ-
πιστος ἀλλὰ πι-
στός + καὶ ἀπο-
κρίθη Θωμᾶς καὶ

καὶ εἶπεν αὐτῷ + ὁ κ(ύριό)ς μου καὶ ὁ θ(εό)ς μου + λέγει αὐτῷ ὁ Ἰ(ησοῦ)ς + ὅτι ἑώρακάς με Θωμᾶ, πεπίστευκας· μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες καὶ πιστεύσαντες + πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν ὁ Ἰ(ησοῦ)ς ἐνώπιον τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ἃ οὐκ ἔστιν γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ + ταῦτα δὲ γέγραπται ἵνα πιστεύσητε ὅτι Ἰ(ησοῦ)ς ἐστὶν ὁ Χ(ριστὸ)ς ὁ υἱὸς τοῦ Θ(εο)ῦ + καὶ ἵνα πιστεύοντες ζωὴν ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ + τέλος

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐφανέρωσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰ(ησοῦ)ς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, ἐπὶ τῆς θαλάσσης τῆς Τιβεριάδος + ἐφανέρωσεν δὲ οὕτως + ἦσαν ὁμοῦ Σίμων Πέτρος καὶ Θωμᾶς ὁ λεγόμενος Δίδυμος, καὶ Ναθαναὴλ ὁ ἀπὸ Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας + καὶ οἱ τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο + λέγει αὐτοῖς Σίμων Πέτρος + ὑπάγω ἁλιεύειν + λέγουσιν αὐτῷ + ἐρχόμεθα καὶ ἡμεῖς σὺν σοί + ἐξῆλθον καὶ ἐνέβησαν εἰς τὸ πλοῖον εὐθύς + καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ ἐπίασαν οὐδέν + πρωΐας δὲ ἤδη γενομένης ἔστη ὁ Ἰ(ησοῦ)ς εἰς τὸν αἰγιαλόν + οὐ μέντοι ᾔδεισαν οἱ μαθηταὶ ὅτι Ἰ(ησοῦ)ς ἐστίν + λέγει οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰ(ησοῦ)ς + παιδία, μή τι προσφάγιον ἔχετε; ἀπεκρίθησαν αὐτῷ + οὔ + ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς + βάλετε εἰς τὰ δεξιὰ

μέρη τοῦ πλοίου τὸ δίκτυον, καὶ εὑρήσετε + ἔβαλον οὖν, καὶ οὐκέτι αὐτὸ ἑλκύσαι ἴσχυσαν ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἰχθύων + λέγει οὖν ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος ὃν ἠγάπα ὁ Ἰ(ησοῦ)ς τῷ Πέτρῳ + ὁ κ(ύριό)ς ἐστιν + Σίμων οὖν Πέτρος ἀκούσας ὅτι ὁ κ(ύριό)ς ἐστιν, τὸν ἐπενδύτην διεζώσατο, ἦν γὰρ γυμνός + καὶ ἔβαλεν ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν + οἱ δὲ ἄλλοι μαθηταὶ τῷ πλοιαρίῳ ἦλθον + οὐ γὰρ ἦσαν μακρὰν

πὸ τῆς γῆς ἀλλ' ὡς
ἀπὸ πηχῶν δι-
ακοσίων· σύρο-
ντες τὸ δίκτυον
τῶν ἰχθύων.
ὡς οὖν ἀπέβη-
σαν εἰς τὴν γῆν
βλέπουσιν ἀνθρ-
ακιὰν κειμένην
καὶ ὀψάριον ἐπι-
κείμενον καὶ ἄρ-
τον. λέγει αὐτοῖς
ὁ Ἰς· ἐνέγκατε ἀ-
πὸ τῶν ὀψαρίων
ὧν ἐπιάσατε
νῦν. ἀνέβη Σί-
μων Πέτρος καὶ
εἵλκυσε τὸ δί-
κτυον ἐπὶ τῆς γῆς
μεστὸν ἰχθύων
μεγάλων ἑκα-
τὸν πεντήκοντα
τριῶν· καὶ το-
σούτων ὄντων οὐκ
ἐσχίσθη τὸ δίκτυ-
ον. λέγει αὐτοῖς
ὁ Ἰς· δεῦτε ἀρι-
στήσατε. οὐ-
δεὶς δὲ ἐτόλμα
τῶν μαθητῶν
ἐξετάσαι αὐτόν·
σὺ τίς εἶ; εἰδότες
ὅτι ὁ κς ἐστιν. ἔρ-
χεται οὖν ὁ Ἰς καὶ
λαμβάνει τὸν
ἄρτον καὶ δίδω-
σιν αὐτοῖς· καὶ
τὸ ὀψάριον ὁμοί-
ως. τοῦτο ἤ-
δη τρίτον ἐφα-
νερώθη ὁ Ἰς τοῖς
μαθηταῖς αὐ-
τοῦ ἐγερθεὶς ἐκ
νεκρῶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ
ἐφανέρωσεν ἑαυ-
τὸν ὁ Ἰς τοῖς μα-
θηταῖς αὐτοῦ
ἐγερθεὶς ἐκ νε-
κρῶν· καὶ λέ-
γει τῷ Σίμωνι Πέ-
τρῳ· Σίμων Ἰωνᾶ
ἀγαπᾷς με πλέον
τούτων; λέγει
αὐτῷ· ναὶ κύ-
ριε, σὺ οἶδας ὅτι
φιλῶ σε. λέγει
αὐτῷ· βόσκε
τὰ ἀρνία μου.
λέγει αὐτῷ πάλιν
δεύτερον· Σίμων
Ἰωνᾶ, ἀγαπᾷς
με; λέγει αὐτῷ·
ναὶ κύριε, σὺ οἶδας
ὅτι φιλῶ σε. λέ-
γει αὐτῷ· ποί-
μαινε τὰ πρόβα-
τά μου. λέγει
αὐτῷ τὸ τρίτον·
Σίμων Ἰωνᾶ, φι-
λεῖς με; ἐλυ-
πήθη ὁ Πέτρος
ὅτι εἶπεν αὐτῷ
τὸ τρίτον· φιλεῖς
με; καὶ εἶπεν αὐ-
τῷ· κύριε, σὺ πάν-
τα οἶδας, σὺ γι-
νώσκεις ὅτι φι-
λῶ σε. λέγει αὐ-
τῷ ὁ Ἰς· βόσκε
τὰ πρόβατά
μου. ἀμὴν ἀμὴν
λέγω σοι, ὅτε
ἦς νεώτερος, ἐ-
ζώννυες σεαυ-
τὸν καὶ περιε-
πάτεις ὅπου ἤ-
θελες· ὅταν δὲ
γηράσῃς, ἐκτε-
νεῖς τὰς χεῖράς
σου καὶ ἄλλος σε
ζώσει καὶ οἴσει

ὅπου οὐ θέλεις +
τοῦτο δὲ εἶπε ση
μαίνων ποίῳ
θανάτῳ δοξάσει
τὸν θν̄ + καὶ τοῦ
το εἰπὼν λέγει
αὐτῷ + ἀκολού
θει μοι. ἐπιστρα
φεὶς δὲ ὁ πέτρος
βλέπει τὸν μα
θητὴν ὃν ἠγάπα
ὁ ἰς̄ ἀκολου
θοῦντα· ὃς καὶ
ἀνέπεσεν ἐν τῷ
δείπνῳ ἐπὶ τὸ
στῆθος αὐτοῦ καὶ
εἶπε κε̄ τίς
ἐστιν ὁ παραδι
δούς σε + τοῦτον
ἰδὼν ὁ πέτρος
λέγει τῷ ἰῦ + κε̄
οὗτος δὲ τί + λέ
γει αὐτῷ ὁ ἰς̄ + ἐ
ὰν αὐτὸν θέλω

μένειν ἕως ἔρχο
μαι· τί πρός σε·
σὺ ἀκολούθει
μοι + ἐξῆλθεν
οὖν ὁ λόγος οὗτος εἰς
τοὺς ἀδελφοὺς
ὅτι ὁ μαθητὴς ἐ
κεῖνος οὐκ ἀπο
θνήσκει + καὶ οὐκ
εἶπεν αὐτῷ ὁ ἰς̄
ὅτι οὐκ ἀποθνή
σκει + ἀλλ' ἐὰν
αὐτὸν θέλω με
νειν ἕως ἔρχομαι·
τί πρός σε + οὗ
τός ἐστιν ὁ μα
θητὴς ὁ μαρ
τυρῶν περὶ τού
των καὶ γρά
ψας ταῦτα +
καὶ οἴδαμεν ὅτι
ἀληθής ἐστιν
ἡ μαρτυρία αὐ
τοῦ + ἔστι δὲ καὶ

ἄλλα πολλὰ ὅσα ἐποίησεν ὁ ἰς̄ + ἅτινα ἐὰν γρά
φηται καθ' ἕν· οὐδ' αὐτὸν οἶμαι τὸν
κόσμον χωρῆσαι τὰ γραφόμενα
+ —:+ βιβλία ἀμήν :— +

θεῷ δόξα [illegible] τῷ γράψαντι [illegible]
[illegible]
[illegible] ταπεινῷ [illegible] :+

[illegible] τὸ [illegible] εὐαγγέλιον [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

+ ἐγρ(άφη) καὶ διὰ χειρὸς ἐμοῦ [illegible] τοῦ [illegible] ἱερομονάχου καὶ

[illegible] ἀναγινώσκειν αὐτῷ · ἱερεῖς · διάκονοι [illegible]

[illegible] καὶ [illegible] ἀδελφοί · ὅπου [illegible]

[illegible] · οὐδεὶς ἀσφαλὴς εἰ μὴ ὁ θ(εό)ς · ὁ [illegible]

κύριος [illegible] διὰ τὸν κ(ύριο)ν : +

[illegible] αἱ γράψασαι [illegible] σῶμα [illegible] τὸ

[illegible] λοιπὸς γράψαντα [illegible]

[illegible] · φυλάττετε τοὺς [illegible] · [illegible]

ὄλβιος : +

ff. ii + 397 October. 1904 C.R.D.
Examined by. W.R.